The Most Blessed Event
2025

Śrī Vyāsa-pūjā

Heartfelt Offerings
In Honour of the Appearance of
Our Beloved Spiritual Master

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

Initiating Spiritual Master of the International Society
for Krishna Consciousness

Śrī Gurvaṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1.

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

The spiritual master receives benediction from Śrī Kṛṣṇa, the ocean of mercy. Just as a cloud extinguishes a forest fire with the cool water of its rains, so the spiritual master delivers Kṛṣṇa's mercy by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómestert megáldja Śrī Kṛṣṇa, a kegy óceánja. Ahogyan a felhőből aláhulló hűs eső oltja ki az erdőt felégető tüzet, úgy oltja el a lelki tanítómester az evilági lét lángoló tüzét Kṛṣṇa kegyének záporával. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

2.

mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Chanting the holy names, dancing in ecstasy, singing, and playing musical instruments, the spiritual master is always joyfully engaged in the *saṅkīrtana* movement of Śrī Caitanya Mahāprabhu. Because he always relishes the mellows of pure devotional service within his mind, sometimes his hair stands on end, he feels quivering in his body, and tears flow from his eyes like waves. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana*-mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az ekstatikus táncból, az énekből és a zenéből. Mivel elméjében a tiszta odaadó szolgálat ízeit élvezi, a haja olykor égnek áll, a teste remeg, és könny patakzik a szeméből. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

3.

śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

The spiritual master lovingly engages in the temple worship of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa, and encourages his disciples in such service. They dress the Deities, clean Their temple, prepare delicious foods, and offer Their Lordships many other services. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester nagy szeretettel merül el Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatában, s tanítványait is erre biztatja. Felöltözteti a *mūrtikat,* kitakarítja a templomukat, ízletes ételeket főz nekik, és még sok másféle módon imádja őket. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

4.

catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptiṁ bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

The spiritual master is satisfied when he sees devotees offer four kinds of palatable foods to Rādhā-Kṛṣṇa, and his satisfaction is complete

when they honour the delicious *bhagavat-prasāda* and thus become spiritually content. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómestert elégedettség tölti el, amikor azt látja, hogy a *bhakták* négyféle ízletes ételt ajánlanak fel Rādhānak és Kṛṣṇának, s öröme akkor válik teljessé, amikor a finom *bhagavat-prasādát* megtisztelve lelki örömben van részük. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

5.

śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

The spiritual master is ever eager to hear about the unlimited conjugal pastimes of Rādhikā and Mādhava, Their qualities, Their names, and Their forms, and to speak of these exalted topics with other similarly eager devotees. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester mindig mohón vágyik arra, hogy hallhasson Rādhikā és Mādhava számtalan szeretői kedvteléséről, tulajdonságáról, nevéről és formájáról, és nagy örömmel beszél e magasztos témákról hasonlóan mohó *bhakták* társaságában. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

6.

nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

The spiritual master is very dear to the *gopīs,* because he is expert in assisting them in making various tasteful arrangements for the perfection of Rādhā and Kṛṣṇa's conjugal pastimes within the groves of Vṛndāvana. I offer my most humble obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.

A lelki tanítómester nagyon kedves a *gopīknak,* mert ügyesen segít nekik választékos és kifinomult eleganciával előkészíteni Vṛndāvana ligeteit, hogy tökéletessé tegyék Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseit. Mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

7.

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

The spiritual master is to be honoured as much as the Supreme Lord, because he is the most confidential servitor of the Lord. This is acknowledged in all revealed scriptures and followed by all great saints. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is very dear to Śrī Kṛṣṇa.

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt az összes kinyilatkoztatott szentírás megerősíti, és minden kiváló szent ehhez tartja magát. Mélységes tisztelettel borulok a Kṛṣṇának oly kedves lelki tanítómester lótuszlába elé.

8.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi

dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

By the grace of the spiritual master, one receives the mercy of Kṛṣṇa, and without the guru's grace, one can make no spiritual advancement whatsoever. Thus I always meditate upon my spiritual master, praising his qualities, his service, and his mercy. At sunrise, noon, and sunset, with a straw between my teeth, I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master.

A lelki tanítómester áldásából nyerjük el Kṛṣṇa kegyét, s a guru áldása nélkül egyáltalán nem tudunk fejlődni a lelki életben. Ezért mindig mesteremen meditálok, dicsőítem tulajdonságait, szolgálatát és kegyét. Napkeltekor, délben és napnyugtakor, számba fűszálat helyezve, mélységes tisztelettel borulok az ilyen lelki tanítómester lótuszlába elé.

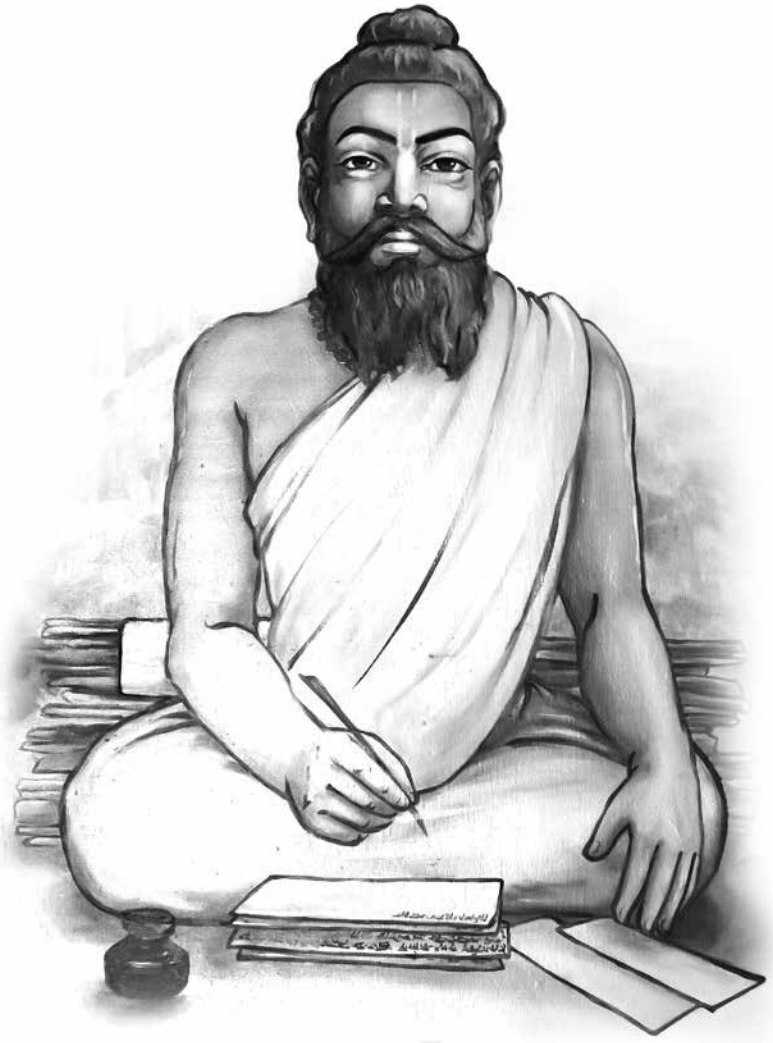

A Vyāsa-pūjā jelentése

Isten üzenete az egyetlen, amire szüksége van az emberiségnek. Ennek hiányában az anyagi világ élőlényei csak rágják, amit már megrágtak, és eközben hamis filozófiákon keresztül adnak teret elképzeléseiknek, melyekkel csak meghosszabbítják saját szenvedésüket és más élőlények szenvedését is.

A Legfelsőbb Személy – Kṛṣṇa – végtelenül kegyes, Ő az élőlények igaz barátja és legfőbb jóakarója. Kegyes természetéből kifolyólag elérhetővé teszi az anyagi világban élő feledékeny élőlények számára a transzcendentális tudást, amely nem pusztán egy ígéret az örökké tartó boldog életre, hanem magában foglalja a folyamatot is, melyet pontosan követve bárki elérheti az Ő társaságát túl az átmeneti, megjelölések és kettősségek uralta anyagi megnyilvánuláson. Ez az Ő üzenete számunkra. Ez az üzenet azonban egy hétköznapi ember által aligha értelmezhető, ezért – hogy valódi esélyt adjon a visszatérésre – Kṛṣṇa elküldi az Ő hiteles képviselőit is a megmentésünkre.

Ez a képviselő a *guru,* aki a hiteles tanítványi láncolat tagja, így a tanítása nem különbözik a *paramparā* előző tagjainak tanításától. A *guru* a láncolat végcélját mindig szem előtt tartva, a személyes megvalósításai birtokában adja át a transzcendentális üzenetet, amely nem tér el a láncolat előző *ācāryáinak* a véleményétől. Így a *paramparā* rendszerében – Kṛṣṇán kívül – mindenki tanítvány és mester is egyben.

A Legfelsőbb Személy – Govinda – négy *sūtrát* adott át fiának, Brahmānak, melyeket *catuḥ-ślokīként*, a *Śrīmad-Bhāgavatam* négy fő verseként ismerünk. Majd azzal az instrukcióval látta el Brahmāt, hogy az isteni üzenetet úgy adja át az élőlényeknek, ahogy az a legjobban hasznukra válhat. Brahmā ezután dicső fiát, Nāradát bízta meg a feladattal: arra kérte, hogy segítsen neki az anyagi világ börtönében sínylődő élőlények felszabadításában. A *bhakti* felhatalmazott prédikátora, Nārada, Śrīla Dvaipāyana Vyāsát találta a legalkalmasabbnak a feladat elvégzésére.

atho mahā-bhāga bhavān amogha-dṛk
śuci-śravāḥ satya-rato dhṛta-vrataḥ
urukramasyākhila-bandha-muktaye
samādhinānusmara tad-viceṣṭitam

„Óh, Vyāsadeva! Látásod tökéletes, hírneved töretlen. Fogadalmad szilárdan állod és hű vagy az igazsághoz, így képes vagy transzba merülve az Úr kedvteléseire gondolni, hogy megszabadítsd az embereket az anyagi kötelékektől." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.13)

Ily módon – az Úron való meditációjának eredményeképpen – végül Śrīla Vyāsadeva alkotta meg a *Śrīmad-Bhāgavatamot*. Művében Vyāsadeva, az Úr irodalmi inkarnációja, 18.000 versben bontja ki a *catuḥ-ślokī* jelentését, és ezáltal elérhetővé teszi a Kṛṣṇa által átadott tudást az utókor számára. Az őt követő *ācāryák* mindannyian ezt a transzcendentális üzenetet adják tovább tanítványaiknak.

Paramparānkban azután elérkezünk Śrī Caitanya Mahāprabhu korához, amikor Svayaṁ Bhagavān Kṛṣṇa Śrī Caitanya Mahāprabhuként, örök társai pedig *sādhaka* formájukban az életükön keresztül tanítják a *Śrīmad-Bhāgavatam* lényegét, gyakorlati irányt mutatva az élet végső célja, a *prema* felé. Jelentőségüket tovább növeli, hogy tudásukat az Úr Caitanya utasítására lejegyezték, így a későbbi korokban élők is megismerhetik és gyakorolhatják az odaadáshoz vezető folyamatot.

A *Bhagavad-gītāban* (6.5) Kṛṣṇa azt tanítja, hogy az elme segítségével meg kell szabadulnunk az anyagi felfogástól, mert kizárólag a kettősségek fölé emelkedve érhetjük el lelki céljainkat. Śrīla Raghunātha Dāsa Gosvāmī *Manaḥ-śikṣájában* pedig gyakorlati útmutatást ad ebben a témában, amikor elmagyarázza, hogyan teheti barátjává az elméjét egy hozzánk hasonló lelki gyakorló, és egyben felhívja a figyelmünket a *guru* kiemelt jelentőségére. Nagyon fontos tanításokat fogalmaz meg a számunkra, amikor arra tanít minket, adjuk fel a büszkeséget, amely minden *anarthánk* bölcsője és fejlesszünk ki intenzív szeretetet a lelki tanítómesterünk, Vraja-bhūmi, Vraja lakói, a *vaiṣṇavák,* a *brāhmaṇák,* a Gāyatrī *mantra,* a szent nevek és a transzcendentális menedék, Vraja fiatal párja, Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa iránt.

A lelki gyakorlatok kezdete tehát a *guru* imádata, amely végigkísér bennünket a kezdő szinttől egészen a tökéletesség eléréséig és még azután is. De hogyan fejleszthetjük ki ezt az intenzív szeretetet a *guru* iránt? A válasz nagyon egyszerű. Mindössze meg kell ismernünk, tisztelettel, alázatosan szolgálnunk és kérdeznünk kell őt. A *guru* természetéből kifolyólag kegyes, mert a kegy óceánjából kap áldást, amit aztán esőfelhőből kiömlő záporként zúdít minden elesett lélekre. Ki az a józan ember, aki ne érezne szeretetet egy ilyen személy iránt?

A Vyāsa-pūjā a lelki tanítómester, és a megelőző *ācāryák* imádatának napja. Ez az alkalom lehetőséget ad a tanítvány számára, hogy kifejezze mélyről jövő háláját, és elmélyítse a szeretetét a lelki tanítómester és a *paramparā* előző *ācāryái* felé. Egy őszinte tanítvány természetes késztetést érez arra, hogy kifejezze háláját azért a kincsért, amit kapott, megköszönje azt a mérhetetlen kegyet, amelyben idáig részesült, és amely folyamatosan, végtelen folyamként áramlik felé.

Guru Mahārāja! Az elmúlt évtizedekben nemcsak tanítványaid, hanem a magyar *yātrā* minden tagja számára elérhetővé tetted és teszed nap mint nap Kṛṣṇa és a *paramparā* kegyét. Bár érdemtelenek vagyunk, de az Úr Caitanya mozgalmában a legelesettebb élőlény számára is van hely, ha elfogadja egy hiteles lelki tanítómester menedékét. A mi egyetlen képesítésünk te vagy. Azáltal, hogy találkoztunk veled, aki egész életedben ezeknek a csodálatos transzcendentális személyeknek az elégedettségére törekedtél, esélyt kaptunk arra, hogy megértsük, mi a valóság és végre magunk mögött hagyjuk az anyagi világ délibábját. Mivel szeretett lelki tanítód utasításait és tanításait teljesen eggyé tetted a szíveddel, nincs, és nem is volt más vágyad, mint továbbadni Kṛṣṇa üzenetét. Nekünk tanítványaidnak pedig kötelességünk, hogy minden nehézség ellenére folytassuk azt az utat, amit kijelöltél. Ez az egyetlen lehetőségünk arra, hogy legalább kis mértékben csökkentsük az adósságunkat feléd, hiszen mindent rajtad keresztül kaptunk.

A magyar *yātrā* nevében, jelentéktelen szolgád:
Nitāi-bhāvana Dāsa

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe

Európa közepén van egy nem túl jelentős ország, melyet Magyarországnak hívnak. Annyira apró, hogy csak Delhiben háromszor annyian élnek ma, mint ennek az országnak az egész területén. A nyugati világ többi országához hasonlóan, az emberek itt szinte semmit nem tudnak az anyagon túl létező valóságról, és még ha hallottak is róla, annyira feltételekhez kötöttek, hogy nem hisznek a létezésében. Büszkén élik életüket és híján vannak a lelki intelligenciának. Napjaikat az anyagi boldogság hajszolása tölti ki, és abban bíznak, hogy valamilyen módon képesek lesznek elkerülni a szenvedést. Mára már az anyagi vallásosság sem „divat", a történelmi egyházak politikával itatódnak át, és a hívek egyre inkább elfordulnak Isten hiteltelen képviselőitől.

Az Úr Caitanya azonban kijelentette, hogy neve éneklését minden városban és minden faluban hallani fogják.

pṛthivīte āche yata nagarādi-grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma
(*Caitanya-bhāgavata, Antya-khaṇḍa* 4.126)

Az Úr vágyának pedig semmi nem állhat az útjába. Lehet, hogy nem azonnal történik meg, de biztos, hogy a megfelelő időben, amikor minden szükséges szereplő színre lép, az Úr kedvtelése is megnyilvánul. Először csak kevesen fogják fel, hogy valami nagyszerű, valami „isteni"

történés kibontakozását látják, de hamarosan olyan kiterjedtté válik a cselekmény, hogy már lehetetlen nem észrevenni.

Ez a kedvtelés Jagannātha Purīban indult, amikor az Úr Caitanya legkedvesebb társához, az Úr Nityānadához fordult és azt kérte Tőle, hogy ne látogassa meg Őt minden évben Jagannātha Purīban, hanem maradjon Bengáliában és pédikáljon, ezzel tegye Őt elégedetté. (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 16.63-64)

A vers magyarázatában ezt írod: „Śrī Caitanya Mahāprabhu küldetése az, hogy elterjessze azt a gyógyszert, amely egyedül hatásos ebben a bűnös Kali-korszakban: a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklését. Az Úr azonban úgy érezte, hogy ezt az üzenetet nagy körültekintéssel kell elterjeszteni Bengáliában, és távollétében nem volt senki, aki képes lett volna erre. Éppen ezért arra kérte Nityānanda Prabhut, hogy maradjon ott, és hirdesse a Kṛṣṇa-tudat üzenetét. Ilyen prédikáló feladattal bízta meg Rūpa Gosvāmīt és Sanātana Gosvāmīt is… Az Úr Caitanya *bhaktáinak* a világon minden faluban és városban hirdetniük kell a Kṛṣṇa-tudatot. Ez teszi elégedetté az Urat."

Később Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura és Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura egyaránt komoly erőfeszítéseket tett arra, hogy valóra váltsák az Úr Caitanya Mahāprabhu jövendölését és bár Indián belül jelentős sikereket értek el, a világméretű prédikálás kibontakozásához még hiányzott egy szereplő.

1922-ben találkoztál lelki tanítómestereddel, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurával, aki mindig a szívében tartotta az Úr Caitanya fenti kijelentését. Az életedet ez a találkozás a mélyben már megváltoztatta, de a felszín egyelőre még háborítatlan maradt. Majd lassan, hosszú évek alatt, elkezdtek összeállni annak a képnek a darabjai, melyek végül elvittek a Jaladuta fedélzetére, és megérkeztél a nyugati világba.

Mivel mélyen megértetted az Úr és a lelki tanítómestered világméretű prédikálásra vonatkozó szándékát, minden kényelemről lemondva vállaltad azt a hatalmas feladatot, amit az ismeretlen nyugati világban való prédikálás jelentett. *Vaiṣṇava-sannyāsīként* kényelmesen élhettél volna Vṛndāvanában, de Te nem ezt választottad. Ez a mi kivételes szerencsénk.

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 19.151)

Kedves Śrīla Prabhupāda! Te valójában azért jelentél meg ebben a világban, hogy Caitanya Mahāprabhu vágyát beteljesítsd! Őszinte vággyal a szívedben idősen elindultál, hogy mindannyian megkaphassuk az Úr Caitanya kegyét, aki a legnagylelkűbb az Úr összes formája közül.

namo mahā-vadānyāya
kṛṣṇa-prema-pradāya te
kṛṣṇāya kṛṣṇa-caitanya-
nāmne gaura-tviṣe namaḥ

„Óh, legnagylelkűbb inkarnáció! Te Maga Kṛṣṇa vagy, aki Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhuként jelent meg. Śrīmatī Rādhārāṇī arany színét öltötted Magadra, és mindenhol a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet terjeszted. Tiszteletteljes hódolatunkat ajánljuk Neked!" (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 19.53)

Az Úr vágyával a szívedben átkeltél az Indiai- és az Atlanti-óceánon és végül megérkeztél Bostonba, ahol egy csodálatos versben tártad elénk gondolataidat és érzéseidet, melyek örök például szolgálnak számunkra a meghódolás legmagasabb szintjéről.

„Kedves Úr Kṛṣṇa, Te olyan kegyes vagy ehhez a hasznavehetetlen lélekhez, de nem tudom, miért hoztál engem ide. Most bármit megtehetsz velem, amit csak akarsz.

Úgy gondolom, van valami tennivalód itt, különben miért hoznál engem erre a szörnyű helyre? …

…Valahogy idehoztál engem, óh, Uram, hogy beszéljek Rólad. Most Tőled függ, sikert érek-e el vagy elbukom – ahogy Te akarod.

Óh, minden világ tanítómestere! Csak ismételni tudom a Te üzenetedet, ezért ha Te is úgy akarod, tudsz erőt adni, hogy úgy beszéljek, hogy megértsék azt."

A küldetésed bő egy évtized alatt véghez vitted. Erőfeszítésednek köszönhetően az Úr Caitanya fájának ágai hamarosan a világ minden részére elértek, tanítványaid pedig tovább vitték missziódat, így a mi apró országunkban is menedéket találhatunk az ő lábaiknál. Mára már több száz *bhakta* tevékenykedik azon, hogy a *bhakti* tudománya tovább terjedjen. Odaadó tanítványod – szeretett lelki tanítómesterünk – Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja mindent átadott nekünk, ami szükséges ahhoz, hogy a missziód itt is sikert érhessen el.

Kedves Śrīla Prabhupāda! A magyar *yātrā* nevében szeretném kifejezni hálámat feléd amiatt, hogy elhoztad nyugatra az Úr Caitanya üzenetét, és ezáltal lehetővé tetted, hogy alkalmatlanságunk ellenére szert tegyünk a legnagyobb kincsre, a transzcendentális tudásra a Legfelsőbbről – Kṛṣṇáról –, az Ő örök hajlékáról, társairól, a szeretetteli kapcsolatokról, melyek a társaihoz fűzik és transzcendentális kedvteléseiről. A Róla szóló történetek képesek megtisztítani az őszinte hallgató szívét, és így hosszú idő után végre a mi szívünkben is felébredhet az Iránta érzett szeretetteljes odaadás, és eredeti helyzetünkben szolgálhatjuk Őt.

Szolgád:
Nitāi-bhāvana Dāsa

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2025

Dear Śrīla Prabhupāda,

I offer my most respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace, a perfect instrument of your predecessors.

Śrīla Prabhupāda, it is well known in your ISKCON that you have fulfilled the preaching desires of Caitanya Mahāprabhu and his Gaudiya *ācāryas*. For example, in offering you our respects we blissfully say,

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe

> Our respectful obeisances are unto you, O spiritual master, servant of Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī. You are kindly preaching the message of Lord Caitanyadeva and delivering the Western countries, which are filled with impersonalism and voidism.

You and you alone took the message of Caitanya Mahāprabhu all over the world. Others only tried to follow in your wake. Tried!

The full message of Lord Caitanya is clearly delineated in *Caitanya-caritāmṛta*. The foundation of that worldwide mission is distributing Kṛṣṇa's holy names and the teachings of *Śrīmad-Bhāgavatam*, both of which we, your followers, are fortunate to have received and framed our lives around. And just as every activity has a purpose, a *sādhya,* so too does the mission of Lord Caitanya.

In his meeting with Śrī Rāmānanda Rāya, Caitanya Mahāprabhu's first enquiry was to hear a verse from the revealed scriptures concerning the ultimate goal of life and the means to attain it. Śrī Rāmānanda replied that offering one's activities through the *varṇāśrama* institution

would be the best means to please Kṛṣṇa—the former the means, the latter the goal.

Caitanya Mahāprabhu, however, rejected this answer, as he did subsequent answers, until Rāmānanda offered pure devotional service as the means to please Kṛṣṇa. Thereafter the Lord desired to hear about the stages of pure devotion, including the ascending stages of loving devotion—servitude, fraternity, parental love, and conjugality. These forms of *vraja-prema* enable devotees to enter Kṛṣṇa's eternal pastimes of love.

Dear Śrīla Prabhupāda, your followers will readily confirm that our destination is Goloka Vṛndāvana. However, Rāmānanda Rāya says that such Vraja-perfection can only be attained through spontaneous love. Regulative devotion is insufficient to that end. The *nāyaṁ sukhāpo bhagavān* verse—which Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura calls the *paribhāṣā-sutra* of the Tenth Canto—is further evidence of this.[1] Thus, while your followers begin their *sādhana* in a regulated way, at a certain stage of maturity they too acquire greed for *vraja-bhakti* and so evolve in spontaneous devotion.

Throughout your books and teachings, you have further elaborated upon this very same goal and the very same forms of practice. If we return to the exchange with Rāmānanda, we find that both *sādhana* and *sādhya* are summarily revealed in the *nibhṛta-marun-mano* verse cited and explained by the Rāya:[2]

nibhṛta-marun-mano-'kṣa-dṛḍha-yoga-yujo hṛdi yan
munaya upāsate tad arayo 'pi yayuḥ smaraṇāt
striya uragendra-bhoga-bhuja-daṇḍa-viṣakta-dhiyo
vayam api te samāḥ sama-dṛśo 'ṅghri-saroja-sudhāḥ

> Great sages conquer the mind and senses by practising the mystic *yoga* system and controlling the breath. Thus engaging in mystic *yoga*, they see the Supersoul within their hearts

1. *Śrīmad-Bhāgavatam* 10.9.21.
2. *Śrīmad-Bhāgavatam* 10.87.23.

> and ultimately enter into impersonal Brahman. But even the enemies of the Supreme Personality of Godhead attain that position simply by thinking of the Supreme Lord. However, the damsels of Vraja, the *gopīs*, being attracted by the beauty of Kṛṣṇa, simply wanted to embrace Him and His arms, which are like serpents. Thus the *gopīs* ultimately tasted the nectar of the lotus feet of the Lord. Similarly, we Upaniṣads can also taste the nectar of His lotus feet by following in the footsteps of the *gopīs*.[3]

It may be asked why Rāmānanda Rāya cited an example relating to *mādhurya-rasa*. The answer is that Lord Caitanya asked about the ultimate goal of life, and that goal is found in conjugal love. In a purport, you confirm that conjugal love is the ultimate goal for most Gauḍīya Vaiṣṇavas:

> There are different types of devotees—those in *śānta-rasa, dāsya-rasa, sakhya-rasa, vātsalya-rasa*, and *mādhurya-rasa*. Although all the *rasas* are on the transcendental platform, *mādhurya-rasa* is the supreme transcendental mellow. Consequently it is concluded that the worship of devotees engaged in the Lord's service in *mādhurya-rasa* is the supreme spiritual activity. Śrī Caitanya Mahāprabhu and his followers mainly worship Lord Kṛṣṇa in *mādhurya-rasa*.[4]

Since a *sādhana* must correspond to its *sādhya,* Rāmānanda Rāya says that mature devotees should accept the mood of the *gopīs* in their service and think of the pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa. The word *samadṛśaḥ* in the *nibhṛta-marun-mano* verse is the essence of this *sādhana*: to follow the mood of the *gopīs*. Similarly, the word *samāḥ* defines the *sādhya*: to attain a body like the *gopī(s)* whom one follows.

---

3. *Śrīmad-Bhāgavatam* 10.87.23, cited in *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 8.224.
4. *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 11.31, Purport.

I should make clear that hearing and thinking about one's role model *gopī(s)* is accompanied by standard practices such as chanting Hare Kṛṣṇa and reading *Śrīmad-Bhāgavatam*. Moreover, devotees should undertake such *sādhana* only when they are qualified with greed for *mādhurya-rasa*, and when they have the guidance and blessing of their spiritual master(s).

Rāmānanda Rāya concludes his dissertation, saying,

> After thinking of Rādhā and Kṛṣṇa and their pastimes for a long time, and after getting completely free from material contamination, one is transferred to the spiritual world. There the devotee attains an opportunity to serve Rādhā and Kṛṣṇa as one of the *gopīs*.[5]

In books detailing the path to *vraja-bhakti,* and more specifically to *mādhurya-rasa,* the Lord's followers—notably *ācāryas* in Rūpa Gosvāmī's line—have followed the *sādhana* taught in the *nibhṛta-marunmano* verse.

An extensive study of the Śrutis' prayer shows that scriptures explain the process of *rāgānuga-bhakti* as the exclusive means to attain the perfection of *gopī-bhāva*. Moreover, Caitanya Mahāprabhu's acceptance of the verse and of Rāmānanda Rāya's subsequent explanation is, of course, the ultimate validation of the topmost *sādhya* and the *sādhana* by which that goal is to be attained. After hearing from his newly found associate, the Lord embraced Rāmānanda Rāya and told him,

> Now that I have actually seen your glories, what I heard about you is confirmed. As far as the pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa in a loving mood are concerned, you are the limit of knowledge.[6]

5. *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 8.229.
6. *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 8.239.

However, neither scriptures nor the conversation between the Lord and Rāmānanda detailed the exact goal and the means for future practising Vaiṣṇavas, for us. Thus, just as he had empowered Rāmānanda Rāya with the responsibility of elaborately illustrating the truths of mellows, *rasa-tattva*, Caitanya Mahāprabhu empowered his immediate followers to write books that would present his teachings in further depth.

In his *Jaiva-dharma,* Chapter 39, Ṭhākura Bhaktivinoda has clearly described the specific duty assigned by Lord Caitanya to his principal followers. The following is a paraphrase of the Ṭhākura's words.

Svarūpa Damodara

The Lord's most intimate associate, his personal secretary, and his second body was Svarūpa Dāmodara Gosvāmī. To such a qualified devotee Caitanya Mahāprabhu entrusted the responsibility of teaching the process of worship endowed with transcendental mellows, *rasamayī upāsanā*. Svarūpa Dāmodara fulfilled the Lord's order by presenting his treatise in two parts—the internal path, *antaḥ-panthā*, and the external path, *bahiḥ-panthā*.

The exoteric path of *rāga-sādhana* was taught to Vakreśvara Paṇḍita, who in turn taught it to his disciple Gopāla Guru, and he to his disciple Dhyānacandra Gosvāmī. The latter wrote a book describing his disciplic succession's systematic step-by-step method of practice known as *Śrī Gaura-govindārcana-smaraṇa Paddhatiḥ*. That book exists today and is followed by the students of Vakreśvara Paṇḍita's line.

Raghunātha Dāsa Gosvāmī

Svarūpa Dāmodara taught the internal or esoteric path to Raghunātha Dāsa Gosvāmī. Caitanya Mahāprabhu entrusted the young Vaiṣṇava to the great Gosvāmī and requested him to,

"Accept Raghunātha Dāsa as your son or servant."

Dāsa Gosvāmī thus became the personal assistant to Svarūpa Dāmodara. Indeed, the Lord gave him the name Svarūpera-Raghu, or the Raghu of Svarūpa Dāmodara, which is how the young Gosvāmī became known in Jagannātha Purī.

When Raghunātha Dāsa enquired from the Lord about a *sannyāsī's* duties, Caitanya Mahāprabhu replied,

> I have appointed Svarūpa Dāmodara Gosvāmī as your instructor. Learn from him what your duty is and how to discharge it. I do not know as much as he.

Following Caitanya Mahāprabhu's order, Dāsa Gosvāmī accompanied Svarūpa Dāmodara in rendering very confidential service described as *antaraṅga-sevā,* service performed in one's spiritual body. Svarūpa Dāmodara Gosvāmī's spiritual identity is Lalitā-devī, and Dāsa Gosvāmī's is Rati-maṣjarī, Lalitā's assistant. Guided by Svarūpa Dāmodara, Raghunātha Dāsa began to serve Rādhā and Kṛṣṇa within his mind according to the above-mentioned internal path. This meditation was recorded in Svarūpa Dāmodara's notes, his *kaḍaca,* and then expanded upon by Raghunātha Dāsa Gosvāmī in his writings.

The following books of Raghunātha Dāsa Gosvāmī describe how to put into practice the principles of *bhakti* taught by Rūpa Gosvāmī.

Vilāpa-kusumāṣjalī describes the activities and moods that define the practice of spontaneous practitioners.

Vraja-vilāsa-stava outlines how, in their meditations, practitioners should maintain friendly relationships and dealings with *gopīs* and other Vraja-vāsīs.

Viśākhānandādi-stotram teaches *sādhakas* how to contemplate the variegated pastimes included within the eightfold pastimes.

Manaḥ-śikṣā guides devotees on how to absorb their minds in Kṛṣṇa's pastimes. It should be the first book, along with *Sva-niyama-daśakam*, that an aspirant assimilates.

Sva-niyama-daśakam defines the moods required to maintain the resolute determination needed to follow the rules and regulations of spontaneous devotion.

It is significant that Bhaktivinoda Ṭhākura gives more emphasis to the role of Raghunātha Dāsa Gosvāmī and his books than to other *ācāryas* and their works. Needless to say, Raghunātha Dāsa and his

teaching play a pivotal role in every *sādhaka's* spiritual life, but especially those on the path of spontaneous devotion. For this reason his books should be studied attentively by devotees who have diligently studied your own books, Śrīla Prabhupāda.

Rūpa Gosvāmī

In his pastimes, Caitanya Mahāprabhu first entrusted the principles of *rasa* to Rāmānanda Rāya and requested him to elaborately illustrate the same. The Rāya disclosed these truths in his talks with the Lord on the banks of the Godāvarī. However, Lord Caitanya more fully accomplished this aspect of his mission through Rūpa Gosvāmī. In their talks at Prayāga, Caitanya Mahāprabhu instructed Śrī Rūpa for ten consecutive days. These teachings of the Lord are found in Rūpa Gosvāmī's books, especially in *Bhakti-rasāmṛta-sindhu* and *Ujjvala-nīlamaṇi*.

Subsequent *ācāryas* like Narottama Dāsa and Your Divine Grace have also emphasised the writings and teachings of Rūpa and Raghunātha Dāsa Gosvāmīs. For example,

rūpa-raghunātha-pade hoibe ākuti
kabe hāma bujhabo se jugala-pīriti

> Only if I become attached to the instructions given by the Six Gosvāmīs, headed by Rūpa Gosvāmī and Raghunātha dāsa Gosvāmī, will it be possible for me to understand the conjugal love of Rādhā and Kṛṣṇa.[7]

Similarly, Kavirāja Gosvāmī ends every chapter of *Caitanya-caritāmṛta* with a request for the blessings of Rūpa and Raghunātha Dāsa Gosvāmīs—certainly a telling prayer.

7. *Lālasāmayī Prārthanā* 4.

Sanātana Gosvāmī
Caitanya Mahāprabhu continually instructed this seniormost of the six Gosvāmīs while they were residing in Vārāṇasī for two months. At the conclusion of their talks, Lord Caitanya gave Sanātana Gosvāmī the responsibility to elaborately illustrate the relationship between regulative and spontaneous devotion, and between the manifest, *prakaṭa,* and unmanifest, *aprakaṭa,* Gokula. The *ācārya* fulfilled the Lord's order by composing the *Hari-bhakti-vilāsa* and *Bṛhad-bhāgavatāmṛta.*

Gopāla Bhaṭṭa
Gopāla Bhatta Gosvāmī is credited with collating the information for *Hari-bhakti-vilāsa*, which Sanātana Gosvāmī later reorganised and completed. The *ācārya* also wrote *Sat-kriyā-sāra-dīp*ikā and *Saṁskāra-dīpikā*. These literary efforts fulfilled Caitanya Mahāprabhu's request to protect and preserve the purity of conjugal love while also maintaining the standards of regulated devotion.

Prabhodhānanda Sarasvatī
The uncle and spiritual master of Gopāla Bhaṭṭa, Prabhodhānanda Sarasvatī was entrusted with the service of making known that the most elevated *sādhana* is cultivating spontaneous loving attachment for *vraja-rasa*. His best-known works are *Vṛndāvana-mahimāmṛta* and *Rādhā-rasa-śuddha-nidhi.*

Raghunātha Bhaṭṭa
Although not known to have written any books, Caitanya Mahāprabhu entrusted Raghunātha Bhaṭṭa to teach the glories of *Śrīmad-Bhāgavatam* because of his attachment to reading it and his expertise in reciting it.

Jīva Gosvāmī
The most prolific and the youngest of the Six Gosvāmīs, Śrī Jīva was guided by Caitanya Mahāprabhu through His associates. Through Sārvabhauma Bhaṭṭācārya's disciple, Jīva Gosvāmī was entrusted with the responsibility of teaching the philosophical conclusions of

Gauḍīyas. Then in Māyāpur, Nityānanda Prabhu, and in Vṛndāvana, Sanātana Gosvāmī, ordered Śrī Jīva to put in writing the philosophy of Lord Caitanya's disciplic succession. Jīva Gosvāmī thus described *sambandha, abhidheya*, and *prayojana* in his six *Sandarbhas*.

Lord Nityānanda also instructed the young *sannyāsī* to study *Vedanta-sutra* and learn how to defeat its impersonal commentaries. After taking Jīva on *parikramā* of Navadvīpa, Nitāi told his student,

tomā-prati ājṣā ei vārāṇasī giyā
vācaspati nikaṭete vedānta paḍiyā

> My order to you is this: go to Vārāṇasī and study Vedānta under Sārvabhauma's disciple, Madhusūdana Vācaspati.[8]

Sārvabhauma Bhaṭṭa

Known as the greatest scholar of his time, Sārvabhauma Bhaṭṭācārya abandoned his monistic ways and became a firm follower of Caitanya Mahāprabhu. The Lord then entrusted the Bhaṭṭācārya with the responsibility of teaching the philosophical truths, *tattva,* regarding the Absolute Reality. In addition to converting many scholars, Sārvabhauma wrote poems and prayers about Lord Caitanya, Nityānanda Prabhu, and Advaita Ācārya. Through his disciple Madhusūdana Vācaspati, Sārvabhauma conveyed the Lord's desires to Jīva Gosvāmī.

Nityānanda Prabhu and Advaita Ācārya

Caitanya Mahāprabhu entrusted his two confidential expansions, Nityānanda Prabhu and Advaita Prabhu, with the responsibility of preaching the glories of chanting Hare Kṛṣṇa. Since both great souls lived in Bengal, that place was their assigned base for preaching. Taking the initiative, Lord Nityānanda also made known the truths about Lord Caitanya and the benefit of chanting his name.

---

8. *Navadvīpa-dhāma-māhātmya* 4.52.

Gauḍīya Mahāntas

Bhaktivinoda Ṭhākura concludes by revealing that the responsibility of the Gauḍīya *mahāntas* was to establish faith in and illuminate the truths of the *kṛṣṇa-bhakti* that Caitanya Mahāprabhu had initiated. Furthermore, Mahāprabhu entrusted some of the *mahāntas* with composing and propagating a new form of *kīrtana*.[9]

Thus ends Bhaktivinoda Ṭhākura's explanation. According to verses such as *anarpita-carīṁ cirāt*, Caitanya Mahāprabhu descended from Goloka to offer the world the most confidential *sādhana* by which devotees can attain the perfection of *gopī-bhāva*.

He personally inspired people to chant Kṛṣṇa's names as the foundational practice that would lead them to this most confidential goal.

To Vaiṣṇava scholars like Vyenkata-bhaṭṭa he explained the truths of *mādhurya-rasa*, and to his confidential associates named above he assigned corresponding missions.

In these ways the Lord ensured that the purpose of his descent would be fulfilled and that devotees for all time could know and perfect the conjugal mellow:

anarpita-carīṁ cirāt karuṇayāvatīrṇaḥ kalau
samarpayitum unnatojjvala-rasāṁ sva-bhakti-śriyam
hariḥ puraṭa-sundara-dyuti-kadamba-sandīpitaḥ
sadā hṛdaya-kandare sphuratu vaḥ śacī-nandanaḥ

> May the Supreme Lord who is known as the son of Śrīmatī Śacī-devī be transcendentally situated in the innermost chambers of your heart. Resplendent with the radiance of molten gold, He has appeared in the Age of Kali by his causeless mercy to bestow what no incarnation has ever offered before:

9. The specific empowerment of the *ācāryas* is described in *Jaiva-dharma* 39.

> the most sublime and radiant mellow of devotional service, the mellow of conjugal love.[10]

Śrīla Prabhupāda, Caitanya Mahāprabhu empowered you to spread his mission throughout the world, a mission that you fulfilled through your Kṛṣṇa consciousness movement.

As a pure devotee, you carried the duty assigned to all the above-mentioned saints. Through your books, Your Divine Grace revealed the literary duties Caitanya Mahāprabhu assigned to his associates, specifically to the Six Gosvāmīs. And through your worldwide preaching and *nāma-saṇkīrtana,* you fulfilled Lord Gaurāṅga's other desires, thus becoming the glorious representative of your predecessors.

The following anecdote is confirmation that you are the emissary of Lord Caitanya and his associates.

Once, Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī was taken for a hernia operation to a Bombay hospital, where Śrīla Prabhupāda later visited him. While under sedation Gosvāmī Mahārāja had a dream he recounted as follows:

> Before the operation began, they gave me an anaesthetic and said,
>
> "Count from ten, down."
>
> I got to about seven and that was it. I was meditating on Rādhā-Rasabihārī in the *ārati*, and then I had a very good dream. In my dream, Śrīla Prabhupāda had been called by the previous *ācāryas* to make a report on his preaching mission on this planet. The previous *ācāryas* asked Prabhupāda,

10. *Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā* 1.4.

"What is your report?"

Prabhupāda said that he had studied the people of this planet and had found that they had no capacity for any type of austerity. Nor were they very capable of studying, nor were they very pious. He said the only thing that they were able to do was,

"Somehow take shelter at my feet."

After the operation, they wheeled me to my assigned room. Prabhupāda was sitting there. He said,

"I came here as fast as I could. I wanted to stop the operation because I think you should have had this operation in America. But anyway, it is done now."

He had come all the way from Juhu in a Jeep in the middle of the rush hour to try to stop the operation. I told Prabhupāda about the dream. Śrīla Prabhupāda listened very intently and said,

"Actually, this is so."[11]

Śrīla Prabhupāda, you derived the phrase "Kṛṣṇa Consciousness" from the words *kṛṣṇa-bhakti-rasa-bhāvitā matiḥ,* a verse by Rūpa Gosvāmī that describes the urgency to acquire greed as the basis for spontaneous devotion. This is a verse you would often quote.

In other words, when one speaks about Kṛṣṇa consciousness, one speaks about that devotional practice which awakens greed for the service of the residents of Vṛndāvana, especially for the service of Rādhā's maidservants. Your Divine Grace comments upon this verse, which was spoken by Rāmānanda Rāya to Caitanya Mahāprabhu:

11. *Śrīla Prabhupāda Remembrances,* volume 1, chapter 11

kṛṣṇa-bhakti-rasa-bhāvitā matiḥ
krīyatāṁ yadi kuto 'pi labhyate
tatra laulyam api mūlyam ekalaṁ
janma-koṭi-sukṛtair na labhyate

Pure devotional service in Kṛṣṇa consciousness cannot be had even by pious activity in hundreds and thousands of lives. It can be attained only by paying one price—that is, intense greed to obtain it. If it is available somewhere, one must purchase it without delay.[12]

PURPORT: The previous two verses are included in the *Padyāvalī* (13, 14), an anthology compiled by Śrīla Rūpa Gosvāmī. Verse 69 [the earlier verse] refers to devotional service in faith, and verse 70 [the above verse] refers to devotional service rendered out of intense greed. The first is devotional service rendered in accordance with the regulative principles, and the second refers to spontaneous loving service of the Lord without extraneous endeavour. Henceforward the basic principle underlying the talks between Śrī Caitanya Mahāprabhu and Rāmānanda Rāya will be spontaneous loving service to the Lord. The regulative principles according to the injunctions of the *śāstras* are necessary insofar as one's original dormant Kṛṣṇa consciousness is not spontaneously awakened. An example of spontaneous action is the flowing of rivers into the ocean. Nothing can stop this flow of water. Similarly, when one's dormant Kṛṣṇa consciousness is awakened, it spontaneously flows to the lotus feet of Kṛṣṇa without impediment. Whatever will be spoken henceforth by Rāmānanda Rāya based on spontaneous love will be agreeable to Śrī Caitanya Mahāprabhu, and the Lord will ask him more and more about this subject.[13]

12. *Padyāvalī* 14.
13. *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 8.70 and purport.

Dear Śrīla Prabhupāda! Perhaps like most of your followers, I was a fallen, destitute soul, blind to the meaning of life. You came into my world and charmed my soul with your sweet words, divine countenance, and the soothing shelter that is your lotus feet. Gradually my eyes open, and as they do, I see that within my grasp you have placed the perspective of perfection and the path to it. Please help me reach out and accept your gift, the gift of our *ācāryas,* the gift of Caitanya Mahāprabhu.

Śrīla Prabhupāda *kī jaya*!
Your servant,
Śivarāma Swami.

Homages

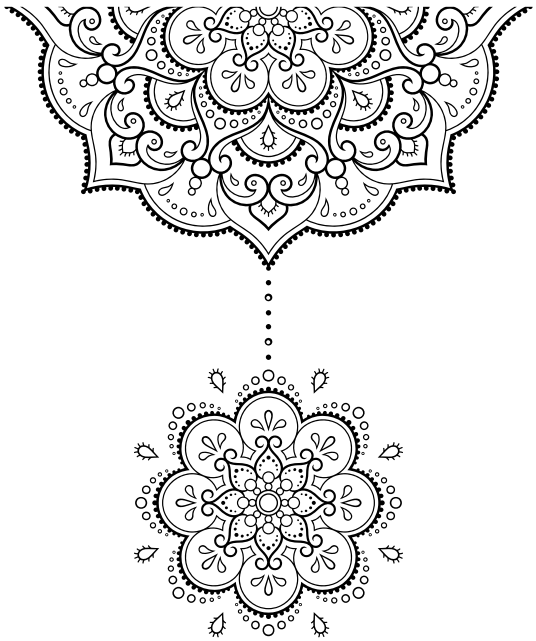

Bhaktipāda Gosvāmī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Összetett kézzel imádkozom lótuszlábaidhoz az áldásaidért, hogy tudjak néhány sort írni a Vyāsa-pūjā felajánlásban. Engedd meg, hogy a mai felajánlásban két csodálatos, dicsőséges tulajdonságodról beszéljek.

Az egyik, hogy tökéletesen követed szeretett lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Śrīla Prabhupāda egyik nagy vágya volt a folyamatos könyvosztás. Az, hogy minél több könyvet osszunk ki. Azt tanultunk tőled, hogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* szettek osztása az igazi könyvosztás. A tavalyi év elején a budapesti *bhakták* egyáltalán nem hittek még abban, hogy az utcán ki lehet osztani szetteket. De csak azért, mert szívükbe fogadták transzcendentális vágyadat, és igyekeztek eszközzé válni, megtörtént a lehetetlen, több szettet sikerült kiosztaniuk naponta!

Én ezt úgy tudom megérteni, hogy mivel Śrīla Prabhupāda a te szeretett lelki tanítómestered, és a szíved tökéletesen rajta fókuszál, minden részletet igyekszel követni, úgy, ahogy van. E mellett mindent megteszel, hogy nekünk is továbbítsd Śrīla Prabhupāda transzcendentális vágyát, ezért az egész *paramparā* adja az áldását és a kegyét, és a lehetetlen valósággá válik.

Kedves Guru Mahārāja, minden túlzás nélkül, minden csodálatos, amit elértél: csodálatos Krisna-völgy, csodálatos Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara! Csodálatos a budapesti központ, csodálatos Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga! Csodálatos a Bhaktivedanta Főiskola! Csodálatos az ételosztás! Csodálatosak a vidéki központok! Csodálatosak a könyvek, csodálatosak a *bhakták!* Ez azt mutatja, hogy életed minden lélegzetét Śrīla Prabhupādának ajánlod!

Természetesen egy szempontból ezek az eredmények külső megnyilvánulások, amiket még egy lelkileg képzetlen személy is látni képes. Ugyanakkor olyan mély Kṛṣṇa-tudatot tükröz, amit már lehetetlen

megérteni. Csak megpróbálhatjuk elképzelni, hogy a felsorolt eredmények alapján mennyire szereted Śrīla Prabhupādát! A könyveid és az alapján, ahogy Rādhā-Śyāmáról gondoskodsz, megpróbálhatjuk elképzelni, hogy mennyire szereted Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát! Soha nem leszek képes megérteni tiszta szeretetedet. De biztos vagyok abban, hogy nagyon-nagyon mély lelki érzelmek hullámzanak a szívedben lévő szeretet óceánján.

Még egy számomra fontos tulajdonságodról szeretnék röviden beszélni, ami az, ahogyan a *bhaktákkal* törődsz. Nagyon lenyűgöző, ahogyan gondoskodsz róluk, figyelmes vagy, amennyire szereted őket. Megvéded a *bhaktákat,* támogatod őket és melléjük állsz, ha nehézségeik vannak. Közel ezer tanítványod van, de aki menedéket vesz lótuszlábainál, az meg is kapja menedéküket.

Mindenkivel figyelmes vagy, amennyire csak lehet. Vannak, akiknek ajándékot hozol, másokat magaddal viszel Indiába és ott foglalkozol velük. Sok *bhaktát* értékes utasításokkal látsz el, másokkal kapcsolatban emailben és más fórumokon. Ezzel párhuzamosan még könyveket is írsz. Ez mind nagyon csodálatos! Tökéletes példa! Ha nem látnám, semmi elképzelésem nem lenne, mi is a valódi Kṛṣṇa-tudat a gyakorlatban. Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja! Köszönöm szépen!

Szolgád:
Bhaktipāda Gosvāmī

Mahāprabhu Svāmī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Isteni megjelenésed napjára felajánlást írni neked mindig nehéz, de mégis csodálatos szolgálat, hiszen ekkor még fókuszáltabban tud egy tanítvány gondolni a lelki tanítómesterére.

guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

A lelki tanítómester indokolatlan kegyéből az anyagi világban örökké vándorló élőlény megkapja az odaadó szolgálat magját, amelyet óvatosan öntözve véget vethet anyagi létezésének. Saját erejéből erre képtelen. Sem tudása, sem képesítése nincs, s pont emiatt kell életről életre vándorolnia hol jobb, hol rosszabb körülmények közé kerülve.

Sok Vyāsa-pūjā leckén mondod, hogy valójában a tanítvány Śrīla Vyāsadevát és az egész *paramparāt* imádja, akinek a képviselője a saját lelki tanítómestere.

Mesélted egyszer, hogy a kezdeti időkben milyen egyszerűen éltek a templomi *bhakták*. Nem volt ilyen anyagi bőség, mint manapság. Neked is csak egy fogkeféd és egy hálózsákod volt, és még azt is valahogy elfújta a szél. Ha a templom kommander nem koldult annyi *bhogát* a piacon, akkor szegényes volt a *prasāda*. Egy igazán fontos dolog azonban, ami minden nehézség ellenére csak nőtt és mélyült, életben tartotta a *bhaktákat*. Ez pedig a Śrīla Prabhupādában és a tőle kapott folyamatban való hit.

Śrī Caitanya Mahāprabhu az odaadás fája és egyben kertésze, a fa gyökere pedig Śrīla Mādhavendra Purī, aki kinyilvánította az édes, extatikus szeretetet az Úr iránt. Ezt a fajta szeretetet továbbítja Śrīla Prabhupāda és ebből merítesz te magad is, Guru Mahārāja. Ezt a magasabb rendű ízt adod kegyesen a szenvedő világnak.

ṛte 'rthaṁ yat pratīyeta
na pratīyeta cātmani

tad vidyād ātmano māyāṁ
yathābhāso yathā tamaḥ
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 2.9.34)

Ezen a transzcendentális látásmódon és szereteten kívül minden más tudatlanság. Egyre őrültebb világban élünk és annyi minden ejti csapdába a *jīvát*, és egyre nagyobb kihívás a prédikálás, de ez egyben meg is edzi az embert.

Te, Guru Mahārāja, erre a mindenáron való misszióra lelkesítesz minket, hogy ezáltal meg tudjuk mi is tapasztalni a valóságot, amiért érdemes feladni minden illúziót. Élő példa vagy nekünk minden szavaddal és tetteddel, aki nélkül biztosan eltévednék.

Köszönöm, hogy megmentettél és továbbra is lefoglalsz az odaadó szolgálatban!

Jelentéktelen szolgád:
Mahāprabhu Svāmī

Ācārya-niṣṭha Dāsa

Dear respected Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

You bring the sacred gift,
Of Vṛndāvana's secret treasure.

When our society needed a shift,
You unveiled gems without measure.

Inherent in all Prabhupāda's teachings,
Yet hidden save for the astute.

Inordinately restrictive devotion thou hast removed,
The path of spontaneous greed, thou hast proved.

The desire of Prabhupāda, thou hast brought out,
Gently, carefully, cautiously; you have removed all doubt.

My humble respects and gratitude to you on this blessed day of your Vyāsa-pūjā.

Your aspiring servant,
Ācārya-niṣṭha Dāsa

Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékeznem kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengenem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A tanítvány alapvető feladata az lenne, hogy dicsőítse lelki tanítómesterét, emlékeznie kell rá minden nap. A felajánlás írásának elején jutott eszembe az, hogy habár évente egyszer írunk neked egy ilyen dicsőítő levelet, a legjobb eszköz az lenne, ha az ember napról napra, naplószerűen vezetné azokat a gondolatait, amiken keresztül ez az emlékezés, dicsőítés megvalósulhatna. Igen, miért is ne tennénk így? Ha emlékszünk a lelki tanítómesterünkre nap mint nap, akkor képesek vagyunk tenni is azért, hogy tanításait és kéréseit, kívánságait gyakor-

latba tegyük. Gondolataink tettekbe fordulnak át. Ez nagyok könynyű akkor, ha a lelki tanítómesterünk éppen fizikai valóságában is ott van. Érzékeljük őt minden nap, és inspirálva vagyunk a személye által, hogy Kṛṣṇa szolgálatát végezzük. Ez a *vapu,* a fizikai jelenlét. Sokkal nehezebb a helyzet akkor, ha a tanítómester távol van, nincs jelen. De a szavai megvannak. Śrīla Prabhupāda is ezt hangsúlyozza jobban egy 1975-ös atlantai előadásában, amikor Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura megjelenési napján beszélt erről. A lelki tanítómester szavai fontosabbak a fizikai jelenléténél. Ez persze nem azt jelenti, hogy a fizikai jelenlét egyáltalán nem fontos. Sőt, Śrīla Prabhupāda ebben a leckéjében azt mondja, hogy amikor Amerikába ment, szinte csavargóként érkezett meg, de úgy érezte, hogy lelki tanítómestere vele van. Ez egy nagyon misztikus dolog. De nem úgy, ahogyan egyes önjelölt ezoterikusok képzelik. Azért érezte Śrīla Prabhupāda, és azért érzi a tanítvány is a lelki tanítómesterének szinte fizikai jelenlétét, mert szigorúan követi az utasításait és szilárd hite van a lelki tanítómesterében. Ezen keresztül van ez a különleges kapcsolat. Erre mondta Śrīla Prabhupāda, hogy: „Ezt hívják spirituális felismerésnek."

Tehát amikor mi naplószerűen lejegyezzük magunknak azokat a gondolatainkat, amik veled kapcsolatosak, Guru Mahārāja, akkor képesek leszünk ezekkel a szavakkal, a te szavaiddal fizikailag is érintkezésbe lépni. Ezek a nappali gondolatok vezetnek el ahhoz is, amikor éjszaka álmomban megjelensz és olyan valóságos vagy. És ezek a veled kapcsolatos gondolatok erősítenek meg bennünket a Kṛṣṇa-tudatos tetteinkben. Hogy amikor *bhajanázom,* és nem vagy jelen, akkor megpróbálok arra emlékezni, amikor jelen vagy és te is ott vagy, irányítod a *bhajanát.* Megpróbálok úgy emlékezni, ahogyan Śrīla Prabhupāda tette, amikor Amerikába ment. És akkor, talán egy kicsit érzem a jelenléted, képes vagyok megfelelően meditálni az Úr szent nevein. Ha nem másért, akkor a *bhakták* társasága miatt, akik biztosan tökéletesen elmerülnek a rólad való emlékezetben. Ha nem más miatt, akkor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga miatt, akiket te avattál be, és ezen a fizikai tevékenységen keresztül vagyok képes emlékezni rád és az utasításaidra.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add az áldásaidat, hogy még jobban el tudjak merülni a *vāṇīban,* amelyek az örök kapcsolatot jelentik veled, Śrīla Prabhupādával és az Úr Caitanyával.

Elesett szolgád lótuszlábaid porában:
Ācārya-ratna Dāsa

Adhīśvarī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Dear Guru Mahārāja,

Thanks to you, I have been increasingly immersed in meditation on Śrīla Prabhupāda, his mission, and the devotees who follow him. For me, you are a sincere disciple of His Divine Grace; all your instructions are imbued with the mood of Śrīla Prabhupāda. The qualities that you exhibit in striving to fulfil his mission inspire me even more to develop determination, fearlessness, purposefulness, and humility within myself.

Through you, I have come to understand that the light of knowledge which Śrīla Prabhupāda illumines materialistic hearts with comes directly from the spiritual world, and the qualities and actions of sincere followers of Śrīla Prabhupāda cannot be measured materially.

This understanding leads me to see Vaiṣṇavas in a more reverent mood and be grateful to Śrīla Prabhupāda, who brought this light of knowledge to the West, and to you, because you accepted me as a disciple.

When I look at devotees who have achieved success in preaching, studying scriptures, and worshipping deities, I realise that to accomplish his mission, His Divine Grace attracted the best people, and they become even better because they learned to live by the guidance of their

spiritual teacher. They are obsessed with fulfilling the instructions of their spiritual master.

I am just beginning my path, but it is becoming easier due to your teachings and care.

Dear Guru Mahārāja, thank you very much for the shelter at your lotus feet.

Your servant,
Adhīśvarī Devī Dāsī

Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for continuing to guide us here in Scotland and to taking so much personal interest. We have come to realise how important and life giving your kind association and wise counsel is. Despite so many difficulties we have realised your love and friendship which certainly outweighs the tests we have had to undergo.

As old age approaches you show us how to glide through life like a regal swan. You are showing how *prema* propels the *jīva,* who now effortlessly renders pure devotional service. You demonstrate the relish, realisation and taste that is our *sādhya.*

Whilst in Budapest a while ago it was striking for me to see the calibre of your disciples. Their sincerity and determination were given by you. You have imbibed in them a deep faith in prayer and book distribution and a spontaneous attraction for *kīrtana.* How wonderful is this gift of Kṛṣṇa consciousness that spreads out to all who connect with you.

You are always so practical and to the point Guru Mahārāja, and

you have the purity and potency to touch one's heart. Praying we can all please you and succeed in our efforts here in the land of the brave.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Ādi-guru Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet.

In the future your name will become a prominent entry in the *parampará* list and devotees will quote and speak of you with the same reverence and awe as we currently speak of Rūpa Gosvāmī or Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura. I am not as fortunate as these future devotees will be because while being in your physical presence today, I cannot appreciate your full glory due to my offensive mind and weak heart.

Your books are full of the most perfect and confidential knowledge and display the full revelation of an empowered *ācārya;* revealing the self-effulgent mature realisation of Śrīla Prabhupāda's divine literary treasure. Like the above treasure they display not one instance of fault, imperfection, mundane speculation, dry reasoning, or mundane explanation coming from the mental or intellectual platform. In short books that are fully transcendental and are thus full of the topmost splendour being ornamented by descriptions of the unlimited wonders of the qualities of their subject, that being the ultimate subject matter for hearing – those pastimes of Śrī Kṛṣṇa in Vṛndāvana that are the secret of all Vedas.

I bow down repeatedly to these literatures and beg to always be hearing from them daily in my sojourn through existence.

May you be glorified eternally by all the worlds.

Your fallen servant, Ādi-guru Dāsa

Ādi-rasa Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Without meeting you and contacting devotional service I would have been another Kali-yuga "tragedy." It is truly time for me to become moved by this and therefore become an effective instrument in sharing Kṛṣṇa consciousness with others.

I am wishing you a blessed and joyous Vyāsa-pūjā! Thank you for being a source of inspiration, patience, and kindness.

Your servant,
Ādi-rasa Devī Dāsī

Ādi-śakti Devī Dāsī

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your divine lotus feet, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you, Guru Mahārāja.

Every time I write to you, I am overwhelmed by so many emotions. I always pray to Lord Kṛṣṇa that every service I offer to you is perfect. I was extremely fortunate this year as I engaged in your book distribution while you were here in Dubai. I learned so much about you in such a short period of time, but I think that is the beauty of genuine connection between *guru* and disciple. Every opportunity I got to serve you, I felt like the luckiest person in the entire world.

Guru Mahārāja, you are the divine channel through which the eternal wisdom of the Vedas, the teachings of Lord Kṛṣṇa, and the timeless principles of *bhakti* are passed down to not only me, but all your disciples. You are a beacon of light in the dark world, guiding me with your

teachings and love, showing me the way to liberation. Your presence in my life is a source of constant inspiration, and your words are a beacon that illuminates the path of devotion and self-realisation.

Today, I humbly offer my prayers and express my sincere gratitude for your unceasing mercy. In your presence, I feel a deep sense of peace and purpose. I pray that your blessings continue to shower upon me, and that I may have the strength to always serve you with purity of heart and soul. May I never falter in my dedication to your teachings, and may I continue to walk the path of *bhakti* with unwavering faith and devotion.

On your Vyāsa-pūjā, I also pray for the ability to be a true servant of yours, Guru Mahārāja. One who is always eager to learn, ever ready to serve, and always striving to become an instrument of your divine will. I seek your blessings to purify my mind, body, and soul so that I can be more deserving of your mercy. May I learn to surrender fully to your guidance, trusting that every step I take in your service brings me closer to the divine love of Rādhā-Śyāmasundara.

My dear Guru Mahārāja, I hope your divine grace empowers me to overcome my shortcomings and lead me toward the goal of life—eternal love and service to our Rādhā-Śyāmasundara. With deep love, devotion, and gratitude, I offer my heartfelt Vyāsa-pūjā to you, knowing that without your mercy, I would be lost in this material world.

Thank you, Guru Mahārāja, for your boundless compassion and for lighting the way for me to find peace, purpose, and divine love in my life, for truly accepting me with all my flaws.

Your forever servant,
Ādi-śakti Devī Dāsī

Ādi-śakti Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Bár teljesen alkalmatlan vagyok rá, mégis szerettem volna egy picit kifejezni abból a hálából, amit irántad érzek. Valójában millió dolgot sorolhatnék, de én most csak kettőt szeretnék kiemelni, amik nap mint nap kísérik a szívemet.

Az egyik, amikor is az a végtelen szerencse ért 2015-ben, hogy kitaláltad, a könyvosztó csapatot el szeretnéd vinni Indiába *parikramára*. Először nagyon megijedtem ettől, mert teljesen alkalmatlannak éreztem magam erre az egész kalandra. Ami így is volt. Mégis az az India könyvosztó maraton és az a *parikrama* volt életem legtanulságosabb és az egyik legédesebb lelki története. Nem tudom szavakba önteni, hogy mennyi mindent kaptam tőled abban az időszakban a lelki életemhez. Mind a maraton során, mind akkor, amikor elvittél bennünket örök otthonunkba, Vṛndāvana- és Māyāpura-dhāmába. Semmiféle képesítésem nem volt (és persze azóta sincs) ehhez, mégis annyi, de annyi felfoghatatlan keggyel árasztottál el. Egy lelki burokba varázsoltál mindannyiunkat. Olyan bensőséges oldaladat mutattad és adtad nekünk ott akkor, amiért sosem tudok elég hálás lenni. Olyan közel engedtél bennünket magadhoz és a lelki világhoz, ami az egyik leglenyűgözőbb dolog, ami valaha történt velem. Annyira felemelő ez a fajta bensőséges hangulat és kegy, amit nyilvánítottál, hogy ha csak emlékezek rá, akkor is újra és újra meglágyítja a kő szívemet, közben pedig lelkesedést és erőt ad a további lelki élethez.

A másik dolog, amiért örök hálával tartozom neked, a tanítványaid — különösen a Bhaktivedanta Főiskola oktatói. Őmiattuk tudott elkezdődni a lelki életem. A szikrát a férjem adta, a lángot pedig az oktatók lobbantották be. Ott van az óriási tudásuk, ami nagyon vonzó, de talán még vonzóbb az az elszántság, lelkesedés, tisztaság és jószándék, ami

belőlük árad. Régebben, amikor Śrīla Prabhupāda jelen volt, a lelki forradalmi hangulatot talán nem volt annyira nehéz fenntartani. Manapság viszont nagyon könnyű elkényelmesedni, és nem feltétlen van jelen az a tűz, ami pedig annyira fontos. Ezek a tanítványaid viszont folyamatosan Śrīla Prabhupāda és a te kegyednek a tüzében égnek, és osztják meg azt mindenkivel, akit csak érnek. Elmondhatatlanul hálás vagyok, hogy hozzám is elértek.

Ha nem lennél, se a Kṛṣṇa-tudatról nem hallottam volna, se a lelki életben való fejlődésre nem lenne lehetőségem. Se nekem, se más rengetegsok léleknek ezen a világon.

Erre nincsenek szavak, és nagyon sajnálom, hogy nem tudom méltó módon kifejezni, hogy igazából minden lélegzetvételeddel, mozdulatoddal életet mentesz, és életet adsz olyan sokunk számára. Szóval… én csak nagyon köszönöm, hogy vagy, nagyon köszönök mindent.

Jelentéktelen szolgád:
Ādi-śakti Devī Dāsī

Āditya Rāya Dāsa

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This is the second time I am writing my Vyāsa-pūjā offering and my cumulative experiences with you have taken the shape of deep gratitude and intimacy. Each interaction, each moment of guidance, have woven themselves into the fabric of my life, deepening my understanding of the *guru*-disciple relationship and how Kṛṣṇa acts through the spiritual master.

I still remember when I was reading *Na pāraye 'ham* and many of your other books. A deep desire arose within me to meet you. I was convinced that you were carrying something in your heart that could

not be found anywhere in the fourteen worlds. That conviction led me to your doorstep in Māyāpura.

When you mercifully invited me to stay during the winter and spring of 2024, I entered your room with a heart filled with anticipation, yet an inexplicable calm embraced me. The moment I offered my obeisances and looked up, your gentle smile and compassionate gaze dissolved all my anxieties. It felt as though I had found the shelter I had unknowingly been searching for my entire life.

You spoke with such clarity, warmth, and depth that each word pierced my heart, dispelling doubts and illuminating the path ahead. It was not just the wisdom you shared but the love and sincerity with which you spoke, that left an indelible impression on me. I realised then that true spiritual progress is not merely about external achievements, but about cultivating the right consciousness under the shelter of the spiritual master.

I still treasure the recording of these divine words, flowing from your lotus mouth. I perpetually pray, *guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya, ār nā koriho mane āśā*. "Let the words emanating from the lotus mouth of my *guru* be one with my heart, and may I desire nothing else."

During my last visit to Māyāpura in February 2025, one realisation became crystal clear: you know me better than I know myself. And why not? You have a direct connection with the Supersoul seated in my heart, who reveals truths I often overlook or fail to understand. Your words and encouragement always arrive at the perfect moment, as if Kṛṣṇa Himself is speaking through you, gently guiding me back on the path whenever I stray.

It is both humbling and heartwarming to witness how your compassion and insight touch the deepest corners of my heart, awakening realisations I could never reach on my own. In your presence, my confusions fade, my doubts dissolve, and my purpose became clear—to simply remember your lotus feet and cherish the words emanating from your lotus mouth, which have now become my very life and soul.

I have never felt such a profound connection with anyone in my life

other than yourself, Guru Mahārāja. Every morning, as I wake up and sing *Gurvaṣṭaka*, my heart naturally prays for one thing: "How can I strengthen my connection with you more and more?" This connection has become the guiding force in my spiritual journey, constantly reminding me of what truly matters.

You are the epitome of personal care, treating each devotee with such warmth and attention that one feels uniquely valued and understood. It amazes me how you effortlessly connect with every heart, seeing beyond external identities and touching the very core of one's being. This divine quality of yours reflects Kṛṣṇa's own loving nature, revealing how personalism lies at the heart of *bhakti*.

Now, I am trying to surrender myself completely to you. I no longer seek anything other than the shelter of your divine lotus feet. My heart prays, "Please, Guru Mahārāja, do with me as you wish. My life belongs to your service."

Your servant, life after life,
Āditya Rāya Dāsa

Ajita Gaurāṅga Dāsa

Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda! All Glories to your lotus feet!

Without a goal it is difficult to score.

I came across this expression in some motivational book around twenty years ago. Not sure why, but I remember this quote quite vividly. It had an illustration—just as laconic as this sentence—an empty football goal. Indeed, at first glance, the most important thing in a football game may seem to be the ball, but without goals, the game has just as little meaning as it would without the ball. Similarly, you have repeat-

edly emphasised that in our spiritual life, we also need a goal—one that we can comprehend not just illustratively, but in a concrete and clear way. Likewise, there must be clarity on how to achieve it. Thanks to your tireless efforts in preaching on this subject, it recently but gradually became clearer to me.

I feel immense gratitude for your contribution in explaining this topic through your lectures and for having written these two important books—*Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* and *Saṅkalpa-kaumudī*. These books serve as a wonderful complement to Śrīla Prabhupāda's books, and together they help one to understand much more clearly: How can we reach this goal? What is the process? Why is it important to progress gradually? What should be done at each stage of development? What is my *sādhya*, and what is my *sādhana?*

Listening to your discussion with devotees, recorded on October 15, 2022, it became clear to me that you do not seek formal answers to the question, "What is the ultimate goal of your Kṛṣṇa consciousness?" Instead, you compassionately expect an answer rooted in a deep understanding of the scientific process you received from your spiritual master. In your books, lectures, and podcasts, you have consistently emphasised this as the foundation—because without a clear goal, our *sādhana* remains vague and can lead us in an uncertain direction.

I must repeat myself and say that you are a magnificent example of what true *saṅkalpa* should be. Your unwavering commitment to writing and publishing books on such transcendental and, at the same time, forever relevant topics is truly admirable. Only a personality with a clear goal and fixed determination could undertake such a task.

I also deeply admire your willpower and your ability to think outside the box. By this, I mean your determination to participate in swimming marathons—an idea that many would likely consider quite extreme. In the UK disciples' WhatsApp group, many expressed serious concerns about your health due to the potential pollution of the River Thames, some of them even encouraging those close to you to dissuade you from participating and perhaps to consider a less risky fundraising effort instead. However, to quote a devotee close to you—*you always keep*

your promises, and no matter what happens, you will not back down. And you did not. You swam it all.

There are three wonderful examples to take from this situation. First, that one must keep their promises. You often mention Lord Rāma's commitment to fulfilling His vows on Rāma-navamī, and now, through your own selfless actions, you demonstrate how to be a man of his word—how to set goals and achieve them. The second example is how something seemingly mundane, such as a swimming marathon, can be used in the service of Lord Caitanya's mission.

The third beautiful lesson is how Kṛṣṇa arranges everything so that His devotee can serve in the best possible way. Amidst all the concerns for your health, one devotee shared that they had spoken with people who regularly swam in the same part of the Thames where you were to compete. They confirmed that the water had never been as clean as it was during that very period. This clearly shows how Kṛṣṇa always protects His devotees—both by taking care of your health and by calming the minds of your disciples who were worried about you.

After successfully completing the Thames swimming marathon, you said something that perfectly reaffirms these lessons: *It is very important to be determined and to always move forward, forward, in a planned way, consciously and persistently—in the same way, we can cross the ocean of material existence.*

Thank you for taking on this crucial role in my life and in the lives of so many other devotees—being a *guru*, a captain of the boat that will carry us across this ocean of material existence. Thank you for teaching us how to develop our *bhakti*—slowly, gradually, yet always with an unwavering focus on the goal. Thank you for being a living example of what you teach.

Your insignificant servant,
Ajita Gaurāṅga Dāsa

Akhilāśraya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bár személyesen ritkán találkozunk, de a Facebookon sokszor látok videókat rólad. Láthatlak, hallhatlak *bhajanázni*, *kīrtanázni* vagy akár leckét tartani. Mindegyikből szinte süt, hogy milyen boldogan énekled a szent nevet, és mennyire örülsz az olyan *bhakták* társaságának, akik szintén örömmel énekelnek. Végül is ez minden utasítás lényege (ahogyan azt a *Śikṣā-guru* című könyvedben kifejtetted), hogy mindig emlékezzünk Kṛṣṇára és a folyamatos emlékezés megvalósításának egyik folyamata a szent nevének éneklése, valamint tulajdonságai és kedvtelései elbeszélése. Ha helyesen gyakoroljuk a folyamatot, akkor az működik – ezt bizonyítod minden alkalommal, amikor *bhajanázol* vagy bármilyen más odaadó tevékenységet végzel, és ezt bárki láthatja. Főleg, mert transzparens módon éled az életedet; betekintést engedsz a mindennapi teendőid, dolgaid közé és már ezzel is inspirálsz bennünket.

Rendszeresen gondolkodom, meditálok azokon a tulajdonságaidon és tetteiden, melyek lelkesítenek engem a lelki élet gyakorlásában. Felidézek emlékeket, különleges vagy teljesen hétköznapi pillanatokat, vagy csak a rólad készült fotókat nézegetem. Nincs köztük, olyan, amelyik ne az odaadásodat, Śrīla Prabhupādába és a folyamatba vetett feltétel nélküli bizalmadat, vagy egyszerűen csak a kedvességedet bizonyítaná. Korábban nem értettem, miért foglalkozol – szokásodhoz híven szisztematikusan és alapos módon – a tested karbantartásával, de most (főleg, hogy a testem hanyatlása engem is elkezdett akadályozni sok mindenben) kifejezetten örülök neki, hogy időben elkezdted, hogy még sokáig velünk lehess. Ehhez hasonlóan vannak tulajdonságaid, melyeket csak hosszú évek múltán, esetleg nálam komolyabb megértéssel rendelkezők segítségével értek meg és látok helyesen. Szerencsére meg tudom annyira őrizni a tisztánlátásomat, és okkal azt feltételezem, hogy az én

nézőpontom szennyezett, és vannak olyan körülmények, melyeket nem kell ismerjek, de amik téged igazolnak.

Próbálok hűséges és kitartó tanítványoddá válni, értékelni mindazt a lelkesítést és segítséget, amit tőled és a *bhaktáktól* kapok. Szeretnék elkezdeni tudatosabban élni és nem halogatni tovább a lelki fejlődés érdekében meghozandó döntéseket. Próbálom jobban értékelni azokat a páratlan körülményeket, melyet a lelki élet gyakorlására létrehoztál.

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya Dāsa

Akiñcana Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

After each interaction with you I am amazed by your mercy and the attitude of a real well-wisher. I feel really privileged to be your disciple, I feel like I am in a special group of people that have this opportunity.

You continue to honour the acharya example of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda through all your activities and especially through your books that are so appreciated. You have an exemplary life and it is hard to process how you managed so many accomplishments in these past many years.

Thank you very much for everything!

Your servant,
Akiñcana Kṛṣṇa Dāsa

Akṣaya Dāsa & Anapāyinī Devī Dāsī

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe

Dear Guru Mahārāja, on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā. We offer our heartfelt gratitude and humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You have inspired and guided devotees both in the presence of Śrīla Prabhupāda and after he left this world. This guidance comes in the form of your transcendental books, through *kīrtanas* and classes on YouTube, your regular podcasts which answer many of our questions, and personal instructions to devotees year after year.

You have completely dedicated yourself to serving Śrīla Prabhupāda and his mission which as a result has produced many wonderful things. You have provided a wonderful temple such as New Vraja-dhāma showing devotees how to live a successful, peaceful, and joyful life.

We receive the mercy of Kṛṣṇa through you. We earnestly ask you to keep us under the shelter of your umbrella of benevolence and guidance that you provide all devotees. We think of you as our father as we both have lost our parents, and you make us feel less alone. Please bless us and keep us in the service of your lotus feet.

Guru Mahārāja, we wish you the best on your Vyāsa-pūjā. Thanks once again for coming into our lives and being our spiritual master.

Your insignificant servants,
Akṣaya Dāsa & Anapāyinī Devī Dāsī

Bhakta Alexandru Sulima

Dear Mahārāja Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day.

On this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, I offer you my deepest respects and gratitude for being an extraordinary example of a high standard in *bhakti*. Your unwavering dedication, exemplary character, and strict adherence to the path of devotional service inspire me beyond words. The mood you embody is a guiding light for my own spiritual journey, setting the perfect standard for me to follow with sincerity and devotion.

I am especially grateful for your relentless efforts in writing so many invaluable books, which are true blessings for all of us on the path of Kṛṣṇa consciousness. Each word carries the essence of pure devotion and deep realisation, and I eagerly anticipate the many more treasures you will share in the future. What inspires me most is your unwavering mood of service. Even though I have not yet had the opportunity to cultivate a personal relationship with you, just imagining the possibility of interacting with you fills me with overwhelming emotion. I eagerly look forward to the day I can become your initiated disciple, aspiring to become a humble instrument in your hands.

I have come to the realisation that is both simple and profound: true surrender does not mean the absence of struggle but the willingness to struggle for the right purpose. Every hardship becomes meaningful when seen through the lens of service to the Lord and guidance from the spiritual master. Just as a river surrenders to the ocean, losing its name but gaining boundless depth, so too must I let go of my false identities to merge into the vastness of your instructions and Kṛṣṇa's divine will.

This realisation has also deepened my understanding of the true role of *guru*, not merely as a teacher of knowledge but as a mirror

reflecting our highest potential. A *guru* does not just guide externally but awakens the inner strength necessary to walk the path of devotion with courage and sincerity.

Your presence and teachings serve as a reminder that every moment is an opportunity to surrender, grow, and embrace the qualities of humility, tolerance, and unwavering faith.

O Gurudeva, on this sacred day:
I pray for your benediction – a beacon of light,
Bless me with vision, clear and bright.
Grant me focus, strong and pure,
Steadfast devotion, forever sure.
Fill my heart with love divine,
A flame eternal, let it shine.
Bless me with discipline, steadfast and true,
With patience deep, my heart renews.
Make me a light in darkened space,
To guide lost souls with gentle grace.
Strong as a tree, yet gentle and kind,
Humble as grass, with a selfless mind.
Let me be a light in the darkest night,
A voice of hope, gentle and bright.
In your service, firm and free,
A humble servant, eternally.

Your aspiring servant,
Bhakta Alexandru Sulima

Amala-prema Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

Guru Mahārāja, on this auspicious occasion of your appearance day I seek your blessings.

Guru Mahārāja, thank you very much from my heart for requesting my parents to bring me to your *āśrama* to get trained. When I first met you in 2019 my only recollection was how you chastised me for not wearing a *dhotī* to the temple. Later, when I went home and started listening to your *kīrtanas* and lectures, my desire was just increasing every day to seek your shelter and get trained.

In 2023 when I finally arrived in Budapest, I was so happy to be there. When we spoke privately for the first time and you said there are many of your Godbrothers that I could take initiation from, but in my heart I had already decided that it would be you only.

By your mercy I started distributing books and being in the association of your devotees. My desire to accept you as my spiritual master increased and in 2024 when you accepted this rascal to be your disciple, I was happy although I committed many mistakes. I have so many flaws in me. I am eternally grateful to Śrīla Prabhupāda and to you, Guru Mahārāja, for accepting me and encouraging me to practise Kṛṣṇa consciousness. I came with a desire to enjoy this material world but you opened my eyes to the truth that there is only suffering here.

Guru Mahārāja, living in the *āśrama* and getting trained under all my senior godbrothers, I now understand what Kṛṣṇa consciousness really means and how to practise it. I am eternally indebted to you.

Guru Mahārāja, please forgive my mistakes that I commit being your disciple. I have many shortcomings within me, but I will try to please you.

Please give me your blessings and mercy to grow deeply in Kṛṣṇa consciousness and preach Lord Caitanya's mission.

Please keep this rascal under your shelter eternally, Guru Mahārāja.

Thank you for giving me shelter and taking care of me as though I was a small child.

Thank you for everything.

Your insignificant servant forever,
Amala-prema Dāsa

Amara Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe

Hála Kṛṣṇának, ismét van lehetőségünk megünnepelni Isteni kegyelmed megjelenési napját.

Köszönöm szépen, hogy a tanítványod lehetek, kedves Guru Mahārāja! Még ha nem is túl magas osztályú tanítványod vagyok. Ebben szeretnék fejlődni és törekedni fogok rá, hogy jobb tanítványoddá tudjak válni.

Amikor a télen tartott tanítványi gyűlésed alatt azt mondtad, hogy szigorítani fogsz azon, kiket fogsz elfogadni mint tanítvány a jövőben, akkor rádöbbentem, hogy mennyire nagy indokolatlan kegyben részesülhettem, hogy a tanítványod lehetek. Az idei évben a tervem az, kedves Guru Mahārāja, hogy szeretnék *Śrīmad-Bhāgavatam* szetteket kiosztani az utcán, lehetőleg minél többet. Már egy sikerült még a maraton alatt, ami minden bizonnyal a te kegyednek köszönhető. Kérlek szépen, Guru Mahārāja, add hozzá az áldásodat, hogy sikerüljön még többet kiosztanom azzal, hogy nem állok az útban.

Elkezdtem olvasni a *Nava-vraja-mahimā* első kötetét. Csodálatos könyv, nagyon hálás vagyok érte, lenyűgöző a lelki világ szépsége. Édesanyám pedig olvasott mindkettő Swami könyvből, illetve most fejezi be a *Sādhavo hṛdayaṁ mahyamot,* ami nagyon tetszik neki.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy itt vagy és erőt adsz!

Jelentéktelen szolgád:
Amara Dāsa

Ambikā

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances onto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, Gurudeva.

Reflecting upon the many qualities you hold, it is truly inspiring to see someone who embodies Śrīla Prabhupāda's teachings with such authenticity and dedication. You set a prime example of Śrīla Prabhupāda's teachings, following his footsteps to the "T," practising what you preach. This has been very eye opening to me, and when I met you, I realised that these are the footsteps I want my life to be built upon.

Your kindness is greater than this world, and your mercy extends beyond all realms. I am ever so indebted to you for showering your

mercy upon me. Experiencing this firsthand is yet another testament to your boundless compassion, just as Śrīla Prabhupāda's love and mercy embrace every single soul.

Thank you for accepting me and giving me purpose to life. For teaching and showing us, how amazing Kṛṣṇa consciousness is, but more importantly, showing us how to spread Mahāprabhu's love and compassion to all those around us.

Thank you for bringing light into a lost life like mine, all the while encouraging us lovingly. I pray I can imbibe even a spark of what you have given us, in this lifetime – to do justice to the love and care the *paramparā* lineage has given us, and thus make you happy.

With gratitude,
Your aspiring servant,
Ambikā

Amita Kṛṣṇa Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,
Hare Kṛṣṇa.

Please accept my sincerest humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day.

Guru Mahārāja, another year has gone flying past and luckily this time we managed to have some interaction either by the River Thames, Bhaktivedanta Manor or via email. Despite your health problems you have carried on writing, preaching and even did TWO swimming marathons in two different countries. This is very commendable by any standard, and I am sure Rādhā and Śyāmasundara were looking after you, giving you Their blessing in all respects.

Congratulations on producing another book: *Tava Kathāmṛta,* which I am sure will again have some wonderful words of wisdom and

loving information about Rādhā and Kṛṣṇa. Many thanks for giving us these books which explain in simple English how to love Rādhā and Kṛṣṇa and all their pastimes (*līlās*).

Guru Mahārāja, thank you again for looking after my daughter Āśā-latā Devī Dāsī in Hungary. She is back in London now where she is finding it lonely and wishes to be with you engaged in your service. That is the reason why she came to see you in Māyāpura and you happily received her. Pease keep instructing us to do the right things in life to progress spiritually.

Guru Mahārāja, please give me strength to overcome my mistakes and I hope and pray that I can somehow serve you and follow your instructions without committing any offences. Thank you for inspiring me in my spiritual development and I hope I can fulfil this in this lifetime.

Thank you.

Hare Kṛṣṇa.

Your insignificant and humble servant,
Amita Kṛṣṇa Dāsa

Amṛta Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am in Māyāpura greatly appreciating the legacy left to us by our Vaiṣṇava *ācāryas,* and you, Guru Mahārāja, are part of this legacy.

You have given us so much and continue to tirelessly guide us all. I feel your presence every day through your instructions and realisations that you share with us. My deepest gratitude and appreciation for this.

You are continually encouraging us all to surrender and give this one life to Kṛṣṇa, like you have given your one life and soul to Śrīla Prabhupāda and his ISKCON.

Guru Mahārāja, I am at your service. I have complete faith in you and know if I keep hold of your lotus feet, I will continue to blossom like a flower, but only by your grace.

With all my love,
Your servant and daughter,
Amṛta Devī Dāsī

Amṛta-sindhu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I take shelter of *Bhagavad-gītā* 4.34 that reminds me of you, Guru Mahārāja:

तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया |
उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन: ||

tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ

> "Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realised souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth."

Without you, I could not begin to comprehend this vast knowledge. Your unlimited causeless mercy and definitive instructions make my doubts fade away. This place is *duḥkhālaya, aśāśvata*, not a place to seek happiness, rather an opportunity to perfect ourselves by strict *sādhana* and the study of scripture.

Guru Mahārāja, I have no hope to advance on the spiritual path without Kṛṣṇa's mercy, and you have brought this understanding to our lives. Having your guidance is the greatest mercy that I treasure with each passing moment.

As scriptures tell us, this age of Kali is the most condemned age due to quarrels and the cheating propensity. In these times of duplicity your simplicity and dedication to spreading the holy names of the Lord (to understand our constitutional position) by either your direct instructions or through your lectures, has guided me immensely.

Guru Mahārāja, I am blessed to have you in my life. The more I hear from you, the deeper my sense of gratitude grows. I pray that I can imbibe a fraction of the deep attachment you have for the Supreme, the scriptures and the holy names.

Guru Mahārāja, like a loving and compassionate father you play a significant role in our lives by imparting knowledge, guiding us on the path of devotion, and inspiring us toward liberation. Your transformative teachings and guidance have deeply impacted my life and the lives of countless others. Your humility, wisdom, compassion, and unwavering devotion to the Lord are the guiding lights that inspire us to seek the path of service to Lord Kṛṣṇa.

There is only one polestar that can be seen in the dark sky, but your presence, teachings, instructions, books, and podcasts are a conglomerate of polestars, which help us to always think about the Supreme and to remember our core responsibilities in this human form of life.

On many occasions, Guru Mahārāja I have experienced your patience listening to the concerns of others, offering guidance, and always giving an encouraging word which demonstrates the depth of your spiritual insight. Your ability to lead by example and exhibit unshakeable faith in Kṛṣṇa is a source of inspiration to all. You live as a person-*bhāgavata*

with the most admirable qualities, following in the footsteps of Śrīla Prabhupāda.

Your personal sacrifices, tireless efforts to spread the holy names, and the willingness to travel across the world to serve ISKCON has always inspired me.

Finally, let me admit that I am a fallen soul, trapped in the clutches of materialism, and only with your mercy can I make use of this human form and attempt to progress and taste the nectar of pure love for Rādhā-Śyāmasundara.

I am always your servant and please always be my Spiritual Master, Guru Mahārāja, I offer my obeisances at your lotus feet and humbly express my gratitude for everything you have done for me and my family. Your image is stored in our hearts, and we beg for your forgiveness for anything that happened intentionally or unintentionally.

Your life and teachings are a beacon of light, and I pray that I can live up to your example of service, devotion, and humility.

Jaya, jaya, Śrīla Prabhupāda! *Jaya,* HH Śivarāma Swami Mahārāja!

Your eternal servant,
Amṛta-sindhu Dāsa

Ānanda Caitanya Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your divine appearance day!

A few years into my Kṛṣṇa consciousness, Guru Mahārāja, when I joined Bhaktivedanta Manor as a full-time servant, I met a devotee I often remember to this day. Although not your disciple, he deeply appreciated you and everything about you. He constantly told me how

fortunate I was to have you as my spiritual master, what a great choice I had made, and how I should cherish the ground you walk on.

"His feet do not touch the ground, it just seems as though they do to us conditioned souls, he's actually gliding! Pure devotees traverse this planet in order to help people like you and I, but they do not come in touch with material nature," he would often tell me. It was a refreshing and enlivening message.

One of the key things he repeated was the importance of hearing from *guru*—recognising it as my greatest wealth, and doing so constantly and with full attention. And if not constantly, then at the very least, to let your *vāṇī* be the first sound vibration to enter the holes of my ears in the morning and the last at night. In this way, I began to connect with your transcendental sound more deeply than ever before, and experienced the potent, purifying, deeply penetrating effects—it was simply magical.

It reminds me of the famous verse *Śrīmad-Bhāgavatam* 4.20.25:

sa uttamaśloka mahan-mukha-cyuto
bhavat-padāmbhoja-sudhā kaṇānilaḥ
smṛtiṁ punar vismṛta-tattva-vartmanāṁ
kuyogināṁ no vitaraty alaṁ varaiḥ

> "My dear Lord, You are glorified by the selected verses uttered by great personalities. Such glorification of Your lotus feet is just like saffron particles. When the transcendental vibration from the mouths of great devotees carries the aroma of the saffron dust of Your lotus feet, the forgetful living entity gradually remembers his eternal relationship with You. Devotees thus gradually come to the right conclusion about the value of life. My dear Lord, I therefore do not need any other benediction but the opportunity to hear from the mouth of Your pure devotee."

As Śrīla Prabhupāda explains in the associated purport:

"Although when a pure devotee speaks the articulation of his voice

may resemble the sound of this material sky, the voice is spiritually very powerful because it touches the particles of saffron dust on the lotus feet of the Lord. As soon as a sleeping living entity hears the powerful voice emanating from the mouth of a pure devotee, he immediately remembers his eternal relationship with the Lord, although up until that moment he had forgotten everything."

The "powerful voice emanating from the mouth of a pure devotee" – this is what I was hearing, and this is what was transforming my heart. Nowadays, as I drink your *vāṇī*, morning, noon, and night, I feel like the imports of *śāstra* are further revealed, unwanted things removed, and spiritual desires implanted, all imperceptibly. It is indeed my greatest wealth, especially in these arid times when you are not in Hungary.

But still, as I reflect deeper, there is something I have realised to be an even greater force. And often, as I plug in and hear the latest podcast, or a golden oldie from my collection of favourites, I lament my lack of piety. As good as hearing your recorded classes, podcasts and *kīrtanas* is, there is nothing better in the three worlds than sitting at your lotus feet to hear from you directly. No machines, no via mediums, just your most potent thunderous voice entering directly into my ear and heart, drawing my being to meditate on, worship, and serve the Divine Couple. Nothing but the Absolute Vraja Truth. Nothing short of pure devotion. Nothing but immediately.

Thus, Svarūpa Dāmodara Gosvāmī instructs the poet from Bengal to go and hear *Śrīmad-Bhāgavatam* from a pure Vaiṣṇava: *yāha, bhāgavata paḍa vaiṣṇavera sthāne* (*Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā* 5.131). There is the implication here that one should be physically present, *vaiṣṇavera sthāne*, at the place of a Vaiṣṇava. It is at such a place that one can actually hear *Bhāgavatam* and drink the nectar found therein, neat: *pibata bhāgavataṁ rasam*. For the words of such a *bhāgavata* carry the aroma of the saffron dust of the Lord's lotus feet. What a favour you are bestowing upon me, dear Guru Mahārāja. How supremely fortunate I am. What a great choice I made. I cherish the ground you walk on.

Your servant always, Ānanda Caitanya Dāsa

Ānanda-candrikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Your Divine Grace.

The Divine Fragrance of Your Words:
Your wonderful books fill our hearts with life,
Glimpses of an enchanting world beyond our sight.
Each page flows sweetly like a nectarean stream,
Awakening our hearts with golden dreams.
As we read your books, we may wonder:
It might be happening now in the spiritual world?
Yet, as we drift along the river of time,
We miss out on all these divine pastimes.
Reading your books, we gain a clear view—
Of the Divine Couple and Their love shining through.
Pure emotions, thoughts, and desires so charming,
Their sweet dealings and talks are truly enchanting.
Through your books, a door swings wide,
Revealing Their daily sweet pastimes inside.
They mesmerise the mind in a wondrous way,
As we read, it feels so real—as if we are there.
To wander in these pastimes is real life,
Giving true meaning to our present life.
It brings such joy, satisfaction, and bliss,
Decorating our lives with transcendental glee.
You describe Kṛṣṇa's glorious nature
Who shines like the full moon—so luminous.
As we call His sweet names within our hearts,
He kindly soothes all our pains—whatever He finds.
As you reveal more and more of His Personality—
His loving nature, sweet care—so charming.
A beautiful transformation unfolds within us,

Creating a bond of friendship between Him and us.
Feeling safe in His loving rays and tender care,
Within us humility and meekness awaken.
No longer trusting ourselves alone—our ideas and plans –
We place our trust where real love is given.
His Name—a stream of ambrosia for our ears,
The essence of sweetness, beauty, and bliss.
As it embraces our hearts with a golden ray,
It wraps our spirits in radiant peace.

You carry in your heart this sweet nectar—fragrant blooming lotuses of eternal *līlās*. Your books are filled with these divine flowers, filling the world with their enchanting fragrance.

Your servant,
Ānanda-candrikā Devī Dāsī

Ānanda-līlā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra és újra hálával és tisztelettel gondolok Guru Mahārājára. Alázatos és áldozatos munkája által mindig megerősítést kapok arról, hogy kegyéből jó úton haladok. Nagyon szeretem Új Vraja-dhāmát, és jó érzéssel tölt el, hogy az ottani *bhakták* milyen fegyelmezetten és nagy odaadással végzik szolgálataikat. Köszönöm szépen, hogy lehetőséget kaptam arra, hogy közöttük szolgáljak. Guru Mahārāja szavai és cselekedetei olyan fényt adnak számunkra, mint egy gyönyörű lámpás, amely elvezeti a sötétségben botladozó lelket a tisztaság és a megvilágosodás felé. Az ön áldozatos szolgálata és szent munkája a világ minden

táján követendő példát ad mindazoknak, akik szívükben vágyakoznak a transzcendentális tudásra és Kṛṣṇa kegyére.

Kérem, fogadja el ezt a kicsi, de őszinte felajánlást az ön méltóságának, áldozatos munkájának és isteni irányításának tiszteletére.

Szolgája:
Ānanda-līlā Devī Dāsī

Ānanda-vardhana Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és Neked!

hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare

Ez a csodálatos *mantra* – Harināma Prabhu – a Veled való kapcsolatom legfontosabb része vagy a kapcsolatunk alapja. Szeretnélek téged ebből a nézőpontból dicsőíteni, mert ez volt a legfontosabb dolog, amit indokolatlan kegyedből nekem adtál.

Kaptam tőled egy csodálatos lehetőséget arra, hogy az Istenség Legfelsőbb Személyiségének a transzcendentális neveit kiejthessem a számon. Ha nem lettél volna hozzám kegyes, akkor soha nem tudtam volna – bármeddig is próbálkozzak – igazából megszólítani a Legfelsőbb Lényt. A Te felhatalmazásoddal van meg nekem, hogy mindenféle egocentrikus motivációtól mentesen tudjam hívni az Uramat. A Te közbenjárásoddal kiáltásom nem csupán pusztába kiáltott szó marad, hanem elér a tanítványi láncolaton keresztül Śrī Rūpa-mañjarīig, aki fel fog engem ajánlani az Isteni Párnak, s így meg fogom kapni az Ő

Lótuszlábaik menedékét. Isteni Kegyelmed Lótuszlábainak a menedéke tehát nem különbözik Rādhā-Śyāma – *iṣṭa-devatāim* – menedékétől. Ha egyszer s mindenkorra elhatározom magamat, és megteszem a megfelelő *saṅkalpákat,* és ez alapján követem minden parancsodat – legfőképpen a szent nevek éneklésére vonatkozóan –, akkor garantáltan meg fogom kapni a Rādhā és Kṛṣṇa iránti szeretet semmihez sem hasonlítható áldását, amelynek elnyerése az emberi élet legmagasabb rendű célja. Egy felfoghatatlanul izgalmas és boldog élet vár rám Rādhā-Śyāma tudatban, a Tőlük való elválás és a Velük való együttlét nektáróceánjában fürödve, a *bhaktáikat* szolgálva, tökéletesen elégedetté téve Őket. Ezt a végtelenül hatalmas kincset záporozod reám minden pillanatban. Nekem csupán őszinte, odaadó érzelmekkel átitatva kell végeznem mindennapi tetteimet a Te parancsaid szerint életről életre, legfőképpen Kṛṣṇa nevének éneklését. Te vagy a legnagylelkűbb adakozó, mert szinte ingyen adod nekünk az élet legdrágább kincsét. Nekünk csupán annyit kell tennünk, hogy őszintén és teljes erőből akarnunk kell a tudás és az élet fájának eme gyümölcsét, melyet Śrīla Prabhupāda ültetett el a nyugati világban. Te takarítod be eme lelki aranyalmákat, és ruhádban megdörzsölve nyújtod át a hozzám hasonló kis gnóm törpéknek az így már szikrázóan ragyogó gyümölcsöket. Ahogy megízleljük e gyümölcsöket, ami nem más, mint a Legfelsőbb forrásból áradó, hótiszta szíveden keresztülfolyó transzcendentális hang, meg fog bennünket őrjíteni ez az íz. Abban a pillanatban vissza fogunk emlékezni eredeti önmagunkra, és őrült táncba és extatikus *kīrtanába* fogunk kezdeni, ami még több alvó lelket erre fog késztetni. Ez be fogja vonzani az Úr Gaurāṅga kegyét, aminek hatására Śrīmatī Rādhārāṇī be fog bennünket engedni a legfelsőbb boldogság dimenziójának a táncporondjára.

Mindent köszönök Neked Uram!

Szolgád:
Ānanda-vardhana Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Szeretnélek üdvözölni Téged megjelenésed napján. A lelki tanítómester önként vállalja a szerepet, hogy a tanítványait visszavezeti a legfelsőbb Úr szolgálatába.

Az út, amin át kell vezetni a tanítványait, nem más, mint az élőlények saját *karmája*. Visszavezetni őket, azon az úton, amelyen eltávolodtak a Legfelsőbb Úrtól. Ez nem egy külső utazás, hanem egy belső változás, amin keresztül kell vinni a tanítványt úgy, hogy a szabad akaratát nem veheti el tőlük. Segíthet, taníthat, inspirálhat, de a lépéseket nekünk, magunknak kell megtenni. Ő azt az utat próbálja nekünk is megmutatni, amit Ő már biztosan jár.

A legnagyobb kihívás az, hogy a látásmódunkat kell, hogy megváltoztassa. Hiszen mi nem a valóságot látjuk, hanem azt, amit a feltételekhez kötött életünk során kialakítottunk. Így a megértésünk, vágyaink és tulajdonságaink nem mindig azt támogatják, hogy az Úr szolgálata irányába tudjunk haladni. Mint ahogy a híres példa mondja: Az, aki le van kötve, csak egy szabad embertől tud bármi felszabadulást remélni.

Te irányt mutatsz nekünk, mint egy világítótorony, ami a sötétségben mutatja meg az utat a hajónak, hogy a célja felé haladhasson. Tudásoddal, írásaiddal megvilágítod az egész utat, hogy merre kell haladnunk. És nem csak azt mutatod meg, hogy hogyan érjük el Isten szolgálatát, hanem azt is, hogy milyen lehet az a szolgálat, hol, milyen kapcsolatban és kivel, sok-sok részletet kibontva. Így annak ellenére, hogy sötétség a természetünk, az iránymutatásoddal és vezetéseddel minden világossá válik az anyagi létezés tengerén.

A lelki tanítómester kegyéből meglátunk olyan dolgokat, amik mindig is ott voltak és léteztek, csak azok a tudatlanság sötétjében nem látszanak. A lelki befedettségünknek köszönhetően nem tudjuk látni vagy pedig értékelni azt, ami a valóság. Ő semmi újat nem mond, csak

a valóságot tárja fel úgy, ahogy van, mint a világítótorony. Sosem másítja meg a környezetet, a körülményeket, a valóságot, hanem csak megmutatja azt, ami mindig is ott létezett.

A kritikusoknak néha úgy tűnhet, hogy valamit mintha megmásítana ez a bizonyos Torony. De Ő csak megmutatja a saját fényével, amit mások a tudatlanságuk miatt nem láthatnak.

Imádkozom, hogy az indokolatlan kegyed, mint egy fény az életemben, továbbra is világítsa meg az Isten felé vezető utamat, és hogy én is hadd lehessek mások számára még nagyobb segítség, hogy megtalálják az útjukat vissza Istenhez.

Törekvő szolgád:
Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

On this auspicious day of your appearance, please allow me to express my deep gratitude and love to you.

I would like to thank you for your incomparable books, for the opportunity to hear your lectures and participate in *kīrtanas* you lead. Together they bring about a revolution in my consciousness, a revolution that I had been waiting for twenty-five years before becoming your disciple and which I am experiencing now, thanks to your mercy.

Your association through your *kīrtanas* convey a strong taste for devotional service to Kṛṣṇa in Vṛndāvana, and thereby destroy material desires, in the captivity of which we have languished for many lives. Thank you very much for this!

Your lectures destroy ignorance and give an understanding of how

to practise Kṛṣṇa consciousness as a science; how to communicate the words of Kṛṣṇa and not our own speculations, thus achieving tangible results. These lectures cultivate an understanding and awareness within us, leading to conviction in our own innate intelligence.

Your books are invaluable textbooks that reveal the essence of *abhidheya-tattva* and *prayojana-tattva*. Through them we can clearly understand how the process of Kṛṣṇa consciousness works, even at levels that seem beyond the reach of most devotees. They also help us to correctly prioritise our personal spiritual practice, correlating the instructions of the *śāstras* and *ācāryas* with our specific level of qualification.

They reveal the attractive pure love of the residents of Vṛndāvana and plant in our hearts the desire to achieve spontaneous devotional service to Śrīmatī Rādhārāṇī. Your books help not only your disciples, but all devotees who sincerely strive to achieve the highest goal of life. I communicate with many senior, serious devotees who express their deep gratitude to you for having described the spiritual path in a very encompassing way as well as giving the keys for self-analysis.

Your books and lectures help us understand that purification of the heart is not an end, but a qualification to gain the right to follow the path of spontaneous devotional service. And they also explain that the basis of the method of purification of the heart is the offenceless chanting of the holy name and serious study of Śrīla Prabhupāda's books. You demonstrate a holistic understanding of the stages of the spiritual path. Thank you very much for this!

I also want to thank you for your determination, courage, and uncompromising nature in preaching. Many of us are afraid to speak directly either out of fear of general politics, or out of fear of making some mistakes and offences. But you always write and speak directly, and thus destroy our desire to remain in the comfort zone.

Thank you very much for your personal example in working hard to serve Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda; for the volumes of books on *kṛṣṇa-bhakti* and for the standards of Vaiṣṇava culture; for the happy devotees—your disciples, who exemplify friendliness, and seriousness in their *sādhana*.

I pray to Kṛṣṇa for your good health and the fulfilment of your plans, as well as the opportunity to never lose your association.

Thank you very much for being in my life!

Your insignificant servant,
Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī

Ānandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śrīla-śivarāma-svāminn iti nāmine

A lelki tanítómester a legnagyobb kincse az embernek! Úgy mondják, aki szerencsés, az találkozik egy hiteles lelki tanítómesterrel, ő a *bhakta* jószerencséje.

Most, hogy sokat távol vagy, ahogy a könyveidet olvasom, itt vagy velem. Olvashatok a megvalósításaidról, s ez olyan érzés, mintha elfogadnál közeli barátodnak. Meglepődtem rajta és csodálatosnak találtam, hogy ilyen őszintén kinyitod a szívedet. Ez nagyon mély bizalmat jelent felénk. Megerősíti bennem, hogyha őszintén, komolyan törekszem, én is fejlődhetek a lelki úton, a te kegyedből, mert te olyan kegyes vagy hozzám is. Te vagy az én jószerencsém, nagyon hálás vagyok neked, hogy számomra is létezel. Nagyon szeretnélek elégedetté tenni! Mit tehetek érted?

Igazából leírtad a *Nava-vraja-mahimā* 8. kötete végén a 36-37. függelékben. Tisztán érthető, hogy mit szeretnél és mit várs tőlünk. „Az utolsó kérésem”-ben azt írod: „A magyar *yātrā* és Új Vraja-dhāma szá-

mára írott elképzeléseimet arra építettem, amit Śrīla Prabhupāda utasításai üzennek számomra, illetve amit ezen utasítások legmegfelelőbb megvalósítási módjának vélek."… „Maradjunk hát mindig, minden körülmények között hűséges követői Śrīla Prabhupādának." Itt újra alátámasztottad feltétlen hitedet a lelki tanítómesteredben, és bizonyítottad újra az iránta érzett szeretetedet és hűségedet. Minden célodat az ő elégedettségére való törekvés motivál. Csodálatos, én is így szeretném.

És a „Rādhā-Śyāma mindenek fölött" nagyon megérintette a szívem. Szeretnék erre ezután még jobban törekedni.

Csodálatos Guru Mahārāja! Mélységes hódolattal borulok lótuszlábaidhoz, hadd szolgáljalak a vágyaidat szem előtt tartva. „A lelki követelmények" részben írtad, hogy az is fontos a napi *sādhana* mellett, hogy a *bhakták* „Kṛṣṇa-tudatuk belső lényegével és elmélyítésével is foglalkozzanak." Kérlek, segíts ebben!

Vezess kérlek tovább a lelki úton!

Alázatos szolgád:
Ānandinī Devī Dāsī

Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

My Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I remember the first time I heard you give a class, it was in 1986, in a town hall in Hornchurch, England. You told the fairytale of the Emperor's New Clothes and used it to show how everyone is going along with the smoke and mirrors of the material world, and not seeing, or speaking of, reality. Your class made a big impression on me.

Later, I had the good fortune of hearing many of your classes and to give them titles as I listed them for your Tape Ministry. I still remem-

ber some of those classes now; your clarity, conviction, and brilliant teaching references.

Thank you, Guru Mahārāja, for your example and guidance and for your books and podcasts.

Your unworthy servant,
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

Anaṅga-mohinī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, legdrágább Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, aki a legtökéletesebb, és az elesett lelkek legnagyobb menedéke vagy. Aki az én legnagyobb menedékem és legdrágább kincsem vagy, melyet féltve őrzök és sosem engedek.

Elérkezett a kedvenc időszakom az évben, amikor a mindennapok fáradalmaiból felocsúdva mélyen elmerülhetek a gyönyörű személyedben, s míg, ha a mindennapom része is az, hogy rajtad meditálok, rajtad, aki minden létező boldogságom forrása, mégis ez a szívemnek egy különleges alkalom, melynek eljövetelét annyira várom, mint egy kisgyermek a saját születésnapját.

Bár én a szavak embere vagyok és imádok is írni, a feléd érzett érzelmeket mégis végtelenül nehéz szavakba öntenem. Hiszen léteznek olyan megfoghatatlan érzések, amiket egyszerűen képtelenség az adott nyelv választékos szavaival lefedni. Emellett pedig képesítetlen is vagyok téged, aki oly csodálatos, hozzád méltó módon dicsőíteni, ezért ne haragudj az esetlenségeimért és kérlek engedd meg, hogy örök hálám jeléül mégis megpróbáljam a magam szerencsétlen módján.

Egyszer azt mondtad, hogy a könnyeim mindent elárulnak számodra

az irántad táplált érzéseimről. Napról napra a köztünk fennálló távolság ellenére ez az ellenállhatatlan vágy a lótuszlábad örök szolgálatára, a csillapíthatatlan éhség a szívemben elégedettséged elérésére, illetve a ragaszkodásom feléd egyre fokozódik. Egyetlen pillanat a te odaadó, tiszta személyed társaságában, ebben a születés és halál birodalmában felbecsülhetetlen kincs minden ember számára. Hogy lehetek ennyire eszméletlenül szerencsés, hogy ennyit társulhattam veled ilyen rövid idő alatt? Hogy lehetek ennyire szerencsés, hogy különleges kegyeddel kiemeltél az állandó szenvedés mocsarából, mely az anyagi világ folyamatos élvezetének szánalmas próbálkozásaiból kellett megélnem? Hogy lehetek ennyire szerencsés, hogy annyi életen át bolyongó lelkem végre menedéket vehetett lótuszlábad árnyékában?

Felnyitod a szemét a feltételekhez kötött lelkeknek pusztán a pillantásod vakító fényével, mely megvilágítja a tudatlanságból fakadó sötét szíveket. A hozzám irányított határozott, de szeretetteljes szavaid az iránytűim a nehezebb napokon. Az utasításod a hajóm, melyre felszállva átszelhetem a tudatlanság hullámzó óceánját a lehető legnagyobb biztonságban. A hangod a fülemben a legszebb zene, mely megnyugtatja az erősen háborgó szívemet. A mosolyod az elégedettséged szintjének a mutatója, a létezésem egyetlen értelme, a boldogságom kulcsa, amire emlékezve a testem minden porcikáját kimondhatatlan melegség járja át. A mosolyod a legnagyobb kincsem, melyre életem utolsó pillanatában emlékezve is könny csordul majd a szememből. A közelséged a legnagyobb menedékem, amikor hirtelen minden problémám parányivá válik. A távolságod a legkegyetlenebb fájdalmam, amire már tényleg nem léteznek egyetlen nyelvben sem alkalmas kifejezések.

A legnagyobb példaképem vagy. Sokszor mondod, hogy hasonlítunk egymásra, mert bennem is ég a versenyszellem, mint benned. A maratonok alkalmával olyan intenzitással és apai izgalommal követed az eseményeket és az eredményeimet, mint amikor az úszóversenyeden édesapád kiabálta töretlenül azt, hogy hajrá! A te elégedettséged, a gyönyörű és szívemet melengető mosolyod az egyetlen motivációm arra, hogy ne adjam fel a küzdelmet. Az, hogy tudom, hogy számodra

a *saṅkīrtana* mozgalom mennyit és mit is jelent, engem is feltüzel és visz előre utamon. Nincs több vágyam, csak hogy azt az örömöt láthassam most is és mindörökké, mint amilyen örömöt megtapasztaltál 2024-es Śrīla Prabhupāda maraton alatt. Köszönöm, hogy a kegyedből részese lehettem és adtál egy cseppet abból az óceánnyi Istenszeretetből, ami neked van, ahhoz, hogy ez a fantasztikus szett osztás megvalósulhasson itthon a *bhakták* számára illetve számomra is.

Hihetetlen az érzékenységed, hogy milyen tisztán látod az embert és azt, hogy annak a személynek mire is van pontosan szüksége a lelki fejlődéséhez. Mennyire érzed, mi kell ahhoz, hogy még erősebb hite legyen, s ezáltal meghódolása, annál is erősebb ragaszkodása Kṛṣṇához és hozzád. Olyan a veled való kapcsolódás, mint egy soha véget nem érő országút, mely állandó és folyamatosan fokozódó örömöket magába foglaló meglepetéseket, kanyarokat és csodákat rejt magában. Gondolok itt például az avatás előtti kedvtelésünkre, melyre visszaemlékezve a mai napig szívemet elönti a hiányodból érzett, illetve Kṛṣṇa által irányított felfoghatatlan bánat, és egyben a legtranszcendentálisabb örömérzet is.

Bár még sehol nem tartok a lelki életben és tudom, méltatlan vagyok arra, hogy valaha is elérjem a tiszta szeretetet és odaadást és egyúttal Kṛṣṇát, mégis téged szolgálva, a te lótuszlábad porát követve, a legpuhább szíved fokozatos megismerésével felcsillan a remény a szívemben, hogy még nekem is sikerülhet. Hiszen minden, amit eddig megéltem a Kṛṣṇa-tudatban, a legnagyobb lelki élmények, melyeket megtapasztaltam, a te határtalan kegyednek köszönhetőek. A hálám irántad felfoghatatlan, megfoghatatlan, leírhatatlan, melyet sosem fogok tudni visszafizetni, és amiért életem végéig az adósod leszek.

Köszönöm, hogy oltalmadba fogadtál és megengedted, hogy Kṛṣṇa családjához tartozzak. Az avatás óta egy teljesen új világ nyílt meg előttem, egy semmihez sem hasonló, mely rengeteg fájdalmas és örömteli tanítást foglal magában. Egy szeretetteljes, helyes elveket és szabályokat követő világ, Kṛṣṇa és a te menedékedben, mely csodálatosan színes és biztonsággal teli. Semmi félelmem nincs, ha tudom, te vársz az út végén. Az egész életem és az egész szívem, még ha mocskos is, de a tied, és bár

több lenne, hogy azokat is neked adhassam! Tudom, hogy a legféltettebb helyen van nálad.

Könyörgöm neked, kedves Guru Mahārāja, hogy továbbra is add a kegyed a fejlődésemhez, a törekvéseimhez és bár tudom, hogy egy senki vagyok, aki nem érdemli meg, de ha mégis megvalósulhatna indokolatlan kegyedből, akkor kérlek továbbra is tarts meg engem a társaságodban, az imáidban és soha ne engedd el a kezem.

Örök és hűséges szolgád:
A te Rāṇīd, Anaṅga-mohinī Devī Dāsī

Ananta-śakti Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to express to you in a few sentences my gratitude, to be part of your big family and especially to be one of your disciples. I greatly admire your devotion over these many years which has been of an exemplary standard.

You are a perfect example of what a pure devotee is. Your determination in your spiritual practice is and will always be the example to strive for. The wisdom you demonstrate is of an unequivocal purity, sometimes firm like an army officer, and sometimes gentle and understanding like a grandfather with his grandchildren.

I think of you every day; you are an unparalleled inspiration in my spiritual development. Thank you for giving me this wonderful opportunity to serve you, I know that I am far away from you, that I cannot serve you in person, but every day I serve you in my heart and in my thoughts.

Your servant,
Ananta-śakti Dāsa

Antardhī Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A mai napon szeretném megköszönni neked, hogy lehetőséget biztosítasz számunkra, hogy odaadó szolgálatot végezzünk, és ezzel közelebb kerüljünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábaihoz.

Sokan vannak a világban, akik semmit nem tudnak Istentől, vagy csak elképzelik, hogy Ő milyen lehet, és mivel az egyértelmű, hogy Ő a leghatalmasabb, ezért eljutnak arra a következtetésre hogy szolgálatot kell végezni Neki.

Sok-sok ilyen személy közül, akik eljutottak eddig a felismerésig, néhányan elkezdenek érdeklődni, hogy vajon hogyan is kellene Őt szolgálni. Vajon mit szeret és mit nem szeret, mire érzékeny, mi jó az Ő számára? Manapság azonban sajnos már az is nagyon ritka, hogy valaki elgondolkodjon ezeken a kérdéseken és elhatározza, hogy úgy fogja szolgálni Istent, ahogyan Ő azt szeretné. *Kṛṣṇa-anuśīlana*. De még ha akad is néhány nagyon-nagyon ritka lélek, aki felébreszti magában ezt a vágyat, még mindig tudást kell szereznie, meg kell tanulnia ennek a tudományát, és kell egy személy, akin keresztül fel tudja ajánlani a szolgálatát. Egy személy, aki tovább tudja ajánlani, és a szeretete által meg tudja tisztítani az esetleges motivációktól és tisztátalanságoktól, hogy a szolgálat olyan minőségű legyen, ami méltó Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara sztenderdjeihez, és elfogadhatóvá válik Számukra. Persze az Úr nagyon könyörületes, és kezdetben jó szívvel elfogad bármilyen csekély felajánlást, mint ahogyan egy szülő is lelkesen fogadja a kisgyermeke esetlen próbálkozásait arra, hogy segítsen neki, vagy elégedetté tegye őt. Amikor azonban a gyermek felnő, akkor már komolyabban kell vennie a feladatait, és törekednie kell arra, hogy minél jobb minőségben, minél kevesebb hibával végezze azokat. Ehhez hasonlóan mi is, akik már több mint 30 éve gyakoroljuk a Kṛṣṇa-tudatot, lassan fel kell, hogy nőjünk és fejlesztenünk

kell a szolgálatunk minőségét, hogy ne maradjunk örökké gyerekek a lelki életben. Ugyanakkor azonban szándékosan vagy akaratlanul hibákat követünk el a lelki élet gyakorlása során. Ezért aztán rendkívüli jelentősége van annak, hogy a szolgálatunkat egy olyan személy ajánlja tovább a tanítványi láncolaton keresztül, aki képes arra, hogy megtisztítsa és olyan minőségűvé alakítsa át, amely megfelel az Isteni Pár számára. Sajnos az én szívem még most is rendkívül szennyezett, és teljesen alkalmatlan vagyok arra, hogy bármiféle szolgálatot tudjak ajánlani Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, ami által esélytelenné válok arra, hogy bármikor is a közelükbe kerülhessek. Rendkívüli szerencsémre azonban te olyan könyörületes vagy, hogy elfogadod azt a szerencsétlenkedést, amit szolgálat gyanánt megpróbálok felajánlani, és miután megtisztítottad a sok-sok motiváció és hiba szennyétől, tovább ajánlod azt a parányi odaadást, amit ki lehet vakarni belőle. Olyan ez mint az aranymosás. Sok száz vagy sok ezer köbméter értéktelen dolgot kell átmosni ahhoz, hogy az odaadás parányi aranyához hozzájusson az ember.

Kedves Guru Mahārāja!

Olyan vagy, mint egy transzcendentális aranymosó, megtalálod bennünk azt a parányi jó dolgot, ami képes közelebb vinni minket Kṛṣṇához és azt ajánlod tovább, hogy mindez örök hasznunkra váljon.

Ezen a csodálatos napon, megjelenésed dicsőséges napján szeretném ezért megköszönni neked, hogy elfogadod a szolgálatomat, elfogadsz engem szolgádként, és segítesz abban, hogy az egyetlen értelmes dolgot, Kṛṣṇa szolgálatát végezve, lépésről lépésre közelebb kerülhessek eredeti helyzetemhez mint Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a te örök szolgád.

Köszönöm szépen!

Jelentéktelen szolgád:
Antardhī Dāsa

Anucāriṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

In this world of darkness and misery you represent all that is good: integrity, compassion, hope, and unconditional love.

May your presence be manifest among us for many, many years. I pray that you may live a long and happy life, in good health, and with unending enthusiasm to carry on with your mission.

Although I never deserved it, still you bestowed your blessings upon me. So, forgive me for not being able to repay even an infinitesimal part of all that you gave me… at least not in this life.

Still, I trust that by your mercy, many eras from now, I will one day find the way back Home.

Your servant,
Anucāriṇī Devī Dāsī

Anupamā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kedves Guru Mahārāja, nagyon boldog vagyok, hogy köszönthetlek téged ezen a csodálatos napon.

Azt hiszem, hogy nem is tudom kifejezni a hálámat, amivel neked tartozom. Amikor idejöttem a templomba és láttam a csodálatos *mūrtikat*, a *bhaktákat*, eszembe jutott, hogy ezt mind neked és Śrīla Prabhupādának köszönhetjük. Az élet itt a világban nagyon sok szenve-

déssel jár és boldogtalan, de te elhoztad nekünk ide az odaadó szolgálat végzésének lehetőségét és a boldog következő élet reményét, Kṛṣṇát és az Úr Caitanyát szolgálva, a lelki világban. Köszönöm neked, hogy itt végezhetek szolgálatot, ismerhetem a csodás *bhaktákat* és társulhatok velük, akikhez nincs fogható.

Felbecsülhetetlen kincsek számomra a könyveid és a podcastod. Sosem voltam még olyan Kṛṣṇa-tudatban, mint amikor a könyveidet olvasom. A lelki világ valósággá válik és nagyon nagy vágy keletkezik az emberben, hogy eljusson oda és szolgálhassa Kṛṣṇát. A podcastjaidat már másodjára hallgatom meg, a kezdetektől haladva szisztematikusan a legújabb felé. Munka közben folyamatosan hallgatom és a tudatomat Kṛṣṇa-tudatban tartja. Nem tudok ennél jobb módszert az elmém irányítására. Nagyon kedvesen és kegyesen válaszolsz a kérdésekre, csodálatosak a leckék, amiket megosztasz, és páratlan az a tudás, ami átjön ezeken keresztül. Mindig felírom magamnak azokat, amik aktuálisan rám vonatkoznak, hogy újra visszakereshessem őket.

Számomra te jelented a Kṛṣṇa-tudatot. Néha úgy érzem, mintha csak játszanám a Kṛṣṇa-tudatot, de amikor téged láthatlak, akkor minden valóságossá válik. Tökéletesen képviseled Śrīla Prabhupāda tanításait, és csodálatos példa vagy mindannyiunk számára. Az eltökéltséged a kitartásod, a kegyességed, a határozottságod, és ahogy árad belőled a Kṛṣṇa-tudat, az egy nagy kincs számunkra. Visszahúzódó természetem miatt sosem tudtam személyes napi kapcsolatot kialakítani veled, de úgy érzem, ezeken keresztül mégis ismerhetlek és kapcsolódhatok hozzád, amitől nagyon boldog vagyok. Nagyon köszönöm, hogy egész életemet végigkísérted, hogy mindig itt voltál nekünk.

Kedves Guru Mahārāja! Remélem, egy napon méltó leszek hozzád, és sértések nélkül tudom majd énekelni a szent nevet, és olyan szolgádnak mondhatom magam, aki elégedettséget és boldogságot okoz neked és Śrīla Prabhupādának.

Képesítetlen szolgád:
Anupamā Devī Dāsī

Archana Vellore Sundaramurthy

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your mission.

On this special occasion of your Vyāsa-pūjā, I wish that Rādhā-Kṛṣṇa, Balarāma, Narasiṁhadeva and Gaura-Nitāi bless you immensely and protect you always. May They grant you the physical and mental strength along with perseverance to continue with Śrīla Prabhupāda's mission.

We spoke in New Vraja-dhāma during your Vyāsa-pūjā last year. I sat in your presence on the first evening listening to your spiritual yet practical advice on life. The following day I was deeply moved by your direct involvement in *kīrtanas* and feasts. I still get overwhelmed remembering you leading the *prasāda* prayers during one of the lunches – a truly dedicated and sincere endeavour by your good self.

I had a blissful time; the *kīrtanas* were ecstatic. The devotees' uproar in the temple room who were immersed in ecstasy took me to the top of the world. On one occasion of *guru-pūjā,* I saw a flower drop from Śrīla Prabhupāda's hands. I felt very blessed.

Amidst the material struggles that neophyte devotees like myself experience, I sincerely wish for your blessings to grow further in my spiritual life. I have come to realise that true love emanates from Kṛṣṇa alone and that He is the only one who can liberate us from this cycle of birth and death. I truly do not wish to continue in this painful cycle. So please bless me, Guru Mahārāja!

I wish for you to achieve your mission's goals and make your *guru,* Śrīla Prabhupāda proud. May Śrīla Prabhupāda shower you with immense love, support, and blessings. May all my fellow god brothers and sisters receive the fruits of your spiritual mission.

Please take care of your health. Your hundred percent stability and

good health will always be in my prayers. We all need your support and presence.

Haribol!
Archana Vellore Sundaramurthy

Aruṇa-locana Devī Dāsī

Dear Śrīla Śivarāma Swami!

Please accept our respectful obeisances on the holy day of your appearance! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Tell me, is it necessary to keep silent about that which manifests itself? Is it necessary to encourage such speech to be loud and clear?

This is about your books...

Your books are as self-evident as the Vedas, they are Vaiṣṇava Vedas! They are mesmerising and lead the world to the divine sweetness of *mādhurya*: *śāstra śabda-brahma bhagavān abhimāna!*

Your books – ten priceless files in Russian are spread out on the table... If someone else had written them, they would be different! But they could not, would not dare to be more significant, more relevant, more important, more necessary than yours...!

They are like essential breathing that sustains us, for they nourish and elevate the senses, reaching out to Lord Kṛṣṇa like frozen hands to fire for warmth. They delight the mind and make it one's friend. Your books humble and makes one patient, happy to respect others without expecting honour for oneself, and makes one strive for uninterrupted chanting, satisfying Lord Caitanya!

"Oh, thirsty tongue! Please mix the delightful nectar of Rādhā's names with the indescribably sweet, condensed milk of Kṛṣṇa's name, add the fragrant ice of pure love, and drink this divine drink every moment!"

How enchanting and beguiling is the fragrance of the transcendental Divine Couple, Śrī Śrī Rādhā-Mādhava which are accessible to many of us, in Their Names! This you distribute with untiring diligence over many years to those who need it!

The ecstasy of separation – an incomprehensible but comprehensible play of experiences and an ever-happy transcendental end that always has a sequel...!

That is what the words in your books proclaim! Those who turn the pages, turn their lives upside down! They literally eradicate established meanings, break norms of behaviour, and centre scattered thoughts. Their basis is philosophical, artistic, aesthetic, and belonging to a spiritual heritage, that of the Gauḍīya *ācāryas*.

But how beautifully deep, how elegantly combined are the words you have chosen to portray light, artful fiction in a subtle mesmerising way revealing your own personal sacred experience.

"When Rādhā fainted, deeply concerned for Her, Kṛṣṇa entered Her heart. There She met His gaze and saw His eyes full of immeasurable sorrow. Unable to bear Her gaze, He left Her heart."

Who among those who need this supreme abode of love, will have the strength to estimate or interpret these "riches for the rich"?

Oh, these dreams of yours that thrill the peacocks of desire and paint the blank sheets of your precious books with heavenly golden feelings! Your books are living, reliable, authoritatively defined, opening the available and beyond!

"In the presence of Yaśodā, the erupting volcano of love, Kṛṣṇa had no free will or will to be free, and the Vraja-vāsī could only marvel at both the manifestation of Yaśodā's love and Kṛṣṇa's response to that love."

The titles of Your Books alone – *Kṛṣṇa in Vṛndāvana*, who never leaves it; *Chant*; *My Morning Prayers*, enthusiastically and reverently welcoming each new dawn; *Nava-vraja-mahimā*, opening the *dhāma* and inviting one to enter the beauty and joy reigning there...

I am ever grateful to you for this colossal work of yours benefitting many seeking pure devotion and selflessness. A labour whose fruits

enter our false egos like a needle and emerge like a plough via our *kīrtanas* and *bhajanas* adorned with the magnificent, mystical, and penetrating music of the flute of the all-attractive One. And all this music comes from this "bamboo lucky girl"!

In fact, the song of the flute is His address to all living beings. In the *Brahma-saṁhitā* it is said that the Lord conveyed a message to Brahmā by the melody of His flute, and Brahmā understood it! Similarly, the song of the flute also addresses us. Kṛṣṇa is calling each one of us: "Come back! Come back!"

Your books are helping us decide to respond to this exciting call!

It is so important to decide,
So necessary and so hard...
The spiritual world is not a paper world.
It is a warm, bright world.
Spiritual peace is in the soul.
Who is surrendered to it forever.
Who, drenched in the rain,
Does not flit back and forth...

It is obvious that your taste for this kind of *kṛṣṇa-kathā,* very carefully and gently transmitted by you, gives rise to the desire to constantly think and talk about what Lord Śrī Kṛṣṇa is like, the way He lives and what troubles Him, what is His greatness, why His devotees love Him, how He Himself loves them and how they feel, etc. Which, after all, draws the living entity to the "awakening of spontaneous devotional service"!

And for that, thank you very much! Thank you for explaining in detail and judiciously that approaching this state is not something forbidden and impossible, but a vital necessity, without which spiritual practice loses its consistency!

A special thanks to you for your books that give me the nudge and determination to ask for blessings from my spiritual master for further guidance in my personal *sādhana*.

You say in one *japa* meditation session on the Hungarian Pada-yātrā: "I am sitting in the same place as in the morning. The sun is no longer

on my right, but on my left; it is heading towards sunset and will soon go behind a tall tree. The birds continue to sing, some chirping, making staccato sounds, others asking, "Where is Kṛṣṇa? Where is Kṛṣṇa?" Pigeons are cooing, providing a backdrop for the beautiful symphony that is the heartbeat of Vṛndāvana-dhāma. At this time, around six o'clock in the evening, we can meditate on Kṛṣṇa, who has been skilfully dressed in fresh clothes by the cowherd boys and adorned with lovely wildflowers. Various pigments and minerals from Govardhana emphasise the beauty of His transcendental appearance, making Balarāma and His companions more attractive. His peacock feather flutters in the wind, and the whole of Him, from the tip of that feather to His bare lotus feet, is covered with Vṛndāvana *cintāmaṇi* dust."

How brilliant is this idea that dust can be a "jewel" and not "dirt" in the strictest sense. Glory to your tender and compassionate heart, courageous and honest pen and deep spiritual understanding beset with recognition and action!

I wish you a long and healthy life for this incredibly intimate, responsible service that is sure to please Śrīla Prabhupāda! Blessed and precious are your years that you devote to your devotees.

Your Holiness! Let me ask you to allow me to recognise your books more and more as my supreme friends and most beloved, that I may learn to live and act according to them.

In the service of Śrīla Nirañjana Swami, your longtime devotee Aruṇa-locana Devī Dāsī and my dear friends, who since the beginning of the war in Ukraine, gather in New Māyāpura, some in person, some online, daily read your eternal Godly Books....

Your servant,
Aruṇa-locana Devī Dāsī

Āśā-latā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, my dear Guru Mahārāja,

Please accept my heartfelt obeisances at your transcendental lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, my perfect spiritual master!

Thank you again for the wonderful opportunity to glorify you on this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā.

yogyatā-vicāre, kichu nāi pāi,
tomāra karuṇā—sāra

> "If you examine me, you will find no qualities. Your mercy is all that I am made of."

Recently, I got into the habit of reading your old Vyāsa-pūjā offerings to Śrīla Prabhupāda. It is a blessing to have insight into how you feel about your own spiritual master, Guru Mahārāja.

In 2012, you wrote an offering titled "Wherever He Goes Becomes Vraja." You ended the offering with a prayer. I will quote your own words here:

"Although this year has not blessed me with such a transformation, I pray that one day I may honor Śrīla Prabhupāda's appearance day by having become the devotee/sannyāsī who converts every place he goes into Vṛndāvana. When that personal transformation does come, when I one day join the ranks of such similarly accomplished godbrothers and godsisters, that day will have been a suitable offering to His Divine Grace. He is most pleased when the Kṛṣṇa consciousness he brought matures in his followers.

O gentle Vaiṣṇavas who celebrate the appearance day of our beloved Śrīla Prabhupāda! O Garuḍa-Govinda! O divine land of Vraja! Please bless me to one day offer a spotless Vṛndāvana-heart at the feet of His Divine Grace, our ever well-wisher."

Knowing you as I do now, not only is this ironic (as you have

undoubtedly achieved this), but what is even more inspiring to me is witnessing your determination and gall. You did not desire something, and then proceed to do nothing toward that goal. You showed commitment, and most of all, faith in Śrīla Prabhupāda *and* the Vaiṣṇavas.

During this visit to Śrīdhāma Māyāpura, I feel as though I have a gained a much deeper and profoundly different understanding on *guru-tattva* and the potency of Vaiṣṇavas. This is due to you. Because of you, I have come to realise that being in the association of one devotee, let alone so many, not to mention serving them is such an incredible blessing.

tāṅdera caraṇa-sevi-bhakta-sane vāsa
janame janame mora ei abhilāṣa

A seemingly clear Vedic principle that most of us seem to know, yet you have so clearly demonstrated it by personal example. With time, I am also starting to more deeply realise that you are not from this world… You *are* a pure devotee, and to not have that complete faith can only be described as complete and utter foolishness. Stupidity.

Referring to your written words to Śrīla Prabhupāda in 2012, I remember a very similar recent occasion. Whilst sitting in Delhi airport, journeying from Vraja to Māyāpura, one of the busiest airports in the world became a serene haven, or as you described, "Vrindavan," where the hustle and bustle around us disappeared, and only you seemed to be the focus of our attention.

I also remember travelling with you from Budapest to England in 2021 after the Covid pandemic, when you ordered me to spend a month at home with my parents (much to my reluctance) after not seeing them for almost two years. I sat one row behind you on the plane, never feeling so safe in my life before. How you put aside all distractions and disturbances and simply sat and poured your heart into writing for the duration of the flight. It was intoxicating to witness. It did not feel as though we were in a tin can full of random strangers talking about who-knows-what and eating who-knows-what. We were somewhere else altogether.

And in New Vraja-dhāma, I have experienced it countless times. Some of my experiences you may know already, but for example, seeing you stand behind Rādhā-Śyāma on the altar every Rādhāṣṭamī is a true display of what I imagine the spiritual realm to be like. And that is because of you. Because *You* are standing there with Rādhā-Śyāma. *The spiritual world would not be wonderful if you were not there, Guru Mahārāja.*

So, I think it is safe to say that you have achieved your prayer to the Vaiṣṇavas, your prayer to offer a "spotless Vṛndāvana-heart" to Śrīla Prabhupāda. To convert every place you visit into Vṛndāvana.

Guru Mahārāja, inspired by your own example, please bless me that I may have the same determination to carry out my promise to you.

I humbly take the shelter of the Vaiṣṇavas who are reading this, and of those who are not, to please bless me that I live this life and all lives to come with unflinching faith in my spiritual master. That I never offend a Vaiṣṇava in my life, and that my Guru Mahārāja may come to trust me with my words and actions, having taken his instructions as my life and soul.

Begging always for your service,

Your servant forever,
Āśā-latā Devī Dāsī

Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to your transcendental lotus feet, like many splendid flowers of Vṛndāvana or gem-like holy places of Rādhā-Śyāma's sweet pastimes – decorate the body of Bhūmī-devī.

All glories to your transcendental hand, which points incessantly toward Kṛṣṇa on the path of devotion, in the inseparable association of Tulasī-devī – the secret map which you unfold for your disciples.

All glories to your transcendental eyes, which cling unswervingly to Śrīla Prabhupāda, thus eluding the glaring impasses created by *māyā*.

All glories to your transcendental nose, which uncovers the mystery of fragrant flowers in the *kuñja* by exuding *śuddha-sattva*.

All glories to your transcendental mouth, from which an interminable flood of *rasa* and *tattva* pour forth and in so doing explores the sweetness of Goloka.

All glories to your transcendental ears – the lotus chalice which is full to the brim with the nectarean melody of *bṛhad-mṛdaṅga*.

All glories to the heart of your transcendental body, an unfathomable treasure chest of selfless love, humility, and compassion – the eternal home of Rādhā-Śyāma, from which flower petals are sprinkled portraying the path of love to a velvet carpet before the elephant-like feet of conditioned souls.

Being unworthy as I am to enter the temple of your heart, I await at the gate bowing down from afar to the path of that love. All the while I bathe in the purified rivers, which fill the lake of *bhakti*.

And then even before the end of my ritual bathing, flood-like waves from the ocean of your mercy wash away all the embankments capturing me by the net of your compassion and pull me into your heart. You seat me there in the boat of your humility, rowing on the river of the holy name leading me to the service of Rādhā-Śyāma's lotus feet.

Thank you, Guru Mahārāja, for saving me!

Your insignificant servant,
Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni megjelenési napodnak!

Mai fejjel minél régebbre tekintek vissza a Kṛṣṇa-tudatban töltött időmben, annál tudatlanabbnak, függetlenebbnek és büszkébbnek vélem látni magamat. Milyen érdekes is a gyerekkor: ebben az életszakaszban semmit sem képes felfogni az ember abból, hogy mindent a szüleinek köszönhet. Ehhez hasonlóan fiatal *bhaktaként* én sem voltam képes látni azt, hogy mi mindent köszönhetek Neked, és magától értetődőnek érzékeltem a kegyóceánt, melyben életteret adtál számomra. Śrīmatī Kuntīdevī imáiban találunk egy részt, ahol kifejezi háláját és visszaemlékezik különféle körülményekre, melyekben az Úr megmentette őt és a fiait. Én is szeretnék menedéket találni ennél a módnál, hogy megpróbáljam kifejezni a szívem tartalmát szeretett Śrīla Gurudevám lótuszlábai előtt.

Elfogadtál tanítványodnak; az avatási fotómon látható, miközben adod át nekem a *japámat,* Te mélyen előrehajolsz, én pedig egyenes háttal, kinyújtott kézzel veszem át Tőled.

Még csak elfogadott tanítványod voltam, amikor egy alkalommal kétségbeesetten és ittasan felhívtalak, mire Te menedékedet adtad, és átvittél a nehézségeken.

„Keményvonalas" *brahmacārī* voltam, míg nem mondtad, hogy vegyem feleségül Bhaktin Ritát. Nem értettem, mi történik, csak éreztem, hogy fentről kezelik az életemet. Te voltál a képviselője a Fentieknek. Ő Kegyelme Parama-karuṇa Prabhu szavai védelmeznek engem: „Tudod ki a legjobb feleség a világon? A tiéd, mert Kṛṣṇa adta." Ez így történt.

Nem tudom elmondani, mennyire nehéz idők köszöntek rám a *gṛhastha* életemben. Kibírhatatlan (elme)kínokon mentem keresztül a bennem nyüzsgő tisztátalanságok és az Isteni elrendezések kombinációi miatt. Mindvégig éreztem a védelmedet, s így voltam képes túljutni

a szívemben dúló, krokodilokként marcangoló nehézségeken, melyeket háztartó időszakomban megéltem. Életem *gṛhastha-āśramában* túlélő aspektusának mind a mai napig egyetlen séma a lényege, melyet a Raseśvarīval való házassági kapcsolatom legelején vezettél be. Ezek menetrend szerint úgy történtek, hogy évente néhányszor személyesen siránkoztam a lótuszlábaid előtt, hogy milyen rossz is a feleségem, mire Te végtelenül kegyesen kivétel nélkül ugyanazt az impulzust juttattad el a tudatomig, melyet én így fordítottam le magamnak: 1. Atula, te egy érzéketlen, önző vaddisznó vagy. 2. Adj a feleségednek menedéket. S ez így ment három-négy évig: évente kétszer-háromszor mentem Hozzád panaszkodni, Te pedig újra és újra frissítetted nekem ugyanezt a két üzenetedet. Sajnos a hamis egóm fala iszonyat nehezen engedte át a tanításaidat, de Te kitartottál, kedves Śrīla Gurudevám. Emlékszem, 2000-ben csúcsára hágott az elmém, a feleségem hibáztatásának tüze, s Te érvek sorával próbáltad enyhíteni a frusztráció lángjaiban égő szívemet. Szereteted hetedik-nyolcadik érvelése végre eljutott hozzám, s összetett kezekkel hálásan köszöntem Neked az életre szóló irányadásodat, mely mind a mai napig mérvadó szemlélet nem csupán a feleségemmel, hanem minden fiatalabb, törekvő *bhaktával* kapcsolatban. Szívembe zártam. Ennek fényében többet nem zavartalak a siralmaimmal.

Egy alkalommal hazafelé sétáltál, miközben megszólítottalak: „Kedves Śrīla Gurudevám, hogyan fejezhetem ki a hálámat Feléd?" Ezt válaszoltad: „Ha végzed tovább szépen a szolgálatodat." Szívembe zártam.

Másik alkalommal írásban ezt kérdeztem Tőled: „Mi többet tehetnék még a misszióért?" Így válaszoltál: „Adtad az életedet, mi többet tehetnél – add át másoknak a Kṛṣṇa-tudatot." Szívembe zártam.

Néhány évvel ezelőtt prédikáltál az egyik elvonuló csoportomnak, s a végén ennyit mondtál nekem: „Köszönöm, hogy gondoskodsz róluk." Szívembe zártam.

Rādhārādhya Prabhun keresztül azt a kegyes üzenetet kaptam Tőled, hogy folytassam az elvonulókkal kapcsolatos szolgálataimat. Szívembe zártam.

Hosszú évekig növekvő erővel lázadtam magamban a *pūjārī* szolgálatom folytatását illetően. Annyira, hogy határozott, atombiztos érvek-

kel felfegyverkezve megközelítettelek azzal a szándékkal, hogy megértésedet és áldásodat megkapva szolgálatot válthassak. Vulkán-fejjel mentem Hozzád, ilyen minőségben érveltem Neked felfuvalkodott, sötét magabiztossággal. Itt fontos megismételnem: ezt a tudatállapotot kb. tíz vagy több év alatt fejlesztettem ki, nem csupán hirtelen fellángolás volt. Szóval – az én szempontomból – komoly volt. Nyolc percig tartott a beszélgetésünk. Olyan transzcendentális *mantrák* hagyták el a lótuszajkadat, hogy első lépésben kioltották a lángokat minden parázzsal együtt. Ezt követően több idősebb *bhakta* győzködött, hogy álljak a sarkamra és váltsak szolgálatot. Nem tudtak befolyásolni, mert szívembe zártam a vágyadat. Ami – második lépésben – a könyveidet olvasva fejtette ki rám hatását: miért „szólít" engem Rati-mañjarī a *Śrī Vilāpa-kusumāñjaliban?* Mi a kapcsolat az ő Isteni Személye, Śrīla Gurudevám, az én jelenlegi szolgálatom és énközöttem?

A véletlen félreértések elkerülése végett, és hogy elesettségem többszáz százalékos bizonyossággal nyilvánvaló legyen, az egész anyagi teremtést elsöprő erővel fal fel újra és újra a kéj maffiája. A büszkeség, az uralkodási hajlam és a függetlenségi vágy ármányos, nagyhatalmú csicskáinak bántalmazásai miatt vérzek, de mivel Isteni kegyelmednek köszönhetően a szívembe zártam az utasításaidat, és törekszem azokat hasznosítani – nem adtam fel régóta dédelgetett vágyamat, hogy avatott tanítványoddá válhassak. Sokszor feltettem magamnak a kérdést, hogyan lehetséges, hogy ellenségeim gyilkos szándékai ellenére még mindig itt vagyok lelki vágyakkal a szívemben? Én nem igazán tudom hogyan működnek a felsőbb lelki hatalmú körök, de értem, tudom és érzem, hogy a szereteted nélkül a csatornában lennék. Az anyagi létezés, a hamis egó mindent maga alá gyűrő energiájának hatása alatt hogyan lenne lehetséges átlátnom Isteni Kegyelmed jelentőségét, melyet a jóindulatod végeláthatatlan változatán keresztül törekszel átadni? Elfogadtál engem, s tanításaid sok csatornáján érinted meg a szívemet, és húzod vissza, haza Istenhez. Sokat gondolkodom azon, mennyire elenyésző, amit nyújtok Neked, próbálva kifejezni a hálámat. Emlékszem, honnan indultam – miből emeltél ki: a felfuvalkodottságtól vak fiatalember voltam, akit nem volt szükséges tájékoztatni, ki a legjobb fej az univerzumban. Ma már

tudom, hogy párját ritkítóan unintelligens vagyok, ezért képesítetlen az odaadó szolgálatban. Ezzel együtt csodálatos Vyāsa-pūjād alkalmából három dolgot szeretnék lótuszlábaid elé helyezni.

1. Vágyamat szalmaszállal a számban szeretném kifejezni, s kérlek: tégy hasznossá Śrīla Prabhupāda prédikáló missziójában.

2. Bár nagyon elesett és sértő vagyok, kérlek tégy tökéletesen hű szolgáddá.

3. Az Úr Caitanya Mahāprabhu, az Úr Nityānanda Prabhu és Śrīla Prabhupāda képviselője vagy, ezért: *rākho rāṅgā-caraṇera pāśa.*

Reménytelen szolgád, akit csupán a Lótuszlábad kegyelmében való remény éltet:
Atula Kṛṣṇa Dāsa

Audārya-śakti Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

I would like to offer you a heartfelt prayer that I heard in one of Śrīla Indradyumna Mahārāja's lectures. In it, he glorifies Śrīla Prabhupāda with the following words:

"I offer my obeisances to my spiritual master, who has given me this beautiful *kaṇṭhi-mālā*, effulgent *tilaka,* and the beautiful form of a devotee, and who offered to shelter me. With one hand, he is holding my hand, and with his other hand, he is holding the lamp of knowledge which helps me to cross over the dark ocean of the material world."

When I heard this, Guru Mahārāja, you immediately came to my mind. Every day, I am confronted with my own miserable condition, yet at the same time, I embrace my great fortune—because I feel your hand is holding mine, guiding my steps.

In the *pūjārī* department, everything reminds me of you, Guru Mahārāja. I often see you before my eyes—how you walk, sit, write, move, and look… With every part of your being, you are absorbed in serving your Lords, and every movement of yours tells a story of devotion. Although you are not always physically present in New Vraja-dhāma, it feels as if not a single moment passes without your presence. Everything bears the imprint of your hands, reflecting your touch.

To me, magnanimity is the most beautiful quality, and you embody it in every way. You not only give, but you dedicate your entire being—your body, mind, and time—to the service of others.

Your life, offered in service to Śrīla Prabhupāda, is an example I sincerely wish to follow. If only I could sacrifice my selfish desires for Śrīla Prabhupāda's mission! If only I could be a little like you—who never hesitates to give your life, who always fights for the truth. If only Rādhā-Śyāma could be my life and soul, just as They are for you!

Guru Mahārāja, with one hand, you hold me firmly, and with the other, you pour your mercy upon me so that I, too, may achieve something meaningful.

I am so grateful to have received this beautiful name from you: Audārya-śakti Devī Dāsī. It reminds me of so many things—but most of all, it reminds me of you, Guru Mahārāja—your magnanimity, that you give even the most fallen souls, like me, a chance. I am deeply thankful for this!

If only I could truly make you happy. Please forgive me for my mistakes, and please never let go of my hand. Let me follow you, and let me see the destination illuminated by the flame of your torch.

Your servant,
Audārya-śakti Devī Dāsī

Avatārī Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kérlek, engedd meg, hogy Vyāsa-pūjā napod alkalmából lótuszlábaidhoz helyezzem e felajánlást!

A nagy *vaiṣṇavák* dicsőítése a szaktekintélyek által elismert és rendkívül áldásos folyamat, különösen édes pedig akkor, ha saját lelki tanítómesterünket méltathatjuk. Tetteid és tulajdonságaid mind csodálatosak, ebből a szempontból könnyű a helyzetem, ugyanakkor mégis nehéz, mert a tökéletlenség szintjéről írok egy tökéletes személynek. Ilyen érzés lehet elefántnak lenni a porcelánboltban.

Ide kapcsolódik egy közvetlen tapasztalat, mellyel a tavalyi Krisna-völgyi Búcsún ajándékoztál meg. Magadhoz hívtál a könyves sátradhoz, és nagyon kifejezően ezt mondtad: „Avatārī, annyira gyönyörű felajánlást írtál, köszönöm szépen neked!" Majdnem hanyatt estem a meglepetéstől. Sok mindenre számítottam, de erre nem, főleg mert a beküldési határidő előtt két napig ingadoztam, hogy elküldjem-e egyáltalán a felajánlást, annyira nem éreztem méltónak hozzád. Zavaromban azt hebegtem, hogy ha sikerült örömet okoznom, az csak Śrīla Prabhupāda és a Te kegyedből volt lehetséges, és tovább mentem.

Ekkor olyan boldogság öntött el, hogy attól estem el majdnem. Ott helyben megfogadtam, hogy amíg élek, minden évben írok és küldök is felajánlást. Éreztem a szívemben, hogy Kṛṣṇa elégedett velem. És tudtam, hogy ez azért van, mert Te elégedett vagy. A *Gurvaṣṭaka* 8. versszaka úszik be az elmémbe:

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A kegyed nélkül ez lehetetlen. Ezt addig is énekeltem és értettem egy szinten, de akkor és ott valami megváltozott bennem. Heteken át, ahányszor eszembe jutottak a szavaid és újra éltem az élményt, mind mélyebbre hatolt a megértés, hogy ha Téged sikerül elégedetté tennem, akkor semmi másra nincs szükségem az életben. És ha társul hozzá boldogság, ha nem, a Te elégedettséged az életem sikerét jelenti. Hálásan köszönöm, Guru Mahārāja!

Mint egyetlen szantálfa, amely illatossá téve az összes fát maga körül, egész szantál erdőt teremt, úgy jöttél Magyarországra, és az elesettekből Rādhā-Śyāma *bhaktáinak* egész erdejét varázsoltad magad köré. Ez a nagy, erőteljes *vaiṣṇavák* ismérve. Elhoztál és átadtál mindent, amit Śrīla Prabhupādától kaptál. Létrehoztad és felépítetted mindazt, amit Ő szeretett volna, hogy az ISKCON-tól megkapjanak a *bhakták*. Talán többeket is hívnak Magyarország védőszentjének, de akik valódi tudással rendelkeznek, számukra nyilvánvaló, hogy Te vagy az, Guru Mahārāja.

A számtalan kiváló szolgálat közül, melyeket szeretett lelki tanítómestered lótuszlábainak ajánlasz, létezik egy különleges *sevā,* mely Śrīla Prabhupāda legfőbb fókuszában is állt, s amely felbecsülhetetlen értékkel bír.

Az Úr így szól Durvāsā Munihoz:

sādhavo hṛdayaṁ mahyaṁ
sādhūnāṁ hṛdayaṁ tv aham
mad-anyat te na jānanti
nāhaṁ tebhyo manāg api

> A tiszta *bhakták* a szívemben élnek, s Én tiszta *bhaktáim* szívében lakom. Ezek a szentek Rajtam kívül mást nem ismernek, s Én egyedül őket ismerem. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 9.4.68)

Csodálatos magyarázatot fűztél a *Sādhavo hṛdayaṁ mahyam* című művedben ehhez a gyönyörű *ślokához*, illetlenség lenne hát ilyesmivel próbálkoznom, és nem is célom. Referenciaként idéztem csupán arra, hogy a tiszta *bhakták* szíve az Úr lakhelyévé válik, következésképp a Te szerető szíved is szent *dhāma*, ahol Rādhā-Śyāmasundara kedvteléseinek édes gyümölcsei teremnek. De mert a tiszta *bhakták* szíve a titkok mély óceánja, melybe nem pillanthat bárki, indokolatlan kegyedből hagyod, hogy e transzcendentális kedvtelések nektárcseppjei szíved mélyéből – betűk formáját öltve – aranyhegyű tolladba költözzenek, várva, hogy odaadó elméd rendezze őket isteni szimfóniák soraivá. E transzcendentális remekművek közvetlenül Rādhā-Śyāma szívébe íródnak, így bizonyosan óriási örömére szolgálnak Śrīla Prabhupādának és a *guru-paramparának*.

Nagyszerű műveid által nem csak a mi lelki tanítómesterünk vagy hát, hanem az egész világé. E könyvek nem csak a jelen kor, hanem az elkövetkező több ezer év számtalan, az anyagi lét útvesztőjében rekedt *jīvájának* segítenek majd kifejleszteni a tiszta istenszeretetet és hazatérni Kṛṣṇához. Ezzel az Úr Nityānanda és Śrīla Prabhupāda végtelen nagylelkűségét nyilvánítod meg. Minden dicsőséget lenyűgöző természetednek!

Hálásan köszönöm Neked, hogy elfogadtál, megmentettél és értelmet adtál az életemnek! Köszönöm, hogy ilyen könnyen szerethető vagy! Igyekszem minél több léleknek átadni, amit Tőled kaptam. Örökké mély szeretettel gondolok Rád!

Rengeteg erőt és kitűnő egészséget kívánok Neked, Drága Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Avatārī Dāsa

Balānuja Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki tanítómester a kegy óceánja
Az elesett élőlény barátja

Kérdés nélkül osztja a kegyet
Mindhárom világba

Szívében ott őrzi Prabhupāda vágyát:
Mindenki kapja meg az istenszeretet magját

Mint egy jó pásztor, ki vigyázza nyáját
Úgy óvja minden tanítványát

Fáradhatatlanul írja a könyveket
Követve a nagy szenteket

A lelki tanítómester a kegy óceánja
Az elesett élőlény barátja

Jelentéktelen szolgád:
Balānuja Dāsa

Balarāma Dāsa

Dear Śrīla Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I wrote an offering for you, phrased in a way that no one but you and I would understand the message. However, since I exceeded the allowed length by more than 200%, I had to write another one.

That version was about how you entrusted me with a service, and by doing so, you actually allowed me to come very close to you. And even though, in a strict sense, one should avoid the company of low-class people, you, on the other hand, are always, always, always there with me when I perform my service.

It also included how, — through the above-mentioned example, you show me the depth of humility I must acquire if I truly wish to express my gratitude for your mercy.

I also wrote that you do far more to make all this possible than I do, and my role in it is embarrassingly insignificant.

The most beautiful part was about glorifying Śrīla Prabhupāda because the service I received from you is direct glorification of His Divine Grace.

There was one thing I didn't dare to include. But at this point, it doesn't matter anymore—I'll say it: I wish to receive more and more and more of your company while I execute my service.

Thank You.

Your servant,
Balarāma Dāsa

Bhaktin Balogh Enikő

Hare Kṛṣṇa!

Kedves Parama-gurum, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja! Fogadd szeretetteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„A tiszta *bhakta* szíve olyan, mint egy tükröződő tó, amelyben Kṛṣṇa ragyogása tisztán megjelenik. A lelki tanítómester kegyéből láthatjuk meg Kṛṣṇát, és általa értjük meg az odaadás lényegét."

Mindig is úgy éreztem, hogy a szeretet legőszintébb kifejezése a szolgálat. Számomra ez a szolgálat a sütésben ölt testet. Amikor a templomban voltam, a szívem minden szeretetével igyekeztem elkészíteni a legszebb és legfinomabb süteményeket, először Śrī Śrī Gaura-Nitāinak felajánlva, majd az Ő *prasādájukként* a Te tányérodra helyezve.

Ez volt az én apró, szerény próbálkozásom, hogy kifejezzem szeretetemet és tiszteletemet végtelen kegyed iránt. Minden alkalommal, amikor egy új süteményt készítettem, mindig Priya-bhāṣiṇī Mātājī véleményét kértem ki. Ő számomra nemcsak egy tapasztalt *vaiṣṇavī*, szakács és tanító, hanem lelki édesanyám is (*guru*-mama), aki iránt feltétlen bizalommal vagyok. Tudtam, ha ő azt mondja egy süteményre, hogy méltó a felajánlásra, akkor az valóban a legjobbat képviselheti. Egyik ilyen alkalommal egy almás krémest készítettem, amelynek díszítésére csokoládéból formázott kis szívek jöttek a gondolataimba. Amikor megkérdeztem Priya-bhāṣiṇī Mātājīt, hogy ez vajon megfelelő lehet-e, csak mosolygott és azt mondta: „Neked lehet." Izgatott lettem, és tele lett a szívem szeretettel. A tányért gondosan díszítettem, minden kis részletébe beleadtam az odaadásomat, és mikor végül elkészült, nagy izgalommal küldtem fel az asztalodra.

Akkor gyermekké váltam: odasettenkedtem a templom ablakához, hogy figyelhessem a reakciódat. Láttam, ahogy körbeforgattad a tányért, és izgatottan próbáltam leolvasni az arcodról, vajon tetszik-e. Amikor nem láttam egyértelmű reakciót, egy pillanatra elbizonytalanodtam. Társaságodban sok *bhakta* volt, és örömömre szolgált, hogy örömöt okozhatok nekik egy desszerttel. Jött felém Priya-bhāṣiṇī Mātājī halkan,

és mosollyal az arcán figyelte a helyzetet. „Csak nem Mahārājját nézed?” – kérdezte huncut mosollyal. „De igen.” – válaszoltam, és zavarba jöttem. „Akkor jövök én is.” Ekkor mindketten kuncogni kezdtünk, mint két *gopī,* akik titkos kis játékban vesznek részt. Átmentünk egy másik ablakhoz, hátha onnan jobban látunk, de ott sem voltunk elégedettek a kilátással. „Nem látni rendesen. – mondta Priya-bhāṣiṇī Mātājī. „Most hogyan fogjuk tudni, megette-e, hogy ízlik-e Neki?” – suttogtam izgatottan. Aztán egy váratlan pillanatban az ablak bukóra nyitva maradt, és Mahārāja hirtelen hátrapillantott. Az arcán egy halvány mosoly suhant át, mintha pontosan tudná, mi zajlik a háttérben.

Priya-bhāṣiṇī Mātājī halkan kuncogva súgta oda nekem: „Te most lebuktál!” „Én biztosan nem – válaszoltam, – csak téged látott!” „Igen, de nyitva az ablak, és téged hallott meg.” Abban a pillanatban, ahogy fél pillantással átláttad a helyzetet, úgy éreztem, mintha Kṛṣṇa játszana velünk, mintha egy apró kedvtelés részesei lehetnénk. Később, amikor vártunk a templomban, Priya-bhāṣiṇī Mātājī bátorított: „Nyisd ki Mahārājának az ajtót!”

Összeszedtem minden bátorságomat, kinyitottam az ajtót, zavarba jöttem, és mosolyogva üdvözöltelek: „Hare Kṛṣṇa.” Kedvesen viszszamosolyogtál és köszöntél. Abban a pillanatban a szívem megtelt melegséggel. Mindig kifejezted elégedettséged, szereteted még akkor is, mikor csak a *bhakták* ettek sütit. Mert ha a *bhakták* elégedettek, akkor Te is az vagy.

Aznap, amikor hazaértem, elmeséltem ezt a kis történetet, és akkor jöttem rá, milyen különleges áldás részese lehettem általad. Abban a néhány lopott percben a templom ablakában a nevetések és az apró izgalmak közepette valami nagyon mély dolgot éltem át: egy cseppnyi tiszta, önzetlen szeretetet és odaadást, amit a *gopīk* érezhetnek, amikor Kṛṣṇát szolgálják. Mintha maga Kṛṣṇa engedett volna betekintést egy apró kedvtelésbe.

Akkor értettem meg igazán, hogy a *guru* nem csupán tanító, hanem ő maga a Kṛṣṇához vezető kapu; általa nyilvánul meg az Úr kegye és útmutatása az őszinte tanítvány számára. Ezért minden apró szolgálat, amit neki végzünk, valójában Kṛṣṇához is szól.”

Ebből értettem meg, hogy a lelki tanítómester nem csupán vezet, hanem általa Kṛṣṇa kegye nyilvánul meg. Mert amikor a *bhakták* boldogok, Te is boldog vagy, és amikor Te boldog vagy, Kṛṣṇa is elégedett.

Köszönöm, hogy létezel az életünkben, hogy vezetéseddel megtapasztalhatjuk Kṛṣṇa szeretetét, hogy a *bhaktákkal* való kapcsolatunk által közelebb kerülhetünk Hozzá.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Neked, kedves Parama-guru!

Minden dicsőséget Guru Mahārājának!

Gaura-bhakta-vṛnda kī jaya!

Szeretettel, kis szolgád:
Hari Mātājī

Bhakta Bába Zsolt

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bár még arra is méltatlannak érzem magam, hogy megszólítsalak, ennek ellenére kérlek, légy kegyes és fogadd el tőlem megjelenési napod alkalmából szeretettel átitatott hódolatomat és jókívánságaimat.

Ismételten szeretném kifejezni ebben az évben is a hálámat, azért a rendkívüli erőfeszítésért, amelyet értünk, az anyagi test börtönébe zárt lelkekért teszel, hogy kiments bennünket a tudatlanság mély óceánjából.

Számomra szinte felfoghatatlan, hogy mekkora misszióba fogtál, amikor belefogtál, hogy eljuttasd az emberekhez az ősi védikus tudást és kultúrát, Isten szent nevének éneklését.

Lelki tanítóvá válni bizonyára óriási kihívás és felelősség. Gondolom, a szeretet és megbecsülés mellett sok kritikában, kellemetlenségben és

nehézségben is részed lehet. Te azonban a kettősségeken felülemelkedve, amellett, hogy irányt mutatsz a lelki önmegvalósítás ösvényén, még a fizikai test egészségének megőrzésében is élen jársz.

Megdöbbentő volt számomra látni, milyen kitartóan úszol, amikor egyszer találkoztunk a Dagály fürdőben. Csak néztem, ahogy megállás nélkül tempózol a medencében. Prabhupāda gyakran említette, menynyire fontos az egészség, és még ennek a megvalósításában is követeted Guru Mahārājádat.

A személyeddel mind fizikai, mind szellemi és lelki értelemben példát mutatsz az emberiség számára.

yad yad ācarati śreṣṭhas
tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute
lokas tad anuvartate

> Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokába lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját pédájával, az egész világ követi őt. *(Bhagavad-gītā* 3.21)

Úgy érzem, megtaláltam azt a személyt, akit követni tudnék, csak mérföldekkel le vagyok maradva. Remélem, egyszer felnövök a feladatra, hogy valóban igazi követő legyek. Addig is köszönöm azt a sok szépet és jót, amit tőled kaptam, akár személyesen, akár a könyveiden vagy előadásaidon keresztül. Kérlek, bocsáss meg, ha bármikor is előfordulhatott, hogy sértő vagy illetlen voltam irányodban.

Kívánom neked, hogy Rādhā-Śyāma kegyéből még hosszú ideig erőben, egészségben és boldogságban tudd folytatni csodálatos tevékenységeidet!

Szeretettel ajánlom tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid nyomában!

Egy elesett lélek:
Bhakta Bába Zsolt

Bāla-modaka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Pár évvel ezelőtt a *pūjārīban* szolgáltam maraton idején. Azon a télen itthon voltál, és jöttél öltöztetni Rādhā-Śyāmát. Emlékszem, annyira megfogott ez az élmény, hogy írtam neked egy sms-t, melyben kifejeztem, mennyivel szebbé válnak, ha te öltözteted Őket.

Válaszod egy kis naplóba is felírtam, mert nagyon megérintett. Azt írtad: "Szolgáld Őket feltétel nélkül, és élj boldogan Mathurāval Új Vraja-dhāmában. Nem fogod megbánni!"

Ez a pár sor azóta is élénken él a szívemben. Nem bántam meg, hogy itt maradtam, és ahogy tudtam, igyekeztem feltétel nélkül szolgálni téged és Őket.

Bár sokszor merült fel bennem kétség, leckéiden és könyveiden keresztül mindet eloszlattad. A *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* volt a vezérfonalam attól kezdve, hogy megjelent. Most a *Saṅkalpa-kaumudī* is nagy köveket vett le az elmémről. Csodálatos író vagy, mintha mindig együtt lennénk, amikor olvasom a könyveidet. Minden mondat, bekezdés és fejezet végtelen mély tanítás. Ebben az olvasásban érzem leginkább, hogy velem vagy és kísérsz hazafelé. Igazán hálás vagyok neked ezért.

Tudom, hogy méltatlan vagyok a kincsre, de te esélyt adtál rá, hogy elérjem. Nem is egyet, sokat! Az utat kikövezted előttem, de menni kell tovább és tovább. Ez nélküled nem lenne lehetséges. Köszönök szépen mindent!

Szolgád,
Bāla-modaka Dāsa

Bhadrā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

please accept my most humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to the *saṅkīrtana* mission of Lord Caitanya!

Guru Mahārāja, I would firstly like to sincerely say how fortunate I feel to have you as my Spiritual Father. Sometimes in spiritual life one goes through different tests and obstacles. At these times I feel most grateful because you have guided my family and I and shown much kindness making us feel secure and protected.

Guru Mahārāja, by being in your presence and hearing from you, I am reminded of who I am, what I should be doing and my goal in life. I sincerely pray to please you through my thoughts, actions, and services. I pray to you to please continue to guide my family and myself and be merciful unto us, for only then can there be any hope for us.

I hope to one day be free from egoistic thoughts of my mind…

It is said that without a transcendental captain and without the gentle winds of scripture, the living entity has no chance of crossing this tough material ocean of birth and death. I have no doubt as to the veracity of this statement. Therefore Guru Mahārāja, I am praying on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā, that you continue to commandeer Bhadrā Devī Dāsī towards those far distant shores of *kṛṣṇa-smaraṇa*…

Please allow me to take this opportunity, Guru Mahārāja, to tell you that you mean everything to me and I live in hope that I may take some small steps towards you by serving you in some way soon.

I am surviving only by your mercy… On this auspicious day I am praying to become a good disciple, one that you would like to have.

Your servant,
Bhadrā Devī Dāsī

Bhagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ
sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ
tat-preṣṭha-sāt karomi svam

> „A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának, a lelki tanítómesteremnek."

Kedves Guru Mahārāja, az életem megváltozott, amikor megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, és ez a Te érdemed, hiszen életről életre eljössz értem, hogy vezess a Kṛṣṇa felé vezető úton, és tudom, hogy mindaddig velem leszel, amig el nem érem a tökéletességet és vissza nem térek Istenhez.

Az életem megváltozott, és ez felbecsülhetetlen. Kihúztál a *tamo-guṇából,* kihúztál a sötétségből és megismertetted velem az élet igazi értelmét. Azt, hogy nem ez a test vagyok, és nem az anyagi világ az otthonom, hanem ez csak egy börtön, ahová saját szabad akaratomból jöttem, elhagyva szeretett Kṛṣṇám és a csodálatos *vaiṣṇavák* társaságát a lelki világban. Eljöttem Tőle, majd teljesen a hamis ego illúziójának a fogságába esve elveszítettem az önazonosságomat, és belebonyolódtam az anyagi világ útvesztőjébe, ami végtelen szenvedést okoz nekem. De Te megjelentél, eljöttél értem, és kiszabadítottál ebből az állapotomból, megajándékozva a tiszta hit ajándékával, ami oly ritka ebben az univerzumban, és ami a legnagyobb kinccsé vált számomra. Megtanítottál rá, hogy az egyetlen cél az életben az, hogy

csak fejlesszük a szeretetünket és az odaadásunkat Rādhā-Śyāma felé, és hogy teljes szívünkből szolgáljuk Śrīla Prabhupādát Śrī Caitanya Mahāprabhu missziójában. Ez a tiszta hit, mely a kegyedből a szívemben gyökeret eresztett, alapjaiban változtatta meg a szemléletmódomat és az értékrendemet. Bár még az anyagi *karmám* visszahatásai gyötörnek és lekötnek, de a kegyedből megértettem, hogy semmilyen más célunk nem lehet ebben az életben, mint hogy segítsünk Neked és Śrīla Prabhupādának másokat is kiszabadítani ebből az anyagi világból. Hiszen minden lélek oly kedves Kṛṣṇa számára, és személyesen egyenként hiányzik neki mindenki. Ezért Śrī Caitanya Mahāprabhu missziója az, hogy minden egyes lelket hazavigyen Kṛṣṇához a lelki világba. Mert ha egy lélek visszatér Kṛṣṇához, az jelenti a legnagyobb boldogságot számára. Ez a misszió tehát a legcsodálatosabb dolog az egész kozmikus megnyilvánulásban, és nagy megtiszteltetés, hogy részese lehetek, és szolgálatot vállalhatok benne. Szavakkal nem lehet kifejezni, hogy mennyire szerencsésnek érzem magam emiatt, és a szavakkal nem lehet kifejezni a hálámat sem, amit Feléd érzek, kedves Guru Mahārāja. Megmentettél, és oly sok szenvedést vállaltál és vállalsz miattam, hogy végre visszavigyél Kṛṣṇához. Nagyon, nagyon szépen köszönöm Neked ezt, kedves Guru Mahārāja, és csak az örök hűségemet tudom felajánlani hálám jeléül, és egyedül ezzel tudom egy parányi részben visszafizetni a tartozásomat Feléd.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, bocsásd meg a hibáimat, tökéletlenségeimet és sértéseimet, és kérlek, add indokolatlan kegyedet és tarts lótuszlábaid menedékében. Kérlek, tarts mindig Śrīla Prabhupāda mozgalmának a szolgálatában, hiszen ezen keresztül lehet elégedetté tenni Śrī Caitanya Mahāprabhut, és rajta keresztül pedig visszakaphatjuk Rādhā-Śyāma menedékét, szeretetét és kegyét. S bár elfordultunk Kṛṣṇától, de ezen keresztül megtisztulhatunk, visszanyerhetjük lelki önazonosságunkat, és elérhetjük végül a tiszta istenszeretetet.

Örök szolgád:
Bhagavat-priya Dāsa

Bhaktāvatāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

The thirty third verse of Chapter Eighty-seven (Prayers of the Personified Vedas) in the Tenth Canto of *Śrīmad-Bhāgavatam* states the following:

"The mind is like an impetuous horse that even persons who have regulated their senses and breath cannot control. Those in this world who try to tame the uncontrolled mind, but who abandon the feet of their spiritual master, encounter hundreds of obstacles in their cultivation of various distressful practices. O unborn Lord, they are like merchants on a boat in the ocean who have failed to employ a helmsman."

You are my helmsman who has very kindly accepted me as your disciple on this strange and sometimes terrifying journey. I am so very grateful for your clear guidance and instructions and hope and pray that I can properly honour and follow them.

The Personified Vedas talk about one who has regulated their senses and breath – well, I have not managed even the basics of mind or breath control – I am not a *jñānī* or a mystic *yogī,* but I simply try to follow your instructions which you so kindly give to relieve me of my self-imposed burdens, help me get past hundreds of obstacles and stop me from cultivating numerous distressing practices.

By giving me the great gifts of first and second initiation, you are providing me wonderful opportunities to serve the devotees and their Lordships at Soho Street.

You have written a library of enchanting and transcendentally sweet books; you are continuously preaching and helping fallen, lost souls back on to the safe path of loving devotional service.

You are wonderful, Guru Mahārāja and thank you for your continuing kindness upon me, despite my many shortcomings and failings.

All glories to you!

Your servant, Bhaktāvatāra Dāsa

Bhāva-mayī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!!!! All glories to You!!!!

I am not qualified to glorify you on this auspicious day of your appearance!! Please accept my humble attempt to do so.

I offer my respectful obeisances unto your lotus feet. You extinguish the blazing fire of material existence and deliver the people afflicted by that fire. You are an "ocean" of good qualities.

You have deeply meditated on the words of the scriptures, have understood their conclusions, and are able to convince others of the truth of those conclusions (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3.21)

You are a bona fide representative of the disciplic succession from Gaurāṅga Mahāprabhu and a dear servant of Śrīla Prabhupāda!

You are very learned in the revealed scriptures and have firm faith in Kṛṣṇa. You can deliver the entire world. (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.65)

You have attained the highest stage of devotional service, and you see the Soul of all souls, the Supreme Personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa, in everything. You perceive all objects in relation to the Supreme Lord and understand that everything is eternally situated in the Supreme. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.2.45)

You are converting many fallen souls to Vaiṣṇavism in different countries of the world! You are the personal manifestation of the *vigraha* of Śrī Madana-mohana. (*Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 1.47, purport) You are giving the first *sambandha-jñāna*. You are helping the disciples to establish their relationship with the lotus feet of Śrī Madana-mohana.

You, by your causeless mercy, bring the conditioned souls, your disciples, to the holy *dhāma* of Vṛndāvana, giving them the chance to establish their relationship with Kṛṣṇa.

You transmit the sounds coming from the spiritual planets, permeated with the bliss and knowledge of *golokera prema-dhana*,

hari-nāma-saṅkīrtana. You transmit the holy name of Kṛṣṇa, which is non-different from Kṛṣṇa Himself (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3.21).

You engage your disciples in the service of Kṛṣṇa. Your disciples are so fortunate to be near you, to serve you, to associate with you, to see you. This is special mercy. They are faultless in performing different types of services in New Vraja-dhāma, Budapest, and in other cities where they worship the Deities, they edit and print books, as well as distributing them. And they perform many other services. I am learning from your disciples to serve you as you want. Unless I begin to serve you in "reality," I will not understand you.

Tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā. There is no duplicity in your disciples, no selfishness. They serve only for your pleasure. Your disciples do not find fault with others, and they are not inclined to criticise others. They sincerely desire to help others serve better and better. Your disciples, O Gurudeva, are always focused on the essence, on what pleases *guru* and Kṛṣṇa. They are sincere and simple. They love you and they love the Lord.

Your disciples are so attached to the chanting of the holy names, to *kṛṣṇa-kathā,* to *śuddha-bhakti*. They are always in a humble mood. They serve so sincerely and do not expect anything in return.

It is a joy to see your servants, to associate with them, to learn from them. I seek their blessings so that I may learn from them how to love and serve you. They are always in my heart. I pray for their mercy and take the dust of their lotus feet. I dream of being of some use to them.

You have taught me, Guru Mahārāja, by your example how to sacrifice my personal interests for the sake of the mission of your dear spiritual master, Śrīla Prabhupāda. Without your blessings, I would never have gone out on the streets to distribute books. I simply could not tolerate the weather and the refusals. Going out on *saṅkīrtana* now is delightful. Only with your blessings has this become possible.

Encouraging other devotees to go out on the streets is an even more amazing experience and I pray that they please *guru* and Gaurāṅga more than I can. Only you, Guru Mahārāja, could have changed my heart like this.

A year ago, *pratiṣṭha* was attractive to me. Now I see its ugly face. This has become possible by your mercy, O my Lord. I pray daily for the *saṅkīrtana* devotees, for those who have taken books and for those who have not, that they may always remember Kṛṣṇa and never forget Him.

Guru Mahārāja, you are turning my stone like heart into a living heart filled with compassion for others. Without compassion for others, it is impossible to distribute books regularly and for a long time. I am trying to offer books to everyone I meet, as you have ordered me.

You have cleared all my doubts, answered all my questions, you have given me everything. The position I am in now is the best for me. This is what you have given me and I am very pleased with it. I offer you my heart millions of times. I offer you my obeisances. In my mind and heart, I am always at your delightful, fragrant lotus feet.

I am trying to help you serve your dear spiritual Master, Śrīla Prabhupāda as much as I can.

Devotees of Tomsk Yātrā come to me and say: "Your spiritual master His Holiness Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja inspires me so much. I will distribute Śrīla Prabhupāda's books until the end of my days." Guru Mahārāja, what have you done to them that they are so determined? I want the same. Please do the same with me....

It is my great fortune to be your disciple. I pray to Kṛṣṇa to purify my heart so that I can become a perfect instrument in your hands. You are the light of my life. You once said that ideally a disciple should speak and act as his spiritual master does. Please bestow your mercy upon me to become such a disciple. My only desire is to please you.

There is no one else for me: You are my father, my mother, and my Lord. And you will remain so forever.

I have fallen at your lotus feet and will remain in this position forever.

I have no virtue; I am full of material desires and ignorance. I am your eternal servant. You may give me the holy name, you may free me from all material attachments, you may cleanse me from all impurity. Or you may – and you may not. You may do with me as you like. I pray to you for only one mercy – that I always remain your servant. I rely

only on you. I no longer believe in my own strength or in anything else.

It is only by your mercy, O Gurudeva, that I live and continue my attempts to chant the holy names. It is only because of you that I continue my path in devotional service. It is only because of your mercy that Kṛṣṇa saved my life when the body no longer had a chance. I am completely dependent on you and your mercy.

You have occupied my entire heart. Because of you, I have ceased to be indifferent to my spiritual life. I am so happy to be your disciple. I no longer have my own will; I will do whatever you want. Guru Mahārāja, I accept your will and becoming your *śiṣya* please shower your mercy on me – to understand what you want from me.

Naṣṭo mohaḥ – all my illusions have gone away by your mercy. I have lost my taste for material things. My whole heart is eager to surrender to you. As soon as I surrender, I will have no more independence. As soon as I surrender completely to you, I can become an instrument. This is your desire – this is my desire.

You are both my *dīkṣā-guru* and *śikṣā-guru*. You have established *sambandha-jñāna*, and you have also given *abhidheya*. I accept *śikṣā* from Śrīla Prabhupāda and from you. I cannot accept *śikṣā* from anyone else. This is my heart.

When I see you, I feel this inner attraction in my heart. I see you always and there is no one dearer to me than you. I am yours and I will always remain yours. My only desire is to satisfy you, I think of you at every moment.

Your eternal servant and I will remain forever,
Bhāva-mayī Devī Dāsī

Bhuvaneśvara Dāsa & Amogha-līlā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérjük, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ezen a különleges napon szeretnénk kifejezni hálánkat mindazért a szolgálatért, amelyet szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda küldetéséért végzel.

Az ISKCON egy hatalmas mozgalom, amely sokféle kihívással néz szembe, és ahogyan minden emberi törekvésben, itt is előfordulhatnak hibák. Mégis, a legfontosabb az a szándék és elkötelezettség, amellyel próbáljuk Śrīla Prabhupāda örökségét a lehető legjobban szolgálni.

Tanításaid, könyveid és személyes példád által segítesz bennünket abban, hogy közelebb kerüljünk Kṛṣṇához. Szolgálatod által sokak számára mutatsz utat, és emlékeztetsz bennünket arra, hogy az Úrral való kapcsolatunk a legfontosabb kincs az életben.

A példád és elkötelezettséged inspirációt jelent számunkra, még ha nem is mindig tudunk méltó módon követni téged. Gyakran úgy érezzük, hogy messze vagyunk attól az ideáltól, amelyet képviselsz, mégis igyekszünk a tőlünk telhető legjobban haladni azon az úton, amely Kṛṣṇához vezet.

Kérünk, fogadd jelentéktelen felajánlásunkat, és engedd, hogy áldásodat továbbra is hordozhassuk magunkkal a lelki életünkben.

Szolgáid:
Bhuvaneśvara Dāsa & Amogha-līlā Devī Dāsī

Brahmaṇya-deva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

The past year has blessed me with the happiest day in many lives that I have lived to date, perhaps in millions of them!

By your mercy, I was led on the right path to the initiation that took place during the Nṛsiṁha-caturdaśī festival.

Now finally, I have a real chance to advance in spiritual life, as explained in many sacred scriptures, e.g. *Śrīmad-Bhāgavatam* (3.22.6, Purport):

"A common man cannot rise to the topmost stage of spiritual perfection simply by following the rituals and religious principles. He has to take shelter of a bona fide spiritual master and work under his direction faithfully and sincerely; then he becomes perfect, without a doubt."

I hope that I will be somewhat worthy of your attention and manage to help at least one person to follow the nectar of the instructions of Vedic knowledge.

Although we did not meet again after the initiation, you came in my dreams during a serious illness that tormented my body. You held my hand for which I am very grateful. However, during that meeting, I also realised that our relationship had to be two-way, that I should not only be a person who receives mercy but one who repays you as well, by setting a good example to others and working to spread your mission.

With your support, I feel brave enough to devote more time to Kṛṣṇa consciousness, with the goal of complete surrender.

Thank you!

Your eternal servant,
Brahmaṇya-deva Dāsa

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine.

Amikor ezt a felajánlást írom, éppen Śrīdhāma Māyāpurában vagyunk egy csoport jórészt krisna-völgyi *bhaktával*. Nagyon sok csodálatos élményben van részünk a *parikramák* alkalmával, és lehetőségünk van társulni egymással is egy a hétköznapitól eltérő módon, illetve megkaphatjuk a *dhāmában* tartózkodó emelkedett lelkek társaságát is, ami minden látnivaló mellett a legfontosabb dolog.

Ezt támasztja alá a *Caitanya-caritāmṛta* alábbi verse is:

'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga' — sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya

> „Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.54)

Egy másik helyen a *Śrīmad-Bhāgavatam* nagyon szép hasonlattal mutatja be, hogy milyen potenciával bír, ha valaki csak meglát egy szent személyt.

sādhūnāṁ sama-cittānāṁ
sutarāṁ mat-kṛtātmanām
darśanān no bhaved bandhaḥ
puṁso 'kṣṇoḥ savitur yathā

„Amikor valaki szemtől szemben megpillantja a napot, többé nem létezik sötétség a szeme számára. Éppen így amikor valaki szemtől szemben meglát egy *sādhut,* egy *bhaktát,* aki teljesen eltökélt, s aki meghódolt az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, nem lesz többé rabja az anyagi kötelékeknek." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.10.41)

De Śrīla Prabhupāda a magyarázatban felhívja egy fontos dologra a figyelmünket. Óvakodnunk kell attól, hogy megsértsük ezeket a nagy lelkeket, különben a lelki fejlődésünk egy időre megtorpanhat.

„Ha valaki a véletlen folytán találkozik egy *sādhuval,* egy *bhaktával,* élete azonnal sikeressé válik, s megszabadul az anyagi kötelékektől. Erre azt mondhatná valaki, hogy vannak, akik nagy tisztelettel fogadják a *sādhut,* és vannak mások, akik nem. Egy *sādhu* azonban mindig egyformán bánik mindenkivel, és tiszta *bhakta* lévén mindig kész arra, hogy megkülönböztetés nélkül bárkinek átadja a Kṛṣṇa-tudatot. Amint valaki meglát egy *sādhut,* természetes, hogy azonnal felszabadul. Azok azonban, akik túlságosan sokat sértegetnek, akik *vaiṣṇava-aparādhákat,* azaz sértéseket követnek el egy *sādhu* ellen, csak egy bizonyos idő után javulhatnak meg. Erre szintén utal ez a vers."

A *bhakták* társasága csodálatos és ritka dolog. Amíg az ember éretlen, nem feltétlenül tudja így látni. Sajnos én is sok hibát és sértést követek el a rossz természetem miatt, ami a bűnös élet következménye, és ez megnehezíti az előre haladásomat.

Most távol vagyok attól a szolgálattól, amit tőled kaptam, de még sokat kell formálódnom ahhoz, hogy képesített legyek rá belül is. Arra vágyom, hogy őszinte legyek, kijavítható és engedelmes. Kérlek, légy kegyes hozzám, hogy meg tudjam ezeket valósítani!

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī Devī Dāsī

Bhakta Budai Zoltán

Hare Kṛṣṇa, kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az ISKCON-*guruknak!* Minden dicsőséget neked!

A Vyāsa-pūjā felajánlás megírása lehetőség és egyben kiváló alkalom arra, hogy személyeden, szolgálatodon meditáljak, ezáltal is kifejezve neked mindazt, amit az életemben betöltesz. Fantasztikus, amit létrehoztál az elmúlt több, mint 30 évben Magyarországon, és amilyen munkát végzel jelenleg is aktívan Magyarországon kívül is. Többek között hatalmas szerepet vállalsz a törökországi prédikáció terjesztésében és a *Śrīmad-Bhāgavatam* Első Éneke első arab nyelvű nyomtatásának támogatásában. A sikered kétségtelen, amit létrehoztál Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában, az felbecsülhetetlen.

Nagyon tisztellek emiatt, és nagyon nagyra tartom azt az örökséget, amit az új generációként örökül kaptunk. Nagyszerű tanítványaid vannak, több évtizedes lelki tapasztalatokkal, akiktől szintén rengeteget tanulhatok és példaképként tekinthetek rájuk is, mint *sādhakákra*.

A 2006-os Śrīla Prabhupādának írt Vyāsa-pūjā felajánlásodban írtad, hogy a Kṛṣṇához vezető út „nem mentes a veszélyektől és akadályoktól. Néha a *bhakták* nem bírják folytatni a háborút Māyā-devīvel, a fáradhatatlan ellenséggel. Néha megadják magukat az érzékek késztetéseinek és fegyverszünetet tartanak, de csak elvesznek.” Azt is írtad a felajánlásodban, hogy a tanítványaid „néha elvesztik a hitüket az intézményben, annak vezetésében,” benned vagy akár Śrīla Prabhupādában is, majd hozzátetted, hogy „néha elkóborolnak, hogy a maguk módján gyakorolják a Kṛṣṇa-tudatot, de csak eltérnek.” Ezek a sorok nagy hatással vannak rám. Azzal is szeretnélek szolgálni és a fentiekben írt tiszteletemet kifejezni, hogy ezeket a soraidat nagyon komolyan veszem.

Mindezért erős falakat kell felépítenem. Śrīla Prabhupāda, a *paramparā* és te jelented a bástyákat. A falaknak az erős *sādhanából*, Śrīla Prabhupāda és a te könyveid tanulmányozásából kell állniuk. A vár legénységét a *bhaktákkal* való erős és minőségi társulás adja. A csaták zaját – amely az elme zaja is egyben – a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* ereje tudja elnyomni. A kegyedből és a *paramparā* kegyéből nyerhetek erőt, hogy felvértezzem magam a szűnni nem akaró érzékek késztetésével szemben, hogy ne tartsak fegyverszünetet és hogy ne veszhessek el, elpazarolva az emberi születést. Kérlek, add a kegyed, kedves Mahārāja, hogy szolgálni tudjalak és legyen erőm, kitartásom a lelki gyakorlatok végzéséhez a Māyā-devīvel folytatott háborúban. Csatát sem szeretnék veszteni, mert az könnyen végül a háború elvesztéséhez is vezethet.

A *Bhagavad-gītā* 4.34 versében az Úr Kṛṣṇa mondja, hogy a tudásért egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnunk.

tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgáld őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot." Śrīla Prabhupāda írja a vershez fűzött magyarázatban, hogy „a lelki megvilágosodás útja kétségtelenül nehéz, ezért az Úr azt tanácsolja, hogy forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez, aki tagja az Úrtól eredő tanítványi láncolatnak."

Az Úr az eredeti lelki tanítómester, a Tőle eredő tanítványi láncolat tagjaként adod át kedves Mahārāja az üzenetét változtatás nélkül a tanítványaidnak. Imádkozom azért, hogy az Úr üzenetét alázattal minél többet és tovább hallhassam tőled, és az engedelmesség, a szolgálat, valamint a kérdések segítségével alaposan meg is érthessem mindazt. Őszintén kívánom, hogy záporozzanak feléd a *bhakták* imái és jókívánságai, hogy támogatást adjanak neked ahhoz, hogy folytatni

tudd Śrīla Prabhupāda misszióját minél több lélek megmentésével, országhatárokat átívelően.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Budai Zoltán

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Prahlāda Mahārāja explained to his father that the best thing he had learned was the ninefold process of devotional service.

One of those processes, *sakhya*, is to "consider the Lord one's best friend."

A true friend knows his friend's desires and is willing to help fulfill them.

Kṛṣṇa made His desire clear to Arjuna: *paritrāṇāya sādhūnām*, "to deliver His devotees."

Śrīla Prabhupāda writes in his purport to *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.5.23-24:

"*Sakhya* means being a well-wisher of Kṛṣṇa. Kṛṣṇa wants everyone to surrender unto Him because everyone is constitutionally His servant. Therefore, as a sincere friend of Kṛṣṇa, one should preach this philosophy, requesting everyone to surrender unto Kṛṣṇa."

As our spiritual master, representing Kṛṣṇa and all the *ācāryas* in our disciplic chain, we can clearly see that you are very determined to assist the Lord in delivering His devotees.

You have shown us by practical example how you dedicate your life by being the Lord's friend and fulfilling His desires — by actively preaching Lord Caitanya's mission, spreading the holy names by distributing Śrīla Prabhupāda's books and inspiring others to do the same,

endlessly encouraging devotees to have good *sādhana*, to read and chant with attention, and spending countless hours elaborately explaining through your writings how loving service to the servants of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara in Śrī Vṛndāvana-dhāma can be awakened in the heart.

From this, we can understand that you are a true friend of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, having developed deep attachment to Their service and constantly caring for the welfare of Their devotees.

Thank you for all that you have practically shown and explained to us.

Guru Mahārāja, you have always been very kind and friendly with me, please continue to inspire, and encourage me, despite my obvious disqualifications.

Your aspiring servant,
Caitanya Candra Dāsa

Candra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked e szent napon!

Nemrég eszembe jutott az egyik alkalom, amikor beszéltél velem. Életem egy nehéz időszaka után voltam, és további, általam nem ismert nehézségekkel való szembenézés várt rám, melyeket Te már tudtál, de én még nem. Te fel akartál készíteni ezekre a nehéz pillanatokra, és azt mondtad, hogy lehet, hogy nemsokára olyan kedvezőtlen dolgokról fogok hallani, amelyekre nem is számítanék, de tudnom kell, hogy ebben a világban az egyetlen legbiztosabb menedék, Kṛṣṇa szent neve.

Felhívtad a figyelmemet rá, hogy mindig ebbe kapaszkodjak, bármi is történjék, bárkiben vesztem is el a bizalmamat!

Nagyon hálás voltam ezekért a szavaidért, bár a nehézségeken nem volt könnyű átvergődnöm, és a szent névbe vetett hitem is gyenge lábakon áll, de megtapasztaltam, hogy a lelki tanítómester ilyen gondoskodása mennyire segíti a tanítványt a lelki ösvényen maradni a nehéz pillanatokban.

Hálás vagyok Neked, Guru Mahārāja, hogy van lehetőségem a mindennapokban végezni egy olyan szolgálatot, mely örömmel tölt el, változatos és dinamikus, és amely bár nem könnyű, de biztosítja napi szinten a kapcsolódást nagyszerű *bhaktákkal* és közvetve Rādhā-Śyāmával.

Köszönöm mindezeket Neked, Guru Mahārāja! Kérlek tarts továbbra is engem a menedékedben!

Elesett szolgád:
Candra Devī Dāsī

Candra-gupta Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

On the auspicious occasion of your appearance day, this sinful soul, made of dust, prays that before it disappears into oblivion, it may take shelter at the divine dust of your lotus feet, which blesses one with the perfection of pure devotion to Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

All glories to you and your transcendental service!

Hare Kṛṣṇa!

Your servant,
Candra-gupta Dāsa

Candramālā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I am offering this letter at your lotus feet in Māyāpura. In the mornings, I go to Śrīla Prabhupāda's *samādhi* to chant with devotees and where there is a mystic vibration created by this chanting of sincere devotees.

If you did not enter my life several years ago, there would be no possibility that I would be here with a real purpose to life. I would be somewhere else and living my life like a leaf going here and there as the wind blows. Since our first encounter, you have had so much influence over me. You changed the course of my life from hell to Goloka. And you are doing the same for so many others. You are giving us transcendental knowledge in the form of your books, lectures, podcasts and so on, which is saving us. Only by your presence are our hearts purified.

If I had known what the real purpose of life was before, I would not have chased after so many false purposes. In time, I come to understand the importance of yourself in my life more, but I cannot express it in words, so I am attaching my life to this letter. Although it is not valuable and wasted over many years, it is what I have to offer. I hope you may accept it. I want to be an instrument in your hand. I do not want to follow my senses and mind; I know where they might lead me. Please kindly continue to give me your shelter and to guide me in this material existence.

Your humble servant,
Candramālā Devī Dāsī

Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to you, dear Guru Mahārāja, you have faithfully followed Śrīla Prabhupāda throughout your spiritual life and have imbibed his mood, mission, and mercy with which you have dedicated your life to sharing with others and by which you have rescued numerous souls from the scorching heat of material existence.

Thank you, Guru Mahārāja, for rescuing me from a fruitless and thankless life, for saving me from so much suffering and mental anguish, from having a heart that would be totally dissatisfied and deluded.

Dear Guru Mahārāja, your *kīrtanas* are second to none. You have so much faith in and devotion for the holy names. When you call out to Harināma Prabhu, especially in your aggressive way, all doubts and delusions flee far away and Śrī Śrī Rādhā-Śyāma stand supreme.

Your standard of Deity worship, Guru Mahārāja, is magnificent. Śrī Śrī Rādhā-Śyāma are the most beautiful, enchanting and mind captivating Deities to behold. You engage the devotees in dressing Them and caring for Them in a meticulous manner. The temple room at New Vraja-dhāma, in fact not just the temple room but the whole of New Vraja-dhāma is so beautifully maintained. Visits to New Vraja-dhāma are non-different to visiting the spiritual world where true beauty in the surroundings and in the loving exchanges of the residents is mesmerising and wonderful to watch.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāma and New Vraja-dhāma completely satisfy the soul "as a traveller is satisfied at home after a troubled journey."

Dear Guru Mahārāja, you take great care at festival times, especially when it comes to the feasting part. I really appreciate your care and concern that the devotees sit down comfortably together so that they can relish Śrī Śrī Rādhā-Śyāma's wonderful *prasāda* to their full satisfaction.

This *prasāda* is no ordinary *prasāda* as it has been grown in the *cintāmaṇi* soil of New Vraja-dhāma under the loving care of the residents there, with the help of those most fortunate cows, in a kitchen which is tended by Their Lordships' dear devotees.

Dear Guru Mahārāja, your books are a manifestation of your ecstatic appreciation of Śrī Śrī Rādhā-Śyāma's pastimes with each other and with Their devotees in the blissful land of Vṛndāvana.

Not a second of time do you waste to ensure that the devotees can hear of and relish these pastimes. Thank you so much, Guru Mahārāja. Śrīla Prabhupāda must be so proud of the books you have published.

Dear Guru Mahārāja, you must be very dear to the Divine couple and Their close confidants. Śrī Śrī Rādhā-Śyāma must be eagerly awaiting your return to the spiritual world and to Their confidential pastimes.

Dear Guru Mahārāja, you are a living and walking *bhāgavata*. Whatever you say or do is in complete accord with the *Śrīmad-Bhāgavatam*, which is non different to the Supreme Lord Himself.

By watching you, hearing from you and by following your instructions, guidance, and example one is assured of success, of returning home, back to Godhead, back to the association and service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

Dear Guru Mahārāja, please forgive me for all my shortcomings. I am trying to chant nicely and to associate with and serve the devotees nicely, but without your mercy I am not going anywhere along this path of *bhakti*.

Please bestow your mercy upon me. Please help me not to become complacent or proud, but to really endeavour to please you, the devotees and Śrīla Prabhupāda; otherwise, I am a lost cause who will continue to suffer in this miserable material world.

Dear Guru Mahārāja, I will never be able to thank you enough.

Trying to be a humble servant of your servants,
Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Citta Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden érték koronája, a tiszta istenszeretet, melyet tengernyi ragyogó tulajdonság, páratlan ékkőként díszít. Ezek közül is a legkülönlegesebbet szeretném ma kiemelni, mely újra és újra csodálattal tölt el. A szerető odaadásod sokszínű és művészi színvonalú kifejezésmódját, kifinomultságát, igényességét, páratlanul megmunkált érintőkövét.

Általad ismerhetjük meg ezt a csodát, amikor az odaadás tudománya szirmot bont, és a szeretet eszményi művészetté, megannyi mesterművé teljesedik ki. A szavak bölcsességé, az írás költeménnyé válik, a történet élő képpé, a hangulat énekké, az érzés zenévé, a zene isteni szimfóniává, a lépések a hattyúk fenséges táncává, a hétköznap fesztivállá, Rādhā-Śyāma pedig az isteni művészet megnyilvánulásává. Megmutatva ezzel az egész világnak, hogy nincsenek határai annak, milyen méltóságteljesen és sokszínűen lehet imádni Istent.

Ahogy mondani szoktad, többet mindig lehet ajánlani, de kevesebbet nem. A példaképe vagy ennek az elvnek, hogy mindig adj, ajánlj többet, jobbat, szebbet, mert így lehetsz több, és így tehetsz mindent jobbá, szebbé, dicsőségesebbé.

Nap mint nap, a szívedet kiöntve, írói palettádon a szeretet olyan színvilágát kevered ki és fested le szóképeiddel soraid finom szálai által szőtt festővásznadra, melyek teljességgel ismeretlenek e világ számára. Szavaid ösvényén figyelmesen haladva, egyik liget után a másikba, a lelki élet újabb és újabb színtereit, mélységeit ismerhetjük meg, sorra fedezve fel a rejtett kincseket.

Hasonlóan a ritka műkincsekhez, kivételes ékességükkel távolról is mágnesként vonzzák a figyelmet, és ahogy minden lépéssel közelebb kerülünk hozzájuk, egyre tisztábban feltárulnak és sorban ámulatba ejtenek a kimunkált részletek. Minden ízében érezni az alkotó tökéletes gondosságát, elmélyültségét, áldott tehetségét, mélységes üzenetét, hívogató szavait.

Ott állunk földbe gyökerezett lábbal, megbabonázva, megfeledkezve a világról, belefeledkezve a hallottakba, a lefestett látvány bűvöletébe esve, a kibontakozó káprázatos környezet szín-, hangulat- és illatvilágában, Rādhā-Śyāma kedvteléseit szemléletesen megelevenítő alkotásaid színterében.

Művészi ecsetelésed által még a háttérképek is a legmagasabb értelmet nyerik, „a számtalan virágzó lótuszok valójában a szerető odaadás különféle extázisainak hangulatai, melyek fehér, sárga, piros és kék virágok formájában jelennek meg. A föld kívánságteljesítő drágakő, cintámani, a fák kívánságteljesítő fák, a víz pedig a szeretet ízeinek forrásai."

Mindezzel a legélesebb ellentétben, ebben a sötét világban, ami körbevesz minket, egyre jobban eltűnnek a színek, a szépség, a művészet, a szeretet, a jóság, és a múlt megkopott értékei is mára hulló csillagok. A szürkébe és a feketébe burkolózott emberek divatja pedig jól tükrözi azt, ami belül van. Az éj a nappalunk, a ronda a szépség, a kosz a tisztaság, a kéj a szeretet, az ámítás a jóság, és az arcátlanság a nyerő.

A világot egyre jobban elnyelő sötétség hátterének kontrasztjában még fényesebben ragyog az Úr Caitanya, a Gosvāmīk és Śrīla Prabhupāda páratlan ajándékának értéke, melyet általad ilyen kiemelkedő színvonalon sugároznak ránk.

Olyan túlvilági műalkotások születésének lehetünk szerencsés tanúi, melyeket időtlen időkig csodálni fognak. Olyan isteni művek, melyeket a ritka szerencsés lelkek örökké újra és újra olvasnak, mert olyan mély igazságokat, emelkedett érzéseket keltenek, melyeket másképp nem élhetnének meg soha.

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki."

A tudás és szeretet írjával kened be szemünket, színt, reményt, jóságot, szeretetet, igényességet, fényt hozol az életünkbe. Köszönöm, hogy megmutatod, mit jelent a szépség, az igazi művészet, az érték, a lelki gazdagság, ami átértékeli, átalakítja vágyainkat, életünk folyásának irányát.

Ahogy bármilyen művészetet csak egy igazi mestertől lehet megtanulni, a legfelsőbb művészetet, a szerető odaadás művészetét is csak az Úr Caitanya Mahāprabhu nyomdokaiban járó legkiválóbb mesterektől lehet megkapni. Érintésük által az anyagi lét betegsége örökre elmúlik, a béna táncolni kezd, a néma költővé válik és a vak visszanyeri lelki látását.

Ezért ezen az áldásos napon azért imádkozom, hogy érintőkőként ható műveid által kegyesen érintsd meg faragatlan szívemet és addig formáld, amíg a szerető odaadás hozzád illő kifinomult műalkotásává válik.

Örök szolgád:
Citta Hari Dāsa

Bhaktin Cservenné Bakos Szilvia

Életről életre
Kedves Śrīla Śivarāma Swami!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Csupán egy csepp vagyok abban az óceánban, ami kegyedből a jelen életemben otthonomnak nevezett országban keletkezett az Úr iránti odaadásodból, erős hitedből és mérhetetlen szeretetedből. Ez a lélek szinte szavakkal kifejezhetetlen hálát és szeretetet érez irántad, bár ebben az életben csupán egy alkalommal volt lehetőségünk találkozni Bhānumatī Mātājī közbenjárására, akinek nem tudok elégszer köszönetet mondani.

„Ahogy azt a *Caitanya-caritāmṛta* írja, *guru-kṛṣṇa-prasāda:* a lelki tanítómester és Kṛṣṇa kegyéből az ember a felszabadulás útjára, az odaadó szolgálat útjára léphet. Ha valaki őszintén vágyik a lelki felszabadulásra, Kṛṣṇa – mivel mindenki szívében jelen van – megadja neki az értelmet, hogy találkozhasson egy megfelelő lelki tanítómesterrel. Egy Maitreyához hasonló lelki tanítómester kegyéből megkapja a kellő útmutatást, s fejlődhet a lelki életben." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.20.4, magyarázat)

Nagyon vágytam a *Bhagavad-gītā* többszöri elolvasása után arra, hogy ne csak értsem a benne olvasott szavakat, hanem valóban megnyilvánuljanak a szívemben. Úgy érzem, Kṛṣṇa egy Maitreyához hasonló lelki tanítómestert küldött a személyedben.

Kṛṣṇa kegyesen elvezetett Hozzád. Hálával csordult szívvel ébredtem tudatára, hogy igaz! Igaz, hogy életről életre előttünk jársz, ragyogó fényként vezetsz bennünket az ösvényen, amíg vissza nem térünk igazi otthonunkba.

Először YouTube videókon keresztül hallgattam tanításaidat Kṛṣṇáról, a világról és a világban elfoglalt helyzetünkről. A covid karantén idején minden nap lelkesen vártam az újabb leckéket, és igyekeztem az életembe beépíteni a Tőled hallottakat.

Amikor személyesen találkoztunk 2020. július 18-án, szombaton a Krisna-völgyi búcsú idején, bár korábban nem találkoztunk, mégis odafordulással és szeretettel tanítottál bennünket gyönyörű kerted árnyékos lugasában. Szeretettel elfogadtad csekélyke ajándékomat – egy portréfestményt Rólad, és egy közös fotó is készült akkor rólunk. Választ adtál az akkoriban felmerült minden kérdésemre, sőt négy utasítást kaptam Tőled: olvassam el *Az odaadás nektárja* című könyvet, majd a teljes *Śrīmad-Bhāgavatamot* – de feltétlenül sorrendben –, majd jelentkezzek a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolára teológia szakra, illetve készítsek egy kerámia lótuszvirágot.

Mindezek teljesítése kizárólag a Rajtad keresztül megnyilvánuló isteni erőnek tudható be. Más magyarázatot nem találok. Varázslatos módon a könyvek sorban megjelentek az életemben, és elolvastam mindet. A kerámia lótuszvirág, melyet nagy igyekezettel készítettem, sajnos

– számomra érthetetlen okból – szilánkjaira robbant az égetés során. Ám mindazt a figyelmet, odaadást és szeretetet, amivel készítettem, Neked ajánlom, kedves Śivarāma Swami!

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* olvastam:

„Egy *vaiṣṇava* ugyanolyan fontos, mint Viṣṇu, ezért Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura így ír *Gurvaṣṭakájában:*

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

> „A lelki tanítómestert ugyanúgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert Ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt minden kinyilatkoztatott írás megerősíti, és minden hiteles tekintély követi. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom hát lelki tanítómesterem, Śrī Hari igaz képviselője lótuszlábának!" (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.23.31, magyarázat)

Ennek kapcsán írom: Minden tisztelet és hódolat Śivarāma Swaminak, a tiszta szívű lelki tanítómesternek, aki kegyesen tudásban részesített, s áldásából az odaadás útjára léphettem!

manuṣyāṇām sahasreṣu
kaścid yatati siddhaye
yatatām api siddhānāṁ
kaścin māṁ vetti tattvataḥ

> „Sok ezer ember közül talán egy törekszik a tökéletességre, s a tökéletességet elértek közül igazán alig ismer Engem egy is." (*Bhagavad-gītā* 7.3)

Az Úr Kṛṣṇa elmagyarázza a *Bhagavad-gītában,* hogy milyen ritka az a lélek, aki felvállalja az Úr szerető odaadó szolgálatát. Kedves

Śivarāma Swami, bárcsak Te, mint ragyogóan tiszta és ritka nagy lélek, aki felvállaltad az Úr odaadó szolgálatát, mindig, mindenhol és mindenkor elérnéd Kṛṣṇa lótuszlábait!

Csodálattal, tisztelettel és örökké tartó hálával,
Bhaktin Cservenné Bakos Szilvia

Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

> „Ó, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!"

Minden dicsőséget neked!

Végtelen szeretettel köszöntelek megjelenésed napján! Felbecsülhetetlen öröm, hogy ismét van lehetőségem szólni hozzád, dicsőíteni Isteni Kegyelmedet.

Olyan sokat változott az utóbbi időben a felfogásom, a mentalitásom, tudom, hogy ezt Kṛṣṇának és neked köszönhetem. Elcsendesült sok fájó gondolat, ami lefoglalta zaklatott elmémet. Általad érett meg a szívem úgy szeretni, elfogadni és látni más élőlényeket, hogy örömet leljek a munkámban. Ha sikerül jól végezni feladataimat vagy viszonozzák a szeretetet, akkor is azt gondolom, hogy egyedül Istené a dicsőség. Amikor csak egy pillanatra is láthatlak, még ha közelebb is léphetek hozzád

– ó, bárcsak újra leborulhatnék lótuszlábaid előtt –, alig fér a szívem a mellkasomba, akkorákat dobban, s a szememből patakzik a könny a boldogságtól. Minden hétköznapi erőmet abból merítem, hogy nagyon fontos vagy az életemben. Hogyan tudnám elégedetté tenni szívedet, amivel meghálálhatnám azt a sok tanítást, jóságot, szeretetet, amiben részesíted a *bhaktákat?* Fáradhatatlan alázattal és türelemmel végzed Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát, terelgeted a *bhakták* életét csodálatos szolgálati lehetőségeket biztosítva, hogy mindenki a jó úton haladva érhesse el Kṛṣṇa iránti odaadó szeretetet. Bár tudnék én is jobb lenni, az időmet jobban beosztani, hogy szolgálhassam a *bhaktákat*.

Kérlek, nézd el telhetetlenségemet, a fokozhatatlan vágyamat, amivel azt szeretném, hogy még sok sok éven át legyen erőd tanítani, újabb varázslatos könyveket írni!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes

Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.25.21 így ír:

> „Egy *sādhura* az jellemző, hogy türelmes, kegyes és barátságos minden élőlénnyel szemben. Nincsenek ellenségei, békés, engedelmeskedik a szentírásoknak, s minden tulajdonsága fenséges."

Számomra az igazi *sādhu* olyan, mint te vagy. Legtöbbször békétlenség uralkodik az életemben, az elmémben és az érzékeimben, de amikor a te

szavaid olvasom és a leckéidet hallgatom, ez a békétlenség tovaszáll és könnyű béke köszönt rám. Ez egy semmihez nem fogható érzés, amely valóban betölti a szívet, és arra ösztönöz, hogy még többet halljak és olvassak, mert szeretném, ha ez az érzés maradandóvá válna az életemben.

Végtelen a hálám irányodba ezért, és kérlek, add indokolatlan kegyed, hogy ne térjek le erről az útról, amely az általad oly nagyon imádott Kṛṣṇához és örök társaihoz vezet.

Őszinte híved és szolgád:
Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia

Dāmodara-rati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Megint megkaphattam a lehetőséget, hogy dicsőítselek Téged. Bár Te vagy a főszereplője az írásomnak, a szavaimon keresztül kitárom a szívem, és Te bepillantasz, és nézed, hogy haladok utánad az úton.

Sokféle érzés kavarog a szívemben. A leghangsúlyosabb a hála. De akad szeretet, szomorúság, rettegés is.

A hála könnyen megindokolható: 25 éve jött egy ragyogó személy az életembe, és kiemelt az anyagi világ mocsarából – Te voltál az. Kihúzott, érezhetően, és Krisna-völgybe telepített. Anyám vagy, mert életet adtál nekem, apám vagy, mert táplálsz és fenntartasz a lelki tudás eledelével, barátom vagy, mert jóban-rosszban meghallgattál, vezetőm vagy, mert a kétségbeesésemben mindig utat mutattál, *cintāmaṇim* vagy, mert kijavítottál, ha nem helyesen cselekedtem. Megadtad a lehetőséget minden szinten, hogy befejezzem az anyagi világbeli vándorlásomat. Ideadtál nekem mindent. Ennél több nem adható. És emiatt szeretetet érzek

Feléd. A szomorúságom oka nem Te vagy, hanem én. Kaptam egy ilyen kincset, és olyan ostoba vagyok, hogy nem értékelem megfelelően. Ezért csak sírni tudok a kegyedért. És rettegés szorítja a szívemet, hogy mi lesz velem (velünk) Nélküled? Azt a csodálatos kincset, amit kaptam, fogom-e értékelni? Kellőképpen fogok-e vigyázni rá, életem legnagyobb drágaköveként óvni fogom-e minden rossztól? És megfelelő képviselőd leszek-e? Akire, ha ránéznek, egyből Rád gondolnak. Ilyen személlyé szeretnék válni, aki eggyé válik a vágyaddal és az utasításaiddal, és kiáll mellettük – szeretettel.

Köszönök Neked mindent! Köszönöm, hogy egyre csak írod a könyveket nekem (is), hogy lámpásként vezessenek! Rādhā-Śyāma szeretete öleljen mindig!

Szolgád:
Dāmodara-rati Devī Dāsī

Daṇḍakṛt Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you and your most beloved Śrīla Prabhupāda.

This year I was fortunate enough to witness your selfless mercy flowing, this time to my daughter. I have been fortunate to receive your mercy in the past and I have seen you bestow this mercy on others. This particular experience was extra sweet for me; I know this exchange with my daughter will be remembered by her and thus it will help nourish her Kṛṣṇa consciousness.

With my deepest gratitude,
Your servant,
Daṇḍakṛt Dāsa

Dayālu Dāsa

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to the dust of your lotus feet!

I am writing this offering on the aeroplane, on my way to Romania, the place I once called home.

By your incredible potency, almost four years ago, in just one short conversation, you inspired me to leave everything behind and offer myself in your service.

Since then, the Budapest temple which you so expertly built, has been serving as my home. However, dear Guru Mahārāja, in truth, I have no real home other than your lotus feet. They are my true shelter, and I desire nothing else.

Last year, when you were in Budapest, being extremely merciful unto me, you so kindly allowed me to massage your soft and fragrant lotus feet. With each massage stroke, I felt my love for you increase; and proportionately, the sweet taste of the holy name manifest under my tongue, annihilating my material desires.

It made me wonder… who am I to deserve such mercy? But I came to understand that I do not deserve anything like this. I am simply a fool, deeply engrossed in material enjoyment.

Thus, I concluded that it is purely due your greatness that you engage this useless disciple and accept my service, which is full of faults.

You are a living example of how, by strictly following Śrīla Prabhupāda's instructions, one can go back home, back to Godhead. You make this path available to all your disciples according to the extent to which they are willing to follow.

I desire to become a sincere disciple and follow in your footsteps. I want to give my life to you, Guru Mahārāja!

Please tolerate me despite my faults.

Your servant, Dayālu Dāsa

Dayāmaya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának és neked.

Szeretném kifejezni mély hálámat és tiszteletemet a tanításaidért, iránymutatásodért és szeretetedért. Ahogy telik az idő, egyre jobban látom, hogy mennyire különleges, hogy gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot. Ugyanakkor azt is, hogy mennyire hiányzik a legtöbb ember életéből. Mindenre megoldás, segítség minden helyzetben: jóban, rosszban. Látom, hogy a különböző szerepek, amelyek az anyagi testhez tartoznak, nem valóság, de kötelességből „el kell játszani." Legbelül viszont csak várom, hogy mindennek vége legyen, és zavartalanul tudjam szolgálni Kṛṣṇát, mert Ő minden. Ebben a világban bármit is próbálunk, hogy jobban legyünk, boldogabbak legyünk, valamiféle csalódás benne van.

Te, aki az örökkévaló tudás fényét hozod el nekünk, világos irányt mutattál számomra az élet minden területén. Az általad átadott bölcsesség nem csupán szavakban, hanem tetteidben, példamutatásodban is megnyilvánul. Köszönöm, hogy minden élethelyzetben és szolgálat közben meditálhatok a személyeden, a tanításaidon és az életeden, ahogy minden képességedet Kṛṣṇa és a *bhakták* szolgálatában használod. Köszönöm, hogy eljöttél, hogy elhozd, amit Śrīla Prabhupādától kaptál, megmentve sok-sok ember életét.

Kérlek, tarts menedékedben!

Örök szolgád:
Dayāmaya Dāsa

Dayārāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Boldog születésnapot, kedves Guru Mahārāja! Megjelenési napod alkalmából szeretném megköszönni mindazt, amit kaptam tőled és amit a jelenben is kapok!

Kegyedet tengernyi mennyiségben árasztod tanítványaidra, s olyan szerencsés vagyok, hogy még én is kaphattam ebből a kegyből.

Kérlek, engedd meg, hogy felhozzak egy példát ezzel kapcsolatban!

Nagyon hálás vagyok a lehetőségért, hogy kijuthattam hozzád Indiába, az Úr Caitanya születésének és kedvteléseinek helyére, és a személyes szolgálatod válhatott fő szolgálatommá.

Ez a fajta szolgálat mindig is ritka kincs volt számomra, s oly boldoggá tett, hogy hónapokon keresztül nap mint nap élhettem ezzel a lehetőséggel! Nem csak egy életre szóló élmény volt, hanem egy paradigmaváltás is.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon hálás vagyok neked! Kérlek, továbbra is adj erőt, hogy lelki gyakorlataimat mindig töretlenül tudjam végezni Rādhā-Śyāma és a te dicsőségedre!

Kérlek, add a kegyedet, hogy idővel meg tudjam valósítani az alázatosságot, mások tiszteletével karöltve, s hogy végül elérhessem az Úr szent nevének tiszta éneklését!

Remélem, hogy életemmel és tetteimmel elégedetté tudlak tenni, hiszen enélkül nincs értelme létemnek.

Kegyed nélkül nagyon elesett vagyok, szerencsétlen és gyenge. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá.

Szolgád:
Dayārāma Dāsa

Devakanyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and You!

> "A devotee sometimes accepts a sinful person as his disciple, and to counteract the sinful reactions he accepts from the disciple, he has to see a bad dream. Nonetheless, the spiritual master is so kind that in spite of having bad dreams due to the sinful disciple, he accepts this troublesome business for the deliverance of the victims of Kali-yuga." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 8.4.15, purport)

Guru Mahārāja, you have accepted so many devotees to date, you have given shelter to so many of us. Despite your sometimes difficult health conditions you still have not stopped initiating. You just keep doing your service, writing books, and spreading the teachings of Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda.

You have given your life to the mission. You joined in your twenties, gave up your career, family life, or any kind of enjoyment, and dedicated yourself to preaching. Very often, as a second-generation devotee, we forget about how precious Kṛṣṇa consciousness is, especially how precious this mission is for you. We often tend to think we are missing out on life if we only care about *bhakti,* forgetting where our focus should be. It is so easy to say "I'll take it seriously later." However, we are probably still here because of this mentality.

This time I was fortunate to have met you; you accepted me, although you must have known how fallen I was and still am. I would like to express my gratitude to you and beg you to keep me in your shelter. Without you, I would be entirely lost. Please engage me in your service!

Your insignificant servant, Devakanyā Devī Dāsī

Devaprastha Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today is a wonderful day, one that I can meditate on your glories: my kind and tolerant spiritual master.

Guru Mahārāja, I am sitting here on the bank of Mother Gaṅgā, who is flowing swiftly and clearly through Hṛṣīkeśa. It is a beautiful sight… refreshing to body, mind, and soul.

Having been in India for a while now, the glories of Gaṅgā-devī have been explained a few times. While on *parikrama* a devotee was explaining how, when offering *piṇḍa,* the Ganges is the river of choice. Then he asked why? And the answer was given: because the river Ganges flows throughout the three worlds. Wherever one's ancestors may be now, the Ganges will be flowing, and the offering will reach them. She is so merciful, that she kindly flows, not just through the heavenly realms, or the currently polluted Earth, but also through the lower planetary systems.

Thinking about this kindness, you immediately come to my mind, Guru Mahārāja. Even these days, with bodily restrictions, you purify all who meet you, and you travel as is practisable, to seek out those sincere souls who need mercy.

Whilst not travelling here and there, you are writing your books, which travel in your stead, and have fewer restrictions of time and place. For years to come, centuries, you will continue to kindly guide devotees on their journey back home, as Śrīla Prabhupāda desired that his followers do.

Personally, Guru Mahārāja, you are the constant in my life, the purifying element flowing through my memories. You were there to hear my book scores when I returned from a day's *saṅkīrtana*; whether a gold bucket day, or more commonly a tin bucket day. You were there for our wedding, despite my neglect, I mistakenly thought that you

would rather be somewhere else. You were there to receive my service, whether I was in a *dhotī* or a London Underground uniform. You were there on Govardhana-*parikrama*, in New Vraja-dhāma, on the streets of Manchester, in the pool in Lengyeltóti, or the Jalāṅgī.

The *kīrtanas*, the classes – all of these are the purifying river of your kindness – flowing not just through space, but through time, through youth, adulthood, now approaching old age! Through the darkest times and the best of times, without changing course. Always purifying and setting the perfect example. Never compromising, and always having the goal of returning to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's eternal service in mind for yourself, and all that you meet.

Thank you, Guru Mahārāja, for being the perfect spiritual master.

I pray that I can be ever more deeply engaged in service, as you would like.

Your insignificant, eternally indebted servant,
Devaprastha Dāsa

Devarṣi Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

It is a daunting thing I must confess, to compose some words that will finally rest,

Before your eyes that will have already seen, offerings from many more esteemed,

To take up your time with my trivial words, when you could be absorbed in other worlds,

Or rallying troops in your sacred campaigns, stalling the onslaught of Kali's reign,

Who am I to take such precious time? Just a beggar, seeking a devotional dime,

A scrap from your plate, a morsel or so, to nourish my soul for my creeper to grow,

Please pity this child, uncultured and blind, with a prayer for mercy if you feel inclined,

A taste of love please, just a shard, of the way you serve Śrīla Prabhupāda.

Yours always,
Devarṣi Dāsa

Dharma-setu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I recently heard an insightful anecdote from Lord Rāma's later pastimes about the importance of faith in the instructions of the spiritual master and the holy name. I will share it with you for your pleasure and then appreciate you for demonstrating the quality of faith that this story illustrates.

Vibhīṣaṇa and two of his court ministers, who had previously been loyal servants of the demon Rāvaṇa, attended the coronation of Lord Rāma in Ayodhyā. Despite feeling humiliated by attending the celebration of their conqueror's coronation, they obliged their new ruler. Before their scheduled departure, Vibhīṣaṇa stayed longer in Ayodhyā, requesting that they return before him to resume their responsibilities in managing the kingdom.

Although keen to return to Śrī Laṅkā, the ministers expressed doubt to Vibhīṣaṇa about how they would cross the ocean without him. They

were concerned that the ocean had previously parted for Vibhīṣaṇa, enabling him to pass, but now they were sceptical about how they would make the journey. Vibhīṣaṇa instructed them to carry a folded palm leaf, which he explained contained a *mantra* possessing unlimited potency and that an arrangement for crossing would be made when they arrived at the ocean's shore.

To their utter astonishment, upon arrival, the ocean parted, creating a path for them. Dumbfounded, they entered the pathway with ocean walls towering on either side; some short way in, doubts arose about how this was happening and what was written on the leaves. Unfolding the parchment, they were appalled to find the name of Lord Rāma.

Their animosity towards Lord Rāma boiled over! Deriding the name of Lord Rāma, they threw the leaves down and cursed Vibhīṣaṇa's faith in Lord Rāma and his continued allegiance to Him. At this moment, the ocean came crashing back down! They lost their lives. Cast into the ocean of repeated birth and death, Śrī Laṅkā was spared their unfavourable council.

The story reminds me of how, by having faith in the holy name and the guidance of the spiritual master, one can develop an eternal relationship with Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa which is beyond the purview of the material world. Remembering you, I appreciate how you have consistently demonstrated firm faith in the holy names and the instructions of your spiritual master. You are a living example of how one can advance in Kṛṣṇa consciousness by such conviction and achieve goals that seem to me as unobtainable as parting an ocean.

Thank you for being a shining example to follow and for all that you do in sharing your Kṛṣṇa consciousness with your disciples.

Your servant,
Dharma-setu Dāsa

Dharmātmā Dāsa

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Thank you very much for all your efforts in writing books and making podcasts; they are very valuable and keep me connected to you. I must admit my reading is less compared to my hearing, but I will attempt to establish balance in the future.

Please preserve your good health and vibrant energy in the service of Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāmasundara.

Your servant,
Dharmātmā Dāsa

Dīpikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

In the *Bhagavad-gītā* (18.68-69) Śrī Kṛṣṇa says:

> "For one who explains this supreme secret to the devotees, pure devotional service is guaranteed, and at the end he will come back to me. There is no servant in this world more dear to Me than he, nor will there ever be one more dear."

While thinking of you some time ago, these verses naturally sprang to my mind and got me appreciating some of the wonderful ways in which you glorify Kṛṣṇa and spread His message.

You often described how Śrīla Prabhupāda said that he wanted a certificate from Kṛṣṇa attesting to what he had done for Him. Guru Mahārāja, I have no doubt that Kṛṣṇa is the supremely powerful

Personality of Godhead, however, I would not be too surprised if somehow, He would find Himself struggling to note down and acknowledge all the marvellous ways in which you worship Him and demonstrate your undeviating love for Him.

The greatness and potency of your absolute dedication to Him has surely been splendidly depicted when, by the spell of your pure devotion, you magically transformed a random piece of Hungarian land into Kṛṣṇa's own transcendental playground and when you miraculously brought the merciful glances of Rādhā-Śyāmasundara and Gaura-Nitāi into people's lives. Similarly, whenever you publish one of your incredible books that share with devotees the supreme secrets of *prema*. Also, each time your perfect words touches someone's heart and reawakens in them the desire to connect with Kṛṣṇa, surely, He claims you to be His dearest devotee then.

Dear Guru Mahārāja, your glories go on and on and on, and as they grow in number each second, I feel defeated, just like Ananta Śeṣa, who is not able to completely narrate Kṛṣṇa's pastimes. To properly list and describe your innumerable offerings unto Kṛṣṇa's and Śrīla Prabhupāda's lotus feet, is indeed not plausible.

I obviously could not ask for a better guide and example on this journey, than he, who is Kṛṣṇa's dearest devotee. So, my sincere prayer is that I can learn to follow in your footsteps and that somehow, year after year and life after life, I may become more and more capable of glorifying Rādhā-Śyāma and making you happy.

Praying to eternally remain at the shelter of your lotus feet,

Your humble servant,
Dīpikā Devī Dāsī

Divya-keli Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you!

Dear Guru Mahārāja, my words are insufficient to properly glorify and express my reverence for you. Every time I think of you, my heart is filled with immense gratitude, which is difficult to put into words. I owe so much to you, more than what I can even comprehend. For myself and many of us, you are our spiritual father, who, with great effort and complete dedication, guides us back to Kṛṣṇa. As such, you always treat everyone with great care, compassion, and patience.

By your causeless mercy, I have had many opportunities to serve you by cooking for you. Yet, whenever I get this chance, I am flooded with a deep sense of shyness, as I feel I cannot offer something worthy. You deserve the very best of the best, the finest dishes prepared in the best consciousness, but I still have so much to learn, and the influence of the material energy is often difficult to overcome. Yet you are so merciful that you nevertheless accept my service, and with a refined palate, you patiently correct me if needed. Thank you for always being so accepting. It means so much to me that I can serve you personally.

I am so fallen that it is often difficult for me to fully immerse myself in understanding and appreciating how fortunate I truly am. Just to be in your physical proximity is more valuable than anything I could ever get in material life. What to speak of your *vāṇī-sevā!* That is undoubtedly the biggest privilege of my life.

I often think about what it will be like when I can no longer serve you personally. You said that I can continue my seva to you until I get married, but time passes so quickly, and the thought of not being able to serve you fills me with great pain and anxiety. Yet, when I look into my heart, I always feel that you are there with me, whether in service or in separation. At such times, our connection feels so close and alive, as if you are right beside me. Guru Mahārāja, I know that in time,

I will need to take shelter of your *vāṇī*, but for now, your personal service is my only shelter and I hope that perhaps one day I may attain perfection.

Śrīmad-Bhāgavatam 1.2.16 states, that by serving pure devotees like yourself, we can gain a desire to hear the glories of the Lord:

śuśrūṣoḥ śraddadhānasya
vāsudeva-kathā-ruciḥ
syān mahat-sevayā viprāḥ
puṇya-tīrtha-niṣevaṇāt

> "O twice-born sages, by serving those pure devotees who are completely free from all vice, great service is done. By such service, one develops an affinity for hearing the messages of Vāsudeva."

Dear Guru Mahārāja, you are certainly free from all vice. By your mercy, we can hear about the glories of Kṛṣṇa, which are so sweet that it is impossible to be satiated by them. Yet, for me, this sweetness is not yet fully felt, as the mirror of my heart is still clouded by impurities. If only I could serve you forever, Guru Mahārāja! In this way, my faith and desire would continue to grow, and the flickering light of hope would shine brighter, revealing the goal and making my taste sweeter and sweeter for our Lord and His Beloved.

Thank you for guiding me on the path of *bhakti* and for always reminding me that your service is the only true shelter.

I will not forget my *mantra:*

rādhā-śyāma prāṇa mora yugala-kiśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora

Still wishing to be your servant forever,
Divya-keli Devī Dāsī

Divya-nāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Pabhupādának, kedves lótuszlábaidnak és minden *bhaktának!*

Sok boldogságot kívánok neked Vyāsa-pūjād alkalmából!

Ez az alkalom mindig emlékeztet arra, hogy eltelt egy újabb év, és bár gyorsan telt az idő, talán nem hasztalan. Hálásan köszönöm, hogy a védelmedet élvezhetem, Új Vraja-dhāma és a *bhakták* oltalmában! Köszönöm, hogy ebben a zűrzavaros világban igazi hasznot vehetek az emberi életből olyan mértékben, amennyire menedéket tudok venni nálad!

Úgy érzem, nehéz nekem a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása, gyenge a hitem és állandó kételyek gyötörnek. Tudom, hogy ez a sértő magatartásomnak köszönhető, és bár elég szomorú a helyzet, mégsem reménytelen. Reménnyel tölt el minden reggel, amit könyveid olvasásával töltök.

Emlékszem egy leckédre, amit Budapesten tartottál, majd a végén azt mondtad nekem, hogy ez most releváns volt az én élethelyzetemben. Sokszor eszembe jut ez a szívmelengető jelenet, amikor olvasok tőled, mert gyakori, hogy amit olvasok, az nagyon aktuális! Nem csupán aktuális, de megoldás a kérdéseimre vagy a problémáimra! Ilyenkor érzem Kṛṣṇa és a te szerető gondoskodásodat, ami annyira személyes! Olyan is történt, hogy elhatároztam, kérdésemmel fordulok feléd, de még mielőtt megtörtént volna, a válasz megérkezett az írásaidból. Hálásan köszönöm a sok jót, ami belőled árad, tisztán érzem, hogy tényleg az én örök jóakaróm vagy, nem is lehetsz más, tiszta szíveddel!

Én egy igazán haszontalan gazembernek érzem magam, szégyenlem magam a sok hibámért, és a bocsánatodért esedezem. Remélem, egy napon tisztább szívvel nagyobb hasznomat veszed.

Hálásan köszönök minden jót, amit sose lennék képes se felsorolni, se meghálálni!

Reménykedő szolgád:
Divya-nāma Dāsa

Dvaipāyana Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

It amazes me to see how you live. You are here in the material world only to contribute to Lord Caitanya's mission and to help others come closer to Kṛṣṇa. I see no other purpose for your actions.

You are immersed in your thoughts about the Lord, and these thoughts appear as wonderful, life-purifying, life-transforming books.

Even when you talk to someone, all we hear about, is Prabhupāda, Kṛṣṇa, Lord Caitanya, and service to them. You and your Godbrothers are immersed in various spiritual topics, exploring the details as if unravelling the strands of a tightly woven rope. Your podcasts and classes convey the invaluable knowledge and realisation you have gained over the years. But even in the most mundane situations, you somehow always manage to turn the conversation to the glory and service of the Lord.

And if we look at your life's work, everything you have done has been to glorify Lord Kṛṣṇa. Your many preaching activities have helped thousands of people come closer to their true nature and take steps towards pure devotional service. Temples and centres have come into being through your inspiration; the establishment of book distribution in Hungary, including the defence of the Church in times of danger; the establishment of Krishna Valley; the worship of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga – all these are reflections of your deep devotion to Lord Caitanya and Śrīla Prabhupāda.

Your thoughts, words, and deeds all encourage us to become more and more committed to serving Śrīmatī Rādhārāṇī and Her beloved Lord.

Thank you, dear Guru Mahārāja!

Your servant,
Dvaipāyana Dāsa

Ekāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Most, amikor elkezdem írni a felajánlásomat, február eleje van és közeledik az Úr Nityānanda megjelenésének napja. Ennek az ünnepnek a közeledtével mindig elgondolkodom, hogy ki is valójában az Úr Nityānanda. Ő az Úr Balarāma, az eredeti lelki tanítómester megnyilvánulása, aki mindig azon fáradozik, hogy visszavezesse az elesett lelkeket az Úr Śrī Kṛṣṇához.

Az olyan lelki tanítómester pedig, mint te, kedves Guru Mahārāja, az Úr Balarāma és az Úr Nityānanda képviselője ebben a világban. Azért jöttél, hogy segíts minket, tanítványaidat, előrehaladni a hazafelé tartó úton. Az Úr Nityānanda rendkívüli kegyéhez hasonlóan, te is végtelen keggyel árasztasz el minket könyveiden, tanításaidon, szavaidon, mosolyaidon keresztül.

Emlékszem, hogy amikor még nem Krisna-völgyben éltem, hanem egy Nāma-haṭṭában, akkor volt otthon Gaura-Nitāi *mūrtim* és Nitāi és Gaura közül, valahogy mindig vonzóbb volt számomra az Úr Nityānanda. Később rájöttem, hogy azért, mert kegyesebbnek éreztem, mint az Úr Caitanyát.

Te tökéletesen követed Śrī Caitanya Mahāprabhu lábnyomait, aki ezt az utasítást adta követőinek:

yāre dekha, tāre kaha 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa

> „Bárkivel találkozol, tanítsd őt a Kṛṣṇa-tudat tudományára…
> Így, parancsomra válj lelki tanítómesterré és szabadítsd fel a világot."

Nekem az a legnagyobb szerencsém, hogy te nagyon komolyan szívedbe zártad ezt az instrukcióját, és mindig azon fáradozol, hogy az egész világon át hirdesd Rādhā-Śyāma dicsőségét és Rájuk irányítsd az emberek figyelmét.

Az Úr Nityānandának ez a kegye az, ami benned is megnyilvánul az egész világ felé, azáltal, hogy még a Jagāi és Mādhāi típusú embereknek is prédikálsz, és inspirálod őket, hogy forduljanak a lelki élet felé. Tulajdonképpen mi is csak ilyen „Jagāi-Mādhāi"-ok voltunk, amíg nem adatott meg az a jó szerencse, hogy találkozzunk veled. Mindig megköszönöm Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, hogy találkozhattam veled és a tanítványod lehetek. Számomra az egyetlen remény, hogy menedéket vehessek nálad és megkaphassam a kegyedet. A szentírásokban az áll, hogy a lelki tanítómester kegye az általa adott instrukcióban nyilvánul meg. Imádkozom, hogy transzcendentális szavaid végtelenül áradó sugarai tisztítsák meg elmémet és áldjanak meg a lelki tudás megértéséhez szükséges képességgel.

Kérlek, fogadd el szerény felajánlásomat, melyet abban a reményben írtam, hogy talán egy kis örömet tudok szerezni vele neked!

Az Úr Nityānandára kegyére emlékezve lótuszlábaid hűsítő menedékébe ajánlom magam.

nitāi-caraṇa binā ār nāhi āśroy
śrī-guru-caraṇa binā ār nāhi āśroy

Lótuszlábaid szolgálatán kívül nincs más menedék számomra!

Örök szolgád:
Ekāvalī Devī Dāsī

Eka-varṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to your Lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda's lotus feet. All glories to the *guru-paramparā!* All glories to ŚRĪ ŚRĪ GAURA-NITĀI! All glories to Rādhā and Kṛṣṇa! All glories to their eternal loving relationship, the shadow of which we are chasing in this material world.

If I may recount the very first time I met you, Guru Mahārāja, it was in the reception of the Bhaktivedanta Manor temple. It was the summer of 2014 and you gave me my first instruction.

Your body glowing with effulgence as you sat in your chair, you told me to do something important. At that time I was planning to travel to India with the devotees from the temple on the sabbatical program. You told me, "Good, go to India, but when you come back do something important."

So, upon my return to the UK, I immediately participated in the Śrīla Prabhupāda Book Marathon. HG Ānanda Caitanya Prabhu kindly asked me to accompany him across the UK. Having not long joined the movement I had no idea what I was doing and at times it was difficult, but overall it was very blissful.

Ever since then I have been trying to decide what the most important things are in life and then doing them. For example, looking after my own spiritual life, preaching, serving the devotees. These are all very important things, but for me following your instructions and having unconditional love for you is the most important.

I often think back to that first instruction and how my understanding of it has matured over the years.

Actually, this life I have is yours and it doesn't belong to me. The important thing is I should remember this every day and how my time in this body is limited so it should not be wasted.

Traditionally in battle when somebody saves your life you are eternally indebted to them. I was in the most embarrassing and precarious

position, fighting a daily battle and losing, when you mercifully picked me up and placed me at your lotus feet.

Selflessly protecting and guiding. You sacrificed your life to help me and all the people of this world.

Being a perfect representative of Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa only speaking that which has come directly from the Lord himself, you are the perfect disciple.

Through Śrīla Prabhupāda, Kṛṣṇa is your *guru,* because you know what he wants and you have given your life for that mission.

In that same way I pray that I can become your perfect disciple, helping you preach and spread Kṛṣṇa consciousness all over the world.

By your mercy I am sustained and it is only by your mercy that I will be able to continue. You have come here to help the fallen souls. I am the worst fallen soul and in need of your help the most.

Please don't forget me. This most wicked and fallen soul.

Your insignificant disciple,
Eka-varṇa Dāsa

Bhaktin Eva Loós

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

This is my first Vyāsa-pūjā offering where I would like to recall the personal meetings we had over the past two years, your words, and teachings to me. But there is a special conversation I would like to mention, that I recall every single day. I listed my doubts to you about myself such as: how little I know, how fallen and how unqualified I am, and how far I am from the goal. You looked at me with unwavering calm and confidence, and concisely dispelled my concerns. Your

knowledge, your unwavering faith, the love and trust you give to your devotees helps me get through difficult moments by recalling this conversation.

Your love and trust in devotees not only help me get through difficult times, but gives me wings to fly.

Thank you!

Your forever servant,
Bhaktin Eva Loós

Bhakta Fehér Tamás

Hare Kṛṣṇa, kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjā alkalmából szeretném kifejezni köszönetemet az ön szolgálatáért és iránymutatásáért. Tanításai és példája segítenek a lelki fejlődésemben, és ezért nagyon hálás vagyok önnek. Szeretném megköszönni a magyar *yātrā* megalapításába, fejlesztésébe és fenntartásába fektetett fáradságos munkáját, végtelen energiáját, türelmét és elkötelezettségét, amivel folytatja Śrīla Prabhupāda misszióját és minden *bhakta* számára lehetővé teszi a Kṛṣṇához való hazatérésünket.

Szolgája:
Bhakta Fehér Tamás

Bhaktin Fodor Kata

Hare Kṛṣṇa, kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget Neked!

Nagyon boldog megjelenési napot kívánok és remélem, hogy még nagyon sokáig jó erővel és egészséggel áld meg az Úr Kṛṣṇa, ahogy minket is megáldott a te jelenléteddel. A megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni a hálámat neked, amiért annyi megpróbáltatás és nehézség ellenére eljöttél közénk évtizedekkel ezelőtt, és magadat teljesen félretéve felépítetted a magyar *yātrāt*. Látva a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom szerteágazó voltát és varázsát sokan talán úgy gondolkodnak, hogy csak gyakorolják a lelki életet békében valahol, fókuszálnak az egyéni fejlődésükre. Mi azonban itt Magyarországon semmit sem tudnánk a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomról, ha te nem áldoztad volna fel akkor az életedet, a megszokott életteredet, hogy ide gyere és taníts bennünket. Amikor nézegetem a régi képeket Krisna-völgy 30 éves kiállításáról és látom a farm első pillanatait, azon gondolkodom, vajon képes lennék-e ebben az állapotban csatlakozni és minden erőfeszítést beletenni egy álom megvalósításába? Tőled és az első tanítványaidtól mi már a magyarországi Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat készen kaptuk, csak vigyázni kellene rá.

Azt látom, hogy évről évre őrültebbé válik ez a világ és a Kali-yuga az ember bőre alá is próbál beférkőzni, mégis csodálatos, hogy vannak azok az örök értékek és alapok az Úr Caitanyától, amelyekbe kapaszkodhatunk. Nélküled hogyan jutott volna el ez Magyarországra?

Nemrégiben volt egy országos kommunikációs gyűlésünk, ahol Rādhā-Kṛṣṇa Prabhu arról beszélt, még mindig a magyar *yātrā* kommunikációs csapata a legnagyobb és legszerteágazóbb a világon. Sehol Európában nincs ilyen. Emlékszem, mennyire jó volt hallani ezt, hiszen tudom, hogy ezt a kommunikációs csapatot te magad alkottad meg és minden nap egy csodálatos lehetőség, amit a szolgálatban tölthetünk. Bár rengeteg szempontból képesítetlen vagyok, mégis lehetőséget adtál

és adsz arra, hogy az Úr Caitanya mozgalmában legyek, ahelyett, hogy a Kali-yuga őrületében kellene szélmalomharcot folytatni.

A személyes kedvességedről pedig nem is beszélve. Amikor megműtöttek és szó szerint veszélyben volt az életem, csak arra gondoltam, ki tudna segíteni? Ki az, akinek olyan spirituális ereje van, amibe most kapaszkodhatok. Az utolsó estén neked írtam és a kedves bátorításod végig elkísért ebben a próbatételben. Biztos voltam benne, ha te tudsz rólam és csak egy csepp kegyet is kaphatok tőled, az át tud segíteni ezen a meredek szakadékon az életemben.

Kedves Mahārāja! Ebben a *yātrāban* minden *bhakta* a valódi életet köszönheti neked. Köszönjük, hogy mindig itt vagy nekünk! Hare Kṛṣṇa!

Alázatos szolgád:
Bhaktin Fodor Kata

Gadāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség Neked!

Hihetetlen módon újra eltelt egy év! Mintha egyre gyorsabban múlna az idő...

Ahogy minden évben ebben az időszakban, úgy most is lótuszlábaid gyémántporán meditálok, és próbálom szavakba önteni, hogy milyen hálás vagyok mindazokért a transzcendentális kincsekért, amikkel indokolatlan kegyedből elhalmozol.

Indokolatlan kegy. Sokat törtem már a fejem ezen szókapcsolat jelentésén. Olyan kegy, amit nem indokol semmi? Amit nem érdemlünk meg, nem tettünk érte semmit, nem fizettük meg az árát, még csak nem is vágyunk rá? Ilyen értelemben bizonyára indokolatlan...

Ámde, drága Gurudevám, habár kegyed minden bizonnyal indokolatlan, mégis van egy mozgatórugója: könyörületes szíved, amely megesik a hozzám hasonló, elesett Kali-yuga teremtményeken, és annak ellenére, hogy egyáltalán nem vagyok rá méltó, mégis kegyed záporát zúdítod rám, mert – ahogy Śrīla Prabhupāda több helyen írja – „a lelki tanítómester a Legfelsőbb Úr kegy-potenciáljának megtestesülése."

Köszönök minden áldást és kegyet, ami az odaadó szolgálat ösvényén tart, és ígérem, hogy próbálok kevésbé haszontalan tanítvánnyá válni, mint amilyen jelenleg vagyok.

Lótuszlábaid porában jelentéktelen szolgád:
Gadāi Dāsa

Gaura-ārati Devī Dāsī

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, Guru Mahārāja!

I am not very good with words, or expressing emotion like this, so this is a very hard exercise for me. However, despite all the difficulties I must say, I cannot miss this opportunity to honour you my dear Gurudeva. You mean a lot to me and there is not a day that goes by when I do not thank the Lord for sending you in my life. Thank you for being my spiritual master.

Always in your service,
Gaura-ārati Devī Dāsī

Gaura-Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

I am your eternal servant, life after life, despite being unqualified for this grace. I have been a long-term witness to your mission in Hungary, and to the successes and results thereof, which are incomprehensible to worldly logic.

You accompanied us from the initial point of understanding that we are not our bodies, to the point of revealing to us the highest spiritual truths inherent in the separation and longing for Rādhā-Śyāma and our original position as Kṛṣṇa's servant.

I see very few such devotees today who follow Śrīla Prabhupāda as faithfully as you do and who can spread His grace with the same empowerment and in such an incredible way.

In your presence I constantly feel the presence of Śrīla Prabhupāda, Lord Caitanya and Rādhā-Śyāmasundara with the fire of knowledge and devotion that our *guru-paramparā* has revived and nourished for thousands of years. This fire evolved into a transcendental conflagration sparking like a flash originally in the cave of Vyāsadeva in the Himālayas. It was due to destroy the impenetrable tree of material existence and was sung by Śrī Kṛṣṇa in the *Bhagavad-gītā*.

This tree of material existence, of which '*no one can understand where it ends, where it begins, or where its foundation is*,' is destroyed by the flame of transcendental knowledge that sharpens the '*the weapon of detachment*.'

You keep this flame alive in us, Guru Mahārāja!

Please keep me near to your lotus feet; keep me in your shelter, despite my lack of qualification.

I remain your servant with love, Gaura-Kṛṣṇa Dāsa

Gaura-līlā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak!*

Köszönöm, hogy megajándékoztál a Gāyatrī *mantrával,* és így minden nap meditálhatok azon a lelkesedésen, ahogy Te szereted Kṛṣṇát. Kérlek, áldj meg kegyeddel, hogy ez a meditáció elvezessen ahhoz a látásmódhoz, hogy én is élőnek lássam a *mūrtikat*. Kőből van a szívem, így kőnek látom Őket is. Egyetlen reményem, hogy a Te vajszíved megszán engem, és segítesz Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga és Rādhā-Śyāma szolgálatára alkalmassá válni. Lótuszlábadnál menedéket véve azért imádkozom a Gāyatrī *mantra* vibrálása közben, hogy egyszer Veled szolgálhassam Rādhā-Śyāmát bárhol a három világban.

Szolgád,
Gaura-līlā Devī Dāsī

Gaura-Nitāi Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

In this material world there is no other principle than *bhakti-yoga* which elevates living entities from ignorance to their original position as being Kṛṣṇa's eternal servant. To achieve that one should follow the instructions of great *ācāryas*, like Nārada Muni.

Śrīmad-Bhāgavatam 1.13.48:

> "Therefore, O King, you should look to the Supreme Lord

only, who is one without a second and who manifests Himself by different energies and is both within and without."

Śrīla Prabhupāda: "...There is, however, a regular current from the Lord Himself, from within and without, by which to rectify the fallen condition of the living being. From within He corrects the desiring living beings as localised Paramātmā, and from without He corrects by His manifestations, the spiritual master and the revealed scriptures."

As conditional souls, disciples are often confused when seeing a highly elevated sage with their material eyes. That was the confusion of Arjuna too, so he asked Kṛṣṇa how to see the world on different levels, namely on *adhibhūta, adhidaiva,* and *adhyātma* dimensions.

By your mercy I would like to try to express my understanding of your personality on these three levels, Guru Mahārāja, as an adhibhūtic, adhidaivic, and adhyātmic person.

As a conditioned soul most of the time, I see you on the first level as a tall serious looking person. In your youth you were doing sport, especially swimming, which made your body strong but also flexible. When I first saw you, you wore soft trousers, slippers, a pullover, and a wig. You looked like a middle-aged businessman causally interested to visit Hungary.

We did *hari-nāma* on the Vörösmarty square and from a distance we caught your tall figure. Then, after the *hari-nāma* finished, we went to a secret meeting place hoping that we would soon meet with a "Hungarian sage." And we did. You waited for us, but because you changed your dress, we were shocked to see you sitting in a *yoga* posture and wearing the traditional saffron *sannyāsī* dress, with your *daṇḍa* leaning on the wall. But your smile quickly changed the atmosphere and as we sat down before you, we relaxed.

Then in your deep voice you started to sing the *mahā-mantra* and you conquered our hearts because we began to experience you on the second level as an adhidaivic hero, like a demigod. Due to your singing and playing the harmonium, the whole experience became an

other-worldly experience. Time slowed down, eyes closed and unknown feelings started to run up and down my subtle body. You are a person with whom people feel protected, minds cool down, hunger and thirst become unknown.

Once on the street in the centre of Budapest during wintertime when the weather was cold people were eager to wander here and there just to fulfil their *atyāhāra* desires. So, you came with books in your hands and prayed quietly. As distributors, we were happy to see you, and felt that "today the sun is shining a hundred thousand time more powerfully." Then you raised your hand and people stopped their bustling around and began to smile and in that confused state took a book and rewarded you with a nice donation.

But what kind of person are you on the adhyātmic level?

How can I know you as a pure soul, while I am not a liberated person myself?

As Śrīla Prabhupāda quoted Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura:

"He reasons ill who says that Vaiṣṇavas die when thou art living still in sound! The Vaiṣṇavas die to live, and living try to spread the holy name around."

The sound vibration in your books open the transcendental realm for conditioned souls like us and show your real heart written down in a worldly language.

In the introductory chapter of *My Daily Prayers* you include only four prayers, not a single word of your own. I see these *ślokas* as your heart and soul. You offer your obeisances to spiritual masters, to the *ācāryas* and to your *īṣṭa-devas:*

vande 'ham śrī-guroḥ śrī-yuta-pada-kamalaṁ śrī-gurūn vaiṣṇavāṁś ca
śrī-rūpaṁ sāgrajātaṁ saha-gaṇa-raghunāthānvitaṁ taṁ sa-jīvam
sādvaitaṁ sāvadhūtaṁ parijana-sahitaṁ kṛṣṇa-caitanya-devaṁ
śrī-rādhā-kṛṣṇa-pādān saha-gaṇa-lalitā-śrī-viśākhānvitāṁś ca

Then your practice:

paśupāla-vareṇya-nandanau varam etaṁ muhur arthaye yuvām
bhavatu praṇayo bhave bhave bhavator eva padāmbujeṣu me

> "O prince and princess of the *gopas!* Again and again, I pray to you for this benediction: Birth after birth may I love Your lotus feet." (*Utkalikā-vallarī* 68)

Your mood:

pracīnānāṁ bhajanam atulaṁ duṣkaraṁ śṛṇvato me
nairyāsena jvalati hṛdayaṁ bhakti-leśālasasya
viśva-drīcīm aghahara tavākarṇya kāruṇya-vīcīm
āśā-bindūkṣitam idam upety antare hanta śaityam

> "I am very weak and lazy to do even the smallest devotional service, and so when I hear of the peerless and difficult-to-perform services perfected by great devotees of ancient times, my heart burns with despair. But O Lord! O killer of Agha! When I hear that Your waves of mercy splash everyone, not only the demigod Brahmā but even the most insignificant creature, my heart is sprinkled with a cooling drop of hope." (*Stavamālā, Tribhaṅgī-cchandaḥ-stava,* untitled prayer 2)

And your goal of becoming an eternal servant:

rādhā dāmodara-preṣṭhā rādhikā vārṣabhānavī
samasta-ballavī-vṛnda-dhamillottaṁsa-mallikā
kṛṣṇa-priyāvalī-mukhyā gāndharvā lalitā-sakhī
viśākhā-sakhya-sukhinī hari-hṛd-bhṛṅga-mañjarī

> "Śrīmatī Rādhārāṇī is known as Rādhā, She who is dear to Lord Dāmodara, His greatest worshipper, the daughter of King Vṛṣabhānu, She who is the crowning garland of *mallikā* flowers on the decorated braided hair that is

> the *gopīs* of Vraja, the first of Kṛṣṇa's beloveds, an expert singer and musician, Lalitā's friend, She who is delighted with the friendship of Viśākhā, and the flower blossom that attracts the black bee of Lord Hari's heart." (*Stavamālā, Ānanda-candrikākhyā-rādhā-daśa-nāma-stotra* 1–2)

I would like to finish my offering with a *śloka* from Śrīla Rūpa Gosvāmī's *Upadeśāmṛta* to ensure that my lower levels of vision do not make me an offender at any time:

Verse six: "Being situated in his original Kṛṣṇa conscious position, a pure devotee does not identify with the body. Such a devotee should not be seen from a materialistic point of view. Indeed, one should overlook a devotee's having a body born in a low family, a body with a bad complexion, a deformed body, or a diseased or infirm body. According to ordinary vision, such imperfections may seem prominent in the body of a pure devotee, but despite such seeming defects, the body of a pure devotee cannot be polluted. It is exactly like the waters of the Ganges, which sometimes during the rainy season are full of bubbles, foam and mud. The Ganges waters do not become polluted. Those who are advanced in spiritual understanding will bathe in the Ganges without considering the condition of the water."

Your insignificant servant,
Gaura-Nitāi Dāsa

Gaura-prema Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Gaura-Nitāi, all glories Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to you.

Vyāsa-pūjā letters are so beautiful, because we who are on the path of devotion, usually write to you about our difficulties and problems. But Vyāsa-pūjās are different – it is beautiful to have such a tradition. Therefore, writing a letter for your special day and then reading the beautiful deserving words that others write about you, is a truly special feeling.

It is very nice to read, see and feel that I have a wonderful spiritual teacher like yourself. I am grateful to Kṛṣṇa for this. Sometimes I wonder what I would do if I did not have a spiritual teacher in this material world full of dangers. Even though I am not a worthy student, your presence always gives me confidence. I am glad to have you. I hope Kṛṣṇa will give you many more years to be with us in this world and thus save millions of fallen souls like me.

I wish you a magnificent Vyāsa-pūjā celebration, as always.

Dear Guru Mahārāja, even though I may not deserve this, I thank you for granting me a safe refuge at your lotus feet, which is pure mercy shown to me.

Your eternal servant,
Gaura-prema Devī Dāsī

Gaura Pūrṇimā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Last year 2024, I was blessed to have your association in New Vraja-dhāma during Vyāsa-pūjā festival. Guru Mahārāja, you gave me the service of keeping your *pādukās* during festival time. I cannot express how blessed I was to have this honour of serving you, Guru Mahārāja in whatever way I could! I could feel Kṛṣṇa's mercy flowing

through you. It has always been there, but I have been ignorant of this throughout my life.

I am eternally grateful to you for all you have given to me. Your shelter, your divine association, your instructions through lectures, books, podcasts, and because of this I can practise Kṛṣṇa consciousness.

Every year I look forward to coming to New Vraja-dhāma which nourishes me spiritually and enables me to continue with my services with full enthusiasm throughout the year.

By your mercy and blessings, I am sharing Kṛṣṇa consciousness and the holy names in Cambourne/Cambridge (UK), through facilitating a home *saṅga* program.

Also, I had the divine experience of visiting Māyāpura-dhāma for the first time in November 2024. I cannot express the connection and mercy I experienced as I managed to travel to India from the UK without my OCI/Visa. It was only possible through Mahāprabhu's mercy and your blessings. I experience that when Kṛṣṇa opens the doors, no one can close them. I am just an insignificant soul, and I had this spiritual experience only because of your shelter and blessings Guru Mahārāja.

On this most auspicious day, I just want to say "Thank You" for everything.

Dear Guru Mahārāja, please instil in my heart a drop of that mood of servitor ship for your divine grace.

Please bestow your mercy upon me so that I continue to progress in my *sādhana* and service. Kindly have mercy on this conditioned soul and take me out of illusion, so that I can follow your teachings, gain your mercy, and go back to Kṛṣṇa, back to Godhead.

I am grateful that I have the mercy of the Vaiṣṇavas.

I am very fortunate to have your association through your lectures and books.

Please forgive me for any offences I might have committed in my ignorance.

Your insignificant servant,
Gaura Pūrṇimā Devī Dāsī

Gaura-candrikā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kedves Guru Mahārāja!

Kṛṣṇa éltessen sokáig, egészségben, olyan odaadó szeretetben, ahogyan azt eddig is tette.

Ismét eljött ez az időszak, amikor mi, a tanítványaid az eddigieknél is intenzívebben gondolunk rád, amikor én is gondolkodom, hogy mit is írhatnék neked megjelenésed alkalmából. Szinte mindig az utolsó napokra hagyom ennek megírását, mert gondolkodom, jegyzetelek és főleg várom, hátha jön valami olyan ihlet, amivel úgy tudlak dicsőíteni, ahogy azt kellene, ahogy azt megérdemled.

Indokolatlan kegyednek köszönhetően minden nap meditálhatok rajtad, minden *mahā-mantra* kör ismétlésénél, a szent *guru-gāyatrī mantrák* meditációja közben. De minden évnek ebben a különleges időszakában, amikor megjelenésed alkalmából a Vyāsa-pūjā felajánlásokat írom, mindig sokkal intenzívebben élem meg a veled való kapcsolatomat, a hozzád fűző köteléket.

Vegyes érzelmekkel vagyok ilyenkor teli, mert egyrészt tudom, hogy képességem messze alulmarad a számodra oly kedves, arra képesített *bhaktákkal* szemben, akik szép odaadásukkal e különleges alkalomnak megfelelően dicsőítenek téged.

Ugyanakkor nagyon szeretném szavakba önteni a gondolataimat, amik naponta fel-feljönnek, miután minden *mahā-mantra japa*-kör végére érek. Szeretném megmutatni neked azokat a képeket, amik megjelennek előttem rólad, miközben a szent Gāyatrī *mantrák guru-mantráit* recitálom. Gondolom a fokozott meditáció miatt, ilyenkor különösen nagy hálát és szeretetet érzek irántad, amit sajnos nem tudok megfelelőképpen leírni. Nincsenek rá alkalmas kifejezések. A magyar nyelv szegénysége, ahol csak a hála és szeretet szó van, nem fejezi ki azt, amit valójában érzek. Amikor ilyen mélyen rád gondolok,

a szemeim megtelnek könnyel, mert a szeretet már nem fér el a szívemben és csak egyszerűen kicsordul a szememen, könnyeim formájában. A hála, már-már a levegővételemet is nehézzé teszi, biztosan éreztél már Te is ilyet, amikor csak úgy nehéz a légzés, mintha nagy terheket emeltél volna… ilyenkor nem liheg az ember, csak valahogy nehezen jön a levegő, az oxigén... csak érzem, ahogy szorítja a mellkasom, és ha visszatartom a könnyeimet, akkor még jobban fáj… ezért csak ki kell engedjem, hogy folyjanak, amerre akarnak, végig gördülve az arcomon, mert úgy gondolom ilyenkor, hogy ezeket valahogy látod és érzed és ezáltal tudod, hogy megérte az a sok-sok erőfeszítés, amit minden nap teszel értünk. Mert minden pillanatban megmentesz minket a nehézségektől, problémáktól. Nem azzal, hogy elveszed ezeket, bár sokszor azt is, hanem azzal, hogy megtanítod másként látni ezeket a gondokat. Hogy ezekből tudjunk tanulni. És tanulni sohasem késő. Bár ez sajnos nehezebb, ahogy öregszem, érzem, hogy az agyam egyre kevésbé működik jól, azonban ezzel ellentétben az érzelmek intenzitása erősödik. Mindjobban tudatosabb leszek arról, hogy mit is ér az élet… hogy mi a célja... és már egyre többször nevetem ki saját magam, amikor aggódom valamiért, ami nem szorosan a Kṛṣṇa-tudathoz kapcsolódik. Bár szerencsére ezen aggodalmak száma lassan csökken, és ezt neked köszönhetem. Kérlek, bocsáss meg, hogy ilyen szentimentális vagyok, lehet, ez is a korral jár, de szeretném, ha tudnád, hogy ezek a valódi, őszinte érzéseim.

Sokszor úgy gondolom, hogy úgyis tudod, hogy mi van a szívemben, ezért felesleges magamat áltatni téveszmékkel. Te, kedves Guru Mahārāja, Kṛṣṇa képviselőjeként belelátsz a szívembe, ahogy ezt tetted már többször is, legutóbb a múlt évben, 2024. augusztus végén, a találkozásunkkor. Akkor mondtad, hogy most már ideje komolyan a lelki életemmel foglalkoznom és elengedni a gyermekeimet és minden mást. Kérésedre már azon a hétvégén elmondtam ezt a gyerekeimnek és elkezdtem önálló, egyedüli életem tervezésével foglalkozni. Mostanra sikerült szinte mindent elintézni, február végén fogok külön menni a gyerekektől, és ahogy kérted, a budapesti templom közelébe költözöm.

Ha ezt nem kérted volna, Guru Mahārāja, nekem nem biztos, hogy lett volna erőm elválnom tőlük, egyedül lenni, de a te segítségeddel, azzal, hogy lehetőséget adtál arra, hogy végre egy kérésednek legalább részben eleget tegyek, az nagy erőt adott mindennek a lebonyolításához.

Bocsáss meg, hogy ilyen részletekbe mentem, csak szeretném, hogy lásd, hogy milyen csodálatos erőt tudsz adni, s emlékszem, akkor azt mondtad, hogy ennek a különköltözésnek a gondolata biztosan Kṛṣṇától jött, mégis rajtad keresztül nyilvánult meg, általad lett kimondva és ezzel az áldással kísérve lett megvalósítva.

Drága Guru Mahārāja!

Ha te nem lennél, csak tévelyegnék ebben a világban, mint egy bódult ember az anyagi világ ideiglenes érzéseitől megmámorosodva. Kérted akkor, hogy gondolkodjam azon, mi a Kṛṣṇa-tudat célja… sajnos akkor sem tudtam értelmesen megfogalmazni… és még most sem… Írhatnék szép szanszkrit verseket, idézeteket nagy *ācāryáktól*, de ez nem én lennék, sajnos nem tartok még itt. És tudom, nem fontos, hogy ki és hol vagyok, erőfeszítéseket kell tenni, hogy jobb legyek és teszek is, de már nem akarom másnak mutatni magam, mint ami most vagyok, ahol most tartok. Nem szeretnélek téged becsapni, magamat pedig feleslegesen áltatni azzal, hogy több vagyok, mint ami. Messze nem vagyok azon a szinten, hogy a valódi *tattva* által megfogalmazott célt tudjam, bár minden nap imádkozom Śrīla Prabhupādához, hisz az Ő kegyéből teljesülhetnek a lelki tökéletességre való összes vágyaink. Ám én csak azt tudom, hogy a célom, hogy a nyomodban járhassak, az általad adott utasításokat kövessem, amennyire tudom, szolgáljam a *bhaktákat* és téged, Śrīla Prabhupāda Lótuszlábának árnyékában, mert így egyszer talán eljuthatok egy olyan lépcsőfokra, ahol megérthetem, hogy mi is a cél, ahol elérhetem a szolgálat azon szintjét, ahol a *kṛṣṇa-līlākban* Śrīmatī Rādhārāṇī szolgálja Kṛṣṇát, ahol minden pillanatban megéli a Kṛṣṇa iránti végtelen szeretetet.

Tudom, Guru Mahārāja, hogy mindezt te már láthattad és kegyedből, csodálatos könyveid leírásaiból ezen kedvtelések édes látványában mi is fürödhetünk. Ezért is végtelen hálát érzek, bárcsak ki tudnám fejezni a leírhatatlant, mert enélkül csak üres szócséplésnek tűnnek mondataim.

Kérlek, bocsáss meg ezért, én igyekszem, próbállak elégedetté tenni az utasításaid, kéréseid követésével, a szolgálatommal, de mindezen képességek megszerzéséhez a te kegyed nélkül esélyem sincs, kérlek, hát engedd, hogy szolgálhassalak továbbra is, úgy ahogyan azt te szeretnéd.

Szívélyes leveleidet mindig úgy fejezed be, hogy örök jóakaród…

Kedves Lelki Tanítómesterem! Guru Mahārāja!

Nekem épp erre, a te jóakaratodra van szükségem, hálásan köszönöm, ha továbbra is méltónak találsz rá és kérlek, fogadd el cserébe az odaadásomat, a szolgálatomat, a szívemet…, engem.

Örökké hálás szolgád:
Gaura-candrikā Devī Dāsī

Gaura-kīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Śrī Gaurāṅgának!

A szívünk változik.
Tisztul vagy szennyeződik,
De Śrīla Prabhupāda odaadott mindent,
hogy a tisztulásunk teljes legyen...
Téged is...
És a megértésemnek csak saját magam szabom a határt,
a hamis éntudat, a *varṇám,* a helyzetem,
De már megértelek, szeretlek és elfogadlak,
Ahogy Te is elfogadtál engem, szeretsz és értesz,
Mert a lelki tanítómesterem vagy
és én a te lelki tanítványod...
És a segítségeddel

a szívem egyszer
teljesen megtisztul.

Köszönöm.

Szolgád:
Gaura-kīrtana Dāsa

Gaura-vigrahā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tiszta *bhakták* olyan fennkölt tulajdonságokkal vannak megáldva, melyek felmérhetetlenek, teljességgel felfoghatatlanok és abszolút ismeretlenek ebben a beszűkült, sötét világban, ahol időtlen idők óta a rossz tulajdonságok és a bűnös tettek börtönőrként kötik gúzsba a szenvedő élőlényeket.

Ezért mindig nagy áhítattal nézek fel rád és mélységes tisztelettel tölt el, ahogy a lehető legtermészetesebb, könnyed spontaneitással minden pillanatban elmerülsz a tiszta odaadás tetteiben. Ahogy tiszta szívedből énekled a szent nevet, magával ragadó lelkesedésed hullámai átitatják minden szerencsés lélek szívét, akik hallgatnak.

Feltételekhez kötött lélekként nap mint nap egy újabb küzdelem a lelkigyakorlatok megfelelő végzése. A napi teendők sokaságával, a munka gördítette akadályokkal, az idő nyomásával és a fáradtsággal állandó kötélhúzásban vagyunk. A egó ereje, fékező ellenállása és a koncentrációnkat megsemmisíteni akaró fáradhatatlan hangzavarának ostroma gyötrően kimerítő. Nehéz vele felvenni a versenyt, állandóan harcolni, erőnek erejével visszahúzni, hogy egy kis teret, időt, szabadságot nyerjünk a lelki életünk számára.

Az egyetlen menedékünk, az egyetlen fény az alagút végén ebben a reménytelen küzdelemben, amiből minden nap erőt meríthetünk, az a tudás és hit, amit tőled kapunk. Tökéletes példa, ahogy látjuk, milyen osztatlan szeretettel adod ezt nekünk.

Ez éltet és tölt el reménnyel, hogy mindezek ellenére megéri. Megéri felállni a sok kudarc, vereség, harc után újra és újra. Mert megígértük neked, hogy kitartunk, és te is szeretettel megígérted nekünk, hogy a végén azt fogjuk mondani, hogy megérte: igen, ezerszeresen megérte!

Kedves Guru Mahārāja, te vagy a reménysugarunk. Tiszta jellemedet, őszinte szeretetedet és elmerülésedet látva Rādhā-Śyāma iránt, amint a Róluk szóló csodálatos gondolataidat és érzéseidet könyveidbe öntöd, ezeket olvasva természetes vágy ébred bennünk, hogy minden nehézség ellenére egyre jobban elmerüljünk a lelki élet gyakorlásában.

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Kedves Guru Mahārāja, csak a te kegyed képes kioltani az anyagi világ erdőtüzének égető gyötrelmeit és bőségesen megöntözni elsivatagosodott talajunkat, és az Isten iránti szeretet buja virágoskertjévé varázsolni.

Ezért ezen a legáldásosabb napon, a szeretettel teli odaadástól túlcsorduló kegyedre vágyva, alázatosan kérlek, öntözd meg vágyamat és szerény törekvésemet, hogy egy szép napon a szent név engem is magával ragadjon, kedvesen kézen fogjon és szeretettel bevezessen isteni birodalmába, elfeledtetve minden mást, örökre rabul ejtve elbűvölő bájával.

Egy szerencsés napon ezt szeretném felajánlani neked, mert úgy érzem, csak ez lenne hozzád méltó felajánlás, köszönet mindenért, amit tőled kaptam, amit értem tettél.

Örök szolgád:
Gaura-vigrahā Devī Dāsī

Gaura-maṇi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Az idei felajánlásomat Śrīla Prabhupāda szavaival szeretném kezdeni, kérlek, engedd meg, hogy az eredeti angol szöveggel idézzem Ő Isteni Kegyelmét:

„This, our book distribution is the most important task in our society. Therefore I am giving so much stress and I am working so hard on this. Because this is my life and soul according to the order of my Guru Mahārāja. And by his grace it is to some extent successful. And I took it seriously. I take it seriously still now. That is my life and soul. I never tried in India to construct big temples or even in your country we didn't. I never tried. But I was selling personally books. That is the history. Sometimes they are criticising, 'What kind of *sannyāsī?* He is doing book business.'" (Bombay, 1976. december 31.)

Köszönöm Neked, kedves Guru Mahārāja, hogy részese lehetek ennek a csodálatos könyvosztó tevékenységnek, amely annyira fontos volt Śrīla Prabhupāda számára és amely annyira fontos Neked is.

Nagyszerű élmény volt a 2024-es könyvosztó maraton, ahol szemtanúja lehettem, ahogy nagy örömet lelsz a *bhakták* fantasztikus könyvosztási eredményeiben. Kérlek, kedves Guru Mahārāja, áldj meg minket, hogy ez a sikeres *Śrīmad-Bhāgavatam* könyvosztás ne csak egy csoda legyen, amely egyszer megtörtént, hanem fent tudjuk tartani az eredményeket, sőt, ahogy kérted, az idei évben meg is tudjuk duplázni azokat! Kérlek, áldj meg minket, hogy ne álljunk a kegyed útjába! *Jaya* Guru Mahārāja!

Szolgád,
Gaura-maṇi Dāsa

Gaura-rāya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I lay down to sleep, I was thinking, "What can I offer in praise and glorification of you?" All my ideas seemed shallow and contrived.

With these thoughts chasing through my mind, I fell asleep. Whilst in that state I found myself in the temple room at Soho Street, *guru-pūjā* was being performed and you were present.

I approached Śrīla Prabhupāda, offered flowers, and prepared to offer my obeisances.

As I went to prostrate myself before His Divine Grace, I found that my back was too stiff and that I could not fully lie down.

Noticing my predicament you said, "I can help you with that" and promptly stepped onto my back and in small shuffling steps straightened my spine vertebrae by vertebrae, until I was completely flat.

Through crushed lungs I chokingly cried out: "I believe you've got it, Guru Mahārāja!" With a wry smile you replied, "I think we need a bit more."

Upon awakening I understood that now and always, the only reason I am still here is because you are holding me here with your mercy.

Please do not let me go but keep me firmly pinned under your lotus feet.

Your servant,
Gaura-rāya Dāsa

Gaurasundara Kṛpāmaya Dāsa

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget lótuszlábad porának és dicső megjelenési napodnak!

Hálás vagyok azért, hogy részese lehetek a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola csodálatos közösségének, amely oly sokat nyújt a hallgatók és az ott szolgálatot végzők számára egyaránt. Az a megtiszteltetés, hogy a főiskola vezetésével bíztál meg, nemcsak hatalmas kegy, hanem óriási felelősség is, amit mély tisztelettel és odaadással igyekszem viszonozni.

Ez az év különösen fontos mérföldkő a főiskola életében, hiszen elindítottuk az angol nyelvű képzésünket, ezzel is megvalósítva a régen dédelgetett vágyaidat. Az Erasmus pályázatok révén új lehetőségek nyíltak meg előttünk, hogy az Úr Caitanya üzenetét még szélesebb körben terjesszük.

A „*think big*" jelszavad folyamatosan inspirál minket, emlékeztetve arra, hogy nagyban gondolkodjunk, akárcsak Śrīla Prabhupāda és te, akik soha nem elégedtetek meg a kevesebbel, hanem mindig azon munkálkodtatok, hogy növeljétek a lelki tanítómestereitek örökségét.

Ezen a különleges napon, amikor Vyāsa-pūjād alkalmából újra és újra hódolatomat ajánlom neked, imádkozom, hogy áldásaid kísérjenek utunkon, és segíts bennünket abban, hogy a főiskola továbbra is fénylő példája legyen Prabhupāda missziójának.

Ezen a legdicsőbb napon, megjelenésedet ünnepelve kérlek arra, hogy továbbra is szolgálhassalak téged. Kérlek arra, hogy segíts abban, hogy megfelelő eszköze legyek a Śrīla Prabhupāda által átadott üzenet továbbításának, és a te példádat követve segítsek azoknak, akik megfeledkeztek a Kṛṣṇával való kapcsolatukról, hogy ezt a kapcsolatot újra felelevenítsék. Bár tudom, hogy méltatlan vagyok és képességeim korlátozottak, mégis kérlek, engedd, hogy továbbra is próbálkozhassak.

Csak a te kegyed révén remélhetem, hogy bármilyen sikert elérhetek ebben a törekvésben.

Jelentéktelen szolgád,
Gaurasundara Kṛpāmaya Dāsa

Gayathri Kini

Jaya, Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī jaya!*
All Glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda!
All Glories to Guru Mahārāja Śivarāma Swami!

Dear Mahārāja,
Please accept my humble obeisances at your lotus feet.

I am ever so grateful for your ongoing discourses and *guru-vāṇī* that is regularly updated on the internet. You are constantly engaged in the mission of Śrīla Prabhupāda, endeavouring to purify and clean the hearts of fallen souls in the world like myself, thus showing them the path of enlightenment. I bow down to you for the challenges that you undertake, such as swimming in Lake Balaton and the Thames to raise funds for spreading the word of Kṛṣṇa in different languages.

Mahārāja, you are simply amazing!

I want to share a story that I relate to:

A tiger once chased a cow while hunting in the fields. The cow ran and ran for her life. The tiger went after her but unfortunately both happened to fall into a sticky lake while running. The mud was extremely sticky, like quicksand. They could not move much. The cow was quiet and patient, and the tiger was restless. He asked the cow, "Why are you so peaceful and confident?" To which she replied, "I am sure my kind-hearted cowherd master will come looking for me and take me out of this sticky mess soon."

So, considering the above, I always feel the cowherd is the *guru*

whose caring empathic nature and compassion saves souls who are stuck in the sticky mess of worldly life. Without a *guru* it would be impossible. I do not know where this story comes from, all I know is my dad telling it to me.

I am grateful to have taken *darśana* of you last year for the first time in Cardiff. Your *vāṇī* in the form of podcasts has always been an inspiration for me and I listen to them constantly whatever I may be doing. I pray to my dearest loving Kṛṣṇa to grant me the opportunity to secure seeing you in person again, your *vapu* form.

Please pardon me if I offend you with my language, grammar, or structure of my sentences above. Such was never my intention to do so. Even while writing this my heart feels light and my eyes moist.

Praying for the best of good health and happiness for you.

Hare Kṛṣṇa.

Always a humble servant at your feet,
Gayathri Kini
LLangenech Wales, United Kingdom

Ghana-śyāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Alázatos imáimat ajánlom lótuszlábad porának. Hálás szívvel gondolok rád, mikor minden reggel éneklem a *Gurvaṣṭaka* című elengedhetetlen imát. Ebben a pár sorban Új Vraja-dhāmát szeretném megköszönni neked!

1996 januárjában érkeztem, itt ismertem meg jobban a Kṛṣṇa-tudatot, és azóta is itt lakom. Ahogy betettem a lábamat, éreztem, hogy ez a valódi otthonom. Nem az értelmem irányította, hogy gyakorlóként

itt ezen a szent helyen kellene élnem. Eltévelyedett lélekként azt éreztem, itthon vagyok. Leírhatatlan ez az érzés. Itt élek, de mégis vágyom rá, hogy valahogy jobban itt élhessek és nehogy más irányba vigyen a sorsom. A te vezetéseddel a *bhakták* kineveltek, megtanították, amit tőled tanultak, hogy Rādhā-Śyāma mit és hogyan szeret. Megtanítottak, milyen hangulatban kell itt élni Vraja-dhāmában. A természetem persze még mindig kifogásolható, de aki előtte ismert, az tudja, két lábon járó állat voltam. Sajnos ezek még mindig kifejtik hatásukat.

Legeltetem a teheneket, a csordát vagy épp fejek, gyerekekre vigyázok, Rādhā-Śyāmának főzök, egyszóval éldegélek. Közben megjelennek a pavilonok csodálatos mértékben, lugasokkal, lépcsőkkel, virágoskertekkel. Krisna-völgy rohamosan szépül és fejlődik. A világ zarándokhelyévé változott, prédikátorok, tiszta *bhakták* pihenő és *bhajana* helyévé vált. Magyarország lelki fővárosa, Európa lelki központja. Szép iskola, *gośālā*, étterem, mindenféle lenyűgöző tavacskák, *ghāṭák*. Śrīla Prabhupāda *samādhija* és legfőképp Rādhā-Śyāma *darśanája,* ami megnyilvánul. Mindezt tőled kaptuk és kaptam. Elhoztál a földi Vṛndāvanába, illetve felépítetted, amíg én "véletlen" itt botorkáltam szánalmasan.

Lenyűgöztél, kedves Guru Mahārāja! Adósként próbálom törleszteni tartozásom szerény szolgálatommal. Szégyellem tartozásom, de büszke vagyok, hogy Śrīla Śivarāma Swaminak tartozom, az ő adósa, szolgája vagyok. Be is fogja rajtam hajtani és ez az én jó szerencsém.

Könyveiden és tanításaidon keresztül pedig az eredeti Vṛndāvana lakosává teszel majd. Nincs más dolgom, mint szeretettel a szívemben próbáljam törleszteni feléd az adósságom.

Hálával a szívemben borulok Új Vraja-dhāma érintőkövektől ragyogó porába. Nincs más vágyam, minthogy ez a por tetőtől-talpig díszítse érdemtelen testem, lelkem, amit szerencsémre a te lótuszlábad érintett, premával táncolva és énekelve a szívedben.

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Szerencsés szolgád és adósod:
Ghana-śyāma Dāsa

Girirāja Śyāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

Today as we celebrate your most auspicious and divine 76th Vyāsa-pūjā, I am reflecting back. My journey with you can be summed up by this quote from *Śrīmad-Bhāgavatam* (6.16.6, purport) where Śrīla Prabhupāda elaborates on the *brahmāṇḍa bhramite śloka* and states that "Somehow or other, if he is fortunate enough, he comes in contact with a devotee who reforms his entire life. Then the living entity goes back home, back to Godhead." On this auspicious occasion of your 76th appearance day I fall short of words on how to express my gratitude towards you, but as every bird has its own capacity to fly, I will try to glorify you according to my capacity and capability.

January the 9th, 2024, was the day you chose to give me your *darśana* and your reforming association. Before that day, all through my life I only heard that a spiritual master is an ocean of mercy and compassion, but until I met you and received your association, I never knew the true meaning of these words. For me these statements were always beyond my experience and theoretical. It was at that time that I had a glimpse of what love actually is, and how a *sādhu's* mercy reforms one's life.

Over the past eight to nine years, I desired your association, but that moment never came to pass. I thought that I had so many *anarthas* and bad *sādhana* and therefore thought, how will I ever deserve the association of a *sādhu* like you? Only a pure devotee's association can open the doors to pure devotion. I used to pray to Girirāja about this. I always felt connected to Śrīpāda Aindra Prabhu, but I never had the fortune to see or associate with him. I always wondered what will happen in my case because he is not here, whom can I associate with, but then by your causeless mercy you entered my life as a blessing and swept all these apprehensions away.

It is my firm conviction that your advent in my life is an answer to my prayers and my hopes. I have been in this movement for the last twelve years and there were things which I had given up hope on. Your association showed me what a genuine loving relationship with the spiritual master can do. There were desires in my heart which I never thought would come to fruition, but now I see how by your association things are shaping up and I am improving.

I can now relate to all those sections of *śāstra* explaining the power of *sādhu-saṅga – lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya* (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.54). I can now relate to *bhaktiḥ pareśānubhavaḥ*, I am experiencing the direct workings of *bhakti, sādhu-saṅga,* and the mercy of Kṛṣṇa as I see how my life has changed in the last year and changing with each passing day. Śrīla Prabhupāda writes in *Śrīmad-Bhāgavatam* (1.6.5, purport): "Actual association of devotees brings about a quick change in life for spiritual realisation."

I have experienced this in your association.

This January I got the opportunity to personally serve you physically in Śrī Vṛndāvana-dhāma, where I had many precious moments with you. I got the chance to also be in *kīrtana* with you. By your mercy I played *mṛdaṅga* for HH BB Govinda Swami Mahārāja. You gave your invaluable time and shared many personal instructions as well. Honestly, when I look back and think about all this, I cannot even begin to fathom how all this happened to me. Even in my wildest imagination I never thought that someone from Rādhārāṇī's inner circle would be so merciful to me.

You came to my small home and took *prasāda*. Those two times were invaluable moments of reciprocation from you. All these were unprecedented events for me. I never thought you would put in so much effort and reciprocate with me the way you did; it was beyond description.

In the Sixth Canto Śrīla Prabhupāda writes that "Mercy of the Lord exceeds devotee's ambition." Since Kṛṣṇa has reciprocated with me through you many times, henceforth I want to promise you that I will make sure I fulfil your expectations of me. I know I am running far

behind the expectations you have of me, and I will make every effort to make sure you are pleased.

My revered Guru Mahārāja, I know I am lacking and do not deserve your association. I am the personification of all *anarthas* and there is no hope for me except you. Today I am placing all my hopes unto your lotus feet. My beloved Guru Mahārāja, your association has fulfilled me, the love, care, compassion and your concern for me is something which I never ever felt from anyone. Dear Guru Mahārāja, I know I will falter on my way ahead and may commit some grievous mistakes too, but I have only one request – please always consider me your very own and never leave me bereft of your association, *āpana kariyā rāṅgā caraṇe rākhiha*.

If need be, please punish me, be angry with me but please never leave me. I thus humbly place my offering at your lotus feet.

Your aspiring son,
Girirāja Śyāma Dāsa

Gokula-candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

The past two years have been materially challenging for me due to a permanent hearing loss. At some point, I felt unwell mentally and even considered that I may not be able to render my regular services in this helpless material body anymore at ISKCON-London. My heart was wrenching.

In those vulnerable moments, I came across an instruction from *The Lion Guru,* Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura:

"Do not give up your service despite all danger, all criticism and or all discomforts."

This makes me realise how you also live this instruction day to day, overcoming any discomforts of the material body, easily swimming across Lake Balaton in Hungary, and then the River Thames in the United Kingdom.

These perfect examples always inspire me to carry on with my *pūjārī* transfer and preparation services, whilst also developing a habit of listening to your wonderful podcast talks and *kīrtanas*. How fortunate I am that the grand disciple of Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, you, Guru Mahārāja, has accepted me in this eternal family.

I always listen to your *Yugalāṣṭaka kīrtana* from 2022-05-15 in New Vraja-dhāma. Your beautiful, melodious, and energetic singing brings joy, bliss, and love to my heart, especially when you so poetically vocalise the text of the song towards the end of the *kīrtana* for the residing deities, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara:

śyāma-prema-mayī rādhā
rādhā-prema-mayo śyāma

> "Rādhā is made of pure love for Kṛṣṇa, and Hari is made of pure love of Rādhā."

This helps us greatly at ISKCON-London to enter the mood and remembrance of Their most beautiful Lordships, Rādhā and Kṛṣṇa.

I humbly beg that you keep inspiring us for many years to come, dear Guru Mahārāja!

Your humble servant,
Gokula-candra Dāsa

Gopa-gaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ

A legsötétebb tudatlanságba születtem, *ajñāna-timirāndha*. Olyan helyre, és emberek közé ahol senki sem tudott a valóságról. Mindenki akit ismertem, a testével azonosnak tekintette magát, és csak a test szükségleteit próbálta kielégíteni. Olyan mély tudatlanságban éltek, hogy észre sem vették, hogy szenvednek. Még vágyuk sem volt arra, hogy változtassanak a helyzetükön. Én annyival különböztem tőlük, hogy tudtam azt, hogy szenvedek. Viszont semmi tudás nem állt a rendelkezésemre, ami megvilágította volna a sötétséget amiben éltem.

Végtelen kegyedből, Te elhoztad a transzcendentális tudás fáklyáját Magyarországra, és ezáltal az Úr Caitanya missziója és Śrīla Prabhupāda tanításai eljutottak a magyar emberekhez. Így 2005-ben, amikor találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, megkaptam a lehetőséget, hogy kitaláljak a tudatlanság sötétségéből.

Ez a fény, ami a Te kegyedből jutott el hozzám, teljesen megváltoztatta az életem. Ez a transzcendentális tudás a legnagyobb érték itt az anyagi világban, hiszen általa láthatóvá válik az út haza, vissza Istenhez.

Śrīla Prabhupāda tanításai megválaszolnak minden kérdést. Elmagyarázzák a lélek és az anyag közötti különbséget, Isten és a lélek különbségét, leírják a Vaikuṇṭha világ változatosságát, beszélnek Isten különböző fenséges megnyilvánulásairól, érthetővé teszik Kṛṣṇa édességét, és felfedik Kṛṣṇa és a *gopīk* legbensőbb, legtitkosabb kedvteléseit.

Azonban én túl sokáig éltem a sötétségben, és ennek hatására szürke hályog betegítette meg a szemem, ezért szükségem volt a Te az orvosi beavatkozásodra, *śalākayā*. Intellektuálisan értettem a fenség és édesség közötti különbséget és beszélni is tudtam róla, de ez olyan volt pusztán, mint amikor egy papagáj el tudja ismételni, amit hallott. Azonban amikor először olvastam a *Śrī Dāmodara-jananī* könyvedet, akkor értettem meg egy másik szinten Vṛndāvana édességét. Amikor pedig olvastam a *Nava-vraja-mahimā* függelékében a *Vilāpa-kusumāñjalit,* akkor tudtam először értelmezni azt, hogy Rādhā-Kṛṣṇa szerelmi kedvtelései nem e világi természetűek.

Ahogy írsz ezekről a kedvtelésekről, fokozatosan ébreszti fel bennem a vágyat, hogy a szerető szolgálatom által a részévé válhassak. A megvalósításaid ecsetét belemártod a szavaid festékébe és egy gyönyörű képet festesz vele, és ez a kép láthatóvá válik egy olyan elesett személy számára is, mint amilyen én vagyok. A tudatom mélyén az élvezetre való vágyból készült kötelékek láncolnak a tudatlanság sötétségéhez, de szavaid által a transzcendentális szeretet fénye eloszlatja ezt a sötétséget.

Mélységesen hálás vagyok Neked ezért, kérlek engedd, hogy felajánljam tiszteletteljes hódolatom, *tasmai śrī-gurave namaḥ!*

Śrīla Guru Mahārāja *kī jaya!*

Szolgád:
Gopa-gaṇa Dāsa

Gopa-līlā-dhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Év közben, ahogy olvasom Śrīla Prabhupāda könyveit, lejegyzetelem, ha olyan részt találok, amelyről a veled kapcsolatos gondolataim jönnek elő.

Amikor elérkezik a felajánlás írásának ideje, azt kérem a Védáktól, mint kiváló *bhaktáktól:*

he bhaktā dvāry ayaṁ cañcad-
vāladhī rauti vo manāk
prasādaṁ labhatāṁ yasmād
viśiṣṭaḥ śveva nāthati

„Ó, *bhakták!* Ez a szerencsétlen teremtmény a küszöbötökön áll, és csaholva csóválja a farkát. Kérlek benneteket, adjatok neki egy kis *prasādát,* hogy kivételes kutya váljék belőle, és a legkiválóbb gazda tulajdona lehessen azáltal, hogy megfelelően dicsőíti gazdáját.

Idén a *Śrīmad-Bhāgavatam* Tizedik Éneke 87. fejezetének 33 verse fogott meg leginkább:

vijita-hṛṣīka-vāyubhir adānta-manas tura-gaṁ
ya iha yatanti yantum ati-lolam upāya-khidaḥ
vyasana-śatānvitāḥ samavahāya guroś caraṇaṁ
vaṇija ivāja santy akṛta-karṇa-dharā jaladhau

„Az elme éppen olyan, mint egy tüzes paripa: még azok sem tudják megzabolázni, akik érzéküket és légzésüket már az irányításuk alá vonták. Ezen a világon azoknak, akik megkísérlik ugyan megszelídíteni elszabadult elméjüket, ám elhagyják lelki tanítómesterük lábát, gyötrelmekkel járó módszereik követése közben száz és száz akadállyal kell szembenézniük. Ó, megszületetlen Úr! Olyanok ők, mint a kalmárok, akik hajóra szálltak az óceánon, kormányost azonban elmulasztottak felfogadni."

Elgondolkodtam, hogy ha azoknak, akik megpróbálják megszelídíteni csapongó vágyaikat, száz akadállyal kell szembenézniük, mi a sorsa azoknak, akik kevésbé próbálják. A kulcs viszont minden esetben ugyanaz: ahhoz, hogy valaki alkalmassá váljon az Isten iránti szeretet – a felszabadulás érett gyümölcsének – elnyerésére, elsőként a lázongó anyagi elmét kell legyőznie, tehát az érzékkielégítés iránti beteges szenvedélye helyett a lelki élet magasabbrendű élvezetének ízét kell megtapasztalnia, amit azonban csakis Isten képviselője, a lelki tanítómester kegyéből tapasztalhat meg.

Te vagy számunkra az, aki ráirányítod szemünket a transzcendens világ csodáira. Erre utal a Gāyatrī imákban szereplő *aiṁ,* az isteni tudás magját jelentő *mantra*.

Mindezt nem egy olyan módon, hogy csak az irányt mutatod, hanem ahogyan a *Muṇḍaka-upaniṣad* (1.2.12) kijelenti:

tad-vijñānārthaṁ sa gurum evābhigacchet śrotriyaṁ brahma-niṣṭham

„Mindezek helyes megértéséhez az embernek alázatosan, tűzifával a kezében egy lelki tanítómester elé kell járulnia, aki ismeri a Védákat és megingathatatlan odaadással az Abszolút Igazságnak szentelte életét."

Ott vagy, benne élsz, akként cselekszel-gondolkodsz. Azt kívánom, mindig tudatában legyek annak, hogy ezt a páratlan lehetőséget biztosította Kṛṣṇa a személyeden keresztül. Ehhez nem csak szerencsésnek, de okosnak is kell lennem, amiről a *Kaṭha-upaniṣad* (2.9) így ír:

naiṣā tarkeṇa matir āpaneyā
proktānyenaiva su-jñānāya preṣṭha

„Ilyen tudásra, drága fiam, nem lehet a logika útján szert tenni. Ezt csak egy kivételesen képzett lelki tanítómester adhatja át az okos tanítványnak."

Sajnos az a tapasztalatom, ha csökkennek a lelki gyakorlatok, előtérbe kerülnek a saját képességek, s bár lesznek látszólagos sikerek, elmarad a neked való átadás, ami nem tart sokáig.

nātha yoni-sahasreṣu
yeṣu yeṣu bhramāmy aham
tatra tatrācyutā bhaktir
acyutāstu dṛḍhā tvayi

„Ó, mesterem! Bárhol bolyongjak is az ezer és ezer létforma valamelyikében, add, hogy minden helyzetben rendíthetetlen odaadással fordulhassak Feléd!"

Viszont, ha továbbra is a te alázatos, állhatatos tanítványaid maradunk, könnyen győzelmet arathatunk.

sarvaṁ caitad gurau bhaktyā puruṣo hy añjasā jayet

„Bárki könnyen elérheti ezeket a célokat, ha a lelki tanítómesterének szenteli magát."

Kérlek szépen, segíts nekem azon kalmárságomban, hogy busás lelki nyereség reményében tengerre szállva, maradj hozzáértő kormányosom, elkerülve a sok megpróbáltatást, elérjem örök otthonomat.

Ezt erősíti meg egy más módon a *Śrīmad-Bhāgavatam* 11.20.17 verse:

nṛ-deham ādyaṁ su-labhaṁ su-durlabhaṁ
plavaṁ su-kalpaṁ guru-karṇadhāram
mayānukūlena nabhasvateritaṁ
pumān bhavābdhiṁ na taret sa ātma-hā

„Az emberi testet, mely az élet minden áldását képes megadni, bizonyosan megkapjuk az anyagi természettől, annak ellenére, hogy nagyon ritka kincs. Olyan ez a test, mint a tökéletesen megépített hajó, melynek kapitánya a lelki tanítómester, s melynek útját kedvező szelek: a Legfelsőbb Úr tanításai segítik. Mindezen előnyeit figyelembe véve elmondhatjuk, hogy aki emberi életét nem arra használja,

hogy átkeljen vele az anyagi létezés óceánján, az saját lelkének gyilkosa."

Örülök, hogy ebben az életemben találkozhattam veled, hogy vezetni tudj a Kṛṣṇa-tudat útján.

Śrīla Śrīdhara Svāmī szavaival összegezve:

yadā parānanda-guro bhavat-pade
padaṁ mano me bhagaval labheta
tadā nirastākhila-sādhana-śramaḥ
śrayeya saukhyaṁ bhavataḥ kṛpātaḥ

„Ó, transzcendentális boldogságban úszó *guru!* Amikor elmém majd végre helyet kap lótuszlábaidnál, véget ér akkor a lelki gyakorlataim végzésével járó fárasztó küzdelem is, és kegyed folytán a legnagyobb boldogságban lesz majd részem."

Hare Kṛṣṇa!
Kalmárkodó szolgád:
Gopa-līlā-dhara Dāsa

Gopa-kumāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked! Megpróbálsz minden élőlényt Kṛṣṇa-tudatossá tenni! Egy hétköznapi ember a Kali-yugában teljesen zavarodott. Lehetetlen, hogy boldog legyen, mert Kṛṣṇa nélkül, eredeti helyzete ismerete nélkül egyetlen élőlény sem lehet boldog. Te, kedves Guru Mahārāja, annak áldozod az életedet, hogy minden élőlényt közelebb

vigyél eredeti helyzetének ismeretéhez. Ez a siker titka. Így tűnik el az illúzió! Ezt a tudást az önvalóról a *Bhagavad-gītā* adja át.

Ezért mindent megteszel. Krisna-völgy *Bhagavad-gītā* táblái megérintik az ide látogatókat, egy hölgy nemrég könnyes szemekkel mesélte, milyen jó volt számára olvasni a *Bhagavad-gītā* nektárját, miközben felsétált a templomig. A budapesti Gītā-jayantī és a maratoni *Śrīmad-Bhāgavatam* szettek eredményei fantasztikusak! Köszönjük szépen!

yaj jñātvā na punar moham
evaṁ yāsyasi pāṇḍava
yena bhūtāny aśeṣāṇi
drakṣyasy ātmany atho mayi

> „Ha egy önmegvalósított lélek igazi tudásban részesít, nem esel többé ilyen illúzióba, mert e tudás révén látni fogod, hogy minden élőlény a Legfelsőbb része, vagyis az Enyémek ők." (*Bhagavad-gītā* 4.35)

Ha valaki nem tudja ezt, akkor *māyāban* van. Amikor valaki annak szenteli életét, hogy minden élőlényt felvilágosítson, az nagyon együttérző, tiszta szívre vall! Köszönjük szépen, kedves Guru Mahārāja, hogy teljesen átadtad magad ennek! Példát mutatsz nekünk!

Minden áldás a lelki tanítómestertől jön az elesett lelkekhez:

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi

Bevallom, csak reménykedem abban, hogy egy kedvező napon törpeként elérem majd a holdat, elérem majd Rādhā-Mādhava transzcendentális szerető szolgálatát. Kérlek, segíts!

Minden dicsőséget neked! Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja *kī jaya!*

Szolgád:
Gopa-kumāra Dāsa

Gopāla-nāyikā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

When I was in 10th grade, my English teacher assigned us an essay on "Who is your role model?" My immediate thought was you. I felt an overwhelming sense of gratitude and appreciation, and as I looked around the room, I realised how fortunate I am to have your constant guidance in my life. You are a pillar of spiritual determination, an emblem of strong faith, and a beacon of unwavering commitment to Śrīla Prabhupāda.

Through your lectures and books, you mercifully create a window into the spiritual world for us. As I strive to absorb more of your teachings, my heart feels fuller, drawing me closer to the path of loving service to Kṛṣṇa. Your intricate writings and powerful presentations open a sacred portal to Godhead, making spiritual wisdom deeply accessible. Not all superheroes wear capes, some of them wear *sannyāsa* cloth. You are a hero to so many of us and without you in our lives we would be hopeless. Thank you, dearest Guru Mahārāja, for giving so many of us hope and a chance to go back home to Godhead.

If someone were to ask me today, "Who is your role model?" my answer would remain the same—you. You are a constant source of inspiration, and your deep-rooted dedication and love for Śrīla Prabhupāda a is truly empowering. Thank you again and again for being a beacon of light in my life.

Forever your servant,
Gopāla-nāyikā Devī Dāsī

Gopīnātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

There is a fire ablaze in the world of men. It is not the kind of fire that just destroys local regions; but a fire that spans continents, a fire that reduces material fruits to tasteless ashes and that scorches the material conception of life, revealing a barren, heartless landscape. Now, out of ashes emerges a new and real life.

This fire is the fire of your *bhakti*. It illuminates Śrīla Prabhupāda's purports and the teachings of our *ācāryas*, and it engulfs this forest of material existence.

Guru Mahārāja, although l stand continents away, l bask in your shelter. Thank you for extending yourself so that your followers all over the world have such free access to your association.

The nourishing association and deep friendship of Godbrothers is a reality because of their connection to you. We are all fully dependent upon you. And I feel myself the most fortunate person in this world of men, because I too have your shelter.

Your disciple,
Gopīnātha Dāsa

Goṣṭha-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egyre-másra ajándékozol meg bennünket egyedülálló kincsekkel.

Korábban a *Saṅkalpa-kaumudī* című könyved segített abban, hogy tisztábban lássam az előttem álló célokat és feladatokat, és mélyebb tudatossággal közelítsek hozzájuk. Most pedig, a *Śrī Vilāpa-kusumāñjali* első kötetét olvasva, a hála és boldogság érzése teljesen átjárja a szívemet. Köszönettel tartozom minden egyes soráért!

Ma a tanácsadói programon szóba került, hogy milyen kifinomult módon kezeled a *bhaktákat,* és azonnal eszembe jutott egy humoros történet, amit szeretnék megosztani veled.

2024-ben több alkalommal is lehetőségem volt személyesen társulni veled fesztiválokon és leckéken, ami mindig különleges élmény számomra. Új Vraja-dhāmában, Rādhāṣṭamī fesztiválon éppen a színpadon beszélgettél egy indiai *prabhuval,* amikor egyszer csak észrevettem, hogy a *prabhu* lelkesen felém integet. Láthatóan azt akarta, hogy menjek fel hozzád. Meglepetésemben még vissza is gesztikuláltam, hogy biztosan rám gondol-e. Ő határozottan bólogatott, és még nagyobb lendülettel intett, hogy siessek, ne várassam meg a *gurumat*. Komolyan vettem a dolgot, és futólépésben felsiettem a színpadra. Hódolatomat ajánlottam – zavaromban a helytelen oldalon –, majd kérdően rád néztem, várva, hogy miben állhatok a szolgálatodra. Ekkor azonban láttam az arcodon, hogy te éppannyira meglepődtél az érkezésemen, mint én magam. Csak néztünk egymásra néhány pillanatig, és én teljesen lefagytam. Te viszont a szokásos nyugalmaddal és mosolyoddal (biztosan láttál már hozzám hasonló szabadnapos bolondot) megnyugtattál. Ez elég volt ahhoz, hogy magamhoz térjek, és zavartan megkérdezzem a melletted ülő *prabhutól,* miért hívott engem. Ő nevetve közölte, hogy valójában nem engem hívott, hanem a mögöttem álló feleségét. Ekkor már én is elnevettem magam, újból hódolatomat ajánlottam, és visszavonultam a helyemre. Nagy az Isten állatkertje, és úgy tűnik, én vagyok az egyik díszpéldány.

Lehetetlen lenne boldogulni támogató iránymutatásaid nélkül, melyet ezúton is hálásan köszönök!

Jelentéktelen szolgád:
Goṣṭha-bihārī Dāsa

Goṣṭheśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkamából!

Megjelenésed napja nagyon kedves minden tanítvány számára. Abban a reményben, hogy elnyerjük Kṛṣṇa kegyét, megpróbálunk téged dicsőíteni. Alázatos törekvéseink során reméljük, hogy dicsőíthetjük sok tulajdonságodat, türelmedet, irántunk érzett együttérzésedet és Kṛṣṇának végzett dicsőséges szolgálatodat, nagyszerű munkádat és az értünk vállalt felelősséget.

Lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda utasításai életed és lelked szívügye lett, ezért ekkora sikert értél el. Saját életed példájával tanítasz minket arra, hogy Kṛṣṇát szolgáljuk úgy, ahogyan maga Kṛṣṇa kívánja. Azt tanítod, hogy nincs miről lemondani, és nincs mihez ragaszkodnunk, mert semmi sem tartozik hozzánk, minden Kṛṣṇához tartozik. Arra tanítasz minket, hogy mindent Kṛṣṇa szolgálatában használjunk. A könyveiden keresztül csodálatos prédikálásod miatt az egyszerű emberek Kṛṣṇához kezdenek vonzódni. Tanítványaid és minden őszinte lélek szívében a szent névhez való ragaszkodást és hálát ébresztesz azért, hogy orvosként megszabadíts minket az anyagi energiához való gonosz ragaszkodástól. Azáltal, hogy jelen vagy tanítványaid szívében, a tudás fénye megvilágítja őket. Áldásaidnak és a Kṛṣṇának nyújtott szolgálatodnak köszönhetően az életünk megtelik értelemmel. Lehetetlen felbecsülni kegyedet, amit tanítványaidnak és minden feltételekhez kötött lélkeknek adsz.

Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy ennek a csodálatos közösségnek a része lehetek. Te teremtetted meg a lehetőségét annak, hogy lelkileg fejlődhessek ezeknek az inspiráló személyeknek a társaságában, hogy tanulhassam tőlük az általad lefektetett elveket és gyakorlattá tehessem.

Végtelen hálát érzek a szívemben irántad, Śrīla Prabhupāda iránt, Śrī Caitanya Mahāprabhu iránt. Köszönöm szépen neked a lelki fejlődé-

sem biztosítását, a szolgálatok lehetőségeit, és az életem sok területén megnyilvánuló kegyedet!

Fogadd még egyszer végtelen hálás köszönetemet és tiszteletemet. Jó egészséget és hosszú életet kívánok és azt, hogy kívánságaid teljesüljenek.

Minden dicsőséget neked!

Szeretettel, szolgád:
Goṣṭheśvarī Devī Dāsī

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya
bhūtale śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Újra eljött ez a csodálatos nap, megjelenésed napja!

Ezen a napon mindig elgondolkodom azon, hogy milyen csodálatos lehetőséget teremtettél számomra, hogy gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* Hetedik Énekében Nārada Muni tanítja Yudhiṣṭhira Mahārājját a *varṇāśrama-dharma* rendszeréről. Nārada Muni beszél arról, milyen ellenségeink vannak ebben a világban, vagy mivel kell megküzdenünk az anyagi létezés során.

Śrīmad-Bhāgavatam 7.15.43-44 versek:

> „A feltételekhez kötött állapotban az ember életfelfogását néha a szenvedély és a tudatlanság szennyezi be, ami

a ragaszkodásban, a gyűlöletben, a mohóságban, a bánatban, az illúzióban, a félelemben, az őrültségben, az áltekintélyben, a sértésekben, a hibakeresésben, a csalásban, az irigységben, a türelmetlenségben, a szenvedélyben, a zavarodottságban, az éhségben és az alvásban nyilvánul meg. Ezek egytől egyig az ellenségeink. Van, amikor az ember felfogását jóság is szennyezi."

Majd a következő versben beszél arról, hogy hogyan lehet megoldani ezeket a problémákat. *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.15.45 vers:

yāvan nṛ-kāya-ratham ātma-vaśopakalpaṁ
dhatte gariṣṭha-caraṇārcanayā niśātam
jñānāsim acyuta-balo dadhad asta-śatruḥ
svānanda-tuṣṭa upaśānta idaṁ vijahyāt

„Amíg valaki arra kényszerül, hogy anyagi testet fogadjon el, annak különféle részeivel és tartozékaival együtt, melyek nem állnak teljesen az irányítása alatt, menedéket kell keresnie feljebbvalóinak, azaz lelki tanítómesterének és a lelki tanítómester elődeinek a lótuszlábánál. Az ő kegyükből kiélesítheti a tudás kardját, s az Istenség Legfelsőbb Személyisége kegyének erejével aztán győzze le a korábban említett ellenségeket. A *bhakta* így legyen képes elmerülni saját transzcendentális boldogságában, majd elhagyhatja ezt a testet, és visszanyerheti lelki azonosságát."

Ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* minden verse, ez a vers is nagyon fontos. Leírja a megoldást, hogyan lehet kikerülni ebből az anyagi világból.

Az első lépés: „*gariṣṭha-caraṇa* – a feljebbvalók (a lelki tanítómester és az elődök) lótuszlábát; *arcanayā* – szolgálva."

Menedéket venni egy hiteles lelki tanítómesternél.

Kedves Guru Mahārāja! Én nagyon szerencsés vagyok, mert ismerhetlek téged.

És nem csak ismerhetnek, az Úr Kṛṣṇa odaadó szolgálatában is lefoglalsz! Ez az élet tökéletessége. Nagyon szerencséssé tettél engem.

Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 19.151 vers:

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

Bhāgyavān – nagyon szerencsés.

Ahogy telnek az évek a Kṛṣṇa-tudatban, egyre jobban tapasztalom, mennyire szerencsés vagyok. Ezt mind neked köszönhetem.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 9.24.65 verse beszél Kṛṣṇa szépségéről.

> "Kṛṣṇa arcát ékszerek, köztük cápákra hasonlító fülbevalói díszítik. Füle gyönyörű, orcája ragyogó, mosolya pedig mindenkit lenyűgöz. Aki az Úr Kṛṣṇát látja, ünnepet lát. Arcának és testének látványa mindenkit teljes elégedettséggel tölt el."

Így fejezi ki: *nitya-utsava* – Őt megpillantva az ember mindig ünnepi hangulatba kerül.

Most csak ezt az egy ajándékot szeretném kiemelni a sok ezer más dolog közül. Kṛṣṇa arcának megpillantása egy ünnep. Ami örök.

A kegyedből, Guru Mahārāja egyre jobban és jobban tudom értékelni Kṛṣṇát. Ha nem találkoztam volna veled, milyen dolgokat értékelnék most ebben a mulandó világban a Kṛṣṇa-tudat nélkül?

Nārada Muni ezt mondta: Mi az eredménye annak, hogy valaki találkozik a lelki tanítómesterrel.

Második lépés: „*niśātam* – megélesített; *jñāna-asim* – a tudás kardja vagy fegyvere;"

Śrī Kṛṣṇa is beszél a *Bhagavad-gītában* erről a fegyverről. *Bhagavad-gītā* 4.42 vers:

tasmād ajñāna-sambhūtaṁ
hṛt-sthaṁ jñānāsinātmanaḥ

chittvainaṁ saṁśayaṁ yogam
ātiṣṭhottiṣṭha bhārata

> „Ezért a tudás fegyverével hasítsd szét a kétségeket, melyek tudatlanságból támadtak szívedben! Óh, Bhārata, állj fel a *yogával* felfegyverkezve, és harcolj!"

Ez a tudás, hogy én egy lélek vagyok, Kṛṣṇa örök szolgálja.

Śrīla Prabhupāda a Hetedik Ének egyik magyarázatában elmondja, hogyan lehet élesíteni a kardot: „A *jñāna* fegyverére szert tenni önmagában nem elég. A lelki tanítómester szolgálatával és utasításainak követésével ki kell élesítenünk a fegyverünket, s akkor elnyerhetjük az Istenség Legfelsőbb Személyisége kegyét." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.15.45)

Ezen a napon, hasonlóan minden más naphoz az évben, könyörgöm a kegyedért, hogy képes legyek követni az utasításaidat. A te utasításaid követésével van lehetőségem örömet okozni Kṛṣṇának.

Hogy meg tudjuk tartani ezt a kardot, ahhoz szükség van Kṛṣṇa erejére.

Harmadik lépés: „*acyuta-balaḥ* – Kṛṣṇa transzcendentális ereje által."

Kṛṣṇa kegye és lelki ereje követi a lelki tanítómestert, vagy másképpen kifejezve a lelki tanítómester fel van hatalmazva az Úr Kṛṣṇa lelki erejével.

A *Caitanya-caritāmṛta* szintén alátámasztja ezt. A *Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā* 7.11 verse:

kali-kālera dharma — kṛṣṇa-nāma-saṅkīrtana
kṛṣṇa-śakti vinā nahe tāra pravartana

> „A Kali-korszakban az alapvető vallási rendszer Kṛṣṇa szent nevének éneklése. Anélkül, hogy Kṛṣṇa felhatalmazná, senki sem terjesztheti a *saṅkīrtana* mozgalmat."

Mindezek eredményeképpen sikerül majd felszabadulni a az anyagi energia hatása alól és legyőzni a fentebb említett ellenségeket.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.2.20–21 versei így írják le:

evaṁ prasanna-manaso
bhagavad-bhakti-yogataḥ
bhagavat-tattva-vijñānaṁ
mukta-saṅgasya jāyate

„A tiszta jóság kötőerejében ekképpen megszilárdult ember, akinek elméje az Úrnak végzett odaadó szolgálattal kapcsolatba kerülve újjáéledt, az anyagi társulástól megszabadulva alapos, tudományos megértésre tesz szert az Istenség Személyiségét illetően."

bhidyate hṛdaya-granthiś
chidyante sarva-saṁśayāḥ
kṣīyante cāsya karmāṇi
dṛṣṭa evātmanīśvare

„Ezzel a szívben lévő csomót keresztülvágja, s minden kétsége nyomtalanul szertefoszlik. A gyümölcsöző cselekedetek láncolata megszűnik, amint az ember az önvalót tekinti a mesternek."

Ezek a gondolatok jutottak eszembe megjelenési napod alkalmából.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek szépen, hogy öntözz meg kegyed záporával, aminek eredményeképpen valamilyen apró szolgálatot tudok felajánlani rajtad keresztül az Úr Kṛṣṇának.

Reménykedve abban, hogy a jövőben egyszer én is egy igaz és őszinte tanítványoddá tudok majd válni, örök szolgád:
Govinda Hari Dāsa

Govindadeva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és neked!

Először is nagyon köszönöm, hogy a kegyedből eljöhettem Māyāpurába és volt lehetőségem személyesen szolgálni téged és Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarát! Emelett még annyi csodálatos szent helyet is meglátogathattam, mint Yoga-pīṭha, Dhāmeśvara Mahāprabhu, Ekacakrā és még sorolhatnám.

Igazán inspiráló látni, ahogyan az egész életedet annak szenteled, hogy beteljesítsed Śrī Caitanya Mahāprabhu és Śrīla Prabhupāda vágyát. Ez minden tettedben megmutatkozik: ahogyan prédikálsz, leckét tartasz, *kīrtanázol* vagy éppen bármi mást csinálsz.

Az igazat megvallva, ha te kegyesen nem térsz vissza Magyarországra és hozod el a Kṛṣṇa iránti szeretetet, mi biztos kárhozatra lettünk volna ítélve.

Valóban szerencsésnek érezhetem magam! Sokkal több személyes társulást és szolgálatot adtál nekem, mint amennyit bármikor is meg fogok érdemelni. Úszhattam veled, oszthattam, készíthettem pirítóst és egyszer még el is kísérhettelek, miközben *darśanát* vettél Śrī Śrī Rādhā-Mādhavánál, a Pañca-tattvánál és Śrīla Nṛsiṁhadevánál egy csodálatos *bhajana* előtt.

Azt hiszem, akárhogyan is próbálkozok, nem tudlak megfelelően dicsőíteni, ezért csak a lótuszlábadhoz borulok és könyörögve kérlek, add a kegyedet, mert ha azt megkapom, az életem tökéletesnek mondható!

Alázatos szolgád:
Govindadeva Dāsa

Grantha-rāja Dāsa

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy tanítványaidul fogadtál bennünket, mert egyedül kegyedből nyilvánulhat meg bármi lelki egy olyan szerencsétlen, elesett személy számára, mint amilyen én is vagyok. Te adod az Úr Caitanya Mahāprabhu kegyét, az *ācāryák* kegyét, Śrīla Prabhupāda kegyét. Te nyújtod a botot, melyben megkapaszkodhatunk.

durgame pathi me 'ndhasya
skhalat-pāda-gater muhuḥ
sva-kṛpā-yaṣṭi-dānena
santaḥ santv avalambanam

> „Utam nagyon nehéz. Vak vagyok, lábam újra és újra megcsúszik. Bárcsak megsegítenének a szentek, és kegyük botját nyújtanák nekem támaszul." (*Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā* 1.2)

Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy egy olyan lelki közösséget építettél föl, ahol esélyt kaptunk *vaiṣṇavákkal* társulni, s a *saṅkīrtana* prédikáló misszió által megkaphattuk Śrīla Prabhupāda könyveit. Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy szent helyeket építettél föl, ahol a rotható materializmus szennyétől védve, a *bhakták* boldogan énekelhetik Kṛṣṇa szent neveit és imádhatják *arcā-vigraha* formáit. Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy az Úr különlegesen kegyes és vonzó *mūrtijait* hoztad Magyarországra, s hogy mi magának Rādhā-Śyāmasundarának ajánlhatjuk szolgálatunkat. Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy tanításaid leckék, hangfelvételek, szemináriumok, könyvek formájában minden képzeletet felülmúló bőséggel árasztanak el minket az isteni tudással. Végtelenül szerencsések vagyunk, hogy kegyesen elnézed esen-

dőségünket, ügyetlenségünket, s örökké türelmesen, szeretettel ontod kegyedet felénk. Köszönjük szépen, Guru Mahārāja!

Alázatos szolgád:
Grantha-rāja Dāsa

Guṇa-grāhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy azt oly sokszor elmagyaráztad már, ahhoz, hogy boldoguljak az odaadó életem során, alapvetően két dolgot szükséges szem előtt tartanom: méltósággal kell tűrnöm a múlt ostorcsapásait (*bhuñjāna evātma-kṛtaṁ vipākam*) és továbbra is a megfelelő attitűddel kell viszonyulnom az Úrhoz (*hṛd-vāg-vapurbhir vidadhan namas te*). Az évek során azonban kiderült, hogy ez egyáltalán nem olyan egyszerű, ahogy azt kezdetben hittem, sőt úgy tűnik, hogy a harag és a sértettség kicsinyes érzése elleni százéves háborúba fogtam, s az Úr találékonyan újra meg újra próbára tesz. Ahogy Paul Verlaine fogalmaz:

„Uram, szerelmed megsebesített
s még mindig remeg élő sebem ajka,
Uram, szerelmed megsebesített.

Uram, megrázott szent irtózatod
s még bennem jár a villám mennydörögve,
Uram, megrázott szent irtózatod.”

A lelki élet korai szakasza gyakran tűnik egy tartósan regnáló állóháborúnak, ahol az ember már jó ideje ugyanabból a lövészárokból

bámulja hunyorogva a rég befagyott, ködben úszó frontvonalat. És ebben a kaotikus, zavarodott helyzetben akár egyetlen könnyelmű, felelőtlen engedmény az irigy tendenciáknak felérhet egy fejlövéssel. Az áldó Gondviselés, mely még ilyenkor, az elhagyatottság órájában is, védelmezőn borul a harcmező fölé: a te jóindulatod. Hozzád fohászkodom hát, ahogy annyiszor:

„Vedd homlokom, mely csak pirulni tud,
hogy szent lábaid zsámolya lehessen,
vedd homlokom, mely csak pirulni tud.

Vedd hangom is: e csúf, hazug zsivaj
a bűnbánat önvádjait dadogja,
vedd hangom is, e csúf, hazug zsivajt.

Vedd szememet, tévelygés csillagát.
hogy az ima könnyében megvakuljon,
vedd szememet, tévelygés csillagát.”

Minden dicsőséget neked megjelenési napod legkedvezőbb alkalmából!

Szolgád:
Guṇa-grāhī Dāsa

Guṇa-maṇi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

As I sit to write my very first Vyāsa-pūjā offering, I begin to reflect upon my life and so many emotions begin to surface. For thirty-five

years in this life, I was completely lost and bewildered, firmly under the clutches of *māyā,* although throughout my adulthood barely a week went by when I did not ask myself, "What am I supposed to do with my life?"

Beginning from 2014 for about a four- or five-year period, I endured many difficulties and hardships, one after another. Everything just seemed to turn bad, eventually I lost almost everything I had, forcing me to decide that enough was enough. In 2018 in a distressed and confused state I went on a search looking for knowledge, and a healthier and more sustainable lifestyle.

In January 2019 I met a devotee, and I did not realise it at the time but since that day, it completely changed the trajectory of my life. I was soon to be introduced to *kīrtana,* meditation, *prasāda,* and good association. All these activities brought about a great sense of inner joy and happiness that I had not experienced before, and which left me craving for more and more.

Eventually I was introduced to Śrīla Prabhupāda in the Melbourne temple. I immediately felt some attraction towards him and was eager to understand who he was. I began reading his books, listening to his lectures, and watching countless YouTube videos. With the "simple living higher thinking" and "chant and be happy" philosophy, Śrīla Prabhupāda soon became my greatest source of inspiration.

In 2019 I was very pleased to be offered residency at New Govardhana farm community, and began full time devotional service, gradually developing meaning and purpose to my life. I was happy at New Govardhana but community living had its challenges and I was being constantly haunted by doubts about the future of my life.

I continued searching for inspiring people who could help me with life's challenges and give me some guidance and a more profound vision and direction for a happy life. During this period, I happened to stumble across one of your vlogs on Facebook, which completely captivated my attention. Never had I heard someone speak for five or so minutes only, and make so much sense. About a month later another vlog popped up on my Facebook feed, then another, and so on like this.

I was amazed that you understood all the problems of the world and could give perfect solutions. And you spoke with so much conviction, that no one in their right mind could ever possibly argue with anything you said.

By the end of 2020 I concluded that I needed you actively involved in my life. But how? From what I could understand you did not travel to Australia, and I was not keen on travelling anywhere, and nor could I. I was suffering very poor health, not much money and practically the entire world was in lockdown due to the covid virus. I did not even have any means to connect with you at all.

By Kṛṣṇa's mercy I heard your instruction in a *guru*-disciple Zoom meeting inviting anyone who seriously wanted to meet you to come to New Vraja-dhāma, Hungary. So, this is what I did in May 2023. My one month stay in Hungary was an enlivening and life changing experience. The "simple living higher thinking, chant and be happy" human civilization conducive to spiritual advancement that Prabhupāda wanted to establish is being practised so wonderfully at New Vraja-dhāma. The temple is stunningly beautiful and kept immaculately clean, overflowing daily with love and devotion. The devotees are sincere, kind, and saintly in nature, and Rādhā-Śyāma always look exquisitely beautiful having been worshipped with attention. Clearly it was evident that Rādhā-Śyāma are the centre of everything.

Upon returning to Australia, I was often asked about my time in Hungary. I simply explained it felt like what I imagined life would be in the spiritual world.

But behind all of this I could recognise the hand of an extremely strong and empowered leader, with a superhuman level of determination and commitment to succeed in fulfilling the instructions of Śrīla Prabhupāda, and for this I was tremendously inspired.

In July 2024 I had the greatest fortune to be formerly accepted as your initiated disciple, even though I feel so unqualified to even be in your presence. During the initiation ceremony all I could think of was, how in the world did I get here?

From the bottom of my heart, I wish to thank you for accepting me

as your disciple, and I pray each day that I can develop the ability to surrender to you and to please you. I hope that I can be just a fraction of a disciple that you have been towards Śrīla Prabhupāda and that I can follow in your footsteps, back to Godhead.

Begging to remain your humble servant,
Guṇa-maṇi Dāsa

Gurūttama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, megjelenésed napján!

23 éve abban a különleges szerencsében lehetett részem, hogy megismerhettelek. Bátran állíthatom, hogy az életem nyomorúságos lenne, ha Kṛṣṇa kegyéből nem találkozhatok Veled, és utána a Te kegyedből nem kaphattam volna meg a Kṛṣṇa-tudatot. Lehet, hogy anyagi szinten el tudnék boldogulni a világban, de tudom, hogy mit éreznék: azt a kilátástalanságot, céltalanságot, letargiát, ami korábban ott volt bennem, és nem hagyott nyugodni. Az én életem gyökeresen megváltozott, amikor megismerhettelek, és tudom, a saját szememmel látom, hogy mások életére is hasonló hatással vagy. Kṛṣṇa képviselőjeként beragyogod az itt bolyongó lelkek szívét a tudás fénylő fáklyalángjával, jószerencsével áldva meg őket. A Kṛṣṇáról szóló tudás igazi tárháza bontakozik ki a szívedből. Nemcsak tudást adsz, a szereteted és törődésed megérint, elvarázsol és lekötelez mindenkit, aki csak találkozik Veled.

A tavalyi évben szemtanúja lehettem, hogyan vagy együttérző, nagylelkű és menedéket adó. Természetesen a korábbi években találkozhattam már ezen tulajdonságaiddal, akár a személyes életemben megtapasztalva végtelen kegyed, türelmed és kimeríthetetlen jószándékod.

Azonban megmutattad nekem, hogy ezen nemes tulajdonságaid mélysége sokkal nagyobb, mint korábban gondoltam volna. Nyár vége felé megkerestelek, és megkérdeztem, hogy bemutathatnék-e Neked egy új *bhaktát,* akinek már nagyon fiatalon mély megvalósításokat adott az élet az anyagi létezés keserű ízéről. A könyvírás, amely a prédikálás legmagasabb minősége, hiszen a most még meg sem született generációk javát és fejlődését is szolgálod vele, érthető módon rengeteg idődet kitölti. Bámulatra méltó, hogyan tudsz ennyi energiát összpontosítani az írásra, és mellette még annyi minden mással is foglalkozni. Tudva jól, hogy mennyire elfoglalt vagy, ha nemet mondasz, teljesen érthető lett volna, de te gondolkodás nélkül időt szántál arra, hogy találkozz vele. A személyes találkozó során még annak a lehetőségét is felajánlottad, hogy fordulhat Hozzád, és tartod vele a kapcsolatot. Egyszerűen elképzelni sem tudom, honnan van ez a rengeteg energiád, szereteted, ami emberek életét beragyogja, maradandó, örök változást hozva.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy rám találtál itt az anyagi világ óceánjában. Felemeltél a hajódra, amit kapitányként biztos kézzel kormányzol. Ez a hajó egyre csak nő, újabb és újabb lelkek lelnek itt menedékre. Tudom, hogy ha valahogy kegyedből rajta tudok maradni ezen a hajón, akkor egyszer a lelki világban találom majd magam, ahol ugyanúgy, mint most, kérlek foglalj le szolgálatodban, Kṛṣṇa szolgálatában. Nem szeretnék soha, semmi másra vágyni azon kívül, hogy szolgálhassalak, bízva abban, hogy elégedetté tudlak tenni szerény törekvésemmel.

Köszönettel,

Örök szolgád:
Gurūttama Dāsa

Hala-dhara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I remember you sometimes quoting the poem, *The Race,* of a young boy enthusiastically starting a race, yet embarrassingly falling on his face. Time and time again, he falls and yet gets up and keeps going on, trying his best, despite his weaknesses. Like the boy's father, I imagine that you too must have observed many of our failures and inadequacies, yet never – the-less cheer us on to keep striving to fulfil our life's goal.

Thank you for being this beacon of hope in our lives. Thank you for always showing the ideal example of how we should be. I pray that I may be able to live up to your expectations and please you in your service to Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Your servant,
Hala-dhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī & Team at Śrīvāsa-aṅgana

Our Priya and Pūjya Śrīla Gurudeva,

Please accept our humble obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Gurudeva, it does take time to understand your clever ways. Remember when you decided to demand my bangles? We had simply come to appeal to you to come for Vyāsa-pūjā ceremony. Hundreds of devotees were there to receive you, as you emerged from Raṅg-mahal. Personally, coming from far and near to show their gratitude, their love. Puṇḍarīka Prabhu was right there by you. We were further down

beyond the gate. Suddenly, Guru Mahārāja, you were right in front of me – having asked another *mātājī,* you repeated the demand. Loud and clear, "GIVE me your gold bangles!" Your face chuckling, eyes swelling with *utsāha*, dressed in your elegant long suit, there was no doubting your command. Śrīla Bhaktisiddhānta's lion voice. I held my hands out to you, saying, "Take my hands, Gurudeva, these bangles will not come off." You held both my hands. Mine shaking, yours firm, warm, steady, as you looked directly into my eyes. I recall repeating, "Bangles are too small now, will not come over my knuckle joints, aging has expanded." Gurudeva was not interested in any explanations. Did I hear him say, "Hindu excuses"? Before I could make sense, you had walked into the thick of the waiting group.

My heart and mind quaked. My body followed the devotees. One devotee asked me what Gurudeva had just said. I struggled to describe. Tears welling up, I tried to check their flow. Repeating myself, "Bangles would not come off. My wedding bangles, I had not taken them off for over forty years."

I recall how Puṇḍarīka Prabhu's and my savings from our very first salary as new doctors had paid for them. I always "knew" I had to have bangles to get married. My family, strained by cultural taboo at the time had found themselves withdrawn from providing this essential "kit" for me, my repository of my marriage vows! Ever since, I never wanted to take my wedding bangles off, their gold had become synonymous with our marriage vows, the blessings of our parents, friends, and family along with the priest who married us. This priest instructed me to take care of my husband's spiritual progress, and he instructed my husband that mine was his responsibility. I loved the jingling sounds the bangles made. I remember when we had our children, and then, grandchildren – that these bangles became the baby's first hand held "toy". Clenching the bangle tightly in their fist, baby would grow hand eye co-ordination, would love to gnaw/soothe their developing gums; baby would soon learn to drop the bangle and anyone willing to play would have to fetch it back. Always, the bangle returned to my hand.

I remember asking the *prabhu* listening to me what his name was.

Prema Pradīpa, he replied. Forty-two years flashed by. Out of the blue, Gurudeva wanted these bangles. What could I do? Sniffling and blowing my nose, my brain heart connection working over time, I looked around. No chance of spotting my husband. Under the *pallu* of my *sāṛī,* I tried to pull a bangle off. No chance! My wrist and thumb joints squeaked in pain. A ditty of an old Hindi song reappeared in my mind, *hare kaanch ki chudia*. It hit me… that is when I must have first heard the word '*hare*.' That song is about bangles keeping the promises of true love.

Devotees had gathered in the tent, Vyāsa-pūjā going strong. I had to leave to go somewhere more private. I emptied my *thela*. Luckily, I found a tube of hand cream. Antaryāmī, *suhṛda* was giving counsel. I lather my wrists, and skin over the knuckles, and pray to slide these precious bangles off without skinning the hand. Did I *want* to do this? Slowly and gradually one by one, not without scraping my skin, opposing the carpel joints like never before, the six bangles came… The larger, on my left hand, given by my late mother, came off more smoothly as I thought how Gurudeva, even long after her departure was wanting to include her in his service.

Bangles had to find somewhere secure yet handy. The queue for offering *puṣpāñjali* was beckoning. My bead bag came to the rescue. Tulasī-devī embraced the bangles whilst heartache resumed as I joined the ceremony. I was praying. Chanting was going on all around. From somewhere, my husband re-appeared, after offering his *puṣpāñjali*. He asked, "Where have you been?" I echoed the question, somewhat angrily. When I needed to talk to him, I had not been able to find him. My husband said, "Gurudeva says you must give him those bangles." Puṇḍarīka Prabhu understood me. He whispered, "I'll get you new bangles, please give those to Gurudeva." "No new bangles would ever replace these", I thought as I showed him our bangles through the opening in my bead bag. He knew I had already made up my mind. His smile was magical as he winked in ecstasy.

The *puṣpāñjali* queue was long; I was instructed to be quick when I got there. My hands clasping my bead bag... my body trembling, I fell

at Gurudeva's feet. You had a palm full of *phulla-paṅkhaḍi*…petals of love showering on your dear disciples… What does transpire between Gurudeva and his disciple? Especially at the time of Vyāsa-pūjā? Can anybody tell?

At first, you looked puzzled as I handed you the tube of hand cream! Suddenly that tube of salve had become all important to me. I felt I owed it a debt. In reciprocation, it must accompany the bangles, I felt. I tried to explain that without lubrication my hands could not have withstood the pain. Did you wonder if my bangles would ever follow, Guru Mahārāja? Their story came out in bursts and gasps. In return, you gave me something priceless, beyond all matter. Golden as the coming of Lord Caitanya, Śrīla Prabhupāda, and yourself, Gurudeva. Your sacred ears patiently heard my *sthiti*, your soft lotus hands soothing and comforting, rubbing my head you sent off any traces of hesitation and fear. Held in your gaze, time had stopped.

When I did find my feet I felt feather light, my arms flew up for more of your divine loving ways, Gurudeva. Later, you said that these bangles will go on Śrīmatī Rādhārāṇī's hands. *Prema pradīpe ārati tomār…* Bangles, with a short forty-two years stay with us, including one from my mother, Gurudeva will reach you to Rādhā's soft gentle hands… Enchantment unfolding in front of our very own eyes.

Jaya Śrīla Gurudeva, thank you very much,

Your servants,
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī & Team at Śrīvāsa-aṅgana

Hari-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your beautiful lotus feet! All glories to you and Śrīla Prabhupāda! All glories to the Vaiṣṇavas!

All glories to Śrīla Gour Govinda Mahārāja and his book: *Śrī-guru-caraṇa-padma*, which served as the main inspiration for this offering! All glories to this day which gives overflowing joy to us, your disciples! May this auspicious day stay in my mind for many Kṛṣṇa conscious years to come, engaging me in service, prayer, thoughts, and memories of you. It also affords me the good fortune and opportunity to take shelter under your lotus feet and serve you in some minuscule way!

The meditation for this offering began with your wonderful and sweet idea that came up recently in Māyāpura, whilst you were giving class on Kṛṣṇa's beauty. After the class you asked us for homework, to write on Kṛṣṇa's extraordinary beauty, with the intention to strengthen our relationship with Him and explore how deep and endless He is.

Whilst starting to write, I wondering if it is possible to write the same description about you as my spiritual master. Since Śrī Guru and Śrī Kṛṣṇa are non-different, I found this idea given by Paramātmā in my heart. It is most suitable and – as your disciple – it is also my duty to write such glorification. If I would begin to speak about your glories and enchanting qualities day and night until the rest of my life, still, I would feel dissatisfied at not being able to express my gratitude and growing love for you. Here, because I only have limited space, I will try to speak about the beauty of your lotus feet. Your feet are not ordinary.

In this world, my soul is like a desperate, hungry, and tired bumblebee. I wander here and there, trying to find relief and shelter. I only find flowers which were initially attractive, emanating nice scents, but when I try to relish their nectar, they trap me. My wings were ripped by thorns, giving me immense pain, resentment, and hopelessness. I came across many such flowers but ultimately, they could only offer me illusion and false happiness.

One day I heard about a unique and extraordinary flower, the Lotus flower. They say, this flower is the abode of eternal happiness, beauty, sweetness, and peace. Just by seeing this flower, one can experience it's soothing, cooling effect on the heart, for which everyone hankers for. They also say, this flower is the only flower which can offer the real essence of existence, pure *bhakti* or love for the Supreme Person,

Śrī Kṛṣṇa. Whoever finds this flower and takes shelter within its soft fragrant petals, can taste its nectarean sweet honey which bestows real nourishment, satisfaction, and bliss unto the soul. By tasting this wonderful honey, the heart gets purified from the contaminations of this material world and therefore becomes a suitable place for Lord Govinda to reside there.

Your lotus feet are like pearl-white lotuses. Regardless of my fallen position, I gained the opportunity to serve, touch and smell the fragrance of your lotus feet. Without serving them so closely, I become restless. Without touching them, my heart drowns in the pains of separation. And without having its scent all around me, I feel void and useless in my life. Advanced devotees consider the lotus feet of Śrī Guru as their life and soul. They never leave their shelter and are always engaged in loving service to them, eagerly crying and waiting for the mercy of the spiritual master. For them, Śrī Guru never disappears. These devotees who take shelter of you, are my only refuge. My sole duty is to follow the example of such saints.

Śrī Guru is also considered to be a lotus. The petals of the lotus flower open when the spiritual master sees an intense desire and urgency in the heart of the disciple to get *bhakti*. However, if this attitude is lost, the petals close. This specific pearl-like lotus is always open portraying absolute gorgeousness. A glistening light surrounds its being, lighting up dark places, like my heart. This lotus speaks and chants amazing things, but the most deep and intimate things come to surface when this lotus stays silent and is stunned thinking about a certain cowherd girl who is exclusively loved by Śrī Kṛṣṇa. This lotus flower loves that girl and celebrates Her as the queen of his heart. He is very anxious to attract and engage us all to serve Her. By introducing Her to me, I also became captivated and now all I want to do is continue serving this Great Lotus, who decorates the jewel-like feet of this girl, further enhancing its limitless charm.

May I somehow, always be sheltered under your petal-like feet which you hold above our heads just like Śrī Kṛṣṇa holds up Govardhana Hill to protect His devotees. May I always find inspiration to glorify you

and give my everything, or even more, just to get a glimpse of you; seeing you shining, smiling, and rubbing your lotus feet against my head.

From my heart to yours,
Your eternal loving servant,
Hari-priya Devī Dāsī

Hari Nārāyaṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda!

It fills me with great joy realising that this time of the year has once again arrived.

I have been consistently writing Vyāsa-pūjā offerings to you since I was seven years old.

I am now twenty-two, and my feelings towards you have only gotten deeper and stronger, and my desire to continue the tradition of writing Vyāsa-pūjā offerings to you, has remained unflinching.

I am never concerned that I will run out of things to write in my offering to you on this auspicious day. That is because your glories are endless, and so are the blessings you have given me over the years. Simply meditating on these for a single moment will give me oceans of ideas of what to write.

But I do not want to waste your time, so I will keep it simple.

Over the past years, I realise more and more the depth and devotion you have whilst performing your devotional activities.

Your classes instil faith and enthusiasm in the heart.

Your *kīrtanas* inspire deep devotional feelings and emotions.

Your taste for the holy name is contagious.

Doing *kīrtana* with you has been the greatest blessing in my life.

Doing *kīrtana* with you has awakened the love for *kīrtana* in my own heart at a very young age; and it has been nourished ever since.

All I can say is thank-you, Guru Mahārāja!

I really fail to understand the causeless mercy you have given me, but I pray to one day, at least, almost fully, appreciate it.

Your servant,
Hari Nārāyaṇa Dāsa

Hīra-gopī Devī Dāsī

My Beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, Guru Mahārāja.

I have no proper words to glorify you, yet attempting to do so feels like offering a lamp to the sun. Though I have not studied many *śāstras* nor am I well-versed in all the *ślokas*, one truth shines brightly in my heart—your lotus feet. They are the sole refuge by which we can attain pure devotional service, the very foundation of my life, the ultimate truth I hold onto with unwavering faith. I know that pure devotion is only possible by your boundless, causeless mercy, Guru Mahārāja.

Guru Mahārāja, you have often quoted the verse:

tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ

> "Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realised souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth." (*Bhagavad-gītā* 4.34)

You have seen the truth, Guru Mahārāja, and only you can show us the right path.

You have always been merciful to me. Whenever you visit Dubai, you give me the opportunity to serve you, and when I come to Māyāpura and NVD, you extend your love by engaging me in different services. Not just me—you have showered your causeless mercy upon my entire family, and for that, we are forever indebted.

You are expert in everything, Guru Mahārāja. Things change for the better simply by your touch, or even just by your glance. You always remind us that our ultimate shelter and protector is Kṛṣṇa and that we must constantly chant His holy name. I pray that one day, by your mercy, I can become one of those souls serving the servants of the servants of Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

In just three years, you have given me so much love, and I will always be grateful. I must have performed some great fortunate deed in my past life to have received you as my spiritual master and spiritual father. My only regret is that Kṛṣṇa brought you into my life so late. Despite my complete lack of qualification, you have accepted me as your disciple and continue to inspire me more and more with each passing year.

Dear Guru Mahārāja, what would I do without your service and association? It is the greatest treasure of my life, the most valuable gift. When I am not with you, I always remember our moments together—your smile, your instructions, the way you relish *prasāda*, and you lovingly scolding me that brings a smile to my face. When I am engaged in your service, I feel whole; nothing else matters.

It is the greatest mystery of my life—why and how someone as unworthy as me has received your kindness, and I just keep thinking about it. I bow down again and again, humbly begging you to always keep me in your association and service. You are my *guru,* my father, and you reside in the highest place within my heart. In my meditation, I offer everything I have, washing your divine lotus feet with my tears and drying them with my *dupattā*. This is not just a vision—I long to do this.

I know I can never repay you for all that you have done for me, and therefore, I am forever in your debt. Last year, on Rādhāṣṭamī, you mercifully gave me second initiation—another miracle in my life.

I realise that there is so much more to Kṛṣṇa consciousness than I can currently understand. Due to my ignorance and conditioning, I commit countless offenses, yet you mercifully forgive me every time—just like a loving father.

You are teaching me everything. I remember how, when I visited Māyāpura, you asked me who taught me to comb my hair. When I replied that I learned on my own, you lovingly corrected me, saying I knew nothing and should part my hair in the centre. Since that day, I always part my hair as you instructed, and every time I do, I remember you.

Guru Mahārāja, please always be merciful to me and keep me in your service. Kindly guide me to become a useful and pleasing servant. Please forgive my disqualifications and the impurities of my heart. I miss you, Guru Mahārāja. Thank you for allowing me to be an insignificant part of your *līlā*.

"Kṛṣṇa is yours; therefore, you can give Him to others. This is certainly within your power."

Please continue to give us Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja, and continue to push us toward His lotus feet. Desiring to become a truly surrendered soul at your feet, Guru Mahārāja.

My only desire to serve you eternally.

Your servant/daughter,
Hīra-gopī Devī Dāsī

Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tavalyi Vyāsa-pūjā ünnepségen örömben úszott a szívünk, mert

imádhattunk téged az istentestvéreink jelenlétében. Ahogy láttuk a szeretetteljes viszonzásodat minden egyes *bhakta* felé, nagyon megható volt számunkra. Minden *bhakta* arcán ragyogott a hála és az irántad érzett szeretet, mely egy viszonzás volt arra a rengeteg áldozatra, melyet mindnyájunkért teszel. A szeretet fesztiválja volt. Leckédben a szent névben való elmerülésre inspiráltál minket, s arra, hogy jobban és jobban elmélyedjünk a lelki gyakorlatainkban. Azt kérdezted a leckéden, hogy kinek volt lelki élménye a *japázásból*. Először nem igazán merte senki feltenni a kezét, de mikor másodjára kérdezted, már többen bátorkodtunk felemelni a kezeinket. Azt, hogy milyen áldásban van részünk *japázás* közben, bátran kimondhatjuk neked. Azzal nem magunkat fényesítjük, hanem a te határtalan, indokolatlan kegyedet dicsőítjük. Igen, a te isteni kegyedből megannyi áldásban és megannyi csodában van részünk a lelki gyakorlataink révén, melyek áthatják mindennapi életünket erővel, békével, toleranciával, megértéssel. Amikor nehézség adódik, vagy aggodalmaskodunk, pusztán a rád való emlékezés nyugalommal áraszt el bennünket. Köszönjük szépen mindazt a kegyet, mellyel megáldasz minket.

Szeretettel és hálával gondolunk rád.

Szolgáid:
Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsī

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

A közelmúltban lehetőségem nyílt arra, hogy részt vegyek egy amerikai konferencián, amit az ISKCON egyik tudományos intézménye rendezett. A *bhakták* kedvesek voltak, de meglepett engem, hogy mennyire szabadosan gondolkodnak különböző teológiai témákról.

Mindez megerősítette bennem az irántad való elismerésemet, hálámat és szeretetemet. Nem csak szervezőként vagy tökéletes, hanem tanítóként is tökéletesen átadtad nekünk Śrīla Prabhupāda tanításait, eltérés nélkül, minden kérdésünket megválaszolva. A könyveidben pedig olyan mélységben mész bele a *vaiṣṇava* teológia egyes kérdéseibe, ami tudtommal párját ritkítja az ISKCON-ban.

Csodálkoztam azokon a *bhaktákon,* akik nem értik vagy megkérdőjelezik a *Gītā,* a *Bhāgavatam* egyes tanításait, nem áll össze a számukra, hogy mi Śrīla Prabhupāda véleménye egyes kérdésekben, vagy túlságosan merészek, hogy megkérdőjelezzék Prabhupādát, és a saját véleményüket az övé fölé helyezzék. Megszoktunk a segítségeddel egy gondolkodásmódot: hogy fogadjuk el Kṛṣṇa szavait és a szentírást megfellebbezhetetlen kiindulópontként, és ezen a szemüvegen keresztül nézzük a világot. A tévelygő filozófusokat és tudósokat pedig fogadjuk el feltételekhez kötött lelkekként, akik a négyféle emberi hiányossággal küzdenek, így nem tudnak végső igazságot szolgáltatni. Ez számunkra már természetes, de csak azért, mert te így gondolkodsz, így tanítottál minket, és mi látjuk rajtad, hogy milyen elképesztő tudást, intelligenciát, memóriát, átlátóképességet eredményez ez a megközelítés. És milyen ragyogást, magabiztosságot, tekintélyt, erőt, autoritást, karizmát – mindent, ami belőled árad. Ez megerősít minket és inspirál.

Köszönöm szépen neked a több évtizedes tanítást, és bárcsak az agyam képes lenne még többet befogadni mindabból amit mondasz, tanítasz, írsz és mutatsz nekünk. És bárcsak az ISKCON-ban minél több hozzád hasonló személyiség létezne, még ha mindenben lehetetlen is téged utolérni. Akkor még több helyen kapnának a *bhakták* inspirációt a helyes megértésre, még az egyébként spekulációkra hajlamos értelmiségi *bhakták* is. És bárcsak az ISKCON külföldön is nyújtana minél több menedéket a *brāhmiṇikus* hajlamú *bhaktáknak,* hogy ne kényszerüljenek világi intézményekben tanulni, tanítani, dolgozni, és így mentesebbé válhatnának a világi befolyásoktól és kényszerektől, és nagyobb hittel, hűen tudnák képviselni a *śāstra* és Śrīla Prabhupāda tanításait.

Számunkra, magyar oktatók számára a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola egy remek intézmény, amelyben tanulhatunk, átadhatjuk

másoknak, amit már tudunk, és kutathatunk a bennünket érintő kérdésekben, az ISKCON, a *bhakták* és a te védelmező ölelésedben. A legutóbbi tapasztalataim fényében megtanultam ezt még jobban értékelni.

Köszönet mindenért, és segíts, hogy kitartó, hűséges szolgád maradhassak.

Szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are a source of inspiration for so many hundreds of devotees – whether it be distributing Śrīla Prabhupāda's books, holding festivals, opening temples, deity worship or caring for Kṛṣṇa's devotees. The list goes on...

You help us to go deeper into *kṛṣṇa-līlā* through your divine books, your podcasts, and lectures. You have bestowed upon us so much wealth of knowledge and the correct understanding of *tattva* and *rasa* which is so vital.

In *Prema-vaivarta* it is said:

janame janame sabe pitā mātā pāya

"In every life, one can get father and mother."

kṛṣṇa guru nahi mile bhaja hari ei

"But Kṛṣṇa and *guru* cannot be had in every life."

Therefore, to have *guru* and Kṛṣṇa in our life is the greatest blessing!

I am forever grateful to have your Divine Grace as my spiritual master. Without your guidance and mercy, I would be lost. You have kept me on the path going back to Godhead. You have given me strength to continue through the difficult times and given me shelter.

It is not possible to repay you for your kindness! I can only pray that I be able to please you with whatever little service I can render.

Thank you, Guru Mahārāja, for everything!

Your insignificant disciple,
Jagannātha-priya Devī Dāsī

Jaya Śrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnélek megfelelően dicsőíteni és mélyebben megvalósítani transzcendentális kegyedet. Ahogy telnek az évek, egyre jobban kezdem megérteni, hogy ez az anyagi világ egy nagyon veszélyes hely, olyan mint egy sűrű, sötét erdő amelyből nagyon nehéz kitalálni. Ha valaki nincs egy transzcendentális menedék védelme alatt, akkor biztos, hogy reménytelen a kijutás. Becsaphatom magamat azzal, hogy boldog vagyok az érzékek és a hamis ego börtönében, de a lélek másra vágyik, egyedül Kṛṣṇára, Őt senki sem tudja helyettesíteni.

Kṛṣṇa végtelenül kegyes és együttérző, ezért elküldi odaadó hívét, a lelki tanítómestert, hogy mentse meg a szenvedő lelkeket. Milyen szép és egyben nehéz szolgálat is ez, ezért örök hálával tartozom neked, amiért megmentettél és adtad nekem is a tiszta transzcendentális tudást, ami a fény az anyagi világ sötétségében. Nemcsak transzcendentális

tudást adtál, hanem ennek a legsűrűbb párlatát, Kṛṣṇa bensőséges kedvteléseinek a leírását, csodás könyveidben. Szinte hihetetlen, hogy Istenről, a legfelsőbb személyről, aki mindennek az eredete, minden irányító félisten imádott ura, minden energia forrása, e legvonzóbb személyiségről hallhatok és megismerhetem mindennapi tetteit. Mindez azért lehetséges, mert te leírtad ezeket, a *bhakták* örömére, oly sok időt és energiát belefektetve ebbe a szolgálatba.

Vannak, akik már kiábrándultak az érzékkielégítésből és nyitnak a lelkiség, ezotéria felé, ez is egy sűrű erdő, de itt már több a fény. Már elfogadják, hogy létezik a lélek, van valami isteni energia, félistenek. Manapság oly sok elképzelés van arra, hogy ki Isten, vagy mi az élet tökéletessége. Lehet misztikus képességekre törekedni, anyagi haszonért, érzékkielégítésért lemondásokat végezni, de ha a szív nem tisztul, és nem lágyul meg, akkor mi értelme az egésznek. Tovább folytatódik az anyagi létezés.

Felbecsülhetetlen ez a kincs, amit megkaptunk, szeretett lelki tanítómestereden, Śrīla Prabhupādán keresztül, tőled. Szeretném igazán értékelni ezt a lehetőséget. Sokszor nem látjuk a saját jó szerencsénket, mert belemerülünk az elménk útvesztőjébe. Néha én is beleesek ebbe a hibába, és azt gondolom, hogy milyen szenvedés az életem, pedig csak ki kell nézni a világba, és látni, hogy mások miken mennek keresztül. Szép helyen élek *bhakták* között, szeretem a szolgálatomat, itt van Rādhā-Śyāma és az Ő imádata, és van egy csodálatos lelki tanítómesterem, aki már oly régóta vigyáz rám.

Bárcsak ez a hála, ami a legmagasabb rendű pozitív érzelem, mindig ott lenne a szívemben, egyre erősödne, és ebből erőt merítve mindig tudnám követni utasításaidat, hogy elégedetté tudjalak tenni téged és a többi tanítómat.

Sajnos ezt még nem valósítottam meg teljesen, ezért is írom minden évben neked.

Jelentéktelen szolgád:
Jaya Śrī Devī Dāsī

Bhakta Jeney Máté

Dear Śivarāma Swami,

Let me offer my respectful obeisances to you, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I try to see my steps and my progress in Kṛṣṇa consciousness in a manner which resembles junctures to be solved by logic. This last year proved to be quite a challenge to see any advancement happening.

Since a few weeks now I have been watching the "Following Śrīla Prabhupāda" DVD series, and hearing the devotees describe the activities and character of Śrīla Prabhupāda. Many a time I have come across some familiar incident, however two stayed clearly in my mind.

First, was a cleanliness incident where Śrīla Prabhupāda was appreciating the first-class ingredients and area of the deity installation in Paris. The second time was in the Netherlands, if I am not mistaken, where Prabhupāda was stern over the ingredients and place not being a first-class suitable offering.

A similar occurrence I see and remember fondly of, is when you check the dust levels on the surfaces of the temple. Some dust inevitably always remains, even if just cleaned moments before hand.

The second incident from the memories that struck me was about sleeping in lectures. In Australia Śrīla Prabhupāda a was again, very serious and heavy on this topic. I do not have any personal experience of this happening, but I have heard of experiences from other devotees at different times who experienced stern chastisement from yourself.

Another common theme and parallel I see between you and Śrīla Prabhupāda is that the truth emanating from both your lips is based on soul-truth, it is coming from the level of the soul. It does not discriminate based on externals, but is heavy and cutting and goes deep.

One more experience I would like to share, a few months ago I was listening to one of your podcasts, titled "Is it alright to ask for a fee for teaching *śāstra?*" It was very inspiring, applicable, and made me recon-

sider my approach to donations. It can also be practically extended to life in general, as you say in that episode, "Anyone who takes, must give."

Your servant,
Bhakta Jeney Mate

Jhulana Yātrā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Rādhā-Śyāma. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today is Lord Nityānanda's appearance day.

Such an auspicious day to begin my offering.

You are His representative and we are blessed to have you as our spiritual master.

After decades of no association in our hometown many opportunities are materialising affording tangible and profound examples of the potency of your acceptance of us.

Eka-varṇa Prabhu and the festival team came here last spring and we were involved in several *hari-nāmas* and leaflet distribution to promote two local festivals.

Best of all, we had our first ever Ratha-yātrā in Southend! It was a wonderful day and will be a yearly event.

We have joined a Nāma-haṭṭa group in town while continuing to go to the Manor regularly.

I turned seventy and Dantasya organised a surprise party for me. She has been a great support to Līlā-rāṇī, Ross and myself.

We find your podcasts, lectures and *kīrtanas* on your website a life-line and very inspiring.

Connection to you helps me feel less fearful of becoming old or losing good health and much more open to what Kṛṣṇa brings our way.

Your kindness in initiating us into Śrīla Prabhupāda's wonderful family is a joy and privilege, and we pray to be worthy of your unprecedented and glorious mercy and to be able to serve you more and more.

Your servant,
Jhulana Yātrā Devī Dāsī

Bhakta Jitesh

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you on your divine appearance day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In this age of Kali-yuga, where darkness pervades and the heart struggles to find its true north, your books stand as a shining beacon, illuminating the path back to the Supreme Lord. You, dear Guru Mahārāja, have so kindly provided the ultimate gift, disseminating the nectar of pure devotional service with unparalleled clarity and devotion.

Just as Lord Kṛṣṇa declares in the *Bhagavad-gītā* (10.11), "Out of compassion for them, I, dwelling in their hearts, destroy with the shining lamp of knowledge the darkness born of ignorance," so too have you, through your literary contributions, ignited the lamp of knowledge within my heart. Your words, imbued with profound wisdom and practical application, have helped dispel the darkness of ignorance and revealed the true nature of our eternal relationship with Kṛṣṇa.

The pages of your books are not mere collections of words; they are windows into the spiritual world. Through your meticulous research, heartfelt realisations, and unwavering dedication, you have opened the doors to Vraja, allowing us to glimpse the transcendental pastimes of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. To have played even a small part in helping to distribute these books, to see the light of knowledge dawn in the eyes of others, has been my greatest fortune.

On this auspicious day, I pray that you continue to bless us with your guidance, your wisdom, and your unwavering love. May your books continue to shine brightly, illuminating the path back to the lotus feet of Rādhā-Śyāma.

Your servant,
Bhakta Jitesh

Bhaktin Juhász Zsuzsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Nehezen találom a megfelelő szavakat, hogy kellőképpen fejezzem ki hódolatomat és csodálatomat. Ezért most csak azt mondhatom, nagyon boldoggá tettél, hogy tavaly elfogadtál törekvő tanítványodnak. Az is nagy örömmel töltött el, hogy Indiában találkozhattam veled 2024.02.24-én, a Nityānanda-trayodaśīn. Inspiráló látni, hallani, amikor tanítasz minket a Kṛṣṇa-tudatra, ahogy közvetíted az Úr Caitanya üzenetét. Igyekszem lehetőségeimhez képest minél több alkalmat megragadni, hogy lássalak és hallhassalak.

Ez alkalommal szeretném megemlíteni, hogy nagyon büszke voltam arra, hogy 2024-ben átúsztad a Balatont, és egy nagy cél – mint a *Śrīmad-Bhāgavatam* Első Énekének arab nyelvű nyomtatása – érdekében akár még nagyobb távra is képes vagy, mint a 13 km-es Temze Maraton úszás! Ez mindenki számára erőt és kitartást ad a *bhakti* követésében.

Remélem, hogy a jövőben is kellőképpen fogom tudni szolgálni lótuszlábadat és a *bhaktákat!*

Alázatos szolgád:
Bhaktin Juhász Zsuzsa

Kālacandjī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon! Szeretném kifejezni hálámat a sok törődésért. Nagyon sokat jelent nekem a sok kedvesség és bátorítás, amit Tőled kaptam. Nélküled már biztos elvesztem volna ebben a világban. Amióta csak az eszemet tudom, ott vagy nekem, és támogatsz a lelki életemben. Végtelenül szerencsésnek érzem magam, amiért Śrī Kṛṣṇa és a Te kegyedből a tanítványod lehetek. Bárcsak örökké szolgálhatnálak Téged és kegyedből sosem felejteném el az Isteni párt!

Az elmúlt években sok nehéz időszakon átsegítettél. Sosem fogom tudni visszafizetni a rengeteg indokolatlan kegyet, amiben részesítettél. Csak abban tudok reménykedni, hogy továbbra is megengeded ennek a jelentéktelen és esetlen tanítványodnak, hogy szolgálhasson és megpróbáljon elégedetté tenni.

Az utóbbi időben még inkább tudatosult bennem, hogy milyen csodálatos hely Nava Vraja-dhāma és milyen nagy ajándék a *bhaktáknak*. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy elhoztad nekünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Bárcsak örökké szolgálhatnám lótuszlábad! Kérlek add az áldásod, hogy sose felejtsem el Śrī Kṛṣṇát és odaadóan tudjak szolgálni!

Szolgád:
Kālacandjī Devī Dāsī

Kalāvatī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Vyāsa-pūjā Celebration Day!

om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ

> "I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge." (*Gautamīya-tantra,* Śrī-guru-praṇāma)

Bhagavad-gītā 8.17, excerpt:

> "And finally in Kali-yuga (the *yuga* we have now been experiencing over the past 5,000 years) there is an abundance of strife, ignorance, irreligion and vice, true virtue being practically nonexistent, and this *yuga* lasts 432,000 years."

At this time the question: "Is a bona fide spiritual master required in people's lives?" is answered:

Kali-yuga has escalated its grip on the world even more so recently. Therefore, the need to receive a copy of the *Bhagavad-gītā As It Is*, by His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda is a must for psychological survival, imperative for the human population. Also, along with that, the representative of such a *śātra*, being a pure and qualified devotee beyond doubt in such matters, is essential for salvation of the soul. The people of this world will be in desperate need of answers, as the suffering and despair increases.

My dear Spiritual Master, you are truly the one to cure this despair and suffering.

Hence the quotes from the *Bhagavad-gītā* and *Śrīmad-Bhāgavatam: Śrīmad-Bhāgavatam* 5.5.18:

gurur na sa syāt sva-jano na sa syāt
pitā na sa syāj jananī na sa syāt
daivaṁ na tat syān na patiś ca sa syān
na mocayed yaḥ samupeta-mṛtyum

> "One who cannot deliver his dependents from the path of repeated birth and death should never become a spiritual master, a father, a husband, a mother or a worshipable demigod."

I have full faith that you will take me home back to Godhead. That your teachings and books will continue to spread around the world giving greater and deeper spiritual realisations of *bhakti*. This will be achievable with your easy-to-understand explanations.

Bhagavad-gītā 5.16, excerpt:

> "Real knowledge can be obtained from a person who is in perfect Kṛṣṇa consciousness. Therefore, one has to seek out such a bona fide spiritual master and, under him, learn what Kṛṣṇa consciousness is, for Kṛṣṇa consciousness will certainly drive away all nescience, as the sun drives away darkness. Even though a person may be in full knowledge that he is not this body but is transcendental to the body, he still may not be able to discriminate between the soul and the Supersoul. However, he can know everything well if he cares to take shelter of the perfect, bona fide Kṛṣṇa conscious spiritual master. One can know God and one's relationship with God only when one actually meets a representative of God. A representative of God never claims that he is God,

although he is paid all the respect ordinarily paid to God because he has knowledge of God. One has to learn the distinction between God and the living entity. Lord Śrī Kṛṣṇa therefore stated in the Second Chapter (2.12) that every living being is individual and that the Lord also is individual. They were all individuals in the past, they are individuals at present, and they will continue to be individuals in the future, even after liberation. At night we see everything as one in the darkness, but in day, when the sun is up, we see everything in its real identity. Identity with individuality in spiritual life is real knowledge."

Bhagavad-gītā 2.8, purport, excerpt:

> "Lord Caitanya said that one who is a master in the science of Kṛṣṇa consciousness, regardless of his social position, is the real spiritual master."
>
> *kibā vipra, kibā nyāsī, śūdra kene naya*
> *yei kṛṣṇa-tattva-vettā, sei 'guru' haya*
>
> "It does not matter whether a person is a *vipra* [learned scholar in Vedic wisdom], or is born in a lower family, or is in the renounced order of life – if he is a master in the science of Kṛṣṇa, he is the perfect and bona fide spiritual master." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 8.128)

So, without being a master in the science of Kṛṣṇa consciousness, no one is a bona fide spiritual master. It is also said in the Vedic literature:

ṣaṭ-karma-nipuṇo vipro
mantra-tantra-viśāradaḥ
avaiṣṇavo gurur na syād
vaiṣṇavaḥ śva-paco guruḥ

> "A scholarly *brāhmaṇa*, expert in all subjects of Vedic knowledge, is unfit to become a spiritual master without being a Vaiṣṇava, or expert in the science of Kṛṣṇa consciousness. But a person born in a family of a lower caste can become a spiritual master if he is a Vaiṣṇava, or Kṛṣṇa conscious." (*Padma Purāṇa*)

Your in-depth knowledge of *śāstra* and your steadfastness, along with your books, allow this to be experienced by those who wish to further their experience of Kṛṣṇa and the spiritual world.

Bhagavad-gītā 2.54:

> "Arjuna said: O Kṛṣṇa, what are the symptoms of one whose consciousness is thus merged in transcendence? How does he speak, and what is his language? How does he sit, and how does he walk?"
>
> Purport: "As there are symptoms for each and every man, in terms of his particular situation, similarly one who is Kṛṣṇa conscious has his particular nature – talking, walking, thinking, feeling, etc. As a rich man has his symptoms by which he is known as a rich man, as a diseased man has his symptoms by which he is known as diseased, or as a learned man has his symptoms, so a man in transcendental consciousness of Kṛṣṇa has specific symptoms in various dealings. One can know his specific symptoms from the *Bhagavad-gītā*. Most important is how the man in Kṛṣṇa consciousness speaks; for speech is the most important quality of any man. It is said that a fool is undiscovered as long as he does not speak, and certainly a well-dressed fool cannot be identified unless he speaks, but as soon as he speaks, he reveals himself at once. The immediate symptom of a Kṛṣṇa conscious man is that he speaks only of Kṛṣṇa and of matters relating to Him."

Your personal association has been greatly missed by your being in India. But just hearing your voice from Māyāpura, immediately brings my consciousness to sit at your lotus feet. This brings the warmth and ease of your company, spiritual satisfaction, and happiness again.

These few excerpts exemplify your exalted position, qualifying you to be duly seated on the *vyāsāsana* and adored, revered, and worshipped on your Vyāsa-pūjā festival, attended by many hundreds of grateful loving disciples and devotees.

Dear Guru Mahārāja, if you feel it is befitting, please bless me with your mercy, allowing me to advance in spiritual understanding. I am unintelligent to do so alone. I lack so many of the good qualities that you like. Only you can help me on the path back to Godhead, if you so wish, where I hope to serve you someday. Thank you so much for everything.

Your ever aspiring disciple,

As always best wishes and love,
Kalāvatī Devī Dāsī

Kalpa-latā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most sincere obeisances at your lotus feet! All glories to Śrīla Prabhupāda!

I am incredibly grateful for such a unique opportunity that you give to your disciples and devotees to develop a personal relationship with you. Making an offering to you is another important and intimate moment to deepen that relationship and sincerely express gratitude to you. Please forgive my inability to write beautifully, this is my first attempt at writing an offering. I promise to improve on this skill.

Dear Guru Mahārāja, I cannot please you with the fact that I have become a pure devotee, I cannot please you with the fact that my *japa* is very attentive, and that my fifth regulative principle (knowledge of English) is being fulfilled. I cannot even offer you my progress in Kṛṣṇa consciousness today.

But let me offer you my life, having been saved by YOU. The last year has been very disturbing and deeply painful for me. Every time I stood in front of the altar looking at your image, I shared with you everything that was happening in my life. I begged you and Kṛṣṇa to not let me go, to hold me tight in your hands in spiritual (if I can call it that) practice. And I sincerely cannot understand how Kṛṣṇa and you have accepted someone like me and continue to do so. By YOUR MERCY I have gone through and continue to go through all the difficulties while remaining in the association of devotees and in service – this is a great victory for me.

No, dear Guru Mahārāja, I will not burden you with my sufferings in material life. I just want to emphasise how dark it was, but you have always been there for me in the form of memories, instructions, and in service. This is solely by your grace as demonstrated in my dreams, where you seriously scold me and lovingly support me like a caring father. You have become my inner support, discipline, and conscience. Whatever I do, I imagine that you are about to enter the room to examine the quality of my actions. Thus, my back immediately straightens up and I become attentive to what I am doing.

I regularly remember the times in Māyāpura, which by your mercy I was able to witness these last two years. Your honesty with yourself and the world around you fascinated me. This last year was all about being honest with myself. False humility, other's goals, unreasonable demands of myself leading to self-abuse and disappointment – all this evaporated and true focus came into view. All glories to you, my dear spiritual master.

As a person interested in art and beauty, I fell in love with your aesthetics and taste. You are a great artist in life with incredibly refined taste, no matter what it concerns… your books, the way you dress the Deities, your style, your vision of even basic things.

Dear Guru Mahārāja, I am also immensely grateful to you for the treasure you have given me – the service of Rādhā-Dāmodara and Śrī Śrī Gaura-Nitāi in the Minsk temple. Holding my breath, I eagerly try to serve and only look around to make sure that the service is not taken away. By decorating the altars and God, I am inspired to chant the holy names and this becomes the most worthwhile and meaningful "activity" in my life.

Oh, how could I forget to mention one important detail. Thank you for waving at me every time I enter Narasiṁha room to serve. It is a heart-warming gesture that keeps a smile on my face for a long time.

Guru Mahārāja, I also want to express my admiration for your disciples, I feel like they are my spiritual family. They are incredibly sincere and worthy Vaiṣṇavas having been raised by you. I pray that I can become at least one percent like them.

I will not be able to fully embrace all your qualities and your influence on my life. My gratitude is immense and I realise that everything I have is a gift from your grace.

At the end of my letter to you, imagine, dear Guru Mahārāja, a torn rag caught on a strong tree branch in a hurricane. It keeps fluttering in the wind, but the branch holds it securely. Thank you, Guru Mahārāja, for not allowing me to get lost in this hurricane of material life.

All Glories to You!

Kalpa-latā Devī Dāsī
Minsk

Kalpa-vṛkṣa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a megjelenésed napjának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja, itt ülök az íróasztalnál a szobámban. Körbenézek és azt látom, hogy minden, ami engem itt körülvesz a házon belül és kívül, az a te indokolatlan kegyedből van. A kegyed nélkül egy olyan házban élnék, ahol nincs oltár, nincsenek szentírások, nincs ének, nincs *prasāda*, nincs tisztaság és nincs *vaiṣṇava* feleség. A kegyed nélkül a résnyire nyitott ablakon nem Új Vraja-dhāma édes levegője és hangjai szűrődnének be. Amikor pedig kinézek rajta, nem azt látnám, amit most.

Mindent tőled kaptam, kedves Guru Mahārāja: az otthonomat, a szolgálataimat, a *bhakták* társaságát, a *prasādát*. Ami az életemben érték, azt mind te adtad hozzá, ami értéktelenség, azt magamnak köszönhetem.

Mindent megadtál nekünk, ami ahhoz szükséges, hogy megtisztíthassuk a szívünket és elérjük a tiszta odaadást az Isteni Pár iránt.

Korábbi tetteim és az elkövetett sértések miatt rossz szokások, szerencsétlen tulajdonságok és hajlamok terhelik a szívemet. E gyengeségek miatt nem látom a te dicsőségedet és alkalmatlanná is tesznek arra, hogy hozzád méltó, őszinte tanítványod legyek. Śrīla Prabhupāda magyarázata jut ilyenkor mindig az eszembe: "Ami pedig a bűnösöket illeti, számukra az odaadó szolgálat rendkívül nehéz, mert életük önző, szabályozatlan és lelki célok nélküli. Ha azonban a véletlen folytán egy tiszta *bhaktával* kapcsolatba kerülnek, ők is tiszta *bhaktákká* válnak." (*Bhagavad-gītā* 7.16, magyarázat)

A jó szerencsének köszönhetően én is kapcsolatba kerültem veled. Hálásan köszönöm a szolgálatod menedékét, Guru Mahārāja, amely az egyetlen igaz menedék ebben a zűrzavaros időszakban. Kérlek, áldj meg, hogy eggyé tehessem a szívemet az utasításaiddal, és ne vágyjak semmi másra! Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja!

Örök adósod és szolgád:
Kalpa-vṛkṣa Dāsa

Kalyāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayiṣyāmi sa-nātha-jīvitam

> "Szakadatlanul téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen tökéletes mesterem van?" (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 8.73)

Hálásan köszönöm, hogy a közeledben lehetek, Guru Mahārāja. Hálásan köszönöm a vaiṣṇavák társaságát, Nava Vraja-dhāma menedékét és Rādhā-Śyāma oltalmazó jelenlétét az életemben. Haszontalan létemben hacsak egy fikarcnyi jót is találsz, akkor hadd ajánljam Śrīla Prabhupāda ékes szavait szívemből szólóként hozzád e varázslatos napon!

"Személy szerint semmi reményem sincs arra, hogy bármilyen közvetlen szolgálatot végezhessek az előttem álló életek tízmilliói során, de meg vagyok győződve róla, hogy egy napon majd megszabadítanak engem az illúziónak ebből a mocsarából, melybe oly mélyen el vagyok most merülve. A szívem legmélyéről hadd imádkozzam az én Isteni Mesterem lótuszlábainál azért, hogy szenvedjem el mindazt, amire ítélve vagyok összes múltbéli vétségemért, ugyanakkor adassék meg nekem a józan gondolkodásnak az a hatalma, melynek révén ráeszmélhetek arra, hogy semmi egyéb nem vagyok, mint a Mindenható Abszolút egy parányi szolgája, amit majd Isteni Mesterem megingat-

hatatlan kegyének köszönhetően teljesíthetek ki. Hadd boruljak hát le a számomra megadatott legnagyobb alázattal az ő lótuszlába előtt."

Örök szolgáid szolgája:
Kalyāṇī Devī Dāsī

Kamala-mañjarī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget Neked!

Minden nap, mikor arra gondolok, mennyire nehéz a lelki élet, akkor eszembe jut, hogy milyen nehéz lehetett, amikor még nem volt ekkora elfogadás a világban. Nem volt szabad az, ami ma már természetes. Nem lehetett mindenki korlátok nélkül önmaga. Te ilyen körülmények között tapostad ki nekünk az utat. Így követted az *ācāryákat* és így követted Śrīla Prabhupādát, nem tudva, mit hoz a jövő, csak bízva Kṛṣṇában, feltétel nélkül. Mindig elcsodálkozom, hogy mekkora elköteleződésről és eltökéltségről adnak számot ezek a tények. Jelenleg annyi lehetőségünk van a szolgálatra. Annyi opció, hogy a számunkra kényelmes módját válasszuk a szolgálatnak. Mindezért Neked és az Istentestvéreidnek lehetünk hálásak. Annyi vezeklés és odaadás volt az ára ennek a csodának, mindennek, amink most van. A csodálatos istenségek, a templomok, a társadalmi megítélés, a *bhakták* – minden, amiért úgy érezzük, hazataláltunk.

Én csak csodálatomat tudom kifejezni Feléd, mert tudom, hogyha határtalan kegyed egyetlen szikrája is eléri elesett lelkemet, én már attól lángra lobbanok, és az örök hála tüzében égek. Nagyon erős vagy, és annyi embert inspirálsz, vezetsz közelebb Kṛṣṇához. Nagyon köszönjük, hogy vagy. Amikor először láttalak, tudtam, Te vagy az. Te vagy az egyetlen, aki olyan kegyes, hogy még egy hozzám hasonló ostobának

is menedéket adnál. Tudom, hogy látod a szívem, hogy látod, igazából nem érdemlem meg azt a sok jót, amit a végtelenül kegyes *vaiṣṇavák* adnak nekem.

Ennek ellenére elfogadom, bár a tökéletesség még távol, de igyekszem minél inkább megérteni a lelki folyamatokat és megismerni Kṛṣṇát!

Köszönök mindent, főleg azt, hogy legcsodálatosabb példaként áldásaid ezernyi sugarát szórod minden jámbor élőlény felé. Kṛṣṇa éltessen sokáig, kedves Gurudeva!

Szeretettel, szolgád:
Kamala-mañjarī Devī Dāsī

Kamalinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A Vyāsa-pūjā felajánlás egy lehetőség, hogy dicsőítsük a lelki tanítómesterünket.

Igazad van, hogy manapság keveset írunk, s ha mégis, nem minőségi módon. Csak hétköznapi, nem túlságosan körültekintően megfogalmazott mondatokat váltunk egymással mindennapi ügyek kapcsán a közösségi média nyújtotta eszközök segítségével. Ezért nehéz igazán igényes, a mondanivalóját és szerkezetét tekintve értékes iromány alkotnunk. Azért megpróbálom. Hiszen a lelki tanítómesteremnek szeretném kifejezni az iránta táplált érzelmeimet.

Az utóbbi idők történései segítettek megértenem valamit. Legalábbis azt hiszem. Olvassuk, halljuk, hogy a lelki tanítómester elveszi a tanítvány *karmáját*. Eddig csak úgy értelmeztem ezt, hogy magára vállalja. Mintha ő venné át a felelősséget – legalább részben – a tanítvány cselekedeteiért. Olyan szempontból ez igaz lehet, hogy az engedelmes

tanítvány a *guruja* utasításai szerint cselekszik. De ha mégsem? Akkor hogyan vállalhatná a *guru* a *karmikus* visszahatásokat? Hogyan betegedhet meg a tanítványok felelőtlensége miatt? Vagy elég, ha a *gurun* keresztül a tanítvány kapcsolatba kerül a lelki világgal, vagy magával Kṛṣṇával, és ezért már enyhül is a *karmája?* Nem tudom. Azt tapasztalom, hogy mióta gyakorolom a lelki életet, sokkal kevésbé „kemény" az életem.

Szolgád:
Kamalinī Devī Dāsī

Kanaka-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The two highlights of this past year were spending time with you in Vṛndāvana, especially attending your birthday *kīrtana* in Rādhā Ramaṇa Bagicha and your *Śrī Manaḥ-śiksā* classes. Your classes satisfied my longing to hear about Rādhā and Kṛṣṇa's pastimes, associates and the *dhāma*.

You instructed us that if we chant inoffensively, the grace of the *mantra* will give us the required spiritual strength. I am infinitely grateful to you for giving me this most sublime practice and the ultimate treatment for my unsteady mind.

Please give me the strength to fill my mind and heart with the nectar of your words coming through your classes, *kīrtanas* and books so that I can share this Kṛṣṇa conscious nectar with others, especially those who are completely bereft of knowledge of Kṛṣṇa. It's through your podcasts, lectures, books and heart-melting *kīrtanas* that I really live. Without them, where would I be?

When will that time come when I can please you and think only of Kṛṣṇa. I live to hear your words of wisdom. You are the living *Bhāgavatam* and you show your amazing capacity to love in your commitment to your children. You are our father, our guide, and our only shelter. You show us by your example how to serve.

Dear Guru Mahārāja, please keep this lost soul under the protection of your lotus feet.

Your servant and daughter,
Kanaka-mañjarī Devī Dāsī

Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service to Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

When I read the qualities of Śrī Prahlāda Mahārāja mentioned in the *Śrīmad-Bhāgavatam* (3.14.49) Kaśyapa Muni says:

alampaṭaḥ śīla-dharo guṇākaro
hṛṣṭaḥ pararddhyā vyathito duḥkhiteṣu
abhūta-śatrur jagataḥ śoka-hartā
naidāghikaṁ tāpam ivoḍurājaḥ

Reading the translation to this verse, I am reminded of you. It says there that Prahlāda Mahārāja was a virtuously qualified reservoir of all good qualities; was happy in others' happiness and distressed in others' distress. It further says that Prahlāda will be a destroyer of lamentation like the pleasant moon after the summer sun. I know you to have all these qualities yourself which you utilise in your service to Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Prabhupāda says in the purport to the verse that the most obnoxious misery of a living entity is his forgetfulness of Kṛṣṇa. I know that by your constant efforts you mitigate one's sufferings by helping the person become more Kṛṣṇa conscious. Thus, I am eternally grateful to have you in my life. Just thinking about you helps me become more Kṛṣṇa conscious and inspires me to try harder in my devotional service.

I would like to thank you for all your kindness to me despite my great disqualification. We do not have so much personal interactions, but I know that if I ever needed you, you are always there for me. If there is anything I can do to please you, please let me know.

As ever, your eternal servant,
Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Kañjanākṣī Devī Dāsī

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, Gurudeva!

Guru Mahārāja,

I am writing an offering for Vyāsa-pūjā after my initiation for the first time. Please forgive me if this is not perfect, but I am sure with your mercy I will get there one day.

guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya

The first time I heard your voice was sometime in 2018. Never did I imagine that I would ever meet you in person or have the good fortune

of touching your lotus feet. Your words touched my heart, and I followed the advice that you gave in the video. Little did I know that I was following my spiritual master's instructions. I loved your voice, and you held a special place in my heart from the very beginning. And slowly in my endeavor, I came to know that one sees Kṛṣṇa with ears, and I realised that it was your voice that somehow guided me and brought me a step ahead in my spiritual life.

It is a disciple's duty to serve the spiritual master but often I wonder how I would ever serve you. What should I do? And then I hear a voice from my heart that "Just keep the promises that you made and do so perfectly."

By Caitanya Mahāprabhu's mercy I happened to find you, the rarest jewel, what more should I ask for? The relationship that we share is so personal and rare. Otherwise, what is the value that I have got. What do I have in me that I sit in front of you. What do I know about devotion?

As written in *Caitanya-caritāmṛta,* (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 19.151)

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

Having received this seed of devotional service from you, my real life has just begun. I pray to Gaurahari that I always abide by your orders and by grace of Kṛṣṇa I get freed from the service to the mind.

You are a reservoir of *kṛṣṇa-prema,* always engaged in loving devotional service to the Lord. A wonderful disciple of Śrīla Prabhupāda, an amazing *kīrtanīya,* an exceptional author, the example of "Perfection". Everything that you do has a high standard, a higher taste. When I observe you and hear your glories, I realise the good fortune of being called your disciple.

Often when the mind wanders, I like to think what it would be like to be in Goloka Vṛndāvana. Kṛṣṇa and Rādhārāṇī have so many faithful servants and I have no qualities to serve. Everyone is perfect in the

spiritual world, how will an imperfect person fit in there? And then I think of you and say to myself, "You will serve your Guru Mahārāja, you will serve Kṛṣṇa under his guidance. Perhaps when Guru Mahārāja would like to go and meet the divine couple, you too will join and get a glimpse of them. Like a pet surrendered to its master, I shall depend on the mercy of my Guru Mahārāja even in the spiritual world.

Śrīla Prabhupāda said, "Since one cannot visually experience the presence of the Supersoul, He appears before us as a liberated devotee. Such a spiritual master is none other than Kṛṣṇa himself." It is true that in my conditioned state, I cannot see Kṛṣṇa, so he has mercifully appeared in the form of you, my Guru Mahārāja.

Prahlāda Mahārāja says in *Śrīmad-Bhāgavatam* (7.10.6)

ahaṁ tv akāmas tvad-bhaktas
tvaṁ ca svāmy anapāśrayaḥ
nānyathehāvayor artho
rāja-sevakayor iva

> "O my Lord, I am Your unmotivated servant, and You are my eternal master. There is no need of our being anything other than master and servant. You are naturally my master, and I am naturally Your servant. We have no other relationship."

Guru Mahārāja, when I read this *śloka* and the translation, I feel eternally grateful to you for accepting me as your servant. In the material world, no one wants to be a servant; everyone wants to be a master, even though nobody can be a master. On the contrary, how beautiful the spiritual path is, that for a disciple, being called as the servant of their Guru Mahārāja is an honor and brings immense happiness and joy. Guru Mahārāja, I have my own faults but every time I see you, I feel a strong responsibility to grow spiritually and make you proud.

Gurudeva, I teach young children (about 4-5 years) and when they perform well, I feel overjoyed, which is apparent to them and the times

when I am quiet, they often seek my acceptance and attention by doing things that they think I will like. When you come to Dubai or we to Māyāpura, I find myself seeking the same acceptance and attention from you. Sometimes just like my kindergarten children, I too wonder if my teacher likes me and is satisfied with my *sevā*. I always wonder what does my *guru* think of me, am I a good disciple?

Often when I self-reflect and evaluate my *sādhana,* I see many faults, there are many shortcomings, and I know I have got a long way to go. Guru Mahārāja, only by your mercy and blessings, I will go up the ladder. I have this faith that alone I cannot achieve much but with your blessings, I can. But this does not lessen my responsibility even a bit. I realise that it will happen with a combination of sincere and serious endeavors from me and your blessings. You are my heart, life and soul, Guru Mahārāja; the world means nothing without you being in my life. To our family, you are our father, mother and our superhero and Kṛṣṇa has been so kind to send you to our life. I am forever indebted to you Guru Mahārāja, but I sincerely pray that I also do something to pay this debt even if it is a little bit.

Guru Mahārāja, below is a poem that I wrote for you and would love to read it to you someday.

"Gratitude"
What value do I hold in this world?
Perhaps no good than a morsel of sand
You are a king sitting on a golden throne
Yet you mercifully glance and I gain some worth
By merely being in your association, I attain perfection of my life.
Your presence makes me worthy of praise
In your shelter I feel so safe.
As the sun doesn't discriminate whom its light shall fall upon
You illuminate my entire existence thus
Rādhārāṇī's glance descends on.
I am aware it brings along a great responsibility
But what do I do, I lack the ability

Just as a mother holds her child's hand to teach her baby to walk
I am too fully dependent on you to keep your legacy and not just talk
Instruct me, guide me and chastise if needed
But allow me to manifest as a disciple succeeded
The material ocean is far, wide and deep
Help me in living the vows taken to keep
O my beloved Gurudeva, the shadow of Lord Caitanya
Don't let me vanish in the clutches of māyā
For it will be difficult to grow the seed of bhakti again
Śrīla Prabhupāda's movement and your shelter is where I wish to always remain
Gurudeva, Forgive me if my choice of words is not appropriate
My intention behind writing this is just to reciprocate

Your servant's servant's servant,
Kañjanākṣī Devī Dāsī

Kārttika-candra Dāsa

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja,

All Glories to Śrī Guru and Gaurāṅga. All Glories to Śrīla Prabhupāda. All Glories to You, Guru Mahārāja.

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā. It is with immense gratitude and overflowing love that I attempt to offer these inadequate words in glorification of your divine grace.

This year has been exceptionally merciful, as you graced Kolkata, Pānihāṭi, and Khardah with your holy presence during your *yātrā*. Those two days were a veritable festival of devotion, a shower of your causeless mercy. I feel eternally indebted for the opportunity to serve you and accompany you to such sacred places. Visiting the Śyāmasundara

Temple in Khardah, the ISKCON temple in Pānihāṭi, and Rāghava Bhavān filled my heart with transcendental joy. Witnessing your reverence and devotion at these holy sites was truly inspiring.

Furthermore, your visit to Śrīla Prabhupāda's birthplace and Bhaktivinode Asan in Kolkata was a profound experience. Walking in the footsteps of our *paramparā,* guided by your divine presence, deepened my understanding and appreciation of the legacy of our spiritual masters.

The pinnacle of my fortune was undoubtedly the time spent in Māyāpura, where I was blessed by being able to participate in the *bhajanas*. Hearing the nectarean flow of *kīrtana* and *bhajana* directly from your lotus lips was an experience beyond description. The sweetness of your voice, infused with pure devotion, resonated deep within my soul, leaving an indelible mark. It was a glimpse into the spiritual realm, a moment of pure, unadulterated *bhakti.*

Guru Mahārāja, your teachings have illuminated my life and brought clarity to the profound message of Śrīla Prabhupāda. Through your compassionate guidance, I have begun to understand the true meaning of surrender, devotion, and service. You have shown me how to apply Śrīla Prabhupāda's teachings in my daily life, transforming my understanding from theoretical knowledge to practical realisation.

I am eternally grateful for your unwavering dedication to spreading the mission of Lord Caitanya Mahāprabhu and Śrīla Prabhupāda. Your tireless efforts to guide and uplift countless souls are a testament to your boundless compassion. I feel immensely fortunate to have taken shelter at your lotus feet and to be counted among your insignificant servants.

Please bless me, Guru Mahārāja, that I may always remain faithful to your instructions and serve you and Śrīla Prabhupāda with sincerity and devotion. May I always remember the lessons you have imparted and strive to become a worthy instrument in your hands.

On this auspicious day, I pray for your continued good health and spiritual strength so that you may continue to shower your mercy upon us all.

Your insignificant servant, Kārttika-candra Dāsa

Karuṇa Śyāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Hálásan köszönöm, hogy a személyes szolgálatodba állhattam és ezzel megerősíthettem a lelki életemet. Köszönöm, hogy eljöhettem Māyāpura-dhāmába és hogy segíthetek szolgálni téged ezen a csodás helyen. Māyāpura sokkal csodálatosabb hely, ha a te szolgálatod áll a középpontban, nem a tanulás. Eddig csodálatos élmény volt a szolgálatodban tölteni a napjaimat.

Remélem, még sok időt tudok eltölteni a szolgálatoddal anélkül, hogy probléma lenne a tanulással. Még egyszer nagyon köszönöm, hogy eljöhettem szolgálni téged erre a csodálatos helyre!

Alázatos szolgád:
Karuṇa Śyāma Dāsa

Kathāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Milyen jó, hogy lehetőségünk van ezen a napon írásban is dicsőíteni téged! Egész évben sokat gondolok rád. Tudom, keveset találkozunk személyesen, de ez nem jelenti azt, hogy távol lennél tőlem. Ellenkezőleg! Sokat meditálok rajtad. Látom magam előtt, amikor az oltáron vagy Rādhā-Śyāmával. A sok szeretet és odaadás ott van minden mozdulatodban.

Kifinomult ízlésed, finom érintésed, amikor Rādhārāṇīt díszíted, mind sugározzák végtelen szeretetedet feléjük.

Ezek mind nagyon inspirálnak engem – nemcsak a lelki élet gyakorlásában – a szolgálatomban is. Te foglaltál le engem, hogy egész nap tudok Rādhā-Śyāmán meditálni, a formájukon, a kedvtelésükön, amikor a ruhájukat festem.

Éppen ezért nagyon hálás vagyok, hogy ilyen bensőséges szolgálatot kaptam.

Nem vagyok művész, sok kegyre van szükségem!

Kérlek téged, segíts, hogy olyan ruhát tudjak készíteni ami, a te örömödre és Rādhā-Śyāmasundara elégedettségére szolgál.

Azért is vagy nekem nagy példa, mert egy csodálatos művész vagy. Rengeted dologhoz értesz, fáradtságot nem ismerve prédikálsz, könyvet írsz, lefoglalod, vezeted a *bhaktákat* az istenszeretet felé, magas színvonalú imádatot is megtanítottál nekünk. Így állítasz példát az egész világnak.

Most eszembe jutottak a könyveid, amikben közelebb hozod a lelki világot. Tanítod a csodálatos Isteni Pár szeretetét és szolgálatát.

Szívemet elönti a hála és a szeretet amikor rád gondolok!

Mennyi mindent adtál nekem, milyen kevés dolgot tudtam én adni.

Ha a sok érzést, ami most kavarog bennem, egy nagy virágfüzérbe fűzhetném és a nyakadba akaszthatnám, akkor most a bokádig érne.

Büszkén mondom és a világba kiáltanám, te vagy az én szeretett lelki tanítómesterem!

Örök szolgád:
Kathāmṛta Devī Dāsī

Ketakī Rāi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Nagyon remélem, hogy ezekben a pillanatokban, amikor e sorokat olvasod, jól érzed magad és minden körülmény adott ahhoz, hogy a könyveiden dolgozhass. Tudom, hogy komolyabban kell vennem az angol nyelv tanulását, ha továbbra is részese szeretnék lenni a sok kincsnek, amit ezekben az írásokban osztasz meg velünk. Ahogy mindenkinek, így nekem is nagy szükségem van erre a nektárra, amiket itt megfogalmazol, időt, energiát nem sajnálva, hogy életműved teljessé válhasson, hogy Śrīla Prabhupāda misszióját ekképpen támogasd, és a *bhaktáidat* megmentsd. Dicsőíteni Kṛṣṇát és az ő *bhaktáit* a legtökéletesebb dolog, amit anyagi száj és nyelv csak elérhet ebben a világban, melynek legjobb módja az, ha az elmét megtöltjük az Irántuk érzett szeretettel és gondolattal, hogy ne is legyen kedvünk már másról beszélni. Az *ācāryák* és a lelki tanítómesterek nagyon sok lelki kincset hagytak már ránk a korábbi időkből, de a te írásaid számomra – kérlek, ezt nézd el nekem – mégis nagyon kiemelkedők, melyek tanulmányozása lehet több életnyi feladat lesz majd… mert te a lelki tanítómesterem vagy, jóakaróm, útmutatóm, így ez nem csak örömöt jelent, de egyben kötelességem is, hogy fel tudjak nőni és méltó lehessek ezen *amṛtára*.

A te segítséged a könyveiden, a tanításaidon keresztül a lelki gyakorlók számára leírhatatlanul sokat jelent, hordozod minden tettedben Śrīla Prabhupāda áldását és azt a belső erőt, energiát, amit már ritkán lehet csak megtapasztalni. A te lényed is olyan nekünk, mint neked volt a lelki tanítómestereddel való kapcsolat – örökre mély nyomot hagyó. Tudom, hogy egy jó tanítvány nem annyira szavakkal, mint inkább tettekkel bizonyítja meghódolását feléd és Śrīla Prabhupāda misszióját, de tudd, hogy ez a kis lángocska, ami a szívemben él mindezért, táplálva van, a legmélyebb sötétségben is kiutat jelent, és az egyetlen valódi fényességet.

Drága Gurum, bárhol is vagy most, mindig itt vagy az én szívemben is, és ezt a különleges kegyet, amit tőled kaptam, és a védelmet, amit adsz mindig, őszinte alázattal és mély szeretettel vigyázom.

Remélem, egyszer úgy igazán elégedetté tudlak tenni téged és Śrīla Prabhupādát és a *vaiṣṇavákat*.

Örök szolgád,
köszönettel mindenért
Ketakī Rāi Devī Dāsī

Bhaktin Khushbu

Dear Śrīla Guru Mahārāja,

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Please accept my most humble obeisances unto your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you! Today, on this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā, I find myself overwhelmed with gratitude.

I am very grateful for your teachings which you impart through your podcasts and online lectures. They have been a constant source of inspiration. I am deeply grateful for the opportunity to learn from you.

Your disciples are a true reflection of your grace, and they inspire me deeply. I feel so blessed to be in the company of such sincere souls who serve you so wholeheartedly. I am especially indebted to you for accepting me as an aspiring disciple.

I pray for your health, happiness, and continued blessings, and that I may always remain worthy of your mercy.

Your servant,
Bhaktin Khushbu

Kiṅkarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Hálás vagyok, hogy felajánlást írhatok Neked, mert ez azt jelenti, hogy kaptam egy indokolatlan kegyet azáltal, hogy ismerhetlek, hogy határtalan szívednek köszönhetően a tanítványod lehetek. Érezhetem a gondoskodásodat, a törődésedet, hogy adod az idődet. Hogy megmentettél, amikor nem láttam a kiutat.

Idén eljuthattam Māyāpurába. Köszönöm a lehetőséget. Bevallom, nagyon féltem ettől az úttól. Féltem attól, hogy nem fogom úgy értékelni a szent helyeket, ahogy kellene. Biztos nem is tettem, de így is csodálatos élmény volt.

Köszönöm, hogy ott lehettem esténként a többi *bhaktával* a programjaidon. Hogy kedvesen adtad a társaságodat, fáradtságot, időt nem kímélve.

Amikor ott ültem első este a programodon, hirtelen azt éreztem, hogy egy parányi porszem vagyok, és azon tűnődtem, hogy kerültem ide. Utána csak azon gondolkodtam, hogy a kegy tényleg indokolatlan. Semmit nem tettem, amiért megérdemelhetném, hogy egy szent helyen legyek, hogy olyan *bhaktákat* láthassak magam körül, akik valóban odaadással szolgálnak Téged. Ennek ellenére engeded, hogy még én is a közeledben lehessek. Akkor egy pillanatra megértettem, vagy inkább egy érzés volt, hogy mekkora kincs birtokában vagyok. Csakis indokolatlan kegyből. Sajnos csak nagyon ritkán érzek valódi hálát, és az is csak egy indokolatlan kegy, ha néha sikerül. Pedig nap mint nap részem van a csodában itthon is. Itt élhetek a templom közelében, szolgálatot kapok a *bhaktáktól,* amiért minden pillanatban hálát kellene éreznem. Hálás is vagyok, de még messze van az őszintétől.

A másik tapasztalás, ami Indiában ért, hogy tényleg a *gurun* keresztül nyilvánul meg minden. Úgy éreztem, hogy kizárólag a Veled való

társulás az esti programokon volt az oka annak, hogy másnap értékelni tudtam a szent helyeket.

Köszönöm, köszönöm és ezerszer is köszönöm!

Szolgád,
Kiṅkarī Devī Dāsī

Kīrtana-rasa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you! All glories to the festival of your appearance day!

Devotees are glorifying the spiritual master every day: *om ajñāna-timirāndhasya*, as the one who is, with the torch of knowledge, opening the eyes of many born in the darkness of ignorance. For many including myself, you are that spiritual master.

Today's age is very dark. It is a blend of different elements that are darkening our eyes, more and more. It is not just ignorance: it is laziness, the propensity to cheat, and the tendency toward conflict etc. Above these, there seems to be one foundational ingredient – and that is disloyalty. I must be very honest – I see myself being the perpetrator of this. And yet, I am grasping your lotus feet.

Please let me explain.

You often point to the ill effects of globalisation and egalitarianism of thought in today's age. Everything is easily available. Ungratefulness of the human being is being inflated. We can no longer appreciate what we have. Everyone's opinion is valid and accepted, without consideration. Unfortunately, spiritual practitioners are not immune to this. What I see though, is your unshakable faith in Śrīla Prabhupāda and his mission.

For a young person like me, being brought up in a culture with the above given traits, the tendency is to take what seems good, from here and there. To take from this spiritual source, or that; from this spiritual group, or another. The tendency is to dilute and pollute. How will one with a faithless heart begin to appreciate, not having entered the substance of spiritual life, due to the same vice of disloyalty? And yet, it is only by your mercy of your exemplary life that we can get out of that vicious cycle.

The mood of fixing one's heart in one place, being faithful to one teaching, that is the need of the hour. For many devotees and myself included, you are that spiritual bedrock that we can take shelter of. How can one have devotion without faithfulness? It is absurd, yet often a perceivable attempt of neophyte practitioners to display devotion without loyalty. Your powerful precept and example speak strongly pointing out this absurdity.

One could quote many verses on the topic of faithfulness to the spiritual master. The greatest treasure, however, is to have a real, living exemplar of such loyalty. That speaks much more than any number of verses could. Now, I see the purport of the word *ācārya*, as the one who teaches by example, come to life before my eyes. What more could one wish for, then having the path of devotion cleared, for all generations to come?

When speaking on the offence of neglecting the *guru*, *Harināma-cintāmaṇi* warns that one should: worship the founder-*ācārya* of the *sampradāya*, accepting him as one's *śikṣā-guru*, follow his teachings, and not accept any other philosophy. Śrīla Prabhupāda is doubtlessly that self-effulgent *ācārya*. He is the one who saved the world, and is still saving it through ISKCON, as you are often pointing out. He did it, while no one else from our *sampradāya* was willing to do it. He changed the course of history. You are also showing us how to do it; how to take the mission of the spiritual mater as one's life and soul.

It is such a simple thing, but for the modern mind, victimised by the onslaughts of the illusions of this age, it is not so simple. It is only by your mercy that one can appreciate it. It is just like chanting the holy

names, in that only by the chanting of the name, one gets the real name.

I beg for your mercy to dispel the darkness of my consciousness and overcome my vices. I wish to become energised, not cheat myself, cooperate in a missionary mood, and beyond all, become fully your loyal follower, to continue this legacy. I simply desire to become your instrument, dear Guru Mahārāja.

Your eternally indebted,
Kīrtana-rasa Dāsa

Kṛṣṇa-bhakti Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I would like to thank you for inspiring and guiding me along my spiritual journey, back home, back to Godhead. It is impossible by one's own efforts to revive our forgotten loving relationship with Kṛṣṇa. The heart is so contaminated with endless material desires, *anarthas* and other undesirable things from past and present lives.

However, your mercy, instructions, guidance, and spiritual strength lift me up from this fallen condition. You are giving me the greatest hope that finally I will be able to escape from the clutches of *māyā* and be engaged eternally in the service of you, Rādhā-Śyāma, Gaura-Nitāi and the devotees. The opportunity of being engaged in the service of the Lord and His devotees is the most valuable treasure of life and that is what you are giving me, which I can never be grateful enough for.

I am forever grateful also for all your numerous devotional services such as the establishment of the transcendental abode of Krishna Valley and your books, both of which give the deepest insights into the most precious pastimes of the spiritual world, our eternal home.

You are a wonderful example showing what it means to give one's life in service to Śrīla Prabhupāda! Your seriousness in following and carrying out the instructions of Prabhupāda inspires me throughout my life.

Your tireless efforts of not only relishing Kṛṣṇa consciousness yourself, but actively and wholeheartedly sharing it with others is the perfect example of real unalloyed devotion. This unalloyed devotion of yours has surely captivated Kṛṣṇa's heart, and goes on to captivate countless cold stone-hearted conditioned souls such as myself.

Therefore, holding onto your lotus feet is not different from holding onto the lotus feet of Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāma. I pray for the ability to never let go of these lotus feet and to never stop glorifying them.

Your humble servant,
Kṛṣṇa-bhakti Devī Dāsī

Kṛṣṇa-mitra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy évvel ezelőtt a felajánlásomban a következőket írtam: „Nemsokára nyugdíjba megyek. Ilyenkor az ember akarva-akaratlanul is számot vet az eddigi életével."

Végül is tavaly nyugdíjba mentem. Azóta is bennem van az a gondolat, hogy mi volt az eddigi életemnek az értelme. Ebben az elanyagiasodott világban az ember csak küzd, hajt, hogy minél több pénze legyen, minél több dolgot felhalmozzon, eltartsa a családját. Az én életemre is sok tekintetben ez volt a jellemző.

Az élet értelmének megtalálása már korábban is foglalkoztatott.

Boldog vagyok, Kṛṣṇa kegyéből kifolyólag huszonegy évvel ezelőtt rátaláltam az interneten a Kṛṣṇa-tudatra. Azóta vagyok Kṛṣṇa-hívő.

Fantasztikus dolognak tartom, hogy a vallást Magyarországon, kialakított intézmény-rendszeren keresztül (Krisna-völgy, Budapesti templom, Hittudományi Főiskola, stb...) tudjuk megismerni illetve gyakorolni. Ezek mind a te elévülhetetlen érdemeid. Elhoztad nekünk Kṛṣṇa tanításait, Prabhupāda tanításait, a védikus kultúrát. Bekapcsoltál minket a nemzetközi Kṛṣṇa-tudatos életbe.

A fentiek mellett megjelentek a te tanításaid, leckéid és könyveid. Számomra csodálatra méltó, hogy időt, energiát nem sajnálva mennyire törődsz a mi, egyszerű, gyarló *bhakták* lelki felemelkedésével, hogy közelebb kerüljünk Kṛṣṇához. Minden könyvedet, előadásodat teljes mértékben áthat a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet.

Számomra továbbra is az egyik legfontosabb tanításod az, hogy szilárdan ragaszkodjunk az értékrendünkhöz és akkor minden akadályt át tudunk vészelni (*A Swami szemével – Élet egy kizökkent világban*).

Köszönöm szépen minden segítségedet!

Szolgád:
Kṛṣṇa-mitra Dāsa

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Gurudeva,

Please accept my most humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your Divine Grace!

This auspicious day of your appearance makes it appropriate for my wretched self to once again express my adoration of your accomplishments in continuing Śrīla Prabhupāda's preaching mission, as well as in your personal *bhajana*.

It is very inspiring to see your example of perfection in *bhakti!* Your

New Vraja-dhāma exhibits outstanding success, your *kīrtanas* are unearthly, your classes and podcasts are simply wonderful, your books are even more wonderful!

Old age and disease deprive me of your *vapu* association, but last year I was fortunate enough to obtain a priceless spiritual treasure – your *kurtā* and shoes! I can now put the dust of your lotus feet on my head daily! Previously I had doubts concerning such potency, but now I distinctly feel your presence in my room. So, your *vapu* association which I lost seven years ago, is now brought back to your useless servant from Moscow.

Kṛṣṇānanda Dāsa

Kṛśodarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak!*

Nagy örömömre szolgál, hogy ismét köszönthetlek megjelenési napod alkalmából, és kifejezhetem hódolatomat, nagyrabecsülésemet irányodban.

Kívánom neked, hogy tartson meg Kṛṣṇa jó egészségben! Egy olyan feltételekhez kötött, elesett lélek, aki én is vagyok, már pusztán a személyes jelenlétedből is erőt merít az anyagi lét nehézségei közepette. Hálásan köszönöm kitartásod, elhivatottságod és állhatatos szolgálatod, amellyel segítesz a *bhaktáknak* előrehaladni lelki életük minden aspektusában.

Bárcsak olyan jó tanítványod lehetnék, aki elégedetté tud tenni! A törekvéseim nagyon elenyészőek, és csupán a te kegyedből sikeresek. Minden erőfeszítésem egy neked szóló felajánlás, köszönetnyilvánításként, hogy elfogadtál tanítványodként.

„Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé a szíveddel és ne vágyj semmi másra (…) A lelki tanítómester kegyéből jutunk át ezen az anyagi léten és érhetjük el Kṛṣṇát."

Erről mindig a te Śrīla Prabhupāda iránti feltétel nélküli szereteted és odaadásod jut eszembe, kedves Guru Mahārāja, mely mélyen inspirál engem is az odaadó szolgálat végzésére.

Alázatos hódolattal borulok le előtted,

Szolgád,
Kṛśodarī Devī Dāsī

Kunda-latā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy telik az idő, a hálám is egyre erősödik feléd mindazért, amit értem tettél, hogy megmentettél a szenvedéstől. Azért imádkozom, hogy Śrīla Prabhupāda misszióját – ha nem is olyan hatékonyan, mint te Guru Mahārāja – töredék részben én is szolgálni tudjam. Az életemnek egyetlen értékes és értelmes célja van, Śrī Śrī Rādhā-Śyamasundara szolgálata, és Śrīla Prabhupāda világméretű mozgalmának terjesztése.

Ezt a Vyāsa-pūjā felajánlást Śrīdhāma Māyāpurában írom, most ért véget az ILS, amin a *varṇāśrama* fontosságát hangsúlyoztad az előadásodon. Arra gondoltam közben, hogy mennyire szerencsések vagyunk Krisna-völgyben, hogy te, Guru Mahārāja, komolyan véve Śrīla Prabhupāda szándékát, a *varṇāśrama* megalapozására életben tartod és megvalósítod Śrīla Prabhupāda vágyát.

Remélem, hozzá tudok járulni egy porszemnyivel a céljaidhoz, vagy legalább nem akadályozom ostoba és lusta természetemmel.

Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy elviselsz, tanítasz és a legtökéletesebb menedéket adod számomra.

Jelentéktelen szolgád:
Kunda-latā Devī Dāsī

Kundavālī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked és áldott megjelenési napodnak!

Egy hiteles *guru* a kedvező tulajdonságok tárháza, a menedék, a kegy megtestesítője és a kapcsolat Rādhā-Śyāmával. Nagyon ritka lelkek ebben a világban. Felfogni lelki erejüket lehetetlen egy mindössze törekvő személynek. Emberi aggyal, földhöz kötöttséggel csak részben lehet érteni a lelki élet értékét és a tiszta szeretet jelentését. Aki ezt megkapta, fájó szívvel látja, hogy vannak, akik megtorpannak, elfordulnak, elesnek, megfásulnak, még ha csak egy időre is.

Az utóbbi években sokan távoztak el közülünk vagy a környezetünkből. Ott az élet végén a rengeteg kegy mellett megmutatkozik saját őszinteségünk, hűségünk és törekvésünk eredménye, pozitív vagy negatív arányban. Egy lelki apa boldogsága a tanítványa sikere, hisz ez az ő szolgálata *gurujának* és Kṛṣṇának. Türelemmel végignézni, mit kezd egy tanítvány azzal a rengeteg odaadó és segítő erőfeszítéssel, amit teszel, nehéz feladat. Mindig lesznek rá érdemes személyek, törekvők és lázadók. Valamint van egy nagy tömeg, akit úgy hívunk, hogy jámborak. Nekik tudunk prédikálni és tovább adni azt a csodát, amit teremtettél: a szent *dhāmát,* a tanításaidat és felbecsülhetetlen értékű írásaidat. Életre szóló missziót kaptam tőled: mindig vigyem az embe-

reket Rādhā-Śyāmához. Ez lett a Velük való kapcsolatom alapja. Most kintről viszek csoportokat a farmra. Minőségi jámbor emberek. Zarándokutakat szervezek öt éve. Nyitottak, értékelik és valóban szent helynek tekintik Krisna-völgyet. Újra és újra visszatérnek. Hálás vagyok a szolgálat lehetőségéért! Próbálom méltóképpen átadni azt az értéket, amit én is kaptam. Ha a látogatók úgy távoznak, hogy értékelni kezdik, amit a *bhakták* képviselnek, már elégedett vagyok. Köszönöm szépen, hogy lefoglalsz Rādhā-Śyāma szolgálatában és ezzel mindig átsegítesz a nehéz időkön. Köszönöm a türelmet, amit kapok, mert az egyben bizalom is. Köszönöm szépen, hogy lelki apám vagy!

Szolgád:
Kundavālī Devī Dāsī

Kuñja-bihāriṇī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most magnanimous day!

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

> "I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge."

I am forever grateful for this torchlight of knowledge that dissipates all darkness and ignorance. No matter what ignorance and darkness I face in this world, I find solace and hope in the refuge of your lotus feet.

I cannot begin to express the amount of gratitude, appreciation, and awe I have for you, my spiritual father. I could never begin to attempt to repay your unlimited mercy, kindness, and unadulterated devotion to Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāma.

I am forever grateful to have even experienced a glimpse of your magical, devotional realm in Hungary. I am so undeserving of such causeless mercy.

rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora yugala-kiśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora

> "The Divine Couple, Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa, are my life and soul. In life or death, I have no other refuge but Them!"

May I hold this prayer deep within my heart. I am forever grateful for each milli-second of service to this Devine Couple in New Vraja-dhāma.

I am forever grateful for residing in Budapest Temple while having the privilege of rendering the smallest amount of service to your lotus feet.

I am forever grateful for the chanting of Hare Kṛṣṇa and the privilege of devotional service in the form of Deity worship.

I am forever grateful for meeting and serving with the very devotional and dedicated Hungarian devotees who have given their lives in the service of you, Śrīla Prabhupāda, Rādhā-Śyāma, and Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga! I pray that I may acquire even a small fraction of that devotion.

I pray that I may find some way to repay this causeless mercy I have been given. I owe my devotional existence entirely to you and your unlimited devotional grace!

Your servant,
Kuñja-bihāriṇī Devī Dāsī

Kusumāñjali Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mindennap szeretettel és hálával gondolok rád, meditálok rajtad, mégis olyan nehéz szavakba önteni a gondolataimat.

Amikor ezeket a sorokat írom, még olyan távol van a szülinapod és a Vyāsa-pūjā ünnepség is, de egy igazán lelkes tanítvány minden napra úgy tekint, mint egy nagy fesztiválra a lelki tanítómestere társaságában. És bár fizikailag messze vagy jelenleg, de a szívemet sosem hagyod el.

Igaz, nagyon várom a szülinapodat, mindig olyan izgalmas. Tavaly már nagyon sok tavaszi virág volt ezen a dicső napon, és szerintem vagy 15-20 féle virágot is találtam itt a farmon. Minden virágból és zöld levélből gyűjtöttem nem csak egy tenyérnyit, hanem egy nagy halommal! Így egy hatalmas virágos *kuñjával* imádhattam a cipődet. Később pedig az istentestvéreim társaságában merülhettem el a csodálatos történetekben, amiket egymásnak meséltünk rólad. Minden egyes alkalommal, amikor jövök-megyek a farmon, mindig ránézek a házadra. A *pūjārīban* a ruhaszobából nagyon jól rá lehet látni, és reggel, amikor a nap felkel, nagyon pompás onnan nézni. A nap pont a házad mögött magasodik és onnan világítja be szép lassan egész Krisna-völgyet. Mindig eszembe jut ez a sor, "a lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szememet." És mindig azon is meditálok ilyenkor, hogy egész Krisna-völgyet beragyogja a kegyed áradata, és amikor nem itt vagy, emlékeztet arra, hogy márpedig jelen vagy!

Várom a tavaszt, mert nem csak a szép idő, csicsergő madarak és illatos virágok bújnak elő, hanem te is visszatérsz a farmra. Sokat imádkozom Rādhā-Śyāmához, hogy minél többször tudj jönni Hozzájuk az oltárra, hogy elhalmozd Őket az édes *kīrtanáiddal*, és hogy nektári szavaidat minél gyakrabban ihassuk! Várom a teliholdas harinámokat is, azok az esték a legkülönlegesebbek a szívemben.

Köszönöm, hogy olyan sok hanganyagot megosztasz a podcasten,

így folyamatosan lehet kapcsolódni veled. És nagyon hálás vagyok az egyre bővülő könyveidért is, ami a legnagyobb ajándék tőled törekvő tanítványaidnak és *vaiṣṇavák* ezreinek az egész világon.

És köszönöm a sok bátorítást és a visszajelzésedet is a szolgálataimmal kapcsolatban.

Örök szolgád,
Kusumāñjali Devī Dāsī

Lalita-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

> "According to their *karma,* all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 19.151)

Śrīla Prabhupāda often gives the analogy comparing the chance of meeting a bona fide spiritual master to the chance a turtle swimming in

the vast Pacific Ocean surfacing to take a breath of air, and while doing so, its head pokes through the knothole in a piece of floating wood.

This is unreal... But by some incredible mercy I have met you, and every day you change me, bringing me back to my real position! You are the most significant person in my life. Your instructions are attempting to free my soul from its conditioned state. But your instructions never come alone, they always contain your blessings. Thanks to both, I am doing what I could never dare to do – to go beyond the boundaries of my conditioned state... This is your incredible mercy.

Sometimes we think, "I can do something by myself." But in this case, I am like a small child watering plants in the garden with my father, thinking I am the one watering, while all along the watering can is being held by my father.

I pray to always remember that everything we do is by the grace of the Lord and the spiritual master. And I have hope that by the boat of your instructions I will be able to cross the ocean of material existence and endlessly serve Rādhā-Śyāma.

Your humble servant,
Lalita-līlā Devī Dāsī

Lāvaṇya-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Ezen a különlegesen kedvező napon szeretnék, Guru Mahārāja, köszöne-

tet mondani neked, hogy eljöttél közénk ebbe a világba, hogy kimentsél minden elesett lelket az anyagi lét mocsarából. Ha valaki megpróbál saját erejéből kijutni a mocsárból, biztos kudarcra van ítélve, de te segítő kezet nyújtasz nekünk. Szeretném kifejezni mélységes hálámat, hogy lehetőséget adsz szolgálatra, elfogadsz minden parányi törekvést és folyamatosan záporozod a kegyed mindenkire. A megannyi példa közül, egyet szeretnék most kiemelni, az idei csodálatos Śrīla Prabhupāda maratont, mely az oly sokszor idézett vers gyakorlati megvalósítása volt:

mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
paramānanda-mādhavam

„A lelki tanítómester kegyéből a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni."

Személyesen is tapasztalhattam, hogy ez nem csak egy szép irodalmi szófordulat, hanem konkrétan így is történik a valóságban. Gondolatban minden nap, amikor kimentem könyvet osztani, nagy hittel kértem az áldásaid. Végig úgy éreztem, hogy mellettem vagy és segítesz, aminek ékes bizonyítékai voltak számomra, az az eddig még nem tapasztalt folyamatos lelkesedés, ami végig kísért, hogy gyenge fizikai állapotom ellenére meglepően sok időt tudtam kint lenni és az a sok könyv, ami gazdára talált. A te kegyed nélkül nem részesülhettem volna ebben a csodálatos élményben:

„Ha valaki kapcsolatba kerül egy tiszta *bhaktával* és így kifejlődik benne a Kṛṣṇa iránti odaadó szolgálat vágya, akkor fokozatosan felemelkedik az Isten iránti szeretet szintjére, és megszabadul az anyagi energia fogságából. Ezt is megemlíti a *Śrīmad-Bhāgavatam* 11.20.8, ahol az Úr Maga mondja: „Ha valaki önszántából vonzódik a cselekedeteimhez – az anyagi energia vonzása vagy taszítása nélkül –, annak lehetősége nyílik az Isten iránti tökéletes szeretethez vezető odaadó szolgálat útjára." A tökéletesség szintjét lehetetlen elérni egy tiszta *bhakta*

kegye nélkül. Egy nagy lélek kegye nélkül még az anyagi rabságból sem szabadulhatunk meg, az Isten iránti szeretet eléréséről nem is szólva." (*Śrī Caitanya tanítása,* 11. fejezet)

Valamilyen jó szerencse folytán megkaphattam a lehetőséget és kapcsolatba kerülhettem egy ilyen tiszta *bhaktával,* veled, Guru Mahārāja. Megmentettél, kihúztál a mocsárból, amit soha sem fogok tudni igazából meghálálni neked, de próbálok a képességeim szerint megtenni mindent, ami tőlem telik.

Reménykedem, hogy indokoltalan kegyed által továbbra is lótuszlábaid szolgálatában maradhatok.

Hadd legyek örökre elkötelezett szolgád:
Lāvaṇya-keli Devī Dāsī

Bhakta Levente

Dear Śivarāma Swami!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda, and all glories to you!

I have a vision that is constantly rotating in my head, especially when I am out on *saṅkīrtana* by your grace. A vision of you distributing books in a freezing Chicago winter, at O'Hare Krishna Airport. I think of all the great ecstasies you have relished there, with your ever-enlivening smile, which conveys to me the purport of *nava-yauvanaṁ ca*.

I further meditate on all the austerities you willingly embraced for the pleasure of Śrīla Prabhupāda, and selfishly contemplate that they were also for my sake. Had it not been for each sacrifice you took for your Guru Mahārāja; I would be still wandering aimlessly throughout this manifestation for countless more lifetimes.

Such is your incomparable compassion, which you are continuously showering down upon me ever since.

I consider coming in contact with your divine lotus feet, to be my greatest fortune in life. And dear Mahārāja, although it is certain that for everything that you have done for me, I can never repay you, but whatever it takes, I will certainly try to.

Your ever indebted servant,
Bhakta Levente

Līlā-śuka Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

If we can properly follow you, the doors of Goloka Vṛndāvana will open before us. You have taken complete shelter at the feet of Śrīla Prabhupāda and his instructions, and you can also bring us into Śrīla Prabhupāda's shelter if we follow you properly. I wish to follow you in the same way that you follow Śrīla Prabhupāda.

I would like to thank you for paving the way for us to return to Godhead. Every step of advancement in devotional service is available to us; we only need to proceed responsibly on the path by following your instructions. From the beginning to the end, from *śraddhā to prema*, everything is attainable if we follow the process and seek the mercy of the Lord, the *ācāryas*, and our spiritual master.

Through book distribution, *prasāda* distribution, visiting Krishna Valley, and participating in many other programs, the desire for devotional service can awaken. Through the Bhakti College, Nāma-haṭṭas,

the Counsellor System, and volunteer/missionary work, devotees can begin practising regulated devotional service in the process of *vaidhī bhakti*. By reading your books—such as the *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series, *Nava-vraja-mahimā*, and especially *Vilāpa-kusumāñjali*—and by participating in the Senior Saṅga meetings, devotees can embark on the path of spontaneous devotional service, *rāgānuga-bhakti*, perfect their devotional service, and return to Goloka Vṛndāvana. This is your mercy, Guru Mahārāja.

svayaṁ samuttīrya suduṣtaraṁ dyuman
bhavārṇavaṁ bhīmam adabhra-sauhṛdaḥ
bhavat-padāmbhoruha-nāvam atra te
nidhāya yātāḥ sad-anugraho bhavān

> "O Lord, who resemble the shining sun, You are always ready to fulfil the desire of Your devotee, and therefore You are known as a desire tree [*vāñchā-kalpataru*]. When *ācāryas* completely take shelter under Your lotus feet in order to cross the fierce ocean of nescience, they leave behind on Earth the method by which they cross, and because You are very merciful to Your other devotees, You accept this method to help them." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.2.31)

Dear Guru Mahārāja, you are already living in Goloka with your consciousness, and you are guiding us to also live there in Kṛṣṇa consciousness. You have already crossed the turbulent ocean of ignorance and have left behind the boat of your instructions for us to cross as well. These instructions are the instructions of Śrīla Prabhupāda. You continuously teach us to follow Śrīla Prabhupāda and take shelter of his instructions. Ravindra Svarūpa Prabhu writes in his book about the founder-*ācārya*:

> "Ultimately, however—keeping in mind the execution of his spiritual master's instructions and the continuation of his

> mission—Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura's servant became the fulfiller of his desires and the executor of his endeavours. This servant is the founder-*ācārya* of the International Society for Krishna Consciousness. He will remain among us, and we will be able to preserve his active presence from generation to generation, as long as we remain unshakable servants regardless of circumstances; just as he himself was, setting a shining example before us."

I wish to follow you and serve you in the same way that you follow and serve Śrīla Prabhupāda. I also wish to become the fulfiller of your desires. I am still very far from this, but I will not give up striving to come closer to it. Please grant me your mercy to do this!

Your insignificant servant,
Līlā-śuka Dāsa

Līlā-puruṣottama Dāsa

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és őszinte követőinek! Minden dicsőséget neked, tanítványaidnak és a téged szolgáló *bhaktáknak!*

Mindenekelőtt soha nem múló hálával szeretném megköszönni neked, hogy immáron avatott tanítványodként írhatok neked.

Köszönöm, hogy az avatással hozzásegítettél egy olyanfajta a tapasztaláshoz, amit csak akkor ért meg az ember, ha átélheti. Sokan sokfélét meséltek már nekem erről előzetesen. Többen mondták, hogy ez ilyen, meg olyan lesz; ezt, vagy azt fogom érezni; ez, meg ez fog történni. De minden pozitív elbeszélést százszorosan felülmúlt az a tapasztalás,

amit valóban megkaphattam a te kegyedből. Életem egyik legszebb és tapasztalhatóan sorsfordító pillanata és napja volt ez. Köszönöm hát az irántam tanúsított türelmedet, elfogadó gondoskodásodat és megbocsátó szeretetedet.

Emlékszem, mennyire megváltozott számomra a világ már pusztán attól, hogy tavaly tavasszal elfogadtál tanítványnak. Attól a pillanattól kezdve teljesen mást jelentett a te társaságod, mást jelentett rád gondolni és tőled hallani, mást jelentett a *bhakták* társasága, mást jelentett *darśanát* venni a templomban Śrīla Prabhupāda és az Urak előtt. Azt hittem, hogy ezek a drámai változások már nem fokozhatóak, de az avatás minden elképzelést felülmúlóan megtöbbszörözte ezt a hatást.

Erre az avatás körüli eufória csillapodtával ébredtem rá, akkor, amikor a budapesti templomban először hallottalak téged énekelni az avatásomat követően. Olyan megdöbbentő volt a különbség, hogy nem hittem el! És a különbség természetesen nem abból adódott, hogy te korábban másképp énekeltél volna. Én kaptam tőled – teljesen érdemtelenül – valami olyan felhatalmazást, aminek következtében már egészen mást hallottam belőled, mint korábban bármikor. Más szintekhez férhettem hozzá. Talán ahhoz tudnám hasonlítani, mint amikor egy tömörített, megcsonkított, nagyon homályos és pixeles képet (amin látod ugyan az alakokat és valamennyire még a kompozíció is kivehető) egyszer csak megkapsz teljes felbontásban, színhelyesen, tűélesen az eredeti árnyalatok és kontúrok élénkségével. Ekkor döbbensz rá, hogy mit is látsz valójában. Szóval, azon az estén, ott, Gaura-Nitāi előtt olyan érzésem volt, mintha először hallottalak volna igazán énekelni. Köszönöm, hogy hozzáférést adtál ahhoz, hogy valóban hallhassalak, láthassalak. Tudom ugyanakkor, hogy az évek során még többet kaphatok majd tőled és még tisztábban hallhatlak, láthatlak majd. Kérlek rá, hogy add meg nekem ennek a tisztulásnak, a szem, a fül és a szív tisztulásának a lehetőségét.

Természetesen az én életem már valószínűleg kevés lesz ahhoz, hogy megszolgáljam és meghálálјam csak egy kis töredékét is annak, amit tőled kaptam és kapok, mégis igyekszem szerény képességeimhez mérten további szolgálataimat ajánlani neked.

Köszönöm neked és a téged szolgáló *bhaktáknak* a lehetőséget az eddigi szolgálatokra. Köszönöm, hogy mosogathatok és takaríthatom a konyhát Māyāpurában; köszönöm, hogy segíthetek a Diwali műsorok összeállításában, kiérlelésében, megszervezésében és megrendezésében; köszönöm a lehetőséget a *bhaktákkal* való színházi előadások készítésére és a *bhakták* által vitt egyéb művészeti tevékenységek támogatására.

Továbbra is alázattal kérlek, add a kegyed, hogy megmaradhasson bennem a tanításaidra irányuló figyelem, a tanítványaid iránt érzett tisztelet és szeretet, a szolgálatod és a szolgálatuk iránti vágy. Ha ezt megkaphatom, mindent megkaptam!

> „Mostantól kezdve *örökre* itt akarok maradni veled. A te hatalmad biztosan képessé tesz majd arra, hogy felülkerekedjek az *átkokon*, amit Dakṣa *és* mások mondtak ki rám." (*Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛta* I. 4.14)

Soha nem múló, mély hálával szeretném megköszönni neked picinyke töredékét annak, amit az én képesítésemmel és szavaimmal egyáltalán meg lehet köszönni.

Kedves Guru Mahārāja!

Tisztelettel és alázattal kérem az áldásodat, hogy töretlen, tiszta odaadással szerethesselek téged, hogy továbbra is menedéket vehessek lótuszlábad árnyékában, és hogy egyszer majd valóban képes legyek neked méltó módon kifejezni hálámat és köszönetemet.

Megjelenési napod alkalmával kívánok neked minden általam kívánható jót. Mindenekfölött jó egészséget, sok-sok erőt, türelmet, és a nehézségek ellenére sem múló jó kedvet a lótuszlábaidnál menedéket vett *bhakták* további tanításához és védelméhez.

Hódolattal, hálás köszönettel és alázattal érdemtelen szolgád:
Līlā-puruṣottama Dāsa

Līlāmṛta Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Beleestem az anyagi illúzió kegyetlen börtönébe, ahol befedettségem révén mámorban éltem mit sem érő létezésem. Māyā ölelése édesen keserű, veszélyt jelent minden *jīva* számára, de létezik egy hatalmas kegyóceán, ami kiszabadít minket és ez nem más, mint amit a te személyed képvisel, Guru Mahārāja.

ohe!
vaiṣṇava ṭhākura, doyāra sāgara,
e dāse koruṇā kori'
diyā pada-chāyā, śodho he āmāya,
tomāra caraṇa dhori

> „Ó, tiszteletre méltó *vaiṣṇava ṭhākura*, ó, kegy óceánja, légy kegyes hozzám, elesett szolgádhoz, és lótuszlábad árnyékával tisztíts meg bűneimtől! Kétségbeesésemben lótuszlábadba kapaszkodom." (*Śrīla Bhaktivonoda Ṭhākura dalai, „Ohe! vaiṣṇava ṭhākura"* 1)

Az anyagi világ kegyetlen hely, a ragaszkodások mégis erősek, ostobán ragaszkodunk a múlandóhoz, pedig csak az egyetlen örök szubsztanciához kellene vonzódnunk és tiszta motivációval vibrálnunk a szent nevet, mely kitépi az összes szennyeződést a szívből, és segít újra felépíteni a kapcsolatot Kṛṣṇával. Az örök boldogság kulcsát ajándékoztad nekem, ami által mindenem megvan, hálásan köszönöm, hogy megkaptam tőled ezt a legdrágább értéket.

ekākī āmāra, nāhi pāya bala,
hari-nāma-saṅkīrtane

tumi kṛpā kori', śraddhā-bindu diyā,
deho' kṛṣṇa-nāma-dhane

> „Úgy látom, egyedül nincs erőm, hogy énekeljem az Úr Hari szent nevét. Könyörgöm, légy kegyes hozzám, s csak egy csöppnyi hittel áldj meg, hogy elnyerhessem Kṛṣṇa szent nevének hatalmas kincsét." (*Śrīla Bhaktivonoda Ṭhākura dalai, „Ohe! vaiṣṇava ṭhākura"* 3)

Bárcsak ki tudnám fejezni szeretetemet hozzád illő módon! Örök hálával tartozom neked, Guru Mahārāja, amiért megmentettél; a csodálatos könyveidért, tanítványaid társaságáért, a számtalan lehetőségért odaadóan szolgálni Rādhā-Śyāmát. Minden egyes pillanatban hősként tekintek rád és köszönöm, hogy indokolatlan kegyedből tanítványod lehetek és Kṛṣṇa családjához tartozhatok.

Jelentéktelen szolgád:
Līlāmṛta Devī Dāsī

Līlā-nātha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy megkaptuk tőled Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát.

> "A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a *mūrtikra*, kitakarítja templomukat, és még sok másféle módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak."

Mindenkinek, aki itt van az anyagi világban, hiányzik valami vagy valaki. Mindenkinek Rādhā-Śyāma hiányzik. De ezt nem tudják, és hasztalan hajszolják az anyagi boldogságot.

Mindenki kutat az igazi boldogság és elégedettség után. Igazi elégedettséget akkor tudunk tapasztalni, amikor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elégedettségére törekszünk. Az Ő imádatukkal ki tudjuk tisztítani szívünk mélyéről a sok szennyeződést, ami sok életen át halmozódott fel, és haladhatunk életünk célja, a *kṛṣṇa-prema* felé.

Nagyon szépen köszönöm, hogy indokolatlan kegyedet adtad, hogy végezzek szolgálatot Śrī Śrī Rādhā-Śyāmának. Nagyon szeretném ezt neked meghálálni a szolgálatommal.

Az a szíved vágya, hogy Krisna-völgy önfenntartó farm legyen, *varṇāśrama* szerinti lelki közösség. Próbálok mezőgazdaságot szerető *bhaktákat* bevonni a krisna-völgyi szolgálatba, hogy a házadnál végezzünk együtt kertészeti szolgálatot, szeretném, hogy tiszta és szép konyhakerted és virágoskerted legyen.

Kérem a kegyedet, hogy minél több *bhaktát* tudjak bevonni a szolgálatba a mezőgazdaságban. Kegyedből sok krumplit termeltem, és segítem a két *pūjārī* konyhát krumplival. A *gośālában* is segítünk szolgálattal.

Nekem is a szívem vágya, hogy Krisna-völgy önfenntartó lelki közösség legyen. Nagy szerencsém, hogy falun nőttem fel, egyszerűen és a természet közelségében. Sok mindent tanultam a szüleimtől és barátoktól a gyakorlatban: földművelést, lovakkal való munkát.

Kérem az áldásod, hogy tudjunk lovakat venni, mert elkerülhetetlen, hogy az egyszerű természetes állati erőt visszaállítsuk a munkafolyamatokba. Somogyvámoson is lelkesítem a *bhaktákat,* hogy állati erőt

alkalmazzanak minden munkafolyamatban, mert ez a legtermészetesebb. Itt van az energiaválság, a modern technológia mellett elkerülhetetlen a természetes energia alkalmazása.

Nagyon lelkesít a gyönyörű, személyes, példamutató prédikálásod, amerre csak jársz. Nagyon lelkes vagyok, hogy Krisna-völgyben szolgálhatlak téged. Nagyon lelkesítő, és boldog vagyok, amikor olvasom a gyönyörű könyveidet, amiket írtál Kṛṣṇa kedvteléseiről és dicsőítéséről.

Remélem, még sok szép könyvet írsz Kṛṣṇa dicsőítéséről.

Örök szolgád:
Līlā-nātha Dāsa

Līlā-rāṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Rādhā-Śyāma. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Being your disciples is helping us become braver.

We went to Villa Vrindavana in Tuscany with Kṛpāmoya Prabhu and some other devotees, and that was lovely.

Devotees visited our house and we made *prasāda* for them; the festival team, and then the ladies *āśrama*. We also did *kīrtanas* on the beach.

The first Southend Ratha-yātrā was very exciting.

We hope you are well and thank you again for letting us be your disciples.

Your servant,
Līlā-rāṇī Devī Dāsī

Bhakta Lőrinczy Péter

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából ismét szeretném hálámat kifejezni azért a nagyszerű lehetőségért, amit Magyarországon teremtettél, hogy gyakorolhassuk a Kṛṣṇa-tudatot. A világot járva látom, hogy milyen különleges és nagyszerű lehetőség ez számunkra Magyarországon.

Köszönöm, hogy elfogadtál törekvő tanítványodnak, ez nagy lendületet adott a *sādhana* gyakorlataimnak.

tasmād guruṁ prapadyeta
jijñāsuḥ śreya uttamam

> „Ezért minden embernek, aki komolyan vágyik az igazi boldogságra, egy hiteles lelki tanítómestert kell keresnie, és avatás által menedéket kell vennie tőle." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3.21)

Szolgád,
Bhakta Lőrinczy Péter

Bhaktin Lupták Éva

Hare Kṛṣṇa, dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on the auspicious day of your Vyāsa-pūjā!

Though our personal interactions have been few, I have been blessed with the opportunity to engage in service connected to your invaluable

work. Through this, I have come to deeply appreciate the unique way in which your books and teachings illuminate the heart of devotional practice, drawing us closer to the most cherished aspects of Kṛṣṇa consciousness.

Your dedication to revealing the inner meaning of Kṛṣṇa consciousness, especially in relation to the intimate pastimes of Śrī Vṛndāvana-dhāma, reflects the instruction of Śrīla Rūpa Gosvāmī:

"The devotee should always think of Kṛṣṇa within himself and choose a very dear devotee in Vṛndāvana, always engaging in topics about that servitor and his loving relationship with Kṛṣṇa." (*Bhakti-rasāmṛta-sindhu* 1.2.294)

Although I may not reside in Vṛndāvana physically, your guidance helps me cultivate that internal connection with the *dhāma*.

I remain grateful for your profound insights and the light they bring to the lives of your disciples, as well as to anyone inspired to read your books. It is through your compassionate efforts that we are given the chance to aspire for the goal of life.

Your aspiring servant,
Bhaktin Lupták Éva

Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet! All glories to you on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā.

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Over the past two years we have been truly blessed with the greatest fortune of being able to immerse ourselves in the deepest, most intimate

pastimes of the *gopīs* and the Vraja-vāsīs through the crest like jewel meditations of Raghunātha Dāsa Gosvāmī in *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*.

Along with your extensive presentation of in-depth commentaries, we feel transported to a higher reality which is beyond this material realm, where every living entity is fully perfect and conscious, giving us the feeling of jubilation, exhilaration, and contentment at every moment.

What has been the most cherishing and striking thing for me to hear, is that no matter how exalted one is and regardless of their position, each being is striving only for one thing – the longing to be in constant service to the Divine couple who are the reservoir of all pleasure.

From the creator of this universe, Lord Brahmā, down to our *ācāryas* in the *paramparā* and to our pre-eminent *guru* Śrīla Prabhupāda and his disciples and followers – all have come on this planet solely to exhibit how to remain eternally engaged in the loving service of the Lord.

Despite being confronted by innumerable difficulties, obstacles, and tribulations, not once have these exalted devotees flinched and thought of escaping from their services. As I hear from the scriptures about their exemplary lives and the inherent make-up of the spiritual world, I am left in awe about how selfless, devoted, and dedicated they are in serving relentlessly without ulterior motives.

Service generally signifies an action towards an accomplishment. Whereas engagement in devotional service is beyond an accomplishment. It is rather a combination of higher consciousness, mood, emotion, and intention that evoke our dormant, inherent heartfelt love.

As I meditate on the trajectory of my last twenty years in Kṛṣṇa consciousness, I ask myself whether any little service that I may have rendered over the years would signify even an ounce of selfless devotion? In *Caitanya-caritāmṛta*, it describes:

durgame pathi me 'ndhasya skhalat-pāda-gater muhuḥ
sva-kṛpā-yaṣṭi-dānena santaḥ santv avalambanam

"My path is very difficult. I am blind, and my feet are slipping again and again. Therefore, may the saints help me

by granting me the stick of their mercy as my support." (*Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā* 1.2)

Yes, Guru Mahārāja, certainly the stick of your mercy manifesting either as sweet chastisements, or as an agreeable nod, an endearing smile, or pleasing words, is all due to your deep compassion and care for me.

In *Caitanya-caritāmṛta*, Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī mentions that it is only by the mercy of both *guru* and Kṛṣṇa that one receives the seed of *bhakti.* Śrīla Prabhupāda also mentions in numerous places how one can achieve the nucleus of devotional service of the Lord by the mercy of the spiritual master and the Personality of Godhead. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.19.36, purport).

Dearest Guru Mahārāja, as I try my best to be loyal to your instructions and guidance, I feel overwhelmed by how you are personally intervening in my life on a day-to-day basis through the Vaiṣṇavas, even without my knowledge. This is all in aid of me becoming a better, qualified disciple in order that I may be a recipient of your mercy.

Any small progress that I attain is all attributed to your magnanimity and glorious nature for accepting a rebellious soul like myself. Although sometimes your words may feel unjust or impossible to execute, this is because you know us better then we know ourselves; otherwise, how else can we qualify for becoming the object of the Divine Couple's love?

Recently, it seemed my mind was rid of the constant fear of someday falling away from the process and losing it all. I am understanding now how rarely it is awarded, any small or big service to either the Vaiṣṇavas, deities, or other suffering souls, indeed it is priceless and invaluable. Śrīla Prabhupāda explains how naturally Kṛṣṇa bestows more mercy upon His devotee, because the devotee has the capacity to accept that mercy through service. The process of receiving the causeless mercy of the Lord is to render more and more service. (*A Second Chance,* Text 6)

Feeling extremely fortunate to be part of Śrīla Prabhupāda's mission, I pray and beg that I remain eternally faithfully devoted and submissive

to whatever service and instructions that come along. In as much as I can see the mirror of my heart and mind which are full of impurities, inconsistencies, and immaturity, like thorns on the path trying to deflect the true purpose of my life – I pray that I develop attachment to your lotus feet. You are my only shelter, my only saviour, and my well-wisher. Please allow my consciousness, mood, and intention to align equally, so that I can please you.

I beg that your instructions remain my only desire and my only responsibility. By your mercy anything is possible! Thank you so much, Guru Mahārāja, for all that you have given me. I can never repay the debt. The success of my life is to constantly be engaged in your service.

> "When a devotee achieves steadiness in devotional service, feeling transcendental pleasure at every moment in the execution of his loving service to the Lord, the knot of false identification is pierced and all his misgivings are cut to pieces." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.20.30, purport)

Your aspiring servant,
Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Madhu-pati Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It is with the deepest admiration and heartfelt gratitude that I write this letter to glorify your unwavering devotion and exemplary determination. You are an inspiration to all generations, proving that true spiritual strength transcends bodily limitations and the passing of years. In a world where age is often seen as an obstacle, you shine as a bea-

con of hope and resilience, guiding us all closer to Kṛṣṇa through your unshakeable faith and extraordinary dedication.

Despite the natural challenges that come with aging, you continue to show us that the essence of life is not bound by physical decline but rather uplifted by spiritual vigour. Your life is a testament to the reality that as the body may weaken, the soul can only grow stronger, more luminous, and more determined in its service to the Lord.

Your ability to maintain both spiritual and physical endurance is nothing short of remarkable. While many struggle with the inevitability of bodily limitations, you exemplify the truth that Kṛṣṇa's mercy empowers those who are steadfast in their devotion.

Your astounding physical accomplishments have left younger generations in awe. Your achievements, such as swimming across Lake Balaton and covering an astounding twelve kilometres in the Thames, are not just feats of physical endurance but living proof of your indomitable spirit. These incredible acts of determination are more than personal victories; they are profound lessons to all devotees, especially the young, that Kṛṣṇa consciousness is about perseverance, courage, and the will to push forward despite obstacles.

You teach us that our devotion is not to be hindered by external conditions, and through sheer willpower, we can continue to succeed in both spiritual and material challenges.

Your journey is one of immense courage, faith, and transcendental joy. You demonstrate that Kṛṣṇa's mercy is boundless and that those who truly surrender to Him are never weak but always strengthened by His divine energy. You have become a living example of the *Bhagavad-gītā's* teachings – that the real self is never diminished by the body's limitations but is always triumphant through Kṛṣṇa's grace.

May Kṛṣṇa continue to bless you with the strength to inspire us all. Your presence, your perseverance, and your unwavering devotion are gifts to the entire devotee community and beyond. We remain forever grateful for your shining example, and we pray that we may follow in your footsteps, striving with all our might to serve the Lord with the

same fearlessness and determination that you so magnificently embody.

With the deepest gratitude and admiration,

Your servant,
Madhu-pati Dāsa

Madhura-rāṇī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

This day is very important for many people. You are like the rays of the sun; we cannot see you, but daily by your mercy we can feel your knowledge, kindness, and care. You are our well-wisher, because although you do not have much time, you endeavour to show us and explain to us the importance of coming back to Kṛṣṇa.

Your heart is full of love for Śrīmatī Rādhārāṇī and Śrī Kṛṣṇa, and this can be seen in your artwork and your amazing books. These are not just books; these are windows to the spiritual world worthy of a Nobel Prize for their poetic science.

Every time I go out on *saṅkīrtana*, you give me strength and you inspire me with your own powerful motivation. You do so much work for "devotees" outside who are still sleeping and in giving your mercy they can now find a rare treasure – they can find Kṛṣṇa. I will always be in debt to you... I woke up from this illusion and by your mercy I now have a map to go back home.

I hope one day, you will be proud of me, that my actions will prove that I am your servant.

Always your servant,
Madhura-rāṇī Devī Dāsī

Madhuvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add áldásodat, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni. Elérkezett ez a nagyon kedvező nap az életemben, amikor a Te megjelenési napodon dicsőíthetlek, igaz mindegyik napnak így kellene eltelnie, de ez a nap a legkedvezőbb. Belegondolok, milyen szerencsés vagyok, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot és megteremtetted a feltételeket, hogy gyakorolhatjuk. Az elmúlt év nagyon kedvező volt számomra, még több bizalmat kaptam Tőled, megkaptam a második avatást, de, kedves Guru Mahārāja, ehhez is kérem a kegyedet, hogy meg tudjak felelni ennek a nagy elismerésnek, igaz, nekem is kell törekednem erre, ahogy Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura mutatja nekünk a példát a saját imájában.

> „Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgádat. Add meg nekem ezt az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul."

Jelentéktelen szolgád:
Madhuvana Dāsa

Mahā-mantra Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, my obeisances to you on your Vyāsa-pūjā day.
I was a lowly soul in the material world and could not find my way,
Then you came into the darkness shining like the sun.
You took an interest in my struggles and so my heart you won.

You encouraged me to serve the Lord, you knew I couldn't preach.
And so, I had to find another way the goal to reach.
In Rādhā-Govinda's service, through you, my heart has found such joy.
Through your correction and your comments, I stumble though I try.
One should be a fool before the spiritual master; I think I succeeded there.

Your tolerance and patience daily show me how much you care.
You have so many perfect disciples and yet you take the time for me.
I know you are a special soul; it's clear for all to see.
From the bottom of my heart, I thank you in this little poem today.
Please accept me and allow me at your lotus feet to stay.

Your servant,
Mahā-mantra Devī Dāsī

Mahābhāva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to you.

On this sacred occasion of your Vyāsa-pūjā, I take a moment to offer my heartfelt gratitude for your guidance on the path of Kṛṣṇa consciousness.

As I come up against the inevitable obstacles of spiritual life, the truth becomes ever more apparent—without the mercy of a bona fide spiritual master, one remains forever bound by the chains of material existence. For how many lifetimes have I wandered, thinking that my limited intelligence was enough to reach the goal of life! Yet it is only by your grace that the eternal shelter of Lord Hṛṣīkeśa's lotus feet can be attained.

Your unwavering dedication to serving Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara reveals to us the perfection of spiritual life. Through your writings, you delicately unveil the sublime pastimes of the Divine Couple, allowing even wayward souls like myself to catch a glimpse of that transcendental realm. How glorious it is to witness (even from afar) all your senses perfectly engaged in Their service, exemplifying the highest standard of devotion for your disciples to aspire toward.

What qualifications do I possess to approach such an exalted personality? My repeated failures to uphold your instructions make me unworthy of your consideration. Yet I understand that only through your causeless mercy can my flickering heart find the strength to cast aside the "Miserable conditions we have unnecessarily accepted." [*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.5.32, Purport]

Dear Guru Mahārāja, please bless me with the resolve to dedicate myself to your service and Śrīla Prabhupāda's sacred mission. O *dīna-bandhu*, please look past my countless offences and grace this lowly servant with your compassion.

May I never deviate from the shelter of your lotus feet, and may you remain eternally the guardian of my spiritual journey.

Your unworthy servant,
Mahābhāva Dāsa

Mahārāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Śrīla Prabhupāda és az *ācāryák* számtalanszor kijelentik, hogy a *bhakták* egyik legfontosabb tulajdonsága az őszinteség. Mivel szoros kapcsolatban áll a bizalommal – hiszen őszinték csak azzal tudunk lenni, akiben bízunk –, a fokozódó társadalmi bizalomvesztés egyre nehezebbé teszi ennek az alapvető emberi tulajdonságnak a kialakulását és kinyilvánítását az emberi kapcsolatokban. Olyannyira, hogy sokszor már nem is tudjuk, mit jelent valójában az őszinteség.

Nekem például már gyermekként komoly fejtörést okozott, hogy mit csinál az ember, amikor őszinte. Akkor persze még nem tudtam, hogy ilyenkor meg kell nézni a szó jelentését az értelmező szótárban, ami szerint az ŐSZINTE melléknév (1) olyan személyt jellemez, aki érzelmeit, gondolatait ferdítés, kertelés nélkül híven közli, nyilvánítja mások előtt; vagy pedig egy (2) igazán átérzett, nem tettetett, szívből fakadó cselekvést, magatartást és megnyilatkozást. Vagyis olyan viselkedést, ami egyre kockázatosabb a mai, sokféle félelemmel terhelt világunkban. Hiszen, ha „megmutatod" a lapjaidat, amikor megnyilvánulsz, vagy amikor csupán kérdezel, szinte bizonyos lehetsz benne, hogy messzemenő következtetést vonnak le rólad, a pártállásodról, a preferenciáidról, a vágyaidról, a neveltetésedről, a gyengeségeidről, amely tudással aztán az első adódó alkalommal élnek és visszaélnek. Ettől a korszellemtől pedig a *bhaktáknak* sem könnyű függetleníteniük magukat, főleg a magyar valóságban élve, ahol generációk óta belénk van nevelve a félsz az őszinte verbális és nonverbális kommunikáció beláthatatlan következményeitől.

A helyzetet nem könnyíti meg az sem, amit sokszor olvashatunk és hallhatunk Śrīla Prabhupādától, hogy csak Kṛṣṇa és a szentírások véleménye az érdekes és fontos, mert minden más vélemény többnyire csupán elmebeli spekuláció szüleménye. Vagyis nemcsak kockázatos,

de még nevetséges is az őszinte véleménynyilvánítás, vonhatja le valaki a felületes és – lássuk be – meglehetősen kényelmes következtetést.

Azonban, ha legalább magával őszinte tud lenni a *bhakta*, akkor nem nyugodhat bele ebbe a helyzetbe. Főleg akkor nem, ha ismeri Kṛṣṇa alapvető tanítását arról, hogy az igazi *bhakták* mivel töltik az idejüket:

mac-cittā mad-gata-prāṇā bodhayantaḥ parasparam
kathayantaś ca māṁ nityaṁ tuṣyanti ca ramanti ca

„Tiszta híveim gondolatai Bennem lakoznak, életüket teljesen az Én szolgálatomnak szentelték. Nagy örömet és elégedettséget éreznek ők, amikor felvilágosítják egymást, és Rólam beszélgetnek." (*Bhagavad-gītā* 10.9)

Továbbá azt is tudja, hogy Rūpa Gosvāmī szerint:

dadāti pratigṛhṇāti
guhyam ākhyāti pṛcchati
bhuṅkte bhojayate caiva
ṣaḍ-vidhaṁ prīti-lakṣaṇam

„Adományozás, adományok elfogadása, az elme bizalmas feltárása, bizalmas érdeklődés, *prasāda* elfogadása és felajánlása — ez a *bhakták* közötti szeretet hat jele." (*A tanítások nektárja* 4)

Továbbá elég figyelmesen olvasta el *Az odaadás nektárját*, és feltűnt neki, hogy a lelki tanítómestertől nem csupán tanítást, avatást és utasítást kell kapnia, hanem kérdeznie is kell, mert enélkül nem fog jelentősen fejlődni a lelki életben. (*Az odaadás nektárja*, 6. fejezet)

Tehát a kérdezés, az elme bizalmas feltárása, a bizalmas érdeklődés és a Kṛṣṇáról való beszélgetés, vagyis az őszinte kommunikáció szerves és elengedhetetlen része a lelki életnek. Mindehhez azonban képesí-

tetté kell tenniük magukat a *bhaktáknak* azzal, hogy tanulmányozzák a szentírásokat, nem csak olvassák őket – hogy legyenek érdemi kérdéseik; alkalmazzák a tudást az életükben, azaz a gyakorlatba ültetik a megtanultakat – hogy ne csupán véleményt mondjanak, hanem legyen Kṛṣṇa-tudatos megvalósításuk, amelyeket megoszthatnak és meg is kell osztaniuk egymással, és mindezt bizalmasan tegyék, semmilyen módon nem visszaélve mások nehezen kiküzdött őszinteségével.

Kedves Guru Mahārāja, te mindháromban utat és példát mutatsz nekünk: a mély leckéiddel, a csodálatos könyveiddel, az Istentestvéreiddel való társulásoddal, a tanítványaiddal való bánásmódoddal. Bárcsak igazán példát tudnék venni rólad és szorosabban követni téged!

Őszinte szolgád,
Mahārāṇī Devī Dāsī

Mahimārṇava Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and to you.

Recently, I had a dream where I found myself in Śrīdhāma Māyāpura alongside you and a few other disciples. By your mercy, I was given the chance to gather some flowers intended for offering to Rādhā-Dāmodara. As I opened my eyes, I began to reflect on the years gone by when I had the privilege of serving you. In that moment, I contemplated some of your traits and qualities, which are truly endless to express. However, in honour of this special occasion, I will attempt to share some of them.

A magnanimous soul,
Could not stand by to see the suffering of the living entities.
Distributing Śrī Kṛṣṇa Caitanya's mercy,

As your spiritual master did,
No hesitation nor discrimination,

Even at times when we were lacking gratitude.
Following in the footsteps of Nityānanda Prabhu,
You chose to see the potential in us
Even with all our faults.

Your activities, rooted in a place of care,
The spiritual well-being of all your children, has always been the main thing,
Preserving and strengthening Śrīla Prabhupāda's building
So, we living beings can take shelter from the distractions of this material creation.

Even at times when we were lacking gratitude,
Following in the footsteps of Nityānanda Prabhu,
You chose to see the potential in us
Even with all our faults.

When I would become confused,
On countless occasions with a smile or a gaze,
'Dear soul, you are very close and I believe in you.'
I could tell that through your books, lectures, and disciples,
Your presence and guidance have always been in my life.

Following in the footsteps of Nityānanda Prabhu,
You chose to see the potential in me,
Even with all my faults.

My humble prayer,
For your pleasure and for the pleasure of your spiritual master,
May I continue to be able to inspire devotees,
To serve Śrīla Prabhupāda's home with loyalty,

And may I be able to share this glorious message with those
Who are struggling as I was in desperation.

Following in the footsteps of Nityānanda Prabhu,
You engaged me in chanting and serving,
Even with all my faults.

You are mercy personified, and I pray I can continue to serve and please you.

Your insignificant servant,
Mahimārṇava Dāsa

Mākhana-cora Dāsa

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Manapság sokat gondolkodtam azon, hogy mit is jelent igazából a szeretet, mit jelent szeretni valakit?

Śrīla Prabhupāda meghatározása szerint a szeretet a részletekre fordított figyelmet jelenti. Ez számomra azt jelenti, hogy felfedeztem és elismerem mások értékeit, értékes tulajdonságait és azzal viszonyulok egy építő jelleggel. Ezen a ponton mélyen elgondolkodtam Śrī Caitanya Mahāprabhu *Śikṣāṣṭakájának* harmadik versén. Legyünk alázatosak és béketűrőek, adjunk meg minden tiszteletet másoknak és ne várjunk el semmilyen viszonzást cserébe. Arra következtetésre jutottam, hogy a szeretet egy olyan önzetlen mentalitást és attitűd, amely a másik személy értékrendjének felismerésén, elismerésén és szolgálatán alapszik.

Mély hálával a szívemben ezzel a szerény felajánlással szeretném kifejezni szavakban a szeretetemet feléd, tetteimben pedig azzal, hogy kérésed és utasításaid szerint élek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasudara szolgálatában.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Mākhana-cora Dāsa

Mālatī-mālā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

I offer my humble obeisances at the dust of your lotus feet on this very auspicious day of your appearance in the world. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You set the highest standard of dedication and endurance in your swim across Lake Balaton and Thames Marathon to raise funds for the Arabic translation of *Śrīmad-Bhāgavatam*. You show your deep care for a people who are bereft of this knowledge. Your compassion is so great, even for those you do not know – I am eternally blessed to be the disciple of such a spiritual master.

Even though I do not get a lot of personal association, by regularly listening to your lectures, podcasts and *kīrtanas* we can feel your mercy flow. Many times, I have had questions in my mind, but soon after I get clarity on same subject from your lectures.

You inspire me every day to have the best *sādhana* and remind me of my *sādhya*. You have read to us the translation to the first verse of *Manaḥ-sikṣā:* "O mind, I grasp your feet and beg you with sweet words: Please throw away all your pride and develop intense, extraordinary love for my spiritual master, Vraja-bhūmi, the people of Vraja, the Vaiṣṇavas, the *brāhmaṇas,* the Gāyatrī *mantra,* the holy name, and

the transcendental shelter that is the youthful couple of Vraja." I try to make this verse my meditation daily.

May I have no other desire.

On this auspicious day of your appearance, I beg for spiritual strength and protection from the material energy.

Please continue to keep me in your shelter and bless me so that I can perform my service selflessly, get deeper in my *sādhana*, reduce my *anarthas* and always remember you and Kṛṣṇa.

I pray to Kṛṣṇa that you remain in the best of health in body and mind always, since I am greedy for your association.

Your forever grateful servant,
Mālatī-mālā Devī Dāsī

Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, engedd meg hogy felajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy tavaly májusi podcastoddal kapcsolatos megértésemet szeretném neked elmondani Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából.

Ennek a podcastednek az a címe: „Semmi nem hasonlítható a *mahā-mantrához.*" (2024.05.02.)

Arról beszéltél benne, hogy mentél Rādhā-Śyāmához esti öltöztetésre. Miközben a *pūjārīk* kezdtek készülni az öltöztetéshez, hordák le a vázákat az oltárról, te szeretted volna elmondani az esti Gāyatrī *mantrákat.* Hogy megfelelő hangulat legyen ehhez a ceremóniához, Mañjuvālī Mātājī meg szokta kérni a *bhaktákat,* hogy közben *bhajanázzanak* a templomszobában. Ezen az estén csak Yadu-kumāra Prabhu énekelt, harmónium kísérettel.

Itt volt néhány mondatod, ami mélyen a szívembe, elmémbe égett! Bocsánat, ha nem szó szerint idézem a szavaidat, de arról beszéltél, hogy miközben a függöny előtt kezdted mondani a Gāyatrī *mantrát,* Yadu-kumāra Prabhu énekelte a *mahā-mantrát* a függöny mögött. Te elkezdted egyszer… másodszor… harmadszor a Gāyatrīt, de a *mahā-mantra* édessége vonzotta a figyelmedet, így végül lementél az oltárról és a *pūjārī* szobában megvártad, amíg előkészülnek a többiek.

Próbáltam az elmémben elképzelni ezt a jelenetet, és ekkor rá kellett jönnöm, hogy én a függöny rossz oldalán élek, rossz a megértésem arról, mi van a függöny előtt és mi mögötte.

Ahogy Kuntī királynő mondja az imáiban (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.8.19):

māyā-javanikācchannam
ajñādhokṣajam avyayam
na lakṣyase mūḍha-dṛśā
naṭo nāṭyadharo yathā

Túl a korlátolt érzékfelfogás határán, te vagy a megtévesztő energia függönye mögött rejtőző, örökké feddhetetlen tényező… Meg kellett értenem, hogy Rādhā-Śyāma mellett állva vagyunk a függöny előtt, és a templomszoba – és főleg ami azon is kívül van – az a függöny mögött van.

A másik dolog, amit próbáltam megérteni, hogy sokkal nagyobb tisztelettel kell tekintenem a *bhaktákra*. Hiszen ahhoz, hogy ez a kedvtelés létrejöjjön, kellett Mañjuvālī Mātājī elrendezése, és Yadu-kumāra Prabhu édes *bhajanája,* ami elvitte a figyelmedet!

Kérlek, tekints kegyessen erre a szerencsétlen ostobára, aki a függöny rossz oldalán él, hogy megértsem a transzcendentális tanításaidat, amiket ezekben a podcastokban kapunk tőled. Hogy megfelelően viszonyuljak a többi *bhaktához,* és képes legyek úgy hallani a *mahā-mantrát,* hogy az én elmémet is elragadja a szent név édessége.

Jelentéktelen szolgád:
Mana-mohana Dāsa

Manda-hāsā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I was eagerly looking forward to writing this year's Vyāsa-pūjā letter. I learned the basics of being a devotee at the Gauranga Yoga centre and then I got the chance to meet you and become your disciple in Istanbul. However, I then left Istanbul and moved to France two years ago.

Here, I am getting to know the devotees. My husband and I attend festivals and visit temples. Last year, for the first time in my life, I attended the Ratha-yātrā festival in Paris. It was incredible! I now understand how important a festival it was for Śrīla Prabhupāda to bring to the West. As the chariot moved down the road, the *pūjārīs* threw bananas to the people in the crowds. Even those sitting on the upper floors of the apartments caught those bananas. They received *prasāda* at least once in their lives.

In every activity I participate in, I feel Kṛṣṇa's mercy. When I was in Istanbul, I had many opportunities to engage in devotional service, like distributing books, working in the kitchen, making garlands, and more. But here in France, I only serve our Gaura-Nitāi Deities in our home. I follow Turkish lessons and programs on social media.

I have not seen you for two years now, but you are always in my heart. I am very grateful to you for giving me initiation and a name. In every difficult situation I experience, I remember you and pray to Kṛṣṇa. I really want my *japa* chanting to be much better. I need your blessings and I miss you very much.

Guru Mahārāja, I always desire to be a good devotee worthy of Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda, and yourself.

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare / Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare.

Your servant, Manda-hāsā Devī Dāsī
Paris, France

Maṅgala-gopī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa! Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Guru Mahārāja, happy Vyāsa-pūjā!

I hope you are healthy and always remain the "light" in the darkness of this world.

Guru Mahārāja, it has been five years since officially I became your disciple. How time flies fast, as I feel like I just met you yesterday!

When I met you for the first time, I was twenty-four years old. And this year I will turn thirty.

I wonder what your life was like back in your thirties.

Must have been a different world you were living in back then!

As a kid who grew up in a remote village, I can relate to living in nature, and to being surrounded by people who are more innocent and traditional.

And I think a lot of people are missing those "good old days."

Miraculously, Śrīla Prabhupāda has started to bring back those "good old days" by giving us books which invoke our innocent nature as a soul that is always longing for Kṛṣṇa.

We then start looking inside ourselves and see our true colours.

We start loving and nurturing ourselves as an innocent child who is thirsty for love; we then start to change and soften our hearts.

Dear Guru Mahārāja, thank you for allowing me to be your disciple, giving me a chance to look deep inside of myself.

You are not only a spiritual master but also a spiritual father to me.

I am forever grateful to be part of your spiritual family, where I can get shelter, care, and love.

The best and most beautiful things in the world cannot be seen, nor touched, but are felt in the heart.

Your grateful servant,
Maṅgala-gopī Devī Dāsī
Los Angeles, USA

Maṇi-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most sincere and humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this occasion of your wonderful Vyāsa-pūjā celebration.

I have read all your Vyāsa-pūjā offerings for many years now and hence I have not written my own to you. Why?

I see so much knowledge, quoting of scripture and intelligence in your offerings. I therefore was uncertain in my writing you a simple one.

However, this year I thought it would be a good way of connecting with you and letting you know I am still here.

I recently read through ALL your replies to my endless letters (circa 1996 and beyond), and was reminded of how kind you have always been to me on my journey in Kṛṣṇa consciousness, and therefore I wanted to acknowledge my gratitude to you.

This year I simply want to let you know that my faith in Kṛṣṇa consciousness has not diminished.

I always pray to Śrī Śrī Rādhā-Govinda in Inis Rath, Ireland, where I was given special dispensation to worship Them intimately, even though unqualified. I was always aware that they said:

"She'll do; it will keep her out of trouble." I know I was blessed in this service although I was unqualified.

Also, Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara who captured me in the first place and represent a different mood for me. They drew me in, shook me about and are the Deities I visit most days now.

I will finish by saying sincerely, thank you, Guru Mahārāja, and all glories to you on this auspicious occasion. Every day my day begins with:

"Please dear Lord, allow me to remain in the company of sincere devotees, and most importantly please let me remember you and never forget you."

This is the most important message in my house!

Your most humble servant,
Maṇi-mañjarī Devī Dāsī (UK)

Maṇikā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

On this special day of your Vyāsa-pūjā, I would love to thank you immensely for giving me first initiation and a new identity, that of being Śivarāma Swami's disciple. I am very proud of my new identity. I know that ultimately, we are all Kṛṣṇa's servants – this is our topmost identity. However, so often due to old habits, I forget this exalted position and want to take the position of master, wanting things my way. But I can always identify myself as your disciple – this does not change. I often reflect about mutual responsibility that comes with *dīkṣā* initiation. If instead of writing my spiritual or *karmī* name on a post on YouTube or other social media, I had to sign instead "Śivarāma Swami's disciple," would it change what I have to say or write? And I must admit, sometimes it would. Sometimes I feel even ashamed of myself, knowing that based on my choices, words and actions, people will judge not only me, but also you, your other disciples, Śrīla Prabhupāda and the entire movement. The responsibility is thus very high.

Being your disciple empowers me. I have many challenges in life and I often think that Śivarāma Swami's disciples can handle challenges with dignity and self-respect as true ladies and gentlemen. Your smile makes me happy. When you walk with your stick you remind me of Śrīla Prabhupāda – he had a very similar stick, walking with his straight

back looking like the emperor of the world. When you sing in *kīrtana*, the roar of your voice reminds me of Narasiṁhadeva.

You came in my dream this year on the most challenging day when I lost my loved one (September 2024). I had some subtle visitors for two nights in a row soon after that, a very unpleasant thing. I washed my apartment with cow dung and chanted Narasiṁha-kavaca for two hours. Someone sent me Śrīla Prabhupāda's Hare Kṛṣṇa *bhajana* with an unknown melody. I played it loudly for the entire night ordering my mind to listen to Prabhupāda's voice and to chant even while sleeping. "Visitors" came again in my dream. I immediately heard Prabhupāda's voice chanting *bhajana:* I chanted the *mahā-mantra* with all my power – everything was over immediately. I saw the power of the *mahā-mantra* and how it works. I woke up, it was 3 am. That morning at 8 am I passed my exam on the *Bhagavad-gītā*. Prabhupāda was very happy that morning, he was laughing through his picture on my altar. You were both very happy when I offered my *praṇāmas* to your pictures. Every day you show me different emotions: sometimes you are very strict or sad (it makes me wonder what mistakes I may have made), on other days – you are very kind, soft, supportive or happy – it always changes.

I wish for you to be happy in Lord Caitanya's and Prabhupāda's mission. I remember your instruction, that if anyone who considers himself or herself a follower of Śrīla Prabhupāda, should distribute books at least two hours per week. I am starting this year – two hours of book distribution per week at least.

I wish you good health so that your body does not cause you too much discomfort. I wish for you to finish all the books that you plan on writing. I wish for you to have lovely intelligent servants accompanying you daily and loving association of your dear Godbrothers, Godsisters and other devotees. May Śrīla Prabhupāda be very pleased with you. May Lord Caitanya Mahāprabhu and Rādhā-Kṛṣṇa shower rivers of their causeless mercy upon you so that it inundates New Vraja-dhāma, Māyāpura, London and all other places where you place your lotus feet – for the benefit of all suffering bewildered souls who are stuck in

this material existence, for they could break through and go back to Godhead.

With love and support.

My humble obeisances,
Your unworthy disciple and servant,
Maṇikā Devī Dāsī

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on the occasion of your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda and the *guru-paramparā*.

There is a profound spiritual reflection on the pastime of Lord Balarāma killing Dhenukāsura—an *adhyātmika-pakṣa*, revealing the inner meaning for practising *sādhakas*. Balarāma enters the Tālavana forest and brings down the coveted *tāla*-fruits. The word *tāla* becomes *tāra*, since "l" and "r" are interchangeable in Sanskrit, and *tāra* refers to the original Vedic syllable—*oṁ*. Thus, the *tāra-phala,* the fruit of *tāra,* is none other than *kṛṣṇa-prema,* the ripened essence of all Vedic literature.

This fruit, however, grows high atop the tree of Vedic wisdom—beyond the reach of ordinary living beings. It is the *guru,* the representative of Balarāma, who ascends the tree and brings down that sacred fruit. Without his intervention, such a treasure would remain inaccessible. And so, *śrī guru* becomes the bridge between this world and the eternal—making what is otherwise unattainable, ours.

Guru Mahārāja, this is your daily work. You have often said that preaching is the easy part—organising big festivals, drawing crowds, distributing *prasāda,* and getting people to chant *hare kṛṣṇa*—it is bliss-

ful. But then comes the real austerity: taking responsibility for those who sincerely want to become devotees, and giving your life—decades of it—so they can rise, gradually, step by step, along the path of *bhakti.* That is the real *yajña,* the sacred fire into which you pour your time, your energy, your very self. And yet, one who takes on that burden becomes *mukunda-preṣṭha*—dear to the Lord whose face is lustrous like the *kunda* flower.

It is mesmerising to see how many you help to grow, how you transform lives with your words and ultimately with your books which stand as living proof of progressive, living *bhakti.* They do not merely repeat. They reveal. They pour forth into the world like sacred rivers, carrying not only the life-giving wisdom of our *ācāryas,* but also the realised vision of one who directly perceives the ultimate reality. They are not just ink on paper—they are portals. Openings. Invitations into a reality we never imagined could be ours.

And what fortune—what rare and sacred fortune—to be a part of this mission. To help publish and share these books. To witness them being placed into trembling hands—hands that somehow know they are receiving something weighty, life-altering. And then, before our eyes, a kind of divine alchemy unfolds. Hearts are softened. The thick fog that once veiled our true destination begins to lift. A path once hidden now shimmers with clarity. What once felt distant becomes near. What once seemed unattainable becomes utterly real.

Hearing appreciations from readers of your books leaves me completely speechless. How can one describe the wonder of witnessing amazing transformations? As we are given new life through these books, immersing ourselves in their depth, it is indescribably enlivening to see others do the same—to watch as they drink deeply, their hearts stirred, their vision expanded, their very existence reshaped by the touch of your words.

Your books are not just messages—they are mercy descending. Through them, you are offering us that highest fruit—*kṛṣṇa-prema*—that once hung far beyond our reach on the tallest tree of Vedic scripture. Just as Balarāma, the original *guru,* brought down the *tāla*-fruits

in Tālavana, so too you, dear Guru Mahārāja, are placing this divine fruit into our hands.

It is all your mercy, opening doors we did not even know were there. And through your books, we are finding our way home. I remain ever grateful, standing in the shade of your compassion, praying only to serve you more purely, more sincerely, day by day.

Your blessed daughter and servant,
Mañjarī Devī Dāsī

Mañjuvālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden pillanatban örök hálát érzek, Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek. Számomra az egyetlen menedék, ha minden pillanatban az utasításaidra, a tanításaidra és a tökéletes szolgálataidra emlékszem.

Mindig úgy végzem a szolgálataimat és azon meditálok, hogy ott állsz mellettem. Én pedig igyekszem úgy végezni, hogy elégedett legyél. Mert számomra az az igazi boldogság, ha a mosolyodat láthatom.

Az egész életem a te indokolatlan kegyed, Guru Mahārāja.

A szolgálatom, ami az életem értelme lett és az, hogy egy csodás helyen, *bhakták* társaságában élhetek.

Igazán kivételes helyzet, melyet neked köszönhetek.

Örökké szolgád:
Mañjuvālī Devī Dāsī

Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked és legkedvezőbb megjelenési napodnak!

Most, hogy az idei felajánlásom megírásán meditálok, beugrott, hogy az utóbbi időben egy érdekes élményem van veled kapcsolatban. Újabban mikor rád gondolok, mindig fiatal vagy, tele energiával, a szürke jumperben vagy, amit sokat viseltél annak idején. Nem tudom, miért jöttek ezek az emlékek mostanában annyiszor. Közben kiszámoltam, hogy amikor személyesen megismertelek, pont abban a korban voltál, mint most én.

Hát én mennyivel kevesebb energiával rendelkezem most, mint te akkor! Emlékszem egyszer sétáltam úgy Egerben, hogy te és csak még egy-két *bhakta* volt ott. Te sétáltál, mi – főleg én – futottunk! A lelki életben is így vagyunk! Csak futnék utánad, de hol megbukok egy kőben, hol eltereli a figyelmemet egy kirakat, egy madárfütty… valami, és még inkább lelassulok. Hol másokra figyelek, és nem az ösvényre fókuszálok, ahol előttem jársz. Pedig tudom, hogy az út, bár göröngyös, de jó irányba visz és ez az egyetlen út, aminek a végén a cél feliratú tábla vár ránk, Rādhā-Śyāmával.

Tudom, hogy az „idegenvezetőm" is tökéletes, hibátlanul tudja, merre vezessen. Hogy mindig a legjobb, legkönnyebb, legkevésbé meredek, sose csúszós, mindig könnyen járható pályára terel, kedvesen. Remélem sose tévedek el, bírni fogom a tempót, mindig a lótuszlábaid nyomában maradok és majd egyszer csak célt érek. Veled nincsen lehetetlen!

Isten éltessen sokáig, Guru Mahārāja, erőben, egészségben!

Szolgád:
Manodhara Devī Dāsī

Manohara Dāsa

Hare Kṛṣṇa, my beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you and your lotus feet.

I am always proud that you are my Guru Mahārāja.

With your blessings I try to progress more in my Kṛṣṇa consciousness every day, so that I may serve you better.

I am grateful to you for demonstrating to us all that we are parts of Kṛṣṇa. I am grateful for your *kīrtanas* that made me go crazy when coming to Vṛndāvana, and for giving me the opportunity to touch your lotus feet; you are everything to me.

I try to always help the devotees as much as I can at the Centre. Also, at the book fairs and events where we distribute books, I try to spread Kṛṣṇa consciousness to the newcomers, and be the best example I can. I do it always thinking of you and I will always try to be worthy of you, although I am unqualified to glorify you.

Therefore, please do not withhold your blessings, so that I may serve you better.

Your insignificant servant,
Manohara Dāsa
Istanbul

Manojña Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I ask you to forgive me now
Also,

Apologetic for my sins now
Will I ever please you?
Will you still let me serve you?
My mind is at your feet now
O mind please don't let me cheat now.

I keep the memories of you, of who, I once surrendered to – before.
Kick out the final doubt now, please – and hold my hand once more

To please you
To make you smile
Is what I am looking for.
You're merciful
My mind is at your feet now
O mind I want to stop to cheat now.

You, simply teach us, "Keep your eyes on course. Take the holy name and watch your love, and humility soar."

I tell myself, now don't deviate, stay on course,
because
I want to please you more – and
giving Kṛṣṇa consciousness is where that is – I am sure.
My mind is at your feet now
I can't try to cheat now.

Rādhā-Śyāma is where our love should be bound, I want to try to make Them smile once more. With your mercy that's possible – I am sure.

I long to please the *paramparā*
Starting with you;
please bless me now – that – that is possible to do.
I am scared to ask – but?

Please bestow your feet upon my head,
receiving your mercy is what I long to do.
My mind is at your feet now,
How I long to please now.

Your surrender to Śrīla Prabhupāda is filled with awe, you are such an exemplary example – for sure.

Fully surrender? Is what I should do;
Don't look back? I am sure I'll regret that too.
I want to become obedient
And
Surrendered unto you
My mind is at your feet now
Hopefully this time
It won't fleet now.

Thank you for saving me, you are merciful and kind.
I hope I can please you and make you smile.

From your disciple – humbly yours,
Manojña Devī Dāsī

Manorama Dāsa

Please accept my respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you!

This year, you kindly allowed me to stay in India with you for a month. It was a special experience, especially since my last visit to Māyāpura was almost twenty years ago.

There is an image where Prabhupāda is holding your hands and guiding you—that is exactly how I felt. When we had *darśana* of Prahlāda

Nṛsiṁhadeva in the temple, the curtain was almost closed, but because of your presence, they kept it open. Then they offered you the blessings of His crown. They were in a hurry to close the curtain, but you pushed me forward so that I, too, could receive the same blessing.

Or when we visited Lord Jagannātha, they offered you a *pūjā* plate with lamps so that you could make an offering. After you finished, you handed it to me so I could make an offering as well. Then, you walked around with me and gave a personal *parikrama* in the Jagannātha temple, showing me different places and narrating some pastimes.

Also, when Jayapatāka Mahārāja invited six of his Godbrothers and Godsisters to his place for lunch, you told me to come along as well. That allowed me to be one of the "plus ones" and experience the feast, with six or seven types of *śāks* and seven or eight varieties of *sabjīs*, along with many other preparations and the association of those elevated devotees. After lunch, as we walked down the stairs, you shared memories of how Śrīla Prabhupāda had once descended those same steps. I also remember all the lunches we had with your guests—the special food and the wonderful stories I heard during those conversations. It was not just the invitations, the offerings, or the places you took me—it was how you cared for me personally, making sure I was included, seen, and nurtured during my visit to Māyāpura.

When stepping into India, we are quickly reminded of how vast the landscape of devotion is and how small we truly are in comparison. Though most people are fully materialistic, cultural traditions remain deeply ingrained. In India, we see countless devotees—whether of various demigods or even Kṛṣṇa. Born into a spiritual culture, worship, devotion, and strict practice come naturally to them. Yet, despite this, they remain entangled—perhaps in more subtle ways—but still within the material world.

This reminds me to be more cautious. There are countless obstacles, and so many desires that can easily divert us from our true goal.

I feel like a snail trying to cross the busiest and most dangerous street in the world—especially if that street is one of Delhi's multi-lane highways. I am seeking your guidance and shelter in this complex world

and praying that by your mercy, I may navigate these challenges without losing my way. The path is overwhelming, and my own strength is insignificant, but under your guidance, I hope to stay steady in my spiritual journey, keeping my focus on Kṛṣṇa despite the many distractions and dangers along the way.

Finding accommodation in Māyāpura, especially during peak times, is almost impossible—particularly near you in Rasāmṛta-kuñja. I started planning months before my arrival, with help from devotees like Braja-sevakī. Yet, one day I had accommodation, and the next day, things changed, and I did not. As my arrival date drew closer, multiple changes occurred, forcing me to move from place to place. I was excited to come but also uncertain about where I would stay. After I arrived, Śyāma-bihārī Prabhu told me that he had been discussing with you who would stay in Ādi-guru Prabhu's apartment. You simply responded, "That's Manorama's place." And that was it.

With all my own efforts and connections, I could hardly secure a place in Māyāpura. But when you simply said it was my place, everything was resolved. And so, I hope and pray that after many, many years of effort, service, and practice, at the end of my life—when the time comes to enter the spiritual world—you will turn to the authorities there and simply say:

"That's Manorama's place."

Your insignificant servant,
Manorama Dāsa

Mantra-mālā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you, all glories to my initiating spiritual master.

I wish you good health and good spirits on your Vyāsa-pūjā day as well as for the years ahead.

Please allow me to express my gratitude to you in this letter.

This year I would like to thank you for the highly advantageous floor plan of the Budapest Temple, and your efforts to use it for our benefit. I am talking about your glass office in the lobby. There we can see you very often holding meetings. We can immediately bow down in front of you. You are accepting our obeisances there, you are coming in and out of the room allowing us further encounters and possible minor services. For example, one could always open the door to let you in, or if you ask for a bottle of water, we are even more fortunate, or if we are the receptionist. We can always keep an eye on the room and its surroundings. No one holds us back.

When I am in the Budapest Temple or even just thinking of it, I can always see you there. You are eternally there in my mind. And remembering a great Vaiṣṇava such as yourself is of great benefit.

For all the above, and for an almost endless list of your other merciful and kind achievements I would like to offer my humble obeisances and thank you from the bottom of my heart. (This year I shall reach Hungary at the end of May, Kṛṣṇa willing of course, so please excuse me for not coming to your Vyāsa-pūjā celebration at NVD. I am planning to be there 2026 onwards.)

Hare Kṛṣṇa.

May Kṛṣṇa fulfil all your desires. All of them are to our benefit. Thank you, Guru Mahārāja.

Your aspiring servant,
Mantra-mālā Devī Dāsī
(Writing from New Zealand)

Mathureśvarī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábadnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntelek ezen a kedvező napon, megjelenésed ünnepén! Mindig izgalommal vegyes aggodalom tölt el, amikor írok neked. Nehéz hozzád méltón kifejezni az irántad érzett hálámat és megbecsülésemet. Mégis imádkozom, hogy sikerüljön írnom pár dicsőítő gondolatot. Ez nagyon szép elmélyülés minden évben. Mikor rád gondolok, úgy érzem, kicsit veled vagyok, amit nagyon szeretek, időzni a jelenlétedben. Mostanában nem volt sok alkalmam sajnos, de ahogy cseperednek a gyerekek, úgy nyílik majd egyre több lehetőségem valamilyen módon kapcsolódni hozzád. A veled való kapcsolat nagyon mély lelki benyomásokat biztosít, amelyek hitet, reményt adnak, és erőt, hogy kitartsak az *anarthákkal* való küzdelemben. Nagyon szerencsés vagyok, hogy a tanítványod lehetek. A kapcsolódás minden formáját elérhetővé teszed számunkra, ami óriási kegy. Kezdve azzal, hogy mikor figyelmesen éneklem a szent nevet, veled lehetek a *japán* keresztül, egészen addig, hogy személyesen is mindig tárt karokkal fogadsz, ha lelki útmutatásra van szükségem.

A legnagyobb kincs, amit kaptam tőled, és bizonyára nem lehet eleget hangsúlyozni, az, hogy *bhakták* között élhetek itt, Rādhā-Śyāma menedékében. Csodálatos *bhaktákkal* vagyok körülvéve, akik mindig azt lesik, hogy lehetnek egymás segítségére. Ez csak a te erőfeszítésedből valósulhatott meg. Örökké imádkozom, hogy egyszer méltóvá váljak a *bhakták* szerető szolgálatára, és te vagy, aki számomra a legcsodálatosabb példa vagy, hiszen te is mindig a *bhakták* jólétéért fáradozol, és azért, hogy minél hamarabb beajánlhass minket személyesen Rādhā-Śyāma páratlan örök szolgálatába. Köszönöm neked mindezt!

Élj sokáig erőben, egészségben!

Örökké a szolgálatodra áhítozva:
Mathureśvarī Devī Dāsī

Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen életemben különleges pillanat, amikor megjelenési napod alkalmából dicsőíthetlek. Gondolataimban sorakozik mindaz a számtalan felfoghatatlan kegy, amiben részem lehet, és csak tűnődöm, miért lehetek ilyen szerencsés éppen én.

Általában úgy tartják, hogy az emberek nem változnak, nem tudnak alapvetően átalakulni, akit egyszer valamilyennek elkönyveltek, az már örökre olyan. Az anyagi törvényszerűségek szerint ez valószínű.

mandāḥ sumanda matayo
manda bhāgyā hy upadrutāḥ

> A Kali-korban az emberek többsége bűnös, rövid életű, szerencsétlen és zavarodott. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.10)

A *karma* kötelei annyira megkötik az élőlényt, hogy ha nincs valaki, aki megfogja és kihúzza, akkor nincs esélye sem.

Az én sorsom abban a pillanatban változott meg, amikor először találkoztam veled.

Bár még ahhoz sem megfelelő a tudatom, hogy anyagi szemekkel tisztán tudjak látni.

Amikor tavalyelőtt a Vyāsa-pūjā ünnepségeden mondtad, hogy Rādhā-Śyāma most señor és señorita hangulatban van felöltözve, akkor is rádöbbentem: nélküled olyan vak vagyok, hogy még azt se biztos, hogy látom, ami anyagi szemmel nézve is látható. Bár órákon át néztem Őket, még ezt sem vettem észre.

Śrīla Prabhupāda Vyāsa-pūjā ünnepségén kérdezted, hogy észrevettük-e, mi van Śyāmasundara vállán, és én igazából csak akkor láttam meg, hogy egy narancssárga kötél.

Gyógyítod vak szemeinket, megajándékozva a figyelmes látással, megnyitod lelki szemeinket, megajándékozva a lelki látással.

> „Mindannyiunknak van szemünk, de a nap fénye nélkül ezek a szemek mit sem érnek. Éppen így a Legfelsőbb Úr fénye, vagyis a lelki tanítómester isteni kegye nélkül sem láthatjuk a dolgokat eredeti valójukban." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.25.9, magyarázat)

Minden évben történik velem valami varázslatos a Vyāsa-pūjā ünnepséged napján. És persze emiatt még jobban várom ezt a napot évről évre. Csodálatos együtt ünnepelni a *bhaktákkal,* úgy, hogy köztünk vagy. Valójában minden egyes nap ünnep, ha megadatik nekünk egy újabb nap, amikor megkaphatjuk a társaságodat.

Enélkül el vagyunk veszve, mert olyan ostobák vagyunk, hogy még amikor az anyagi energia folyamatosan pofoz, akkor sem jutunk magunktól arra, hogy nincs értelme semmi mással próbálkozni, mint az odaadó szolgálattal.

Amikor a három gyerekem abba a korba lépett, hogy már értették, hogy ebben a világban senki, tehát mi sem fogunk örökké itt lenni, azzal nem tudtak megvigasztalódni, hogy a lélek örök. Igazából azt akarták hallani, hogy mi, akik szeretjük egymást, mindig együtt leszünk.

Úgy tudom, még a közeli *bhakták* sem feltétlenül ugyanabba a csoportba kerülnek végül, de nem akartam összetörni őket, ezért mindig azt mondtam, hogy akik *bhakták* és Kṛṣṇát szolgálják, azok már örökre együtt maradnak.

Én is nagyon szeretnék örökké a te társaságodban lenni és mindig hallani, ahogy a szent nevet énekled és ahogy Śrīmatī Rādhārāṇī és Kṛṣṇa bensőséges kedvteléseit meséled. Szeretném mindig látni és hallani, ahogy a nagy fesztiváli lakomák elején megafonnal a kezedben sétálsz és az osztókat biztatod, hogy osszanak gyorsabban, mert éhesek a *bhakták*.

Szeretnék mindig ott állni a sorban, amikor a hajnalig tartó ünnep végén kiosztod a *prema*-golyókat, és azt se bánom, ha végül nem jut, mert úgyis csak az számít, hogy ott lehettem.

Tudom, hogy mindez csak akkor lehetséges, ha tényleg az Isteni Pár örök szolgájaként élek, ezért imádkozom, hogy elérjem egyszer ezt a tökéletességet.

Szolgád:
Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

Māyāpura Candra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden áldást köszönök, amit tőled kaptam. A lelki tanítómester legkisebb áldása is fejlődéssel jár a tanítvány számára. Azzal, hogy elfogadtál engem tanítványodnak, kimentettél engem az anyagi lét óceánjából és még egy gyönyörű szép nevet is kaptam.

Még mindig az avatás hatása alatt vagyok. Az avatás hetén találkoztunk személyesen Budapesten a templom szobában, beszélgettünk egy keveset, ami nagyon felemelő érzés volt és maradt is. Nem tudok elég hálás lenni, írhatnék sok-sok virágos szavakat de ez mind kevés lenne.

Minden nap belefoglallak imáimba, hogy az a rengeteg *karma* amit mi tanítványok rád zúdítunk (főleg az enyém), ne okozzon Neked gondot.

Van egy kérésem lefekvés előtt a *mūrtikhoz:* szeretnék a *bhaktákkal,* veled és a szent névvel álmodni, ami elég sokszor teljesül. Ezeket mind fel szoktam írni.

Nagyon köszönök mindent és szeretnék maradni a *bhakták,* Guru Mahārāja, és KṚṢṆA örök odaadó szolgálatában.

Hare Kṛṣṇa, szolgád szolgája:
Māyāpura Candra Dāsa

Mayūrī Rādhā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

A few years ago, in your Vyāsa-pūjā address, you spoke about how in the early days of ISKCON, devotees had a mood of complete surrender unto Śrīla Prabhupāda. If he said 'jump,' they would only ask 'how high?' Over the past six months, when I have had the opportunity to serve you both directly, and through your instruction to do *saṅkīrtana*, these words have come back to me again and again.

Although I grew up in a devotee family and in a devotee community, I cannot say that I have done much "jumping" in my life. However, now I am starting to see the effects that such "jumps" can have. I just made one such jump in coming to Hungary to serve you in July, and you reciprocated exponentially, giving so much care and attention to me.

When leaving England, I could not have imagined how I would change during such a short period of time. I could see that without your mercy, I would never get anywhere in my Kṛṣṇa consciousness. This chance to serve you personally, through cooking or cleaning or something else, is something so rare that I can only pray that I fully appreciate it and use this time to completely focus on pleasing you.

One thing I noticed was that since I came to Hungary, many of my bigger plans never went as I had expected. Yet, in hindsight, I can see that when I just tried to accept and adapt, those were always the times when I got the most amazing opportunities.

So, I am very grateful that you have given me these chances thus far to "jump," but I know that there are still so many bigger jumps to take. Guru Mahārāja, I pray that I can develop this mood of "jumping" without hesitation, so that I can endlessly jump higher and higher for you.

Your servant,
Mayūrī Rādhā Devī Dāsī

Medhya Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Sok-sok hálával, tisztelettel és szeretettel gondolok rád, mert te olyan önzetlenül mutatod az utat a *bhaktáknak* az odaadás útján. A példád és a könyveid segítenek nekünk abban, hogy közelebb kerüljünk Kṛṣṇához.

tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ

Te vagy a mi szeretett *gurunk*, és köszönöm, hogy mindig vezetsz bennünket a rögös útjainkon. Köszönöm a csodálatos könyveidet, amik mindent felülmúlnak.

Sokat imádkozok, hogy az Úr Kṛṣṇa minden vágyadat teljesítse, mert tudom, a te vágyad Rādhā-Śyāma szerető szolgálata.

Jaya Rādhā-Śyāma!
Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:
Medhya Devī Dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

Hare Kṛṣṇa! Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Gaura-Nitāinak és Rādhā-Śyāmának!

Nagyon örülök neki, hogy újabb Vyāsa-pūjā felajánlást írhatok Neked, mert ez azt jelenti, hogy újabb egy évet velünk voltál és társulhatok Veled személyesen vagy élő online közvetítéseken keresztül. Lenyűgöző, ahogy jelen vagy minden formában az életemben, illetve minden más ember életében: leckék, videók, hanganyagok, könyvek. Elképesztő módon prédikálsz és közel hozod számunkra Rādhā-Kṛṣṇát! Ha Te nem lennél, akkor nem hallanék az Isteni Párról és Vṛndāvanáról. A Te végtelen kegyedből kapcsolódhatok Hozzájuk. Köszönöm Neked mindezt!

Sokszor tűnődöm nagyságodon. Vajon ki lehetsz a lelki világban? Vajon hogyan szálltál alá? Vagyis mi a története annak, hogy eljöttél Vṛndāvanából, a lelki világból ide, az anyagi világba? Nem tudom, csak gondolhatom, hogy Rādhā és Kṛṣṇa szeretete hozott ide Téged, az a szeretet, amivel Te szolgálod Őket. Hisz Ők akkor a legboldogabbak, ha minél több elveszett lélek visszakerül Hozzájuk.

Te eljöttél ide, vállalva az anyagi világgal járó sok-sok szenvedést, csakis azért, hogy segíts rajtunk, hogy visszavigyél minket eredeti otthonunkba. Úgy érzem, ezt a kegyet sosem fogom tudni meghálálni Neked, kedves Guru Mahārāja, de igyekezni fogok, hogy jó tanítványod legyek, és ezáltal jó szolga legyek lótuszlábaidnál és az Isteni Pár lótuszlábainál.

Amikor a szemedbe nézek, akkor mindig a lelki világ fényét látom benne; amikor hallom a hangod, akkor a lelki világ hangjait hallom; amikor tanítasz, akkor a lelki világ kedvtelései elevenednek meg. Te magad vagy a lelki világ! Végtelenül hálás vagyok Neked, amiért itt vagy és a lelki tanítómesterünk vagy! Köszönöm szépen!

Kérlek, add a kegyed, hogy a jövőben is csatlakozhassak Hozzád: halljalak, lássalak és szolgáljalak. Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád: Bhakta Medvegy Gergely

Megha-mañjarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mostanában több olyan leckét is hallottam *bhaktáktól*, akik arról beszéltek, hogy alapvetően Śrīla Prabhupāda könyvei a legfontosabbak és az az alap, de kihangsúlyozták, hogy mégis van két olyan könyv, ami szintén ugyanilyen fontos, hogy tanulmányozzuk, mégpedig a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* és a *Saṅkalpa-kaumudī,* melyeket természetesen te írtál. És nekem pont ez a két könyv a kedvencem. Szeretem a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját és ezekben a könyvekben, bár újra és újra el kell olvasni őket, mindig találok lelkesítő, inspiráló gondolatokat vagy útmutatást arra vonatkozóan, hogyan gyakoroljam még tudatosabban, még mélyebben a lelki életemet. Te beletetted az egész Kṛṣṇa-tudat esszenciáját ebbe e két könyvbe és minden megtalálható bennük, ami ahhoz szükséges, hogy tökéletessé tegyük az életünket és vissza tudjunk menni a lelki világba Kṛṣṇához és társaihoz. El sem tudom képzelni, hogy neked ez milyen sok idő és erőfeszítés volt, nem beszélve az összes többi írásodról is, melyekkel nem csak minket, tanítványaidat és más *bhaktákat*, hanem a következő több nemzedék, generáció számára is megadtad az útmutatást és segítséget, hogy lépésről lépésre fejlődni tudjunk a lelki életben és szépen tudjuk gyakorolni a *sādhanánkat*. Végülis az a cél, hogy megtanuljuk szeretni Kṛṣṇát, mert bár ott van a szívünkben ez a szeretet, mégis elfelejtettük és újra fel kell éleszteni.

Te oly sok módon keresed a lehetőséget, hogy segíts az elesett lelkeken és annyi erőfeszítést teszel, hogy visszavigyed tanítványaidat Kṛṣṇához és Rādhārāṇīhoz, hogy szeretettel szolgáljuk Őket és a *bhaktákat*, mert te tudod, hogy semmi más nem ad boldogságot nekünk, csak az önzetlen odaadó szolgálat.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy felnyitottad a szememet és kiutat adtál a tudatlanság sötétségéből! Bár úgy érzem, nagyon messze van még, hosszú az út és göröngyös, de legalább már látok egy kis fényt

az út végén, mert itt vagy velem és tudom, hogy mindig segítesz annak ellenére, hogy nem érdemlem meg! Köszönöm az indokolatlan kegyedet és a szeretetedet, más esélyem nincs, csak te és a *bhakták* társasága és útmutatása!

Kérlek, add továbbra is a kegyedet, hogy tudjalak szolgálni téged bármilyen módon is, hogy elégedett legyen egyszer velem Kṛṣṇa és Rādhārāṇī! Köszönök neked mindent, kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Jelentéktelen szolgád:
Megha-mañjarī Devī Dāsī

Meghāmbarī Devī Dāsī

My beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, dear Guru Mahārāja.

Every book I read, every verse I read, every lecture I listen to, the content reminds me of you, which reminds me again and again that I have nothing more precious than you in my life. How could this be? How could my Guru Mahārāja be such a perfect example, and how could I have the chance to be his disciple?

I do not have many fancy words to say, but when I remember you, the lump in my throat reminds me of Kṛṣṇa, who always wanted His mother by His side. I am currently proofreading the Tenth Canto of *Śrīmad-Bhāgavatam* in Turkish, and every word touches me very deeply. Just as Brahmā burst into tears of joy before Kṛṣṇa and washed Kṛṣṇa's lotus feet with his tears, I also want to wash your lotus feet with my tears and wish to never be separated from your lotus feet, my beloved Guru Mahārāja.

The last time you left Bhakti Camp, you held me by my hair. I kept

thinking what I did to deserve such mercy. I know I cannot reciprocate, but the best service I can do for you, my dear Guru Mahārāja, is to continue to distribute Śrīla Prabhupāda's books with increasing enthusiasm and sincerity. This is the best service that connects me to you. I feel like I am whispering something from you to each person I give a book to. Please give me your blessings so that I can distribute more books. That is my only wish.

I am grateful for your beautiful example of compassion, kindness, humility, knowledge, courage, attention, and love. I am filled with admiration for how loving and attentive you can be to all your disciples, and others.

Your service to Rādhā-Śyāmasundara and Rādhā-Dāmodara is also the highest form of devotion. I want to say that you as my Guru Mahārāja are endowed with so many wonderful qualities that I cannot fully detail in writing, and for this I feel great joy and happiness.

This life would be very unpleasant without your lovely smile and loving glance. These are the feelings that I always carry with me.

Your eternal servant,
Meghāmbarī Devī Dāsī
Istanbul

Bhaktin Misuta Edina

Kedves Śrīla Śivarāma Swāmi Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgának és *bhaktáinak!* Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bár szeretett tanítványod, Őszentsége Śrīla Bhaktipāda Gosvāmī Mahārāja – drága lelki tanítómesterem – törekvő tanítványa vagyok,

mégis úgy éreztem, muszáj kifejezzem hálámat feléd, hisz annyi mindent köszönhetek neked.

Megjelenési napod alkalmából, eme áldásos napon, kérlek engedd meg, hogy néhány szívből jövő őszinte gondolattal dicsőítselek!

Ami a legfontosabb, hogy egy igazi példakép vagy, amiért végtelen és megingathatatlan hited és bizalmad van Śrīla Prabhupādában és a mozgalmában, amit elindított. Ezt mi sem bizonyítja jobban, minthogy egy egész ország lelki felemelkedését szem előtt tartva létrehoztál egy közösséget, ami sok ezer ember életét menti meg. Egy kegyóceán vagy, mindenki jóakarója.

Számomra olyan vagy, mint az univerzum élőlényeinek az Úr Brahmā. Az Úr Kṛṣṇa kiváló eszközeként rajtad keresztül nyilvánul meg minden, ami itt a magyar *yātrában* létrejött.

A te indokolatlan kegyedből van lehetőségem a budapesti templomban élni és a *saṅkīrtana* misszióban szolgálni szeretett lelki tanítómesteremet, téged, Śrīla Prabhupādát és Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgát. Ezzel megmentetted az életemet. Sohasem fogom tudni visszafizetni neked.

Az alapján, ahogy mások hogyan dicsőítenek, azt hallottam, hogy figyelmes és személyes vagy mindenkivel, kedves és édes személyiséged megolvasztja az ember szívét.

Leginkább a könyveid tanulmányozása és a leckéid hallgatása által kapom meg a társaságodat. Nagy szerencsémnek tekintem ezt a lehetőséget, mert te hatalmas tudás tárháza vagy és ragyogó kardként vágod el a tudatlanság kötelékeit szívhez szóló szavaiddal.

Megnyerni a társaságod, részt venni a leckéiden, *kīrtanáidon* akkora áldást jelent nekem, mintha elvégezném az összes lemondást és meglátogatnám az összes szent helyet.

bhavad-vidhā bhāgavatās
tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni
svāntaḥ-sthena gadābhṛtā

„Az olyan *bhakták,* mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.13.10)

Te mindent az Úr energiájában látsz, és az Urat látod mindenben. Tisztaságod olyan átható, hogy jelenléted hatására beszennyezett tudatunk megtisztul és így képesek vagyunk befogadni utasításaidat. Útmutatásod és példád követésével olyan módon szolgálhatunk, ami elégedetté teszi a Legfelsőbb Urat, és fokozatosan felébredhet bennünk iránta a tiszta istenszeretet.

Tökéletes vagy, mert nincs más vágyad az életben, mintsem hogy az isteni párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát szolgálhasd, és számunkra is ezt a felbecsülhetetlen kincset adod oly kegyesen.

Örök hálám jeléül csak a kicsinyke, jelentéktelen szolgálatomat vagyok képes felajánlani Neked.

Az életem a lelki tanítómesteremé, és a legjobb tudásom szerint elégedetté szeretném őt tenni, remélve, hogy ezzel neked is nagy örömet okozok.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Misuta Edina

Mohana Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Az év elején isteni kegyelmed jóvoltából volt szerencsém eljutni Coimbatoreba. Bár a látogatásom fő célja az *āyurvedikus* gyógykezelés volt, úton hazafelé ellátogattam a Perur Pateeswarar Śiva templomba.

Őszintén szólva nem igen néztem utána a több mint hatszáz éves templom történelmének és felszínes „turista hangulatban" nem túl nagy elvárásokkal érkeztem oda. Gondoltam, *darśanát* fogadok el az Úr Śivától, picit körbe nézek és megyek is tovább.

Azonban amint a templom bejáratához értem, teljesen megdöbbentem. A monumentális épület díszes kapuján belépve lenyűgöző látvány és földön túli atmoszféra fogadott. A gyönyörűen faragott gránit oszlopokat Kṛṣṇa különféle inkarnációinak faragott képei ékesítették, a mennyezeten színes festmények az Úr Śiva dicső tetteit jelenítették meg, aki nem csak az oltáron, de a templom csarnokában is számos, embernagyságú formában is megmutatta magát. Zarándokok százai vártak *darśanára,* a templom *brāhmaṇái* elmélyülten végezték a gyönyörű Śiva-Pārvatī, és a hatalmas Śiva-liṅga imádatát. Amint az oltár elé értem, felülkerekedett rajtam a meghatottság.

Az időtlen védikus kultúra magasztossága, ősisége, pompája, dicsősége vett körül, és egyszerre szembesültem a saját kultúrám (már ha az annak nevezhető) jelentéktelenségével, felszínességével, hitványságával. Belém hasított a felismerés, hogy még ami a védikus kultúrából napjainkra megmaradt, az is összehasonlíthatatlanul értékesebb, mint bármi, amit a modern ember felépített. Persze az épület lenyűgöző kifinomultsága, szépsége, csupán képviselte azt a felbecsülhetetlen értékű kincset, amiben a védikus kultúra gyökerezik: a transzcendentális tudást.

> „In this world, there is nothing so sublime and pure as transcendental knowledge. Such knowledge is the mature fruit of all mysticism. And one who has become accomplished in the practice of devotional service enjoys this knowledge within himself in due course of time." (*Bhagavad-gītā* 4.38)

Ahogy az anyagi test halott, a benne lakozó lélek hiányában a legpompásabb templom is csupán egy halom kő, ha nem imádják benne az Úr formáját, úgy a védikus kultúra is értékét, érvényét veszti a transzcendentális tudás nélkül.

Sajnos látható, hogy napról napra, évtizedről évtizedre, generációról

generációra veszik el, merül feledésbe az emberiség eredeti kultúrkincse. Amint ott álltam a templomban, arra gondoltam, vajon az oltáron *mahā-prasādát* osztó idős *brāhmaṇa* fia követi majd őt a szolgálatban? Vajon az unokája is itt áll majd dhotiban, *tilakával mantrákat* zengve?! Vajon, ha az én unokám eljön majd ide, ugyanez a csodás élmény fogadja? Kétséges...

Ám az biztos, hogy a mi drága Śrīla Prabhupādánk szívében hordozta minden transzcendentális tudás esszenciáját, és könyvein, tanításain és szeretett ISKCON-ján keresztül elérhetővé tette azt az egész emberiség számára. Śrīla Prabhupāda konzerválta és átadta a világnak mindazt, ami igazán fontos a védikus kultúrából, és a követőire bízta, hogy változtatás nélkül, ugyanakkor az aktuális környezethez igazítva továbbadják tanításait. Te, szeretett Guru Mahārājám, tökéletes tanítványaként az egész életedet annak szentelted, hogy Śrīla Prabhupāda minden utasítását végrehajtsd, és mindent, amit tőle kaptál, megossz velünk. Az oltár előtt állva rád gondoltam, és végtelen hála fogott el. Tudtam, neked köszönhetem, hogy nyomorult helyzetem ellenére most mégis itt állhatok az Univerzum Atyja és Anyja, a legkiválóbb *vaiṣṇavák* előtt, és imádott Uruk odaadó szolgálatáért fohászkodhatok hozzájuk! Neked köszönhetem, hogy nem csak míves oszlopokat, és szobrokat látok magam körül, de a tőled kapott tudásnak köszönhetően kapcsolatban lehetek a lelki valósággal. Neked köszönhetem, hogy részese lehetek annak a csodálatos missziónak, ami az emberiség legmagasabb érdekét szolgálja, és ami végső soron az én üdvösségemet is biztosítja majd. Az Irántad érzett hála hangulatában, szívem legmélyéről így imádkoztam hát az Úr Śivához:

> „Drága Uram! Isteni mesterem, aki boldogságod forrásának nevét viseli, végtelen irgalmából tanítványának fogadott el. Megajándékozott szeretett Urad áldott szent nevével, megszabadított a haszontalan és önpusztító életmódomtól, a kegyéből helyet kaptam az Úr Caitanya *bhaktáinak* a körében, és a legcsodásabb Isteni Párt szolgálhatom az ő közvetlen irányítása alatt. Könyörgöm hozzád, add meg az erőt,

hogy elvégezhessem azt a szolgálatot, amit erre az életre rám bízott, és áldj meg, hogy olyan tanítványává válhassak amilyennek látni szeretne."

Jaya! Śrīla Guru Mahārāja *kī jaya!*

Elesett szolgád:
Mohana Dāsa

Murāri Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

You are writing books in such a way that people are becoming attracted to Kṛṣṇa and can therefore develop love for Him in order to achieve the goal of human life. Your books are truly inspiring and amazing.

You are most magnanimous, following in the footsteps of the *ācāryas*.

Thank you, Guru Mahārāja.

Praying to follow in your footsteps.

Your servant,
Murāri Dāsa

Muralī-manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

2025… it has been 33 years since you accepted this unworthy soul as your disciple. Under the benevolent smiling forms of Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara, you blessed me with the name: Murli-manohara Dāsa.

On a morning walk in London, Śrīla Prabhupāda was asked what 'Murli-manohara' meant. His Grace Kiśora Prabhu recalls…

On a morning walk, I asked Śrīla Prabhupāda, "One of Kṛṣṇa's names is Murli-manohara – what does this mean?"

Śrīla Prabhupāda stopped and closed his eyes. After a moment, he replied, "Murli means flute, and manohara means beautiful, so when Kṛṣṇa takes his flute. He us even more beautiful."

And then, with a broad smile upon his lotus face, he continued walking through Regent's Park.

For sure, I was blessed. After being damned to repeated cycles of birth and death in 8,400,000 different species of life by some unimaginable good fortune, I reached out my hand as you said the words:

"Your name is Murli-manohara Dāsa."

It was the end of my material life and marked the beginning of a new life. A life under the loving care of a pure servant of the Lord. I had lots to learn as I was bundled into the back of a van to distribute books along the south coast of England. It was an enthralling experience. I often found it hard. The service of book distribution was blissfully demanding, and I would write to you of my struggles. Always, you replied with loving assurance, which would give me the needed spiritual strength to carry on. It is your example and guidance that has always been with me over these many years.

Then, in 1999, your instructions and guidance came to me in another way. A wondrous and supremely fulfilling source of shelter and inspiration coming directly from your deep study and absorption of Śrīla

Prabhupāda's books and the writings of our *ācāryas*. 1999 was the year you published *Veṇu-gītā*.

I still recall opening the book and reading its contents as you took me on a journey into the supreme reality of Goloka Vṛndāvana, one that has not stopped since. In 2000, *Na pāraye 'ham*; in 2004, *Kṛṣṇa-saṅgati;* in 2007, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*; then *Nava-vraja-mahimā* in 2012, followed by *Saṅkalpa-kaumudī* and onwards to *Vilāpa-kusumāñjali*.

I never personally met Śrīla Prabhupāda, yet each time I pick up, read, and study his books I sense his personal direction in my spiritual life. In the same way each time I pick up your books you are there speaking to me and guiding me. Your physical association may not be readily available, yet your books are there to take us by the hand every single step we take.

I recently had a very nice exchange with one of your Godbrothers. We were seated next to each other during *prasāda* at ILS (ISKCON Leaders Saṅga). He was sharing his journey in spiritual life and how now that he has retired from active service, he is wanting to go deeper in his relationship with Kṛṣṇa. He then mentioned your books. At that point I informed him that I was your disciple. He then sat back in his chair with a big smile and wide-open eyes and exclaimed that me sitting next to him was divine providence. He enthusiastically went on to relate how many times he had read *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* and *Saṅkalpa-kaumudī*, and how he begged for money to purchase *Vilāpa-kusumāñjali*.

I mentioned to him that you are indeed rendering a valuable service to our ISKCON society. Again, he sat back with wide open eyes and emotionally relayed to me that what I said was a 'massive understatement.' Then for the next hour he went on to glorify your writings in so many wonderful ways. At one point he exclaimed loudly that "Śivarāma has pulled back the curtain and shown everyone what Prabhupāda has given us." He said this three times attracting the attention of those around us.

At some point we both stood up and with tears in our eyes embraced one another. Leaving that intimate exchange I felt dizzy with ecstasy.

Yes, when asked what 'Murli-manohara' meant…

Śrīla Prabhupāda stopped and closed his eyes. After a moment, he replied, "Murli means flute, and manohara means beautiful, so when Kṛṣṇa takes his flute. He us even more beautiful."

And then, with a broad smile upon his lotus face, he continued walking through Regent's Park.

Guru Mahārāja, you have revealed the meaning and purport behind the 'broad smile' of Śrīla Prabhupāda.

What these books have done for me, the words, 'Thank you' echo quite a pathetic appreciation. The English language can never do justice in expressing my gratitude. Nor can I, and my lifetime of service to you can ever be enough to thank you.

Your pure devotion has weaved together a tapestry of enchanting delight that is the pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa. As Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī and Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura blessed the illustrious Gauḍīya Vaiṣṇava *sampradāya* with the *Govinda-līlāmṛta* and *Kṛṣṇa-bhāvanāmṛta,* you have with the added dedication and devotion to Śrīla Prabhupāda, blessed the Gauḍīya Vaiṣṇava *sampradāya* further with a greatly effulgent treasure that is your empowered writing.

I am sure that your service to Śrīla Prabhupāda will resound well into the future and be a source of great inspiration for the next hundred years, a thousand years, and into what is predicted to be ten thousand years of a worldwide prominence of Vaiṣṇavism.

Your insignificant disciple,
Muralī-manohara Dāsa

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Hálával tartozunk neked mert Śrīla Prabhupāda hűséges tanítványaként eljöttél 1987-ben Magyarországra, hogy a *vaiṣṇava* kultúráról tanítsd az itt élő embereket. Tudjuk, hogy már előtted is jártak hazánkban istentestvéreid az 1970-es években, de ők nem tudtak még nyíltan prédikálni. Neked sikerült a Kṛṣṇa-tudat mozgalmát hiteles vallásként bejegyeztetned, s széles körben elterjesztened.

Kedves Guru Mahārāja, számodra ugyanúgy, mint Śrīla Prabhupāda számára, nagyon fontosak a szentírások, a *vaiṣṇava* irodalom elérhetősége minden országban, így Magyarországon is magyar nyelven.

A XVI. században Śrīla Jīva Gosvāmī oktatta és készítette fel három fiatal tanítványát Śrīnivāsa Ācāryát, Narottama Dāsa Ṭhākurát és Śyāmānanda Paṇḍitát, hogy az Úr Caitanya tanításait a Gosvāmīk könyvein keresztül eljuttassák az akkori társadalom embereihez Bengáliába és Orisszába. A *gauḍīya-vaiṣṇava* tradíció új korszaka vette ezzel kezdetét. Őket hármójukat úgy tisztelik, mint *rūpānugákat*, vagyis Śrīla Rūpa Gosvāmī követőit, akik a prédikálás egyik legintenzívebb formájának, a vallásos könyvek tömeges osztásának lettek az úttörői. Ahogy ők hárman az első *saṅkīrtanás bhakták* voltak Indiában, boldogan jelenthetjük ki, hogy te pedig Magyarországon voltál az első igazán sikeres *saṅkīrtanás bhakta*.

Láthatjuk, hogy onnantól kezdve, hogy 1973-ban csatlakoztál az ISKCON világméretű mozgalmához, mindig fontos volt számodra Śrīla Prabhupāda könyveinek terjesztése, eleinte *saṅkīrtanás bhaktaként*, később *saṅkīrtana* vezetőként, majd templom vezetőként, vagy GBC tagként és lelki tanítómesterként.

Már hosszú évek óta jeleskedsz a *gauḍīya-vaiṣṇava* irodalom bővítésében, vagyis olyan transzcendentális könyvek írásában, amelyek az előző *ācāryák* műveit tárják elénk a jelen kor embere számára érthetőbb, befogadhatóbb formában. Minden bizonnyal megkaptad a lelki tanítómestered és a tanítványi láncolat áldását, hogy napjainkban a *vaiṣṇava* irodalom különleges művei rajtad keresztül nyilvánulhatnak meg. Ezt a képességedet méltán dicsőítik Śrīla Prabhupāda más nagy tiszteletnek örvendő tanítványai is.

A *Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 17. fejezetében a 203. vers magyará-

zatában ezt írta Śrīla Prabhupāda: Mahāprabhu jóslata győzedelmeskedni fog.

pṛthivīte āche yata nagarādi grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma

„Minden városban és faluban hallani fogják a nevem éneklését!"
„Senki nem állhat a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom terjedésének útjába, mert ez a mozgalom megkapta az Istenség Legfelsőbb Személyisége, az Úr Caitanya Mahāprabhu áldását."

Te, mint Śrīla Prabhupāda hűséges követője, s az Úr Caitanya jeles tábornoka, oly sokat teszel azért, hogy minél több emberhez eljuthasson az Úr szent nevének az éneklése. Szerencsések vagyunk, hogy találkozhattunk veled, hallhattunk Śrīla Prabhupādáról és az előző *ācāryák* csodálatos személyiségeiről. Ti mind nagyon szép példát adtok nekünk arról, hogy hogyan él egy *vaiṣṇava,* s tanítjátok az elesett lelkeket, megmutatjátok az utat, vissza Istenhez. Köszönöm szépen, kedves Guru Mahārāja, hogy vezetsz minket a lelki életünkben.

Jelentéktelen szolgád:
Nandinī Devī Dāsī

Narottama Pūrṇimā Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezt a felajánlást Śrīdhāma Māyāpurában írom, ahova a te kegyedből juthattam el és nagyon szép lelki tapasztalatokat szereztem. Én

Krisna-völgyben születtem és a gyerekkoromat is ott töltöttem, és bár Krisna-völgy Magyarország legszentebb helye, számomra egy egyszerű falusi otthon. Azonban a közel fél éves Indiában töltött szolgálatom hatására sok mindenre másképp fogok tekinteni, úgy mint Śrīla Prabhupāda csodálatos māyāpurai projektjére, Új Vraja-dhāmára, ami nem különbözik tőle és legalább annyira árad belőle a szeretet és a *bhaktákról,* különösképp a gyerekektől való gondoskodás. Tudom hogy nagyon elfoglalt ember vagy és a lemondott rendben nem feladatod ezekkel foglalkozni, ezért különösen köszönöm, hogy ilyen nagy figyelmet fordítasz ránk.

Köszönöm ezt a csodálatos lehetőséget, remélem, hogy valamilyen módon meg fogom tudni hálálni, és e hálával kapcsolatos megértésem a *bhakták* és az iskolánk névadójának, Prahlāda Mahārāja kegyéből csak mélyülni és erősödni fog.

> „Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?" (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.9.28)

Szolgád:
Narottama Pūrṇimā Dāsa

Naṭavarā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you and your devotional service!

I am writing to express my heartfelt gratitude for your causeless mercy, which you generously bestow upon us. I also wish to share my reflections on *guru-sevā*. If there is any goodness in my life and if I can pen a few sincere lines, it is solely due to your mercy.

mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
paramānanda-mādhavam

> "I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains."

I would like to begin with a short story that has deeply impacted me. Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura was once driving during the rainy season, when one of his disciples, dressed in clean cloth, prostrated himself in the mud before him. Mahārāja stopped the car and inquired about this act. The disciple humbly replied that this gesture was his only wealth. I pondered deeply on the meaning of this "wealth" and sought Kṛṣṇa's guidance for understanding it. I noted the story for contemplation later in my meditation.

In due course, Kṛṣṇa provided clarity. Through the "Ślokāmṛta" project, we study verses on *guru-tattva,* particularly those frequently quoted by Śrīla Prabhupāda. Concurrently, I was enduring a challenging period, striving to discipline myself and combat internal adversaries such as weakness, fear, despair, resentment, sorrow, illusion, sleep, appetite, and even the contamination of the mode of goodness.

The answer emerged from *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.15.45.

This verse has become a practical guide in my *sādhana*. In every difficulty and before undertaking any task or service, I envision myself humbly placing my head in the dust of your lotus feet, earnestly seeking your assistance to overcome This verse elucidates that if I possess a material body, including the subtle body, only by worshipping

the lotus feet of the Spiritual Master can the transcendental force (*bala*) manifest to control these *anarthas* – *yāvan nṛ-kāya-ratham ātma-vaśopakalpam*. Then, by the grace of the Supreme Lord, one can sharpen the sword of knowledge and, in one's spiritual bliss, transcend this material body at life's end.

Challenges and obstacles. Miraculously, strength indeed arises, and shortcomings and *anarthas* retreat. It is astonishing how, through genuine submission to *guru*—not merely in theory but in daily, moment-to-moment practice—the mercy of Lord Nityānanda and Balarāma manifests immediately. I am profoundly grateful for this realisation. Now, I daily perceive how your lotus feet are truly the narrow path leading directly to Goloka Vṛndāvana. This understanding illuminates why the disciple of Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura considered his prostration in the mud as his sole "wealth."

Another significant realisation concerns the sacrifices undertaken to obtain the mercy of the holy name. I was amazed to find that neither rigorous fasting nor cold showers produced the desired result. Real austerity lies in seeking shelter at the lotus feet of Śrīla Prabhupāda and one's spiritual master, as well as in immersing in the names, forms, qualities, and pastimes of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa in Vṛndāvana. This involves constant chanting of the holy names and deep absorption in the *Śrīmad-Bhāgavatam* and *Caitanya-caritāmṛta*.

My aspiration is to cultivate the necessary qualities of a genuine devotee and a sincere disciple of my beloved *guru*. Three words encapsulate to me the qualities of a disciple in *Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3.21: *jijñāsuḥ śreya uttamam*—curiosity, humble inquiry, and a relentless pursuit of the supreme goal.

Another important quality for a disciple to develop, which I am meditating on, is "carrying wood" for the spiritual master—for the sacrificial fire of *saṅkīrtana*, which he, in turn, kindles for Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya.

tad-vijñānārthaṁ sa gurum evābhigacchet,
samit-pāṇiḥ śrotriyaṁ brahma-niṣṭham

> "To understand these things properly, one must humbly approach, with firewood in hand, a spiritual master who is learned in the Vedas and firmly devoted to the Absolute Truth." (*Muṇḍaka Upaniṣad* 1.2.12)

In this context, one of the most intimate services we offer to the *guru* is the attentive chanting of the holy names.

Of course, I still need to apply considerable effort to always remember Kṛṣṇa and never forget Him, but now I know firsthand that this is possible only through the worship of your lotus feet and those of our dear *viśva-guru,* Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, when you write your books, it is your meditation on Kṛṣṇa, and when I participate in correcting the translations of these texts, it becomes my meditation on your meditation. This service inspires me greatly to learn to know and love Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa in Vṛndāvana: *kṛṣṇānandāya dhīmahi tan no guroḥ pracodayāt*. Your books are undoubtedly a source of deeply inspiring *bhakti-rasa* for the next 10,000 years. I would like to devote more time to this wonderful service, which, along with chanting the holy names and studying verses, is my life and the essence of my existence.

Thank You very much for this.

I wished to share these realisations with you and express my profound gratitude.

Please accept my humble obeisances, with my head at your lotus feet.

Hare Kṛṣṇa!

Your servant,
Naṭavarā Devī Dāsī

Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Guru Mahārāja, I would like to wholeheartedly thank you for bringing Kṛṣṇa consciousness into my life. Going through the sea of material life is hard as it is, but I cannot even imagine going through it, without the lifesaving boat of Kṛṣṇa consciousness. It really feels like an angry sea, and the only thing that helps, is to cling to the lifesaving boat of the holy name as it sails trough the raging waves of material hardships.

I feel like, I do not even deserve this gift that I was given. I am talking about hardships, but at the end of the day, whose idea was it to come here, and who did not follow the laws of material nature that Kṛṣṇa laid down? But saintly personalities like yourself do not look at that. You do not make distinction between who deserves and who does not deserve. Your compassionate and kind giving heart is the reason that so many of us can look to the horizon, far away from the storm, safe in the boat of Kṛṣṇa consciousness and see something that is beautiful and eternal – a hope that is nowhere to be found in this whirlpool of material existence – a beautiful land, where endless selfless love rules and where we forever belong.

I still cannot wrap my mind around the fact that I have this jewel in my life. When I look now at other people's lives who have more than me materially, I feel mostly indifference. I still have an immense amount of material desires, but still at the same time I feel, that the precious jewel of the holy name is something that cannot be compared to anything in this material world. No amount of wealth can compare to it and the only reason I have it, the only reason it is in my life, is because of you. I cannot thank you enough for saving me. I just hope and pray every single day, that one day I can make you happy with my endeavours, even if they are full of faults. Thank you for everything.

Your eternal servant, Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Bhaktin Nicci

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. Please accept my humble attempt to glorify you for your pleasure. I offer my heart as it is now, happily knowing that by being in contact with you, it shall become purified.

Dear Mahārāja, your creeper of devotion has become a *bhakti*-banyan tree.

Avyakto 'yam, Kṛṣṇa says. The invisible roots of this banyan tree of devotion are the foundations of the ground that I stand on; when I rise in the morning, when I walk to the morning program, when I distribute books in the streets of Budapest, and when I stand before the Lord himself.

Acintyo 'yam, Kṛṣṇa says. Your voluntary appearance in the life of this tiny and insignificant *jīva* is inconceivable. It is inconceivable to me how you have become so dear to Śrīla Prabhupāda, and to Rādhā-Śyāma, and yet you sign off your offerings as an insignificant servant, with no devotion.

Acalo 'yam, this soul is immovable. Your *bhakti*-banyan tree extends all the way up, from the ground that we share, to high above the boundary of the spiritual sky. When you swam across the Thames, I now wonder if it was you who moved, or the river who reversed her flow, courteously making way for your immovable will to please Śrīla Prabhupāda. In your steps lie a hidden dance, and I wonder if it was your walk that was uneven, or if I missed the hallway shifting itself to comply with your perfect gait.

Sarva-gata, your influence is present everywhere in my life. Those who take shelter under a banyan tree, whether they are aware or not, are nurtured by the oxygen emanating from its pores. So too, this little *jīva*, and countless others, are enveloped by your instructions, through your actions and words. From how I comb my hair in the morning, to giving my heart to distributing Śrīla Prabhupāda's books, to the culture

of respect amongst devotees which you have established in Hungary – your instructions infuse the air that we breathe and continue to guide and nurture our activities.

Dear Mahārāja, your *bhakti*-banyan tree has penetrated the spiritual sky. And now, secondary roots descend from that touchstone canopy to bless us. These dangling vines are your books, which bring comfort and security to a blind *jīva,* who now knows that the long and winding journey home is lovingly dotted with landmarks.

Adāhyo 'yam, this soul cannot be burnt. Your form leaves a dent in the consciousness of every *jīva* who has the good fortune to see you. Just as you said that Śrīla Prabhupāda's words are the ropes that bind us eternally to Śyāma's lotus feet, so your nuclear voice brands us with a permanent mark: "This *jīva* is now on her way home."

Thank you for giving me the opportunity to serve you and your servants. May I continually be forever indebted to you and engaged in your service.

Your servant,
Bhaktin Nicci

Nikuñja-devī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Your Appearance Day is coming around soon. You will be 76, and I am 46. This year will mark ten years since I first met you at the Bhakti-Saṅgam festival in Ukraine in August 2015. It was at that meeting that my life completely changed. I was a new devotee at the Kiev temple before arriving at the festival.

On my second visit to the temple, I met Nirañjana Swami who

answered so many questions I had in my mind. I was already vegetarian and following the regulative principles, but I did not know about devotees or Kṛṣṇa. Love was springing from my heart the minute I walked into the temple; from the incense and flowers on the altar to the deity *darśana* and *prasāda*. The greeting from the devotees and my interaction with them was just amazing – it was like water for a parched soul. It was so powerful! So amazing! Awesome!

Later, I met you, and it was love from the first sound of your voice. You were singing in *kīrtana* and afterwards you gave an inspiring lecture about the twenty-one qualities of a human being. I remember your words resonating within me, understanding that perhaps we knew each other from the past. It was Kṛṣṇa's special mercy that He arranged our meeting so fast. I immediately wanted to listen to you, follow you, surrender to you and serve you. You kindly allowed me to come to Hungary and the holy *dhāma* to try to be useful. My greatest desire was to satisfy you, see your charming smile and hear your deep touching voice.

So, on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā, I can try to express my gratitude to you and pray for your good health and the achievement of your life's goals. From the bottom of my heart I wish that you may continue to write your amazing books, give us your valuable association, and inspire us with your loving worship of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara by engaging us in Their service.

You show us what it means to live in Kṛṣṇa consciousness; how to be immersed in *kṛṣṇa-kathā*; what real friendship with God brothers and God sisters is like; and how to always keep Śrīla Prabhupāda's instructions in our mind. You also share with us inspiring stories about Prabhupāda, encouraging us to regularly study His Divine Grace's books, all the while keeping our main goal of *kṛṣṇa-prema-bhakti* in mind.

I am grateful to you, that by your causeless mercy I have had the good fortune to celebrate your Appearance Day in holy *dhāma* with you and the devotees for the past five years. Thank you for the amazing evening programs, your wonderful *kīrtanas* and inspiring readings from *Bhagavad-gītā*. It was awesome! Your mercy entails giving so much of yourself and I cherish this matchless gift that you so generously share

with us. I will always cherish this memorable time in the *kuñja* of my heart as my biggest treasure.

This year I feel a much deeper connection with you and my spiritual family. My Mother left her body suddenly this year at the age of seventy. It was during one of your *kīrtanas* in Māyāpura when you sang one of my favourite tunes. I did not expect her to leave so fast and I am still in shock and very attached to her, despite all the knowledge I have from *Bhagavad-gītā*. We last spoke on my birthday and she wished me good health and happiness.

However, I am grateful to Kṛṣṇa that He took her so fast and during your powerful *kīrtana*. I feel this to be His special mercy upon her. It seems almost like you gently took her by the hand leading her to Kṛṣṇa. She was a very beautiful person – very reliable, honest, responsible, kind, patient, humble and sincere. She taught me how to cook and gave me the taste for this kind of service. Unfortunately, she did not chant the holy names, but she sometimes went to church, and honoured *mahā-prasāda* when I visited her.

She heard stories about Kṛṣṇa and even distributed one *Bhagavad-gītā* to our neighbour on Gītā-jayantī 2023. She always blessed me to go to the *dhāma* and encouraged me to buy a flat in Māyāpura when she saw how beautiful Māyāpura was. I think by all these auspicious activities and by Śrīla Prabhupāda's and your mercy, Kṛṣṇa allowed her to depart without any suffering. I am also grateful to you for inaugurating the three times chanting of the *mahā-mantra* for her eternal spiritual benefit. I hope by devotees' mercy that Kṛṣṇa takes care of her beautiful soul in the best way possible.

So, this year has not been easy for me, but I am lucky that I am in the holy *dhāma* and I have my spiritual family with me to support me in this difficult time. It is just by your and Śrīla Prabhupāda unlimited mercy I have my spiritual family and home all over the world. We are lucky. I just regret that I did not tell her much about Kṛṣṇa and that she did not chant the holy names.

I dreamed that she came to Śrīdhāma Māyāpura too, as did many parents of our devotees who came this year. I was so happy to see all

of them together here. I believe that by your and Śrīla Prabhupāda's unlimited mercy, the devotees' prayers and blessings, my mother will get a bright future, as Mātājī Śruti Rūpa told me. I am grateful to Kṛṣṇa, that through this situation He showed me that our life is short, shorter that we can expect, any day can become our last and I really need to make main things main. I need to be more serious in my main service – the chanting of the holy name.

My dear Guru Mahārāja, I do not have enough words to express my gratitude to you or give you something that is valuable. I am unqualified to do so. However, I would like to tell you that I love you with all my heart, even if I cannot express it properly through my *sādhana* and *sevā*. But I continue to try to become the good disciple of My Great Spiritual Master. I am paying my humble obeisances to your lotus feet and begging you, please protect me, please save me, please give me your blessings to get this greatest treasure – to love Kṛṣṇa and always chant the holy name with love.

Your eternal servant,
Nikuñja-devī Devī Dāsī

Nīla-maṇi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet, on your auspicious Vyāsa-pūjā day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As time passes and I am getting older, I can more readily appreciate the incredible gift you have given to us all. This year I am further relishing trying to present Kṛṣṇa consciousness at universities and I feel there is nothing sweeter than sharing this sublime knowledge and helping young minds to question the status quo of what is being presented

to them. I hope to study *śāstra* in more depth now, to be able to better explain it. Śrīla Prabhupāda was so expert at connecting with whoever he met and being able to respond to them and I have seen the same in you. I pray to develop this ability in time, as it is so needed currently in our global turmoil. The vision of those who can see the truth, like yourself, is most needed and I hope to try to give others access to that.

Thank you for your consistency and reliability; you are a constant in my life which gives me so much strength. Sometimes I forget how much shelter and strength you give me but it is there in your training and in my connection with you, in which I feel very secure, even though I am so sorely lacking. Even in the toughest of times, I try to think of what you would want me to do. Anything I try to offer in the service of Śrī Caitanya Mahāprabhu is due to the training I have received from you and my *śikṣā-gurus*. For this I am eternally grateful.

Life in this world can be so turbulent, but Kṛṣṇa consciousness in all its many aspects is the soothing balm to cool our burning hearts. Thank you for giving yourself so wholly to us in your books, podcasts, lectures, *kīrtanas,* New Vraja-dhāma, Budapest temple not to mention your very self.

bhavad-vidhā bhāgavatās
tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni
svāntaḥ-sthena gadābhṛtā

> "My Lord, devotees like your good self are verily holy places personified. Because you carry the Personality of Godhead within your heart, you turn all places into places of pilgrimage." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.13.10)

Begging to remain somewhere in the dust of your moonshine lotus feet,

Your aspiring servant,
Nīla-maṇi Devī Dāsī

Niścinta Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept by humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

In December 2024, during his visit to the U.K, His Holiness Sacinandana Swami Mahārāja made a striking point. Asking the devotees to consider all the best things we have in our life today; he posed the question whether we did anything to bring those things about. It was a clear no – those things which are meaningful – they were just given to us.

As I continued to reflect on those same gifts, my mind was forced in your direction. Not only because I consider that you are one of these great gifts, but because you are the root cause of the other gifts, or the reason why I consider the other things to be so meaningful. Thinking in this way, the prayers of Raghunātha Dāsa Gosvāmī came to mind:

nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīṁ māthurīṁ goṣṭavātīṁ
rādhā-kuṇḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-guruṁ taṁ nato 'smi

All glories to you, as you impart an unfathomably sweet conception of the holy name that impels me to want to uncover it whilst you try to walk us down that road step-by-step.

All glories to you, as you generously share your realisations of the heart of Lord Caitanya and then beg us in different ways to take up His *saṅkīrtana* movement.

All glories to you, as you clarify beyond doubt the applicability of Narottama Dāsa Ṭhākura's words (*ei chay gosāi yāra tāra mui dāsa tān-sabāra pada-reṇu mora pañca-grās)* to our life and personally wean us off our prior abominable foodstuffs. How? By inculcating your own faith into our hearts.

While you present the sweetness of Śrī Śrī Rādhikā-Mādhava as Their most essential selves, you bring me face-to-face with the layers of dishonesty, selfishness, and envy that I need to move past to experience what I am hearing.

As I pen this on Nityānanda-trayodaśī, I think about one gift you are offering that has captured my mind the most over the last few months. Śrīla Prabhupāda writes in the introduction to *Śrīmad-Bhāgavatam* concerning Jagāi-Mādhāi:

"This struck Him on the forehead, and immediately blood began to flow. But Nityānanda Prabhu was so kind that instead of protesting this heinous act, He said, 'It does not matter that you have thrown this stone at Me. I still request you to chant the holy name of Lord Hari.'"

Tolerating every variation of *guror avajñā* I display, you tirelessly present this principle by your example and words: it does not matter what we are doing or what we want to be doing in the future, *nāma-saṅkīrtana* is the only real need. As you painstakingly hold out this valuable gift and simultaneously open my hands to receiving it, some understanding of what Kavirāja Gosvāmī meant in *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.62 begins to dawn on me:

'śraddhā'-śabde — viśvāsa kahe sudṛḍha niścaya
kṛṣṇe bhakti kaile sarva-karma kṛta haya

> "*Śraddhā* is confident, firm faith that by rendering transcendental loving service to Kṛṣṇa one automatically performs all subsidiary activities. Such faith is favourable to the discharge of devotional service."

Guru Mahārāja, what is the quality of this faith that you possess? What is this conviction that you have in the words and mission of your Guru Mahārāja? It appears like the mountain made of gold which Prabhupāda alerted the scientists to on July 6th, 1976. Visible from miles away, it shines bright and attracts those Vaiṣṇavas that know its value, whom I aspire to follow. In the presence of this golden mountain,

despite failing to comprehend it, I feel my materialistic faith very slowly melting away in wonder. This is the gift that I am meditating on, which you are graciously offering to the entire planet.

Śrīla Prabhupāda writes in *Bhagavad-gītā* 10.7 (purport): "Generally, people know that God is great, but they do not know in detail how God is great. Here are the details. If one knows factually how God is great, then naturally he becomes a surrendered soul…" As I contemplate the many details of your greatness in the form of these gifts, I am left to beg that you and your beloved Guru Mahārāja fulfil these statements. I beg that surrender will indeed follow from my weak heart – because I have no other means to bring this about myself.

If I have developed any aspirations in spiritual life, they are gifts imparted by you. Now, your mercy will determine their fruition or failure.

Your servant,
Niścinta Dāsa

Nitāi-bhāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A mai napon végigfutott az elmémben egy film, ami rólad szólt. Persze nem a sok részlet, inkább a megélt élmények és érzések hagytak bennem nyomot, így leginkább ezt osztanám meg veled.

Valamivel több, mint 24 éve történt, hogy először láttalak a Krisna-völgyi Maraton Fesztiválon. Leckét tartottál, és én nem sokat értettem abból, amit mondtál. Nagyon erőteljesen beszéltél, aminek a hatása kitörölhetetlenül ott maradt bennem. Mára megértettem, hogy ez volt az első alkalom, amikor egy igazi Kṛṣṇa-tudatos *saṁskārát* kaptam. Nem a szavak, és nem a karizma volt az, ami igazából megérintett,

hanem a szívedből áramló kegy és szeretet. Ezt akkor még nem tudtam értelmezni, de nagyon mélyen megérintett, és azóta is újra meg újra eszembe jut ez az emlékezetes pillanat.

'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga' — sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya
(*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.54)

A következő filmrészlet, ami megmaradt, azt örökíti meg, amikor Debrecenbe látogattál 2003-ban, és elfogadtad a meghívásunkat egy házi programra. Nem sok gyakorlatunk volt abban, hogyan kell megfelelően szolgálni téged, ezért kicsit izgultunk, főleg Gaura-bhāvana, aki a *prasāda* osztása során az öledbe szórta a popcornt. Az eseményt egy pillanat néma csend követte, de azután csak megadóan, ám derűsen felnéztél, nyugtázva, hogy ilyen egy vidéki kṛṣṇás esemény.

Azután 2007 körül – szintén egy debreceni látogatásod alkalmával – mondtam neked, hogy Gaura-bhāvanával azt tervezzük, felköltözünk Budapestre, hogy részt vegyünk Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga teljesidős szolgálatában. Nem ellenkeztél, de finoman megjegyezted: és ki fogja vezetni Debrecent? Szenvedélyesen rávágtam, hogy továbbra is én, olyan módon, hogy minden hétvégét Debrecenben töltök majd. Persze egy éven belül kiderült, hogy ez ebben a formában nem működőképes, így a kegyedből visszaköltöztünk, és megkaptuk az áldásodat arra, hogy egy Kṛṣṇa-központot, illetve éttermet vásárolhassunk.

Ezután is több emlékezetes pillanat ragadt meg bennem, melyekből a mai napig sok erőt merítek. Leginkább azok a találkozások, amikor utasítást adtál a szolgálatomra vonatkozóan, és egyben azt a képességet is megadtad, amivel eleget tudok tenni a feladatnak. Apró, ám jelentőségteljes felhatalmazások voltak ezek, a *guru* kegye, a te kegyed, Guru Mahārāja. Minden alkalommal adtad a lehetőséget, és ezzel a képességet, így gördítve tovább a lelki életem útját.

Most sincs ez másképp. Az idén megkaptam az áldásod, hogy az életem utolsó szakaszában aktívan prédikálhassak, és úgy tűnik, a körülmények ennek megfelelően alakulnak.

Guru Mahārāja! Te vagy a legmeghatározóbb személy az életemben. Életem során mindig kerestem, kinek adhatnám oda a bizalmamat, de mára megértettem, egyedül te maradtál, akiben bízhatok.

Egyszer azt mondtad, hogy úgy meditálsz rajtunk, mint a teknős a tojásain. Ezt a törődést folyamatosan érezem, és bár erre a bizalomra érdemtelen vagyok, mégis azért imádkozom hozzád, hogy add meg a képességet arra, hogy elégedetté tehesselek.

Örök szolgád:
Nitāi-bhāvana Dāsa

Nitāicand Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A nyár volt életem legjobb nyara: tele volt kedvességgel és szeretettel.

Melletted lenni a legjobb! Amikor együtt vagyunk és mosolyogsz, az az egyik legszebb látvány. Nagyon szép a mosolyod.

Nagyon szépen köszönöm, hogy második avatást is adtál, így tudom szolgálni az Urainkat.

Bár én egy senki vagyok, Śrī Kṛṣṇa oly kegyes, hogy úgy vezette a sorsunkat, hogy találkozzunk és a tanítványod legyek. Te vagy a legjobb Guru Mahārāja, akiről csak álmodhatnék!

Teljes szívemmel szeretlek, bár tudom, hogy az én szeretetem csupán egy homokszem a sivatagban a te szeretetedhez képest.

Kérlek, mosolyogj nekem még, és add az áldásod, hogy fejlődhessek!

Örök szolgád/lányod:
Nitāicand Devī Dāsī

Nitya-līlā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,
Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your appearance.

For most people New Year's Eve is a time of contemplation of the past year – for me, this falls just prior to Vyāsa-pūjā time. This is a very good occasion to reflect on my devotional life, the things I could accomplish and those I could not.

Last year we had a conversation that showed me again how fortunate we are to have you here in Hungary. You asked me if I could make ends meet. My answer was, "Yes," but I pointed out that sometimes I cannot buy everything that my daughters want. Your eyes widened and you said, "No, kids must have everything, if they need something that you cannot afford, let me know and I will buy it for them." I was so touched that I almost cried, it was such a heart-warming moment.

My parents do not really care about me or their grandchildren, but you, my spiritual father and all my spiritual siblings, aunts and uncles always look after me in many ways. Although you are a *sannyāsī,* you were willing to take up a father's role. Your mercy has no limits.

I was also thinking a lot about your swimathon. On the one hand I was worried about you, and on the other hand I was so proud of your achievements. The life of every conditioned soul is also a swimathon: we are struggling with the waves of suffering, we are trying to escape from the sharks of death, we are trying to keep our heads above water to breathe and we must move constantly to avoid sinking. However, the spiritual master comes in a boat to save us from all kinds of calamities and shows us the way towards real bliss, satisfaction, and love.

Dear Guru Mahārāja, thank you for taking us on your boat and saving us from drowning. Material life is so full of pain, sorrow, and misery; spiritual life is the only light in the darkness of this age of Kali.

Thank you for accepting me as your spiritual daughter and please let me always have some small space in the dust of your lotus feet.

Your insignificant servant, Nitya-līlā Devī Dāsī

Nṛsiṁha Kṛṣṇa Dāsa

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

In *Śrīmad-Bhāgavatam* (7.7.30-31) Prahlāda Mahārāja said:

guru-śuśrūṣayā bhaktyā
sarva-labdhārpaṇena ca
saṅgena sādhu-bhaktānām
īśvarārādhanena ca

śraddhayā tat-kathāyāṁ ca
kīrtanair guṇa-karmaṇām
tat-pādāmburuha-dhyānāt
tal-liṅgekṣārhaṇādibhiḥ

> "One must accept the bona fide spiritual master and render service unto him with great devotion and faith. Whatever one has in one's possession should be offered to the spiritual master, and in the association of saintly persons and devotees one should worship the Lord, hear the glories of the Lord with faith, glorify the transcendental qualities and activities of the Lord, always meditate on the Lord's lotus feet, and worship the Deity of the Lord strictly according to the injunctions of the *śāstra* and *guru*."

By your causeless mercy you accepted me as your disciple, although there were no good qualities in me, so I could render some minimal service to you with devotion and faith. I do not have great devotion; however I have great faith in your divine grace. This makes things easier in my life. This is already surprising for me, however more surprising than that is your trust in this insignificant disciple of yours.

Once we were discussing about book distribution in Turkey. I was trying to find ways to distribute books here. We were not able to print Śrīla Prabhupāda's books. This was stressful for me. Since we did not distribute many books, we could not print new titles. You understood my stress very well and eased the situation by speaking as a loving father. You encouraged me and Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī as always. You said if I started distributing books, that you will come and live in Istanbul with us. When I heard this, I was shocked and happy at the same time and all my anxieties were gone. Who else could do it?

Of course, I and Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī then started to meditate on your words. When you stay with us whenever you came to Istanbul, those days were the best days in our lives. You were turning our flat into New Vraja-dhāma by your presence. We just wanted to pull you back to Istanbul where our heart of preaching was placed. That day you blessed us very generously. Since then, our numbers of books distributed increased. We started to print new titles. New and wonderful book distribution started to appear in our country. If *guru's* mercy is there everything is possible. Thank you for pushing us in this direction. Last year we distributed more than 5,000 books, that is 30% more than the previous year. Our aim is to double it in 2025. When we opened Govinda's Istanbul restaurant, you were so happy. You smiled at me that evening, something which I will never forget. You purchased me fully. That same smile on your face was there when we offered *Śrīmad-Bhāgavatam* Canto One to you last year. I always try to remember that smile. That smile keeps me going forward.

When I preach, I always feel your presence, hear your voice, see your smiling face and know your blessings are with me. I always try to be an instrument in your preaching in this country. You gave me saintly devotees to help. In their association we worship Mahāprabhu together. You gave me wonderful Godbrothers and Godsisters who nourish my Kṛṣṇa consciousness.

You gave me Rādhā-Śyāma! You gave me a real life, dear Guru Mahārāja – it is full of joy and happiness. You pulled me out of material life. And in return what can I give you? Nothing compares to

whatever you gave me. At least I am trying to give my life to you. My life is just yours.

Your servant,
Nṛsiṁha Kṛṣṇa Dāsa

Padyāvalī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine appearance.

Happy Śrī Vyāsa-pūjā, Guru Mahārāja!

On the most auspicious day of your appearance, please accept these few words of glorification.

It is the causeless mercy of the Lord that you took the responsibility to deliver this conditioned soul. I remain indebted to you, Guru Mahārāja for your love and care to save me from the ocean of nescience.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi

> "By the mercy of the spiritual master one is benedicted by the mercy of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement."

You are the mercy of the Lord. It is only by your mercy that I started to reflect on *Śrī Gurvaṣṭaka*.

> "My only desire is to have my consciousness purified by the words emanating from your lotus mouth."

Every time I recite these prayers, I ask myself: "How honest am I, in applying this mood in my practice?" Even though I am not up to the mark, I pray at your lotus feet to be able to make this, my only desire; that is to have my consciousness purified.

> "Attachment to your lotus feet is the perfection that fulfils all desires."

It is only by your mercy, Guru Mahārāja; that these prayers can stay in the consciousness. I pray that I can develop such an attachment to your divine lotus feet.

kṛṣṇa yadi kṛpā kare kona bhāgyavāne
guru-antaryāmi-rūpe śikhāya āpane
(*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.47)

It is only by the Lord's mercy; I received your mercy. I have been blessed to belong to such a master who is amazingly well versed in understanding the intricacies of pure devotional service and trains the serious and sincere students in *bhakti*. All glories to you, Guru Mahārāja!

From the bottom of my heart, I humbly beg that I may imbibe a fraction of your service mood and develop a good service attitude and a strong taste to hear the glories of the Lord and His devotees. Also to be attached in serving your lotus feet faithfully, and to understand that I need to become such a sincere servant.

If there is any small progress I made in the past year, I humbly offer all at your lotus feet.

And for any lacking, I will try my level best to improve.

Praying that Śrīla Prabhupāda fulfils all your desires.

Desiring pure devotional service, may I beg to please keep this insignificant soul in the shelter of your lotus feet.

kṛṣṇa sei tomāra, kṛṣṇa dite para, tomāra śakati āche.
Ami ta 'kaṅgala, kṛṣṇa kṛṣṇa boli, dhai tava pāche pāche.

With deepest respects, I remain forever grateful to you, Guru Mahārāja for everything you have done for me.

Your unworthy disciple,
Padyāvalī Devī Dāsī

Parameśvarī Devī Dāsī

My dear Śivarāma Swami,

Please accept my most humble obeisances. All glories to you and Śrīla Prabhupāda. And all glories to this wonderful day of your appearance.

I wish to express my gratitude from the bottom of my heart for your books about Vṛndāvana pastimes, of our most wonderful Divine Couple, Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

I have never read such extraordinarily beautiful and magical books like your books, which bring us to another realm of existence.

There are no adequate words to explain the beauty of your words and descriptions and the effect they have on our minds and hearts. You so poetically describe every detail of how Rādhā-Śyāma and Their associates look, how They behave, you describe Their thoughts, emotions, ecstasies, Their full absorption in love, Their reciprocation of love, joys, sorrows, pranks and pastimes in such rich, vivid and a complete way, all the while bringing us into this magical world of Theirs.

You bring Them so close to us, that only a single thought and desire remain in our heart and mind – to be part of Their world, to be near Them, to be able to see Them, and serve Them eternally.

Dear Mahārāja, please bless this unworthy servant of yours that the time comes when I have no other desire but to become Their humble servant and that this desire grows into a deep eagerness for Their service.

There is nothing greater to offer you on this occasion of your Vyāsa-pūjā than the precious, nectarean words from your books.

I wanted to quote one exceptionally beautiful part, but it was not easy to choose, because every word, sentence and passage is so beautiful and full of nectar. I hope this wonderful quote will bring happiness to your heart:

> "Rādhā moves like a young swan, occasionally stumbling from the happiness rising in her heart. Rādhā continues to wander aimlessly through the gardens of Puṣpavana. The forest is sanctified by the touch of her feet, perfumed with the fragrance of her body, and enlivened by the sound of her voice. Rādhā's breath sweetens the air of Puṣpavana, and her presence beautifies the already glorious forest." (*Tava kathāmrta*, p. 28 and 34)

I offer my most humble obeisances to you, dear Mahārāja, to Śrīla Prabhupāda and all *ācāryas* who have showered their blessings on you to write. I pray to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Narasiṁhadeva to bless you with a long and healthy life, so that you may continue to write and bless all serious devotees with the most confidential, transcendental knowledge which gives the greatest happiness and brings the souls back to their eternal service at the lotus feet of Rādhā-Śyāma in Vṛndāvana.

Thank you so much.

Your unworthy servant,
Parameśvarī Devī Dāsī

Pārtha-sakha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you and to Śrīla Prabhupāda!

Quoting from the last paragraph of *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 13.18, purport:

> *brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva*
> *guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*
>
> "The seed of devotional service fructifies and becomes a transcendental creeper. Finally, it reaches the lotus feet of the Lord in the spiritual sky. This seed is obtained by the mercy of the Lord and the *guru*. By the Lord's mercy one gets the association of a bona fide *guru,* and by the mercy of the *guru* one gets a chance to render devotional service. Devotional service, the science of *bhakti-yoga,* carries one from this material world to the spiritual world."

I want to express my gratitude for accepting me under your wing last Rādhāṣṭamī. It is a sign of your greatness that you have accepted so many fallen Kali-yuga souls as your disciples and have turned them all into such wonderful devotees. You have inspired them to take up devotional service seriously; such that nice qualities have developed in their hearts, much akin to your own devotional qualities. Deep realisations, gravity, compassion, dedication to Prabhupāda's *saṅkīrtana* mission, surrender, cleanliness, and studious just to name a few qualities.

As you engage us in devotional service, you literally are carrying us upwards toward the spiritual world, as stated in the above quote. Having given this foolish soul the opportunity to associate with your Holiness, your saintly disciples and engaging me in devotional service is the most precious gift, and despite being ungrateful and taking it for granted, I am still hopeful that through the fact of the magnanimous great soul that you are, a drop of your mercy can come my way and I can one day come up to the standard.

I am very undeserving, unqualified, and fallen but somehow or other, Kṛṣṇa has bestowed the greatest favour on me by introducing me to your grace.

Now I humbly pray to you for strength so that I may overcome all the obstacles that are blocking me from reciprocating with this causeless mercy to the fullest, and thus become a proper disciple.

Your aspiring servant
Pārtha-sakha Dāsa

Patita-pāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

> „A személytelen felszabadulásról szóló fecsegés nem válik keserűvé, a társadalmi és a védikus szokásokhoz való vak ragaszkodás béklyói nem fognak meglazulni, és a Védák tudósainak lármás vitái a különböző haszontalan lelki utak értékeiről mindaddig folytatódni fognak, amíg egy az Úr Caitanya lótuszlábának nektárját kóstolgató méhecskéhez hasonlatos *bhakta* meg nem jelenik az ember szeme előtt." (Prabodhānanda Sarasvatī *Śrī Caitanya-candrāmṛtájából*)

Megjelenésed kedvező napjára emlékezve eszembe jut az e naphoz nagyon közeli azon nap is 1995-ben, amikor az Úr Caitanya lótuszlábának nektárját kóstolgató méhecskéhez hasonlatos *bhaktaként* megjelentél a szemem előtt, egyszerű és lényegre törő mondanivalóval, oly formába csomagolva azt, ami nekem szükséges és emészthető volt.

Akkor még nem tudtam, hogy egy ilyen transzcendentális érintőkőhöz hasonlatos *bhakta,* akinek a menedéke egyben A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda lótuszlába is, képes az anyagi energia illúziójában ringatózó szerencsétlen lelkeket kivételes ajándékokkal megáldani.

„Hol van a világról való lemondás? Hol van a pokol kínzásaival vagy az érzékek gyönyörével szemben tanúsított békés közöny? Hol vannak az alázat hatalmas hullámai? Hol van az elmélyült odaadás ösvénye? Hol van a rendkívüli bátorság? Hol vannak jelen ezek a tulajdonságok oly mértékben, mint azokban, akik az Úr Gaurát az életük céljává tették?" (Prabodhānanda Sarasvatī *Śrī Caitanya-candrāmṛtájából*)

Ilyen ajándékok az alázata és a szolgálatkészség. Tudtára ébredni, hogy a lelki fejlődés nem az ego növekedésén, hanem annak lebontásán keresztül történik. Hogy motiváljon minden tettet az Úr Kṛṣṇa szolgálata, és a hajlandóság segíteni más *bhaktáknak*. Nem keresni a világi elismerést, hanem az Úr Kṛṣṇa elégedettségét tartani szem előtt. A lelki tanítómester iránti rendíthetetlen hűség, aki nem csupán egy spirituális vezető, hanem az isteni kegy, amely által az Úr Kṛṣṇa elérhetővé válik, és követve utasításait, azokat alkalmazva az élet minden területén, mély hálával a szívében, szüntelen inspirációt ad a lelki életben. A *hari-nāma-saṅkīrtana* szeretete, mert a Kali-yugában az Úr szent neveinek éneklése a legfőbb út a lelki felszabadulás felé.

A szentírások mély ismerete, a *Bhagavad-gītā,* a *Śrīmad-Bhāgavatam* és más *vaiṣṇava* szentírások olvasása, azok tanításainak az életben való alkalmazása és megvalósítása. Beszélni mindig az Úr Kṛṣṇáról és az Ő dicsőségéről, és másokat is arra ösztönözni, hogy kövessék ezt a lelki utat. A *vaiṣṇava* etikett követése, mely nem csupán egy külsődleges szabályrendszer, hanem a lelki élet természetes kifejeződése. Más élőlények, más *vaiṣṇavák* tisztelete, megsértésük elkerülése. Önzetlen prédikálás és a szentírások terjesztése, mert az Úr Kṛṣṇa odaadó szolgálata az egyetlen valódi ellenszere a világ szenvedéseinek. Az egyszerű élet és emelkedett gondolkodás, nem vágyva világi élvezetekre vagy anyagi gazdagságra, elégedettség minden helyzetben, mert minden Kṛṣṇa kezében van, és a valódi gazdagság az Úr szent nevének kincse és a *vaiṣṇava* közösség szeretete.

„Hol is találhatnánk oly mértékű tudást, lemondást, odaadást, és hasonló erényeket, mint amivel az Úr Caitanya

lótuszlábának odaadó hívei rendelkeznek?" (Prabodhānanda Sarasvatī *Śrī Caitanya-candrāmṛtájából*)

Mióta menedéket vettem a lótuszlábaidnál, egyre erősebben érzem az Úr kegyét. Az életed világítótorony a sötét Kali-yuga tengerén. Az ilyen *bhakták* példája és szolgálata által az ISKCON küldetése világszerte virágzik, és Śrīla Prabhupāda öröksége örökké élni fog.

Jelentéktelen szolgád:
Patita-pāvana Dāsa

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótusz lábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Śrīla Prabhupāda Līlāmṛtáját olvasva egy szép példát láthatunk arra, hogy a tanítványnak hogyan kell viszonyulnia a lelki tanítómesteréhez és milyen módon kell szolgálnia őt. Szembetűnő dolog, hogy attól kezdve, hogy Śrīla Prabhupāda kapcsolatba került az amerikai emberekkel, azok rögtön megszerették őt. Elsőnek egy butleri családnál szállt meg, ahol több embert is megismert. A család is nagyon megszerette, és bárki jött oda, hogy találkozzon vele vagy lássa a Swamit, azonnal tapasztalta a szimpátiát Prabhupādával kapcsolatban. Śrīla Prabhupāda kedves és megértő volt mindenkivel, ezért valamennyien szerették.

A lelki tanítómester vonzó személyiség, mindenki számára kedvező. A tanítványnak szeretnie kell a lelki tanítómestert. Persze ez nem kényszer, hanem automatikusan történik. Azt a *gurut* kell elfogadnunk tanítómesterünknek, akihez a legjobban kötődünk vagy vonzódunk. Ez nagyon fontos a tanítvány számára. A lelki tanítómester nem egy tanár

az iskolában, akit beiratkozáskor megismerünk, aztán ha elvégeztük a sulit, akkor elfelejtjük. Ez a kapcsolat örökké tart. Mélyítenünk kell a kapcsolatunkat a lelki tanítómesterrel, így a szeretetünk is erősödni fog. Hogyan akarjuk szeretni Kṛṣṇát, ha a *gurut* nem tudjuk szeretni?

A lelki tanítómester határtalan szeretetéből fakadóan Kṛṣṇához viszi a tanítványokat. Megtanítja hogyan szeressék és szolgálják Kṛṣṇát. Guru Mahārāja, te ezen dolgozol kegyesen, hogy visszakapjam Kṛṣṇát. Kérlek, adj erőt, hogy ne álljak ellen és ne gördítsek akadályokat magam elé, miközben próbállak szolgálni téged. Tudom, hogyha követem az utasításaidat, akkor szorosabbá, mélyebbé válik a kapcsolatom veled. Ezt akarom! Abban reménykedem, hogy ezen az úton haladva egyszer majd elégedett leszel velem. A tanítvány számára a *guru* elégedettsége a legfontosabb.

Hálás vagyok mindenért, Guru Mahārāja, amit tőled kaptam. Könyörgöm, Guru Mahārāja, hogy tarts meg engem mindig lótusz lábaid porában!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga Dāsa

Prāṇa-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az év elején különleges elismerésben részesültek az egri *bhakták*. A város lakóinak többségi szavazata alapján az „Eger csillaga” díjjal jutalmaztak meg minket. Bár a megtisztelő díj hivatalosan a Govinda étteremnek szólt, ez a három évtizednyi szívből jövő erőfeszítéseink visszhangja volt. A napi *prasāda*-osztáson kívül, a *hari-nāmák*, a könyvosztás, az utcai *bhajanák*, a sok társadalmi munka, a példamutatás és a prédikálás elismerése volt egyben.

A közönségszavazat bizonyította: több ezren döntöttek úgy, hogy tevékenységeinkkel kiemelkedünk a többi jelölt közül, és mi érdemeljük meg az elismerést. A díj átadása után azonnal írtam neked, hogy megosszam veled az örömhírt, és hamarosan egy nagyon csodálatos választ kaptunk tőled. A leveled bekereteztük, és kitettük a falra, tartalmát pedig örökre a szívünkbe zártuk.

Néhány hét múlva az év első egri *saṅgáján*, Nityānanda-trayodaśīt ünnepeltük. Több városból is érkeztek *bhakták*, pont 108-an gyűltünk össze az egri központ szűkös templomszobájában és az éttermi részben. A telt házas eseményen a szokásos programpontokon kívül beszámoltunk a prédikálási terveinkről is, és Triyuga felolvasta az említett leveledet, amelyet az egri közösségnek szántál. Szavaid nektárja betöltötte a termet, szívünk örömmel és hálával telt meg.

Azt írtad, hogy Śrīla Prabhupāda is büszke lenne ránk és biztosan megmutatná vendégeinek a díjat. Arra biztattál, hogy kövessük Śrī Caitanya Mahāprabhu vágyát, és mentsük meg azokat, akik között élünk. Kérted, hogy maradjunk tiszták, mert akkor biztosan visszatérhetünk Kṛṣṇához; és végül elmondtad: sokat jelent neked ez a város, amelyről még gyermekként hallottál, és amelyben most mi valósíthatjuk meg az álmaidat.

Örömmel veszünk részt ebben a misszióban, de ha valamit is sikerül ebből megvalósítanunk, az nem a mi érdemünk. Ha bármilyen sikert elérünk vagy el fogunk érni, az csak a te kegyedből lehetséges. Köszönjük szépen, hogy támogatsz és közben emlékeztetsz minket arra, hogy minden külső eredmény semmivé válik, ha elveszítjük a belső tisztaságunkat!

E szavak hallatán a *bhaktákban* számtalan gondolat és érzés cikázott, a meghatottságtól kezdve a lelkesedésen át a boldogságig. Mondataid felvérteztek minket és felhatalmazást kaptunk a küldetésünk beteljesítésére.

A tény, hogy az útmutatásod követésével nemcsak odaadó szolgálatot végzünk, hanem elnyerhetjük az elégedettséged, hatalmas motivációt ad nekünk a folytatásra. Mi más okozhatna nagyobb örömöt egy tanítványnak, ha a lelki tanítómesterét és Śrīla Prabhupādát elégedetté teheti? Semmi! Semmi más nem teheti tökéletessé az életét!

A *bhakták* csöndben, elmélyülve és elgondolkodva hallgatták a szavaid, majd elérkezett a levél befejező része. Triyuga még egy utolsó mondatot szeretett volna felolvasni, ám a hangja elakadt a meghatódottságtól. Megpróbálta újra, de megint nem tudott megszólalni. Megkért engem, hogy folytassam, de a könnyeimet nyelve elnémultam és én is képtelen voltam a hangképzésre. A közelben ült Oṁkāra-ṇātha Prabhu, oda akartuk adni neki a levelet, hogy felolvassa… de ő sem tudott megszólalni. Szemében könnyek csillogtak, torka összeszorult.

Néhány pillanattal később Triyuga mégis erőt vett magán, és akkor elhangzott az utolsó négy szó. Az a négy, szereteteddel átitatott szó, amely örökre belénk égett, amiért érdemes élni, amelyért érdemes szolgálni, amiért érdemes küzdeni és végigmenni az úton. Ez volt az utóiratod:

„Szeretlek benneteket, Egri Csillagaim!"

Örök szolgád:
Prāṇa-vallabha Dāsa

Prema-kelī Devī Dāsī, Maṇḍalī, Mādhurī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ahogy nemrég Krisna-völgyben a Viśākhā-kuṇḍa partján álltam és a házadat néztem, sok kedves emlék jutott eszembe. Amíg tehettem, minden évben pár napot azzal töltöttem, hogy részt vettem a személyes szolgálatodban ott a házban, aminél azt hiszem, nincs számomra kedvesebb hely az egész univerzumban. Persze nem maga ház az, ami vonzó, hanem az, hogy a te személyes jelenléted átitatja minden apró szegletét. Mindig, amikor átléptem a kert kapuját, olyan volt, mintha egy másik világba csöppentem volna. Azok voltak életem legszebb pillanatai. Ott

voltam a csodálatos tanítványaid menedékében, akik tanítottak, hogy hogyan tudok mindig jobban, szebben szolgálni. Saját magamtól soha nem tudtam volna még elképzelni sem, hogy mit jelent valójában tisztának, pontosnak lenni, mert az alacsony kötőerők folyamatosan beborítanak és maguk alá temetnek, de te kegyesen lehetőséget biztosítottál arra, hogy a társaságodban legyek és tanuljak.

Olyan sokszor belegondoltam, hogy milyen nagy lemondás a részedről, hogy folyamatosan olyan sok személy vesz körbe. Te azonban soha nem kíméled magadat, az idődet és az energiádat, hogy minél többen megtapasztalhassuk rajtad keresztül a Kṛṣṇának végzett szolgálat legvarázslatosabb nektárját. Szünet nélkül, mindig csak adsz nekünk. A saját példádon keresztül érthetjük meg, láthatjuk, mit is jelent egy igazi *sādhu* a valóságban. Hogyan viselkedik, hogyan beszél, hogyan eszik, hogyan törődik másokkal, mennyire érzékeny, precíz, és még csak a lista elején járok a csodálatos tulajdonságaid felsorolásában.

A célok kitűzése még anyagi dolgokkal kapcsolatban is nélkülözhetetlen lépés, de a lelki életben sem lehetséges eredményt elérni e nélkül. De célokat csak úgy tudunk kitűzni, ha tudjuk, hogy hová szeretnénk eljutni. Anélkül, hogy folyamatosan tanúi lennénk annak, hogy hogyan viselkedik, él egy teljesen Kṛṣṇa-tudatos személy, hogyan is lenne bármi esélyünk arra, hogy akár csak a közelébe is érhetnénk. Ez egyébként is nyilvánvalóan reménytelen vállalkozás, azonban a *guru* és Kṛṣṇa kegyében bízva mégis meg kell próbálnunk elsajátítani a szükséges képesítést ahhoz, hogy egyszer beléphessünk majd a lelki világba. Nem tudom, hogy milyen a lelki világ, de azt hiszem, hogy pont olyan lesz, mint amikor veled lehettem ezekben a különleges időszakokban. Végtelen boldogság. Ott és akkor tényleg úgy éreztem, hogy megszűnt az anyagi világ, és nincs semmi más ezen a szeretetteljes kapcsolaton kívül, ami a szolgálaton keresztül nyilvánult meg. Mint amikor kint álltam a reptéren, vagy a Bazilikánál, vagy egy parkolóban *saṅkīrtanán*. Ott is annyira közel éreztem magam az én szeretett lelki tanítómesteremhez. Csak ott egy kicsit más formát öltött minden, másmilyen volt a meghódolás. És ez egy másik történet is.

Drága Guru Mahārāja, kérlek, valahogy foglalj le minket a szolgá-

latodban, és soha ne engedj el minket lótuszlábad menedékéből. Hogy egyszer hadd váljunk olyan tanítvánnyá, akikre büszke lehetsz!

(Mikor Maṇḍalīnak meséltem, hogy felajánlást fogok írni neked, kérte, hogy mindenképpen mondjam meg neked, hogy alig várja, hogy találkozzon veled Indiában.)

Szolgád és lányod és két unokád:
Prema-kelī Devī Dāsī
Maṇḍalī
Mādhurī

Pṛthvī-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

> „Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját."

A lelki tanítómesterrel való találkozás egy különleges lehetőség az élőlény életében. Ez egy egyedi alkalom, mely nem mindenkinek adatik meg. Az élőlény életről életre vándorol az univerzumban és nagy sze-

rencse folytán lehetőséget kaphat arra, hogy egy lelki tanítómesterrel társuljon.

A magyar *yātrā* minden tagja nagyon szerencsés, hogy te, Guru Mahārāja vagy az a lelki tanítómester, akin keresztül megismerhettük a Kṛṣṇa-tudatot. A ma élő lelki tanítómesterek közül is különleges és kiemelkedő vagy! Az odaadásod a lelki tanítómestered iránt és a Kṛṣṇa-tudatod mélysége páratlan az egész világon!

Kedves Guru Mahārāja!

Köszönöm a törődésed, az odafigyelésed és mindazt a rengeteg kedvességet, amit tőled kaptam! Indokolatlan kegyedből vagyok még mindig lelkes az odaadó szolgálat gyakorlására és vezetői felelősség vállalására.

Neked köszönhetek mindent!

Boldog születésnapot!

Szolgád:
Pṛthvī-pati Dāsa

Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Szeretném kifejezni a felfoghatatlan szerencsémet, hálámat, szeretetemet, amiért elfogadtál a tanítványodnak, és lefoglalsz az odaadó szolgálathoz vezető úton! Sok évvel ezelőtt megkérdezted, hogy miért pont téged szeretnélek lelki tanítómesteremnek, de nem tudtam méltó választ adni, és végül te mondtad, hogy „azért, mert Kṛṣṇa megerősítette a szívedben."

Valójában én nem tudtam választani az anyagi természet kötőerőihez láncolva, de te kihúztál a félelem és tudatlanság üregéből, mint ahogy Lalitā-devī mentette meg a kis sakált. Azóta is újra és újra, nap

mint nap megmentesz; a könyveid által, ha hallhatom transzcendentális hangod, vagy csak ha rád gondolok, és néha az Urak kegyéből, egy kis személyes szolgálattal.

Azt szeretném írni, hogy ígérem, soha nem fogom feladni a próbálkozást, hogy elégedetté tegyelek, de még ezt sem tudom megígérni a te kegyed nélkül. Ahogy múlnak az évek, egyre jobban úgy érzem, hogy még levegőt is a te kegyedből tudok venni. Főzni is csak addig tudok, amíg adod hozzá a képességet.

Maradok örökké törekvő, szerető tanítványod:
Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī

Puṇḍarīka Dāsa Adhikārī

My Priya and Pūjya Gurudeva,

This time last year we were fortunate to spend some time with you in Śrīdhāma Māyāpura and were looking forward to coming to New Vraja-dhāma for Your Vyāsa-pūjā having missed it the previous year.

Little did we know what nectar was in store for us.

But first, let me take a moment to thank some of your Godbrothers and Godsisters who came to the UK to serve Śrīla Prabhupāda's mission.

Yes, writing books is not easy and the more I try to realise this, the more Planet Śivarāma Swami fills my sky with the effulgent moonlight of love, admiration, and respect.

Śyāmasundara Prabhu has written three volumes of *Chasing Rhinos with the Swami,* revealing so much history and mercy of Śrīla Prabhupāda and of his devotees. Śyāmasundara Prabhu's particularly close relationship with the Beatles, reveals how the Beatles helped in serving Śrīla Prabhupāda.

Śyāmasundara also met Bob Dylan many times at George Harrison's place.

Dylan wrote the words to "Hey, Mr. Tambourine Man"

"Hey! Mr. Tambourine Man, play a song for me
In the jingle jangle morning, I'll come followin' you."
(copyright Warner Bros).

There are many poignant lines in this song that can be related to Kṛṣṇa consciousness.

"In this jingle jangle world/morning I come following you," is the *'mantra'* line.

I learnt only recently that 'Jingle jangle' means:

"When lost faith can be restored even if I think it is lost forever, but, it's imperative to somehow start believing again, no matter how despairing circumstances currently are."

Yes, Śrīla Prabhupāda has, when we can 'hear,' given us the *mahā-mantra,* his association, and his books, which have restored our faith and given us belief.

You, Guru Mahārāja, are the bona fide *guru* who has adopted Śrīla Prabhupāda's mission with such relish and attraction, then like the Pied Piper,

"We have come following You."

Thank you for your 'Jingle Jangle' and thank you for relieving us of the 'Bingle Bangle,' because those bangles came "Following You!" You have taken the Bingle Bangles Jingle Jangle to the spiritual world, where surely Rādhā-Śyāma will enjoy your playful tune!

Yes, Guru Mahārāja, those bangles I put on her wrist 42 years ago were spontaneously removed by Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī with great difficulty, before I went to ask her to please give them to you. Such is her love for you, such is my good fortune.

You may recall the time whilst at Soho Street Temple, you gave me a big bunch of red roses to take back to Nottingham for her! Well, those roses have returned as bangles. What an investment!!!

Roses into gold bangles, just amazing!

The communication between you and her when she gave the bangles (and cream that got them off her wrist) was beyond comprehension. I feel so fortunate to know you both.

Thank you eternally, Guru Mahārāja,

Your servant,
Puṇḍarīka Dāsa Adhikārī

Puṣkariṇī Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A felajánlásban a tanítvány a lelki tanítómesterét dicsőíti, és kifejezi Neki köszönetét és háláját. Fontosak benne a szép szavak, a fogalmazás, az, hogy a szívünket adjuk át a szavainkkal, még akkor is, ha nem tudjuk jól kifejezni magunkat. Az igazi tanítvány azonban talán nem elsősorban virágos szavakkal, hanem sokkal inkább tetteivel fejezi ki nagyrabecsülését. Teszi ezt azért, mert tudja, hogy a lelki tanítómestert az teszi leginkább boldoggá, ha látja tanításai gyakorlati megvalósítását: hogy a tanítvány szépen gyakorolja az odaadó szolgálatot, felelősségteljes, boldog és nagylelkű, valamint megosztja tudását másokkal.

Sajnos az elmúlt évben bizonyára nem tettelek elégedetté. Kérlek, bocsáss meg, és ennek ellenére fogadd el ezt a szerény próbálkozást, hogy köszöntselek megjelenésed alkalmából.

Néhány nappal ezelőtt a *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlájában* azokat a verseket olvastuk, ahol Śrī Caitanya Mahāprabhu először találkozik Rūpa és Sanātana Gosvāmīkkal Rāmakeliben. Micsoda véletlen! Te is éppen ott, azon a szent helyen voltál akkor pár napig. Ahelyett, hogy csak élvezted volna a *parikramát*, Rāmakeli különleges szent helyén is folytattad az írást, hogy megoszd tudásod és felemelj bennünket azáltal, hogy hallhatunk az Úr Kṛṣṇa nektári kedvteléseiről. Nem volt ez meglepő, hiszen nincs egy pillanat sem, melyet elvesztegetnél és ne odaadó szolgálattal töltenél – ez köztudott.

A találkozás leírásában sok érdekesség és tanulság van. Śrīla Prabhupāda magyarázataiban (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 1.218–220) arról ír, hogy hogyan kaphatja meg az ember a *vaiṣṇavák* kegyét (mely elengedhetetlen az Úr kegyének elnyeréséhez, amit az is mutat, hogy maga az Úr Caitanya kéri a *bhaktákat*, hogy áldják meg a fivéreket). Arról szintén beszél, hogy ki *vaiṣṇava:* az egyik fontos ismérve a mentesség az irigységtől – ez pedig a nagylelkűségben is megmutatkozik.

Kedves Guru Mahārāja, az életed tökéletes példája az önzetlenségnek, az együttérzésnek, a jószívűségnek és a tiszta szeretetnek. Nincs olyan területe sem az odaadó szolgálatnak, sem a mindennapi életnek, ahol ne járnál az élen és ne mutatnál példát. Lenyűgöző a tudásod, a kedvességed, a figyelmed, a zsenialitásod, az eredetiséged, az egész lényed. De leginkább a *bhakti:* vagyis a Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti tiszta odaadásod és az Ő boldogságukra való szakadatlan törekvésed az, ami olyan vonzóvá tesz.

Ahogyan Rūpa és Sanātana Gosvāmīk imádkoztak az Úr Caitanyához, hasonlóan érzek én is, ezért idézem most a *Caitanya-caritāmṛta* verseit (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 1.204–205):

āpane ayogya dekhi' mane pāṅ kṣobha
tathāpi tomāra guṇe upajaya lobha

„Nagyon bánkódunk amiatt, hogy alkalmatlanok vagyunk kegyed elnyerésére. Mégis végtelenül vonzódunk Hozzád, mert hallottunk transzcendentális tulajdonságaidról."

vāmana yaiche cāṅda dharite cāhe kare
taiche ei vāñchā mora uṭhaye antare

„Valóban olyanok vagyunk, mint a törpe, aki a holdat akarja megkaparintani. Noha teljesen alkalmatlanok vagyunk rá, elménkben már ébred a vágy, hogy kegyedben részesüljünk."

Sajnálom, hogy érdemtelen és haszontalan tanítványod vagyok. Köszö-

nöm, hogy elfogadtál és megmentettél. Köszönöm, hogy felavattál, és sok évig elfogadtad a hibákkal teli szolgálatomat. Köszönöm lótuszlábaid menedékét, és hogy mindig számíthatok Rád. És köszönöm, hogy elviszel Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara semmihez sem fogható csodálatos birodalmába. Remélem, hogy egy napon hasznos tagja leszek a *vaiṣṇavák* közösségének, melynek oly ragyogó ékköve vagy.

Sok boldog születésnapot és jó egészséget kívánok Neked.

Hálával,

szolgád,
Puṣkariṇī Devī Dāsī

Puṣpa Gopāla Devī Dāsī, Rādhā Gopāla, Ṭhākura

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked a megjelenésed alkalmából!

Szeretnénk kifejezni feléd a hálánkat és a szeretetünket hogy fáradságot nem ismerve egész életeden keresztül építed, fejleszted és fenntartod Magyarországon Rādhā-Śyāmasundara birodalmát.

Általad ismertük meg Śrīla Prabhupādát, a szentírásokat és Rādhā-Śyāmasundarát. A te kegyed adta meg azt a lehetőséget, hogy Krisnavölgyben éljünk a *bhakták* társaságában. Nagyon szépen köszönjük neked a figyelmedet és a sok lehetőséget a szolgálatra, amit kapunk tőled.

Nagyon sok lelki boldogságot és jó egészséget kívánunk neked!

Kérlek, tarts minket az imáidban.

Szolgáid:
Puṣpa Gopāla Devī Dāsī,
Rādhā Gopāla, Ṭhākura

Rādhā Dāmodara Dāsa

O Gurudeva, master, divine and true,
Half a century of service shines in you.
With pen in hand, your books reveal,
Rādhā-Śyāma's world so real.
Each page you write, a doorway wide,
Where *rasa* and *prema* both reside.

In *sādhana* firm, in service deep,
A vow so strong, an example that keeps.
Your classes blaze with truth so bright,
A beacon shining through *māyā's* night.
With a voice that guides, deep and clear,
You purify us, year by year.

To godbrothers and -sisters, you bow so low,
With honour, grace, and kindness' glow.
A friend, a guide, a humble soul,
Assisting ISKCON to reach its goal.

All offerings, done with delicate care,
Shine with beauty, rich and rare.
For Śyāma, only the best will do,
With highest standards, pure and true.
Your heart beats strong for Śrī Rādhā,
To serve Her lotus feet, your *dharma*.

With love, you call for *all to take*,
A role within Their grand landscape.
No moment lost, no chance ignored,
To serve Their pastimes and be absorbed.

Forever loyal, standing tall,
To Śrīla Prabhupāda's divine call.
His words you hear, his voice you keep,
Like Vedic *mantras,* strong and deep.

O Gurudeva, divine and true,
You lift our hearts; you enhance our view.
Yet like a wavering flame I sway,
Your mercy guides me day by day.
Forgive my faults, please make me strong,
To serve your path my whole life long.

Your fallen servant,
Rādhā Dāmodara Dāsa

Rādhā Govinda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Some years back a senior Vaiṣṇava asked me in a jolly mood: "Hey Rādhā Govinda, isn't it a miracle that you are still around practising devotional service. What keeps you going in your Kṛṣṇa consciousness?"

I felt this question to be too personal, so I gave a standard answer which probably could be given by any other devotee in our movement:

"I am still practising because of the mercy of my revered spiritual master, because I have a little taste for studying Śrīla Prabhupāda's books; perhaps because I have a little taste for the holy names, and also because of the inspiring example of Śrīla Prabhupāda and his disciples, some of whom became a great source of inspiration in my Kṛṣṇa consciousness."

Later, contemplating the answer I gave, I realised that most probably the above-mentioned factors would not be sufficient to keep me

going in my Kṛṣṇa consciousness. So, with a little introspection and sincerity I acknowledged another essential factor contributing to the "engine" of my spiritual life – it is your faith and trust in me.

I never felt such trust even from my parents, my teachers at school, my friends, not even from some leaders in our ISKCON movement under whose guidance I served. But from my very first meeting with you, you kept encouraging me with your trust, kindness, and care – an attitude that kept me going even in some turbulent times when I thought of giving up and stepping aside.

Your faith in your disciples despite their imperfections is obviously inherited from Śrīla Prabhupāda. Once, in December of 1970 Śrīla Prabhupāda asked Bhūrijana Prabhu to help pioneer the Kṛṣṇa Consciousness movement in Hong Kong. As a preaching field, Hong Kong was far from a ripe fruit waiting to be plucked. It was a tough place to live. Prabhupāda nevertheless knew that Kṛṣṇa consciousness could spread in Hong Kong and he gave his disciple much encouragement and mercy, but by the end of April 1974, after almost four years of struggle, Bhūrijana Prabhu could no longer continue. He and his wife Jagattāriṇī Devī felt oppressed by Hong Kong's materialism; were discouraged by the apathy of both the Chinese and the Indians, and being alone in Asia without devotee association they decided to leave.

Prabhupāda was not pleased at all by the decision to "leave the battlefield" and worried about the future of ISKCON Hong Kong. He also worried about the spiritual life of his disciples who decided to move from Hong Kong to Melbourne.

After some time, Śrīla Prabhupāda arrived in Melbourne where Bhūrijana Prabhu waited for him somewhat ashamed and uncertain.

One evening after seeing the newly built temple, Bhūrijana Prabhu accompanied Śrīla Prabhupāda to the temple room. As they neared the temple room door, Śrīla Prabhupāda turned to Bhūrijana Prabhu and said:

"You could have done this in Hong Kong."

Ashamed, Bhūrijana Prabhu tried to offer some excuses:

"How could I? I was alone. The local Indians are materialistic and the Chinese are not interested and are atheists . . ."

Prabhupāda looked quietly at his disciple for a moment and then continued to the temple for his lecture.

In his book *My Glorious Master: Remembrances of Prabhupāda's Mercy on a Fallen Soul,* Bhūrijana Prabhu shared an important lesson that he learned from this encounter with Śrīla Prabhupāda:

"As a preaching field, Hong Kong was a tough place to live. Prabhupāda nevertheless knew that Kṛṣṇa consciousness could spread in Hong Kong. He knew that devotees could be made and a substantial temple established. He had hoped I could do this service, but I was unable. He was disappointed. Although I felt unqualified to do the service, he felt I was able. Quite often it is a teacher's sustained faith in a student that empowers the student to reach his potential. When I reflect back on these words in particular, I am inspired by Prabhupāda's faith in me, which was even greater than the faith I had in myself."

Dear Guru Mahārāja, this story precisely reflects the feelings I have in my relationship with you. From the very beginning of our relationship, you kept investing your faith and trust in me, despite my imperfections and a lack of faith in myself.

Could I make it by my own endeavour? Could I defeat my karmic conditioning manifesting sometimes in the form of my toxic critic, cognitive distortions, or in the form of my "imposter syndrome" with its negative self-doubts and uncertainties? Certainly not.

But your faith in me became the backbone of my spiritual life.

You always continued to be there for me, seeing something good, and constantly encouraging me to grow beyond my self-imposed limitations and lack of faith in myself.

"Some love to preach and some love the people they preach to." If not for your love, compassion, and trust, I would have given up on myself a long time ago. Love empowers, uplifts, and inspires achievement.

Some years back I heard you saying that at the end of our lives Śrīla Prabhupāda would ask each one of us to give a report about our lives listing the services we had done for *guru* and Kṛṣṇa.

Sometimes I contemplate such a moment, and I feel that I know what I would reply to Śrīla Prabhupāda:

"Dear Śrīla Prabhupāda I tried to offer my life to your movement. As a service to you and my Guru Mahārāja, I went to my own Honk Kong called Bucharest (the city of enjoyers) and tried my best to spread Kṛṣṇa consciousness there.

But I took that service not because I was qualified, spiritually advanced, full of compassion or because I was an especially empowered devotee. I took this responsibility because your dear son Śrīla Śivarāma Swami, my revered spiritual master, had more faith in me than I had in myself. As a result of his love and faith in you and in your followers, he could inspire a chain reaction of some services that gave some beautiful results in the end.

I sincerely hope that those devotional responsibilities can be taken forwards by our next generation of Romanian devotees, and as a result continue to grow and expand for your pleasure.

And Śrīla Prabhupāda, I promise you to love, have faith, and to be happy for the successes and the achievements of our devotees, even despite their mistakes, imperfections, unsteadiness, rebelliousness, and a chronic lack of faith in themselves.

I would do that as a humble attempt to repay my debt to my revered spiritual master Śrīla Śivarāma Swami, who always solaced, encouraged and empowered me by his faith and unconditional love in spite of my imperfections."

Dear Guru Mahārāja, thank you from the bottom of my heart for being not just an authority, but for always remaining my most dear well-wisher, friend, guide, and revered spiritual master whose love and faith generate a chain reaction of love, compassion, inner transformation, and dedication.

And, I will remain eternally grateful to you for relieving me from the embarrassment I would otherwise feel hearing Śrīla Prabhupāda say: "You could have done this in Hong Kong (Bucharest)."

Your humble servant, Rādhā Govinda Dāsa

Rādhā-vinodinī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to your lotus feet on this glorious occasion.

At the beginning stages of our spiritual journey, many of us, as aspiring devotees, sometimes tend to distinguish between different advanced devotees, considering some to be more esteemed than others. There are countless superficial ways to view—and unfortunately, to judge—devotees. Some may lead large, visible projects, while others remain more "invisible" to the casual observer. Or, we may revere one as our spiritual master, while the others are seen as merely 'others'... Yet, how much we miss by embracing such a narrow vision...

Of course, you are not lacking in grand projects or profound discussions on spiritual topics, whether in your books or your classes. I have also heard many beautiful stories about your extraordinary humility. Still, when I reflect on you in the context of *guru-sādhu-śāstra*, another wave of gratitude fills my heart.

I recall it was about a year and a half ago when you underwent your surgery and was recovering in the Budapest temple. The image of you that was sent out in the days following the operation is forever etched in my mind. I was truly amazed! Whenever I catch a cold or am bedridden with illness, my Kṛṣṇa consciousness tends to falter – reality often cruelly reveals how much my devotion is materially conditioned.

Yet, in your case, I witnessed a profound steadiness and determination personified. Even while bedridden after such a major surgery, you were seen with your notebook, fully absorbed in writing your beloved *Vilāpa-kusumāñjali*. Your unwavering commitment to your meditation, along with your mercy in sharing this precious gem with the devotees, remained undisturbed, even in the face of such serious health challenges.

Whenever we witness such examples, the great devotees of the past, whose stories we read about in the scriptures, no longer seem so unbe-

lievable. For there are those among us who embody these very same, seemingly unattainable qualities. It is rare, but not impossible after all!

This fills us with faith—and hope as well. If we have the fortune to hear from you more and more, and to serve you whenever the opportunity arises, we may receive your mercy and, with it, a drop of your unshakable faith, along with that deep, unwavering love and desire for the Lord.

There is, in some ways, no distinction between you and my spiritual master. He treasures your books, which contain the philosophy that leads me back to him, and through offering them to him as a gift, I am also able to offer some service to him. Likewise, in a similar vein, there is no difference between you and the scriptures. You elaborate on and embody their teachings. Through your example, you show us how to live according to these teachings in practice—how to apply them properly, how to have faith in them, and how to remain determined in following them in every situation.

Thank you so much for all your care and support for the Hungarian *yātrā*. Although the form of this support may shift and change throughout the years, it never ceases to exist. We are your spiritual children, depending on whatever drops of nectar you can nourish us with.

All glories, all glories, all glories to you!

Your insignificant servant,
Rādhā-vinodinī Devī Dāsī

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki."

Kegyedből végtelen szerencsében lehetett részem. Az Úr Nityānanda Prabhu megjelenési napján én tarthattam itt a farmon a leckét, s nagyon csodálatos volt felkészülni erre a speciális hangulatra. Jó alkalom volt arra, hogy elgondolkozzak a lelki tanítómester helyzetén. Ezeket a dolgokat jó rendszeresen ismételni. Az Úr Balarāma az, akinek kiterjedése az Úr Nityānanda Prabhu. S Kṛṣṇa kegye, amikor nekünk megnyilvánul az avató lelki tanítónk. A lelki tanítómesterben megnyilvánulnak mindazok a tulajdonságok, amik segítik az elesett lelkek lelki felemelkedésében. Az Úr Nityānanda teljes odaadással próbált mindenkit megmenteni.

A lelki tanítómester odaadóan törekszik, hogy a szent nevet terjessze minden módon. Mély szeretete van az élőlények iránt, hiszen nem tudna felelősséget vállalni értük. Önzetlen törekvésükkel igyekeznek beteljesíteni Śrīmatī Rādhārāṇī vágyát, hogy minél több és több lélek találjon vissza a hazavezető útra. Ez persze nagyon egyszerűnek hangzik, viszont a tudatlanság sötétségébe hatolni, s világosságot vinni nem egyszerű. Ki ne dicsőítene titeket, szent *vaiṣṇavák,* akik mindig meghajoltok Kṛṣṇa vágyának!

Időnként olvasok arról, hogy egy nagy démon felvesz egy anyagi testet, hogy démonikus életet éljen itt az anyagi világban, ha Kṛṣṇa úgy szeretné, harcoljon Vele, hiszen kell egy jó erős ellenfél. Ez nekem mindig hajmeresztő, egyben csodálatos is. Csodálatosak a lelki tanítómesterek is, hiszen itt az anyagi vilában elfogadják ezeket a szerepköröket. Felveszik a harcot az anyagi elemekkel, a materialista életbe süllyedt lelkek megmentéséért. Támogató, védő kezet nyújtottál nekünk, s kiemel-

tél a *karmánkból,* ebből a szenvedéssel teli életből, ami várt volna ránk. Még ráadást is kaptunk: lelki fejlődést, lelki felemelkedést. Sajnos sokszor természetesnek vesszük, amiben részesülünk. Vajon eszünkbe jut-e, hogy mivel viszonozzuk mindezt a sok jót? Jelentéktelenek vagyunk, de sokszor Istennek gondoljuk magunkat. S vajon megértjük-e, hogy a mostani életünkben minden kedvezőséget megkapunk az áldásotok, kegyetek által?

Reggelente, amikor ott vagyok a *maṅgala-āratin,* mindig az jut eszembe, hogy mennyire fontos emlékezni rád, s megvallom őszintén, imádkozni is szoktam érted, hogy vágyad szerint történjen minden, legyél sikeres a prédikálásban. Elmémben virágszirmokat szórok transzcendentális testedre, s szeretetem virágjának szirmaival fürdetlek meg. Köszönöm neked a sok éves támogatást, ezt a sok csodás könyvet, amit írsz Kṛṣṇáról, s azt, hogy kiemeltél a hajódra, esélyt adtál egy emberhez méltó életre, a lelki felemelkedésre, s egy értelmes életcélt állítottál elém, ami nem kevesebb, mint hogy elérjem Vraját, örök otthonomat, és elérjem Rādhā és Kṛṣa szolgálatát.

Kérlek, továbbra is tarts meg a csapatodban, bár a testem öregszik, a lelkem fiatal maradt, és lelkes. Ugyan a ritmus is változott, a teljesítőképesség csökkent már nálam, s tudom, hogy most a belső építkezés fázisa következik a lelki életben.

Kérem az áldásaidat, hogy az utam továbbra is a Kṛṣṇához vezető sikerösvényen vezessen.

he dīna-bandho karuṇāika-sindho
kuru prasādaṁ mayi manda-mūḍhe
lakṣāparādhe bahu-pāpa-gāḍhe
tat-pāda-padme 'stu matiś ca kṛṣṇe

„Ó Gurudeva, az elesettek barátja! Ó, irgalom egyetlen óceánja! Én egy ostoba, tudatlan lélek vagyok, aki számtalan sértést követett el, és sűrű bűnök rengetegébe zuhant. Ezért áraszd rám kegyedet, hogy az elmém rögzüljön a te lótuszlábadnál és Śrī Kṛṣṇánál." (*Prabhupāda-daśaka* 10)

Minden dicsőséget neked, s az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Szolgád:
Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhā-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget dicső személyiségednek!

A legnagyobb örömmel írom az idei felajánlást annak tudatában, hogy jó egészségben írod nektári könyveidet, hűen szolgálva kifejezhetetlenül magas szinten lelki tanítómesteredet, mérhetetlenül boldoggá téve így tanítványaidat és sok más *bhaktát*.

Az úszást – amellett, hogy zseniális öngyógyítás – többszörös szolgálattá is fejlesztetted:

- fejleszted az egészségedet, hogy több erőd és időd legyen Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára, könyveid írására mindannyiunk óriási lelki hasznára
- világszerte népszerűsíted vele a Kṛṣṇa-tudatot
- pénzbeli bevételt is teremtesz vele Śrīla Prabhupāda könyveinek terjesztésére
- példáddal tanítod a *bhaktákat*, hogy milyen fontos az egészségük tudatos megőrzése, fejlesztése annak érdekében, hogy minél több, magasabb minőségű szolgálatot ajánlhassanak az Isteni Párnak, és állítsák minden tevékenységüket az élet minden területén a Kṛṣṇa-tudat terjesztésének szolgálatába

Lehetetlen kihagyni egyetlen felajánlásból is, mekkora hálát érzek, amiért ilyen csodás *bhaktákat* képeztél, akikkel társulhatok, és tanulhatok tőlük.

"Az univerzális tudatra az emberek akkor tehetnek szert, ha mind-

annyian együtt végzik szolgálatukat az Istenség legfelsőbb Személyiségének" – írja Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* 2.9.36 vers magyarázatában. Kimondhatatlanul lelkesítő, hogy óriási sikerrel képzed erre tanítványaidat.

"…járatlanok, vagy jártasak abban, a megfelelő irányítással végzett odaadó szolgálat révén mind eljuthatnak a legmagasabb szintre"– ugyanitt írja ezt Śrīla Prabhupāda. Te magad, Guru Mahārāja, és magasan képzett tanítványaid odadásotokkal nagyszerűen vezetitek az emberiséget ezen nemes cél felé, amiben én is szeretnék hatékonyan részt venni.

Ezúttal is hálás szívvel köszönöm, hogy célt és tartalmat adtál addig üres és céltalan életemnek. Olyan tartalmat és célt, ami az élet minden területén értelemmel tölti meg tevékenységeimet.

Ez az értelem az, hogy hogy mindent a tőled tanultakkal összevetve, utasításaidat szem előtt tartva cselekedjek, hogy a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében hatékony eszközöddé válhassak.

Jaya, Rādhā-Śyāma! *Jaya,* Rādhā-Dāmodara!

Jaya, Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga!

Alacsonyrendű, de szerető örök szolgád:
Rādhā-priya Devī Dāsī

Rādhā-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és Isteni Megjelenési Napodnak!

Szeretnék köszönetet mondani neked azért, amiért olyan sok erőfeszítést tettél a mi megmentésünkre. Habár néhányan igyekszünk kimenekülni a kegyed áramlatai elől, mégis mindent megteszel azért, hogy

Kṛṣṇa végtelen kegye minket is elérjen, és az Istenszeretet árja magával sodorjon bennünket is. Utánunk nyúlsz a leckéiddel, podcastjaiddal, legfőképpen pedig a könyveiddel. De a *bhakták* csodás társasága, amit rengeteg munkád által kovácsoltál e közösség tagjaiból, a legszebb bizonyítéka annak, hogy számodra mindennél fontosabb e kincs, a *vaiṣṇavákkal* való közös lelki élet. Hiszen a *bhakták* társasága a lelki élet alfája és omegája, velük kezdődik minden *bhakta* élete, és végül az ő társaságukban nyeri el minden tökéletességét a *bhakták* lelki fejlődése. Ők azok, akik válogatás nélkül mindenki szívébe elültetik a *bhakti* magját, és akik megkülönböztetés nélkül mindenkire egyformán záporozzák Kṛṣṇa kegyét a szent név által, Śrīla Prabhupāda könyvei által és a saját lelki tisztaságuk okán a Kṛṣṇa-tudat számtalan drágakövét a szavaik által. És végül ők azok, akiknek a társaságában vár Kṛṣṇa minden *bhaktát* a lelki világban, hogy együtt élvezhessék Vele a lelki kedvteléseket.

Ez a csodálatos közösség képes olyan sok kegyet adni, hogy a lelki világ kapuja szinte egyre közelebb kerül mindazokhoz, akik kitartanak e lelki közösség mellett. A személyes erőfeszítés talán csak 1% ebben, de a közösség ereje képes 100%-ra emelni minden egyes *bhakta* lelki haladását. Mindez a sok kegy természetesen csak akkor jöhet létre, ha a közösség hajójának egy megfelelő kapitánya van, aki képes látni az anyagi világ óceánjának veszélyeit, és aki képes egységben tartani a hajó legénységét is. Személyes példájával és kitartásával képes meggyőzni a fuldokló lelkeket a csatlakozásra, és képes egységet teremteni az egyre növekvő közösség társadalmi életében is.

Ez mind te vagy, kedves Guru Mahārāja. Te vagy nekünk a lelki vezetőnk, a lelki tanítómesterünk, a lelki kapitányunk és a lelki apánk. A közösségben ugyanakkor kineveltél magad mellé erős polgármestereket és minisztereket is. Mindez fontos számodra, hogy a *bhakta* társadalom erős és életképes maradjon. E társadalomnak kell szembenéznie azokkal a kihívásokkal, amelyek kívülről támadják a hajót, megkérdőjelezve annak erejét, kompetenciáit, és végső céljait. Valamint azokkal a kihívásokkal is, melyek belül keletkeznek, legyenek azok akár a hajót érintő fizikai feladatok, akár a legénység életét érintő társadalmi kérdések.

Legyen akár kényelmes, akár kényelmetlen az életünk a hajón, valójában a legfontosabb, hogy sosem szabad elfelejtenünk, hogy egy legyőzhetetlen óceán kellős közepén vagyunk, amelyen csak a lelki tanítómesterünk vezetésével lehetünk képesek áthajózni. Nincs igazán sehol se kényelmes élet, még akkor sem, ha valamiért ilyen illúzióink is vannak. De kitartásunk és hozzád való hűségünk által képesek leszünk végül eljutni a Legfelsőbb Úr legfelsőbb hajlékára, Goloka Vṛndāvanába, ahol a csodálatos Isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara vár minket. Az Isteni pár, akiket elhoztál nekünk Új Vraja-dhāmába, akikről annyi könyvet írtál, akiknek annyi sok szolgálatot ajánlottál, és akiknek végső soron egész életedet szentelted, és akik előtt meghódoltál. E csodás Isteni Pár szolgálatára buzdítasz mindenkit, éljenek akár Magyarországon, akár bárhol máshol a világban. Bárcsak én is lennék olyan szerencsés, hogy képes legyek parányi szolgálatot végezni ennek a csodálatos Isteni Párnak! Erre vágyom, és a te szolgálatodra.

Minden dicsőséget Neked, kedves Guru Mahārāja!

Örök szolgád:
Rādhā-vallabha Dāsa

Prabhu Nityānanda Dāsa & Rāgātmikā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept our humble and respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your Holiness!

On the day of your appearance, we would like to express our infinite gratitude for the shelter you offer us in this material world. We are grateful to you, our Spiritual Father, for your loving care, although we always feel short of appreciating the mercy you encourage us with in our spiritual life. This mercy comes in the form of your example, your words, your gestures, your services, and your books.

Lord Caitanya says that by the mercy of *guru* and Kṛṣṇa, one gets the seed of devotion, *guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*. What is that mercy of *guru* and Kṛṣṇa? It is the *bhakti* in their hearts. Thus, through their devotion, devotees receive the seed of devotion, the instructions on how to perform *sādhana*, how to chant, and how to understand Kṛṣṇa.

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Prabhupāda says, "A sincere disciple always has the perfect awareness that besides his spiritual master, nothing in this world is his own." As for ourselves, all we can be is sincere and, in our foolishness, we will do our best to become aware of the importance and reality that we belong to you, and that you are our life and soul. Without Your Holiness we would be lost.

In this regard, all we must do is continue following that line of training Śrīla Prabhupāda gave us, with the sincere desire to become pure devotees.

We are here, paying our obeisances at your lotus feet, expressing our gratitude for your mercy, from the core of our shallow hearts. Please, allow us to always remain at your lotus feet.

Your insignificant unqualified servants,
Prabhu Nityānanda Dāsa &
Rāgātmikā Devī Dāsī

Rajini

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you, Guru Mahārāja, and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Kindly excuse my inability to express myself in writing, and I also apologise for writing this a little late.

Since 2020, when we first met by the mercy of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Śrīla Prabhupāda, my life has changed so much

for the better in Kṛṣṇa consciousness. I have been very fortunate to have your great self as my Gurudeva in this lifetime and for lifetimes to come.

I am very grateful to you for your kindness, mercy, and love that you have showered on my insignificant self. So much so, that now when I am here in Bangalore, I feel separation from you and serving you. Your podcasts, lectures, and temple kirtans are the soothing balm for this. The way you have transformed hundreds of disciples' lives making us into humble servants of Rādhā-Kṛṣṇa, is just so wonderful, and it also teaches us what Kṛṣṇa consciousness is all about.

Your dedication in playing the role of a perfect *guru,* so concerned about each disciple's spiritual progress and being so personal in every interaction makes me look up to you as a *guru,* father, mentor – in other words, Kṛṣṇa's perfect representative. How you swam 14 km in the Thames last year to raise funds for the Arabic *Śrīmad-Bhāgavatam* moved me so much (I cannot even walk 14 kms at 43 years old). You are such an inspiration; how you diligently follow Śrīla Prabhupāda's instructions so perfectly and thus inspire us to do the same is simply superb.

I am very lucky to be an aspiring disciple of such an exalted perfect pure devotee *guru* and I am completely indebted to you for everything you have given me. Thank you, dear Guru Mahārāja from the bottom of my heart.

Praying to Mahāprabhu and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara for your healthy and long life.

Please let me know how to serve you in a way that pleases you, Guru Mahārāja.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe

Your humble servant always,
Rajini

Rāmabhadra Dāsa

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet! All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

In different *śāstras* it is stated how the Supreme Lord is residing where pure devotees are discussing His pastimes, qualities, and forms. One such instance is presented by Śrīla Prabhupāda in a purport from *Śrīmad-Bhāgavatam* (4.21.41, purport):

nāhaṁ tiṣṭhāmi vaikuṇṭhe
yoginām hṛdayeṣu vā
tatra tiṣṭhāmi nārada
yatra gāyanti mad-bhaktāḥ

> "I am not in Vaikuṇṭha nor in the hearts of the *yogīs*. I remain where My devotees engage in glorifying My activities."

By reading the wonderful translation that Your Divine Grace has so masterfully provided in *Śrī Vilāpa-kusumāñjali*, I have come to understand that you possess Kṛṣṇa and are the bona fide representative of

the Supreme Lord—*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ*.

Dear Guru Mahārāja, I am deeply grateful to you for so mercifully offering me Kṛṣṇa! Your books speak of Kṛṣṇa, and Your Divine Grace is always guiding us towards Him—teaching us how to draw closer, how to love Him, revealing His transcendental pastimes, and showing us the path of engaging in His service.

Praying to be a true servant of Your Divine Grace,
Rāmabhadra Dāsa

Rāmanāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

On this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, I would like to offer my heartfelt appreciation and gratitude for your presence in my life.

Just as Lord Caitanya is the saviour of the fallen, the spiritual master is also the saviour of the fallen and so, you have come into my life to save me from the cycle of birth and death.

According to *Śrī Caitanya-caritāmṛta*, there are countless living entities wandering in the universe according to their *karma,* and those who have received the seed of devotion from the spiritual master are very fortunate. Or in other words, the most fortunate living entities in the entire material universe are those who have received the seed of devotion from the spiritual master. And so, I want to express my deepest gratitude for making me, a fallen conditioned soul, one of the most fortunate living entities in the universe.

Your mercy is not limited to just your disciples, as evidenced by the many books you have written, numerous classes you have given, and

countless books you have directly distributed or indirectly distributed by inspiring others to do so. From your activities, one can discern that you have embedded Śrīla Prabhupāda's words into your heart and have extended the mercy flowing down from the *guru-paramparā* to many others. One can determine that you are Śrīla Prabhupāda's disciple without the need to tell them, and I feel this is one of the greatest ways one can glorify their spiritual master. I pray that one day, I may also be recognised as your disciple simply by my conduct.

Just as Lord Nityānanda went door to door to distribute Kṛṣṇa consciousness, as the representative of Lord Nityānanda, you also have travelled to the homes, cities, and countries of many fallen living entities to do the same. I can only imagine how many times you might have been curiously asked by a sincere soul: "Who is your *guru?*"

Perhaps one day, when distributing books on the street or door-to-door *saṅkīrtana*, I might be asked the same question by a stranger, and I will proudly tell them: "My *guru* is His Holiness Śivarāma Swami Mahārāja," all the while holding back a tear in appreciation of the gift you have given to me and knowing that I have done something to glorify you.

Your servant,
Rāmanāma Dāsa

Rāmānuja Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

rādhā-śyāma prāṇa mora jugala-kiśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora

These divine words, emanating from your auspicious mouth, have remained deeply embedded within my heart. I recall hearing them, yet, at that time, the profound significance of *gati* eluded my limited understanding.

Similarly, during *guru-pūjā*, we sing, *śrī-guru-caraṇe rati, ei sei uttama-gati*. From my upbringing in a Bengali family, I was familiar with the word's literal meanings: motion and the result of an action. However, the true spiritual essence remained veiled.

By the causeless mercy of Śrī Kṛṣṇa, who resides within our hearts and fulfils our sincere desires, I have been granted the immeasurable fortune of taking shelter at your lotus feet. This undeserved benediction has transformed my life beyond my wildest expectations.

Recently, as I prepared to enter Śrīmatī Rādhārāṇī's kitchen under the guidance of dear Mañjuvālī Mātājī, the word *gati* resurfaced. Before entering, we chant, *rādhā-śyāma prāṇa mora jugala-kiśora jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*. This recitation stirred deep contemplation within me. Could this be the true *gati* for which I have yearned through countless lifetimes? Is this the sole, desirable *gati* for followers of the Rūpa Gosvāmī *paramparā*—to engage in the service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāma's servants?

śrī-guro paramānanda premānanda phala-prada
vrajānanda pradānanda sevayāṁ mā niyojaya

O my dear spiritual master, who grants the fruit of supreme bliss—the bliss of divine love—please engage me in the blissful service of Śrī Kṛṣṇa, who bestows bliss upon the land of Vraja.

By your boundless mercy, Guru Mahārāja, you have indeed engaged this fallen soul in such service, despite my unworthiness. I am humbled by this miracle, which I could not have imagined.

I now understand that *gati* truly means each and every moment spent on the altar and in the kitchen of Śrī Śrī Rādhā-Śyāma, in the association of Their eternal servants. Although I may not fully realise it, I earnestly desire to appreciate and value every moment of this service.

Tears fill my eyes as I write this, recognising the preciousness of these moments, especially when I am away from them. I pray that I may learn to cherish them fully in the present moment.

I humbly beg for your blessings and guidance to deepen my understanding and devotion.

Your most fallen servant,
Rāmānuja Dāsa

Rāmapriya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my love and humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Seventy-six, and still pushing on with writing books, preaching, singing, and dancing.

I could go on forever, and still, it would not be enough words to describe my respect for you.

I know what it is like to feel the aches and pains of old age, and wanting to stay in bed for another ten minutes, but your dedication and drive goes beyond those mundane feelings.

This has not been a good couple of years for me, health wise, and I am afraid my *sādhana* has dropped a little, but to see you still pushing on, gives me hope that I can reach near your standard one day (mind you I do not think I have that many days left).

But Kṛṣṇa says: "Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realised souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth."

You are that Spiritual Master to me, totally. Love forever.

Your servant, Rāmapriya Dāsa

Raṅgiṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Lenyűgöz, hogy a prédikálás során félelemnélküli vagy: ez minden tanítványod szívében reményt ébreszt. Nagyívű ötleteid Śrī Śrī Rādhā–Śyāma szolgálatában nem csupán szavakban, hanem élő tettekben nyilvánulnak meg napról napra.

sa vai priyatamaś cātmā
yato na bhayam aṇv api
iti veda sa vai vidvān
yo vidvān sa gurur hariḥ

> "Aki odaadó szolgálatot végez, az egy cseppet sem fél az anyagi létezés során. Mindez azért van így, mert az Istenség Legfelsőbb Személyisége mindenki Felsőlelke és barátja. Aki ismeri ezt a titkot, az valóban művelt, s a világ lelki tanítómesterévé válhat. Egy valóban hiteles lelki tanítómester, Kṛṣṇa képviselője nem különbözik Kṛṣṇától." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.29.51)

Minden alkalommal, amikor a tanításaidat hallgatom, amikor olvasom a könyveidet, érzem, ahogyan növekszik bennem a tetterő és a bizalom, hiszen a te irányításoddal megismerhetem az igazságot, és megtanulhatok szeretni.

Köszönöm, hogy szavaidban és tetteiddel megmutatod, hogyan lehet az odaadó szolgálatot úgy végezni, hogy az a transzcendens szépséget és a bátorságot egyaránt tükrözze. Bárcsak egy töredékét tudnám ennek a bátorságnak hasznosítani a te szolgálatodban!

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 19.151)

A 2024-es Vyāsa-pūjād alkalmával a virágszirmok felajánlása során olyan kegyesen és figyelmesen viszonoztál minden *bhaktával*, amely megérintette a szívemet, és arra inspirált, hogy eltökélten meditáljak a lótuszlábadon. Ahogy közelebb és közelebb értem, egyre inkább áthatott a belőled áradó lelki erő. Úgy éreztem magam a *bhakták*, az istentestvéreim körében, hogy mindannyian különleges kapcsolatban állunk veled. A finom mosolyod, kedves gesztusaid és szavaid arra emlékeztettek, hogy az isteni kegyelem nem csupán elvont eszme, hanem élő, tapasztalható valóság, amely minden veled való találkozásban megmutatkozik. Azon a napon, amikor minden virágszirom a hála szimbólumaként hullott a lótuszlábadhoz, közvetlen szereteted ragyogó fényként űzött el minden anyagi elképzelést és ragaszkodást, és nektárral öntözte a szívemben sarjadó *bhakti-latāt*… és a csoda folytatódott az édes és mély *kīrtanák* alatt…

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy ennek a csodának a részesévé tettél azzal, hogy elfogadtál tanítványodnak.

Törekvő szolgád:
Raṅgiṇī Devī Dāsī

Rāsa-bihārī Dāsa

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please, accept my humble obeisances! All Glories to Śrīla Prabhupāda!

Glory to you, who lives in *satata-kīrtana!* Glory to you, who is performing *kīrtana* from London to Vṛndāvana, from Budapest to New Vraja-dhāma! Glory to you, who teaches us *Bhagavad-gītā* for many decades!

Glory to you, who is writing books showing us immeasurable beauty and attraction to *sac-cid-ānanda-vigraha* Lord Śrī Kṛṣṇa, His abode and the all-pervading mercy of His *nitya-siddha* living entities together with Śrīla Prabhupāda in Goloka Vṛndāvana – this is also *satata-kīrtana*. The recent *Bhagavad-gītā* readings is also *kīrtana* and when you write about God that is also *kīrtana*. *Kīrtana* comes from the Sanskrit word *kīrtayati* – glorifying. (Śrīla Prabhupāda lecture on *Bhagavad-gītā* 9.14-15, New York, 28 November 1966)

It has been more than thirty years since you took me under your wing and paved my path. Your love is inexhaustible, because due to your lessons, lectures, literary works, and philosophical guidance, you constantly correct my vision and the depth of my understanding. You are like my defence attorney, who, with his profound analysis, guidance, and encouragement, provides me with tools against the assaults of the material world including the senses. Your beloved spiritual master said: "As we take help of a lawyer how to utilise the law book, similarly you have to utilise the scriptures by accepting a spiritual master who can guide you. He's a lawyer." (Śrīla Prabhupāda lecture on *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 20.119-121, New York, 2 December 1966)

And yes, just as you always remember Śrīla Prabhupāda, your disciple always thinks of you. When I cook for the Lords every day, I find myself talking to you in the kitchen. We just talk about what is being prepared, how it is being prepared, who I have learned to cook from… Perhaps these are not signs of my madness. I may have made you laugh,

but the spiritual master deserves happiness, not just worries. And I am happiest when I see you smiling and your eyes shining.

I saw... I saw... your desire. I saw one of your desires. Last year in your offering to Śrīla Prabhupāda you wrote: "After all your efforts and the efforts of your followers, I don't want to see your mission go in vain." (Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2024)

When I read this, I felt I was on the right path. I felt that I was on the right path to please you, and is there anything else in the world for a disciple to do than to please his spiritual master? I had already started translating Śrīla Prabhupāda's English classes, which I found on the Vanipedia website. Then I realised that I was doing this for your sake, not just for my own benefit. I hope you are pleased with seeing your disciples participate in the fulfilment of your wishes. You were never alone. You will never be alone. Śrīla Prabhupāda's brilliant work will not go to waste, nor will your life's work. And then:

"It is said in the *śāstra* that, 'When My devotee thinks Me dependent on him, oh, I like that. I like that.'" (Śrīla Prabhupāda lecture on *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 20.137–142, New York, 07 December 1966).

Yes. I wish that Kṛṣṇa look at you like that...that He sees in you the person who has defeated, conquered Him...then even a backache becomes easier to bear...

Your insignificant disciple,
Rāsa-bihārī Dāsa

Rasācārya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Before my initiation, for some reason, I dreamt a few times of Śrīmatī Rādhārāṇī, even though I hadn't been particularly meditating on Her. In my first dream, I saw Rādhā-Śyāma from Krishna Valley swinging. Rādhārāṇī seemed more enthusiastic, and I hoped that She was interested in me. In my second dream, I felt so materially contaminated and Rādhā showed me acceptance by rejecting me. In the third dream, She gave me something, and in the morning I saw that there was some fancy *mahā-prasāda* on my shelf in the *āśrama,* from New Vraja-dhāma.

After that, one evening, I was feeling so down and bad about myself that I began begging the Queen of Vṛndāvana that She be very kind and compassionate to lowly me, that She may give me Her greatest mercy.

That night, I dreamt that I was hiding from you in the trolley room, after coming back from *saṅkīrtana,* as you were coming down the stairs, as usual. But you noticed that someone was in the room, so you asked the devotees to open the door, and as you saw me, you opened your arms to me.

Dear Guru Mahārāja, I am just like a foolish, disobedient dog or like a mischievous child. My eyes are thickly covered by the modes of nature, and my heart is full of the garbage of envy and pride, and other inauspicious qualities. But let me appreciate you, show respect and gratitude to you properly, to my spiritual master, who has given me everything.

Even though my journey to India wasn't too smooth, it was nice in a way and I learned much. The greatest experience I had during the trip was when the plane was arriving in Calcutta. I was sick and suffering, thinking that I shouldn't have come. Then I thought that Śrīla Prabhupāda came to this fallen place from the spiritual world, and I was weeping for a long time, trying to cover my face.

It was also nice to see the holy land of Māyāpura, the devotees of Lord Gaurahari, and to pray for the mercy of Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura, at his house.

The day after I went to Vṛndāvana, I visited all the temples. They were doing *bhajana* at Śrīla Rūpa Gosvāmī's *samādhi,* but I eagerly climbed through the other side and paid him my obeisances, being allowed by the security.

I was desirous to receive a garland from ISKCON's Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, and I finally got one from Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara.

After I came back to Hungary and did the marathon, I was inspired to do another marathon. In the hellish conditions of my parental home, I could do nothing but write. As I finished the small book, after 4 years of trying to sell our house, a millionaire walked in and bought it, so I thought that it may be a good idea to publish what I wrote. At present, I'm staying in Hungary, for better preaching. I continue to distribute books, help in Dhíra Kutir, and I also plan to upload videos online.

You must probably have heard this, that once a devotee asked Śrīla Prabhupāda how can he be pleased the most. Everyone was thinking that he would say that by book distribution, but His Divine Grace said: "Study *Bhagavad-gītā* and *Śrīmad-Bhāgavatam,* become *guru,* and try to make everyone Kṛṣṇa conscious all over the world, and if it's not possible, then at least the people in your own country." (reference to *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 7.128)

I'm the lowest of men, and I again and again sit down on the chariot, declaring: "Govinda, I shall not preach!" But I have got something which people in general don't have, knowledge of Kṛṣṇa. So for your and Śrīla Prabhupāda's pleasure, let me try to give it to others.

Your servant,
Rasācārya Dāsa

Rasamayī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you, and your auspicious appearance day!

I would like to thank you for bringing Śrīla Prabhupāda's teachings to Hungary, so many people have had a chance to learn it, including me.

Thank you for inviting Rādhā-Śyāmasundara and New Vraja-dhāma to this nowhere in the middle of Europe, thus turning it into a holy place. Thank you for being a stable, reliable point in this ever-changing world.

I would like to share a brief, but very impactful memory with you. In 2019, a few days before Rādhāṣṭamī, you called for a meeting with all of us who were about to get initiated, including myself. You spoke about *guru-tattva* and the importance of initiation.

At one point you quoted *Gurvaṣṭaka,* saying *guru* is *sākṣād-dhari,* the representative of the Supreme Lord. You were siting on your sofa in New Vraja-dhāma, in front of the huge picture of Rādhā-Śyāma. Śyāmasundara peeked over your shoulder, as if saying, "He is indeed my representative, he is my dear servant. You should respect him as much as you respect me. Take him very seriously."

Your words were already powerful enough, and that image emphasised your point even more. It's something I'm thinking about frequently. How lucky am I to know someone as special as You!

Guru Mahārāja, you are my connection to Śrīla Prabhupāda, to the previous *ācāryas,* and to Rādhā-Śyāma. Without you I'm lost. Please keep me forever in your shelter!

Your servant,
Rasamayī Devī Dāsī

Raseśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor a meditáltam, hogy mit is írjak neked a felajánlásomban ez az ima jutott eszembe.

śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa templomi imádatát végzi. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat,* takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak."

A te kegyedből nyilvánult meg Új Vraja-dhāma, és benne az imádandó Urunk és Úrnőnk.

A *bhakták* próbálnak nagyon szép imádatot bemutatni, az életük minden területén. A kertben a zöldségekből és a gyömölcsökből felajánlások készülnek, a virágokból gyönyörű virágdíszek és füzérek, a tehenek finom tejéből csodálatos édességek.

A templom tisztasága is nagyon alapos, a *bhakták* igyekeznek „lelki világ tisztává" varázsolni mindent. Főleg, hogy sok vendég érkezik hozzánk, akik Rādhā-Śyāma vendégei, és nagyon szép bánásmódban részesülnek.

És ami még extrán különleges, az a fesztiválok, mindig újabb és újabb csodák születnek, akár a ruhákról, akár a díszítésről, akár a hátterekről legyen szó.

A *bhakták* mindig szeretnének örömet szerezni, lelki tanítómesterüknek és a *mūrtiknak,* amiben te is példát mutatsz, hiszen nagyon szereted öltöztetni és díszíteni Rādhā-Śyāmát.

Köszönöm szépen, Guru Mahārája, hogy részese lehetek ezeknek a kiapadhatatlan új csodáknak, és kívánom neked, hogy még nagyon sokáig vezess minket, és mutasd az utat, hogyan lehetne még elégedettebbé tenni téged és Rādhā-Śyāmát.

Hare Kṛṣṇa.

Szolgád: Raseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you! All glories to your most auspicious Appearance Day!

Today is a good opportunity to express my gratitude to you for all the treasures you have given me. Not that I should not be grateful every day or even every moment, but this is a good opportunity to put my gratitude into words, if that is at all possible, as words have their limits. This is just a tiny attempt to reciprocate for the great fortune that I have received from you.

Are we grateful for the sun rising in the morning? Are we grateful that we can breathe? Are we grateful for being able to digest the food we eat? Or are these things just taken for granted?

A famous Hungarian opposition leader who did heroic things during the communist regime passed away a couple of years ago. This was written about him in a newspaper article: "Even those persons who never heard his name, should be grateful to him." Why? Because everyone benefited from his activities.

This is much truer in your case. Every devotee living in Hungary or even non-devotees should be grateful to you for all the facilities, opportunities, and miracles we have in Hungary that enable our practising of Kṛṣṇa consciousness.

We must go outside of Hungary to really appreciate this. We can go to many nice places where Kṛṣṇa consciousness is being practised, but it is never the same.

Sometimes we tend to believe that these things manifest by themselves. We do not always see all the effort, the selfless, never-ending service that you undertook for so many years to make all this readily available to us.

Śrīla Prabhupāda established the Kṛṣṇa consciousness movement and spread it all over the world. He never stopped serving; he never stopped

extending things; he never stopped improving things. As a result, people now have access to Kṛṣṇa all over the world.

Similarly, you established Kṛṣṇa consciousness in Hungary strictly following Śrīla Prabhupāda's instructions and legacy, and as a perfect engineer, you designed every little detail and then implemented your plan.

I have just started reading again the Seventh Volume of *Nava-vraja-mahimā* where you describe how you brought Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga, Śrī Govardhana-lāla and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara to Hungary, also detailing how New Vraja-dhāma was established. From those pages, it becomes clear that it was not easy all. You have superhuman talent, energies and capabilities. No body could have done what you were able to do. But still, you had to put in a lot of effort, do never-ending service and make great sacrifices. I am very grateful for that.

I am grateful every morning when I go to *maṅgala-ārati* at the Budapest temple. I appreciate having such a beautiful place to go, where everything is perfect to the smallest detail. I am grateful every time when I have a chance to go to New Vraja-dhāma. Your perfection keeps manifesting in every little detail. I do not only mean the physical infrastructure. I am also grateful for the culture you have established, the standards of Deity worship, the wonderful festivals, the interactions with your disciples – it is all the amazing mood of the Hungarian *yātrā*.

I am also grateful for the advanced Kṛṣṇa conscious knowledge that you describe in your books and make available to us. My literature professor in high school used to say, "Now you should read these books and one day you will understand them." In the same way, I am reading your books in the hope that I will understand more and more what's written in them one day, and thereby advance in my Kṛṣṇa consciousness.

I am also grateful for our personal meetings and your personal guidance and instructions. I appreciate that last year, we had several personal meetings and we talked about my spiritual status and the way forward. I recall my first meeting with you at Andrássy Palace, in

Budapest. I sat next to you during a dinner and had a chance to discuss with you many different topics. At the end of the dinner, you said to me: "If you have any further questions, just call me and we can discuss further." I remember responding: "Mahārāja, how would you have time for that?" "Don't worry," you said, "I will have the time." And that was true. This happened many years ago and ever since then you have always had the time to give me personal assistance and advice.

I am also grateful that you take such good care of my children, that they are following you and growing in their faith and Kṛṣṇa consciousness. I am grateful for so many things. I tried to name a few but I could go on forever.

I am a little, insignificant servant in your grand project. Please engage me in your service and let me be a good instrument in your hands to maintain what we already have, and further develop Kṛṣṇa consciousness in Hungary!

Please accept my humble obeisances and heartfelt prayers on your most auspicious appearance day!

Your servant,
Rasikānanda Dāsa

Rati-mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on this special day!

Usually what I write in my offerings is mostly about some personal situations or interactions with you over the past year. My first thought was that I unfortunately did not have much of your personal association since your last Vyāsa-pūjā. Then I listened to your podcast about

offerings, and there you said that the most important thing is to offer our hearts and to glorify our *guru*. So, I will try my best to accomplish some of this great and important task as a disciple.

Recently I have been feeling lots of gratitude in my heart for different things happening in my life. I realise more and more how important this quality of gratitude is. Naturally when I think of gratitude, you are the first to come to my mind, to whom I am most grateful to. I received unbelievable great blessings from you in my life. Firstly, knowing Kṛṣṇa consciousness from my birth through my parents. Another huge mercy was the India *parikrama* with you ten years ago. I still cannot fathom my good fortunate to do *parikrama* at the most holy places with you every day for three and a half weeks. That was an unforgettable experience!

I am extremely grateful and forever indebted to you for accepting me as your disciple and giving me first and second initiations. If I think about those moments, I just want to relive them repeatedly. That spiritual happiness, which I never felt before was something clearly connected to Kṛṣṇa through you, and that is why it felt so extraordinary. This is a feeling of love and gratitude for your causeless mercy, and I know it is just the start of the journey.

So, I wish to constantly feel close to you and Kṛṣṇa, not just on initiation day. My deep prayer is that I can make you happy by being an exemplary *gṛhastha* and devotee, as you asked of us on our last meeting. I would like to ask for your blessings to be able to do so, dear Guru Mahārāja, because without it my efforts are useless!

Since I live in Switzerland, I am not surrounded with my God siblings in my new environment. Often, I feel so proud of having you as my spiritual master. For example, when asked who my *guru* is, or when I see your beautiful books at different places, hearing your *kīrtanas* in the temple kitchen, putting your picture on the altar etc. In these situations, I am always confidently reminded that, yes, he is my most amazing Guru Mahārāja, and I am the most fortunate person whom he accepted despite all my faults. Your mercy is causeless. I hope one day I can properly appreciate it.

Separation makes love grow. I feel it is already growing toward you and Rādhā-Śyāma a lot. Having Rādhā-Śyāma and your guidance is really all that we need in spiritual life. I wish to remember it always. Your books, especially *Vilāpa-kusumāñjali*, make it very clear and attractive to reach this most wonderful goal, serving the Divine couple in Vṛndāvana, under Rati-mañjarī's leadership. This desire is very strong, but it still feels so far and unreachable, but with your guidance and blessings everything is possible! I am praying to accept this and to also express my gratitude and love to you, Guru Mahārāja!

Thank you so much for everything!

Forever grateful to you!

Your servant,
Rati-mañjarī Devī Dāsī

Rāvaṇāri Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Ismét eltelt egy év és ismét eljött ez a nap, amikor téged dicsőíthetünk. Gyorsan telik az idő, észre sem veszi az ember és eltelik az élet.

Sajnos azt vettem észre ahogyan gyakorlom a lelki életet, az idő múlásával csak egyre jobban azt érzem, hogy ez nekem egy lehetetlen feladat. Sajnos a sértéseim miatt egyre alacsonyabb létformába gondolom, hogy megszületek a következő életemben. Ekkor azért rájövök, hogy az egyetlen esély a lelki tanítómester kegye és a *bhakták* társulása. Ez pedig a te kegyednek köszönhető, Guru Mahārāja. Azt hiszem, erre kezdek rájönni. Ahogyan itt a Kali-yugában megszületnek a nagyon szerencsétlen lelkek, azért egy óriási szerencsében is részesülnek, már aki, persze. Az olyan nagyszerű lelkek, mint Śrīla Prabhupāda vagy te

eljönnek ezekért a szerencsétlen lelkekért, mint amilyen én is vagyok. Hiába fogom fel, hogy milyen szerencse ért, az élet tökéletességének folyamata fel van kínálva általad, mégsem vonzódom hozzá. Vagy vonzódom hozzá, de sokszor az illúzió erősebb, mert a meleg trágyában való dagonyázás sokszor vonzóbb, mint a hűsítő lelki holdsugarak fürdője, ami mindig friss és örömteli. Kṛṣṇa illuzórikus energiája felfoghatatlan. Újra és újra képes befedni, pedig tudom, hogy a lelki energia sokkal-sokkal többet ad. Ennek ellenére türelmesnek kell lennem magammal, ahogyan te is az vagy velem, különben miért fogadtál volna el engem tanítványodnak?

A rengeteg lehetőség adott, ami a te kegyedből van itt Magyarországon. Krisna-völgy, ahol Rādhā-Śyāma a fő mindenkinek, gyönyörű és világhírű, ezt mások is mondják. Ez nem csak valami túlzás. Persze Isten világhírű, mert mi más lehetne, mondhatnánk. Tavaly már félmillióan járultak Rādhā-Śyāma oltára elé, ez felfoghatatlan.

A fővárosban Gaura-Nitāi adja a végtelen kegyét. Māyā legnagyobb katlanában, Budapest szívében, ahol a legreménytelenebb a lelki megvilágosulás az elesett lelkek tömegének, akik annyira beleragadtak az érzékkielégítés pókhálójába, hogy semmi esélyük se lenne. A könyvosztó *bhakták* kegyéből mégis felcsillan a remény, és lehetőséghez jutnak ezek a lelkek. Ezek igazi csodák, amik hétköznapinak tűnnek, de felfoghatatlanul ritkák és misztikusak, mégis nap mint nap történnek. Köszönöm, hogy teljes időben részese lehettem pár évig és oszthattam Prabhupāda könyveit honfitársaimnak. Ez az igazi társadalmi szolgálat, azt hiszem. Ennél feljebb nem nagyon van.

Az elmúlt 2-3 évben sok külföldi *bhaktával* találkoztam, akik megkérdezték, hogy ki a lelki tanítómesterem. Büszkén mondtam, Śivarāma Swami Mahārāja. Elégedetten nyugtázták és bólintottak. Azt hiszem erre lehetek büszke, lehetek rád büszke, Guru Mahārāja.

Ahogyan a *Bhāgavatam* írja, ahogy egy tanítvány próbálja a *gurunak* visszafizetni a tartozását, amiért megkapta az élet legmagasabb rendű tudását, olyanná válik, mint egy bohóc. Ezt is kezdem realizálni, bohóc vagyok, de a rosszabbik fajta, akin még csak nem is nevetnek. Mindenesetre köszönök mindent és remélem, hogy megtartasz imáidban,

Guru Mahārāja. Sokszor, amikor elég elkeseredett vagyok, eszembe jut a személyed és az ad erőt nekem.

Ha már tartozom neked, Guru Mahārāja, amit úgy sem tudok visszafizetni, tovább növelem ezt a kölcsönt, mint egy hitvány valaki, aki uzsora hitelt vett fel. Szeretném kérni az áldásaid, hogy valahogy a kegyedből a *vaiṣṇavák* között maradhassak ebben és a következő életemben, ameddig csak lehet.

Jelentéktelen szolgád:
Rāvaṇāri Dāsa

Rāya-Rāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretnék elmesélni egy rövid történetet. Édesanyám mondta el telefonon nem olyan régen, alig két héttel ezelőtt. Van két húgom, akik sajnos nem lettek *bhakták*. Közülük az idősebbik a Nyíregyházán lévő Tanárképző Főiskolán titkárnőként dolgozik. Kis ideje a szintén ott dolgozó takarítónő egy könyvet és valamilyen édességet tartva a kezében odament hozzá, hogy szeretné odaadni azt neki. Kiderült, hogy a takarítónő Kṛṣṇa-hívő, így Śrīla Prabhupāda egyik könyvét ajánlotta, azon kívül egy *kṛṣṇás* édességet is, amiről édesanyám nem tudta megmondani, hogy pont milyen édesség volt. A húgom egy kicsit meglepődött, de aztán mondta, hogy ő már ismeri ezeket. Két fiútestvére is Kṛṣṇa-hívő, az egyik Krisna-völgyben él, a másik Budapesten. Erre a takarítónő elmesélte, hogy a Kṛṣṇa-tudat megmentette az életét. Nagyon súlyos alkoholista volt, de miután megismerkedett ezzel a filozófiával, leszokott az alkoholról és újra értelme lett az életének. Ennyi tehát röviden a történet.

Amit hozzáfűznék, hogy bár volt olyan idő, amikor teljes időben hetven *bhakta* osztott könyvet Magyarországon, most már sajnos csak egy kis csapat maradt a budapesti templomban, akik tízen sincsenek összesen. De úgy tűnik, hogy Śrīla Prabhupāda kegyéből még így is kaphat valaki vágyat arra, hogy az ő könyveit terjessze, Budapesttől 270 kilométernyi távolságban. Még mindig embereket ment ki a legsúlyosabb illúzióból a Kṛṣṇa-tudat. Ez pedig nem csupán Śrīla Prabhupāda kegye, hanem a tiéd is, kedves Guru Mahārāja, hiszen te alapoztad meg a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Szeretném mindezt újra megköszönni.

Jelentéktelen szolgád:
Rāya-Rāma Dāsa

Revatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to share with you some of the experiences I have had in the last few months, during which I have been preparing an index for a three-volume series on Śrīla Prabhupāda.

Since you are a very productive writer, I have indexed 17 English-language volumes for you over the past 15 years – I never noticed the number, I never counted.

I have been asked to do indexes by others, but I did not take on those assignments because indexing is a service and a meditation for me, and I would never do it for mundane history books – as it was once requested.

This time, however, I was asked to write an index for a wonderful book series on the mission of Śrīla Prabhupāda, and I am just completing it – my twentieth indexed volume all together.

Having only worked with the SRS team before, and knowing how challenging this task would be, in terms of both complexity and time, I was a bit scared to take it on. In addition, to be honest, I was a bit sad because it seemed that you had let me go out into the world, although the world was just another corner of ISKCON. I asked of you to not let go of my hand.

However, in a miraculous sort of way, I felt you were with me all the while working on these books. When the layout had not been done for weeks, you spoke to me through my heart to start indexing with temporary numbers. When I completed the first volume, I felt you smiling appreciatively at me from your photograph, and as if Gaura-Nitāi spoke to me on the altar while dressing them. When there was barely time left for the last volume, the experience of years of working with you came to me: I must change to marathon pace. Many times, I felt your same presence that I experienced during our *Nava-vraja-mahimā* marathon. You were with me all the time, guiding me. Of the many special experiences I had during the project, this was the most special.

In the book I read: "Shortly before he left this world, Śrīla Prabhupāda assuaged his anxious disciples: I shall remain your personal guidance, physically present or not physically, as I am getting personal guidance from my *guru mahārāja*." And, "So far as personal association with the *guru* is concerned, I was only with my *guru mahārāja* four or five times, but I have never left his association, not even for a moment."

Guru Mahārāja, I started to understand Śrīla Prabhupāda's words a little bit more now. Thank you kindly for this experience.

Please never let go of my hand.

Your servant,
Revatī Devī Dāsī

Ṛṣikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, Śrīla Prabhupāda tiszta, rendíthetetlen tanítványának!

> „Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét."

Guru Mahārāja, Te megváltoztattad az életem. Megmutattad, hogy egyedül a valódi boldogságra törekedve érdemes élnem. Van, hogy nagyon erősnek érzem az anyagi világot, és könnyű beleesnem abba a hibába, hogy boldogságot várok tőle. Neked köszönhetően mindig van valami vagy valaki, aki, mint a versben a frissítő eső, emlékeztet arra, hogy ez lehetetlen. Ez a hely nem a boldogság helye.

A lelki tanítómestered vágyát követve mindent megteremtettél itt Magyarországon, hogy szépen gyakorolhassuk a Kṛṣṇa-tudatot. Létrehoztad Krisna-völgyet, elhoztad Rādhā-Śyāmasundarát és a fővárosba Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgát, ezzel egy rendkívüli lehetőséget adva nekünk, hogy szent helyeket látogassunk, prédikáljunk, közvetlen szolgálatot végezzünk és kapcsolódjunk. Olyan tanítványokat neveltél, akik között barátokra és tanítókra leltem, akik között azt érzem, a megfelelő csapatban bővíthetem és mélyíthetem a Kṛṣṇa-tudatban szerzett tudásomat és tapasztalataimat. Nagyon vágyom rá, hogy ez életem végéig kitartson.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy nekem is létrehoztál egy utat a valódi boldogság felé!

Szolgád:
Ṛṣikā Devī Dāsī

Rukmiṇī Devī Dāsī

Kedves Lelki Tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked a megjelenési napod alkalmából!

2025 elején az a csoda ért, hogy eljutottam ismét Māyāpurába. Tényleg csoda volt, mert nem szerepelt a terveim között egy indiai utazás, csak jött egy lehetőség, és elfogadtam, hogy kilépjek a komfortzónámból, és kifejezzem a vágyam Kṛṣṇának, hogy szeretnék tisztulni és lelkileg fejlődni. Anyagi szemmel úgy tűnhet, hogy csak veszünk egy repülőjegyet, kérünk egy vízumot, és már csomagolhatunk is. De olyan sokszor tapasztaltam a saját bőrömön, hogy amikor az Úr Caitanya valamit nem akar, akkor azt nem is lehet megvalósítani, így ezt is könnyedén megakadályozhatta volna. Viszont a szervezés és az utazás során egész végig az volt az érzésem, hogy amiatt, hogy egy különleges *guru* tanítványává fogadott, így a Legfelsőbb Személy engem is beengedett az univerzum legszentebb atmoszférájába, ahol képességeim szerint semmi keresnivalóm nem lett volna. Köszönöm szépen, hogy miattad részem lehetett ezekben az élményekben. Ez egy újabb bizonyíték számomra, hogy a *guru* indokolatlan kegyén függve egyszer visszafogadnak minket a lelki otthonunkba is. *Jaya,* Guru Mahārāja!

Szolgád és lányod,
Rukmiṇī Devī Dāsī

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az évek teltével egyre mélyebben látom, mennyi munka, türelem és figyelmesség szükséges a lelki motiváció fenntartásához illetve az anyagi vágyak fokozatos felszámolásához. Lustaságom és őszintétlenség miatt hajlamos vagyok *māyā* veszélyét alulértékelni, és önös érdekeimet a *yukta-vairāgya* hamis alkalmazásával legalizálni. Nem félek eléggé az anyagi energia csillogásától, és nem vonzódom eléggé sem Kṛṣṇához, sem a Kṛṣṇához vezető *sādhana* gyakorlataihoz.

Amikor így elmerengek a helyzetemen, olykor a hozzád hasonló tiszta *bhaktákra* gondolok, akik hosszú éveken keresztül, a nap huszonnégy órájában, megszakítatlanul és teljes lelkesedéssel az odaadó szolgálatba merülnek. Misztikus képességnek tűnik mindez a számomra, és csak reménykedhetek, hogy egyszer majd indokolatlan kegyedből én is megtapasztalhatom a motiválatlan és megszakítatlan odaadás ízét. A hozzád hasonló élő példák tartják bennem a hitet, hogy ez lehetséges.

Szolgád:
Rūpa-manohara Dāsa

Rūpamatī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to the day of your appearance!

In a recent conversation with a friend, she shared:

"...and in the last four rounds of *japa,* I chant while remembering all the best that Kṛṣṇa has given me, and I thank Him from the bottom of my heart!"

Inspired by her, I began to think, "It is good to practise gratitude! What do I want to thank Kṛṣṇa for? What is the best thing I have from Him?"

Whatever I remembered, the best, my favourite, the outstanding remains my dearest spiritual master.

The most precious gift from Kṛṣṇa is you, dear Guru Mahārāja.

Kṛṣṇa has given me everything, including the breath of life and this material body. But what use are they if I am not able to apply them according to their real purpose?

Some would rightly point out that Śrīla Prabhupāda's books contain everything we need to understand our purpose of existence, everything we need to achieve spiritual realisation.

Yes, I agree.

I live in the house that Śrīla Prabhupāda made for the whole world to live in and develop Kṛṣṇa consciousness.

I live in the part of the house called MKTHK.

The house provides everything one needs to practise spiritual life, and I am very grateful to be sheltered here.

What I especially would like to give thanks for is more than the facilities.

In researching what it means to follow someone, I came to a very simple explanation. First, I need to know what the person I am following is doing. And secondly, but more importantly, I need to know the mood in which he or she is doing it.

Of course, there are many written explanations on this subject in our Vaiṣṇava literature. But the mood is the mood. Only words cannot fully express the meaning.

Once a spiritual sister of mine asked you this question: What is the difference between greed before and after *bhāva?*

I will now quote snippets of your answer based on the last verses of *Śrī Vilāpa-kusumāñjali.* They are snippets because that is all I could write down.

"Intensity and quality characterise them... ...hoping for an ocean of nectar, like the little sparrow that wanted to drink the ocean for the fulfillment of its desire. The ocean is the service of Śrīmatī Rādhārāṇī.

...but who are we to get it?!...still, if we devote our whole life to get it...!

...what is the meaning of everything else without serving Rādhā?

What is the meaning of greed—Nothing has any meaning for me.

What is this life without Rādhā?!

You are very merciful! Please give me your mercy!

What is the meaning of all this service if we don't get *prema* in the end?!

Devotees judge life by how much mercy they have received. Mercy makes life precious.

Behold Lord Caitanya—Kṛṣṇa is coming with Rādhārāṇī, His mercy is coming with hers.

Mercy means *prema*, an atomic particle of the sunbeam (for the practising devotees.) No one can become the servant of Kṛṣṇa, but we can become the servant of the servant, of the servant...

Vraja means—I have to go where the ocean of nectar is, *amṛta-sindhu!* There is nothing here!

But if we have developed tremendous hopes, how is it possible to get nothing?!... Unless we put everything else aside... We have to be completely convinced—nothing else can make me happy!

...to appreciate it and be extremely unhappy that we don't have Kṛpāmayī...

...to pray and cry with a heart that burns with pain...

...even if I don't get an answer, at least I have said everything, I hope this gives you some pleasure, and if you want me to suffer, so be it..."

These snippets are my best inspiration because they remind me of the mood in which you uttered them. Your speach had such a power over me that whenever I reread the little I got, it influences me again and I strongly believe that one day the overwhelming desire to become Her servant, Her *kiṅkarī,* will make me pray and cry for Her mercy, with a burning heart.

This is the Kṛṣṇa consciousness I am receiving from you, dear Guru Mahārāja!

Desire manifests in the mind and heart according to the subtle laws of governing consciousness. Pure desire to engage in the loving service of the Lord brings one to the most exalted platform of consciousness, and such a perfect understanding of life is available only by the special mercy of the Lord's devotees.

(*Śrīmad-Bhāgavatam* 12.10.34, purport)

Thank you, Guru Mahārāja, for accepting me as your disciple and follower!

Your servant,
Rūpamatī Devī Dāsī

Śacī-dulāla Dāsa

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja,
Daṇḍavat-praṇāma.

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, Gurudeva.

Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

This is the first time I am writing a Vyāsa-pūjā offering, my apologies if something is not correct. With your mercy, I am sure I will eventually learn.

There are not enough words in my dictionary that can glorify you, you are far beyond my ability to glorify. I see Kṛṣṇa in you Gurudeva. For me, I meet Kṛṣṇa when I meet you, I eat *prasāda* with Kṛṣṇa when I sit near you and honour *prasāda*. I have been fortunate to get service to your lotus feet and get opportunities to be in your association. I am grateful for every moment that I have been in your shelter. When I came to Kṛṣṇa consciousness, I never thought I will make it to "initiation" or even chant 16 rounds ever.

Guru Mahārāja, I have never been so attracted to anyone, I have never admired anyone with my heart and soul, and I have also never

longed to be with someone as much as I do for you. And it is a good feeling to have. Gurudeva, I am bad at memorising, but I remember this *śloka* because you quote it often. *Bhagavad-gītā* 4.34:

tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ

> "Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realised soul can impart knowledge unto you because he has seen the truth."

It was not my plan to search for a spiritual master and inquire – perhaps I had the *sukṛti* that enabled me to come to Kṛṣṇa consciousness. Having met you I feel grateful that I can hear submissively from you.

Your videos related to environment, economics and sustainability motivate me to live life the way I live. Living by 25 percent of my needs. Kañjanākṣī often tells me that I am a minimalist and I am living my life just like you (Guru Mahārāja) mention in your videos. It gives me a good feeling to know that I am doing something that pleases you and is your instruction to your disciples and beyond. I pray to Kṛṣṇa that I may always be engaged in your service, and I follow your instructions without any fail. I am yet to learn a lot, but I have also come a long way after coming in your association. I talk about you with a lot of pride and love. Kañjanākṣī says that I am at my best behaviour when I am with you. I cannot imagine my life without you, Guru Mahārāja. You have given a new meaning to our lives.

I am grateful to you for everything. I pray for your good health.

Hare Kṛṣṇa.

Your Servant,
Śacī-dulāla Dāsa

Ṣaḍbhuja Devī Dāsī

mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
paramānanda-mādhavam

> "I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 17.80)

Dear Guru Mahārāja, please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

It is not difficult to glorify you because you have so many good qualities, but even this I am unable to do. Each moment you teach us by your example. YOU never lose a single moment to glorify your spiritual master, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

"Our spiritual master is our life and soul" – this we see in you as you dedicate your life in the mission of Śrīla Prabhupāda and Śrī Caitanya Mahāprabhu. You teach us the mood of becoming eternally a disciple by showing us your deep love for Śrīla Prabhupāda. Śrīla Prabhupāda wrote his books constantly. Now we see the same in you.

Guru Mahārāja, I am completely dependent on you and your mercy. Just by your mercy, service to you is possible, allowing your instructions to be followed just as you followed Śrīla Prabhupāda's instructions so nicely.

I pray to Rādhā-Śyāma to keep you in good health, for preaching Kṛṣṇa consciousness all around the world. For now, I am always praying to have your shelter despite my shortcomings.

Please bless us so we can strictly follow your instructions and become a good disciple.

Always your servant, Ṣaḍbhuja Devī Dāsī

Sādhu-cārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Alázattal és tisztelettel írom ezt a felajánlást önnek, aki Śrīla Prabhupāda kegyéből Magyarországon és világszerte vezeti lelkünket a *dharma* útján. Guru Mahārāja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, Śrī Kṛṣṇa tanításait közvetíti felénk, és példát mutat a *bhakti* útján járóknak.

Különösen figyelemre méltó, hogy mindig alázattal, türelemmel és szeretettel fordul minden lélek felé. Olyan mély szellemi tudással és bölcsességgel rendelkezik, amely a világ minden táján megnyilvánul, és hatására mindannyian közelebb kerülünk ahhoz, hogy valós, igazi odaadó szolgálatot végezhessünk Śrī Kṛṣṇának.

Az ön személyes odaadása és alázata mindig inspirál bennünket, és mi is igyekszünk mindent megtenni, hogy a legjobb módon szolgálhassuk Śrī Kṛṣṇát és az ön szent küldetését.

Minden egyes virág, amelyet gondosan öntözök és ápolok, Guru Mahārāja iránti tiszteletemet és hálámat fejezi ki, s ezáltal próbálok egy kicsit adni az ön szent szolgálatához, amely végtelen és páratlan.

Szolgája:
Sādhu-cārī Dāsa

Sādhu-priya Dāsa, bhaktin Ottília és Dīna-bandhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Pár napja elvesztettem az édesanyámat. Ennek kapcsán volt lehetőségem többet gondolkodni az életemen, és főleg azon, hogy mik és kik alakították azt.

Édesanyám, mint az első *guru* az életemben, mindent megadott ahhoz, hogy olyan szívem és megértésem legyen, hogy elfogadjam a lelki tanítómesteremet, Téged. De azt, hogy felnőttként hogy élek és ki lettem, azt Neked köszönhetem.

Reggel és este, amikor az oltárnál az ajánlást végzem itthon, mindig eszembe jut, hogy a lelki helyzetemet Neked köszönhetem. Nemcsak én, hanem azok is, akikkel életem során kapcsolatba kerültem, és akiknek az életét teljesen megváltoztattad a tanításaiddal, a könyveiddel és az *āśramákkal,* melyek menedéket adnak nekünk.

Lehet, hogy mi már régóta nem vagyunk fizikailag közel Hozzád és a *dhāmához,* amit megalkottál, de azzal az erős tudásalappal, amit Tőled kaptam, viszem magammal az életem minden aspektusába a Kṛṣṇa-tudatot és a lelki értékeket, hogy menedéket tudjunk venni és adni másoknak is.

Amikor közeli hozzátartozóink eltávoznak, akkor nagy szükség van arra a transzcendentális tudásra, ami segít nekünk és a körülöttünk lévőknek, hogy fel tudjuk fogni és dolgozni, hogy mi is történik valójában. Ezt a tudást is Tőled kaptam, Neked köszönhetem.

Újból szeretnék hálás köszönetet mondani Neked azért a kitartó szolgálatodért is, amit Śrīla Prabhupādáért és értünk, elesett lelkekért teszel a podcastjaiddal és a könyveiddel.

Nem tudom, hol lennék és mit csinálnék, vagy egyáltalán élnék-e még, ha nem találkozunk és nem kapok Tőled egész életemre szóló tanítást és útmutatást.

Azt kívánom, hogy testi és lelki egészségben tudd folytatni az értékes szolgálatodat, a jövőben többet tudjunk találkozni és valamilyen szolgálatot végezhessek Neked és a *bhaktáknak*.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāma áldása és kegye kísérje minden lépésedet, drága Guru Mahārājánk!

Szolgáid: Sādhu-priya Dāsa, bhaktin Ottília és Dīna-bandhu Dāsa

Sākṣī-gopāla Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt egy év a te kegyedből újabb lehetőségeket kínált arra, hogy lépéseket tegyek a lelki tudás megértésének útján. Ennek az útnak még mindig csak a legelején járok feltételekhez kötöttségem miatt, de hiszek benne, hogy ha követem a tanításaidat, amelyek teljes összhangban vannak Śrīla Prabhupāda és a tanítványi láncolat tanításaival, akkor idővel eljuthatok akár az út végére is, az Úr Kṛṣṇa lótuszlábához.

Hálás vagyok neked azokért az élethelyzetekért, amelyekbe a kegyedből és a Felsőlélek kegyéből kerültem, és amelyek segítettek az anyagi világ illuzórikus természetének megértésében, mert ez és a lelki gyakorlatokból származó magasabb rendű íz biztosítja az alapot ahhoz, hogy képes legyek idővel elengedni az anyagi világhoz fűződő ragaszkodásaimat és Kṛṣṇa felé forduljak. Tudom, hogy a könyveid és Śrīla Prabhupāda könyveinek tanulmányozásában, a tanultakon való elmélkedésben és a gyakorlati alkalmazásban kellene jobban elmerülnöm ahhoz, hogy gyorsabban fejlődhessek.

Śrīla Prabhupāda így tanított az illúzióról: „Minden illúzió. Attól kezdve, hogy megszületünk. És ez az illúzió nagyon erős, nagyon nehéz megszabadulni tőle. Az egész illúzió. Illúzió a születés. Illúzió a test. Illúzió a testi kapcsolat, a szülőföld. Illúzió az apa. Illúzió az anya. Illúzió a feleség. Illúzió a gyermek. Minden illúzió. És az illúzió hatására gondoljuk azt is, hogy műveltek, okosak vagyunk. Mindenfélét képzelünk. De amikor eljön a halál – márpedig tény, hogy eljön –, mindent elfelejtünk. Elfelejtjük a szülőföldünket. Elfelejtjük a rokonainkat. Elfelejtjük a feleségünket, gyerekünket, apánkat, anyánkat. Minden elveszik.” (*Śrīla Prabhupāda Līlāmṛta*, Tizenhetedik fejezet [A Boweryn])

Csodálattal tölti el az embert, amikor hallja ezt a tanítást, hogy mennyire lényegre törő, kompromisszumoktól mentes, tiszta és világos. Félreérthetetlenül mutatja be a feltételekhez kötött lét téves látásmód-

ját. Ennek megértése hatalmas segítséget jelent a feltételekhez kötött lelkek számára, pedig ez a lelki tudásnak még csak a kezdete.

Az anyagi világ illuzórikus természetét már a tudomány is kezdi felfedezni, de az illúzióból kivezető utat empirikus módszereivel soha nem fogja megtalálni. Ken Wilber filozófus így fogalmaz: „A régi és az új fizika közötti nagy különbség sokkal egyszerűbb és sokkal mélyebb: mind a régi, mind az új fizika árnyékszimbólumokkal foglalkozott, de az új fizika kénytelen volt tudomásul venni ezt a tényt – kénytelen volt tudomásul venni, hogy árnyékokkal és illúziókkal foglalkozik, nem pedig a valósággal." (Ken Wilber, *Quantum Questions,* Boston: Shambala, 1984, 9.) Wolfgang Pauli, elméleti fizikus hasonlót állít: „A laikus mindig úgy érti, amikor azt mondja, hogy »valóság«, hogy valami magától értetődően ismert dologról beszél; míg számomra úgy tűnik, hogy korunk legfontosabb és rendkívül nehéz feladata az, hogy a valóság új eszméjének megalkotásán dolgozzunk."

Śrīla Prabhupāda és a te könyveid azonban megmutatják, hogy mi az illúzió, és azt is, hogy mi a valóság, és ami a legfontosabb, hogy az illúzióból a valóságba vezető útra is rávezetnek, hiszen az illúzió köteleit éles kardként átvágó tanításokkal vannak tele. Egy példa erre az, ahogy a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇiban* kegyesen feltárod a fejlődni vágyó *bhakták* számára, hogy mi az, ami által végleg kiszabadulhatnak az illúzió fogságából: „Az a lelki látásmód, ahogyan a *bhakta* mindenhol Vraját látja, leveszi lábáról s lefegyverzi Māyāt, az illúziókeltő anyagi energiát. Ettől kezdve Māyā nem ellenség többé: ártalmatlan függöny csupán, aki vékony anyagával eltakarja a *bhakta* szeme elől a lelki világot. Kṛṣṇának ahhoz, hogy megmutassa a *bhaktának* a valóságot, csupán e függönyt kell széttárnia. A különféle kategóriákba sorolható spiritualisták szintén arra törekszenek, hogy tökéletességre vigyék az önmegvalósításukat, ám az Úr iránti heves odaadás nélkül nem érhetnek el sikert. A Kṛṣṇához való ragaszkodás az egyetlen járható út. A *jñānīk* és a *yogīk* azon igyekszenek, hogy végérvényesen megszabaduljanak mindenfajta ragaszkodástól, mert azt hiszik, a ragaszkodás az oka a lélek rabságának. A bölcsek azonban tudják, hogy a nagy *vaiṣṇavák*

és az Úr iránt érzett ragaszkodás nyithatja meg csak a tökéletes felszabadulás kapuit." (*Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, 465. o.)

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy szüntelenül indokolatlan kegyeddel árasztasz el, és minden segítséget megadsz ahhoz, hogy haladhassak az úton. Ezen kívül nincs más esélyem arra, hogy valaha megszabaduljak ebből a rabságból.

Érdemtelen szolgád:
Sākṣī-gopāla Dāsa

Samādhikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Guru Mahārāja, I would like to express my gratitude to you for being a living example to me. Śrīla Prabhupāda brought this knowledge to the West. He said that our goal is to go back home, back to Godhead. But how important it is to receive this knowledge not only in theory, but also to see how it works in practice, to see a living example of a person who at a young age has taken seriously in his heart the instructions of his spiritual master and after many years of serious spiritual practice transforms his consciousness.

You are a very bright example of such a person! Looking at you, there is no doubt that one can come to Kṛṣṇa in one lifetime! Every time I see you after a while, I see how quickly you are changing, how fast you are flying towards Rādhā and Kṛṣṇa, like a space rocket launched into space that gradually drops different parts and is gaining speed faster and faster.

When we stand near a campfire, we feel the warmth coming from the fire. Similarly, when one is near a devotee who has a deep taste for

chanting, hearing, and remembering Rādhā and Kṛṣṇa, one involuntarily becomes infected with that taste. Being near you, it is very easy to think about Kṛṣṇa, I feel the nectarean taste of spiritual life, and my desire to go to Kṛṣṇa increases.

When you sing in *kīrtana,* your pure sound vibration envelops me and lifts my consciousness to a higher level, spiritual desires that are normally dormant in the depths of my heart begin to awaken in me. It is said that it is rare to receive the association of such an exalted devotee. Thank you for that. I am so happy that I have this opportunity!

Unfortunately, I have nothing to be proud of yet, but there is one thing I can be quietly proud of, that Kṛṣṇa has given me such a wonderful spiritual master!

Trying to become a servant,
Samādhikā Devī Dāsī

Sanātana Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances. All glory to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I humbly bow my head at your lotus feet on this auspicious day of Vyāsa-pūjā. Please accept my serene offering from the bottom of my heart. Your every word and exemplary action reflect Lord Caitanya Mahāprabhu's message illuminating the dark path of my wandering soul.

You constantly set an example of selfless service and patiently guide your children on the path of devotion. Your books and your preaching are like an inexhaustible source of nectar which I draw strength from again and again.

Please allow me to continue to find shelter at your lotus feet.

Your eternal servant, Sanātana Dāsa

Sanātanī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked!

Sokszor elgondolkodom ilyenkor a szülinapod tájékán, hogy milyen kegyetlen világban élünk és mekkora kegyet kaptunk mégis, azáltal, hogy az Úr Caitanya és *bhaktái* eljöttek, és ilyen csodálatra méltó *bhaktákat* küldtek szerte a világba, mint Te is, Guru Mahārāja.

Ez a világ igazán cudar és egyre rosszabb. A város tele van őrültekkel: ha nem *saṅkīrtanára* megyek, akkor félek bemenni a városba. Régen *saṅkīrtanán* nem féltem. Az utcák mocskosak, a kocsik bűzlenek, az emberek kulturálatlanok, de ez még semmi; ott van ez a sok új illúzió, ami próbál minket elvarázsolni: a mesterséges intelligencia, a Chat GPT, a telefonjaink. Őrült a világ, és ha nem veszek menedéket lótuszlábaidnál, akkor én is csak sodródom a masszával, mert egyedül persze gyenge vagyok. Most, hogy már van gyermekem, és nem mindegy, hogy mit eszik, hogy hol fog tanulni, hogy kik lesznek a barátai, újra átélem, hogy milyen nagy lehetőséget kaptunk Tőled, kedves Guru Mahārāja a farmon, a könyveiden, a prédikálás lehetőségén, a törődéseden, a podcastokon keresztül. Azért imádkozom hozzád, hogy mindig elég hálás tudjak lenni Neked és a *bhaktáidnak,* akik olyan kedvesen segítenek mindenben. Nagyon lassú vagyok, de szeretnék jobbá válni, hogy ezzel is kimutassam a hálámat.

Mindent köszönök, Guru Mahārāja.

Szolgád:
Sanātanī Devī Dāsī

Saṅginī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, although I did not get much of your *vapu* association in the last year, still I feel very connected to you all the time through your *kīrtanas*, lectures, books etc.

I am so fortunate that although I am a very fallen soul, because of your mercy, I can take advantage of all this. Whenever there is a need or we are in trouble, you always come to our rescue in some way or another. Because of your presence in our life, we feel secure and satisfied. Although problems do come, but due to your mercy, we are able to face or tolerate them.

My sincere desire is that I can associate with you and take the benefits of your *kīrtanas*, classes etc. as much as possible.

Please bless me so I can progress in spiritual life, focus on my chanting, become a pure devotee of Rādhā-Kṛṣṇa, and serve you to my heart's content.

Your daughter and servant,
Saṅginī Devī Dāsī

HARE KṚṢṆA HARE KṚṢṆA
KṚṢṆA KṚṢṆA HARE HARE
HARE RĀMA HARE RĀMA
RĀMA RĀMA HARE HARE

Saṅkīrtana Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

A Vyāsa-pūjā napod mindig egy különleges nap. Ilyenkor az is eszembe jut, amikor először találkoztam a *bhaktákkal*, mivel ez is hozzád köthető. Eljöttél ebbe a kis országba, hogy megments minket és engem is. Hálával tartozom és nagy szeretettel gondolok rád. Bele sem merek gondolni, hogy hol lennék, ha te nem jössz el értünk. Mindig mások megmentésén dolgozol. Terjeszted Śrīla Prabhupāda tanításait és a szent nevet. Prabhupāda kiváló tanítványa vagy, aki a *guruja* minden vágyát teljesíti.

Te vagy a mi élő példánk és a menedékünk a lelki életben. Köszönöm, hogy eljöttél értünk, köszönöm, hogy tanítasz minket, és köszönöm, hogy te vagy a legcsodálatosabb példa az életemben.

Szolgád:
Saṅkīrtana Dāsa

Santoṣa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto the dust of your lotus feet. All glories to you and Śrīla Prabhupāda.

As I turned 50 recently, the thought of prioritising spiritual life over material endeavours came to me more than ever before. It feels like I have wasted more than half my life not knowing who Kṛṣṇa really is. How little I know about Śrīla Prabhupāda even now. This makes me wonder how you and your Godbrothers and Godsisters completely

surrendered to Śrīla Prabhupāda at such a young age, all the while knowing each aspect of Prabhupāda's life.

You not only study and internalise Prabhupāda's books, you thoroughly study and write more transcendental literatures emulating the most exalted *ācāryas,* further illuminating the richest lineage of all times – the Brahma-Madhva-Gauḍīya *sampradāya*.

Many such endeavours of yours have finally started to inspire my 'teeny brain' to start exploring Kṛṣṇa consciousness in a serious way. I have taken to daily reading of Śrīla Prabhupāda's books more seriously. Our daily morning program starting from around 4:30 am includes 'long chanting,' hearing Prabhupāda's lectures, deity workshop etc.

My wife and I have started to understand the significance of proper chanting and started to preach to young people with whatever little knowledge and ability we have. Several children in our congregation have taken to this process of chanting. I sincerely pray that they remain loyal to this process and grow further in their Kṛṣṇa consciousness in the way both you and Śrīla Prabhupāda envisage.

Please empower us to become *nimitta-mātra* agents who try to enliven the suffering souls in this material ocean with transcendental knowledge of Kṛṣṇa consciousness. I sincerely pray to you that I can strengthen my *sādhana* more and more, and thus destroy all the unwanted material desires within my heart.

With deep gratitude,

Your much fallen servant of a servant of a servant,
Santoṣa Dāsa

Santoṣā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!
Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

> „Azt mondják, hogy az emberi lét nagy áldás, mert a legalkalmasabb hajó ahhoz, hogy az ember átszelje a tudatlanság óceánját. A lelki tanítómester a legrátermettebb kapitány a hajón, a szentírásokban rejlő tudás pedig a kedvező szél, mely a hajót a tudatlanság tengerén átsegíti. Ha az emberi lény nem használja ki e lehetőségeket ebben az életben, az olyan, mintha öngyilkosságot követne el." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.15.24, magyarázat)

Nagyon sok mindenért lehetek ismételten hálás neked az előző Vyāsa-pūjā felajánlásom óta. Bízom benne, hogy kezd megnyilvánulni számomra a *Bhagavad-gītā* 15.10 versében található szanszkrit kifejezés a *jñāna-cakṣuṣa*, „akik a tudás szemével látnak" mélyebb értelme. Egy olyan értelme, amit csak a lelki tanítómester tud megnyilvánítani a tanítványa szívében. Megbecsülni és hasznosítani szeretnék mindent, amit kapok tőled és általad. Szeretném még jobban megtanulni, hogyan lehet elfogadni a kegyedet.

2025. február 16-án többedmagammal résztvehettem a Nityānanda Prabhu megjelenési napján tartott fesztiválon. Rengeteg filozófiai és gyakorlati megértést hoztak számomra a budapesti templomban történt események. A lecke, a *kīrtana,* a *bhakták* társasága, Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga, *bhakta* barátokkal történő beszélgetések. Az, hogy ott lehettem azon a napon, és ennyi pozitív hatás ért engem, az csak

indokolatlan jóindulatodnak tudható be. Bízom benne, hogy be tudom építeni az odaadó szolgálatomba az engem ért hatásokat, tanításokat.

November első napján, a Govardhana-pūjā előtti napon többedmagammal szolgálatot végeztem a Gosālāban, majd résztvehettem az esti programon is.

Novermber 2-án reggel éreztem, hogy különleges napra virradtam. Az egész fesztivál alatt valahogy olyan kiegyensúlyozott voltam. Kivételesen nem volt tömegiszonyom.

Transzcendentális napban volt részem aznap – hiszem, hogy mindez neked volt köszönhető.

Megvettem 2024-ben a *Śrīla Prabhupāda Lilāmṛta* könyv második kötetét és Rādhanātha Swami *Hazatérés* című könyvét, mindkettőt magyarul. Ahogy olvasom őket, egyre jobban inspirálnak engem a lelki életemben. Továbbá újra elkezdtem olvasni a *Nava-vraja-mahimā* első kötetét. Teljesen új élményt nyújt ez a könyv nekem, mint az első olvasáskor. A 2025-ös évtől kezdődően olvasás közben szútrákat írok ki az olvasottakból. Így jobban megmaradnak a mondatok, gondolatok formájában. Köszönöm, hogy mindenre adtál sugallatot nekem.

Két műtéten estem át 2024-ben, és a körülményekhez képest jól viseltem őket. A második műtét miatt elküldtek a munkahelyemről. Úgy alakult az életem, hogy kedvezőbben jöttem ki ezekből a helyzetekből, mert épp nem volt állásom. Ezekért az elrendezésekért is hálás vagyok neked.

Az elmúlt egy évben is nagyon sokat tettél értem, nem csak a felsoroltak kapcsán, hanem abban is, hogy az autoritásaim: Śyāmajiu Mātājī, Atula Kṛṣṇa Prabhu, Śiromaṇi Mātājī és a barátnőim mindig rendelkezésemre állnak, az épp aktuális örömöm vagy bántatom közepette. Útmutatásaik, meglátásaik, tanácsaik fényt jelentenek a számomra. Mellettük természetesen a kaposvári Nāma-haṭṭa tagjai is bőven kivették a részüket a lelki életem folyamatában, főleg Gopījana-vallabha Prabhu, aki például többször vitt Krisna-völgybe.

Hiszem, hogy minden a te kegyed megnyilvánulása az életemben. Mindent nagyon szépen köszönök neked. A *bhakta* mindig azt kapja, amire szüksége van, ebben a mentalitásban is több tudatosító elrende-

zésed volt részemre, és lesz is még a jövőben – legalábbis erre vágyom.

Mindig van mit tanulnom. Kérlek, mindig hívd fel figyelmemet a hiányosságaimra. Amiatt kérlek erre, hogy kijavíthassam őket.

Ritkábban láthattalak személyesen az elmúlt évben, de annál töményebben záporoztad rám a kegyedet. Élni szeretnék az avatásom kínálta lehetőségekkel.

> „Minden lépésnél megzavar bennünket valami, ezért mindenkinek kötelessége, hogy felkeressen egy hiteles lelki tanítómestert, aki képes megmutatni a helyes utat, azt, hogy az ember hogyan teljesítheti be az élet értelmét." (*Bhagavad-gītā* 2.7, magyarázat)

Azért imádkozom minden nap, hogy amit te és mások tesztek értem, ne legyen hiábavaló, hogy jelentéktelen személyem fejlődhessen a *bhakti-yoga* folyamatában. Bárcsak aktívabban segíthetném Śrīla Prabhupādát és ezáltal a te missziódat is. Szeretném, ha emiatt elégedett lehetnél velem.

Szolgád:
Santoṣā Devī Dāsī

Sāra-grāhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el szívből jövő hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked csodálatos megjelenési napodon!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából, és újra szeretném kifejezni hálámat azért a sok lelki gondoskodásért, amivel elárasztasz minket, híveidet, tanítványaidat.

Ha belegondolok, hogy milyen sokrétű a gondoskodásod és mennyi mindenre kiterjed a figyelmed, akkor látható, hogy az elmúlt évtizedekben mekkora erőfeszítést tettél abba, hogy a *yātrānk* ekkora méretet öltött, ilyen csodálatos minőségben. Nyilvánvaló, hogy ez csak úgy lehetséges, hogy te folyamatosan a lelki energiában vagy elmerülve és teljesen Kṛṣṇán függsz. Ez a lelki, erő amivel ezeket a páratlan cselekedeteket végzed, számomra felfoghatatlan. Egyértelmű, hogy erre csak egy *mahā-bhāgavata* képes.

Én most ebből a sok csodából egy aspektust szeretnék kiemelni. Számomra az egyik legfontosabb kapcsolódási forma Kṛṣṇával a *mūrtikon* és az ő szolgálatukon keresztül történik. Amikor Budapesten, Śrī-Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga vagy Krisna-völgyben Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara előtt állok és csodálom lenyűgöző megnyilvánulásukat, akkor sokszor eszembe jut, hogy a te vágyad és lelki törekvésed nélkül Ők nem lehetnének itt. Eljövetelüket Magyarországra elsősorban neked köszönhetjük. Az imádatuk olyan magas szinten történik a te kegyed által, hogy ez tükröződik szépségükben és kisugárzásukban. Azok szívét, akik látják Őket élőben vagy csak felvételről, azonnal rabul ejtik. Szépségük páratlan a három világban, közvetlen vagy közvetett szolgálatuk által pedig garantált a lelki fejlődés.

Kedves Guru Mahārāja, hálásan köszönjük neked ezeket a csodálatos lehetőségeket Kṛṣṇa szolgálatára!

Jaya, Rādhā-Śyāma!

Elesett, de törekvő szolgád:
Sāra-grāhi Dāsa

Śāradīyā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nincsenek szavak, melyek alkalmasak lennének dicsőítésedre, de megpróbálom minden képességemet felhasználva a lehetetlent, hogy születésnapod alkalmából illően felköszöntselek.

Amikor belevágunk a lelki életbe, talán természetesnek vesszük, hogy találkozunk valakivel, akitől avatást kapunk. Azt hiszem, a legtöbben nem is igazán tudjuk, hogy ez mit jelent valójában. Emlékszem, hogy azt a tanácsot kaptam, úgy válasszak lelki tanítómestert, hogy az ő szava erősebb legyen az életemben, mint amit az elmém diktál. Igyekszem. Fel lehet-e fogni csekélyke anyagi értelmünkkel, hogy mit jelent az avató lelki tanítómesterünkkel a kapcsolat?

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Amikor a *Vilāpa-kusumāñjalihoz* fűzött magyarázatodban összetalálkoztam a *śalākā* szóval, hirtelen minden kicsit más értelmet nyert. A tudás, amit te adsz, nem csak annyi, hogy egy lélek vagyok az anyag börtönébe zárva, és hogy valahol van egy Isten, egy Legfelsőbb Személy. Soha nem is mondtad, hogy ennyi lenne. A tudás, amit adsz, megvalósítás. A legmélyebb, legbensőségesebb kapcsolat Kṛṣṇával, az Ő örök társaival és lakhelyével. Nem elméleti tudás, amit a könyvekből be lehet magolni, hanem maga a valóság, amit meg kell élni. Mindent megadsz hozzá, hogy sikeres legyek ebben. Szívedből megnyilvánult ebben a kis zsákfaluban a lelki világ lényege, otthonommá tetted, és hogy biztosan megértsem, miről van szó, több ezer oldalnyi térképet is adtál hozzá. És itt nem állsz meg. Ha már tudom, hogy hol élek, tudjam meg azt is, hogy miért. Tudjam meg, hogy ki az Uram, tudjam meg, hogy mi a feladatom, tudjam meg, hogy mi a hangulatom. Szüntelenül

ezen munkálkodsz. Csak ne álljak ellen. Ez az egy akadályozhatja meg az igyekezetedet abban, hogy én is elérjem a tökéletességet. Önzetlenül, tágra nyitott szívvel ontod rám és társaimra a kegyet, ami már olyan mértékű, hogy nem tudjuk nem befogadni, nem megkapni, nem megélni.

Szavak. Semmit sem érnek a hálám kifejezésére. Kérlek, hadd ajánljam fel újra és újra a szolgálatomat feléd. Köszönöm az otthonomat, köszönöm a szolgálatomat, köszönöm az útmutatásodat.

Örök szolgád:
Śāradīyā Devī Dāsī

Śarat-bihārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked megjelenésed szent napján!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Gyorsan telnek a hetek, hónapok és már újra elmerülhetek gondolataimban, rád emlékezem, szeretett lelki tanítómesterem.

Śrīla Prabhupāda csodálatos életrajzát olvasva hasonlóságot vélek felfedezni a te életutaddal. Mert ahogyan Śrīla Prabhupāda követte Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura utasítását, hogy prédikálja az Úr Caitanya üzenetét, te is szívedbe zártad Śrīla Prabhupāda utasítását a prédikálásról.

Ez számomra annyira magával ragadó, mert olyan csodálatos és inspiráló az elköteleződésed. Hiszen ezt várta el Śrīla Prabhupāda, ezért

eljöttél Magyarországra, hogy itt is elterjedjen a Kṛṣṇa-tudat, a mi szerencsénkre. Sokat fáradoztál te is, hiszen a jóakarók mellett megjelentek a rossz szándékúak is. De kitartottál, így gyors ütemben terjedt a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom. Lett egy templom Budapesten, és beavattad Gaura és Nitāi *mūrtiját* – ahogyan Śrīla Prabhupāda is beavatott *mūrtikat*.

Tanítványokat fogadtál el, magadra vállalva ennek komoly felelősségét.

Aztán egy mélyen gyökerező tervből – amely Śrīla Prabhupāda terve volt – létrehoztál egy farmot sok segítő szándékú fiatal közreműködésével. Majd beavattad az elbűvölő Rādhā és Śyāmasundara *mūrti* formáját.

Bár nem sokszor tudtál személyesen találkozni Śrīla Prabhupādával, mégis nagyon komoly és határozott követője lettél. Tanulmányoztad a könyveket, melyek sok lemondás árán születtek meg Śrīla Prabhupāda odaadásával és kegyéből, így nagyon jártassá váltál a Kṛṣṇa-tudat témáiban, tudományában. Mivel Śrīla Prabhupāda biztatta követőit, hogy írjanak könyveket, egy napon te is belekezdtél. És micsoda könyvek kerültek ki a kezed alól! És folytatod, egyre több mindent megosztasz velünk. Könyveidből sugárzik a témában való jártasságod, az odaadásod, a szereteted Kṛṣṇa iránt. Egyszer kedvtelésekről írsz, kibontva azt, és beavatsz minket a felszín alatti rejtelmekbe. Máskor a filozófiát mutatod be, hogy megtanuljuk, mit is rejteget a Kṛṣṇa-tudat számunkra, aminek tudatában fejleszthetjük jellemünket, és még mélyebb hitre tegyünk szert Kṛṣṇában, örök védelmezőnkben.

Köszönöm neked hogy elfogadtál, hogy türelmesen vezetsz Kṛṣṇa felé, és adtál egy nagyon szép szolgálatot, értelmet az életemnek. Néha még személyesen is szolgálhattalak.

Köszönöm, hogy Krisna-völgyben, e szent helyen élhetek – és majd halhatok.

Szolgád:
Śarat-bihārī Devī Dāsī

Sārathi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy telnek az évek, a viselkedésem nem örvendeztet meg a kívánatos lelki fejlődéssel. A társulásban visszahúzódó vagyok, a *sādhanában* néha kelletlen, de semmiképpen sem alapos. Állandó küzdelmet vívok saját gyengeségeimmel.

Reménytelennek tűnik az, hogy az idő javít a helyzeten, vagy az is, hogy esetleg megtáltosodom és saját erőből megtisztulok az *anartháimtól*. Nemcsak azért van szükségem segítségre, hogy fejlődjek, hanem azért is, hogy megmaradjak.

Létfontosságú számomra, hogy a közeledben maradhassak és részesülhessek a tevékenységeid áldásaiból. A közösségi események feltöltenek és erőt adnak a gyakorlataimhoz, bízhatok a tisztító hatásukban és lelkesedéssel töltenek el. Személyes felelősségvállalásod reményt adnak a sikerre olyanoknak is, mint én. Érdemes a Kṛṣṇa-tudat minden formájával foglalkoznom, mert védelmet nyújtasz és a lelki eredmény megmarad.

Köszönöm, hogy fáradhatatlanul támogatsz és nem tántorít el semmi lelki életünk fenntartásától. Minden lehetőséget Neked köszönhetünk, melyek most rendelkezésünkre állnak, hogy szolgálhassuk az Urakat.

Kegyelmedben bízva:
Sārathi Dāsa

Śaśikalā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In the past year, I have not had many opportunities to see you, nor have I had many opportunities to serve you. But the moments when I was around you and had the opportunity to enjoy your smiles and words remains in my heart, helping me in those moments when I miss you the most. Dear Guru Mahārāja, by your grace, I, like all other disciples, have been able to enjoy your lessons and *kīrtanas* even in your absence. It has been a constant source of inspiration and guidance, and nothing can compare to the bliss of listening to your transcendental words, which lift me out of the darkness of everyday-life and illuminates my path.

O, my dear well-wisher, thank you for this again and again. On this most auspicious occasion of your appearance, Guru Mahārāja, please accept my deepest gratitude and thanks for accepting me as your disciple. Please let me remain at your lotus feet.

I wish you a very wonderful Vyāsa-pūjā day.

Your humble servant,
Śaśikalā Devī Dāsī

Satya-saṅkalpa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet!

I have just had a long-distance journey and whilst travelling, I was

fortunate enough to listen to your lectures and debates on one disc which I received twelve years ago.

I realised that I could listen to them again and again, and never stop, because they are so enlightening and perfect as many other lectures, but I like this package very much.

It is so special to me – containing debates with an English scientist who is an atheist, Particle, Caste System, *Bhagavad-gītā, Śrīmad-Bhāgavatam* lectures, and many others.

These lessons and conversations are so nice and they help us to preach.

How lucky we are to hear the highest possible scientific knowledge that is useful, deep, real, astonishing, and inspirational in the form of lessons and classes... all along knowing that Vaiṣṇavism has the top-most knowledge of all.

These lectures and debates include all aspects in a humorous yet serious and gentle way, revealing to us the goal of life. If one's faith is developed or not, one realises that this is real knowledge and all other knowledge is meant to support understanding this real knowledge.

We are so fortunate that we can hear your lectures as often as we want.

I pray to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara for your good health, dear Guru Mahārāja.

I wish you all the best on your appearance day and I wish you every success in Śrīla Prabhupāda's mission.

I will always try to do my best to help you in this mission.

Your humble servant,
Satya-saṅkalpa Dāsa

Śauri Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Nemrég olvastam a tavalyi Śrīla Prabhuādának írt felajánlásodat. Arról írtál benne, hogy aggódsz az ISKCON-ért, mely hordozza Śrīla Prabhupāda odaadásának hangulatát, predikálását, tanításait és a különböző projektet. Aggódsz, hogy a jövőben hogyan fog folytatódni. Ez az aggodalmad az ISKCON iránt, a Śrīla Prabhupāda iránti szereteted és odaadásod megnyilvánulása.

Mindenki tudja, aki ismer téged, hogy mennyire óvod, védelmezed Śrīla Prabhupāda örökségét, hogy az az út, amit kijelölt, változtatás nélkül folytatódjon. Körültekintően választod ki azokat a *bhaktákat,* akiknek átadod a prédikálási és vezetői felelősségeket, hogy továbbvigyék Śrīla Prabhupāda örökségét. Nincs más vágyad, mint elégedetté tenni Ő Isteni Kegyelmét. Ezért fáradhatatlanul prédikálsz, írod csodálatos könyveidet. Létrehoztad Krisna-völgyet, ahová a szíved hívására válaszolva eljött Tribhuvana-sundara Rādhā-Śyāma, és elfoglalták helyüket Új Vraja-dhāma lótuszán, hogy kegyüket és mosolyukat sugározzák a *bhaktákra* és mindazokra, akik ellátogatnak ide. Megnyilvánítottad kedveteléseik színhelyeit, hogy a *bhakták* lépten-nyomon emlékezni tudjanak az Isteni párra és kedvteleseikre.

Találtam egy gyönyörű verset, ami kifejezi, hogy mi van a szívedben, hogyan érzel. „A Tiéd vagyok, ó, Śrīmatī Rādhārāṇī Ura, ahogy a tetteim, az elmém és a szavaim is. Ó Śrīmatī Rādhārāṇī, Śrī Kṛṣṇa kedvese, egyedül Tehozzád tartozom. Ó, Rādhā és Kṛṣṇa, ó kegy óceánja, Ti vagytok egyedüli menedékem, ezért Nálatok keresek menedéket."

Minden dicsőséget neked, drága Guru Mahārāja!

Haszontalan szolgád:
Śauri Dāsa

Sāvitrī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa,
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni hálámat, hogy átadva lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda kegyét, az odaadó szolgálat végzésén keresztül lefoglalsz bennünket az Úr Caitanya misszió-jában. A te kegyedből van lehetőségem még a legapróbb szolgálatra is, amit Śrīmatī Rādhārāṇīért és Śrī Kṛṣṇáért, valamint amit a *bhaktákért* tehetek, és te adsz az élet minden pillanatában lehetőséget arra, hogy fejlődjek a lelki életben – bármit is értem el eddig vagy fogok elérni a jövőben, azt mind neked köszönhetem.

Hadd ajánljam föl neked újra és újra tiszteletteljes hódolatomat, neked, akinek kegyéből lehetőséget kapunk az odaadó szolgálatra, amelyen keresztül pedig az anyagi világból eljuthatunk a lelki világba.

Jelentéktelen szolgád,
Sāvitrī Devī Dāsī

Savyasācī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A minap olvastam a *Bhāgavatamban* és nagyon megfogott egy pár vers, mert veled kapcsolatban szemléltem, láttam e sorok jelentőségét. A 6.3.14-től a 22. versekig, nagyon elgondolkodtatott, hogy a világ és benne az egyes emberek mit tudhatnak meg a vallásról, mit tudhatnak meg Istenről és én is mit értettem volna meg és érthetnék meg még mindig, napjainkig az élet legfontosabb kérdéseiről. Hol lenne a válasz, ha te nem kapcsoltál volna össze Prabhupādának a hiteles mozgalmával, hiteles írásaival, a hiteles láncolat lelki erejével? Kedves Guru Mahārāja, a te áldásos jelenléted adott lendítő erőt és tart még most is abban, mert itt van a csodálatos *bhakták* társasága, a szép lelki környezet, ami lassan, de folyamatosan fejlődik a te gondoskodásod által. Igen, mi már megkaptuk a választ, hogy merre és hogyan kell menni. De hol kaphatnak válaszokat az emberek, ha nem a gyakorlatban, hogy ezáltal elfogadhatóvá váljon számukra is az addig csak elméleti, azaz a filozófiai élet kérdések? Igen, amit kaptunk, kaptam, az gyakorlati filozófia, amiről manapság mint módszeres, szisztematikus lelki gyakorlatokról még anyagi síkon sem esik szó a különböző felekezeteknél, pedig ez nem is olyan nagyon rég még részét kellett, hogy képezze. Ma már a hit a fontos, hogy hogy élsz, milyen az életed, milyen vallásos gyakorlatot követsz vagy nem követsz, az mellékes. Sőt, ahhoz, hogy valamelyik vallásba besorolást kaphass, nem feltétel, hogy a vallásod által megkövetelt szabályokat, tisztasági törvényeket betartod-e vagy sem. Csak a hit számít. Igen, csak mi, mármint a Kṛṣṇa-tudat, az odaadó szolgálat képes az élőlénynek megtapasztalást adni arról, amiről az élet legnagyobb kérdései szólnak.

Kedves Guru Mahārāja, nekünk ezt a módszert, méghozzá szisztematikus módszert, az odaadó szolgálat és a szent név csodáját mint

életelixírt, ezt az örök életet hoztad el, és szeretnénk a te vágyadból ezt tovább is adni azoknak az őszinte, gyakorlati válaszokat kereső és megtapasztalásra is vágyó személyeknek, akik jönni fognak e nagy lelki családba még. Köszönöm neked, hogy elfogadtál tanítványodnak, hogy beléphettem vagyis újra visszajöhettem a lelki családba.

Ahogy Yamarāja is kijelenti, csak a spekulációig és az illúzió hatása alatti találgatásokig juthatnak csak el a legtöbben. E Kali-kort még tetézi az, hogy a félrevezetők által fenntartott dogmákig juthatnak sajnos csak el az emberek és jutottam volna el én is. Ezért akik olyan szerencsések, mint én, hogy találkozhattak a hiteles forrással és az azok megértéséhez vezető személyekkel, azok az Úr szent nevével is találkoznak, vagyis magával Istennel, a Legfelsőbb Személlyel is találkozhatnak, bár feltételekhez kötöttség folytán sajnos ennek a meglátása részemről még időt kíván.

Bár a feltételekhez kötöttséget tapasztalom a mindennapok során, de az odaadó szolgálat, az Úr Caitanya, Prabhupāda és a te transzcendentális jelenléted minden kötöttséget vagy egyből, vagy idővel képes elhárítani. Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy itt lehetek és próbálhatok valamit tenni, azt is csak a te isteni vágyadból.

Kedves Guru Mahārāja, mi megkaptuk az igazi és rendkívül bensőséges vallásos elveket, tőled, Prabhupādától, a *paramparától* és ha megértjük, tényleg megértjük, akkor a ti transzcendentális segítségetekkel haza térhetünk, vissza Kṛṣṇához.

Köszönöm szépen!

Szolgád:
Savyasācī Dāsa

Śālinī Priyā Devī Dāsī

My Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. Please accept this small humbling offering of an acrostic poem of your name.

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Each time I sit to write you an offering, I feel more and more disqualified. As we witness you becoming more absorbed in your *bhajana;* the thirst and determination you have in continuing to follow the instructions of your spiritual master, has very likely become recognised all over the universe!

This past year has probably been one of the most turbulent years yet, having gotten married mid-last year and constantly battling to find a place to 'settle.' I have undergone many changes, ups and downs, but your constant guidance and instructions bring solace and comfort.

During the summer after my marriage last year in 2024, I stayed in Chicago for a couple of months, where some local older devotees fondly remembered your services there many years ago.

I was fortunate enough to join Ānanda Caitanya Prabhu and Smara Hari Prabhu, who were touring the US to distribute your books at the Naperville temple, IL. I immediately jumped at the back of the book table and tried to share your priceless jewel-like writings manifest from the esteemed *ācāryas* and your beautiful renditions of them. I managed to distribute the *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series, and with the tactical assistance of Ānanda Caitanya Prabhu, managed to get a couple of thousand dollars.

The buzz I was feeling serving with my godbrothers reminded me of my stay in Budapest temple in the Summer of 2017; not realising I was going to distribute Śrīla Prabhupāda's books for the Janmāṣṭamī

marathon, as well as many tears. Now in retrospect, it was merciful ecstasy and joyous moments – it was all worthwhile!

Yūtheśvarī Devī Dāsī re-wrote me a lovely note from a Vyāsa-pūjā offering describing the pastimes of Lord Caitanya as precious jewels, and as soon as we read it, I turned around, tapped the back of a mysterious, tall man who claimed to have just arrived from Albania, if I remember correctly; or was it Lord Caitanya that came? (Yūtheśvarī and I suspected, comically) Forint notes flowed from his pockets, book after book, and miracles unravelled, it was my most successful day I ever had!

One day I came back to the temple with only 2000 forints and you said with a smile to humble me, that it may just be enough for a shower.

The transcendental miracles of *saṅkīrtana* are ever so precious. For a long time now, I feel as though I have not had such experiences and wonder if I am perhaps coming in the way of those who need Kṛṣṇa consciousness. Coming in the way of my own progress?

You truly are an ocean of mercy; an abundance of love flows through your service. I will always be so insignificant and indebted to you. I am ever so grateful and wish and pray to please you one day.

All glories to my wonderful spiritual master!

Your very insignificant servant,
Śālinī Priyā Devī Dāsī
(UK – for now)!

Siddha-muni Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Kedves Guru Mahārāja!

Az utóbbi éveket figyelve azt veszem észre, hogy egyre nagyobb szerepet kapnak az életemben a könyveid. Nem feltétlenül a gyarapodó számuk, hanem főképp a csodálatos témájuk miatt. Gyakran idéződik fel bennem egy korábbi mondatod: „Úgy érzem, sok könyv rejlik bennem...” Évről évre, ahogy haladtak előre az évek és a Kṛṣṇa-tudat terjesztése Magyarországon, egyre több időt szántál a könyvek írására és kiadására. Természetesen mindig a tőled megszokott körültekintő alapossággal, mély témaválasztással, részletes kidolgozással, szemet gyönyörködtető kiadással és lélekemelő irodalmisággal hozod számunkra egyre közelebb és közelebb a lelki világot. Pótolhatatlanok a könyveid, Guru Mahārāja! Akik még láthatták a GBC titkárként végzett megannyi szolgálatodat, avató lelki tanítómesteri elkötelezettségedet és számtalan más területen végzett szolgálataidat, mély tisztelettel adóznak mindennek, mégis joggal mondhatják, hogy mindezen kiváló érdemeidet a csodálatos könyveid koronázzák meg. Ezek a könyvek nem csak a mai *bhakták* számára bírnak felbecsülhetetlen értékkel, hanem az elkövetkező generációk életére is minden bizonnyal nagy hatással lesznek.

A legtöbbet azok a szerencsés olvasók meríthetik a könyveidből, akik már kitaláltak az illúzió sűrű dzsungeléből. Ők a tiszta odaadás puha fövenyére érve a spontán odaadás fürge lépteivel hamarosan elérhetik az előttük elterülő végtelen nektáróceánt, a *bhāva-bhakti* hűsítő hullámait. A könyveid lehetővé teszik, hogy új perspektíva ragyogjon fel a hosszú évek *sādhanájában* megfáradt vándorok előtt. Új inspirációra, erősödő eltökéltségre lelhetünk a soraid között, ami újbóli, mélyebb elköteleződésre ösztönöz.

Kedves Guru Mahārāja!

Bár lábaimat még mindig Māyā dzsungelének folyondárjai ölelik körül, és néha úgy tűnhet, soha nem keveredik ki ebből a végtelen erdőből, a könyveid lapjain mégis megérint a nektár óceán friss levegője. Hullámverésének hangja a *mahā-mantra* formájában hívogat, bátorságot és erőt ad, hogy tovább menjek.

Hálásan köszönöm Neked!

Örök szolgád: Siddha-muni Dāsa

Siddhārtha Dāsa

Beloved Gurudeva, please accept my heartfelt obeisances in the moon rays of your lotus feet!

Pardon my unclassical approach, but I learned it from Your Divine Grace. Once a year one is allowed to reveal things "relational" as they are.

Vyāsa-pūjā is a good time for clarification and deepening of my devotion to you. Let it not be as a duty, a necessity, or reason, nor out of gratitude, but out of love for Your Divine Grace and all that is related to you!

Let me call it the light of your moon-like toenails! I do not have much depth of revelation were it not for your deep presence in my life and your service to the mission of your spiritual master. This deep and far-reaching message of yours is for the many generations to come of Śrīla Prabhupāda's family. Your message is broadcast everywhere, recorded in podcasts and outreach videos, but mostly in your precious books. These important teachings have been written by your expert hand and from your compassionate and farsighted heart like those of our predecessors.

It is a big honour for us to write these lines while you are still present with us in this world! Thank you for being with us! Your reading of your disciples Vyāsa-pūjā offerings is inspiring, and you crying while hearing them encourages us to do the same. Such a mystery you arrange behind the Vyāsa-pūjā ceremony. Thank You!

Concluding, let me share my mind more deeply concerning your input towards the *parampará* and ISKCON as a branch of the Gauḍīya tree by citing a verse with its purport for this occasion:

अशेषसंक्लेशशमं विधत्ते गुणानुवादश्रवणं मुरारेः ।
किं वा पुनस्तच्चरणारविन्दपरागसेवारतिरात्मलब्धा ॥

aśeṣa-saṅkleśa-śamaṁ vidhatte
guṇānuvāda-śravaṇaṁ murāreḥ

kiṁ vā punas tac-caraṇāravinda-
parāga-sevā-ratir ātma-labdhā

aśeṣa — unlimited; *saṅkleśa* — miserable conditions; *śamam* — cessation; *vidhatte* — can perform; *guṇa-anuvāda* — of the transcendental name, form, qualities, pastimes, entourage and paraphernalia, etc.; *śravaṇam* — hearing and chanting; *murāreḥ* — of Murāri (Śrī Kṛṣṇa), the Personality of Godhead; *kim vā* — what to speak of; *punaḥ* — again; *tat* — His; *caraṇa-aravinda* — lotus feet; *parāga-sevā* — to the service of the flavourful dust; *ratiḥ* — attraction; *ātma-labdhā* — those who have gained such self-achievement.

"Simply by chanting and hearing of the transcendental name, form, etc., of the Personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa, one can achieve the cessation of unlimited miserable conditions. Therefore, what to speak of those who have attained attraction for serving the flavour of the dust of the Lord's lotus feet?" (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.7.14)

This *śloka,* like the one you gave us in one of my favourite books, *Śrī Dāmodara-jananī*, was kindly composed by you. There you have mentioned the essence of the face of Kṛṣṇa, which is the Tenth Canto of *Śrīmad-Bhāgavatam*.

Let me on this occasion, offer you a recitation of a verse as a gift in further pursuance of the subject:

नायं सुखापो भगवान्देहिनां गोपिकासुत: ।
ज्ञानिनां चात्मभूतानां यथा भक्तिमतामिह ॥

nāyaṁ sukhāpo bhagavān
dehināṁ gopikā-sutaḥ
jñāninām cātma-bhūtānāṁ
yathā bhaktimatām iha

na — not; *ayam* — this; *sukha-āpaḥ* — very easily obtainable, or an object of happiness; *bhagavān* — the Supreme Personality of Godhead; *dehinām* — of persons in the bodily concept of life, especially the *karmīs; gopikā-sutaḥ* — Kṛṣṇa, the son of mother Yaśodā (Kṛṣṇa as the son of Vasudeva is called Vāsudeva, and as the son of mother Yaśodā He is known as Kṛṣṇa); *jñāninām ca* — and of the *jñānīs,* who try to be free from material contamination; *ātma-bhūtānām* — of self-sufficient *yogīs; yathā* — as; *bhakti-matām* — of the devotees; *iha* — in this world.

"The Supreme Personality of Godhead, Kṛṣṇa, the son of mother Yaśodā, is accessible to devotees engaged in spontaneous loving service, but He is not as easily accessible to mental speculators, to those striving for self-realisation by severe austerities and penances, or to those who consider the body the same as the self."

There is more to reveal on this topic, but let it be done personally during my soon-to-be meeting with you if you allow it.

Your immature servant,
Siddhārtha Dāsa

Śikṣāṣṭakam Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your most auspicious lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to our illustrious predecessors and their faithful followers!

This past year has been truly incredible for me. By unprecedented

mercy being showered upon me, I somehow found myself steadily accompanying you in your day-to-day life and more closely than ever before. It has been a real sobering experience and I cannot stop to marvel at the impeccable standards and intensity that always permeate the atmosphere around you. Often, if not most times, I feel myself very unworthy of being in that space, understanding well that any state of consciousness not in tune with yours creates an unnecessary disturbance for you.

Time and time again, I fail to serve you the way you deserve. Time and time again you mercifully correct me, patiently waiting for me to get the point. You communicate things that cannot be explained by words, because these things are not from this world. What you want to teach us is beyond time and space, it is a state of being that must be realised through loving service.

Lately, I have been meditating on a quality that I noticed developing in me by your association, albeit in just a tiny bud form. It is this faith that, when depending on Kṛṣṇa and the spiritual master, nothing is impossible. That by not only *trying* to fulfil, but proactively *doing* the spiritual master's bidding, material impediments shrink to petty pebbles that can be easily tolerated and kicked out of the way. I especially witnessed it during Śrīla Prabhupāda's book marathon, by your mercy.

It is easy to say: "Impossible is a word in a fools dictionary!" Śrīla Prabhupāda many a time made it clear to his followers that there is no such thing as "impossible" for a devotee of Kṛṣṇa. In my contemplation of the early days of ISKCON, this is what made the movement so dynamic, ecstatic, adventurous and attractive. Suddenly there seemed to be no more boundaries; *kṛṣṇa-prema* was around the corner; the whole world was going to turn into devotees the next day.

In my understanding, to catch this spirit, inspired by Śrīla Prabhupāda himself is not a kind of nostalgic sentimentality, but an absolute necessity for us devotees of today. And that is why I cling to your lotus feet. It is because of this spirit of unwavering conviction, dedication and empowerment that is ever so much present in your personality, dear Guru Mahārāja.

How would Rādhā-Śyāma manifest Themselves in Hungary? Impossible! Or, the whole of Vṛndāvana-dhāma unveiling itself somewhere in a remote village near Lake Balaton? Impossible! What to speak of the personal Deities of Svarūpa Dāmodara Gosvāmī travelling overseas to be worshipped by a Western Swami? Impossible!

These are the manifestations of devotion and purity unheard of before amongst conditioned souls. They bear witness to a heart infected by a transcendental yearning that cannot, and will not, be satisfied with anything less than the purest love for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

How unlimitedly inspiring, how glorious! How I wish I could be like that!

But that is the point: you show us what pure devotional service means by your practical example. You embody pure devotional service, this most elevated state of being, that seems so elusive to a conditioned soul like me.

When in your association, there is one amongst many unique qualities that I would like to highlight – there is never a time when your mind is not somehow or other busily engaged in Kṛṣṇa's service. You will always come up with newer and newer ways of engaging yourself and others in *sevā*. And in doing so, you give others around you the much-needed guidance about the next step to take on the path to pure devotion.

Your vision and understanding being on the transcendental plane, you bring out the best in us, showing us that there is so much more that we can and should aim for. Under your direction, we feel empowered beyond our own trivial abilities; where, then, is that mountain that is too high to cross, that unobtainable book score, that unfeasible full bath in Rādhā-kuṇḍa (which I never dreamt of taking in this lifetime) or that divine imprint of Mahāprabhu's transcendental body, that cannot be attained or secured?

You make us go the extra mile, Guru Mahārāja. We are all aiming at that most lofty and exalted goal in existence. Am I qualified to reach it? Surely not. Am I confident that by your mercy, in this lifetime I will reach it? I surely am. What makes me confident? It is the fact that you make impossible things possible.

I stand in awe of your potency to share your divine love for Kṛṣṇa with others. How you instill in me faith in Kṛṣṇa is nothing short of miraculous. You are giving me unending hope that even a toddler like me can one day become fit to serve the divine couple in Goloka Vṛndāvana. Not having reached even the status of an actual human being, I still dare to aim for pure love of Godhead. Impossible becomes a meaningless word, by the incredible magnanimity of your divine grace.

Please always keep me close to your lotus feet, be it in your most uplifting, loving personal presence or through your most powerful instructions.

Your servant forever,
Śikṣāṣṭakam Dāsa

Sītā-Rāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet, all glories to Śrīla Prabhupāda.

There is an adage *like father, like son* – it implies that a son often shares similar characteristics, behaviours, and traits as his father, further suggesting that he follows in the footsteps of his father.

Guru Mahārāja, for me you epitomise this statement.

It may be said that one genetically imbibes the qualities of his father, or that one may develop one's nature because of association with the environment one lives in.

Guru Mahārāja, my observation over the last forty years is that through your constant association with the words and teachings of Śrīla Prabhupāda, together with your constant focus on serving and fulfilling his instructions, you have started to take on the characteristics of Śrīla Prabhupāda.

Whereas in the past, many devotees would try to copy select mannerisms and expressions of Śrīla Prabhupāda, it was somewhat superficial and not lasting. However, I have found in you the strong desire and implicit faith in the following principle you once stated:

If you work and live to please Śrīla Prabhupāda, Kṛṣṇa becomes obligated. Kṛṣṇa is obliged and to make real what Śrīla Prabhupāda said. Kṛṣṇa cannot allow Śrīla Prabhupāda's words not to come true. So, as difficult as some things may be, if we live in a way as to fulfil Śrīla Prabhupāda's vision, Kṛṣṇa becomes obliged to make it happen.

The spirit of this principle is very much akin to Śrīla Prabhupāda's staunch conviction in the instructions he received from his spiritual master Śrīla Bhaktisiddhānta *to preach to the English-speaking world*, and *if you ever get money, print books.*

Just as Śrīla Prabhupāda was absolute in his determination to come to the West and preach, you too carry that absolute determination, always fixed in fulfilling the words and instructions of your spiritual master.

Just as Śrīla Prabhupāda drew great inspiration and strength from the words of Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura to his commentary on *Bhagavad-gītā* [2.41]: *the instruction which I have received from my spiritual master, that is my life and soul,* you thrive on making every word of Śrīla Prabhupāda a reality.

Just as Śrīla Prabhupāda would preach boldly to impersonalists and Māyāvādīs and not tolerate fools, you always expose such thieves disguised as practitioners of *bhakti.*

Just as Śrīla Prabhupāda wrote books to become the foundation for the Kṛṣṇa Consciousness movement for the next ten thousand years, you too write books to enable devotees to climb the ladder of *bhakti* in line with our *paramparā* to arrive safely back in Godhead.

In all these ways and many more, you are an embodiment of the statement *like father, like son.*

I pray to continue serving and pleasing you.

Your insignificant servant,
Sītā-Rāma Dāsa

Smara Hari Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

One issue you have mentioned about Vyāsa-pūjā offerings is that they often become more about the person making the offering rather than the one being glorified.

I intend to write an offering solely in your glorification, but like others, I found it incredibly difficult—not because there is not enough to say about your glories (they could fill many books!) but because every attempt to do so inevitably brought up the immense impact you have had on my life. The transformative effect you have had on my life is priceless and unfathomable.

My entire existence revolves around you. You have changed everything for me and given me everything. That is a miracle worth writing about— proof of your boundless mercy. I am a burden you have chosen to accept—a burden for whom you are sacrificing so much. I feel completely unworthy of such mercy and I am so far from fully understanding or accepting it. But I often take heart in Akrūra's words of self-assurance from the Tenth Canto:

maivaṁ mamādhamasyāpi
syād evācyuta-darśanam
hriyamāṇaḥ kala-nadyā
kvacit tarati kaścana

> "But enough of such thoughts! After all, even a fallen soul like me can have the chance to behold the infallible Supreme Lord, for one of the conditioned souls being swept along in the river of time may sometimes reach the shore."

Somehow, I have been swept up near your lotus feet, Guru Mahārāja,

and for that, I am eternally grateful. I do not know how it happened or why. I could have been washed ashore anywhere, under anyone, but Kṛṣṇa has given me you. More and more, I see what a rare opportunity that is—one in a million, or more!

ṭhākura vaiṣṇava gaṇa, kori ei nivedana,
mo boṛo adhama durācāra
dāruṇa saṁsāra-nidhi, tāhe ḍubāilo vidhi,
keśe dhari more koro pāra

> "O saintly Vaiṣṇavas, although I am very fallen and misbehaved, I still place this appeal before you: My destiny has plunged me into the fearsome ocean of repeated birth and death. Please grab me by the hair and pull me to the opposite shore." (*Ṭhākura Vaiṣṇava Gaṇa*)

Dear Guru Mahārāja, when I am away from you, sometimes the mind convinces me that I am doing okay. But when, once more, I am in your presence, I am flooded by the nectar of your personal association and reminded of what I am missing out on. There is absolutely nothing like it. You are a place of pilgrimage—but better, you are a walking, talking, loving *tīrtha. Tīrtha-kurvanti tīrthāni!*

Narottama Dāsa Ṭhākura says:

> "The purifying power of the waters at the various holy places of pilgrimage is described in the Purāṇas, although this is something of a deceptive trick. There is nothing as purifying as the water that has washed the lotus feet of the Vaiṣṇavas. This water fulfils all desires." (*Ṭhākura Vaiṣṇava Pada*)

Similarly, the glories and pre-eminence of *vāṇī* are described in all the *śāstras*. And while I cannot refute scripture, perhaps along a similar vein, I can simply say that there is nothing like your personal presence, Guru Mahārāja. Every *kīrtana,* class, and interaction becomes electri-

fied by your presence, and more than that, simply the everyday things I can watch you do, are wonderful—just the way you are, who you are. I have never met anyone like you, nor have I ever loved anyone like I love you.

prati-janme kari āśā caraṇera dhūli
narottame kara dayā āpanāra bale

> "I hope that in every birth I may attain the dust of your lotus feet. Please declare this Narottama Dāsa to be your property. Please be merciful to him." (*Ei Bara Karuṇā Kara Vaiṣṇava Gosāñi*)

Please accept me as your property, Guru Mahārāja, as your servant. I can only beg that, despite my ocean of faults, you do not push me away from your beautiful lotus feet!

Your servant,
Smara Hari Dāsa

Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez az anyagi világ, amely a pokol felé vezet, mindig lángoló tűzben ég, s itt mindenki keményen küzd anélkül, hogy valaha is lelki nyugalmat találna. De ha menedéket keresünk egy lelki tanítómester lótuszlábánál, akkor enyhülést kapunk.

Amíg nem ismertem a Kṛṣṇa-tudatot, addig állandó hiányérzetem volt. Nem tudtam, hogy mire van szükségem. Mikor megismertem Śrīla

Prabhupāda családját, akkor az életemben lévő űr eltűnt. S mikor te menedéket adtál nekem, valóban enyhülést kaptam az anyagi lét okozta szenvedésekben. Mert kegyed egyetlen csöppjével kioltod az anyagi kínok lángoló tüzét.

Alkalmassá teszel bennünket arra, hogy Rādhā-Kṛṣṇa közelébe kerülhessünk és csatlakozhassunk a Legfelsőbb Úrhoz. Bárki, aki elfogadja lótuszlábad menedékét, az megkaphatja a legnagyobb boldogságot. De ha ezt nem tesszük meg, akkor elfecséreltük az emberi létforma áldásos lehetőségeit. Ezért jó erősen bele kell kapaszkodnunk a lelki tanítómesterünk lótuszlábába. A lelki tanítómester lótuszlába nem illúzió, hanem a valóság. E lábak hatalmától tetteink alkalmassá válnak az odaadó szolgálatra, s így elérhetjük a tökéletességet. Szemünk elől eloszlik a köd, amit az anyagi illúzió borított be, és valóban látni fogunk.

Ó, Guru Mahārāja, kegy óceánja, légy kegyes hozzám, elesett szolgádhoz és lótuszlábad árnyékával tisztíts meg a bűneimtől.

Śrīla Prabhupāda azt írja egy magyarázatában, hogy egy tanítványnak az a kötelessége, hogy szigorúan kövesse a lelki tanítómestere utasításait. A lelki életben tett eredményes előrehaladás titka a tanítvány szilárd hite a lelki tanítómestere utasításaiban. Mivel neked mindig százszázalékos hited van Śrīla Prabhupādában, ezért személyiséged mindenkit lenyűgöz és csodálatra méltó tetteket hajtasz végre a hited és az odaadásod révén.

Az elmúlt nyáron abban a szerencsében részesültem, hogy együtt *japázhattam* veled a templomszobában, mely olyan érzés volt, mint egy lelki adrenalin löket. Nagyon hiányzik a személyes társulásod.

Mikor hazajössz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához Krisna-völgybe, az olyan érzés számomra, mintha hosszú hónapok óta nem láttam volna a napot, és amikor elindulsz Budapestről a farmra, akkor elkezd szakadozni a felhőzet. Amint kiszállsz az autóból, a nap aranyló sugarai felragyognak és mindenki szíve túlcsordul a boldogságtól. Békét, szeretetet és tisztaságot hozol a nyugtalan szívekbe és a ködös elmékbe.

A vad háborgó vizekhez hasonlatos elmém elcsendesül, és lágy, vidám patakként csobog tovább a lelki élet ragyogó medrében. A hosszú tél után, a jelenléteddel végre beköszönt az igazi tavasz, ahol a szent

név ereje százszorosára fokozódik, s a mosolyod hűvös esőként oltja el a szívekben az anyagi lét okozta szenvedések forró tüzét.

Te vagy a megszemélyesült boldogság, amely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Te feltárod a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Te vagy a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.

Bár érdemtelen vagyok rá, kérlek mindig adj nekem egy parányi helyet lótuszlábad árnyékában.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Śrīmatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet on this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā.

Vyāsa-pūjā is a time of contemplation and deep glorification of one's spiritual master. It is a time of being thankful for all the grace and knowledge we have received on our path back to the spiritual world.

The instructions of the spiritual master lights up the dark and difficult path we tread on to become purified so that we can enter the divine realm. The spiritual master's guidance and deep love help the disciple stay focused on the goal which slowly chips away at our stone like hearts.

Guru Mahārāja, you give us so much and always encourage us to come to higher and deeper levels of Kṛṣṇa consciousness. By your grace, example, and encouragement, we, your disciples know we cannot stay still and not progress. It is imperative to stay as close as possible to you so as not to get sidetracked in our endeavours to go back home, back to Godhead.

The service of Śrī Rādhā and her confidants is what you are giving us, Guru Mahārāja through your books. It is a very intense experience but one that we need to contemplate very seriously.

The goal needs to be clear and concise and that is what you are giving us. I see you are universes ahead of me, Guru Mahārāja, but I pray for your blessings to be able to understand and absorb these sublime teachings.

I look forward to spending time with you soon, Guru Mahārāja. Until then I remain,

Your eternal servant,
Śrīmatī Devī Dāsī

Śrī-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja, szeretettel köszöntelek megjelenésed páratlan ünnepén!

Kérlek, engedd meg, hogy néhány gondolattal dicsőíthesselek.

Śrīdhāma Māyāpurában vagyunk éppen a Krisna-völgyi *bhaktákkal*, ahol a hely varázsát a „folyamatos indiai betegségeim" sem tudták elvenni – nagyon szép, Kṛṣṇa-tudatosan vonzó és dinamikusan fejlődő minden, amit csak látunk.

Szerencsésnek éreztem magam a *bhakták* társaságában, amikor a TOVP, ILS részére ideiglenesen megnyitott *pūjārī* szárnyában, a tartalmas előadások egyikén találkozhattam veled, mint mindig, oly ragyogó és brilliánsan érvelő voltál! Előadásodban hangsúlyoztad a *varṇāśrama* bevezetésének fontosságát, hiszen Śrīla Prabhupāda életének végső szakaszában határozott utasításba adta tanítványainak, hogy azt mielőbb be kell vezetni. Jó volt látni, hogy Śrīla Prabhupāda tanítványai milyen komolyan veszik, és nem feledkeznek meg mesterük egyetlen vágyáról sem!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek add a kegyed, hogy minden isteni utasításodat, tanításodat gondosan a szívembe zárva, azok lehető leggyorsabb, legpontosabb megvalósításán dolgozhassak, vonatkozzanak akár a *bhaktákról* való gondoskodásra, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatára, Nava Vraja-dhāmai közösség építésére, a *varṇāśramára,* a személyes lelki fejlődésemre, jellemfejlesztésemre, vagy más területekre!

Láttam a TOVP-ben egy szépen bekeretezett impozáns képet arról, ahogy Śrīla Prabhupāda az épülő Māyāpura projekt kezdetén, néhány tanítványával sétál magabiztosan, közben mindent elmagyaráz a számukra, hogy mit, hol kell felépíteni, mi milyen célt fog szolgálni, hol lesz az Urak imádata, a *bhakták* szállása, vagy a *gośālā,* és még ki tudja mi minden... A háttérben e projektből a pusztaságban akkor csupán csak egy épület állt még félkészen, ami pedig ma tárul a „gyanútlan zarándokok" szeme elé, az leírhatatlan!

Krisna-völgyben hasonló történt, Śrīla Prabhupāda inspirációjára, miszerint, „hozzatok létre farmokat," te magad erre már a magyar *yātrā* megalapításának korai éveiben is gondot fordítottál, így hamarosan a templom alapkőletétele zajlott, és a korábban birkalegelelőnek használt hely gyorsan és gyökeresen megváltozott a kegyedből. Így mára már csatlakozott Magyarország kiemelt és méltán elismert turisztikai térségei közé, valamint a *bhakták* zarándokhelyévé vált, amely szépségével és egyediségével ejti ámulatba látogatóit, édességével lakóit.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm neked, hogy folyamatosan az ISKCON kiemelkedő, példamutató, rendíthetetlenül előrehaladó élharcosai között is iránymutató vagy, aki fáradhatatlanul és hatékonyan formálja mozgalmunkat, Kṛṣṇa-tudatos jövőnket!

Kérlek, add az áldásaidat, hogy mindvégig álhatatosan rájuk koncentrálva, szilárdan fejlődhessek lótuszlábaid csodálatos szolgálatában!

Köszönöm szépen a kegyed!

Szolgád:
Śrī-pati Dāsa

Śrīla Guru Mahārāja *kī jaaaya!*
Śrīla Prabhupāda *kī jaaaya!*
Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī jaaaya!*

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az élet egy nagy hullámvasút, és a múlt év elég meredek volt a számomra, de jó, hogy biztonságban vagyok, mert te ott vagy nekem mindig. Köszönöm!

Sok év telt el, és én még semmit sem tettem le az asztalra, és az alvás még mindig jobban vonz, mint bármi más. Bízom benne, hogy minél hamarabb észhez térek!

Krisna-völgyben járva csodálatos *bhaktákkal* találkoztam, akik az életüket adják neked és Rādhā-Śyāmának. A fa a gyümölcseiről ismerszik meg. Remélem, egyszer én is beérek.

Nem szeretnék úgy eltávozni ebből a világból, hogy nem viszonoztam neked azt a sok jót, amit adtál nekem, és csak a hálátlanság legyen az egyetlen tulajdonságom. Kérlek, add a kegyed, hogy megváltozzon az elmém és meghódolt tanítványod lehessek.

Köszönök mindent!

Lányod: Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Sukhayantī Devī Dāsī

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

As in every year, I can only express my gratitude to you for your constant care, guidance, and patience. I see myself as most unqualified, a distorted figure that somehow or other had the great fortune to come under your shelter. I do not deserve your attention, I do not deserve your mercy in the form of service, I do not deserve to live in the holy *dhāma* you created in Hungary. Yet, somehow, or other you tolerate my shortcomings, and continue to engage me in Kṛṣṇa's service. For that I am eternally indebted.

Thank you.

Your servant,
Sukhayantī Devī Dāsī

Sulalitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét eltelt egy év sok változások közepette. Emlékszem, hogy az előző Vyāsa-pūjā felajánlásomban azt írtam, hogy az ön számára legfontosabb dolgokban szeretném tökéletesíteni magamat, azaz a lelki fejlődésben, a *saṅkīrtanában* és a *pūjārī* szolgálatban. Tiszta *bhaktává* sajnos még nem váltam, de nem azért, mert ön ne adott volna meg erre minden lehetőséget. A többszörösét is adja annak, ami elegendő lenne hozzá, hiszen fáradhatatlanul írja a könyveket, melyek várakozáson

felüli segítséget nyújtanak a lelki énünk megvalósításához. Olyan központokat létesített, melyekben Śrīla Prabhupāda sztenderdjeit vezette be csakis azért, hogy egész Magyarország megismerhesse Kṛṣṇa csodálatos lényét és világát. Éveken át önzetlenül képezte a *bhaktákat*, hogy később fénylő fáklyák legyenek ők is a többi elesett lélek számára.

Ön kért arra, hogy ebben az évben *saṅkīrtanázzak* is, amiről tudom, hogy ön számára az egyik legfontosabb szolgálat, ha nem a legfontosabb. Azért is, mert Śrīla Prabhupādának is az volt. Ebben az instrukcióban is Guru Mahārāja végtelen szeretete nyilvánult meg, nem csak az emberek iránt, hanem irántam is, hiszen a *saṅkīrtana* nem csak a gyors fejlődés útja, hanem a lelki elégedettség kincsestára. Együtt *saṅkīrtanázni* fiatal, tiszta, törekvő *bhaktákkal* olyan, mintha állandóan újra élesztenénk a Śrīla Prabhupāda körülötti 60-as évekbeli Amerika hangulatát. S mindemellett nem csak a maraton alatt érezhettük Guru Mahārāja gondoskodását irántunk és azt, hogy a szívünk egy ritmusra dobban, hanem a *saṅkīrtana* minden egyes percében. Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy bevont minket Caitanya Mahāprabhu misztikus kedvteléseibe és ezáltal tanúi lehetünk a lelkek mesébe illő ébredezésének.

A másik szolgálat, amit lehetővé tett számunkra, s amelynek köszönhetően könnyebben tudunk ragaszkodást kifejleszteni Kṛṣṇa iránt, nem más, mint a *mūrti* imádat. Pár napja vált egyértelművé számomra, hogy ennek a különleges szolgálatnak köszönhetően még többet lehetek önnel. Önhöz imádkozom az imádat előtt, az imádat alatt pedig nem csak, hogy ott van az ön képe, hanem valójában ön végzi azt, én pedig csak jelentéktelen segítője vagyok. Köszönöm, hogy lehetővé tette az önnel való együttlét szinte napi megtapasztalását, ha már fizikailag nem sokat lehetünk együtt sajnos.

Köszönöm azt is, hogy csodálatos *bhaktái* között lehetek, akik átadták szívüket önnek, így én is át tudom adni a szívemet még jobban önnek az ő szolgálatukon keresztül. Egyre boldogabb vagyok a lelki élet útján, amit csak önnek köszönhetek. Így továbbra is csak azt tudom mondani, hogy köszönöm, köszönöm, köszönöm.

Jelentéktelen szerető szolgája: Sulalitā Devī Dāsī

Sundarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Pár napja ünnepeltük az Úr Nityānanda Prabhu megjelenésének napját. Az Úr Nityānanda Prabhu lótuszlábának a porán meditálok, aki Maga a kegy inkarnációja, és aki szeretetének megnyilvánulásaként, mint lelki tanítómester jön el hozzánk, hogy transzcendentális tudásban részesítsen bennünket. Az Ő kegyéért imádkozom, hogy az Ő csodálatos képviselőjét, téged, drága Guru Mahārāja, megfelelően tudjalak dicsőíteni áldásos megjelenésed napján.

Évről évre egyre jobban megerősödik bennem az a megértés, hogy mennyire szerencsések vagyunk mi, a te tanítványaid, hogy egy olyan kiváló *mahā-bhāgavata* személy vezet minket a lelki életünk ösvényén, mint amilyen te vagy, kedves Guru Mahārāja.

A transzcendentális tulajdonságok végtelen tárházával rendelkezel, amelyek szépséges és illatos virágmezőként tárulnak elénk, a közepén egy tündöklő arany lótusszal. Ez az arany lótuszvirág a te mérhetetlen szereteted Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāmasundara iránt, amelyből minden más csodálatos virág – a te fenséges tulajdonságaid – megnyilvánul.

Mindig nagy örömet jelent számomra, amikor emelkedett *bhaktáktól* – az istentestvéreidtől és másoktól – hallhatok a dicsőségedről. Emlékszem arra, amikor 1998-ban a londoni Soho street-i templomban először találkoztam Jayapatāka Mahārājával, és a leckéje után megkérdezte tőlem, hogy kinek a tanítványa vagyok. Mondtam a nevedet, erre ő rögtön dicsőíteni kezdett téged, hogy milyen szilárd és szigorú vagy a lelki elvek és Śrīla Prabhupāda hűséges követésében.

Govinda Mahārāja, Nirañjana Mahārāja és más kedves istentestvéreid, például Ādhikarta Prabhu és Rucira Mātājī, rengeteg inspiráló, felemelő közös emléküket osztották meg velünk az elmúlt sok évtized során a különleges és egyedülálló személyiségedről. Azt halljuk mások-

tól, és a magyar *bhaktákkal* együtt én is azt tapasztaltam az elmúlt 30 évben, hogy minden pillanatban, minden energiáddal Śrīla Prabhupāda misszióját szolgálod nagy elkötelezettséggel, hűséggel, mély odaadással és végtelen szeretettel. Egész életed tökéletes példa arra, hogy milyen egy igazi tanítvány, aki mindig azon fáradozik, hogy Śrīla Prabhupāda vágyát beteljesítve felemelje ezt a materialista társadalmat egy lelki társadalommá, és a Kṛṣṇától elkóborolt, a tudatlanság mocsarába süllyedt, bűnös lelkeket visszavigye eredeti otthonukba, a lelki világba. Ezért írod fáradhatatlanul egymás után a transzcendentális irodalom nektári könyveit, melyeket az egész világon nagyra értékelnek és becsülnek a *bhakták*, mert valódi lelki táplálékunkat jelentik. Emiatt hoztad létre Új Vraja-dhāmát a legelbűvölőbb Rādhā-Śyāmával a középpontjában, hogy egy *varnāśrama* közösséget építs, ahol a *bhakták* önfenntartó életet élve gyakorolják együtt a Kṛṣṇa-tudatot. Ez mind a te érdemed, kedves Guru Mahārāja, a több, mint 52 éve töretlenül végzett, felbecsülhetetlen szolgálatod eredménye. Minden dicsőséget neked!

Végtelenül hálás vagyok, drága Guru Mahārāja, hogy a lelki családod része lehetek, hogy olyan sok módon tanítasz minket az odaadó szolgálat tudományára, a lelki világ kultúrájára. A mély megvalósított tudásod és rendíthetetlen hited a lelki tanítómesteredben megnyilvánul minden tanításodban, csodálatos könyveidben és leckéidben és az odaadó szolgálataid minden területén, melyek által csodákat viszel véghez.

Akik követnek téged és teljes hitük van benned, azok a lehetetlennek tűnő dolgokat is megvalósítják. Kiváló és inspiráló példája volt ennek a 2024-es könyvosztó maraton, ahol jó néhány *saṅkīrtanás bhakta* osztott ki *Śrīmad-Bhāgavatam* szetteket az utcán sétáló embereknek. Néhányan 10-20 vagy még több szettet is. Fantasztikus dolog! Minden dicsőséget ezeknek a meghódolt, csodálatos *bhaktáknak*, élükön veled, akik tökéletes eszközök a *gurujuk* és lelki tanítványi láncolatunk *ācāryái* kezében.

A *saṅkīrtana* fesztiválon tartott leckédben is a hit csodákra képes erejéről beszéltél, amelytől mind a *bhakták*, mind a könyveket elfogadó, megmentett lelkek ragyognak. Hihetetlenül lelkesítő látni és tapasztalni ezt a csodát, ami a te kegyed.

Én is egy ilyen elesett, bűnös lélek vagyok, akit indokolatlan kegyedből megmentettél az anyagi lét mocsarából, és aki örökké lekötelezett szolgád lett.

Hálás szívvel köszönök neked mindent, a tanításaidat, a türelmedet, a figyelmességedet, a lelkesítésedet és a szerető gondoskodásodat. Habár nincsenek jó tulajdonságaim és jó képességeim se, de arra törekszem, hogy a lehető legjobban segítsem a te csodálatos szolgálatodat Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāmasundara örömére.

Imádkozom a kegyedért, kérlek, tarts mindig a lótuszlábaid menedékében!

Jelentéktelen szolgád,
Sundarī Devī Dāsī

Svayaṁ-rūpa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam alázatos hódolatom a lótuszlábaidhoz! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, hadd tárjam fel a szívemet és kérlek, engedd meg, hogy felköszönthesselek megjelenési napod alkalmából!

Sokszor eszembe jut, hogy vajon pontosan mi a terved a *yātrā* jelenével, jövőjével, mit szeretnél, hogyan menjenek a dolgok tovább, hogyan lennél elégedett. Ilyenkor mindig egy jóleső aggodalom lesz úrrá rajtam, hogy vajon vagyok-e annyira képesített, vagy valaha leszek-e, hogy az életem minden pillanatában ugyanazzal a lelkesedéssel és odaadással tudjalak szolgálni, és a szívemen viselve az utasításaidat, transzcendentális vágyaidat, felelősséget tudjak vállalni a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom terjesztésében, a prédikálásban, vagy bármilyen szolgálatban, amivel elégedett vagy.

Ekkor is az intelligenciámra kell, hogy hallgassak és meg kell győzni magamat, hogy még ha el is fáradok a hibáim sokaságába a Kali-yuga

mocskában, akkor is töretlenül fenn kell tartsam a lelkesedésem és a bizalommal teli törekvésem, hiszen ezt kérte Śrīla Prabhupāda és ezt kéred te is. Így talán elégedetté tudlak tenni egy kicsit. Természetesen ez önerőből lehetetlen számomra, szóval örökké imádkoznom kell hozzád és Gaura-Nitāihoz, hogy megmaradjon a szívemben a szikra, ami ha rád gondolok, akkor azonnal lángra lobban. Ezzel a transzcendentális tűzzel a szívemben, amit a kegyed és szereteted táplál, úgy érzem, hogy mindenre képes vagyok, ami ahhoz szükséges, hogy harcoljak az elégedettségedért, és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom jelenéért és jövőjéért, úgy ahogyan azt te kéred, és ahogyan Śrīla Prabhupāda is kérte.

Bár fiatal vagyok és elesett, de ha csak egy morzsányit is hozzá tudok tenni, akkor már boldog vagyok, hisz a szeretett Guru Mahārājám csodálatos elképzeléséhez hozzáadhatok valamit, amivel biztosan Rādhā-Śyāma is nagyon elégedett.

Nagyon szépen köszönöm, hogy inspirálsz a tetteiddel, a könyveiden keresztül, a leckéiddel, podcastjaiddal, utasításaiddal és mindent felülmúló odaadásoddal Rādhā-Śyāma felé.

giri-vara-taṭa-kuñje mañju-vṛndāvaneśa-
sarasi ca racayan śrī-rādhikā-kṛṣṇa-kīrtim
dhṛta-rati ramaṇīyaṁ saṁsmaraṁs tat-padābjaṁ
nava-vraja-aśnan sarva-kālaṁ vasāmi

> „Szeretettől túlcsorduló szívvel hadd töltsem az életem egy kunyhóban a Govardhana-hegy lábánál, Rādhikā nektártavának partján, miközben Rādhā-Śyāma neveit éneklem, gyönyörű lótuszlábukra emlékezem, s Új Vraja-dhāmāban termett gabonán élek." (Raghunātha Dāsa Gosvāmī: *Prārthanāśraya-caturdaśaka* 13)

Ezen meditálva eszembe jut, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy Kṛṣṇa megadja azt, hogy egy olyan csodálatos személy példáját követhetjük, láthatjuk, mint a tied, drága Guru Mahārāja, aki tényleg egy hiteles *guru,* és aki egy példakép minden *vaiṣṇava* számára. Nagyon

szerencsésnek érzem magam, hogy a társaságodba engedtél bármikor is, és hogy a homlokom a lótuszlábaidra tehettem, hogy szolgálhattalak és oly sok jó élményt okoztál nekem!

Különösen hálás vagyok azért is, hogy megélhettem azt, hogy Śrīla Prabhupāda maratonon Te vártál haza minket, és sosem fogom elfelejteni amikor a 2021-es maratonon aggodalmaktól telve indultam el az első pár napon osztani, aztán megveregetted a vállam, és ez a vállveregetés minden aggodalmamat elűzte, és a vágyat ezerszeresére növelte a szívemben, hogy az Úr Gaurāṅgát elégedetté tehessem, és hogy láthassam az elégedett mosolyod a nap végén, Guru Mahārāja!

Az egyetlen igaz boldogságom az, amikor a lótuszlábaid szolgálhatom, Guru Mahārāja!

Én, ez az elesett lélek, kezét feje fölött összetéve, alázatos hódolatomat ajánlom neked és könyörgöm, engedd, hogy lótuszlábaid menedékében lehessek örökké!

Kedves Guru Mahārāja, kívánom, hogy minden napod a legboldogabb legyen és boldog megjelenési napot kívánok!

Hűséges szolgád:
Svayaṁ-rūpa Dāsa

Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked és megjelenési napodnak!

> „A lelki tanítómester az Úr kegyének képviselője, ezért az anyagi létezés tüzében égő ember az önmegvalósított lelki tanítómester átlátszó közegén keresztül kaphatja meg az Úr kegyének záporát." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.7.22, magyarázat)

Az elmúlt nyáron, a Búcsú előtti héten a vendégfogadásban végeztem szolgálatot Taraṅgiṇī Mātājīval. Felváltva vezettük a vendégeket óránként a templomszobába. Nagyon meglepődtünk, mikor személyesen megjelentél pár *bhaktával* körbevéve és a délelőttjeidet *japával* töltötted a templomszobában. Mindig zavarban vagyok, ha a *bhakták* hallják, amint vendégeket kalauzolok, de most személyesen a lelki tanítómesterem hallja, mit mondok az érdeklődőknek. Bevallom, nagyon izgultam. Nem szerettem volna a *japádat* zavarni, de nagy csapat turista gyűlt össze, akik kíváncsiak voltak az életünkre, ezért hangosan kellett beszélnem. Mikor Śrīla Prabhupāda személyéről beszéltem, említettem, hogy 5000 tanítványa van a világon, és Te is az Ő tanítványa vagy, aki megálmodta Krisna-völgyet. Kedvesen mosolyogtál és bólintottál a fejeddel, majd mi továbbmentünk az oltárhoz, ahol megmutattam a könyveket. Többen vettek könyvet és a vezetés végén páran megkérdezték, hol találkozhattak Veled, mert nagyon ismerős vagy nekik.

Később visszamentem a templomszobába. Még mindig ott *japáztál* és odahívtál magadhoz, érdeklődve, hány könyvet vittek a vendégek. Nagyon örültél az eredménynek és megdicsértél, hogy szépen prédikálok. Igazán a Te kegyednek köszönhetek mindent. A vendégek is megkapták a lehetőséget, hogy társuljanak Veled, egyetlen perc társulás egy tiszta *bhaktával* felbecsülhetetlen lelki eredményt biztosít. Nemcsak én kaptam meg a kegyedet és az Úr kegyét, hanem a vendégek is és ez meg fogja változtatni az életüket. Köszönöm szépen a lehetőséget a szolgálatra, és kérlek bocsásd meg kegyesen, ha sértést követtem el ellened bármikor is. Nagyon sokat jelentett a számomra ez a lelkesítésed. Köszönöm szépen, hogy lefoglalsz Új Vraja-dhāmában prédikálással, és remélem sok vendégnek lesz még lehetősége megkapni Rādhā-Śyāma csodálatos *darśanáját,* a szent nevet és a *bhakták* társulását.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Śyāma Gaurī Devī Dāsī

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You, Your wonderful qualities, and to Your auspicious appearance day, which is the greatest fortune of my life.

Once again, the time has come, this wonderful opportunity to absorb myself in remembrance of You, and take on this seemingly impossible task of trying to glorify You with my words.

Dear Guru Mahārāja, I cannot even begin to comprehend how fortunate I am to have You in my life. You are a rare gem among the devotees of the Lord, constantly absorbed in deep meditation on Your eternal service. Due to Your compassionate nature, You never fail to help and inspire any devotee You come across, offering them instructions on how to advance in their spiritual lives. You are tirelessly working hard to maintain the mood and standards set out by our beloved Śrīla Prabhupāda, and Your heart pains whenever You see these principles being taken lightly or neglected.

As years go by, Your unlimited glories are gradually revealed more and more in my heart, though I remain unimaginably far from understanding who You really are. Yet, I am starting to see more and more that what You are giving us is really the highest, most pure form of Śrīla Prabhupāda's teachings and instructions. You present them exactly as He did, without deviating from Him even the slightest.

Throughout Your teachings, You equally emphasise all the different aspects of Kṛṣṇa consciousness, giving special attention and focus to all the different devotional activities. Whether it is the chanting of the holy name, reading and studying Prabhupāda's books, deity worship, cleanliness, book distribution and so on, You perfectly exhibit them in Your own life, and constantly inspire us to deepen and improve these activities in our lives as well.

Recently, Her Grace Śruti Rūpa Mātājī gave a class to us in Rasāmṛita Kuñja, in Māyāpura, about Her experiences of personally

serving Śrīla Prabhupāda in her early youth. As she reminisced about those nectarean days, we were all amazed to see just how many similarities there were between Śrīla Prabhupāda and Yourself. His mood, standards, punctuality, cleanliness, His corrections, and interactions with disciples, the similarities were almost mystical. It is so wonderful to see how perfectly in line You are with Your spiritual master, having really made Your heart one with His. How else could You convey His teachings so perfectly? You have touched the hearts of countless devotees around the world with Your enchanting *kīrtanas* and sweet words.

From Your heart, You have manifested our beloved New Vrajadhāma, the abode of pure love and unlimited sweetness, a place consisting of pure joy, as its residents are fully absorbed in the service of their beloved Lordships, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. This is the place where I found my true happiness, for wherever I look, I see only You.

When will that blissful day come when I can spend my life serving the Divine Couple in this magical place under Your loving shelter? Seeing all these wonderful effects of Your surrender to Your spiritual master gives me a lot of faith and great hope, hope that everything is possible by Your grace. If I simply stick to Your instructions and follow in Your footsteps, there is no limit for advancing in Kṛṣṇa consciousness and in service to Kṛṣṇa. Everything is possible by Your mercy, and if I give up all petty material attachments and desires, and simply make my desires one with Yours, then I can finally please You with my efforts and thus make my life successful.

Oh, when will I be able to unite with You in this way and become the pleasing disciple that You deserve? When will I be able to give up all other material considerations and impurities of the heart, and simply make my heart one with Yours? Even though You are fully aware of my impurities and shortcomings, You so kindly shower me with Your mercy and love. You are just like a loving parent who happily accepts the gifts made by His children, even though those may not always be of much use.

Dear Guru Mahārāja, kindly always keep me in Your shelter and never let me go. Please engage me in Your loving service, for I have no

other meaning in life. My only desire is to bring You happiness with all my actions and to live a life based on Your teachings and instructions. I am not at all interested in personal ambition, my only ambition is to fulfil Your desires, and to serve Your mission. My eternal prayer is to always remain in Your association and be engaged in Your service. Your service means everything to me, and without it, I don't see much meaning to my life. I pray that I can always keep this spark of love locked inside my heart, growing and flourishing as time goes on. As Rādhā Kuṇḍa Mātājī has so beautifully written in Her diary:

"This Kṛṣṇa consciousness is Guru Mahārāja's mercy. And this feeling of love and gratitude towards Him is just like the most valuable jewel, a diamond that must be kept in the heart. One should be really careful not to let it be stolen, not to lose it. One should always be attentive to ensure it is still there, because once it is lost, then everything is over."

You are my wonderful spiritual master, as well as the most special and kind-hearted person I have ever met. You bring light into my life full of darkness, and mercifully show me the path towards Kṛṣṇa. All glories to Your wonderful lotus feet, which bring happiness to everyone's heart and inspire me to always keep going and never losing hope. All glories to Your divine teachings, which dissipate the darkness of ignorance and show the path of perfection to anyone sincere enough to hear from You. All glories to You, Guru Mahārāja, whose inconceivable mercy has saved the lives of countless devotees. All glories to Your compassionate nature, Your heart of gold, Your ever fresh enthusiasm, and Your ever-increasing love for Rādhā-Śyāma.

All glories to You, Guru Mahārāja!

Your insignificant servant,
Śyāma Gaurī Devī Dāsī

Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolataomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śrīla-śivarāma-svāminn iti nāmine

Köszöntelek a 76. megjelenési napodon, kedves Guru Maharāja! Sok erőt és egészséget kívánok Neked!

Történt egy dolog most nemrég, az elmúlt két hétben valamikor.

Megértettem, hogy csak rajtad keresztül és csak veled tudok kapcsolódni a tanítványi láncolathoz, Śrīla Prabhupādához és Kṛṣṇához. Nincs más út.

Te vagy az út.

Szolgád:
Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Śyāma-bihārī Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az áldott megjelenési napodnak! Minden dicsőséget a *guru-paramparának!*

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Kedves Guru Mahārāja, a születésnap vagy a megjelenési nap azt jelenti, hogy az ünnepeltnek ajándékot adunk. Szépen becsomagoljuk, szalagot teszünk rá egy szép díszkártyával. De a te esetedben bármennyire is igyekeznék adni neked valamilyen ajándékot, az nem lenne olyan nagy értékű a számodra, mint amilyen hatalmas ajándék te vagy nekem.

A legjobb ajándék tőlem neked egy tiszta szív lenne, aminek a trónján az Isteni Pár ül. Sajnos ezt én nem tudom megadni neked, de a kegyedből még ez is megtörténhet a jövőben.

mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

> „Hódolatomat ajánlom a szent tanítómesternek, a rászorulók megmentőjének, akinek a kegyéből a néma szónokká válhat, és a béna hegyeket szelhet át."

Igen, te egy tökéletes ajándék vagy. A jelenléted egy ajándék, ami biztonságot ad. Az utasításaid ajándékok, amelyek eltökéltséget adnak. A humorod egy ajándék, ami segít, hogy ne vegyük túl komolyan az ügyes-bajos dolgainkat, csak haladjunk a *bhakti* útján. A könyveid ajándékok, a leckéid, *bhajanáid* ajándékok. Ahogyan megtiszteled a *prasādát,* az is egy ajándék. Ahogyan társulsz az Istentestvéreiddel, az is egy ajándék. A *japázásod* egy ajándék, aki hallja, félelemnélkülivé lesz. A nap utolsó pillanata mielőtt elalszol, és mély és odaadó hangon Rādhā-Śyāma nevét mondod, az is egy ajándék. Látni és tapasztalni, hogy milyen elhivatottan és fókuszálva, félelem nélkül úszol, ami a *mahā-janákra* emlékeztet engem, szintén egy ajándék. Hallgatni reggel, ahogyan a napi imáidat vibrálod, az is egy ajándék. Látni ahogy *japázva* járkálsz ki-be az egyik szobából a másikba, mint ahogy Śrīla Prabhupāda is tette, szintén egy ajándék. Nézni, ahogyan Rādhā-Śyāmát öltözteted, egy olyan ajándék, ami teljes boldogsággal tölti el az érzékeimet.

Soha nem leszek képes visszaadni neked még a töredékét sem ennek a sok-sok ajándéknak, amit nap mint nap adsz nekem. De még kellőmódon megköszönni sem tudom, olyan végtelen a te nagylelkűséged felém.

Nem akarok mohónak tűnni, de azért kérnék még egy ajándékot tőled. Kérlek, áldj meg azzal, hogy utolsó leheletemig odaadó szolgálatot tudjak végezni neked. És még azután is. És kérlek, áldj meg hatalmas odaadásod egy pici cseppjével, és akkor az életem tökéletes lesz.

Köszönöm, hogy megmentettél, és hogy veled lehetek.

Szolgád:
Śyāma-bihārī Dāsa

Śyāma-rāṇī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dearest Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

During the festival of Rādhāṣṭamī 2024, you gifted me the name—Śyāma-rāṇī Devī Dāsī. A name that is not merely a sound but a mystery to solve, a shower of grace, an invitation to love. A name that carries the dust of Vṛndāvana, the fragrance of blooming *kadamba* flowers, and the echo of a flute that resonates within the deepest chambers of the soul.

A call to enter the groves of Vṛndāvana, to seek the Queen of the embodiment of love Herself; to connect in ways I do not yet understand, to surrender in ways I cannot yet conceive.

I stand before it like a child before an endless ocean—awed by its vastness, humbled by its depth. I am unqualified. My heart is tangled in futile desires, my mind distant from the simplicity of Vraja. How can I carry this treasure when my hands lack strength?

How can I embrace this calling when my heart is still learning to surrender?

But you, in your boundless mercy, have extended to me an invitation to grow, to reach for a love beyond my grasp, a sweetness beyond my understanding. What gives me solace, is that through your grace, even the unqualified find shelter.

In Vṛndāvana, Śrīmatī Rādhārāṇī reigns, not through power but through pure, selfless love. She is Śyāma's Queen (Rāṇī) because her only desire is to bring Him joy. Her greatness lies in Her humility, Her beauty in Her surrender, Her supremacy is in Her devotion, Her heart dedicated only to Him.

Kṛṣṇa is Śyāma(sundara)—simple, playful, loved for His sweetness, not His position. He is not a king but a cowherd boy, a friend, a son, a lover. To love Śyāma is to love Him for Him, approaching Him with a heart open, free of pride and pretence.

Guru Mahārāja, with each passing day, I realise how deeply this gift connects me to *you:*

As *you* embody Her humility and His simplicity. You see Kṛṣṇa as Śyāma—the playful blue boy, the loving friend, the sweet Beloved, as your very life and soul. You serve with the humility of Śrīmatī Rādhārāṇī, surrendering completely, loving without seeking, giving without holding back.

You carry within you the essence—of Her heart and His sweetness; Her unwavering devotion and His glimmering smile. Thereby you carry Vṛndāvana wherever you go—in your words, your actions, and your vision.

Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura prays in *Vṛndāvanāṣṭaka* (6),

yatrādhipatyaṁ vṛṣabhānu-putryā
yenodayet prema-sukham janānām
yasmin mamāśā balavat yato 'smin
mamāstu vṛndāvana eva vāsaḥ

Because Vṛṣabhānu's daughter is the queen, and because here the happiness of pure love of God rises, I yearn to live here. I pray: May I reside in Vṛndāvana.

Your servant,
Śyāma-rāṇī Devī Dāsī

Śyāmajiu Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Alázattal és mélységes hálával borulok le előtted ezen a szent napon, hogy kifejezhessem köszönetemet az életem legnagyobb ajándékáért.

Szavaim szegényesek ahhoz, hogy kifejezzem, mit jelent számomra az a lehetőség, hogy közvetlenül szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Az a kegy, hogy megérinthetem Őket, hogy gondoskodhatok Róluk, a lelki utam legmélyebb álmait váltotta valóra. Minden pillanat, amit az Ő közelükben tölthetek, felbecsülhetetlen kincs, amely életem értelmét kézzelfoghatóvá tette.

Ez a szolgálat túlmutat mindenen, amit valaha remélni mertem. Amikor Śrī Rādhā és Śyāmasundara dicsőséges arcát szemlélem, vagy a lábukat érinthetem, a szívem megtelik végtelen hálával és odaadással. Nap mint nap emlékeztetnek arra, hogy az élet valódi célja az általad mutatott úton haladni és örömet szerezni Nekik.

Mindez az irántam tanúsított irgalmadnak és szerető vezetésednek köszönhető. Az áldásod nélkül mindez elérhetetlen maradt volna számomra. A tanításaid és példamutatásod azok a fények, amelyek minden lépésemhez utat mutatnak.

Kérlek, fogadd el alázatos szolgálatomat, és adj erőt, hogy mindig méltó legyek e kegyhez.

Szolgád:
Śyāmajiu Devī Dāsī

Śyāmasundara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As a servant of Kṛṣṇa's servants, I would like to thank you on this day for the opportunity to be a part of Śrīla Prabhupāda's family, as ISKCON in Hungary has flourished due to your dedicated service. As a lecturer at Bhaktivedanta College, I would like to thank you for the opportunity to teach the books of Śrīla Prabhupāda and other Vaiṣṇava *ācāryas,* as the college was established thanks to your encouragement. Due to my increasingly declining health, I do not know how long I will be able to continue this service, but I am certain that by your grace, I will always have the opportunity to serve Śrī Kṛṣṇa in some way. Thank you very much.

Your eternal servant,
Śyāmasundara Dāsa

Bhaktin Szarvas Ildikó

Hare Kṛṣṇa, tisztelt Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Emlékszem mindhárom alkalomra, amikor lehetőségem volt találkozni önnel. Beszélgetésnek nem nevezném, mert tudatlanságom és esetlenségem folytán nem éreztem magam méltónak arra, hogy ön, mint egy magasan emelkedett lélek egyáltalán szóba álljon velem. De önt illeti minden dicsőség, kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, mert nemcsak szóba állt velem, de a lelkemet is megszólította. Nemcsak általánosságban beszélt a lelki élet gyakorlásáról, hanem képes volt meglátni és megérteni az én aktuális helyzetemet, és ennek megfelelően tanácsokkal, javaslatokkal látott el a saját lelki fejlődésem érdekében. Viszont az élethelyzetemet az Úr Śrī Kṛṣṇán kívül ki más tudhatta volna, mint az, aki maga az Úr Śrī Kṛṣṇa kiváló *bhaktája,* odaadó és hű szolgálója.

Egy igazi példakép ön számomra, mint amilyen a nagypapám is volt. Ön is ugyanolyan következetes és határozott személyiség, aki mérhetetlen tudását, lelki életbeli tapasztalatait és megvalósításait képes egyszerű, érthető és befogadható formában átadni az olyan tudatlan és esetlen léleknek is, mint amilyen én vagyok. Csodálom és nagyra becsülöm ezt a határozottságát, mert tudom, hogy erős hitének köszönhető, ami számomra inspiráló és motiváló a lelki élet gyakorlásában. Megingathatatlan hite van lelki tanítómesterében, Śrīla Prabhupādában, és megingathatatlan hite van az Istenség Legfelsőbb Személyiségében, az Úr Śrī Kṛṣṇában, ezért ön a legbiztonságosabb, a legstabilabb támasz a lelki fejlődésem útján.

Olyan csodálatos lenne mindezt valahogy meghálálni önnek, valahogyan szolgálni önt, könnyedebbé, kényelmesebbé tenni az itt létét, ha már volt olyan alázatos és nagylelkű, hogy megjelent itt, az anyagi világban, hogy segítő kezet nyújtson Māyā karmai között. Lehetnék például a botja, amire séta közben támaszkodhat, így az ön vezetésével

járhatnám be a szent helyeket. Lehetnék egy szál virág a virágfüzérén, hogy kellemes illatot árasszak, és így mindig az Úr Śrī Kṛṣṇának átadott szíve közelében lehetnék. De lehetnék az a toll is, ami segít papírra vetni a lelki világból érkező szavakat, mondatokat, így ön kalauzolhatna végig az Úr Śrī Kṛṣṇa magával ragadó kedvteléseiben. Lehetne még sorolni, mi minden lennék, csak hogy meghálálhassam életmentő tevékenységét és kifejezzem tiszteletteljes hódolatomat annak a személynek, akinek az egész élete maga a tanítás az Úr Śrī Kṛṣṇa iránti szeretetről.

Hálásan köszönöm szépen!

Szolgája:
Bhaktin Szarvas Ildikó

Bhakta Szegedi Miklós Ádám

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a Te lótuszlábadnak!

Megjelenési napod alkalmából szeretnélek köszönteni, és szeretném kifejezni hálámat mindazért a fáradhatatlan és rendíthetetlen erőfeszítésért, amit Śrīla Prabhupāda és a Kṛṣṇa-tudat missziójának beteljesítéséért teszel. Csodálatos könyveid nektárja és a podcastjaid minden lelki törekvő számára iránymutatásul és segítségül szolgálnak abban, hogy valódi sikert érhessen el ezen az úton.

Számtalan dolgot kiemelhetnék azok közül a dolgok közül, melyekért hálásak lehetünk, melyek a Te erőfeszítésed nélkül nem lennének itt számunkra, én személy szerint mégis azt emelném ki, hogy lehetővé tetted a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola létrejöttét és a lelki tudomány ilyen magas szintű átadását. Nincs még egy oktatási intézmény az egész világon, ahol ilyen módon elmerülhet az ember a Kṛṣṇa-tudat tudományában, nem beszélve a végtelen tudású, elhivatott és kiváló

oktatókról, a tanítványaidról, akik szintén arra tették fel az életüket, hogy ezt a tudást másoknak átadják.

Végtelen hálával tartozom ezért Neked, hiszen a főiskolától nem csak tudást, de egy új életet és egy valódi életcélt kaptam. Bár tudom, hogy egy élet kevés lesz ahhoz, hogy mindezt meghálláljam, de reménykedem abban, hogy a mesterszakos tanulmányaim végeztével már ebben az életben lehetőségem nyílik valamilyen módon visszafizetni mindazt a segítséget, támogatást és tudást, amit én magam is kaptam. Őszintén reménykedem, hogy kegyedből én is elnyerhetem a lehetőséget a tanítványaid és a Te elégedetté tételedre és szolgálatodra, hogy egyszer majd közvetlen iránymutatásoddal én is terjeszthessem az Úr Caitanya üzenetét úgy, ahogy azt Śrīla Prabhupāda meghagyta számunkra.

vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca
kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānāṁ pāvanebhyo
vaiṣṇavebhyo namo namaḥ

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Szegedi Miklós Ádám

Tāṇḍavī Devī Dāsī

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe

My dear Spiritual Master,
Dear Śrīla Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

On this auspicious occasion I would like to offer my profound gratitude and thankfulness to you.

The longer I remain under the shelter of your lotus feet, the more I realise how fortunate a soul I am. This is a great fortune to meet and approach a spiritual master like you. I am sure it is Lord Kṛṣṇa's mercy, and I never stop thanking Lord Kṛṣṇa for it.

For me and for thousands of the Vaiṣṇavas, you are a worthy example of a strong link in our line of disciplic succession, moreover, you are a great example of the Perfect Disciple of the Perfect Spiritual Master. And these are not just words; you gave your heart and your life to Śrīla Prabhupāda, and he carefully handed them over to Kṛṣṇa.

nāma-śreṣṭhaṁ manum apı́ śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīṁ māthurīṁ goṣṭhavāṭīm
rādhā-kuṇḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-guruṁ taṁ nato 'smi

> "I offer my obeisances unto the beautiful lotus feet of my spiritual master. By his causeless mercy I have attained the supreme holy name, the divine *mantra*, service to the son of Śacī-mātā, the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his elder brother Sanātana Gosvāmī, the incomparable Mathurā, the blissful Vṛndāvana, the sacred Rādhā-kuṇḍa and the best of mountains, Govardhana, and the desire for loving service to Śrī Rādhikā and Mādhava in Vraja has awakened in my heart." (*Śrī Mukta-carita* 4)

It is truly due to your causeless mercy that I have attained the service to the son of Śacī-mātā. You have blessed me to serve Śrī Śrī Gaura-Nitāi here in Copenhagen ISKCON Temple and I have been doing it as

a servant of a servant, meditating constantly that I am helping you and engaged by you in this privy process. I am happy I got an opportunity to attend your *pūjā* for Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara and this *pūjā* process is always in my heart and mind while doing my own *sevā*. I am very thankful to you and it is difficult for me to express this in words.

I am grateful to you, my dear Spiritual Master for our family of disciples. Sharing the nectar of your instructions and memories in service to your lotus feet together with others allows me to appreciate your genuine personality on a deeper level, thus convincing myself of how brilliant you actually are!!!

I pray to the Lord to shower upon you spiritual and physical strength so that you can continue to inspire and lead us and most importantly so that you can continue your nectar *bhajana*, the drops of which fall upon us as mercy and nourish our sprouting *bhakti*.

Your servant,
In your service to Śrīla Prabhupāda's lotus feet,
Tāṇḍavī Devī Dāsī

Taralākṣī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

I humbly bow, offering my respectful obeisances at your lotus feet on this blessed occasion of your Vyāsa-pūjā festival.

In the spiritual realm each dawn unfolds as a festival, a vibrant celebration. Even here in this dark and hopeless world, where "happily ever after" does not exist, we have reason to sing and dance each day. Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga, Rādhā-Śyāma, Gaura-Naṭarāja, and Govardhana-lāla have blessed us with Their presence, graciously accepting our humble offerings.

We daily praise Śrīla Prabhupāda and our entire spiritual lineage with

the *Gurvaṣṭaka* and *Guru-vandanā* prayers. The very fact that we can gather in the company of devotees, chant the most sacred names, read about the spiritual world, and hear the most profound truths—these are all cause for celebration.

And yet, one day shines even brighter—the day we honour the one who brought these treasures to us, rescuing us from a meaningless, mundane existence and giving us a higher goal.

When I was a child, I would sit beside my grandfather, watching his brush dance across the canvas. Yet, a void lingered within me, I felt a yearning for something more valuable. "Another still life with a vase of flowers, another beautiful landscape with a sunset won't really add to this world"—I pondered in my mind. I was hoping and waiting. Then, by grace, I encountered your disciples and through them you lured me to the shelter of Kṛṣṇa's lotus feet.

Later, your own effulgent presence lighted up my path, a gift beyond measure. You showed me the way, the means, and gave me the meaning of life.

"It is said that 'devotion begets devotion,' *bhaktyā sañjātayā bhaktyā*. The seed of devotional service is planted in the heart of someone as a consequence of the devotion in the heart of the spiritual master."

You, Guru Mahārāja, have received the seed of devotion from Śrīla Prabhupāda and though this devotion is contagious, spreading to everyone it touches, please bless us, so that our ignorance, selfishness, and conditioned nature may not overcome our good fortune.

For a disciple, there is no greater way to repay the *guru's* sacrifices than by becoming truly Kṛṣṇa conscious themselves. Therefore, on this auspicious anniversary of your appearance, dear Guru Mahārāja, we all express our gratitude and pray for your blessings.

I pay tribute to your lotus feet again and again.

Ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana—May your glories now be proclaimed throughout the three worlds.

Your insignificant servant,
Taralākṣī Devī Dāsī

Taraṅgiṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet,
Which turn all places into places of pilgrimage.
And therefore, they are the greatest fortune of all they meet:
bhavad-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibhaḥ

You are the treasure house of all divine qualities
Which are like rare diamonds shining in the dark.
Your heart is the abode of Kṛṣṇa consciousness:
yasyāsti bhaktir bhagavaty akiñcanā

You see all living beings as very dear to the Lord,
And therefore, you serve them very lovingly.
You are a pure soul who is by everyone adored:
sarva-bhūtātma-bhūtātmā

Seeing you is the perfection of one's eyes,
In hearing your voice, one's heart delights.
The touch of your lotus feet Māyā's ropes unties:
su-durlabhā bhāgavatā hi loke

Śrī Śrī Rādhā-Śyāma enticed by your devotion
Came out from the lotus of your heart,
To give forgetful souls relief from all commotions:
yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau

Devotion to my *guru* overpowers devotion to Hari,
For if I'm fully devoted to my spiritual master,
Then Lord Hari will personally reveal Himself to me.
sādhubhir grasta-hṛdayo bhaktair bhakta-jana-priyaḥ

O my divine master, O transcendental philanthropist,
You are always concerned for destitute souls like myself,
Please bless me with the cooling shade of your lotus feet:
yasya prasādād bhagavat-prasādaḥ

Your servant,
Taraṅgiṇī Devī Dāsī

Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you and to Śrīla Prabhupāda.

You have given me this fortunate life. Without Kṛṣṇa consciousness I was a wretch. Even in Kṛṣṇa consciousness it took me a long time to develop some strength and skill. Now by the mercy of ISKCON, I have a roadmap for life.

You are my best friend, my guiding light, my hope, and my saviour. You are my discipline, my inspiration. You remind me to take my Kṛṣṇa consciousness seriously, that life is short.

You are giving us the highest gift of Kṛṣṇa in Vṛndāvana. What more could we want? We need to just follow in your lotus footsteps and value what we have, then we will receive the highest treasure.

You show us that real love for Kṛṣṇa encapsulates surrender, hard work, discipline, mind control and long-term determination.

I believe you came to this world to give, and you have endured so many things in the course of your service. This also inspires us to overcome the inevitable struggles we face. You are a perfect example to us, and that is such a valuable thing.

You have embraced me as your disciple. You have taught me, engaged me, accepted me, and trained me. How fortunate I am! That

you even know that I exist! I pray you will keep me under your wing, as one of your own. I know I need to do better, to be stricter, more disciplined. I will endeavour to act in a way that will make you proud of me. I can see that the doors of the spiritual world are open before me, if I just carry on.

Wherever you are, I also want to be; being without you is a tragedy. This is real love, and I pray that I may forevermore serve you in the spiritual world, in another form. I know that is what you are immersed in, and what you give us a glimpse of. Thank you for blessing my life and for making me fortunate. I am so grateful. I am yours.

Your humble servant,
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Taruṇī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkalmából szeretném újra kifejezni a hálámat, hogy a kegyedből megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot.

Kérlek, add a kegyed, hogy egy napon majd valóban értékelni tudjam ezt a páratlan lehetőséget, és beállhassak a hű tanítványaid sorába.

Minden jót kívánok, Guru Mahārāja!

Elesett szolgád:
Taruṇī Devī Dāsī

Bhakta Tom Bentham

Dear Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda and your divine grace.

You are my only source of hope when I have dark days or when my mind and heart become fixed on unwanted things. Whenever I am in distress I think of your lotus feet, through your picture on my wall. Thank you for always guiding me through my hellish material desires and never judging me for getting things wrong. How have I been able to receive such mercy upon me?

Hare Kṛṣṇa Devī Mātājī, Puṇḍarīka Prabhu and Ānanda Caitanya Prabhu provide me *śikṣā* mentorship. I am so grateful to you for providing such wonderful mentors. They are never judgmental, extremely joyful, and always loving in their exchanges. They love me for my real self; even while I am on the bodily platform. When I struggle with mental health issues, relationships with family, and spiritual doubts, they patiently listen to me and give support. I am very lucky and proud to know them and yourself.

It will be such an honour to meet you in India this year in the month of March. By your grace and Kṛṣṇa's will I pray to get an opportunity to serve you.

Aspiring to serve you forever,
Bhakta Tom Bentham
(from the Isle of Man)

Trikālajña Dāsa

Hare Kṛṣṇa! Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes, alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni Kegyelmednek!

> „Egy szenttel való találkozás a felszabadulás útjára vezet, még akkor is, ha tudás nélkül veszünk részt benne." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.23.55)

A szívem megtelik örömmel, amikor látlak, minden gond, bánat és probléma eltűnik, amikor olvasom könyveidet. Semmissé válnak az anyagi dolgok és kitárul egy másik világ, ami az anyagias világunkban nem tapasztalható.

Ahol te vagy, ott még a legnagyobb materialistának is megváltozik a szíve. Ahogy minden szavad Rādhā-Śyāmasundara szeretetével van átitatva, elülteted bennünk a Kṛṣṇa iránti ragaszkodást.

Szeretném megköszönni a szünet nélküli törődést és kegyet, amit azzal adsz nekünk, hogy az igencsak részletes és magas szintű témákat tanítod a könyveidben és a leckesorozatokban.

Köszönöm indokolatlan kegyedet, ahogy ontod rám, leporolva, szikrát gyújtva a szívemben, hogy egyszer megteljen szeretettel és egyre többet értsek, lássak és érezzek az igazi valóságból.

Imádkozom hozzád, hogy kegyedből egyszer megteljen szívem azzal a Rādhā és Kṛṣṇa iránti tiszta szeretettel, amit Śrīla Prabhupāda adott neked. Szilárd hitem van benne, hogy csak Rajtad keresztül kaphatom meg ezt a nagyon ritka drágakövet.

> „Ha mindig a koronájában pávatollat viselő Úrra, Śrī Kṛṣṇára gondolok, ha a *saṅkīrtana* végzésébe merülök, ha az Ő lótuszlábát szolgálom, ha a *mantrák* legkiválóbbját éneklem, s ha a szívemben Śrī Rādhā lótuszlábánál legbecsesebb szolgálatára emlékezem, vajon élvezhetem-e egy nap a Vṛṣabhānu

király leányához való ragaszkodás mindennél csodálatosabb ünnepét?" (*Rādhā-rasa-sudhā-nidhi* 259)

Kedves Guru Mahārāja! Mindent köszönök! Boldog születésnapot kívánok!

Örökké hálás, alázatos, jelentéktelen szolgád:
Trikālajña Dāsa

Trilokātmā Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet!

I have been thinking for weeks how to express and put into words my gratitude.

You once made a Vlog in the Budapest temple about "Being a Gentleman," which I have watched many times since then.

"Just be a gentle person," "Legyél egy kedves ember" is an instruction you also gave to me, which I can practise daily at my service, when I go to the temple, or when I read your books.

All of these opportunities would not exist if you didn't make such an effort for us every day.

Thank you for your brilliantly authentic and thoughtful lessons; your amazing books that give us insight into the mood and the atmosphere of Vṛndāvana; for the life you live which is exemplary in every detail.

Please give me this rare opportunity to stay here and serve as long as I live.

Dear Guru Mahārāja, how can I come closer to you in a way that is not burdensome to you?

Your servant, Trilokātmā Dāsa

Triyuga Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy jelentéktelen képességeim ellenére, szívemből, őszintén dicsőíthesselek ezen a napon!

Pár éve már bevett gyakorlat nálam, hogy minden Vyāsa-pūjā felajánlás megírása előtt elolvasom Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda lelki tanítómestere, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurához, 1936 februárjában írt felajánlását. Csodálatos az a felajánlás és mindig kapok belőle ihletet. Ahogy azt megszokhattuk Śrīla Prabhupāda könyveiből, a legmagasabb rendű filozófiát adja át a legérthetőbb módon. Annak ellenére, hogy vannak olyan, magukat lelki gyakorlóknak gondoló, elvetemült emberek, akik azt állítják, hogy Śrīla Prabhupāda csak az ABC-t tanította meg a könyveiben, ez a felajánlása az ékes bizonyíték ennek az ellenkezőjéről. A *guru-tattva* enciklopédiáját lehetne megírni csak ebből az egy felajánlásból, de ehhez persze szükséges lenne a megfelelő mértékű alázat, amivel a fentebb említett szélhámosok nem rendelkeznek. De ne is pazaroljunk rájuk több szót. Kérlek, add a kegyed, kedves Guru Mahārāja, hogy én magam soha ne tartozzam közéjük!

De milyen is ez az alázat? Śrīla Prabhupāda pontos leírást ad erről ugyanezen írásában: „Uraim, a mi tudásunk olyan szegényes, érzékeink olyan tökéletlenek, s forrásaink olyan korlátozottak, hogy az abszolút régióról még a legcsekélyebb tudást sem szerezhetjük meg anélkül, hogy meghódolnánk Śrīla Vyāsadeva vagy az ő hiteles képviselője lótuszlábai előtt. Minden pillanatban becsap minket közvetlen érzékelésünk tudománya. Ez mind az elmének — amely örökké becsap minket, változó és csapongó — terméke vagy spekulációja. Nem tudhatunk meg semmit a transzcendentális régióról a megfigyelés és tapasztalat behatárolt, elferdített módszerével. De mindannyian átadhatjuk lelkes füleinket a transzcendentális hang hallásának, amely Śrī Gurudeva vagy Śrī Vyāsadeva tiszta közegén keresztül érkezett abból a régióból

ebbe. Ezért, Uraim, ma meg kell hódolnunk Śrī Vyāsadeva képviselőjének lábainál, hogy kiküszöbölhessünk minden nézeteltérést, amelyet makacs hozzáállásunk idézett elő."

tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ

> „Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megérteni az igazságot! Tudakozódj alázatosan, és szolgáld őt! Az önmegvalósult lélek képes tudásban részesíteni téged, mert ő már látta az igazságot." (*Bhagavad-gītā* 4.34)

Śrīla Prabhupāda itt az egyszerű, alázatos hallás fontosságát hangsúlyozza, mindenféle elmebeli spekuláció nélkül, és a *gurunak* való meghódolás megkerülhetetlen szükségességéről is beszél. Mindezek nélkül nincs lehetőség a lelki tudás fényének még csak az érzékelésére sem, nemhogy a befogadására. És ha nem élünk ezzel a lehetőséggel, akkor a létért való küzdelmünk folytatódni fog ebben az anyagi világban. Prabhupāda egy beszélgetésében tökéletesen kifejti mit jelent ez:

> „Ha nem tesszük tökéletessé az életünket, akkor kudarcot vallunk. Mi ez a kudarc? A létért való küzdelem. Próbálunk egy jobb életet elérni, magasabb pozíciót kapni, s ezért nagyon keményen küzdünk, de nem tudjuk, mi is valójában ez a magasabb pozíció.
>
> Bármilyen pozíciónk is van itt az anyagi világban, fel kell adnunk. Akár jó helyzetben vagyunk, akár rosszban, egyik esetben sem maradhatunk ott. Kereshetünk millió és millió dollárt, s azt gondoljuk: 'Most jó helyzetben vagyok.' Ám egy kis dizentéria vagy kolera véget vet a pozíciónknak. Ha a bank csődbe jut, vége a pozíciónknak. Tehát tulajdonképpen nincs jó pozíció ebben az anyagi világban. Ez csak komé-

> dia. Azok, akik megpróbálnak egy jobb helyzetet elérni az anyagi világban, végül kudarcot vallanak, mert a jobb pozíció nem létezik." (A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda: *Az önmegvalósítás tudománya*)

Ő Isteni kegyelme ezen szavai nagyon mélyen megérintettek. Ez az, amitől minden lelki gyakorlónak, mozgalmunk minden tagjának és nekem magamnak is óvakodnunk kell, hogy valami magasabb, vagy bármilyen pozíció utáni vágy, vagy a már elért pozíciónkból származó anyagi előnyök — akár itt a mozgalmon belül — eltérítsenek minket az eredeti célunktól, az őszinte, elmebeli spekulációtól mentes, önkéntes, szeretetteljes meghódolástól és szolgálattól. Nincs is rosszabb azt látni vagy azt tapasztalni, hogy valaki szenvedő, frusztrált, túlmotivált vagy éppen kihasználó — egyszóval boldogtalan — lesz a *bhakták* társaságában élve, mert valami olyasmire vágyik, aminek pont az ellenkezőjét ígéri ez a mozgalom.

Te olyan szépen követed ebben is Prabhupādát! Soha nem alkuszol meg, és azt sem hagyod, hogy tanítványaid belesétáljanak ebbe a csapdába.

Prabhupādát kérdezték egyszer arról, hogyan lehet felismerni az igazi lelki tanítómestert. Így válaszolt: „Igen. A hiteles *guru* Isten képviselője, és nem beszél semmi másról, csak Istenről. A hiteles *guru* az, akit nem érdekel az anyagi élet. Ő Istent, egyedül Istent keresi. Ez az egyik próbája a hiteles *gurunak: brahma-niṣṭha.* Elmélyed az Abszolút Igazságban." (A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda: *Az önmegvalósítás tudománya*)

És ilyen vagy te, kedves Guru Mahārāja! Saját példáddal mutatod meg nekünk, mit jelent a teljes, feltétel nélküli, tökéletes meghódolás Gurudeva lótuszlábainál, és mit jelent teljesen elmélyülni az Abszolút Igazságban és a szolgálatában.

Azt mondják, hogy a *bhakti* a *bhaktiból* születik: a te odaadásodból túlcsorduló szeretet cseppjeit a mi szívünkbe is csöpögteted azáltal, hogy ha csak egy pillanatra is társulhatunk veled vagy láthatjuk csodálatos példádat, meditálhatunk a te tiszta odaadó szolgálatodon.

Egyszer ezt írtad nekem egy leveledben:

„Śrīla Prabhupāda lives in my heart and tells me what to do. He is a revolutionary and so am I. I don't like the quiet life. Because you and Vraja-loka also like the revolutionary style Śrīla Prabhupāda likes you. And that will be your perfection. Prabhupāda was not so impressed by devotees sitting and chanting peacefully, living their own private lives. He wanted devotees to give their lives. Give it!"

Ma találtam meg ezt a leveledet, és ezek a szavaid újra feltöltöttek erővel és lelkesedéssel.

Köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy tökéletes, áttetsző közegként közvetíted a tanítványi láncolaton alászálló üzenetet! Mit tudnánk a te kegyed nélkül, Kṛṣṇáról, Rādhāról, az Úr Caitanya extázisáról, vagy a legkegyesebb Úr Nityānandáról?! A Hare Kṛṣṇa *mantra* éneklése nélkül mi lenne velünk!? Bizonyára a létért való küzdelem foglalná le minden percünket.

Szavaid és utasításaid olyanok, mint a világítótornyok az anyagi lét sötét, viharos óceánjában. Utat mutatnak és reményt adnak a megfáradt vándoroknak.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, áldj meg engem, hogy teljes szívemmel meg tudjak hódolni a lótuszlábaidnál, és így „kiküszöbölhessünk minden hibát, amit makacs hozzáállásunk idézett elő."

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, és tarts meg lótuszlábaid menedékében!

Jelentéktelen szolgád:
Triyuga Dāsa

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszviráglábaid porában!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Minden dicsőséget isteni személyednek, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget a tanítványi láncolat lelki tanítómestereinek, minden dicsőséget az Úr összes *bhaktájának!*

Szeretném ezekben a sorokban kifejezni hálámat, megbecsülésemet, tiszteletemet, szeretetemet irántad. Köszönöm szépen, hogy megjelentél az életemben, mint lelki tanítómesterem, aki olyan, mint egy gondoskodó apuka, mint egy megbízható barát, akire mindig lehet számítani.

Ebben a világban mindenkinek, aki lelki fejlődésre vágyik, szüksége van egy hiteles lelki tanítómester gondos irányítására, útmutatására. De még anyagi szinten is szükség van egy mesterre, aki segíti az ember fejlődését. Nem lehet szakértő vezetés nélkül előrehaladni sem az anyagi, sem a lelki területen. Hajdanán még Yudhiṣṭhira Mahārāja, a világ császára is elfogadott felsőbb vezetést.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.10.3 versének magyarázatában Śrīla Prabhupāda ezt írja:

> „Manapság az állam választott vezetője olyan, mint egy báb, mert nincsen kezében királyi hatalom. Még ha olyan felvilágosult, mint Yudhiṣṭhira Mahārāja, helyzeténél fogva akkor sem tehet semmit saját jószántából. Ezért van oly sok ország a földön, amely ideológiai különbségek miatt vagy egyéb önző érdektől vezérelve marakodik a másikkal. De egy olyan királynak, mint Yudhiṣṭhira Mahārāja, nem volt saját ideológiája. Nem tett mást, mint követte a tévedhetetlen Úr, valamint az Ő képviselője és meghatalmazott ügynöke, Bhīṣmadeva utasításait. A *śāstrák* arra tanítanak, hogy a kiváló tekintélyeket és a tévedhetetlen Urat kövessük, minden személyes érdek és kiagyalt ideológia nélkül. Ezért vált lehetővé, hogy Yudhiṣṭhira Mahārāja uralkodjon az egész világ fölött, a tengereket is beleértve, hiszen elvei csalhatatlanok és egyetemesen mindenkire alkalmazhatók voltak. A világállam

eszméje csak abban az esetben valósítható meg, ha követni tudjuk a tévedhetetlen felsőbb tekintélyt. A tökéletlen emberi lény nem tud olyan ideológiát létrehozni, amely mindenki számára elfogadható. Egyedül a tökéletes és tévedhetetlen tud olyan tervet készíteni, amely mindenhol alkalmazható és a világon mindenki követni tudja. Az egyén uralkodik, nem pedig a személytelen kormány. Ha az egyén tökéletes, akkor a kormány is tökéletes. Ha az egyén ostoba, akkor a kormány is csak az ostobák gyülekezete. Ez a természet törvénye. Számtalan történet szól olyan királyokról vagy uralkodókról, akik nem voltak tökéletesek. Vezető tehát olyan ember lehet csak, aki arra alkalmas, mint amilyen Yudhiṣṭhira Mahārāja is volt, s emellett olyan hatalomnak kell a kezében lennie, hogy a világ egyeduralkodója lehessen. A világállam eszméje csak egy olyan tökéletes király uralkodása alatt valósulhat meg, mint amilyen Yudhiṣṭhira Mahārāja volt. A világ boldog volt abban az időben, mert olyan királyok uralkodtak, mint Yudhiṣṭhira Mahārāja."

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm szépen, hogy megadod nekem a lelki felemelkedést. Nincs ennél értékesebb, mint az lenni, aki valójában vagyok: egy tiszta szolgáló lelki szikra a Legfelsőbb Úr lótuszlábainál a te isteni irányításod alatt. Minden dicsőséget Isteni személyednek!

Tudatlan, semmirekellő szolgád, aki lótuszlábaidba kapaszkodva örökre Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában szeretne elmerülni: Tukārāma Dāsa

Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton kívánok neked jó egészséget, sok energiát, hogy még sokáig taníthass minket és csodálatos könyveiddel segíts a lelki fejlődésben.

Valamilyen elrendezés folytán egy pár évvel ezelőtt hozzám került a *Nava-vraja-mahimā* 2. és 3. kötete. Idén januárig nem volt időm olvasni, mert a *Śrī Dāmodara-jananīban* merültem el. Mivel a 2. kötetet egy nagyon kedves csoporttagomnak ajándékoztam, belefogtam a 3. kötet olvasásába. Annyira megtetszett, hogy amikor megtudtam, hogy valaki az egész sorozattól megválna, rögtön megvettem mind a 8 kötetet. Lehet, hogy ebben az életben már nem lesz időm mindet megismerni, de legalább Śrīla Prabhupāda fordításai és a többi kortársad alkotásai mellett ezt a gyönyörű sorozatot is ráhagyhatom Nitāira és a négy unokámra örökségül.

Tudom, hogy nagyon sokat időzöl Navadvīpában, Caitanya Mahāprabhu e földön megjelent otthonában és kívánom, hogy még Nava Vraja-dhāmában is töltsél el jó pár évet a tanítványaid örömére és lelki fejlődésünk segítésére.

Az aranykor és Caitanya Mahāprabhu vágyának megvalósításáért szolgáló jelentéktelen szolgád:

Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī
Śrīla Prabhupāda *kī jaya!*

Tulasī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, az Úr Caitanyának és *bhaktáiknak!*

Śrīla Prabhupāda csodálatos, nem hétköznapi tettet hajtott végre, amikor létrehozta az ISKCON-t. Egy olyan mozgalmat hozott létre, ami elődeihez hasonlóan, világítótoronyként mutat utat a sötét, haragos tengeren hánykolódó irányvesztetteknek. Zsenialitása és szeretete Kṛṣṇa és az élőlények felé az őszinte és szeretetteli törekvéssel örökölhető. Ezt a szeretetteli törekvést lehet rajtad látni, érezni nap nap után, és tapasztalni, hogy hogyan örökölted meg, Śrīla Prabhupāda szeretetét Kṛṣṇa és az élőlények felé.

Sajnos én nem találkoztam Śrīla Prabhupādával személyesen, de általad mégis. Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy az élete és a lelke az ISKCON, így mindenki, aki része a mozgalomnak, az személyesen társul vele. Kívánni sem lehetne tökéletesebb képviselőt a tanításainak és mozgalmának, mint amilyen te vagy. Kristálytisztán adod át az *ācāryáink* üzenetét és így hatásuk is ugyanaz.

A Rádhé Resort szakácsaként, sok-sok csoporttal találkoztam, akik próbáltak valamilyen úton-módon a spiritualitás, önmegvalósítás érdekében lépéseket tenni. Próbálkozásaik legtöbbjére a szánalmas talán a legjobb szó. Látva őket, az a mondás jutott eszembe, miszerint „a pokol felé vezető út jószándékkal van kikövezve." Olyanok, mintha az óceán átszeléséhez egy gumimatracot választanának. Semmivel nincsenek tisztában, nincs hiteles tudás, így a gyakorlataik, folyamatuk gyökértelen és szinte eredménytelen. Törekvéseik hiábavalóak, jellemük egy tapodtatnyit sem változik.

Egyetlen reményük, hogy egy rövid sétával eljuthatnak Krisna-völgybe, megláthatják Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és találkozhatnak a *bhaktákkal,* így az életük valójában el tud indulni a változás folyamatán, és kedvezően alakul. Hetente látva ezt a folyamatot, nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy része lehetek Śrīla Prabhupāda mozgalmá-

nak, *bhakták* közt élhetek és olyan kiváló lelki tanítómester közelében tehetem mindezt, amilyen te vagy. A lelki tanítómestered elégedettsége érdekében, mindenki számára megnyilvánítottad Vraja-dhāmát a szívedből, ami sok ezer ember életét változtatja meg évről évre. Egyértelműnek vesszük, *bhaktaként,* hogy tiszta a cél és a folyamat, és adott hozzá a tiszta tudás, de ezek a csoportok tevékenységei felfedik azt a végtelen szerencsét, hogy nem kell keresgélni, kitalálni, összeválogatni semmit a lelki élet gyakorlásához. Śrīla Prabhupāda megadott mindent és hű követőin keresztül ez ma is eljut bárkihez, aki igényli ezt. Ezeknek a csoportoknak látva a törekvéseit, amik sokszor nevetségesek, de leginkább szánnivalóak, minden nap megerősíti a hála érzését Śrīla Prabhupāda és feléd. Minden reggel a konyhába lépve úgy érzem, hogy tetteimmel kicsit én is hozzájárulok ezeknek az embereknek a lelki életének megkezdéséhez. Részese lehetek annak a rendszernek, mechanizmusnak, ami az alkímiához hasonlóan az szürke, mérgező ólomból ragyogó aranyat csinál. Szívből köszönöm ezt neked.

Sajna a fiatalos lendületemet – már, ha volt – az idő megrágta, és megvalósulni látszik az a '90-es évekbeli jóslatod, hogy én hamarabb fogok megöregedni a nyavalyáim miatt. Hasonlóan egy öreg vadászkutyához, aki már nemigen hajtja a vadat, inkább a tűz előtt fekszik és csak morog, de családtag, szeretetében és hűségében nem lehet kételkedni.

Jelentéktelen szolgád:
Tulasī Dāsa

Utsava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt év legkiemelkedőbb lelki eseménye számomra az avatásom volt, az, hogy lelki tanítómesteremmé váltál! A *bhakták* azt szokták mondani, hogy „indokolatlan kegyedet nem érdemeltem meg," én ezt eddig mindig fejlett *bhaktáktól* hallottam – rám azonban a fenti kijelentés halmozottan igaz.

Az avatás napján érzett eufóriámat hamar felváltotta a mélyrepülés: fizikai és mentális nehézségek törtek rám hetekig, bizonyítva, hogy jócskán maradt még tisztítandó *anartha*. Mikor ez a nehéz időszak elmúlt, akkor kezdtem el jobban megérteni – és ez a folyamat még a mai napig is tart –, hogy milyen áldozatot hoztál értem az avatásommal, azt, hogy ezzel felelősséget vállaltál értem, megígérve, hogy kivezetsz az anyagi létezésből, vissza Istenhez!

És persze ez azt is jelenti – és ezt igyekszem nap mint nap tudatosítani magamban –, hogy nekem is nagy felelősségem van, hogy tetteimmel, szokásaimmal (lustaságommal vagy ostobaságommal) ne okozzak nehézségeket neked, ne álljak a folyamat útjában.

Ezennel megígérem hát, hogy szorgalmasan, Kṛṣṇától kapott erőmmel és képességeimmel szépen foglak szolgálni, fokozottan odafigyelek, hogy a szadanám minden elemét kellő mennyiségben gyakoroljam (a szentírások tanulmányozására kell több időt fordítanom), és a viselkedésemet tovább csiszolom, hogy ne hozzak szégyent a *vaiṣṇava* hagyományokra ebben a tekintetben sem!

Nagy vállalás, de az, hogy egy magamfajta nehéz esetet tanítványul fogadtál, akkora kegy, hogy úgy érzem, köteles vagyok megszolgálni a belém fektetett bizalmadat!

Szeretettel köszönök mindent, amit értem tettél!

Odaadó tanítványod:
Utsava Dāsa

Vaidarbhī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A tanítvány kötelessége, hogy dicsőítse a lelki tanítómesterét. Ez soha nem volt nehéz feladat, még ha nekem nem is erősségem szavakba önteni, amit gondolok, mert oly sok dicsőítésre méltó tulajdonságod és tetted van.

Az év ezen időszakában sokat meditálok a kapcsolatunkon. Soha nem volt túl közeli vagy szoros, de mindig jelen vagy az életemben, mindig bátorítasz, tanítasz és azon kevesek közé tartozom az építéseken keresztül, akik személyesen szolgálhatnak Veled. Különleges kapcsolat ez számomra. A tervezések során mindig jelen vagy az életemben, mindig meditálhatok azon, hogy mi a vágyad, hogy mi a víziónk, hogyan szolgálhatlak a legjobban. Sajnos ez sokszor csak a meditáció szintjén marad és nem haladok a feladatokkal. Ilyenkor finoman megdorgálsz és én újra életre kelek. Egyik alkalommal egy épülettel kapcsolatban hevesen vitatkoztam veled, hogy nem úgy kellene megépíteni, mire te nagyon kedvesen úgy kezdted a megszidásom: „Kislányom, ne csak beszélj, hozzál róla rajzot!" Meglepődtem, mert soha nem szólítottál így, és bár értettem, hogy a helyzetemet akartad kifejezni, hogy nincs jogom így vitatkozni, nekem mégis jól esett. Valóban te vagy a lelki apukám, aki vezet ezen az úton. Annyi sok tanítványod van és mégis mindannyiunkkal olyan személyesen tudsz beszélgetni. Emlékszel, hogy épp milyen élethelyzetben vagyunk, milyen személyes kihívásokkal küzdünk és bátorítasz, hogy csak haladjunk tovább a közös úton.

Legnagyobb felajánlásod Śrīla Prabhupāda felé Krisna-völgy létrehozása. Ugyanakkor ez a legnagyobb áldásod a tanítványaid felé is. Köszönöm, hogy itt élhetek Krisna-völgyben, hogy részese lehetek ennek a csodának. Annyi sok dolgunk van még itt, annyi célt tűztél ki elénk, hogy generációkra elég. De ez a te jóakartod, amivel lefoglalsz minket és nem engeded, hogy Māyā karmaiban kössünk ki.

Kérlek, foglalj le mindig a szolgálatodban, mindig tarts a menedékedben.

Hálás tanítványod:
Vaidarbhī Devī Dāsī

Vaiṣṇava-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék egy pár gondolatot írni neked.

Itt az anyagi világban minden olyan kilátástalan, színtelen és sötét. Olyan mintha egy hatalmas, sűrű, nyirkos erdőben bolyonganánk, ahol minden lépésnél előreláthatatlan veszély fenyegetne. Aki már látja hogy itt semmi jóra nem számíthat, annak nem marad más remény, mint könyörögni a Legfelsőbb Úr kegyéért, hogy mentse meg ebből a kilátástalan helyzetből. Egyedül semmi esélyünk sincs, teljesen elveszettek vagyunk. Mikor égő lelkünk vágya és könnyáztatta szemünk láttán végre isteni kegyelemben részesülünk, a sűrű, sötét fák között lassan beszivárog az áldott nap fénye, Kṛṣṇa kegyéből a *bhakták* és a lelki tanítómester tanítása irányt mutat, merre induljunk és mit kell tennünk. Ekkor mély hála és szeretet érzése árasztja el a szívet, érezzük hogy kaptunk egy ritka esélyt, egy olyan lehetőséget, amit féltve kell őriznünk és nagyon meg kell becsülnünk.

Śrīla Prabhupāda azt írja a *Śrīmad-Bhāgavatam* Hatodik Ének 6.16 versének magyarázatában:

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

Az élőlény, akit élet élet után örökké kínoznak a természet törvényei, az univerzumban vándorol különféle bolygókon és különféle fajokon át. Ha szerencsés, valahogy kapcsolatba kerül egy *bhaktával,* aki megváltoztatja az egész életét, s ekkor hazatérhet, vissza Istenhez.

Az írások ezért azt mondják:

janame janame sabe pitā mātā pāya
kṛṣṇa guru nahi mile bhaja hari ei

A különféle testekben vándorolva minden lélek, minden életformában kap egy apát és egy anyát, az emberi, állati fajokban, faként vagy félistenként egyaránt. Ez nem nehéz. Az igazán nehéz dolog egy hiteles lelki tanítómesterrel és Kṛṣṇával találkozni. Az emberi lénynek éppen ezért kötelessége megragadni minden alkalmat, hogy kapcsolatba kerüljön Kṛṣṇa képviselőjével, az igaz lelki tanítómesterrel. A lelki tanítómester, a lelki apa vezetésével hazatérhetünk, vissza Istenhez.

Kedves Guru Mahārāja!

Köszönöm, hogy eljöttél értünk, köszönöm a rengeteg tanítást, leckét és könyvet, melyek a tökéletes útmutatók, térképek hogy kitaláljunk az anyagi lét erdejéből. Nyáron nagyon szerettem volna személyesen beszélni veled, sok gyakorlati kérdésem volt, amire nem tudtam a választ. Izgatottan vártam hogy találkozhassak veled, telt az idő és sokat olvastam a könyveidet, különösen a *Saṅkalpa-kaumudīt*.

Végül nem sikerült beszélnem veled, de közben az történt, hogy folyamatosan választ kaptam minden kérdésemre a könyveidből, és kezdtem azt gondolni, hogy ha személyesen találkoznánk, már hirtelen nem is tudnék mit kérdezni.

Szóval számomra ritka kincsek a könyveid, nagyon kiváltságosnak érzem magam, hogy ebben az életemben tanulmányozhatom őket!

Kedves Guru Mahārāja! Mindent nagyon köszönök, kérlek, add áldásodat, hogy lépésről lépésre mélyebben megérthessem és követhessem tanításaidat Kṛṣṇa és a te örömödre!

Örök szolgád: Vaiṣṇava-priya Dāsa

Vaṁśīdhārī Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my obeisances. All glories to you and His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda! Happy Vyāsa-pūjā Day!

Thank you for accepting me as your disciple in 2024. Before initiation I had a difficult ordeal – my health failed me. And despite my condition and inability to fly, you bestowed your mercy on me and allowed me to receive initiation remotely. It was the most wonderful day. You are so kind to me. Thank you for your support. I hope I will recover as soon as possible and be able to visit you.

In 2024 you amazed me with your exploits: this includes a swim in Lake Balaton and a swim in the Thames. It was exciting and at the same time you demonstrated how determined a devotee should be in preaching *(Bhāgavatam* edition for the Arab World). It is very inspiring.

I remember with great warmth your visits to Russia, especially to Marfino. That was the most important event for me: I realised there that I wanted to follow you; I was so glad to see you that I really wanted to share that joy with the whole world. I so much yearn to go back to that time and stay there forever. Thank you for this experience!

Thank you for your guidance through podcasts, lectures, and books. They help me stay afloat, supporting me on my way to Kṛṣṇa. Thank you for your *kīrtanas* filled with spiritual energy; it is impossible for me to live without them.

Together with my wife I continue to help in the distribution of your books and blogs in Russian under the team of Mātājī Adhīśvarī. Thank you for this opportunity to serve you.

Thank you so much for everything you do for me and all the devotees.

I wish you good health and success in the implementation of all your projects.

With love and dedication,
Your insignificant servant,
Vaṁśīdhārī Dāsa – Moscow, Russia

Varṣāṇā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your divine lotus feet. All glories to you on this most perfect day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In *Śrī Caitanya-caritāmṛta* Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī explains the meaning of Kṛṣṇa consciousness:

kṛṣṇa-tattva, bhakti-tattva, prema-tattva sāra
bhāva-tattva, rasa-tattva, līlā-tattva āra

> "Kṛṣṇa consciousness means understanding the truth of Kṛṣṇa, the truth of devotional service, the truth of love of Godhead, the truth of emotional ecstasy, the truth of transcendental mellows and the truth of the pastimes of the Lord." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 25.265)

In the authentic *paramparā* lineage of Śrī Caitanya Mahāprabhu, it is clear to us all that you have made the assimilation and the dissemination of all these glorious Truths to be your life's purpose.

Every moment of your day is carefully accounted for, in the pursuance of these Truths. Every second perceived to be wasted is a cause for annoyance.

Time, you consciously acknowledge as Kṛṣṇa, and therefore each second needs to be a skilfully love laden offering to Him. I once heard "When love and skill work together, expect a masterpiece." Dear Guru Mahārāja, what awesome, expert master pieces you are offering at the lotus feet of your spiritual master! You have excelled in every field of devotional practice by your *bhakti* and your skilful devotional insight. You show us what *ātma-nivedana* looks like in practice. Surely Śrīla Prabhupāda is pleased with his worthy son!

I am amazed at the extent you go to; the very personal risks you take to make these Truths awaken and flourish in your followers' hearts.

That you care as you do is our great good fortune, particularly as our great *ācāryas* have pointed out, that "Unless one is favoured by a pure devotee, one cannot attain the platform of devotional service. To say nothing of *kṛṣṇa-bhakti,* one cannot even be relieved from the bondage of material existence." Your favour is what I am made of – materially and spiritually, in all things, I am forever indebted to you.

On this most auspicious of days, I have a humble request. If you so desire, please kindly dissipate, with the strength of your conviction, whatever doubts that may linger like traitors in my mind and heart, getting in the way of living the great Truths that lead to Rādhā-Śyāma. Let me be faithful in the small things, knowing that in them lies the strength to always remember Rādhā-Śyāma and never forget Them. May my *sādhana* be to do a little more every day for your pleasure. If you are pleased, I will have everything I need.

All glories to you, my master.

I remain your servant,
Varṣāṇā Devī Dāsī

Bhaktin Varsha

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Please accept my prayers below and a very happy Vyāsa-pūjā to you, dear Guru Mahārāja.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śrīla-śivarāma-svāminn iti nāmine

I am so grateful and happy to celebrate your wonderful appearance day. Currently I am going through some health issues in which I try to chant, listen to your podcasts and *kīrtanas*. Through your teachings I am reminded that as a human being I must tolerate all kinds of conditions due to the *karma* of my past deeds.

In *Śrī Dāmodara-jananī* – The Lord assures Arjuna that He is forthcoming to every show of affection:

Bhagavad-gītā 4.11

ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम् ।
मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ११ ॥

ye yathā māṁ prapadyante
tāṁs tathaiva bhajāmy aham
mama vartmānuvartante
manuṣyāḥ pārtha sarvaśaḥ

"As all surrender unto Me, I reward them accordingly. Everyone follows My path in all respect, O son of Pṛthā."

I am also trying to follow and learn how to progress in my devotional service by surrendering under your guidance and protection. Your association is a great gift for us and you are constantly showering us with your selfless mercy. I cannot approach Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa without you.

My attempt will be to always sing your *bhajanas* and *kīrtanas* and practise what I hear in your classes as a gratitude offering at your lotus feet.

Thank you for giving me the association of devotees and the opportunity to engage in devotional service. Please allow me to always take shelter of your lotus feet.

Your aspiring servant,
Bhaktin Varsha

Bhakta Vata László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség neked!

Azt kívánom, hogy teljes szívvel tudjam ezt a felajánlást megírni neked, bár tisztában vagyok vele, hogy nincs meg az a tudásom, hogy dicsőítselek, vagy szépen elmondhassam, milyen hálás vagyok neked! Kérlek, ne haragudj, amiért nem tudlak megfelelően magasztalni! Miképpen tudnám kellően dicsőíteni a lelki tanítómestert? Nem vagyok elég képzett, de igyekszem a könyveid és a szavaid alapján!

Kedves Guru Mahārāja, a szíved tiszta szeretetből áll, és az egész életed az üzeneted. Rādhā-Śyāma boldog, amikor hallja ékes szavaid!

Végtelenül hálásak vagyunk, amikor olvashatunk könyveidben Rādhā-Śyāmáról! Teljes szívemből köszönöm ezeket az igazán mély érzelmű tanításokat.

Megmutatot mindannyiunknak önzetlen szeretetedet Śrīla Prabhupāda iránt, és teljes szívvel, tökéletesen követed őt. Bárcsak ennek egy parányi mértékében tudnálak és követni téged.

Csodálatos látni, ahogy gondoskodsz a *bhaktákról*, erről napokig lehetne beszélni! Szereteteddel, közel engeded magadhoz őket, így biztonságban tudják magukat lótuszlábadnál!

Én egy elesett, összeomlott személy vagyok, nekem is szükségem van lótuszlábaid menedékére! Szeretnélek követni téged!

Lótuszlábaidnál menedéket kereső szolgád:
Bhakta Vata László

Veda-guhya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Szeretnélek köszönteni dicsőséges megjelenési napod alkalmából. Szeretném neked hálás szívvel megköszönni, hogy tavaly szeptember 15-én avatást kaptam tőled. Ezt az indokolatlan kegyet soha nem tudom visszafizetni neked, egész életemben adósod maradok. Szeretnélek téged és a *bhaktákat* szolgálni. Rendkívüli és mérhetetlen boldogság töltötte el a szívem azon a napon, soha nem felejtem el. Amikor avatás közben megkérdezted, mióta vagyok a közösségben, kicsit elszégyelltem magam. Örültem, hogy itt vagyok, de feltettem a kérdést, hogy mit csináltam eddig? Eltelt több, mint 20 értékes év, és mit tettem a *bhaktákért,* a közösségért, Śrīla Prabhupādáért és érted, kedves Mahārāja? Mi lehet fontosabb, mint a te szolgálatod? Semmi. Mikor kimondtad a nevem, és kissé elmosolyodtál, végtelenül örömteli érzés töltött el, de úgy éreztem, mintha az egész univerzum rám nehezedne.

Azért imádkozom, hogy szolgálhassalak téged, Śrīla Prabhupādát és a *bhaktákat*. A te áldásod és kegyed nélkül semmire sem vagyok képes. A megfelelő példát, egy hiteles lelki tanítómestert kell követni, és az te vagy számomra. Nélküled lehetetlen elérnem Kṛṣṇát, a te kegyed az egyetlen reményem.

kārpaṇya-doṣopahata-svabhāvaḥ
pṛcchāmi tvāṁ dharma-sammūḍha-cetāḥ
yac chreyaḥ syān niścitaṁ brūhi tan me
śiṣyas te 'haṁ śādhi māṁ tvāṁ prapannam

„Most zavarban vagyok a kötelességemet illetően, és szánalmas gyengeségem miatt elvesztettem önuralmamat. Ebben a helyzetben kérlek Téged, mondd meg világosan, mi a legjobb számomra! Most a tanítványod vagyok, egy lélek, aki meghódolt Előtted. Kérlek, oktass engem!" (*Bhagavad-gītā* 2.7)

nīca jāti, nīca-saṅgī, patita adhama
kuviṣaya-kūpe paḍi' goṅāinu janama!

„Alacsonyrendű családban születtem, és társaim mind alacsonyrendű emberek. Én magam elesett vagyok, és a leghitványabb mindenki közül. Egész életemet a bűnös materializmus kútjába zuhanva töltöttem." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 20.99)

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caranāravindam

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékeznem kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak."

Jelentéktelen és elesett szolgád:
Veda-guhya Dāsa

Vibhāvarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīṁ māthurīṁ goṣṭhavāṭīm
rādhā-kuṇḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-guruṁ taṁ nato 'smi

"I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine *mantra,* the service of the son of Śacī-mātā, the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother, Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana."

aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam

"I am a tiny part and parcel of the supreme Lord and I am always and in every way His eternal servant. As I am always hoping for His mercy and kindness, I offer myself to His most dear servitor, my spiritual master."

Last year, I again picked out *Nava-vraja-mahimā* and began to steadily read. I am slow, but I try to read regularly.

Kṛṣṇa's pastimes with Rādhārāṇī and the *gopīs* have always eluded me. And although I still do not understand these pastimes, reading

Nava-vraja-mahimā, I have been able to taste a sweetness that I had not previously tasted.

Yet what has surprised me more, is that this reading has changed me. I am becoming a different person. Perhaps a little more mellow and thoughtful, but also my attraction to being a part of Kṛṣṇa's world has increased.

Your instructions, your guidance, your writings are changing my reality.

Thank you, Guru Mahārāja, for opening a world previously unknown to me and for bringing Kṛṣṇa consciousness within my reach.

Thank you for all the time and energy that you give to all of us.

Your servant always,
Vibhāvarī Devī Dāsī

Vicāru Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful and humble obeisances unto your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, happy Vyāsa-pūjā day to you. The calibre of your compassion and merciful nature that you possess is unmatched.

The degree of intense desire and wisdom you possess to serve the supreme Lords, Śrī Śrī Rādhā-Śyāma, Śrī Śrī Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅga and Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara is unparalleled. A dynamic, innovative and visionary personality.

The calibre of pure devotional service you render in training devotees for perfection is glorious and historical. Your lifetime of dedication and spiritual empowered intelligence and resourceful leadership is transcendentally mysterious and genius. Your high spiritual qualities

are admired by your godbrothers, godsisters and the entire ISKCON movement, along with congregational members of the society.

It seems, you have appeared from a divine realm; being a completely transcendental personality with top notch qualities such as: meticulousness, oceanic depth of vast knowledge, deep wisdom of transcendence, a rare ability to grasp the complex, and a thorough understanding of the highest spiritual truths.

As a person who thinks, contemplates, and inspires day in and day out, you manage to write pure history of vast epic events through the outpouring of your softest transcendental heart, as well as a series of ambrosial Vraja pastimes with the ecstasy of the six Gosvāmīs.

You are a spiritual master who is dynamic and thinks big like Śrīla Prabhupāda. You always kept yourself in great Kṛṣṇa consciousness, never tiring to bring each service to perfection. The purity in your *kīrtana*, the purity in your selfless writing, and the purity in your standard of Deity worship is simply unmatched. The calibre of your thorough understanding of Śrīla Prabhupāda's teachings is unmatched as well. In your presence, like-minded devotees are affected by your contagious ecstasy. Even dreams and meditations about you give spiritual strength and comfort from another world.

Guru Mahārāja, your intense devotion to Śrī Śrī Rādhā-Śyāma brought many Vaiṣṇavas and Vaiṣṇavīs to New Vraja-dhāma to see and experience the aroma of Goloka-dhāma – a hypnotic and mesmerisingly exquisite and beautiful experience of the *dhāma* and Their Lordships – a real life of dance, song and serving the holy names.

Guru Mahārāja, this insignificant, imaginative, and very fallen imitation disciple would like by your mercy to now come under your full shelter to get trained and become a servant of the servant.

Please accept me and engage me the way you prefer.

Yours servant of the servant,
Vicāru Dāsa

Vidyāgati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, my beloved Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda!

om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

> "I offer my respectful obeisance unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge."

Guru Mahārāja, I have tried to write a little poem for your pleasure, I hope you like it.

Oh Gurudeva,

Roses are red, violets are blue, your Divine Lotus feet, I hold tightly upon my wicked heart and capture within my mind's eye, your beaming smile which melts my heart. Oh, how I worship the ground you walk on.

Oh Gurudeva,

Roses are red, violets are blue, you shine like the sun, you react strongly to any philosophical deviations, just like Śrīla Prabhupāda. Oh, how I worship the ground you walk on.

Oh Gurudeva,

Roses are red, violets are blue, your presence is so pure and mighty, it eradicates the darkness. You come from the land of love; you secretly reside there with your Lord of love. Oh, how I worship the ground you walk on.

Oh Gurudeva,

Roses are red, violets are blue, this world is only beautiful because you are in it. I dread the day when you are no longer physically present. Oh, how I worship the ground you walk on.

Oh Gurudeva,

Roses are red, violets are blue, for millions of lives I was lost in the circle of *saṁsāra,* suffering birth after birth. My greatest fortune was shining upon me the day you found me and gave me your divine shelter. Oh, how I worship the ground you walk on.

I am forever indebted to you, Gurudeva, I will never be able to repay you for giving me the greatest gift of "The holy name," and your love and care during the darkest hours of my life. Oh, how I worship the ground you walk on.

Gurudeva, you are so magnanimous, for your mercy and love flows constantly, I am forever grateful and indebted to you. Oh, how I worship the ground you walk on.

Your loving servant & daughter,
Vidyāgati Devī Dāsī

Vijaya Govinda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

This lowly soul begs forgiveness for my shortcomings in attempting to write this offering.

If I were to summarise my Vyāsa-pūjā offering in a few words, I would say: "Thank you so much for your wonderful example of a perfect Vaiṣṇava, for your inspiring books, all that you have given to ISKCON, your disciples and followers."

To try to elaborate a little, I especially remember one of your Vyāsa-pūjā celebration some years ago. It may have been 2019 when both Ādi-kartā Prabhu and HH Nirañjana Swami spoke, glorifying you. HH Nirañjana Swami finished his glorification by referring to you as an *ācārya*.

As I meditated on this statement, even a blind fool like me began to see the truth of this statement. Every description I read of an *ācārya;* you embody those same qualities. But you are not just an *ācārya* who is deemed to such a title by his behaviour, but rather an empowered *ācārya*, motivated by love for his Guru Mahārāja and the Divine couple – an *ācārya* who impels one closer to their eternal spiritual nature in service to Rādhā and Kṛṣṇa.

In the same way the six Gosvāmīs executed their individual and collective orders of their beloved Śrī Caitanya Mahāprabhu by writing books and re-establishing Vṛndāvana, you too, following the orders of His Divine Grace Śrīla Prabhupāda, have established New Vraja-dhāma. You have also brought the books of our previous *ācāryas* to life and made them understandable, even to the likes of this wretched soul. In these books, you share your love in service to the Divine couple with anyone willing to accept it.

You sometimes note that we are actively preaching, but you also ask of us to self-examine if we are internally developing love for Kṛṣṇa. You want us to stay focused on the *sādhya* as well as the *sādhana* on how to get there. Demonstratively you are trying to share with us what you possess. And however, guarded a pure devotee may be about their accomplishments, at certain times, it becomes clear to all around them how deeply absorbed this *ācārya* is in their love for Rādhā-Kṛṣṇa. If anyone doubts this, they only need to once visit New Vraja-dhāma on Rādhāṣṭamī. There they will see the wonderful scene of devotees who have developed their love for Śrī Rādhā. Is this not the measure of a pure devotee or empowered *ācārya*?

'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga' — sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya

Once when I met you at mother Varṣaṇā's house, you spoke about how it is best to have an eternally liberated soul as your *guru*. But in a time of emergency, a conditioned soul who follows correctly could also be sufficient for giving liberation. You finished by confessing to be the latter.

Despite possibly embarrassing myself, I began to ponder on how you could possibly be a conditioned soul? Your behaviour is so exemplary in every way. Your achievements seem incomparable. I know I have disciple biases, but your writings are also praised by your elevated godbrothers. I once asked HH Keśava Bhāratī Dāsa Goswami, "Is it possible that a *nitya-siddha* serving in the material world, does not know that they are a *nitya-siddha?"* He answered, "That could be quite likely."

But I leave this train of thought behind, as I accept everything you say to me. So, I accept that you are as you say. However, an emotional thought formed in my heart sometime later, which I will share. I hope this is appropriate, but I am sorry if I cross any boundaries.

If my memory serves me correctly (which it often does not) there was a quote I heard you say. I believe it was from Baladeva Vidyābhūṣaṇa. I paraphrase here, but he makes the statement of how more beautiful the pastimes of Kṛṣṇa are when set in the background of the material world.

So, I began to form emotional thought of all the wonderful things that you have achieved. This is especially seen even more so through your empowered writing set against the backdrop of not being a *nitya-siddha*, like most of our previous *ācāryas* who wrote. Please forgive this sloppy delivery of my sentiment. Please accept this as my naive attempt to say, "I feel so fortunate to have you as my Guru Mahārāja. I thank you deeply for the love and insight you share with me despite my lowly position."

Śrīla Prabhupāda is surely so delighted to have such a disciple as you.

You are a true *ācārya*.

Your aspiring servant,
Vijaya Govinda Dāsa
(Ireland)

Vilāsinī Devī Dāsī

om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra itt van ez a csodálatos, felemelő ünnep, amikor boldog, hálatelt szívvel köszönthetlek téged, immár a 76. születésnapodon.

Mennyi örömteli, szívet-lelket melengető boldog ünnepet élhettem meg veled ezidáig, melyek közül a Vyāsa-pūjā ünnepségek különleges helyet foglalnak el szívemben, hiszen végtelen kegyed és szereteted által avatott tanítványodként köszönthetlek ilyenkor.

Különleges, csodálatos ez a kapcsolat veled! Ez a mély, bensőséges szeretet és ragaszkodás, amit irántad érzek, eltéphetetlen kötelékként fűz hozzád.

Drága Guru Mahārāja!

A te gyönyörű és végtelenül kegyes atyai szívedből felém áradó szeretet mindennél többet ér nekem, ez életem csodálatos kincse, hálatelt szívvel, féltve őrzöm, amíg csak élek, és még azután is. Köszönöm neked indokolatlan kegyedet, atyai szeretetedet, amelyet talán sosem tudok igazán, méltóképpen meghálálni.

Tiszta szereteted, odaadásod az édes Úr Kṛṣṇa és az édes Isteni Pár iránt megtanít engem is igazán, önzetlenül, tiszta szívvel szolgálni, szeretni, imádni Őket, és vezet el engem majd egyszer az Ő lótuszlábaik elé.

Drága lelki édesapám! Köszönöm neked, hogy hozzád tartozhatok, köszönök neked minden csodálatos lelki élményt, amit veled élhettem át az édes Urak szolgálatában, és köszönöm, hogy mindig türelmes vagy velem, akkor is, amikor alapos szidást, büntetést érdemelnék nagy ostobaságomért, botladozásaimért.

Alázatosan kérlek, bocsáss meg nekem, és tarts meg engem lótuszlábaid menedékében!

he dīna-bandho karuṇāika-sindho
kuru prasādaṁ mayi manda-mūḍhe
lakṣāparādhe bahu-pāpa-gāḍhe
tat-pāda-padme 'stu matiś ca kṛṣṇe

> „Ó Gurudeva, az elesettek barátja! Ó, irgalom egyetlen óceánja! Én egy ostoba, tudatlan lélek vagyok, aki számtalan sértést követett el, és sűrű bűnök rengetegébe zuhant. Ezért áraszd rám kegyedet, hogy az elmém rögzüljön a te lótuszlábadnál és Śrī Kṛṣṇánál." (*Prabhupāda-daśaka* 10)

Drága lelki édesapám!

Az édes Isteni Pár éltessen téged jó egészségben! Kérlek, fogadd szeretetteljes jókívánságaimat születésnapod alkalmából! Boldog, hálatelt szívvel köszöntelek, és kívánok neked még nagyon sok csodálatos, bensőséges, lelki élménnyel teli esztendőt szerető tanítványaid körében. Kérlek, áraszd ránk ezután is könyörületes, ragyogó szíved szeretetét, áldását, indokolatlan kegyét! Örök hála és dicsőség neked, drága egyetlen, csodálatos lelki édesapám!

Alázatos örök szolgád:
Vilāsinī Devī Dāsī

Virudāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!
Leborulok lótuszlábad előtt. Kérlek, fogadd őszinte hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Jaya, Nitāāi!" – hangzik fel az elmémben újra és újra a hangod… sokszor. Azt mondtad, mikor nyáron találkoztunk a Búcsúban, hogy „mentsem meg magamat," és értettem, hogy mire mondod. A következő pillanatban pedig Krisna-völgy szent porát és trágyáját egy hölgynek adtad papírpohárban a könyved mellé, és tanítottad neki, hogy nagy érték. Olyan szép emlék lett ez nekem Veled. Éreztem, hogy ajándékba kapom ezt a pillanatot, tanítást. Köszönöm a menedéket, amit a gesztusaidon, a szavaidon, a podcastokon és a könyveiden keresztül adsz.

Őszentsége Nirañjana Mahārāja néhány éve Krisna-völgyben a Vyāsa-pūjādon gyönyörűen beszélt a tiszteletről és azután gyengéd érzéseiről. Alázatosan, méltó módon dicsőítette a személyed. Sokszor újra hallgatom azt a leckét, és erőt merítek belőle. „Mindannyiunknak van szemünk, de a nap fénye nélkül ezek a szemek mit sem érnek." – magyarázza Śrīla Prabhupāda (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.25.9) A Te kegyed nélkül, Guru Mahārāja, mit sem érek.

Sokat gondolok az utasításaidra, és keresem a módját, hogyan valósítsam meg. Olvasó *saṅgákat* tartunk, Śrīla Prabhupāda könyveiről beszélünk a *bhaktákkal,* és utána mindig elégedettséget érzek a szívemben. Megyünk tavasszal Krisna-völgybe parikramára a térképkönyved segítségével.

Hálásan köszönöm a szolgálatokat, amiket kapok. Köszönöm a könyveid, mindegyiket szeretném elolvasni, hogyha a *Caitanya-caritāmṛtát* is elolvastam.

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, ha lehetséges.

Egyszer, ha nem zavarnálak vele, és ha lehetséges, szeretnék ott lenni, miközben írsz. Ígérem, csendben leszek, addig tanulnék vagy szolgálnék.

Lótuszlábad örök menedékére vágyó szolgád:
Virudāvalī Devī Dāsī

Vraja-mohinī Devī Dāsī

Dear Śrīla Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet!

Recently, a senior devotee at the Budapest temple encouraged me to read *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* regularly, and it has made a significant difference in my spiritual life. Therefore, on this occasion, I would like to reflect on the power and effect of your words. Please allow me to bring out this one small drop of nectar from the great ocean of your glories in serving Śrīla Prabhupāda.

Your words unfold a blooming flower of Vaiṣṇava philosophy—Mahāprabhu's mission—with a language as elegant as an intricately swirling vine.

Your words cut through the thick and insidious layers of ignorance that lay suspended in my heart, like the morning sun disperses the fog in its gentle but indomitable way.

Your words are as loving as a mother's advice to her daughter—words that a mother knows would be held in trust, until years later when the daughter fully understands them as a grown up.

Thank you for your boundless compassion in giving us your books.

Although I have not been close to you, you recently heard that I was having trouble in planning a balanced academic and devotional life, and you took the initiative to help me. It was so unexpected—I am still shocked at the extent of your compassion.

I am deeply grateful to you and I pray to do more to please you each year.

Your aspiring servant,
Vraja-mohinī Devī Dāsī

Vraja-mohinī Devī Dāsī

Dear Śrīla Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories unto you!

Happy appearance day! It is difficult to put into words the depth of your magnanimity. Even more so for me, as I struggle to express in writing what my heart truly feels. No words can fully capture my gratitude and appreciation for you.

From the depths of my heart, thank you for accepting me as your disciple. Thank you for your unwavering love, despite my many flaws. Throughout my life, you have guided, encouraged, and taught me how to love Kṛṣṇa.

Growing up in Kṛṣṇa consciousness, there came a time when I had to make this path my own. The immense grandfatherly affection you have shown me, the precious moments in your presence, and the deep impressions left by every interaction with you—all of these made me feel, *How could I not love Kṛṣṇa?* You have been a constant source of inspiration, making Kṛṣṇa consciousness feel not just like a choice, but the only most natural path.

The past few years have been challenging, yet the greatest source of solace for Rādhā-Dāmodara Dāsa and myself has been your *kīrtana*. The moment we immerse ourselves in it—turning it up loudly and allowing it to envelop us—we feel immediate relief and protection. When the material world shows its true nature, your *kīrtana* draws us into a sheltered bubble, reconnecting us with Kṛṣṇa and with you. Thank you for this refuge, for this haven you have so mercifully provided.

You are the embodiment of truth, both in words and actions. Your *Manaḥ-śikṣā* classes have been deeply transformative for me. Covered in layers of ignorance and ego, I often feel lost in mechanical existence. But listening to you, shakes me awake—awakening me to the reality of my situation in this material world and to the spiritual reality that

you and Śrīla Prabhupāda have so generously given us access to. Your words pierce through doubt, confusion, and false ego, offering clarity and direct access to the ultimate truth.

Thank you for your unconditional mercy and support. Thank you for being an unparalleled example in every way. Your service to Rādhā-Śyāma is beyond measure; your writings transport us to Their divine realm; your roaring *kīrtana* uplifts and protects; your personal interactions makes everyone feel safe and secure; and your leadership provides the strongest foundation.

I pray to always remain your eternal servant,
Vraja-mohinī Devī Dāsī

Vraja-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

śravaṇaṁ kīrtanaṁ viṣṇoḥ
smaraṇaṁ pāda-sevanam

All glories to you, Guru Mahārāja, on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, the anniversary of your birthday. We are so fortunate to have a connection with you, you are our link to the Brahma-Madhva-Gauḍīya *sampradāya*. Through this connection we receive the mercy of the whole disciplic succession; all the great personalities who appeared, showering their benedictions and enlightenment via this chain of purity and authorisation.

We are unlimitedly fortunate. Factually this is our greatest wealth, this is our only wealth. This everlasting chain connects us to the lotus

feet of the Supreme Lord, the reservoir of love and pleasure, the one who bewilders even the god of love himself, Cupid.

For those who have eyes to see clearly, anointed with the salve of love, who are not blinded by the glaring light of His effulgence, are satisfied, and sheltered at His lotus feet, protected from the endless transformations and calamities that befall this material world. Thank you so much, Guru Mahārāja, again and again, for your kindness upon us.

I recall first hearing of you when I was fortunate enough to frequent the Hare Krishna centre in Manchester. A couple of devotees, who I hardly knew, invited me to go with them one weekend up to Newcastle, where you were to preside over an *iṣṭa-goṣṭhī*. I had no idea what it was all about, but Kṛṣṇa was enthusing me and I was attracted to all things Kṛṣṇa conscious so I went along. Up we went in a little Fiat Uno car and there I was to see you for the first time, after hearing of your glories on the journey there.

Of course I wasn't a participant in the *iṣṭa-goṣṭhī,* I just observed and marvelled at the humble and sincere devotees as you all met and discussed matters of importance in the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu. You all seemed so dedicated and this I found very inspiring.

The next day, some senior devotees living on a farm had invited you to lunch and the devotees from Manchester were invited as well. I was stunned to find that they had seated me at your side at the head of the table. I got the impression that you were a bit stunned too, finding yourself sitting next to some unknown *"karmī"* – it must have been a challenge for you. I am sure you would have preferred one of the senior devotees whom you knew well and could converse with.

However, they were so merciful, the devotees pushed me forward to get your close association. You did not say much and left as soon as you had finished eating. I was in awe as much as anything, trying to learn the behaviour of the Vaiṣṇava devotees.

Time passed and I was soon a temple devotee living at Soho Street and a meeting was arranged for me to formally ask if I could become your aspiring disciple. It was an evening in the library and you were

attending to some correspondence when I entered; there were only the two of us in the room. This time you seemed much more relaxed. You were very kind towards me, asked me some questions about my spiritual life and accepted me without any hesitation.

It was very blissful. Although I am a heavily conditioned rascal full of *anarthas,* you overlooked all that, for which I am eternally indebted. You have always been kind to me, I cannot recall any chastisement, only support and engagement in the mission of Śrīla Prabhupāda.

Such great luck on my part, I am so fortunate.

Now we are apart and I do not see you. I have found my home in South America, away from the path of your travels. I keep in touch as much as I can, mainly through your website and your podcasts. For this reason, I do not have any recent updates, so I am "trawling" on distant memories! Who knows what I shall write next year, I hope Kṛṣṇa inspires me with something! Actually, He is the one who wrote this; He has inspired me with some relevant memories to share with you on this auspicious occasion, that I hope you will accept.

All glories to your lotus feet, Guru Mahārāja. Thank you once again, *koṭi daṇḍavats*.

Your useless servant,
Vraja-kumāra Dāsa

Vraja-reṇu Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A Szentírások azt tanácsolják, hogy egy hiteles *guruhoz* kell fordulnunk. Az ilyen *gururól* azt mondják, nem teremt aranyat, nem bűvészkedik a szavakkal, és nagyon jól ismeri a védikus tudás végkövetkezte-

téseit. Mentes minden anyagi szennyeződéstől, és teljesen átadta magát Kṛṣṇa szolgálatának.

Śrīla Prabhupāda csodálatos öröksége révén találkozhattam Veled, kedves Guru Mahārāja. S mivel Te olyan tökéletesen és tisztán képviseled Śrīla Prabhupāda vágyát, eljöttél Magyarországra minden nehézséget vállalva, és létrehoztad a magyar *yātrāt*.

Az avatatlan szemek egy egyszerű festménykereskedőnek láttak csupán, pedig Te voltál a szocializmus sötétségében a fáklya, aki maga köré gyűjtötte a *bhaktákat* és elhívta hozzánk Rādhā-Śyāmát és Dayāla Nitāi–Vijaya Gaurāṅgát. Ők persze hogyan is állhatnának ellen egy tiszta *bhakta* kérésének? Szerencsés lehetek, hogy a magyar *yātrā* közösségéhez tartozhatom. Ez a Te örökséged számunkra, amit igyekszem a legjobb tudásom szerint megbecsülni és tovább örökíteni.

Hálás vagyok, és nagyon köszönöm, hogy kitartásod révén itt lehetek, *bhakták* társaságában. Megismerhettem annyi csodálatos embert, akik közül sokan a barátaim lettek. Tanítványaid, akik szívvel-lélekkel szolgálnak Téged, s húznak-vonnak engem maguk után a lelki élet útján, mert a *bhakták* végtelenül kegyesek az elesett lelkekhez.

Nagyon szépen köszönöm Neked az életem, kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:
Vraja-reṇu Devī Dāsī

Vrajaloka Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és áldott megjelenési napodnak!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából megpróbáljalak dicsőíteni, és kifejezni a hálámat és szeretetemet, amit feléd érzek.

Éppen idén volt 15 éve, hogy beköltöztem a Budapesti Templomba, és olyan szerencsés voltam, hogy megismerhettelek téged!

Az *āśramás* éveim elején egyszer veled álmodtam. Álmomban nagyon szomorú voltam, aztán te jöttél, és nagyon komolyan, de kedvesen rám néztél és azt mondtad nekem: „Ne aggódj, le foglak foglalni nagyon sok szolgálattal!" Emlékszem, hogy olyan boldogan ébredtem, pedig akkor még nem is értettem, hogy milyen ritka és különleges dolog az, amikor valaki egy tiszta *bhakta* kegye által kapcsolatba kerülhet az Úr odaadó szolgálatával.

Azóta is elevenen él bennem ez az álom, és mindaz, ami utána következett. Ahogy próbálom sorra venni, hogy mi minden történt az elmúlt 15 év alatt, egyik emlék követi a másikat. Annyi kegy, annyi lehetőség, hogy lefoglaljam és megtisztítsam a feltételekhez kötött természetemet, annyi eksztatikus pillanat. Nagyon hálás vagyok, hogy a hiányosságaim ellenére ennyi bizalmat és bátorítást kaptam tőled! Köszönöm, hogy ott élhettem a templomban, szolgálhattam a *mūrtikat,* oszthattam Śrīla Prabhupāda könyveit, személyes szolgálatokat ajánlhattam neked, és később pedig a férjemmel teljes időben prédikálhattunk! Ezek a szolgálatok és a hozzájuk kapcsolódó lelki élmények váltak az életem legfontosabb kincseivé, olyan kincsekké, amelyeket örökre féltve őrzök a szívemben, és minden nap azért imádkozom, hogy legyen még lehetőségem tovább gyarapítani e kincseknek a számát.

És mindez nélküled, a te odaadásod és erőfeszítéseid nélkül soha nem tudott volna megnyilvánulni az életemben, és még oly sokak életében!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 4. Énekében Pṛthu Mahārāja azt mondja a Kumáráknak:

yair īdṛśī bhagavato gatir ātma-vāda
ekāntato nigamibhiḥ pratipāditā naḥ
tuṣyantv adabhra-karuṇāḥ sva-kṛtena nityaṁ
ko nāma tat pratikaroti vinoda-pātram

„Pṛthu Mahārāja így folytatta: Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, aki megvilágosodásunk érdekében

a védikus bizonyítékok alapján, teljes meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegvalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk őket, hogy elégedettek legyenek. Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből.

MAGYARÁZAT: Az anyagi világban a kiváló személyiségek nagyon szeretnek jótékony szolgálatot végezni az emberi társadalom javára, ám valójában senki sem végezhet nagyobb szolgálatot, mint az, aki az Istenség Legfelsõbb Személyiségével kapcsolatos lelki megvalósításról szóló tudást terjeszti. (...) Ez a tudás jelenti a legnagyobb áldást az emberiség számára." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.22.47)

Sajnos az elmúlt évek sok nehézséget hoztak, amelyek közepette nehezebb volt szilárdnak és lelkesnek maradni az odaadó szolgálatban, de a te példád és bíztatásod mindig erőt adott. Nagyon hálás vagyok, hogy lefoglaltál minket a férjemmel Lakṣmī-Narasiṁhadeva szolgálatában. A kegyedből Ők pont a legjobbkor érkeztek hozzánk, egy nagyon nehéz élethelyzetben, amikor teljesen védtelennek éreztem magamat és úgy tűnt, hogy minden, ami fontos volt számomra az életben, elveszett. Köszönöm szépen, hogy tiszta személyeden keresztül megnyilvánítottad számunkra az Úr szeretetét, gondoskodását és védelmét! Az, hogy adtad a bizalmadat, és otthonunkban szolgálhatjuk Őket, nagyon mélyen megérintette és hálával töltötte el a szívemet.

És ez a feléd (és Guru Mahārājám felé) érzett hála volt az, ami az utóbbi időszakban a nehézségek közepette segített, és lelkesen tartott a Kṛṣṇa-tudatban. A hála azért, hogy minden hibám és hiányosságom ellenére lefoglaltál az odaadó szolgálatában. A hála azért, hogy hallhattam tőled Kṛṣṇáról, azért, hogy annyiszor szántál rám időt, és személyes útmutatásokat adtál nekem. A hála, azért, amiért nap mint nap megmutatod nekünk tiszta és odaadó szívedet, amely tele van szeretet-

tel Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāma iránt. Bárcsak egyszer meghálálhatnám mindezt neked!

A fenti vers magyarázatában Śrīla Prabhupāda ezt írja: „A Kṛṣṇáról szóló tudás olyan nagy ajándék, hogy lehetetlen meghálálni a jótevőnek. Pṛthu Mahārāja arra kérte ezért a Kumārákat, hogy legyenek elégedettek saját jótékony tetteikkel, melyekkel kiszabadítják a lelkeket *māyā* karmai közül. A király látta, hogy nem tudja másképp elégedetté tenni őket nagyszerű cselekedeteikért. A *vinoda-pātram* szót két részre lehet bontani, a *vinā* és az *uda-pātram* szavakra, de egy szóként is lehet értelmezni, *vinoda-pātramként,* aminek a jelentése: „bohóc". Egy bohóc tettei csak nevetést váltanak ki az emberből. Aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesterének vagy annak, aki Kṛṣṇa transzcendentális üzenetét tanítja neki, az éppúgy nevetségessé válik, mint egy bohóc, mert ezt az adósságot lehetetlen visszafizetni. Aki eredeti Kṛṣṇa-tudatára ébreszti az emberiséget, az minden ember legjobb barátja és jótevője."

Kedves Mahārāja! Most ezen a dicsőséges és szent napon, úgy állok előtted, mint egy bohóc, és azon meditálok, hogyan tudnám a hálámat tettekbe önteni, és törleszteni neked valamennyit az adósságomból.

Egyszer hallgattam egy leckét, amelyben az előadó arról beszélt, hogy amikor ő kisgyerek volt, ajándékot akart venni az apjának a születésnapjára. Mivel neki volt nem volt pénze, elment az apjához, és pénzt kért tőle az ajándékra. Kedves Mahārāja, én is így vagyok ezzel! Nincs képesítésem, nincs semmim, amit fel tudnék ajánlani neked. Az egyetlen kincseim az életben a tanítások, a személyes utasítások és a szolgálatok, amelyeket tőled kaptam.

Imádkozom, hogy az az álmom, amiben azt ígérted, hogy nagyon sok szolgálattal fogsz lefoglalni, valóra váljon, és ezt az életemet a te kegyes segítségeddel és Guru Mahārājám vezetésével oda tudjam adni Śrīla Prabhupādának és Kṛṣṇának. Kérlek, áldj meg, hogy soha ne csüggedjek, és mindig mindenben tudjam látni Kṛṣṇa kegyes elrendezését!

tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇiṇ guro nija-pāda-padme

dāsyaṁ pradāya kuru māṁ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīṁ sukhābdhau

„Ó, szeretett lelki tanítómesterem, te mindig a Rādhā nevű tehénpásztorlány, Vṛṣabhānu király leánya társaságában tartózkodsz. Kérlek, adj szolgálatot lótuszlábadnál, az odaadó szolgálat lakhelyén! Kérlek, vess az örömóceánba azáltal, hogy megadod azt a boldogságot, amit Śrī Rādhā lótuszlábának nektári szolgálata jelent Vraja-dhāma ligeteiben!"

Áldott megjelenési napod alkalmából minden jót kívánok! Imádkozom, hogy még sokáig megkaphassuk isteni társaságodat! Minden dicsőséget a te tiszta odaadó szolgálatodnak! Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:
Vrajaloka Devī Dāsī

Vrajeśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat áldott megjelenési napodon! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának és a tanítványi láncolatnak!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine

Az anyagi világban való időtlen idők óta tartó vándorlásom során ritka szerencse ért, találkoztam Veled, egy együttérző, emelkedett *vaiṣṇavával*, aki a lelki tanítómesterem lett, és tanítványaként elfogadott. Egy hiteles lelki láncolat, *paramparā* üzenetét adod át követőidnek.

Az Úr Caitanya fáradhatatlan és őszinte szolgája vagy. Megkaptam az istenszeretet növénykéjének magját, a *bhakti-latā-bījá*t, hogy

a *mahā-mantra* vizével locsolgatva ápoljam és növeljem a szívemben. Segítettél, segítesz a *bhakti* növénye mellől eltávolítani az oda nem való gazokat, mint a kéj, düh, irigység, mohóság, büszkeség, illúzió. Ez olykor fájdalmas volt, de tudom, hogy a tisztulásomat szolgálta.

A sok-sok tanítványi év után ezúttal is köszönetet szeretnék mondani a rengeteg lelki kincsért, amit Tőled kaptam. Elfogadtál tanítványodnak, felavattál, így Kṛṣṇa családjának tagjává válhattam. Śrīla Prabhupāda és a Te könyveid által megismerkedhettem a védikus filozófia alapvető tanításaival, így megtudhattam, hogy nem ez a test a valódi énünk, csak *māyā* anyagi világot befedő hatására hisszük ezt. Valójában örökkévaló lelki lények vagyunk, akik a *saṁsāra* végtelen körforgásában vergődünk. Megértettem ezekből a könyvekből, hogy az emberi élet legmagasabb rendű célja, hogy visszaállítsuk az Istenség Legfelsőbb Személyiségével, Kṛṣṇával való elfelejtett kapcsolatunkat, és visszatérjünk Hozzá, a lelki világba. A *karma*, a reinkarnáció, a lélekvándorlás tudományának megértése nagy felismerés volt számomra. Bevezettél a tanításaid és a könyvek révén Isten tudományába. Világossá vált számomra, hogy korlátozott, feltételekhez kötött agyunkkal nagyon nehéz Őt megérteni. Ő maga mondja, hogy csak az odaadó szolgálat útján lehet Őt megismerni. Létrehoztad a Krisna-völgyet, egy indiai kulturális központot és biofarmot, amely fontos prédikáló központ az egész világon, és rengeteg látogatót vonz. Lehetővé tetted, hogy én is itt élhessek az őszinte, együttérző, egymás szolgálatát nagyon tisztelő *bhakták* között. A hosszú tanulóévek alatt kinyíltak a tudatlanság sötétsége miatt elvakult szemeim, és megtanultam a *śāstra* szemén keresztül látni a körülöttünk lévő világot. Hálás vagyok azért is, hogy sok szép szolgálatot adtál, és miután bevezettél könyveid és tanításaid révén Kṛṣṇa kedvteléseinek édes és színes világába, legszebb szolgálatom az volt, hogy ezeket színdarabnak feldolgozva eljátszhattuk a *bhakták* és Rādhā-Śyāma örömére. Sok lelki ízt kaptam a vendégvezetői szolgálatomból is. Sok egyéb kisebb szolgálatom mellett nagyon megtisztelő volt, hogy szolgálhattam a Farmunk iskolájában tanárként, majd később a „nagy Krisna-völgy" iskolájában, és itt már nagyobb *bhakta* gyerekeket is taníthattam.

Sokszor elgondolkozom, hogy milyen különleges hely ez a Krisna-völgyi farm, amely sok lelki érdeklődésű, törekvő fiatalnak ad lehetőséget, hogy az egyszerű életmód és magas szintű gondolkodás légkörében élve, a világi kényelmet elhagyva, az anyagi ragaszkodás kötelékeit fokozatosan elszakítva átadhatják magukat a lelki gyakorlatoknak, és odaadó szolgálatot végezhetnek. Bár vonzana még sok fiatalt ez a lehetőség!

Most így, életem vége felé szeretném kérni az áldásaidat, hogy kevéske maradék időm végére elérjek egy olyan lelki szintet, hogy méltóvá váljak visszatérni örök otthonomba.

Imádkozom ezen az ünnepélyes napon, hogy legyél egészséges és hosszú életű, hogy még sokáig tudd vezetni tanítványaidat az odaadás útján.

Alázatos szolgád,
Vrajeśvarī Devī Dāsī

yasya deve parā bhaktir
yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ
prakāśante mahātmanaḥ

> „Az előtt, akinek rendíthetetlen hite van az Úrban és a lelki tanítómesterben, a transzcendentális tudás automatikusan feltárul." (*Śvetāśvatara Upaniṣad* 6.23, idézve a *Śrīmad-Bhāgavatam* 2.9.43 vers magyarázatában)

Guru Mahārāja *kī jaya!*

Vṛṣabhānu Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on the occasion of your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda and the *guru-paramparā*.

vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānāṁ pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ

"I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge."

he guro jñāna-da dīna-bandhu
svānanda-dātā karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra

"O spiritual master, O giver of divine wisdom, O friend of the fallen, you are the giver of your own bliss and you are the only ocean of mercy. Although dwelling in Vṛndāvana, you have descended for the welfare of fallen souls like myself and you are preaching the divine love of Rādhā for Kṛṣṇa. Please be kind upon me."

We often ask you to bestow your mercy upon us, Guru Mahārāja. We beg for mercy, strength, guidance, blessings, knowledge, and all auspicious things that enable us to advance in spiritual life. We are the most fallen and we have no chance without your mercy. At the same time, we must be able to take what you have given to us.

guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya,
ār nā koriho mane āśā

I would like to express my gratitude to you, Guru Mahārāja, for giving us everything, even more than we need to become successful in Kṛṣṇa consciousness. You gave us the association of devotees, the holy name, the *Śrīmad-Bhāgavatam,* the chance to live in Mathurā and the worship of the Deity.

You are working tirelessly, and you have done absolutely everything that is possible to keep us on the path of self-realisation. As mentioned by Śrīla Prabhupāda, "… that the path of spiritual realisation is just like the sharp edge of a razor." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.26.23-24)

Not only did you hold our hands all the way, but you also made sure that the path that takes us towards the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara remains unchanged, as shown by His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

While your loyalty to our society is unquestionable and you strictly demand the same from your followers, you are ready to call out any misunderstandings or deviations from Vaiṣṇava etiquette or our philosophy established by our founder *ācārya* and the previous *ācāryas*.

You have taken a considerable risk when expressing your thoughts on issues like the Vaiṣṇavī *dīkṣā-gurus* or the origin of the *jīva*. As always, your statements were based on the teachings of Śrīla Prabhupāda and just like His Divine Grace, you, Guru Mahārāja do not compromise. In some situations, a compromise is necessary but never in the principles, and it takes an extraordinary Vaiṣṇava like yourself, Guru Mahārāja to know the difference.

Once we become eligible to accept the mercy you give us, then there is no question of not achieving success. I express my heartfelt gratitude to you, Guru Mahārāja, for working tirelessly nonstop and for leaving no stone unturned to deliver us at the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Thank you.

Your servant,
Vṛṣabhānu Dāsa

Yamunā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Parama Gurudeva,

On the occasion of your appearance while sitting at the feet of your Gurudeva, your grand disciples request that you accept their humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

With hearts full of gratitude, we wish to lay at your feet some words of admiration and love for your pleasure.

Dear Parama Gurudeva, we are very thankful that Gurudeva did everything possible for Romania, as we today have the great fortune of praying to Kṛṣṇa that he will take us back home, back to Godhead.

Meditating on your wonderful qualities leads us to meditating on the sixty-four qualities of Kṛṣṇa. We humbly declare that we are inspired by both the joy and happiness that you yourself transmit along with your Godbrothers and disciples.

You are a great leader, a legendary *guru,* a master strategist, and a lover of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, along with being an ideal friend, disciple, and example for the whole ISKCON *yātrā*. Simply by looking at you, your simplicity, elegance, and noble qualities purify our hearts. You are a masterful communicator, courageously and relentlessly defending the values of ISKCON – an ocean of knowledge and a complete *deśa-kāla-vibhāgavit*.

You built a world-renowned agrarian community, a *gurukula* where the children are happy and safe. You educated thousands of disciples; you are a transmitter of our *ācārya's* wisdom and you inspired thousands of people to take up spiritual life through your social media videos.

We would like to thank you from the bottom of our hearts for the presence of Gurudeva, "Śivarāma Swami *bhṛtya*" in our lives and hearts. He gives us shelter at his lotus feet and brings love to our agitated hearts by nourishing our *bhakti-latā* with wonderful stories detailing the success of a healthy *guru*-disciple relationship.

Everyone wants to love – the propensity to love a person is fulfilled by loving Rādhā-Śyāmasundara, and the propensity to love one's motherland is fulfilled by loving New Vraja-dhāma. You shared with us this open secret in *Nava-vraja-mahimā*, but we know that without your grace and mercy our heart and eyes will not see beyond the material form.

We kindly ask you, dear Parama Gurudeva, to bless us with a drop of your devotion for Śrīla Prabhupāda, so we can offer it back to Gurudeva through our service, thus pleasing you.

We ask for your love and shelter, as well as your presence for many years to come.

With infinite gratitude and respect,
Yamunā Devī Dāsī
(On behalf of all the grand-disciples in Romania, Moldova, Russia, Ukraine, and Turkey.)

Yaśasvinī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and your Divine Grace!

And now it is spring again! In a few days, the month of Phālguna will begin when Caitanya Mahāprabhu appeared, and you appeared too. Even though Māyāpura-dhāma is now hidden from prying eyes by heavy dusting, constant construction, and loud sounds that irritate the ears, they are just the covering of Māyā that hides the true *dhāma* with its boundless mercy, which is easily felt by the devotees of Lord Gaurāṅga flocking here from all over the world by the grace of Śrīla Prabhupāda.

This mercy was showered upon me as an opportunity to be here and do something for you! My luck is incomparable!

One more year passed in the practice of devotional service. Sometimes, it seems that I am slowing down my pace. But perhaps this is not the case; it is just that one period takes over another. Dear Guru Mahārāja, no matter what happens, I feel your support. Your lectures, podcasts, books, and clear presentations are moulding my mind and helping me move forward. The key to my success on the spiritual path is that I have a reliable guide whom I can always rely on, who takes care of me and therefore I have nothing to worry about. I must worry about always being attuned to you:

guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya,
āra nā koriyā mane āśā!

Dear Guru Mahārāja, last year I finally visited Hungary. After many years, I saw New Vraja-dhāma again. I saw everything with my own eyes, your dear most Rādhā-Śyāma and Their servants. I could feel the whole atmosphere and saw how you manifested and continue to manifest this abode. It is a manifestation of your nature and your empowerment by *guru*. I began to understand you a little more deeply, your devotion to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, I am deeply grateful to you for everything you do for us in the service of Lord Caitanya's mission.

Dear Guru Mahārāja, by your grace, my path in Kṛṣṇa consciousness is an exciting journey that has no end. You are the source of my inspiration to dedicate myself in service, and only by your grace, can I succeed in my attempt to go forward!

The only thing I pray for is to have this blessing – may I always be under the shelter of your lotus feet!

Your insignificant servant,
Yaśasvinī Devī Dāsī

Yugala-priyā Devī Dāsī

om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ

> "I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who with the torchlight of knowledge has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance."

Hare Kṛṣṇa,
Dear Guru Mahārāja!

Please accept my obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Śrīla Prabhupāda wrote in his *Kṛṣṇa Book:*

> "The personified Vedas continued, 'Dear Lord, although great mystic *yogīs* may have full control over the elephant of the mind and the hurricane of the senses, unless they take shelter of a bona fide spiritual master they fall victim to the material influence and are never successful in their attempts at self-realisation. Such unguided persons are compared to merchants going to sea on a ship without a captain.' By one's personal attempts, therefore, one cannot get free from the clutches of material nature. One has to accept a bona fide spiritual master and work according to his direction." (*Kṛṣṇa, The Supreme Personality of Godhead*, Chapter 87)

Following your instructions, I came to New Vraja-dhāma to serve Śrī Rādhā-Śyāmasundara, yourself and your disciples and well-wishers living here.

New Vraja-dhāma being the sacred abode of Śrī Rādhā and Kṛṣṇa, is non-different from the birthplace of Śrī Kṛṣṇa on this planet – Śrī Vṛndāvana-dhāma.

Dear Guru Mahārāja, I admire the beauty of New Vraja-dhāma every day and glorify all the Vaiṣṇavas who built and developed this amazing place. Your great love for Śrīla Prabhupāda helped manifest the *tīrthas* in Krishna Valley allowing for the development of Vaiṣṇava culture against a strong background of service.

Although my mind and heart are not yet pure in their desires and intentions, I want to serve here in the best way, overcoming the whirlpools of material desires and immersing myself in the sacred *kuṇḍas* of pure devotional service. I pray for this to happen one day; because the most difficult thing is not to just be physically present in the *dhāma,* but to have the right consciousness for living and serving in the *dhāma.*

My offering is a direct glorification of New Vraja-dhāma. But it is also a glorification of your sublime qualities, vision, and determination in following in the footsteps of Śrīla Prabhupāda; your unlimited love for your spiritual master, and your compassionate mercy toward all conditioned fallen souls.

May the thunderclouds of the spiritual master's mercy pour down the rains of Kṛṣṇa consciousness that purify us physically, refresh our cloudy minds and fill our consciousness with love for Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

Your little servant and disciple,
Yugala-priyā Devī Dāsī

Yūtheśvarī Devī Dāsī

My dearest, most wonderful Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the sparkling dust of Your divine lotus feet, which carry the fragrance of pure devotion. All glories to Your Śrīla Prabhupāda. All glories to Your transcendental form, radiant like a thousand suns, illuminating the path for countless souls.

From the moment a disciple accepts a spiritual master, their life is no longer their own—it becomes the property of the *guru,* to be used as he pleases. The disciple's thoughts, actions, and aspirations are no longer driven by personal desire but are directed solely toward pleasing the spiritual master, and through him, Kṛṣṇa.

The disciple belongs to the spiritual master because, in accepting the disciple, the *guru* takes responsibility for their soul, for their spiritual life. In a world filled with uncertainty, impermanence, and suffering, the spiritual master provides shelter, guidance, and acts as the ultimate authority. This is not a loss of freedom, rather it is the topmost liberation—a release from the chains of ego and illusion. To belong to the spiritual master is to belong to something far greater than oneself; it is the supreme protection, the safest position in the material world.

Such *śaraṇāgati* is not born out of duty or obligation. It is not a loss but the highest gain—the purest expression of love. It is the *gopīs'* willingness to risk everything for Kṛṣṇa, Prahlāda Mahārāja's fearlessness in the face of danger, and Arjuna's surrender, setting aside all doubts to fight for the truth. It is Kṛṣṇa telling Rādhā: *niṣṭhurā bhava mṛdvī vā prāṇās tvam asi rādhike:* "You may be cruel, or You may be kind. O Rādhikā, whatever You do, You are always My life and soul." It is Mahāprabhu declaring: *yathā tathā vā vidadhātu lampaṭo mat-prāṇa-nāthas tu sa eva nāparaḥ:* "He can do whatever He likes with me, embrace me or make me brokenhearted, He is still none other than the worshipable Lord of my heart." It is the love that says: "I am Yours—completely and forever, without any conditions. You may place me in suffering, You may order me to do anything, You may reject me or send

me away, but You are eternally the owner of my life. I have no other shelter."

This year marks ten years since my heart is beating those words for You, Guru Mahārāja. You are a billion times dearer to me than my own life. Just as a river naturally flows to the ocean, my soul naturally flows to You. Just as life cannot be separated from the body, my attachment to You cannot be separated from my existence. As all the Vedic literatures are vibrated through Your breath, so every word You have spoken, every instruction You have given, is etched into my heart, woven into the very fabric of my being. I am made of Your mercy, and I exist only for You.

I belong to You because You have accepted me—not for what I am, but for what I could be. With Your transcendental vision, You have seen some small potential within me and have blessed me with mercy far beyond what I could have ever dreamed of. What pious deeds must I have performed in past lives to deserve such a wonderful owner as You?

Without You, I would be orphaned—adrift in a world of illusion, lost in the endless cycle of material desires. But with You, I am anchored. With You, I am safe. Your instructions are the compass that guides my every step, and Your kindness is the force that sustains me through every trial. When I am lost in the fog of ignorance, Your words pierce the darkness, reminding me of my eternal home and position. I belong to You because You have given me the greatest gift of all—the chance to serve Rādhā-Śyāma with all my heart.

I belong to You, and there is no greater honour, no greater joy, than to be Yours. I am Your servant, Your slave—bound by the ropes of Your glorious qualities, imprisoned in the bliss of Your *saṅga*—and I cannot, do not want to, ever escape. Please always keep me encaged in this sacred bond of devotion.

Guru Mahārāja, I am so utterly addicted to You that without You, I cannot survive. Your association is a nectar that only increases the thirst of the drinker. The more I taste of Your mercy, the more I crave it. The more I serve You, the more I long to serve. I envy even Your shadow, for it never leaves You, always resting at Your lotus feet.

But giving one's life to the *guru* is no great offering. In truth, it is the very minimum *dakṣiṇā*, an insignificant gift laid at Your lotus feet. What is my life even worth if it is not Yours? What does it mean to offer You my life when what You have given me is far, far greater? In reality, how can I even claim to give my life to You—when You *are* my life? What is there to give? As You are my life, naturally, my life belongs to You. I have nothing in this world but You!

My dearest Guru Mahārāja, I fall at Your feet and cry out over and over, *tavaivāsmi, tavaivāsmi!* I belong to You! *Na jīvāmi tvayā vinā!* I cannot live without You!

You are everything I have. Without You, I am nothing—a hollow shell, a flicker of light extinguished. I am sick and fallen, and the medicine of Your association is my only cure. You are the governor of my thoughts, my actions, and my very being. The dust of Your lotus feet is my bodily ornament, Your mercy the blood flowing through my veins, and Your satisfaction the only air I can breathe.

Dearest Guru Mahārāja, my life, my soul, my everything—*tavaivāsmi, tavaivāsmi!* Please, never—ever—give me back to myself.

Your servant and daughter,
Life after life, always and forever,
Yūtheśvarī Devī Dāsī

Contents

Śrī Gurvaṣṭaka 3
A Vyāsa-pūjā jelentése 9
Kedves Śrīla Prabhupāda! 13
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2025 ..17

Homages
Bhaktipāda Gosvāmī 33
Mahāprabhu Svāmī 34
Ācārya-Niṣṭha Dāsa 37
Ācārya-ratna Dāsa 38
Adhīśvarī Devī Dāsī 40
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa 41
Ādi-guru Dāsa 42
Ādi-rasa Devī Dāsī 43
Ādi-śakti Devī Dāsī 43
Ādi-śakti Devī Dāsī 45
Āditya Rāya Dāsa 46
Ajita Gaurāṅga Dāsa 48
Akhilāśraya Dāsa 51
Akiñcana Kṛṣṇa Dāsa 52
Akṣaya Dāsa & Anapāyinī Devī Dāsī 53
Bhakta Alexandru Sulima 54
Amala-prema Dāsa 56
Amara Dāsa 57
Ambikā 58
Amita Kṛṣṇa Dāsa 59
Amṛta Devī Dāsī 60
Amṛta-sindhu Dāsa 61
Ānanda Caitanya Dāsa 63
Ānanda-candrikā Devī Dāsī 66
Ānanda-līlā Devī Dāsī 67
Ānanda-vardhana Dāsa 68
Ānanda Vṛndāvana Dāsa 70
Ānanda Vṛndāvanī Devī Dāsī 71
Ānandinī Devī Dāsī 73
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī 74
Anaṅga-mohinī Devī Dāsī 75
Ananta-śakti Dāsa 78
Antardhī Dāsa 79
Anucāriṇī Devī Dāsī 81
Anupamā Devī Dāsī 81
Archana Vellore Sundaramurthy 83
Aruṇa-locana Devī Dāsī 84
Āśā-latā Devī Dāsī 88
Aṣṭa-sakhī Devī Dāsī 90
Atula Kṛṣṇa Dāsa 92
Audārya-śakti Devī Dāsī 95
Avatārī Dāsa 97
Balānuja Dāsa 100
Balarāma Dāsa 101
Bhaktin Balogh Enikő 102
Bhakta Bába Zsolt 104
Bāla-modaka Dāsa 106
Bhadrā Devī Dāsī 107
Bhagavat-priya Dāsa 108
Bhaktāvatāra Dāsa 110
Bhāva-mayī Devī Dāsī 111
Bhuvaneśvara Dāsa & Amogha-līlā Devī Dāsī 115
Brahmaṇya-deva Dāsa 116
Brijbāsī Devī Dāsī 117
Bhakta Budai Zoltán 119
Caitanya Candra Dāsa 121
Candra Devī Dāsī 122
Candra-gupta Dāsa 123
Candramālā Devī Dāsī 124
Caraṇa-reṇu Devī Dāsī 125
Citta Hari Dāsa 127
Bhaktin Cservenné Bakos Szilvia 129
Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes 132
Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia 133
Dāmodara-rati Devī Dāsī 134
Daṇḍakṛt Dāsa 135
Dayālu Dāsa 136
Dayāmaya Dāsa 137
Dayārāma Dāsa 138
Devakanyā Devī Dāsī 139
Devaprastha Dāsa 140
Devarṣi Dāsa 141
Dharma-setu Dāsa 142
Dharmātmā Dāsa 144
Dīpikā Devī Dāsī 144
Divya-keli Devī Dāsī 146

Divya-nāma Dāsa 148
Dvaipāyana Dāsa 149
Ekāvalī Devī Dāsī 150
Eka-varṇa Dāsa 152
Bhaktin Eva Loós 153
Bhakta Fehér Tamás 154
Bhaktin Fodor Kata 155
Gadāi Dāsa 156
Gaura-ārati Devī Dāsī 157
Gaura-Kṛṣṇa Dāsa 158
Gaura-līlā Devī Dāsī 159
Gaura-Nitāi Dāsa 159
Gaura-prema Devī Dāsī 163
Gaura Pūrṇimā Devī Dāsī 164
Gaura-candrikā Devī Dāsī 166
Gaura-kīrtana Dāsa 169
Gaura-vigrahā Devī Dāsī 170
Gaura-maṇi Dāsa 172
Gaura-rāya Dāsa 173
Gaurasundara Kṛpāmaya Dāsa 174
Gayathri Kini 175
Ghana-śyāma Dāsa 176
Girirāja Śyāma Dāsa 178
Gokula-candra Dāsa 180
Gopa-gaṇa Dāsa 182
Gopa-līlā-dhara Dāsa 183
Gopa-kumāra Dāsa 187
Gopāla-nāyikā Devī Dāsī 189
Gopīnātha Dāsa 190
Goṣṭha-bihārī Dāsa 190
Goṣṭheśvarī Devī Dāsī 192
Govinda Hari Dāsa 193
Govindadeva Dāsa 198
Grantha-rāja Dāsa 199
Guṇa-grāhī Dāsa 200
Guṇa-maṇi Dāsa 201
Gurūttama Dāsa 204
Hala-dhara Dāsa 206
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī & Team at Śrīvāsa-aṅgana 206
Hari-priya Devī Dāsī 209
Hari Nārāyaṇa Dāsa 212
Hīra-gopī Devī Dāsī 213
Indra-nīla Dāsa és Mādhava-priyā Devī Dāsī 215
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa 216
Jagannātha-priya Devī Dāsī 218
Jaya Śrī Devī Dāsī 219
Bhakta Jeney Mate 221
Jhulana Yātrā Devī Dāsī 222
Bhakta Jitesh 223
Bhaktin Juhász Zsuzsa 224
Kālacandjī Devī Dāsī 225
Kalāvatī Devī Dāsī 226
Kalpa-latā Devī Dāsī 230
Kalpa-vṛkṣa Dāsa 232
Kalyāṇī Devī Dāsī 234
Kamala-mañjarī Devī Dāsī 235
Kamalinī Devī Dāsī 236
Kanaka-mañjarī Devī Dāsī 237
Kāñcana-vallī Devī Dāsī 238
Kañjanākṣī Devī Dāsī 239
Kārttika-candra Dāsa 243
Karuṇa Śyāma Dāsa 245
Kathāmṛta Devī Dāsī 245
Ketakī Rāi Devī Dāsī 247
Bhaktin Khushbu 248
Kiṅkarī Devī Dāsī 249
Kīrtana-rasa Dāsa 250
Kṛṣṇa-bhakti Devī Dāsī 252
Kṛṣṇa-mitra Dāsa 253
Kṛṣṇānanda Dāsa 254
Kṛśodarī Devī Dāsī 255
Kunda-latā Devī Dāsī 256
Kundavālī Devī Dāsī 257
Kuñja-bihāriṇī Devī Dāsī 258
Kusumāñjali Devī Dāsī 260
Lalita-līlā Devī Dāsī 261
Lāvaṇya-keli Devī Dāsī 262
Bhakta Levente 264
Līlā-śuka Dāsa 265
Līlā-puruṣottama Dāsa 267
Līlāmṛta Devī Dāsī 270
Līlā-nātha Dāsa 271
Līlā-rāṇī Devī Dāsī 273
Bhakta Lőrinczy Péter 274
Bhaktin Lupták Éva 274
Mādhava-dayitā Devī Dāsī 275
Madhu-pati Dāsa 278
Madhura-rāṇī Devī Dāsī 280
Madhuvana Dāsa 281
Mahā-mantra Devī Dāsī 282
Mahābhāva Dāsa 282
Mahārāṇī Devī Dāsī 284
Mahimārṇava Dāsa 286
Mākhana-cora Dāsa 288

Mālatī-mālā Devī Dāsī 289
Mana-mohana Dāsa 290
Manda-hāsā Devī Dāsī 292
Maṅgala-gopī Devī Dāsī 293
Maṇi-mañjarī Devī Dāsī 294
Maṇikā Devī Dāsī 295
Mañjarī Devī Dāsī 297
Mañjuvālī Devī Dāsī 299
Manodhara Devī Dāsī 300
Manohara Dāsa 301
Manojña Devī Dāsī 301
Manorama Dāsa 303
Mantra-mālā Devī Dāsī 305
Mathureśvarī Devī Dāsī 307
Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix 308
Māyāpura Candra Dāsa 310
Mayūri Rādhā Devī Dāsī 311
Medhya Devī Dāsī 312
Bhakta Medvegy Gergely 313
Megha-mañjarī Devī Dāsī 314
Meghāmbarī Devī Dāsī 315
Bhaktin Misuta Edina 316
Mohana Dāsa 318
Murāri Dāsa 321
Murli-manohara Dāsa 322
Nandinī Devī Dāsī 324
Narottama Pūrṇimā Dāsa 326
Naṭavarā Devī Dāsī 327
Nava-nīta-cora Devī Dāsī 331
Bhaktin Nicci 332
Nikuñja-devī Devī Dāsī 333
Nīla-maṇi Devī Dāsī 336
Niścinta Dāsa 338
Nitāi-bhāvana Dāsa 340
Nitāicand Devī Dāsī 342
Nitya-līlā Devī Dāsī 343
Nṛsiṁha Kṛṣṇa Dāsa 344
Padyāvalī Devī Dāsī 346
Parameśvarī Devī Dāsī 348
Pārtha-sakha Dāsa 349
Patita-pāvana Dāsa 351
Prabhupādānuga Dāsa 353
Prāṇa-vallabha Dāsa 354
Prema-kelī Devī Dāsī, Maṇḍalī, Mādhurī 356
Pṛthvī-pati Dāsa 358
Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī 359
Puṇḍarīka Dāsa Adhikārī 360
Puṣkariṇī Devī Dāsī 362
Puṣpa Gopāla Devī Dāsī, Rādhā Gopāla, Ṭhākura 364
Rādhā Dāmodara Dāsa 365
Rādhā Govinda Dāsa 366
Rādhā-vinodinī Devī Dāsī 370
Rādhā-nāma Devī Dāsī 371
Rādhā-priya Devī Dāsī 374
Rādhā-vallabha Dāsa 375
Prabhu Nityānanda Dāsa & Rāgātmikā Devī Dāsī 377
Rajini 378
Rāmabhadra Dāsa 380
Rāmanāma Dāsa 381
Rāmānuja Dāsa 382
Rāmapriya Dāsa 384
Raṅgiṇī Devī Dāsī 385
Rāsa-bihārī Dāsa 387
Rasācārya Dāsa 388
Rasamayī Devī Dāsī 390
Raseśvarī Devī Dāsī 391
Rasikānanda Dāsa 393
Rati-mañjarī Devī Dāsī 395
Rāvaṇāri Dāsa 397
Rāya-Rāma Dāsa 399
Revatī Devī Dāsī 400
Ṛṣikā Devī Dāsī 402
Rukmiṇī Devī Dāsī 403
Rūpa-manohara Dāsa 403
Rūpamatī Devī Dāsī 404
Śacī-dulāla Dāsa 407
Ṣaḍbhuja Devī Dāsī 409
Sādhu-cārī Dāsa 410
Sādhu-priya Dāsa, bhn Ottília és Dīna-bandhu Dāsa 410
Sākṣī-gopāla Dāsa 412
Samādhikā Devī Dāsī 414
Sanātana Dāsa 415
Sanātanī Devī Dāsī 416
Saṅginī Devī Dāsī 417
Saṅkīrtana Dāsa 418
Santoṣa Dāsa 418
Santoṣā Devī Dāsī 420
Sāra-grāhi Dāsa 422
Śāradīyā Devī Dāsī 424
Śarat-bihārī Devī Dāsī 425
Sārathi Dāsa 427
Śaśikalā Devī Dāsī 428

Satya-saṅkalpa Dāsa 428
Śauri Dāsa 430
Sāvitrī Devī Dāsī 431
Savyasācī Dāsa 432
Śālinī Priyā Devī Dāsī 434
Siddha-muni Dāsa 435
Siddhārtha Dāsa 437
Śikṣāṣṭaka Dāsa 439
Sītā-Rāma Dāsa 442
Smara Hari Dāsa 444
Smṛti-pālikā Devī Dāsī 446
Śrīmatī Devī Dāsī 448
Śrī-pati Dāsa 449
Śuddha-bhakti Devī Dāsī 451
Sukhayantī Devī Dāsī 452
Sulalitā Devī Dāsī 452
Sundarī Devī Dāsī 454
Svayaṁ-rūpa Dāsa 456
Śyāma-dulālī Devī Dāsī 458
Śyāma Gaurī Devī Dāsī 460
Śyāma-kuṇḍa Dāsa 463
Śyāma-bihārī Dāsa 463
Śyāma-rāṇī Devī Dāsī 465
Śyāmajiu Devī Dāsī 467
Śyāmasundara Dāsa 468
Bhaktin Szarvas Ildikó 469
Bhakta Szegedi Miklós Ádám 470
Tāṇḍavī Devī Dāsī 471
Taralākṣī Devī Dāsī 473
Taraṅgiṇī Devī Dāsī 475
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa 476
Taruṇī Devī Dāsī 477
Bhakta Tom Bentham 478
Trikālajña Dāsa 479
Trilokātmā Dāsa 480
Triyuga Dāsa 481
Tukārāma Dāsa 484
Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī 487
Tulasī Dāsa 488
Utsava Dāsa 489
Vaidarbhī Devī Dāsī 491
Vaiṣṇava-priya Dāsa 492
Vaṁśīdhārī Dāsa 494
Varṣāṇā Devī Dāsī 495
Bhaktin Varsha 496
Bhakta Vata László 498
Veda-guhya Dāsa 499
Vibhāvarī Devī Dāsī 501
Vicāru Dāsa 502
Vidyāgati Devī Dāsī 504
Vijaya Govinda Dāsa 505
Vilāsinī Devī Dāsī 508
Virudāvalī Devī Dāsī 510
Vraja-mohinī Devī Dāsī 511
Vraja-mohinī Devī Dāsī 512
Vraja-kumāra Dāsa 513
Vraja-reṇu Devī Dāsī 515
Vrajaloka Devī Dāsī 516
Vrajeśvarī Devī Dāsī 520
Vṛṣabhānu Dāsa 523
Yamunā Devī Dāsī 525
Yaśasvinī Devī Dāsī 526
Yugala-priyā Devī Dāsī 528
Yūtheśvarī Devī Dāsī 530